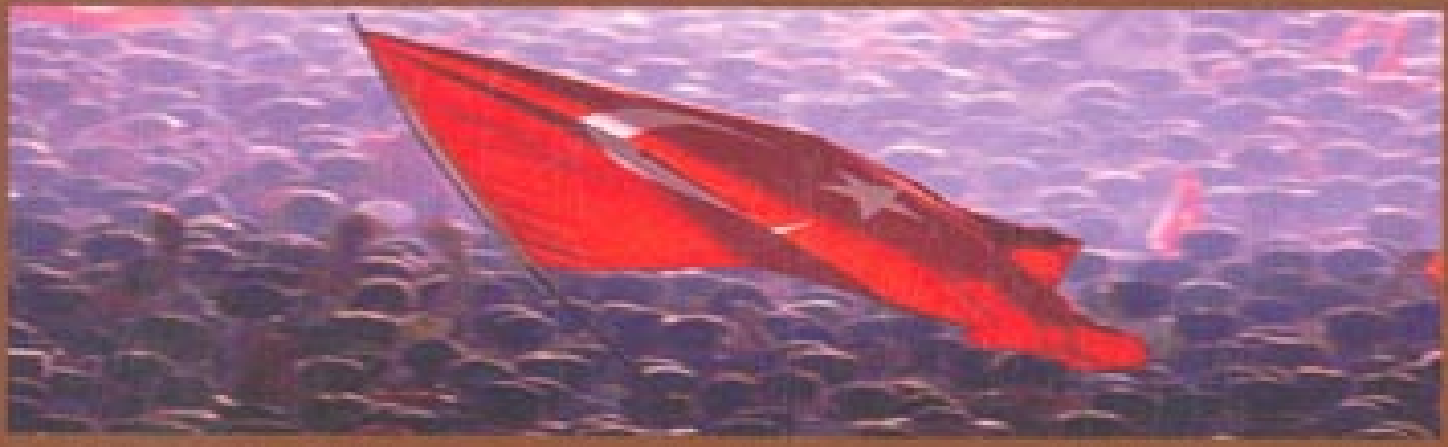
OKTAY SİNANOĞLU

BÜYÜK UYANIŞ

otopsi

8.BASIM

BÜYÜK UYANIŞ
Prof.Dr. OKTAY SİNANOĞLU

Derin bir uykudan uyandım. Rüya kafamda hâlâ taptazeydi; yeni görülmüş renkli bir filim gibi. Nasıl derin bir uyku idi ki o öyle. Sanki elli yıldır uyumaktaymışım.

Rüyamda, halk Türkiye'nin her bir köşesine kadar uyanmış. Herkesin gözünde bir parlaklık; yüzlerinden kendine güven fışkırıyor.

Kadıköy'deyim, Beyoğlu'ndayım, Ankara'da Meşrutiyet Caddesi'ndeyim, Amasya'da, Antalya'da, Tekirdağ'da, Van'dayım: Sokaklarda insanlar hızlı hızlı işlerinin güçlerinin peşinde koşturuyor, ama yüzlerinde telâştan, endişeden eser yok; mutlu bir tebessüm, birbirleriyle sevecen selamlaşmalar. Gençlerde azimli, zeki bakışlar. Bazıları düşünceli düşünceli yürüyor; sanki kafalarında çetin matematik meseleleri çözüyorlar. Dolaşırken baktım ki, hayret her yerde kahveler, iş saati, nerdeyse boş. Tek tük müşterili masalarda kağıt, ya da tavla oynayan görünmüyor. Bir gurup genç oturmuş, ciddi, ağırbaşlı tartışıyorlar; bazıları önlerindeki kağıtlara fizik formülleri yazıyor. Terbiyeli, saygılı gençler. Düşünüyorum: Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti 'ni emanet ettiği gençler nihayet yetişmiş.

tanesinin Fransızca, biri İngilizce, iki eyaletinki ise, önemli bir Afrika dili olan Svahili. Yaa, işte böyle. Zaten berbat bir dil olan, bilime, tekniğe yetersiz İngilizce'ye yüz veren yok."

Çıktım, biraz yürüdüm. Eski dükkânlar, yeni dükkânlar, ama hayret hepsinin üstünde gayet güzel Türkçe isimler. O, aşağılık duygusu alâmeti, sömürge ruhu belirtisi yabancı dilde adlardan, yazılardan eser yok "Fast Food" kepazeliği olmuş "Tez Yemek", "Cafe" -ki bana hep de "Cafer"i, o adı içeren ayıp tekerlemeyi hatırlatır-yerine "Çay Evi", ya da "Kahvehane".

Bir gazete aldım: Adı "Yıldız", dili tertemiz. İri başlık diyor ki: Avrupa Devletçiklerinden Ziyaret!..

Altında: Avrupa'nın ufak dukalıklarının başkanları, borçlarının faizlerini ödemekte zorluk çektiklerinden, yardım, en az azından faiz ertelenmesi talepleriyle Türk banka genel müdürlerini ziyaret edecekler. Hazır Ankara'da iken "Avrasya Birliği Para Fonu"

AVRAP'ın Ankara'daki Genel Merkezi yetkilileriyle de görüşecekler. Olumlu bir sonuç almaları pek beklenmiyor, çünkü son verdikleri uyum taahhütlerini tam yerine getirebilmiş değiller. Basklar, Bretonlar, Korsikalılar, Keltler, Baku'deki Avrasya Birliği insan Haklan Mahkemesine başvurup duruyor.
Haber devam ediyor.

Ankara'dayım; güzel bir tramvay geçti; üstünde "Uluğ Bey Teknik Evrenkenti" yazıyor, şaşırdım. Vay canına, yıllarca uğraşmıştım da, bir evrenkente böyle bir i-sim verdirememiştim. Birine sordum:
"Bu ne? Yeni bir evrenkent mi kuruldu?"
Adam soruma şaşırarak,

"Yok" dedi, "Yıllar önce ABD telkiniyle kurulmuş bir evrenkent vardı ya, epey oldu, onun adı değiştirildi."
Hangisi olduğunu anladım;
"Eğitim dili İngilizce; değil mi?"
Adamcağız yarı şaşkın, yan öfkeli baktı:

"Öyle şey olur mu yahu; burası artık çok şükür, sömürge değil!" dedi övünerek; "Burası Türkiye Cumhuriyeti. Biz de, Atatürk'ün ısrarla üzerinde durmuş olduğu gibi, eğitim dili her seviyede ve tümüyle Türkçe'dir".
"Yâni yabancı dil öğretilmiyor mu?"

"Allah Allah, siz nerden geldiniz böyle? Elbette her çeşit yabancı diller, meslek dalına göre, yabancı dil öğretimi uzmanlarınca ayrıca öğretiliyor. En çok Çince'ye, Rusça'ya, İspanyolca, sonra Almanca'ya rağbet var."
"Hayret; İngilizce furyasına ne oldu?"
Adam gene yüzüme garip garip baktı:

"Ooho, o eskidendi. O zamanlar kovboy Amerika görünüşte güçlüydü, kölelerine Tarzanca'yı dayatabiliyordu. Orada yuvalanmış "küresel kıraliyetçiler", sahte Avrupa Birliği, IMF gibi araçlarını kullanarak, ulus-devletleri parçalıyor, o da sökmezse bomba ıstoklarını tüketmek için saldırıyorlardı. O günler çoktan geçti evlât! Sonunda oyunlar ABD içinde de yoğunlaştı. ABD'yi 12 eyalet-devletçiğe böldüler. Sekizinin resmî dili İspanyolca, bir

Anî sağanak bastırdı. Üstüm zil, şemsiyem yok. Islak tarla faresine dönüşüyorum. İnsanlar değil de, Amerika'nın neft (petrol) satışları düşünülerek yapılmış otoyol gibi caddeden, arabaların arasında harp filimlerindeki gibi zikzak koşarak karşıya geçtim. Pervazın altına sığındım, sonra devlet dairesine girdim. Ufak bir işim düşmüştü.

Yaşlı başlı insanlar, bir şeyler imzalatmak için büyücek bir mekânda bekleşiyorlardı. Sonunda üst katta kendimi el pençe divan, küçük bir odadaki tek memûre hanımın önünde buldum. Başını önüne eğmiş, evraklarla boğuşurken bir yandan ne istediğimi sordu. Söyledim; i-şim kolaymış, matbu saman kağıdını uzattı. Bir yerlere dolaştırılacak, birkaç imza alınacak. Ben, boynum bükük teşekkür ederken, nihayet kafasını kaldırıp yüzüme baktı.

Birden tanıdı; meğer kitaplarımızı okumuş. Kısa bir sohbet. Ben bu laflan pek açmam ama, söz dolaşıp seçimlere geldi. Genç bayan aydın bir kişi. Ülke satan fırkalardan birine değil de, gerçek ulusal sorunlarla mücadele etmekte olduğu için hızla büyümekte olan bir fırkaya (partiye) oyunu vermek istiyormuş. "Ancak," diyor, "Şeddi (barajı) geçemezler de oyum ziyan olur diye tereddüt ediyorum." Hım... Bunu bir çok kişiden duymuşsunuzdur. Çarpıtılmış (ayarlı basın-yayının etkisiyle mi?) bir mantık, öyle şey olur mu kardeşim?

Sen tut, "oyum ziyan olmasın" diye vatanı alenen, veya sessiz sedasız (gıksız) yabancılara teslim eden ayarlı,

Bir de, aynı ülkelerde bir
heyeti bekleniyor. Onlar da Türk Ülkeleri ve Rus, Çin, Birleşik Kore, Ukrayna, Iran, Hint, Japon Askeri işbirliği Kurultayı'na gözlemci olarak
Aralarda, teknoloji ihtiyaçlarını dile getirebilmeyi

İşte böylece rüyam gözümün önünden geçerken yüzümü yıkamış, yarım bardak yağsız süt içip biraz muz yemiş, giyinmiştim bile. Sokağa çıkıp bakkaldan gazetemi aldım. Bir iki sokak ötedeki kahvehaneye girdim. Ama durakladım. Her zamanki kağıt, ya da domino oynayan
k yoktu. Bîr masada birkaç genç oturmuş, dikkat
kesilmişler, aralarında birinin bir deftere yazdıklarını izliyorlardı. Masanın yanından geçerken defter sayfasına gözüm ilişki: Bildiğim,

araştırma düzeyinde derin bir fizik konusunun forrmülleri. Geçip boş bir masaya sandalye çektim. Çaya gelirken, elimdeki gazeteyi, açtım. Hayret: Gazetenin adı 'Yıldız "dı; iri haber başlığı ise: "Avrupa devletçiklerinden"

' Demek "Büyük Uyanış" rüya değildi, Başlamıştı bile.

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu 11 Mart 2002 Mühürdar, istanbul

mayan yerlere kiliseler açtı mı? Gezim (turizm) bahanesiyle bin yıllık coğrafî Türk adlarını Yunan adlarına çevirdi mî? '•

6) Yeni sömürgeciliğin baş aygıtı IMFye veya hükümet ortaklarına "uyum sağlıyoruz" diye Türk tütününü şeker sanayini ve tarımım ya saklattı mı? Hayvancılığı yok edip dışardan et ithaline yol açtı mı?

7) Bir sûre önce kendini ve daha birçok ülkeyi besleyen buğday çiftçisini perişan edip halkı açlığa mahkûm etti mi? Kilometre karelerce tanm arazilerini yabancılara peşkeş çekti, kaptır dı mı?

8) 3 Ağustos 2002'de, meclisi tatilden çağırıp Avrupa Birliği'nin bile haberdar olmadığı, I,x3-zan'da kazanılmış .haklarımızı iptal mânâsına gelen, sonunda Türklerin Türkiye'den koyulmasına yol açacak yasaları alelacele çıkardı mı? Bunları halka "AB uyum yasaları" diye yutturup imzayı bastı mı? Ya da engel olabilecekken olmadığı gibi, bir de, seçim takiyyesi ile ağız değiştirdi mi?

9) Bankaları "özelleştirme" yaygaraları ile yok pahasına ona bana peşkeş çekip üstelik milletin en az 80 milyar dolarını hortumlattığı gibi, sonra da fiilleri serbest bıraktı mı? Paraların nereye gittiğini sormak şöyle dursun, kuruşuna kadar, paraların hangi ülkelerin hangi bankalarında olduğunu tespit eden' devlet görevlilerim işlerinden attı mı?

Sayın Erol Bilbilik'in tabiriyle işbirlikçi, "büyük" arkalara oyunu ver. Sonra da pişman olup gidişattan yakın! Olmaz öyle şey. Küçük bir fırkaya da oyunu versen, ta, içerdeki satılmışlara gidecek oylardan bir eksik olması demektir; kârdır. Kaldı ki, hızla büyümekte olan, belki de ülkenin son umudu, ulusal bir güç fırkasından
Yükselen suların önünde durabilecek hiçbir sed yoktur.

Herkes soruyor: "Oyumuzu kime vereceğiz be kardeşim?" "Şaşırdık kaldık" diyorlar. Herkes aklini ve gönlünü devreye sokarak karar verecek. Ancak bunu yaparken kişi kendisine şu sorulan sormalı:

1) Bu fırka, "illâ da gireceğiz, illâ gireceğiz" de yip nedenini bile halka izah etmeden bizi AB Gümrük Birliği'ne tek taraflı sokup bize 60 milyar dolar Avrupa kazığı attırdı mı?

2) "15 günde 15 kanun" diye "yabancı devletler de [Türk] topraklarını (yâni vatanı)satın alabi lir" gibi yasalara metni bile okumadan im- . zayi bastı mı? ;

3) Hukukumuzu "tahkim" diye nereden çıkağı belli olmayan bir lâfla daha deprem enkazından cesetler çıkarılırken yabancı devletlere teslim etti mî?

4) Sahte Atatürkçülük edebiyatı yapadururken A- tatürk'ün milli eğitimin milli olması temel ilke sini hiçe sayıp Lozan'ı da yırtıp yabancı mis yoner okullarının ana okulu bile açmalarına destek oldu mu?

5) Bir taraftan Müslümanlık edebiyatı yaparken diğer yandan belediyelerinde hiç Hıristiyanı ol-

TÜRKİYE NEREYE GiDiYOR?
MeltemTV, Diyalog, 3 Şubat 2001

M. Bayraktar: Değerli izleyiciler, yine Diyalog programındasınız. Bu akşam çok önemli ve kıymetli bir konuğum var. Paha önceki programlarımızdan tanıyorsunuz, Prof. Dr! Oktay Sinanoğlu hocamız.

Türkiye son günlerde öyle yoğun gündem maddeleriyle kavruluyor, yoğun günler yaşıyor ki; bu gündem maddeleri aslında bir başka ülkede meydana gelse herhalde o ülkede ciddi sosyal problemler meydana gelir. Son günlerde Ermeni soykırım tasarısının Fransa'da kabul e-dümesi, Diyarbakır'da bir emniyet müdürünün şehit edilmesi, yolsuzluk olayları ve bu olayların üzerine gidilme noktasında siyasi kesim ile adalet mekanizmalarının karşı karşıya gelmesi ve bunun devamında da mecliste bir milletvekilinin kalp krizi geçirmesi gibi iç ve dış olaylar Türkiye'nin gündemini işgal ediyor. Bir taraftan AB'ye giriş sürecinde Türkiye'nin çözmek zorunda olduğu problemler, bir taraftan Türkiye'nin içeride yaşadığı siyasi, sosyal ve ekonomik problemler Türkiye'yi iyice kıskaca almış durumda, işte biz Türkiye'nin dışarıdan, içeriden karşı karşıya kaldığı problemleri çok geniş bir perspektifte, dünyaca tanınmış bir bilim adamının dilinden sorular sorarak kendisiyle cevap bulmaya çalışacağız. Sizleri çok geniş yelpa-
15

10) Yolsuzlukları ayyuka çıkan sabık bakanları . aday listelerinin başlarına yerleştirdi mi?
Daha nice nice sorular...

Bu sorulardan bir veya bir kaçına, büyük ihtimalle tümüne "evet" cevabı verdirten fırkalara mı oy vereceksiniz? Şu arkanın kazanma olasılığı var diye kestirip hemse-rimize bir hademelik işi, veya bize de ufak bir ihale verirler diye mi?

' Hayır. Türk Ulusu artık uyanmıştır. Ufak tefek şahsî çıkarlar peşinde koşanların, çoluk çocuğunu ilelebet köleliğe, açlık ve sefalete, ve yakın gelecekte zulüm ve soykırımlara mahkum edeceğini bilmektedir. Tek kurtuluş yolu bağımsızhğına, kendine, vatanına, haysiyetine sahip çıkmak, Atatürk'ün izinde "gaflet, dalâlet, hattâ hıyanet
22Eytüt2002 "Yarının Ankarası "ndan
14

anlatacağız. Kimse biz konuşurken daha fazla ümitsizliğe sakın kapılmasın. Biz ümitsiz olsaydık gecenin bu saatinde iki saatte buralara kadar gelmezdik ve bu işlerle uğraşmazdık. Türkiye'nin her

tarafında da milletimize bazı şeyleri anlatmaya uğraşmazdık. İş bitti, derdik, bırakırdık. Kimse ümitsizliğe kapılmasın. Bende ümitsizlik yok. Çünkü, durumu açık seçik ortada konuştuktan sonra çıkış yollarından bahsedeceğiz. Bu millet öyle kolay kolay işi bitirilecek bir millet değildir. 10 bin senede 500 yılda birkaç kere Ergenekon çıkarmıştır. Daima birileri "Buranın işini bitirdik," demişlerdir. Binlerce sene Çinliler "Türklerin işini bitirdik," demişlerdir. "Avrupa'da bitirdik,"demişlerdir. Ne olmuştur? En son da Kurtuluş Sava-şı'ndah önce demişlerdir. Fakat bu millet daima tam işi bitirildi denilirken 50 yıl sonra dünyanın en büyük devletlerinden biri veya en büyük devleti gene olmuştur. Bu milletin içinde bu güç hala vardır.

Nasıl kurtulacağız?

Bu kötü durumdan milletçe kurtulacağız. Ama nasıl kurtulacağız? Onu iyi düşünmek lâzım ve de önce durumumuzu çok iyi kavramalıyız. Hastalık ne kadar feci olursa olsun, teşhis edemezsek çaresini nasıl düşünebiliriz? "İki sene önce dedin," diyorsunuz. Daha beş altı sene evvel de dedim. Ha, niye dedim? Bizde bir laf vardır. "Perşembe'nin gelişi Çarşamba'dan belli olur." Ben bu söze bir şey ilâve edeyim. Eğer dünyanın her tarafını iyi tanıyorsan ve matematik biliyorsan yada kafa matematik gibi çalışırsa, o zaman Perşembe'nin gelişini Çarşam-

zede, çok tatlı bir Diyalog Programı izlemeye davet ediyorum. Evet, hocam tekrar hoşgeldiniz diyorum size,

Türkiye'nin İşini bitirdiler mi?

Biz sizinle iki sene önce, 1999 yılında zaman zaman programlar ve özel sohbetler yaptık. "Türkiye'nin 2000 yılında işini bitirecekler." diye bir iddianız vardı. Hatta ben de bu konuda bir iki yazı da yazdım gazetede. Türkiye'de 2000 yılı içerisinde öyle korkunç olaylar oldu ki, şahsen "Türkiye 'nin işini bitirme " cümlesinin ne anlama geldiğini anladım. AB'ye giriş sürecinde karşılaştığımız olaylar, Türkiye'ye yapılan dayatmalar, 2001 yılına sarkan, aslında temelleri 2000 yılında atılan Ermeni soykırım tasarılarının Amerika'dan Batı Avrupa başkentlerine kadar geniş bir şekilde kabul bulma noktasına gelmesi, Türkiye gerçekten işini bitirme cümlesinin ne anlama geldiğini aklı başında insanların yorumlayacağı bir noktaya geldi. Önce şunu

soracağım: Bunu hangi anlamda söylüyordunuz, yaşadığımız olaylardan yola çıkarak bir tahlil yapabilir misiniz? Düşündüğünüz tarzda tehlikelerle karşı karşıya kaldı mı Türkiye? Öncelikle bunu konuşalım istiyorum.

O. Sinanoğlu: Bizi izleyenlerin akşam şerifleri hayırlı olsun, merhabalar diyelim. Baştan şunu söylemek istiyorum: Türkiye çok acıklı günler geçiriyor. Vahim bir durumdayız ve bu vahim durumların bir görünenleri var, bir de görünmeyen daha vahimleri var. Bilhassa, biz onlar üzerinde dururuz. Çünkü, o görünenleri hazırlayan o görünmeyen vahim durumlardır. Bu akşam acı bir şeyler

rulacak." diye kehanetler ve plânlar varmış, yüzyıllardan beri. Allah Allah 2000 benim düşündüğümün 5 sene sonrasında. "2001 'de bitmesi muhtemel,"diyorduk. Neyse tüm bunlar işin yan şakası. Fakat hiçbir şey kendiliğinden olmuyor.
Avrupa, Avrupa.,.

M. Bayraktar: Hocam, bilhassa Türkiye'nin AB'-ye adaylığından sonra bazı olaylar daha yoğun bir şekilde karşımıza çıkmaya başladı. Ne hikmettir mesela, Ermeni soykırım taşanları birden önümüze geldi. İleri dönemde "Pontus Soykırım Tasarıları" muhtemelen önümüze gelecek. Önce hadiseyi temellendirmek için şu sorulan sormalıyım. Türkiye'de bazı kesimler Türkiye'nin mutlaka AB içerisinde yer alması gerektiğini söylüyorlar. Medeniyetin, teknolojinin, modern toplum olmanın, kalkınmanın, Atatürkçü olmanın tek bir yolu olarak gösteriyorlar. Tek yol Türkiye için sizce AB mi? Neden illâ AB diyorlar?

O. Sinanoğlu: Diyorsunuz ki, AB'ye girme süreci gündemdeyken, bu işler olmaya başladı. Bir sonuç çıkan-yorsunuz haklı olarak. "AB'ye girebileceğiz." gibi görünüyor, ama "Aman girmesinler." diye Avrupa böyle işler çıkarıyor. Hayır. Efendim. Hiç öyle değil. AB'ye Türkiye'yi sokma lafının çıkarılması, AB'ye girersiniz, girmezsiniz., diye bir şeylerin dayatılması, uzun vadeli plânının bir parçasıdır. Zannedildiği gibi bu olaylar onun sonucunda olmuyor. Bu olayların hepsinden biraz sonra bahsedeceğiz, kamuoyunda hafıza fazla uzun vadeli olmaz. Türkiye'de son altı aydır, bir senedir olan olaylan bile hatırla-

ba'dan değil, bir önceki Çarşambadan tahmin etmeye başlarsın. Bu işler aniden olmadı. 1945'den beri adım adım hazırlandı ve daha biz ilkokuldayken bu işlerin bazı noktalara varacağını, farkettik. Milleti uyuta uyuta, saptıra saptara, şaşırta şaşırta bir yerlere kadar gelindi. Son olaylar ise, işin son perdesidir. Hiçbiri yeni olmadı. 2000 yılında diye kehanet yapmıyoruz. Bunların geleceği belliydi. Matematik gibi düşünürsen olayları biraz uzatırsan denklemin eğrisini, aşağı yukarı beş sene artı eksi değişebilir, diye düşünüyordum. Altı ay veya en fazla bir sene yanılabilirim.

Ameıika'daki dinî tv kanalları

Amerika' da bir sürü dinî kanal var. "Dinî kanal" diye bazı kanallara kızarlardı. Şimdi zaten hiçbiri kalmadı da. Amerika' dakiler öyle dinî kanal değil. Dinî kanal olup da bir saat Hıristiyanlık anlatacak, sonra da beş saat göbek havası çalacak, kovboy filmi gösterecek, öyle kanal değil. Amerika'da günde 24 saat Hıristiyan yobazlığı yapan bir çok dini kanal var. Sabahtan akşama kadar ve gayet ilkel bir din propagandası yapılıyor bu kanallarda. Milletten de bir sürü para topluyorlar. Ara sıra bakıyoruz bu kanallar ne diyor, diye. Kendilerine göre bir haber programlan var. O programlarda üç sene evvelden beri 2000'de 2000 diye tutturdular. Biz de düşündük ki; 2000'de bir iş ve plân var.

M. Bayraktar: Türkiye konusunda mı 2000 yılından söz ediyorlardı?

O. Sinanoğlu: Türkiye'den bahsetmiyor. "2000'de bir şeyler olacak." diyor. "Buralarda büyük bir devlet ku-

Türkiye'de bankada herkesin parasını devlet verecek, bankanın borçlarını da devlet ödeyecek. "Bu ne demektir?" "Sen bankayı soy; al parayı götür." 'Teki para nereye gidiyor?" Paranın çoğu Amerika'ya gidiyor. Amerika için 10 milyar dolar az para değil. Türkiye için çok fazla bir miktar. "Sonuçta ne oluyor?" Eskiden bir ülke diğer ülkeyi işgal ederdi. Hazinesini, altınlarım her şeylerini yükleyip götürürdü. Bu yüzyılda teknik değişti. 10 tane aracı bulursun, kanunları da ona

göre önceden çıkarttırırsın. Sonra dersin ki; "Sen bankaları soy getir, bana ver. Al sana da komisyon."

Ekonomik çökertme harekatı

Türkiye'yi iktisadi olarak aniden çökertme hareketi 2 sene evvel başladı. 2 yıl önce Türkiye'de iktisat gayet iyi gidiyordu. Bir sürü kocaman gemiler geliyordu İstanbul'a. Sanayi, ihracat, esnaf, Anadolu'nun esnafi her yerde hatta dışarılarda işler yapıyordu. Muazzam bir gidiş vardı. Altı ay içinde bu işlerin hepsi birden kesildi. Dışarıdan mallarımızı almaz oldular. Birden bire turist gelmez oldu. "Niye turistlerin ayağı birden kesildi?" Çünkü, 3 tane devlet Amerika, Almanya, İngiltere aynı gün ahalisine dedi ki; "Türkiye'ye gitmek tehlikelidir." Türkiye, hükümetçe yayınlanan gidilmesi tehlikeli ülkeler listesindeydi. Ertesi gün turist kalmadı. Zaten 50 senedir iktisadi durumunu tamamiyle birinin ağzından çıkacak iki kelimeye bağla-
mışsan; canlan istediği an senin iktisadını bozabilirler. Türkiye'de "Sanayisiz Kalkınma Modeli" deyip de 1980'lerde sanayiyi öldürürsen, yeni yatırım yapmazsan,

sak, hepsi belli bir düzenin, belli bir plânın parçası gibidir. Hiç biri tesadüfen olmamıştır.

Banka soygunları

Neler olduğuna gelirsek; Her memlekette, Amerika'da da oluyor, birileri gidiyor bankanın birini 1-2 milyar dolar soyuyor. O da paralan başka bir ülkeye gönderiyor. Yakalandıktan sonra "Tenis Kulübü" denilen zenginler için yapılmış bir yere koyuyorlar. Bu adam tenis kulübünde altı ay tenis oynayıp çıkıyor. Amerika parayı o ülkeden istiyor. Onlar da diyor ki; "Bizim paramız vermeyiz." Böyle şeyler her yerde oluyor. Ama nerede görülmüştür ki, aniden 11 banka soyulsun. Türkiye gibi bir ülke için 10 milyar dolar korkunç bir meblağdır. 11 tane banka birden soyuluyor. Peki ne zaman, nasıl çıkıyor ortaya? Bu paralar gittikten sonra ortaya çıkıyor. Boşaltılan bankalardaki halkın parasını da devlet ödüyor. Kanunlar önceden hazırlanmış. "Bankayı soyun." demişler. "Biz parasını veririz." demişler.

M. Bayraktar: Hırsızın bir kabahati yok.

O. Sinanoğlu: Adeta denmiş ki,"Bak, öyle güzel kanun yapıyorum ki, sen bankayı soyarsan; halkın parasını öderim." Her ülkede tasarruf mevduatı için 100 bin dolara kadar bir sigorta vardır. Banka sigorta parası öder. Biriken paralar da bankanın başına bir felaket gelirse; senin o bankada 250 bin doların varsa 150 bin dolan havaya uçar. 100 bin dolarını ancak sigorta verir. Hafif bir koruma 100 bin dolara kadar var.
20

O. Sinanoğlu: 40 yıldır Amerika, Avrupa'nın her ülkesi, Asya, Japonya, Hindistan bu'ülkelerin hepsinde hem kültürel, hem de bazen devletin en baştakileriyle temaslar yaptım. Oraların ciğerini biliyorum. "Amerika'da 30 sene kalmış da, sonra gelmiş de Türkiye'de ahkam kesiyor." zannetmeyin. Türkiye'de 40 senedir milletin basma gelecekleri daha önceden görüp, dünyadaki olaylarla karşılaştırarak, kafayı çalıştırarak, hepsini çok iyi tanıya-rak,"Türkiye'de neler oluyor?" bilerek ve hükümetlere anlatmaya çalışarak vaktimizi geçiriyoruz.
Yine Avrupa

Türkiye'de "Evrenseliz, küreseliz, AB uygarlıktır" diyen takımın dünyadan haberi yoktur. Bunu diyenler ne Batı'yı bilir, ne Doğu'yu bilir. Aslında ne küreseldir, ne evrenseldir benim olduğum kadar. Yeni mi oldu? Hayır. 40 senedir, birileri çıkar Türkiye'de her hükümet zamanında hiç farketmez, hangi partiden olduğu da hiç farketmez. "Efendim, illâ AB'ye gireceğiz. Peki hangisi şimdiye kadar bir televizyona çıkıp da "Ey ahali bakın! Bir AB meselesi var. Biz AB'ye girersek şu faydalan olur, şu zararları da olur. Ama bunun faydalan ağır basar, girelim." diye izah etti. Kimse böyle bir şey anlatmadı. "İllâ girelim." deyip dururlar. Sanki bir yerden emir alıp vazifeleri papağan gibi bunu söylemektir. Hakiki sebepler gösterip konuyu tartacaklarına, faydamız ne olur?, zararımız ne olur? tartışacaklarına, "AB'ye girmek uygar olmak demektir. AB'ye karşı çıkan ya gericidir, ya komünisttir, yahut irticadır," diyorlar. Bunlar da zamana göre değişir.
23

sanayi kurmazsan, iktisadını turizme bağlarsan; başka devletin cam istediği zaman der ki,"Orası tehlikelidir, gitmeyin." Senin ekonomin de biter. Daha önce de birini gönderir, ya da birilerine düğmeye basar bir yerlerde 2 tane bomba patlattırır. Bu tip işler birçok ülkede yapılıyor. Filipinler'de, orada burada. Canlan istediği zaman bir yerde 1-2 tane bomba patlatıyorlar. Sonra "O ülke tehlikeli." diyorlar. Hükümetler düşüyor, iniyor, çıkıyor, istikrar bozuluyor. Senelerdir birçok ülkede yapılan oyunlar. Dahası da var, dahası da olabilir. Bir gün Rusya -Rusya artık Amerika'nın dediğini yapmak zorundadır. Çünkü Rusya'da gırtlağına kadar borca giriverdi. Sovyetler çöktükten sonra borçlandırdılar. Çökmeden önce hiç borcu yoktu. -"Türkiye'ye doğalgaz getirmiyorum", Amerika'nın petrol şirketleri de "Türkiye'ye petrol vermiyorum.", Diğer ülkeler de vatandaşlarına der ki, "Türkiye tehlikedir, gitmeyin." Başkası da "Ermeni soykırımı" der. Türkiye'nin iktisadı birden bozulur. Devlet benzeri durumları 50 yıl önceden düşünüp tedbirlerini almak ve dış politikasını yönlendirmek zorundadır. Günlük, dışarı bağımlı politikalarla uzun vadeli yaşanamaz.

M. Bayraktar: Önümüzde seçenek yok mu?

O. Sinanoğlu: Hayır, öyle bir şey yok. 50 senedir bu işler hazırlandı.

M. Bayraktar: Peki hocam, biraz önce AB ile ilgili sorduğum soruyu biraz daha ayrıntılı anlatır mısınız? Türkiye'de AB ile çağdaş uygarlık aynı paralelde değerlendiriliyor. AB'ye girmenin çağdaş uygar bir devlet ve toplum olmanın tek yol olduğu gösteriliyor. Öncelikle siz kaç yılınızı Batı'da geçirdiniz?

takımındandır. Öbürleri de zengindir. Bunlardan o ayarlı basın yayında, üniversitelerde, her sanayi teşkilatta da var. Bunlar hep bir ağızdan "Hayır. İllâ AB'ye gireceğiz. Avrupa uygarlık. Uygarlıktır oraya girmek," edebiyatı yaparlar. Avrupa'nın neresi uygar? Avrupa ırkçı, birkaç yüz senelik bir yaldızı olan hunhar, barbar kavimlerin birleşmesinden oluşur. Daha yeni Avrupa'nın ortasında olan Bosna, Kosova katliamlarına bir bakın.

M. Bayraktar: Hocam, sizin de dediğiniz gibi "İngilizlerin yönetimine girmemiz lâzım ki, kurtulalım." diyerek mandacı görüsü

benimseyenler vardı. Bugün de "İngiliz" demiyorlar da, "Batı ile entegre olmazsak..." şeklinde biraz daha küresel kavramlarla susuyorlar. Tamam herkes görüşünü söyleyebilir. Ama gerekçesini de ortaya koymak zorundadırlar. Ülkenin ne kazanacağı hiçbir zaman söylenmiyor. İlginç bir şey oluyor bu süreçte. Bir taraftan biz uygar denilen Batı ile birlikte olmak için çırpınıp didinirken, Gümrük Birliği'ne girip beş yılda 25-30 milyar dolar açık verirken, bütün ekonomik düzenimizi ona göre yaparken, eğitimimizi değiştirirken öbür taraftan parlamentolarından "siz soykırımcı bir ülkesiniz" kanunu çıkarıyorlar. Avrupa insanı bize bu gözle bakıyor.

O. Sinanoğlu: Bu plânın bir parçasıdır. 50 senede plân üzere içinden oydular oydular, kıvama getirdiler. İçeriden ve dışarıdan hazırlanmış olan duruma uluslararası hukuki kılıf yaratılmaktadır. Yoksa, Ermeni soykırımı yapmıştır, yapmamıştır öyle bir sonuca varılmış, öyle zannediyorlar değildir. Bu bir siyasettir. Adamlar böyle bir şey çıkarıyor. Türkiye'nin tasfiyesi için zaten içinden ve dışından birçok şey hazırlanmış. Bilhassa içinden hazır-

Daha önce komünist derlerdi, şimdi de irticacı derler. Bir yerlerden bunlara vazife veriliyor. Nasıl veriliyor? Bunları savunanları şimdi açın okuyun.

Atatürk Araştırma Kurumu Ankara'da birkaç yıl evvel "İngiliz Muhipleri Cemiyeti" hakkında bir kitap bastı. Açın bakın. Kurtuluş Savaşı yapılırken, başlarken İstanbul'da kurulan İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin bünyesinde hoca efendiler, o zamana göre çağdaş uygar geçinen Tanzimat kafalılar, her türlü ahali var. Bunlar birden bire Anadolu'nun her tarafında şubeler açıverdiler. Hatta bir partinin il, ilçe teşkilatı (1918-19) İngiliz Muhipleri Cemiyet i'nin şubesi oluverdi. Bu kişiler "Batı'yla niye savaşalım, İngilizler bizim hamimizdir, bunlar çok medenidir. İngilizlerle beraber bir şeyler yaparsak kurtuluruz, hem de medeni oluruz. İngilizler şöyle uygardır, böyle uygardır." deyip; bir taraftan da el altından Kurtuluş Savaşı'nı başlatmakta olanlara suikastler tertipliyorlar. Kurtuluş Savaşı kazanılınca Atatürk bu cemiyetleri kapattı. Bu cemiyetler İstanbul'da

hemen İngilizce eğitim yapan okullar açmaya başladılar. Kimisi gizli, kimisi açık, kafaları-beyinleri dışarıda olan, bir yerlerden emir alan cemiyetler faaliyete başladılar. Bu cemiyetler daha sonra yaygın hale 50'lerden itibaren tekrar getirildi. Atatürk'ün bütün yaptıklarının tersine, birden bire bu cemiyetler gene kuruldu, geliştirildi. Neredeyse kasabalara kadar indirildi ve bütün gayreti yeni bir dünya düzeni, kardeşlik gibi tatlı gelen lâflar söyleyerek bizi Batı'nın kölesi yapmaktır. Bu cemiyetlerle bağlantısı olan basın yayında bir sürü köşe yazan vardır. İleriki saatlerde köşe yazarlarından bahsedeceğim. Son günlerde neler diyor adamlar. İyileri de vardır da, onlar fakir fukara

O. Sinanoğlu: Hatta o mu dedi acaba "Etki Ajanı" diye.
M. Bayraktar: Onu başkası söyledi.
O, Sinanoğlu: Türkiye'de bunun böyle olduğunu herkes biliyor artık.
M. Bayraktar: Hocam bu ajanlar nasıl çalışıyorlar? 200 bin hain nasıl devlete girmiş durumda?
O. Sinanoğlu: İngiliz Muhipleri Cemiyeti' nden olmayan bir yerlere gelemiyor. Bunu herkes biliyor. Nihayet ne üniversitede bir yere gelebiliyorsun, ne de başka bir kurumda. Yeni dünya düzeni, milletler, ordular, diller kalmayacak. Tek bir dünyada, insanlar arasında hır gür olacağına herkes kardeş olsun. Bu tam bir uyuşturucu şeklinde verilen çok zehirli bir ilaç gibidir. Dünyada kim ordusundan, milletinden, biliminden, kültüründen, kimliğinden vazgeçmiş ki, sen de vazgeçiyorsun. "Herkes bu özelliklerinden vazgeçti, biz de vazgeçelim de adam olalım." gibi böyle bir büyük yalanla milletin beyni yıkanarak, menfaatler uğruna bu noktaya geldik. Dünyada da ve Türkiye'de bir sürü insan durumu biliyor.
M. Bayraktar: Hocam bu etki ajanları nasıl çalışıyorlar? Bu söz bir bakana ait. "Türkiye'de etki ajanları vardır."dendi. Daha sonra bunun arkası gelmedi gerçi.
(X Sinanoğlu: Başkaları arkasını getirdi. Sonra bakam da biliyorsunuz. Hatta destekleyenler çıktı, bu iyiye alamettir. Diğer ülkelerde insanlar becerilerine, liyakâtla-nna, yeteneklerine,

yapılarına göre birtakım işlere konurlar. Türkiye'de böyle bir şey yok. Ben bunu 40 senedir görüyorum. O ocudur, bu bucudur gibi, Meselâ, üniversite solcularınmış, bunlar kendilerinden olmayanı hatta hade-
27

lanmış, vatan haininin bu kadar bol olduğu bir ülke dünyada yoktur. Şimdi bu tasfiyeye uluslararası hukuki kılıf birçok ülkeden birden düğmeye basılıp çıkarılmaktadır. "Fransa durup dururken niye böyle bir şey yapıyor?" Yahu durup dururken olmadı. . İçeriden dışarıdan 50 senedir hazırlandı.

Soykırım taşanları

M. Bayraktar: Bu kanunu Fransa Parlamentosu'na getiren Fransız Parlamenter Türkiye'nin gösterdiği tepkiler üzerine şunu da söyledi: "Kanunun çıkacağını siz bilmiyor muydunuz? 1990-92'de, aklı başında bir insan bu kanunun Fransız Parlamentosu'ndan çıkacağını tahmin etmesi lâzımdı. Gerçekten siz bilmiyor muydunuz?" diyerek Türk siyasetçilerini ileri görüşlü politikacı olmaya davet etti.

Böyle kanunlar çıkarken, Türkiye'nin dış temsilcilikleri, konsolosları, büyükelçileri ne yapıyorlar? Kanunun çıkmasına kadar bir süreç var. Herhangi bir tedbir, önlem yapılamıyor mu?

O. Sinanoğlu: Fransa'da bir sürü diplomatımız öldürüldü daha önce.

Türkiye'de Ikiyüzblnden çok hain var

M. Bayraktar: Hocam biraz evvel Türkiye'de dışarıdan emir alan insanlardan bahsettiniz. "Dışarıdan talimat alanlar her kesimde var," diye bir cümleniz oldu. Kamuran İnan mecliste bir konuşmasında "Türkiye'de 200 bin tane hain var," dedi.
26

O. Sinanoğiu: Gerçek bilimsel araştırma yasa gibi bir şey. Yani yaparsan başına bela gelir.

M. Bayraktar: Zaten son dönemlerde üniversitelere gönderilen yazıların büyük bir çoğunluğu bilimsel çalışma yapılmasını teşvik yönünde değil. Bilimsel çalışma nın teşviki dışında yazılar,

O. Sinanoğlu: 1970'lerde Türkiye'deki üniversitelerde bilimsel araştırma havası başlamıştı. Ayrıca bir de yerli sanayiye teşvik vardı.

Tabii bu da birtakım uygulamalı dallarda araştırmayı körüklüyordu. Türkiye'de bir şeyler yaratılmaya başlıyordu. Tabii o zaman düşündüm ki, bu durum bazı dış güçlerin hoşuna gitmez. Hemen tedbirini alırlar. Nitekim ondan sonra bu YÖK kuruldu. YÖK de herhalde kendiliğinden kurulmadı. Böylece üniversitelerde araştırmalar aniden bitirildi.
Sanayisiz kalkınma olur mu?

M.. Bayraktar: Sanayinin de önünün kesilmesi de aynı tarihe yansıyor.

O. Sinanoğiu: Sanayi de aynı zamanda bitirildi "Sanayisiz Kalkınma" diyerek, aynı Gambiya'da İngilizce rin yaptığı gibi Afrika'da olduğu gibi.

M. Bayraktar: Hocam, Batı'da sanayi olmadan kalkınan bir ülke var mı?

O. Sinanoğlu: Sanayisiz kalkınma olur mu? Turizm gibi işler pastanın üstündeki pudra şekeridir.

M. Bayraktar: Bizi pudra şekeriyle mi katlandırıyorlar?

me bile almazmış. Son yıllarda olan şeyler bunlar çok eski değil. Yeni kurulan üniversitelerde benzer kadrolaşmalar var.

Öbür tarafta efendim sağcılar hakimmiş, onlar da ancak kendi adamını alırmış, öbürünü almazmış. Al birini, vur öbürüne. Elişi doçent, profesör olacak, adamın yeteneğine bakılmaz. Hatta bakılır da şöyle bakılır: Adam hakikaten ciddi araştırmalar yapmışsa, bilime katkılar getirmişse, bilim adamı yolundaysa; O profesör olamıyor. En sonunda diyor ki; "Biz bunu beğenmedik." Bitti. "Niye?" Çünkü; birincisi araştırma işleri, düzen bozulur. İkincisi de, bu ocudur, bucudur, eğilimleri şöyledir, böyledir gibi birtakım zihniyettendir, der. Eğer gizli bir cemiyet üyesi de olmuşsa, o zaman yürü ya kulum. Hiçbir ciddi ülkede yeteneğine bakılmadan, hatta tam tersinden bakarak adamlar bir yerlere konmaz. Konursa Türkiye gibi olur. Türkiye'de herkesin bir iş yapmak, millete, hatta insanlığa, bilime hizmet etmek yerine; ocudur, bucudur, bu akımdandır, yeni dünya düzencidir veya değildir gibi saçmalıklarla kafası meşgul ediliyor. Sana ne adam yeni dünya düzenci olur, dindar olur, solcu olur, komünist olur. Adam mesleğinde dosdoğru işler yapıyor mu?

Yaparken hem bir şeyler yaratıyor, önce milletine, ondan sonra da insanlığa faydalı oluyor mu, sen bu yönleriyle ilgilensene. Hayır. Bakılmaz. Türkiye'de genel hava böyledir.

M. Bayraktar: Evet "Bilimsel çalışma yapmak, yaratıcı olmak önemli değil, değer verilmiyor," diyorsunuz.
28

piringıh almak için aldığın borcun faizini ödemek için ve daha daha piringıl alabilmeye devam etmen için. Markadan bahsetmiyoruz, çatır çutur insan sağlığına zararlı bir şey. Böyle basit şeyler için IMF seni borçlandırıyor. Ondan sonra faizini ödemek için bir daha borçlandırıyor Borç katmerleşiyor. Artık en basit bakkal dükkanını işleten bir adam bile bu işi bilir. Sen borçla alırsan, ama borçlanıp da, o aldığın borçla bir yatırım yapıp da, o aldığın borçtan daha fazlasını kazanmazsan ondan sonra o borcunun faizini ödemek için bir daha borçlanırsan, bu gittikçe büyür. En sonunda batarsın. Batınca ne olur? Gelirler gırtlağına yapışırlar. Borcunu öde, diye. Yok param, dersin. Ne olur o zaman? Neyin varsa haciz koyarlar. Dükkanın? haciz koyarlar önce, sonra toprağın, tarlan varsa ona da haciz koyarlar. Stratejik kuruluşlarını yabancılara satarlar Örneğin, Telekom, THY gibi. THY dünyadaki birçok havayolları arasında en iyisidir. Hizmeti iyidir, her yere gidiyor, koltuklan geniş ve rahattır. İsviçre Havayollarından, Fransız Havayollarından daha mükemmeldir. Geçen Amerika'ya gidişimde THY'da yer bulamadık. Amerika'ya Fransız Havayollarıyla Paris üzerinden gittik. Uçakta perişan olduk. Uçağın dökülüyor her tarafi. Koltuklan küçü cük daha fazla yolcu taşımak için. Hatta uçakta Fransız çalışanlara dedim ki; "Sizin Fransız Havayolları tüm havayollarından beter, bu nasıl iş?" Böyle deyince personelin gururuna dokundu. Ne demek, dedi. Kötü olduklarını kabul etmek istemedi. Çünkü, ulusal havayolları her milletin gururudur. Ayrıca stratejik öneme de sahiptir. Sen ulusal havayolunu, telekomunu, enerji kurumlarını nasıl yabancılara satabilirsin?
31

O. Sinanoğlu: Hayır. Pastayı yapıp üstüne de pudra şekerini koymalıyız. Pudra şekerini bir üflersin uçar gider, ne pasta kalır, ne

pudra şekeri kalır.
M. Bayraktar: Üretimsiz bir kalkınma olur mu?

O. Sinanoğlu: Türkiye'de dünyada üretilen her şey var. Ne güzel işte, ne istersen al, bulunmayan yok. Ne istersen var. Abuk sabuğundan çok gereklisine kadar Türkiye'ye ihraç ediliyor. Piringılından bilmem nesinden hepsi var. Fakat üretim nerede? Peki dışarıda hangi Türk malı var? Bazıları Ülker'e kızıyorlar. Ben Ülker'in sahibini de tanımam. Şirketteki çalışanları da tanımam. Bir tek markayı tanırım. Nereden tanırım? Dünyanın hangi ülkesine gittiysem bir tane Türk malı görmüşümdür. O da Ülker bisküvisidir. Başka da görmedim. Başka bir şey bilmiyorum onlar hakkında. Bir haber de görmedim. Bunlar işte şöyle yapıyor, böyle yapıyor, bir melanet karıştırıyor ise; haberim yok.

Borçlandırarak batırma tuzağı

M. Bayraktar: Başka bir malımız yok mu yurtdışında bizim?

O. Sinanoğlu: Hayır başka bir şey göremezsin. Fizikte, yokluktan bir şey var edilemez. Dışarıya hiçbir mal satma. Ama dışarıdan her şeyi satın al. Üstelik gümrük duvarlarını da kaldırdın. Neyle alacaksın? Nasıl alacaksın? İçeriden borç alacaksın, o bitince sana dışarıdan borç verecek IMF. Senin daha fazla borç alabilmen için sana yardım edecek. Şöyle yap, böyle yap da sana daha fazla borç vereyim ki, daha fazla piringıl al. Faizini ödemek için,

teknolojiye uydurma. Ondan sonra kasıtlı bir şekilde zarar ettir. En sonunda da "Zarar ediyor, devlet bunlardan kurtu-lursa, her şey yoluna girer," diyerek sat. Kimisi de sahiden zarar ediyor. Evet, kimisinde yolsuzluklar oluyor. Çünkü, yeteneğine göre değil onun bunun adamını tayin ederler, demiştik. Asıl mesele de oradan kaynaklanıyor. Bastaki partiden birilerinin adamları KiT'lere dolduruluyor.

Özelleştirme; ama nasıl?

Özelleştirmeyi nasıl yaparsın? Yüzde 49'unu borsaya açarsın ve kendi ülkendeki ahalin veya kendi ülken-deki yerli şirketlerin hissedar olur. Özelleştirme önce bu manada olur. Ama nerede görülmüş ki, sen hem de stratejik hayati önemi olan bir kuruluşu özelleştirme diye çıkarıyorsun. Amerika'nın iki veya üç tane en büyük şirketinden bir

tanesi alacak şartıyla özelleştiriyorsun. Nerede görülmüş böyle bir şey. Yabancılara peşkeş çekiyorsun. Bir de ucuza kapattırıyorsun zarar ediyor bahanesiyle.

Ek olarak, sistemli olan bir şeyi parçalara ayırıyorsun. Mesela, bir fabrika şunu yapıyor, diğer madenleri de başka fabrika işliyor. İkisinin birbiriyle iletişimli çalışması gereklidir. Ama, fabrikanın bir kısmı kâr ediyor. Bunları parçalara ayırırsan tek başına hiçbir iş yapamaz hale geliyor. Onları tek tek bedavaya satıyorsun. Alan da zaten tasfiye ediyor, kapatıyor. Yabancılara satılması şartıyla özelleştirmeye çıkarıyorsun. Sonunda satacak bir şeyin kalmıyor. Türkiye'de kastedilen Özelleştirme budur. Borcu ödeyemiyorsun, faizini de ödeyemiyorsun. Sonunda ne oluyor? Özelleştirme diye satılması gerekse bile satılırken

M. Bayraktar: "Ama THY, Telekom, vs. kamu kuruluşları zarar ediyor," diyorlar.

O. Sinanoğlu: Hayır. Bazı kurumlara önce zarar ettiriyorlar, sonra bedavaya satıyorlar. Kime satıyorlar? Zarar etmesinin sebebi, çiftlik gibi oralara kendi adamlarını yerleştirdikleri içindir, kötü yönetimdir. Şimdi özelleştirmeye gelelim.

Özelleştirme ve küreselleşme

Tabii özelleştirme lâfı, aynı küreselleşme lâfları gibi dışarıda üretildi. Türkiye'de duyulmadan belki en az beş sene önce İngiltere'de, bilhassa Amerika'da bu kavramlar üretildi. Ben o zaman bunları gazetelerden okuyorum. Bu tip lâflar icat edildiği zaman birkaç akademisyene kitap yazdırırlar. İçimden diyorum ki, "Herhalde bir şeyler hazırlanıyor." Aradan beş on sene geçiyor. Dünyanın birçok ülkesinde, arkadan Türkiye'de bu kavramların propagandaları başlıyor. Sanki Türkiye'de birileri icat etmiş gibi millete satmaya başlıyorlar.

Özelleştirme iyi bir şey olabilir. Özelleştirmeye karşı değilim. Devlet bütün işleri, ticareti beceremez. Bu her ülkede böyledir. Devlet hakikaten ticaret mi yapacak? Komünizm de çöktü. Vahşi kapitalizmdeki gibi olmayacak, ama zarar etmemek için daha düzgün iş yaparlar, sorumluluğu olur. İşte, buna karşı değiliz. Ama sanayi Türkiye'nin birikimi, Atatürk'ün zamanında Türkiye'nin hiçbir şeyi

yokken ve millet perişan haldeyken, dişinden tırnağından artırarak çelik fabrikaları kurmuş. Her şey yolundayken önce yatırım yaptırma, büyütme, genişletme,
32

önce tüm makalelerimin olduğu "Bye Bye Türkçe" kitabında yazdık. 30 sene evvel yazdım ki; adım adım yaparlar en sonunda Türkiye değil; Türkiye'deki yabancılar kalkınmış olur. Ahaliye ne olur? O zaman benzer ülkelere bakın. Türkiye'de kimsenin başka bir ülkeyle kendisini karşılaştırmaya hali yok ki birbiriyle dalaşmaktan. Bilim adamı, devlet adamının başdanışmanı iktisatçı, bilimsel danışmanı geçinenler açın da okuyun bakalım. Millete bunları anlatın. İki tane rakam göstermekle ortaokul çocuğu gibi bilimsel mi olunuyormuş? Tabii, bu cümlelerde birilerini kastediyoruz. Seyrediyorsa kendisi anlıyordur. O ülkelerdeki yazarları, bilimcileri. Yabancı büyük şirketler tek ürün yetiştiriyor, alıyor hepsini götürüyor. Kendi ülke insanının gıdasını yetiştireceği bir karış toprağı kalmıyor. Üstelik tek ürün yetiştirdiği için çevre, hava ve toprağın kimyası bozuluyor. Tarımsal ilaçlarla ahali de zehirleniyor.

Ruslar Özbekistan'da aynısını yapmıştı

Ruslar da Özbekistan'da aynısını yapmış. Özbekler ağlaşıyor. Tek pamuk, başka bir ürün yetiştirilmiyor. Oradaki herkes de kanserden, zehirli ilaçların etkilerinden kınlıyor. Çocuk ölümleri son derece artıyor. Tüm bunlar dünyada bilinen şeyler, bir sürü milletin başına gelmiş. Şimdi Türkiye'de de aynısını yapmaya başlıyorlar.

M. Bayraktar: Şu anda GAP bölgesinde toprak satın almaları yoğun bir şekilde gündemde.

O. Sinanoğlu: Beş sene önce Urfa'ya konuşma yapmaya gitmiştim. Oradaki ahaliye "Topraklarınızı ya-
35

aldığın parayla başka yatırım yapılır. Aldığın para faiz ödemeye giderse ne olur? İki gün sonra o para da gider. Bu sefer malın da gider. Sonra ne oluyor?

Hazine arazilerini veyahut da büyük tarım arazilerini yabancılara satmaya başlıyoruz. Yalnız GAP'ta değil, Eskişehir'de, Kırşehir'de, Niğde'de onbinlerce dönümü bir iki tane yabancıya satıyorsun.

Güney Amerika ülkelerinde Muz Cumhuriyetlerinde olduğu gibi. O ülkelerde milletin kendi yiyeceğini yetiştirecek bir karış toprağı kalmıyor ve aç kalıyorlar. Sadece tek ürün muz, tek ürün kahve yetiştiriyor yabancılar. Tüm ürünü de dışarıya satıyorlar. Ülkenin halkı da çok az miktarda para için köle gibi çalışıyor. Bu ülkelerin yazarları dışarda kitap yazıyor, bu dediklerimin hepsini ayrıntılı yazmışlar.

Tarımı tek ürüne bağlama tuzağı

M. Bayraktar: Nasıl yapıyorlar? Orada belli bir ürün mü yetiştiriyorlar?

O. Sinanoğlu: Tek ürün. Yabancı şirket bütün arazide tek patates yetiştirecek Kırşehir, Niğde'de. "50 bin dönümü tek bir şirket almış. Aynısını Filipinler, Portoriko gibi ülkelerde yaptılar. Birkaç tane Amerikan şirketi bütün arazilerine el koyuyor, bir de terör çıkarırsa ucuza kapattırıyor ayrıca, neredeyse bedavaya. Sonra burada tek ürün yetiştiriyor. O ürünü yetiştiren şirket yabancı, toprak yabancının olmuş. Orada yetiştirdiği ürünün hepsini götürüp dışarıda satıyor. Bütün para yabancı şirkete kalıyor. Bizimkilere ne kalıyor? Bazıları "Bu yolla Türkiye kalkına-cakmış," diyor. Türkiye bununla kalkınmaz. Senelerce

kalktıktan sonra onlar olmadığı zaman, yani şimdi senin dostların (...) olmazsa, ekmeğin olmazsa, o zaman öbürleri mühim değil. O zaman onlar yoktu, ama bunlar vardı.)

M. Bayraktar: Sizin geldiğiniz nokta su: Türkiye bu gidişle kalkınamaz, kalkınmanın önü kesilir ve tamamen yabancı sermayeyle dışarıya bağımlı hale gelir. Şunu soracağım hocam: Türkiye'de üniversiteler, bilim adamları, profesörler, iktisatçılar var. Bir de kalkınmayan bir Türkiye var. Neden bunlar bir araya gelip de siyasetçilere bir model önermiyorlar? Niye hala milli gelirimiz kişi başına 3 bin dolar da işte Amerika' nınki 30 bin dolar?

O. Sinanoğlu: "Kaç sene evvel milli gelir şu kadardı, şimdi 3 bin oldu aslında kalkındık,"diyorlar. Ancak, bugünkü 3 bin dolar, 30 sene evvelki 300 dolardan daha az değerdedir. Amerika'da da enflasyon oldu. Eskiden 2 bin dolarla en pahalı arabayı satın alabilirken, şimdi o araba 60 bin dolar. 25 bin dolara çok büyük bahçeli ev alıyordun,

şimdi o evler 500 bin dolar. 3 bin dolan o zamanki değerlere çevirirsen 300 dolardır. "Yabancı sermaye gelecek, küreselleşeceğiz, gümrük birliği yapacağız. Böylece kalkınıp, zenginleşeceğiz" edebiyatı doğru olsaydı. Bu edebiyat da 1950'lerde Atatürkçü siyasetin değiştirilmesiyle ve Amerika'nın buraya gelmesiyle başladı. Ama Atatürk zamanında yabancı sermaye deyince herkeste bir tepki oluyordu."Gene kapitülasyon geliyor," diye bütün millet tepki gösteriyordu. Diyorlardı ki; "Ancak yüzde 49 payla yabancı sermaye gelebilir. Kontrol bizde olacak. İşte bununla kalkınacağız. Sanayiler kurulacak, teknoloji gelecek." Peki, ne geldi? 50 senedir bu martavalları duyuyoruz, milleti uyutuyorlar. Anlatmıyorlar da kalıp gibi

bancılara satıyormuşsunuz. Doğru mu?" diye sordum. Bir de baktık doğruymuş, daha beş sene evvel.

Vatan topraklan yabancılara satılıyor

Arada gazetelerde de görüyoruz. Niğde'de, Kırşehir'de 50 bin dönüm (... .) şirketine satılmış, tek ürün yetiştirecekmiş. Kafadan uydurmuyoruz tüm bunları. Peki millete ne kalıyor? Millete ne kalır biliyor musun? Eğer sana izin verirlerse, şanslıysan, eline bir karne verirler Filistin'de Araplara olduğu gibi, o zaman sen kuyruğa girip o yabancı şirketin tarlasında en adi ırgatlığı ve çok düşük, süründürecek bir ücretle çalışmak için kuyruğa giriyorsun. Türkiye'de de olacağı bu. Birçok ülkede oldu. Kendi toprağında en düşük, köle seviyesinde ırgatlık yapmak için adamların kapısında kuyruğa giriyorsun, yalvarı-yorsun.

M. Bayraktar: Bu kadar zengin imkanları, topraklan, arazileri olan bir ülke nasıl bu hale düşebilir?

O. Sinanoğlu: İkinci Dünya Harbi oldu, millet birbirini yedi, bütün Avrupa aç kaldı. Her iki tarafı birden Türkiye besledi ve hazinesi de altınlarla doldu. Ondan sonra Amerika geldi boşalttırdı.

M. Bayraktar: Şimdi bu kadar zengin bir ülke, etrafı denizlerle çevrili, yer altı zenginlikleri var.

O. Sinanoğlu: Türkiye'nin daha fakir olduğu bir dönemde, Türkiye'de açlık vs. olmadı. Türkiye paçayı kurtarıyordu. Niye? Çünkü herkes kendi yiyeceğini bahçesinde, tarlasında

yetiştirebiliyordu. Tarımı ve hayvancılığı vardı. (... pringıl gittikten sonra, video CD'ler ortadan
36

anlatın Şu anda balıkçılar programa bağlamalar nasıl hüngür hüngür ağladıklarını bize anlatsalar. Nasıl bu kadar dar düşünebiliyorsunuz?" dedim. Aradan 10 yıl geçti ve bir başka bilim adamıyla karşılaştım. Siz de "Üretim, üretim!" diyorsunuz, dünya çapında kimyada, fizikte, matematikte çalışmaları, ödülleri olan bir bilim adamı olarak.
Üretim; ama nasıl?

O. Sinanoğlu: Üretim deyince de, daha fazla araba üretelim. Yollan tıkayalım, havayı kirletelim. O anlamda değil. Üretim deyince "her türlü üretim" diyoruz.

Biz tarım ülkesiydik. Geleneksel binlerce senelik muazzam bir hayvancılığımız vardı. Yoğurt vs. icat eden millet biziz. Batı'da bile bu ürünlerin adlan Türkçe. Şimdi bunları bulamıyoruz, dışarıdan satın alıyoruz. Hem de eskiden tarımla hiç alâkası olmayan ülkelerden alıyoruz. Değil mi? Üretim deyince, eski usûl, aynen gitsin demedik tabii. Nitekim Atatürk bunların hepsini düşünmüş. Tarım için kurumlar kurulmuş, araştırmalar yapılmaya başlanmış. Ama Amerika buraya geldikten sonra araştırma, ta-nmda, hayvancılıkta, sanayide, bilimde olsun hepsi kalktı. YÖK'ten sonra da iyice bitti. YÖK bu işler için kuruldu herhalde. Çünkü YÖK'ten sonra üniversiteler araştırma yapma yerine, bir dershaneye çevrildi. Hocalara "Ders verirsen para alırsın, saat başına. Araştırmalarını yabancı dille yayınlarsan doçent, profesör olursun. Türkçe yayınlarsan araştırmana daha az puan veririz, "denmeye başlandı. Onun için hocalar 40 saat ders veriyormuş. Araştırmanın yapılmadığı dershane gibi üniversite olur mu?
39

söylüyorlar. Ne oldu söyleyin bakalım. 50 senedir hangi sanayi kuruldu? Mevcut sanayilerimiz söküldü, götürüldü, batınldı. Ondan sonra ne tarımımız kaldı, ne hayvancılığımız kaldı. Şimdi ne fabrikan kalacak. Ne bir üretimin var. Sanayi diye ortalıkta dolaşanlar montaj yapıyor. Bu durumda Fransız malını boykot edemezsin, Ermeni

yasasını kabul etti, diye. Adam makinanın bir parçasını gön-
dermeyiverir. Senin Türkiye'de tüm işlerini bir anda durdurur. Çünkü dışa bağımlısın.
M. Bayraktar: Tam bağımlı oluyorsun her şeyinle.

O. Sinanoğlu: Tamamiyle bağımlısın. Biz kalkınmadık, biz geriye doğru hızla gidiyoruz. Bu edebiyatta önemli olan şu: Eğer yeni .dünya düzeni, AB, küreselleşme, herkes İngilizce öğrensin, yabancı dille eğitim olsun doğru olsaydı 50 senede iyi bir sonuç görülürdü. Tamamiyle tersine gittiğine göre başka bir şey demeye lüzum yok. Bunların hepsi yalandı, millete yutturmaydı. Sadece alıştıra alıştıra yalanları söylüyorlardı. Şimdi birden söylemeye başladılar. Çünkü herkes yalanlara inanmaya başladı yavaş yavaş. Ve şimdi artık o kadar inanıldı ki her tarafta yapacak bir şey de pek kalmadı.
Bayraktar: Özellikle üretimsiz bir kalkınma modelinin Türkiye'ye dayatılmaya çalışılması insanın kafasında çok soru işareti oluşturuyor. 1993 yılında TV'de yayın yaparken benzer programlar yapıyordum. Üç tane profesör vardı da; bir tanesi çok ilginçti. Makine bölümünde profesör. "Trabzon nasıl kalkınır?," konuşuyoruz. Profesör, Trabzon'un balıkçılıkla kalkınacağını anlatmaya başladı. "Siz benim bildiğim endüstri, üretim profesörüsünüz. Ben isterdim ki, üreterek kalkınma modelini bana

O. Sinanoğlu: Birçok şeyi sıfırlamakta rekor fardık. Bu alçakların dedikleri eğer doğru olsaydı, millet için faydalı bir şeyler düşünüyor, yapıyor olsalardı, azıcık bir şeylerde bir gelişme olurdu. Hepsi tersine gittiğine göre bunlar Batı'nın maşaları olarak Türkiye'yi batırmak için çalışmışlardır ve çalışmaktadırlar. Bunlardan kurtulmadıkça Türkiye'de hiçbir şey olmaz.

M. Bayraktar: Tabii hocam dediklerinizçok doğru. Ayrıca bir çözüm önerisi de getiriyorsunuz. Siz bilimsel çalışmaları olan, dünyaca tanınmış bir bilim adamısınız. Bir başka ülkede olsanız herhalde o ülke, "bu ülkeyi nasıl kalkındıralım?" diye bir çalışma yapmaya başlasa, heralde sizden faydalanmak ister.

O. Sinanoğlu: Kaç ülkede yaptık. Hâlâ da dış ülkelerden diyorlar.

M. Bayraktar: Amerika'nın 300 yıllık tarihinde en genç yaşta profesör olan bir insansınız, Türksünüz, muazzam bilim adamısınız.

Şu Türkiye'yi kalkındırma hamlesi yapacağız, ne diyorsunuz, demediler mi size hiç? Gerek üniversitede gerek siyasette.

O. Sinanoğlu: Derler mi? Hayır efendim. Benim en kötü doktora veren Yunanlı (Buna Türk öğrencilerimden daha fazla iyilik ettim. Evladım gibi davrandım. Amerika'da doktora yaptırdık Yale Üniversitesinde, ama en berbatıydı. Bir de ahlaksız çıktı, bizim gruptaki başka öğrencilerin çalışmalarını çaldı.) Adam Yunanistan'a döndükten sonra Yunanistan'da, hem de babamın memleketi Selanik'te, "Yunan hükümeti bunun adına "Atom Fiziğini Araştırma Enstitüsü" kuruyor. Bu üstelik öğrencilerimin en kötüsüydü.

Türkiye'de üretim dediğimiz zaman "bir şeyler ya-ratma"yı kastediyoruz. İster tarımda, hayvancılıkta, sanayide olsun. İsterse fikir, bilgi, araştırma alanında üretsin. Hepsini kastediyoruz. Ama bunların hiçbiri bırakılmadı. Millet aptal da onun için mi yok? Hayır efendim. 50'lerde Türkiye'den çıkan dünyaca meşhur bilim adamları her konuda bir sürü işler yaptılar. 70'lerde bile birkaç gerçek bilim adamı yetiştirildi. Sağ-solla üniversiteleri batırmaya başladılar. Milleti sağla solla oyaladılar

Milleti sağ-solla uğraştırmaktan bilimle uğraşamaz hale geldiler. YÖK kurulduktan sonra kimine "faşist" dediler, kimine "komünist" dediler. Aslında ister sol, ister sağ olsun, ama milli gayelerle çalışan, bilime gece gündüz katkılar sağlayan gençler yetiştiren, Türkçe bilim dilini geliştirmeye çalışan sağdan soldan insanların hepsini harcadılar, perişan eltiler. Kimi onun yüzünden öldü. İsimlerini bile verebilirim. Bunları dağıttılar, sonra YÖK'ü kurup ve ondan sonra da işi iyice çığırından çıkardılar. Her gün geriye gitti. Bu yeni dünya düzencilerinin, İngiliz mu-hiplerinin, Amerikan mandacılarının bugünkü devamları olan ve devamlı böyle hakim mevkilere konulan her kuruluşta oralara getirilen insanlar haklı olsaydı Türkiye ileri giderdi. Türkiye hangi konuda ileri gitti? İşte bir iki konuda rekor kırdı. Gazetelerde yazıyor, herkes alay ediyor. Dünyada sıfırı en çok olan parada rekor Türkiye'de.

M. Bayraktar: Sıfırı bol olan adam da çok olduğu için.

"Bak şöyle yapalım, bak falancayla bu işi devam edin, bir şeyler kurulsun," derler. Üç hafta sonra ses yoktur. Merhaba deriz, adamlar bizi tanımaz. Neredeyse merhaba demez. Yahut da en kötüsü telefona çıkmaz, konuşamazsın bile. Daha kibarı görürsün oturur iki saat çay içersin. O arada hemşerilerine, gelene gidene çaycılık, hademe işleri bulurlar. Bir iki saat sonunda dayanamazsın, dersin ki, "3 hafta evvel görüştüğümüzde bazı konularda talimatlar vermiştiniz. Şunları yapacağız demiştiniz," derim. "Ha öyle mi demiştim. Hayır, hatırlayamadım," vs. diyerek yumuşakça başlarından savarlar. Çünkü, bunlar benimle görüştükten sonra bir yerlerden emir alırlar. Belki de hakikaten, bir şeyler yapmak ister. Fakat bir yerden kulağına bir emir gelir. "Yeni veri varmış efendim," rektörün biri iki sene evvel bana böyle diyor. "Önce şu araştırmaları yapalım, bilimde atılım yapıp, bir Türk Üniversitesini meşhur edelim," dedi heyecanla. Bir ay sonra gittiğimde "Öyle mi dedim?" dedi. Nasıl insan bu kadar değişir söylediklerini hatırlamayacak kadar şaşarım. "Efendim yeni veriler var," derler. Nedir bu yeni veri? Yeni verileri söylemezler ama ben tahmin ederim. Bunlar tesadüfen olmuyor. Bunlar benim şahsımla da ilgili değil. Ben ne bir partideyim, ne partizanlık yapmışım, ne sağcılık solculuk yapmışım. Benim zaten bir tek partim var, o da bütün Türk milleti. Bütün millete hitap ediyorum ve bütün millet de Allah razı olsun, bizi sevgiyle kucaklıyor. Yoksa zaten insan duramaz buralarda.

"Efendim yeni veriler," derler. Ben size söyleyeyim yeni verileri. Söylemiyor da tabii. 40 senedir oluyor. Bakıyorlar, bu adam bir şeylere bulaşırsa yeni fikirler üre-

M. Bayraktar: Sizin adınıza yok mu Türkiye'de bir araştırma kurumu?

Gizli eller engelliyor

O. Sinanoğhı: 40 senedir Türkiye'ye gele gide uğraşa uğraşa her hükümet zamanında millet için bir şeyler yapmak için yırtınıyoruz. Nereye gitsek eksik olmasınlar her parti zamanında, hangisi olduğu mühim değil. Çünkü partilerin hepsi aynıdır. Efendim

bize bir iltifat, hemen hepsi randevu verir, Başbakanından Cumhurbaşkanına kadar. Önceki dönemlerden bahsediyoruz. Şimdi Ankara'da politika yapmaya niyetimiz yok. "Vay efendim medarı iftiharımız buyurun Oktay Bey" derler. Çay içeriz, çikolata yeriz kristal şekerlikten Bakan odalarında. Kaç kere bunları gördük. "Aman efendim, şöyle yapalım böyle yapalım," derler. Biz mevki istemiyoruz. Hükümet geliyor, senelerdir konuşmalarımı dinleyip de benden duydukları şeyler konusunda bari hükümete gelince "Gel de bir istişare edelim eğitim, bilim, dil konusunda," demezler. Daha geçen hafta Ankara'da oldu. "Galiba bu daha ciddi," dedim. Bir sürü iltifat şöyle yapalım böyle yapalım. Aman ne olur gel. Makam da istemiyoruz. Makamsız olsun, bedava olsun. Sonra 3 hafta sonra gidersin -40 senedir başıma geldiği gibi o cemiyetlerle ilgili- aynı adam, bu üniversite rektörü de olabilir. Meselâ birkaç sene evvel bir rektörle oldu. Ondan önce bilmem ne bakanıyla, devletin çok önemli bir kuruluşunun başındaki adamla oldu birkaç hafta evvel. Her devirde her türlü yerde bu olur. Hatta yanımda ikinci adamını çağırıp bir sürü talimat verdikten sonra

kanallara çıkıyoruz. Diyorlar ki "Vay efendim dinî kanala nasıl çıktın?" Cevabım "Televizyonun dini imanı mı o-lurmuş? Elektronik yayın aracıdır," oluyor. Sen benim dediğimi dinleyip muhakeme edeceksin. Hangi kanal beni davet ederse o kanalda konuşurum. Ayarlı basın yayın televizyonlarına da çağırın, orada da konuşurum. Ama davet etmezler. Çünkü söyleyeceklerim onlara dokunur, çıkarlarına ters düşer.

M. Bayraktar: Medyanın da çok ciddi zararları oluyor kamuoyuna.

O. Sinanoğlu: Medyanın Türkçe'si basın-yayındır. Medya ayrıca "orta, münasip, bir işe yaramaz" demektir. Durumuna göre bir şeyler derler, bir yerlerden emirler gelir. Cemiyet üyeleri herhalde bir yerlerden söylüyorlar. Bunun için paranoyak olmaya lüzum yok, mal meydandadır.

Vatan millet için çalışan bilim adamlarının başına gelenler

Bizim gibi vatan millet için bir şeyler yapmaya çalışan, başka bir dalda bir adamla tanışıyoruz. Adam sohbet arasında konuşurken

diyor ki, "İşte falancaya gittik. Sonra hiç ses çıkmadı." Adam çok büyük buluşlar yapmış. Çok eski yazıtları okumuş, dünyanın birçok yerinde en eski yazıtları okumuş, çözmüş ve Türkçe olduğunu keşfetmiş. Çünkü dünyanın en eski kavmi ve en eski dili Türkçe'dir. Adam önyargısız çalışarak Batılıların bir türlü sökemediği yazılan okumuş. Nasıl okumuş? Çünkü sökmeye çalışırken her dille karşılaştırmış, Slovence dahil.

tir, bir şeyler yapar, gençleri de üniversitede heveslendirir. Millet kafayı çalıştırmaya, bir yerlere doğru yönelmeye, bir hedefler gerçekleşmeye, milli bir işler olmaya başlar. Kısacası, .bir gelişme olmaya başlar. Aman bu adamı bir yere bulaştırmayın. Zaten bir de "Türkçe eğitim-bilim" diyor, diye kulaklarına fısıldanır.

Tabii açık olarak "bu iş olmaz" diyemezler. Taktik kullanırlar. Mesela sağ sol davası varken konuştuğun a-dam solcuysa, -sağ sol hepsi palavra, hepsi Amerika'dan ithal lâflardır- veya solcu biliniyorsa, biri gider kulağına "Efendim bu faşisttir," der. Adam düşünmez "Bu adam faşist olmak için ne yapmış. Ne demek faşist, niye faşist" diye bir sorgulama yapmaz kafasından.

Ezberci eğitimle yetenekler köreltilmiş

Bu eğitim sistemiyle ezberci beyinler yetiştirildiğinden millette sorgulama yeteneği köreltilmiştir.

Eğer adam sağcıysa, bu sefer de "Bu komünisttir. Rusya'ya da gitti geldi." -Oysa bilim akademisi davet etmişti bizi ve tüm bilimsel kitaplarımı Rusça'ya çevirmişlerdi. -Son beş altı yıldır bütün millete hitap ediyoruz. Her TV kanalına ayırt etmeden çıktık. Geçen haftada İşçi Partisinin televizyonundaydık. Fakat orada bir tuzak program hazırlamışlar. Tuzağı fark edip, üç dakikada milletin hayati önemdeki meselesi olan Türkçe eğitim konusunda söyleyeceklerimi söyleyip, hemen ayrıldım. Meğerse en başarılı program olmuş. Herkes bana diyor ki,"3 dakikada şimdiye kadarki en iyi programını yaptın." Aslında o TV iyidir. Orada yanlış biri denk geldi herhalde. Ayırt etmeden tüm

lesef kamuoyu bilmiyor. Gizli bir hazine. Türkiye'nin şu anda yaşayan en büyük dil bilimcisi. Gerçekten büyük bir dilci ve Türk tarihinin yeniden yorumlanmasında çok ciddi buluşlar ve çalışmaları olan bir insan.

Kazım Mirşan, matematik

O. Sinanoğlu: Ben yeni tanıştım. Millet bunları duysun, uzmanlar tanısın diye, İstanbul'da bir konuşma düzenlediler. Hakikaten bir sürü uzman da geldi, dinledi. Adam 150 tane de saydam gösterdi yazıtlarla ve çözümleriyle ilgili. Bu adamla bizim ortak noktamız ne? Üstünde çalıştığımız konuların ortaya çıkmasını, yayılmasını istemiyor ve çemberin dışına atmak istiyorlar. Örneğin, eskiden komünist olsaydım, bugün ayarlı basın yayında bir köşe yazan ve Tv'de sunucu olur, boğazda villada otururdum. Demek ki değilim ve değildim.

Bizim bir tek ortak noktamız var. Tüm bunlar matematiktir. İki çizginin kesiştiği yerde bir nokta vardır. Matematiktir bu. Başka nokta yok. Nedir biliyor musun? Adam Türk tarihiyle uğraşıyor, ben Türk diliyle uğraşıyorum, Türk milli eğitimiyle, hedefleriyle, araştırmasının bir şeyler olması için uğraşıyorum. Ortak noktamız sadece bu millet için uğraşmamızdır.

Aforoz ediliyoruz

Biz ikimiz de aforoz ediliyoruz. Bunlar da paranoid lâflar değildir. Öyle diyenin de (....)!. . Öyle bir şey diyen ayarlıdır. Atatürk'ün kurduğu kurumlan Türk tarihiyle,

Baldılar bir tek Türkçe'yle karşılaştırmamışlar. Niye? Korkuyorlar, ya Türkçe çıkarsa diye. Bu adam da gitmiş Türkçe'yle karşılaştırmış. Çünkü, Türkçe'nin her lehçesini biliyor. Uygurca'sını, Çince'sini de biliyor. Bu dilleri karşılaştırınca yazının Türkçe olduğunu ispat ediyor. Kitaplar yazıyor. Adamı Türkiye'de aforoz ediyorlar. Başka ülkede olsa adamı madalyalara boğarlar. Heykelini dikerler. Türkiye'de de aforoz ederler. Niye? Türk tarihini ortaya çıkarıyor, diye. Dünyanın tarihi değişecek bu yazılar okunduğu öğrenildiği zaman. Biz de Türkçe'yi ortaya çıkarıyoruz. Kendi memleketinde en büyük suçu işliyorsun. O Türk tarihini çıkarıyor ortaya, biz de Türk dilini ön plâna

alıyoruz. Türk dilinin özellikle millete bilim dilinde ne kadar muazzam bir dil olduğunu dünyada anlatmamız, birilerinin işine yaramıyor.

Bu adam diyor ki, " devlet dairesine götürdü ler, okuduğum yazılarla ilgili. Biz şöyle yaparız, böyle yaparız, bütün işleri hallederiz. Sana gereken imkanları sağlarız, bu araştırmaların yayınlanabilmesi için dediler" diyor; "Birkaç hafta hiç ses çıkmadı, gene bir telefon ettik sorduk, gittik. Adamlar benimle konuşmuyor. Birkaç kere . aradım telefona çıkmıyorlar." diyor. Ben de "Günaydın, aynısı bana 40 yıldır oluyor," dedim.

M. Bayraktar: Hocam yeni veriler.

O. Sinanoğlu: Günaydın, yeni veriler diyorlar. Türk dili, Türk tarihi, milli hedefler gibi işlerle uğraşıyor. Bazılarına da bu yeni veriler çok etkileyici olup menfi tesir yapar.

M. Bayraktar: Hocam, açıklayıcı bilgi vereyim müsaade ederseniz. Bahsettiğiniz kişi Kazım Mirşan. Maa-

lizce'ye bulaşmayalım, kendi dilimizi konuşalım, kendi dilimizde yazalım çizelim, bilim yapalım." Bundan niye korkuyorlar ki? Siz çok korkulacak bir şey mi söylüyorsunuz?

O. Sinanoğlu: Çok önemli bir konuya geldik. Kazım Mirşan'ın Orhun Anıtları şöyledir veya böyledir demesi önemli değil. Türkçe matematik gibi bir dildir. Aslında bilim matematik gibi dil olan Türkçe'yle çok daha iyi oluyor. Bilim adamı olarak çok kolay ispatlayabilirim. Bir sürü İngilizce yayınımız, başka dillerden, Türkçe'den bilimsel makalelerimiz var. Türkçe ile bilim yapmak çok hârika oluyor. Buna karşı çıkacak adamın önce bir kere Türkçe, İngilizce veya ikisinden birden veya başka dilden araştırma yapmış olması lâzım. Önemli bir kuruluşun tepesinde olanlardan bir iki ses çıktı. Onlar da araştırmayı ne Türkçe yapmış, ne İngilizce yapmış kişiler. Sadece bir şeyler söyleyip kafa karıştırıyorlar.

Rozet Atatürkçüleri

Söylediklerimin ayrıntısı önemli değil. Önemli o-lan bizim Türk kültürü, Türk dili, Türk tarihi, milli hedefler konularıyla uğraşmamızdır. Biz Atatürk'ün dediklerini söylüyoruz ve Atatürk'ün tarih ve dil

konularında yaptıklarını ve dediklerini millete hatırlatıyoruz. Özellikle de Atatürkçü geçinenlere "Rozet Atatürkçülerine" hatırlatıyoruz.

M. Bayraktar: Karşı çıkanlar arasında Atatürkçüler de var. Siz dil dedikçe, tarih dedikçe onlarda başka şey söylüyorlar. O zaman burada bir kavram kargaşası oluyor.

Türk diliyle uğraşılsın, diye kurmuştu. Bu kurumların içleri boşaltılarak, amacın tam tersine çalışan kişiler basma getirildi. 80'den sonra YÖK kurulurken bir taraftan da bu kurumların sahteleri kuruldu. Bunların başına milliyetçi denen bir takım adamlar kondu. Bir tanesini duyduk, bak burada söylüyorum. İsim vermiyorum ama kim olduğunu anlayacaksın. Adamı ben hiç tanımıyorum, adını bile duymadım, şimdi vekaleten bir kurumun başında bulunuyor. Bilkent'ten iki tane öğrenci gitmiş bu adama. Demişler ki, "Biz Türk dili üzerine araştırma yapacağız. Türk dili deyince burası aklımıza geldi. Bilgi verin, destek olun, bize." Bu arade benim adımdan söz etmişler. "Oktay Sinanoğlu hoca da böyle böyle diyor, yazdı, onu okuduk," demişler. Bir de demişler ki, Türkçe'nin tarihi konusunda Kazım Mirşan isminde biri araştırmalar yapmış, eski yazıtları Türkçe'yle okumuş," demişler. Bu ayarlı adam oraya daha yeni geldi, adını hiç duymadım. Adam da beni şahsen tanımaz. Bak ne diyor: -ibret olsun diye söylüyorum, şahsım hiç mühim değil- "Oktay Sinanoğlu'yla Kazım Mirşan'in lâfını edecekseniz, biz sizle hiçbir şey yapmayız," demiş, işte böyle bir memlekette yaşıyoruz. İçinden bu kadar fethedilmiş bir yerde yaşıyoruz. Ve Kazım Mirşan'ın ben o zaman adını da bilmiyordum. Ortak noktamız, ikimiz de bu milletin tarihi, dili ve milli menfaatleri için çalışır ve çırpınır oluşumuz. Başka ortak noktamız yok.

M. Bayraktar: Kazım Mirşan hoca diyor ki, Orhun Yazıtları yanlış okundu. Doğrusu, budur, benim okuduğum gibidir, daha önceki Rusların diğer filologların okuduğu yanlıştır. Siz diyorsunuz ki "Türk dili, aman İngi-

(Anatolya'dan;Roma'nın eski vilayeti olan Anatolya eyaletinden) Türk ve Müslüman mefhumunu silmek Batılının her birinin kafasında

temel konudur. Onun için Batılılar için "Bunlar niye böyle yapıyor? Bir Ermeni soykırımı gibi konularda devamlı üstümüze çullanıyorlar?" diyebilirsiniz. Çünkü, adamların kafalarının- ardındaki düşünce buraları kurtarmaktır. Ortam hem içeriden hem de dışarıdan hazır,. Yapmasın mı yani? Derdi bu. Her ferdi böyle diyoruz, niye diyorum? Bizde bilim adamı geçinen çok gerçek bilim adamı yok. Sosyolojide doçent olmuş, kimisi İslimi kesimden, kimisi milliyetçi kesimden bunları dinliyoruz konuşma yapıyorlar. Efendim işte Garoudy onu dedi, Max Weber bunu dedi, postmodernizm şunu dedi, bunları sıralıyor. Bilimsellik bu yolla oluyormuş. Peki, a-dam sen ne diyorsun? Tabii kendi fikri yok ki, kendisi bir fikir üretmiyor ki!

Şimdi ilginç bir misâl vereceğim. Bizde böyle bir şey yok. Biz bilim adamıyız. Biz kendi elimizde yaptığımız gözlemlere, eldeki deneylere bakarak oradan sonuçlar çıkarırız. Arada bağıntılar kurarız. Bilim adamlığı bu demektir. Yan yana bir şeyleri sıralamak bilim adamlığı değildir.

Biz bunları söylerken neye dayanarak söylüyoruz? Her Batılı'nın kafasında bu gayet genel ve şiddetli, kuvvetli bir fikirdir. Bunun arkasında durmak lâzım. Çünkü, bütün bu ülkelerde ta Cumhurbaşkanından bazı ülkelerde en üst kademesinden, sokaktaki adamına kadar, işçisine kadar hepsiyle senelerce haşır neşir olduk; onları içinden tanıyorum.

mazsa ne olur? Bir Batı ülkesi dinine, kültürüne sahip çıkmazsa, meselâ Almanya ne olurdu? Veya Amerikan toplumu ne olurdu? Böyle bir örnek var mı? Kendisine ait değerleri reddedip, çok yüksek bir düzeye gelmiş, kalkınmış bir toplum dünyada var mı?)

O. Sinanoğlu: Tüm bu konulan sizinle yaptığımız başka programlarda da, başka kanallarda da çeşitli sağın, solun, o kesimin, bu kesimin her kesimin gazetelerinde, dergilerindeki yazılarda, mülakatlarımızla senelerce millete anlatıyoruz. Bir de Türkiye'nin her tarafında konuşmalar yaparak anlatıyoruz Elhamdulillâh. Milletimiz zaten bazı şeylere susamış. Eksik olmasın, millet bu işlere bayağı ilgi gösteriyor.

Batı'nın Türk sorunu var

Batı'nın Rusya'sından Avrupa'sının her ülkesi, Amerika'sına kadar bütün Batı'nın bir tek derdi var Türkiye ile ilgili. Bunu bileceğiz. Bunu bilmezsek temel varsayımı bilmiyoruz, sayılır. Oradan da matematik gibi sonuç çıkaramazsın, yanlış sonuç çıkarırsın, ıvır zıvırla uğraşırsın. Bunu bileceğiz ve ona göre davranacağız. Bütün Batı'nın bir tek derdi vardır, her ferdine kadar garanti ediyorum. Şimdi bir misâlini de vereceğim."Canım hepsi öyle değil, bak iyileri de var," diyecek olursa, şimdi ona da bir tane karşı misâl vereceğim. Bu işler matematik gibi yapılır.

Hepsinin kafasında şu vardır: Endülüs'ü sildik, buralar hâlâ duruyor. Batı'nın kafasında önce Balkanlar'dan, şimdi de bu kalan kısımdan Türkiye'den, Anadolu'dan,

olmuş Amerikalıya programın sonunda son derece, tabii kendisi zaten çok kibar bir insan, çok edepli bir insan Allah razı olsun Engin Noyan Bey, buna böyle büyük bir iltifatlar, efendim böyle bir sürü güzel kitaplar, paketler hediye ediyor. Şükranlarını bildiriyor. Dedim ki "Allah Allah, bu programda ne oldu ki bizim arkadaş uyardı, a-man bunu gör diye?" Tekrar telefon açtım ona, "Programın sonuna yetiştik. Ne demişti?" Efendim ne demiş biliyor musunuz Ömer Faruk Beyefendi? Adam zaten küstah, kaba bir adam. Bir kere Müslüman olan adam mütevazı olur. Gözlerinde bir yumuşaklık, gönlünde, suratında bir nur olur. Böyle bir şey yok, görünüyor. Yanıldık diyelim. Bakın adam ne demiş programda: "Siz, Türkleştirilmiş Bizanslılar olduğunuzu unutmayın." demiş.

"Müslüman edilmiş Rumlar!" yalanı

Biliyorsunuz geçen hafta çok büyük bir işadamı, montaj sanayinin büyüklerinden, Türkiye'nin en büyüklerinden, ayrıca Pontus'a çok meraklı olan bir işadamı. Bir iki gazete yazdı. Biraz tepki oldu da, tabii büyük gazeteler yazmaz pek böyle şeyleri. Efendim demiş ki, "İşte Güney Kıbrıs AB'ye girsin. Kuzey Kıbrıs'taki kendini Türk zannedenler, aslında bunlar Müslüman edilmiş Rumlardır," manasına bir lâf söylüyor; "Onun için," diyor, "Güney Kıbrıs AB'ye girince bunların hepsi tekrar Rum olur oraya gidip." diyor. Bak şimdi, lâf aynı, dikkat ederseniz.

M. Bayraktar: . Arkasındaki olayları nasıl yorumluyorsunuz?

M. Bayraktar: Bize bunu diyen oldu mu, bilimsel bir toplantıda?

O. Sinanoğlu: Başka türlü düşünen, başka türlü bir tavrı olan, en insancılı, en iyisi, en canciğer arkadaşımı biraz kurcaladığım zaman altından bu fikirler çıkar. Şimdiye kadar çıkmayan bir tane Batılı görmedim. Yoktur.

"Türkleştirilmiş Bizanslılar!" yalanı

Geçenlerde, bir iki ay gibi oluyor. Kanal 7'de daha önce STV'de olan Engin Noyan Beyefendi, hatta benle de Türkçe konusunda gayet güzel bir program yapmıştı; sağolsun ve Türkçe'ye sahip çıkmıştı, o programla. Her şeyini çok takdir ettiğim Engin Noyan Bey bakıyorsun Kanal 7'de bir programda. Daha doğrusu ben görmedim de, hemen bir arkadaş telefon etti bana, "Aman Kanal 7'ye bak." dedi. Biz de açtık. Ama sonunu yakalayabildik. Şimdi hadise şu: Efendim bir İlahiyat profesörü müdür nedir bir adam Türkiye'den, yanına bir Amerikalı almış gelmiş Engin Noyan'ın programına. Kendisi sessiz oturuyor yanında. Bu Amerikalı iri yan, bir acayip sakalı var. New York'ta gördüğüm tiplere benziyor, New York'un Brooklyn semtinde. Efendim bu Amerikalı Müslüman olmuş. Adını da Ömer Faruk almış. Bu kelimeleri de iyi seçiyorlar, kulağa tekerleme gibi geliyor. Amerikalı adam Müslüman olmuş. Allah kabul etsin, Müslüman olmuşsa iyi tabii ne güzel. Ama şimdi ben sonuna vardım programın. Yetişemedim. Ancak sonunda çok takdir ettiğim, sevdiğim Engin Noyan Beyefendinin programında, bu Brooklyn'h olduğunu kuvvetle tahmin ettiğim Müslüman

"54

Ama "Bir Çinli bilim adamı Müslüman oldu," desen kimse yüz vermez. Niye? İngiliz, Amerikalı Müslümanlara yüz verir. Çünkü, milletin içinde aşağılık duygusu vardır.

"Müslüman edilmiş Bulgarlar" yalanı

Bakın buna benzer bir sürü olay oldu. Biliyorsunuz Bulgarlar Bulgaristan'da, sonra Yunanistan'da Yunanlılar, son 30 senedir oradaki Türkler için dediler ki, Bulgaristan'da "Siz aslında Türk değilsiniz, siz Türkçe zorla öğretilmiş, zorla Müslüman edilmiş, aslında Bulgarlarsınız." Tabii orada bir hata var. Bulgarların aslında

kendisi Türk kökenlidir. Ama kimse Bulgarlara kendilerinin Türk kökenli olduğunu hatırlatmıyor. Neyse Bulgaristan'daki Türklerin kimliğini karıştırmak, Türk olma şuurunu yok etmek için bunları Bulgarlar oradaki Türklere söylüyor ve hatta biliyorsunuz sonra bunların tekrar Bulgarca isimler kullanılması için de zorladılar. Şimdi Bulgaristan'daki Türklerin durumu ve Bulgarlarla ilişkilerimiz biraz daha iyi çok şükür.

"Müslüman edilmiş Yunanlılar" yalanı

Yunanistan'da da aynı şeyi yapıyorlar. Batı Trakya'daki Türkler aslında Yunanmış, bunları Türkler gelmiş zorla Türk ve Müslüman etmiş. Hem Batı Trakya Türklerinin hem dünya kamuoyunun kafasını karıştırıyorlar. Batı Trakya'nın kuzeyindeki Türk köylerinde yeni öğrendik, kimsenin haberi yok. 67 senedir buradaki Türk köylerinde insanlar tehcir kampı hayatı yaşıyorlar. Etrafları tel örgüy-

O. Sinanoğlu: Bunlar münferit hadiseler değil. Aynı birkaç hafta içinde peşpeşe böyle bir sürü hadise oluyor. Bir Amerikalı sözüm ona Müslüman olmuş. Sahiden Müslüman olsa böyle namussuzca konuşmaz. Adam biraz Müslüman olmuş olsa bir şeyler öğrenmiştir de olmuştur. Biraz insanlığı öğrenmiştir. Sözlerinden demek ki, "Müslüman olmamış," sonucu çıkar. Türk halkına hakaret ediyor. "Aslında siz Bizanslısınız, Türk olmaktan vazgeçin." diyor. Aynı zamanda Türkiye'de bir işadamı da benzerini söylüyor.

M. Bayraktar: O adamın sözünden daha ziyade, eğer o adam bütün televizyonlara çıkıp da Türk milletine hakaret ediyorsa ve program yapımcısı ona kitaplar veriyorsa bizim bunları konuşmamız, dikkat etmemiz gerek.

Sarıklı İngiliz casusları

O. Sinanoğlu: Neyse daha başka var. İngilizler 250 senedir özel, çok dehşet yetiştirilmiş bir İngiliz casusa sarık giydirir, Osmanlı ülkesine, Hint ülkesine, İran'a gönderir."Efendim bu Müslüman oldu." deyip, oralarda Vahabilik, Ahmedilik gibi sahte mezhepler kurdurmustur. İngilizler böylece içeriden bu Müslüman devletleri yemiştir. Sonunda da başarıya ulaşmıştır. Osmanlı'yı da, Hindi de batırmıştır, yemiştir, perişan etmiştir. Bu taktikler 250 senedir yapılan oyunlardır ve bugün hâlâ devam ediyor. Yalnız bu değil, ek olarak,

Müslüman oldu bahanesiyle böyle adamlar gelip İslâmi kesimden 500 bin, bir milyon dolar para toplayıp götürüyor. Bunlar standart taktiklerdir. Bizim millet de bunları hep yutar. Ne yapsın, iyi niyet.

ayarlı adamlar konmuş. Şimdi daha fazla bunu yapıyorlar ve daha etkili oluyor. Ruslar eskiden bu kadarını yapamamış, halk tepki göstermiş. Türkistanlılara sorun neler oluyor? Buradakilerin aynısı orada oluyor. Başka bir kuvvetin işgali altında yaşamakta olan Türk kavimlerine bunlar kasıtlı olarak yapılıyordu eritmek için, Türk olduğunu unutturmak için dünyaya ve kendilerine. Derken şu son beş-on yılda, bilhassa son birkaç yılda aynısı Türkiye'de Türklere yapılmaya başlandı. Kim tarafından? Bizdeki ayarlı basın yayının köşe yazarları tarafindan. Bir de arada bir yabancı gönderiyorlar ki, belki o daha da etkili olur diye. Bir de yöntem var.

Ayarlı basın-yayında Türk karşıtı yayınlar

Köşe yazarlarından bir tanesi, ayarlı basın yayın dediğimiz herkesin bildiği milletin kuyusunu kazıyor. A-yarlı-tekel basının gazetelerinden hiçbirini beş kuruş verip almam. Millet bundan şikayet ediyor, herkes "Tekel Basın" diyor, ondan sonra da gidiyor bu gazeteleri alıyor. İnsaf bari gazeteleri almayın da, protesto edin. Neyse, a-yarlı basın yayındaki köşe yazarları, birkaç tane var. Birkaç tane de iyisi var da, onlar da orada zor bela tutunuyor. Ama asıl gözde olanlar, bu işle bilhassa çok zengin olanlar, bakın ne yazıyor. Çok sıkıştırmanız adını da söylerim namussuzun. Birkaç tane, bir tane değil.

Adam daha geçen hafta ne yazıyor bu büyük gazetelerin birinde, köşe yazısında? Efendim hanımı buna demiş ki, izmir'den Bodrum'a arabayla giderken; "Buradan

le çevriliymiş, 67 senedir hapishane gibi ve bunlara ancak özel tezkereyle arada bir dışarı çıkma izni veriliyor, dışarıdan da başkası alınmıyor. Türkiye'den ise, tık yok. Türkiye'nin Kıbrıs sorunu varmış. Türkiye'nin Kıbrıs sorunu yoktur. Yunanistan'ın Batı Trakya'da yaptığı bu mezalimin, alçaklığın, insan dışı davranışların yarattığı sorun vardır. Bunu Türkiye'den şimdiye kadar kimse dile getirmedi. Kıbrıs

sorunuyla ilgili çok söz ediliyor, ama Batı Trakyalıların durumu hiçbir zaman konu edilmiyor. Selçuklulardan beri ana tarafından Ankara'nın yerlisiyiz. Baba tarafım da Batı Trakyalıdır. Şimdi, benden fazla Türk varsa çıksın bir tane ortaya. Sen benim babama nasıl olurda, "Sen aslında Türk değilsin de, Kumsun da, Yunanlısın da," diyebilirsin. Bizim millet ne iyi dilci ve Türk-çüymüş ki buradakilere böyle güzel Türkçe öğretip Türkleştirmiş.

M. Bayraktar: Hocam televizyon kanallarında başka örnek var mı?

Sovyetler Türkleri nasıl böldü

O.Sinanoğlu: Bulgaristan'daki Türklere, Yunanistan'daki Türklere yapılıyordu. Yeni yeni öğreniyoruz eski Sovyetlerde Ruslar Türkleri daha 30'larda, ayrı ayrı kavimlere, devletçiklere, cumhuriyetçiklere bölüp de "Ayrı ayrı milletsiniz," diye birbirine düşürdü. Bunlara Ruslar "Siz aslında Türk değilsiniz, bambaşka bir kavimdensiniz, birazcık Türkçe öğrenmişiniz, Müslümanlık öğrenmişsiniz," diyor. Sovyetler dağıldıktan sonra iş daha da kötü olmuş. Çünkü, bu ülkelerin de başlarına dağıldıktan sonra

birçok ülkeyi böyle perişan etmiştir. Önce bir ülkeye A-merikan Hıristiyan misyonerleri gelir. Sonra İngilizce öğretmeni gelir, ingilizce öğreteceğiz, diye. Arkasından "Ö-zelleştirme, küreselleştirme" ile her şeyini alıp götürürler. En sonunda da menfaatlerini korumak için Amerikan ordusu gelir. Ondan sonra da orası bitmiştir, yerli ahali tükenmiştir, yok olmuştur. Bir sürü misâli var. Aynısı Havai adasında oldu. Havai adasının yerli halkının nüfusu çok azaldı. Eski kralın çocukları şimdi Amerikalılara çöpçülük yapıyor. Yatırım yapacağız diye, topraklarını almışlar. Bi? sürü Amerikalıyı getirip yerleştirmişler. Sonunda bir referandum yapıyorlar, "Amerikan Eyaleti olalım mı?" diye, oy çoğunluğu ile birden Havai Amerikan eyaleti oluveriyor. Belediye Amerikan misyonerlere yer veriyor, gayet de düzgün bir yer. Oraya yaşh-başlı sakallı bir sürü köylüleri doldurmuşlar, efendim bunlar İngilizce öğrenecekmiş. Köylü İngilizce öğrensin, köylü başka bir şey de öğrensin Fakat, öğrenecek başka bir şey mi kalmadı? Niye öğrenecekmiş? Turist gelirse konuşmak için.

Bu misyonerler "İngilizce öğreteceğiz," diye gelir. Afrika'ya da sağlık işlerine yardımcı olmak pozunda gel mislerdi. Ama en başta "İngilizce öğreteceğiz," derleı. Fransız misyoner ise, "Fransızca öğreteceğiz," diye gelir. Çünkü Fransız misyonerlerine ve Fransız sömürgelerinde-kiler dünya dili Fransızca'dır, sanırlar. Bunlar bilinen o-yunlardır. Tipik misyonerler gelmiş, hem de Hıristiyanların çok meraklı olduğu bir bölgeye, Göreme bölgesinde, ahaliye İngilizce öğretiyorum diye, Hıristiyan propagandası yapıyorlar.

geçiyoruz bir de Türkmen köyü varmış. Gel şuraya gidip bakalım." diyor. Bizim köşe yazan da ne diyor biliyor musunuz?: "Çok fena kızdım. Hanıma döndüm dedim ki, hanım! Sen benim Türk lâfına ne kadar gıcık olduğumu bilmiyor musun? Hele bir de bunun sonuna -men- eklersen, "Türkmen" dersen ne kadar asabımı bozacağını bilmiyor musun ki bana bu lâfi ediyorsun?" diyor. Bak şimdi! Bunu Türkiye'de, hatta başlığının hemen altında da Türk lâfı hala geçen (eskiden kalma takiyenin sonucu olarak kalan) bir gazetenin köse yazan yazıyor. Sonra devam ediyor: "Bunu niye yazıyorum biliyor musunuz? Çünkü Irak'tan Talabani geldi, birileri kalkmış Kuzey Irak'ta Türkmen demiş," diyor. "Bari oraları rahat bırakın. Bir de Türkmenleri oralara mı bulaştıracaksınız." diyor. İhanete bak. Millet neredesiniz? Böyle bir adam bunları nasıl der?

Hıristiyan misyonerler cirit atıyor

Baktık STV'de yarım saat, hem de haber saatinde ballandıra ballandıra şu gösteriliyor. Nevşehir'in Orta Hisar köyünde belediye başkanı iki tane Amerikan Hıristiyan misyoneri, biliyorsunuz bunlar yeni değil Türkiye'de, hani biz lâikiz ya, ama misyonerler cirit atıyor. Dine karşıysan o zaman Hıristiyanlığa da mani ol. Müslümanlığa mani oluyorsan; dinin hangisine karşısın? Bir insan dinlerden haz etmeyebilir. Hatta "Ben dinsizim." der ve dinlere karşı olabilir, olsun. Bana ne? Ama eğer hele bir de resmi ideoloji olarak bir lâiklik -ki din düşmanlığı demek değildir biliyorsunuz tabii. Lâiklik Türkiye'de biraz saptırılıyor-Herkes kendi istediğine inansın. Hıristiyan misyonerleri

çok büyük ağırlık verelim, nüfus artışını durduralım." diye öneriyor. "Hatta o da yetmez, bizi almaları için nüfusumuzu azaltalım." diyor. Yani, "Türkleri keselim." demek istiyor. "Türklere hayat hakkı bırakmayalım." demek istiyor. Bunu İzmit'in kodaman adamı söylüyor. Her gün benzer şeyler çıkıyor karşımıza. Başka bir ülkede bunların bir tanesi olsa ülkede kıyamet kopar.

M. Bayraktar: Diyorsunuz ki bir televizyon kanalında çıkarmışlar misyoneri konuşturuyorlar. Öbür televizyon kanalında bir yapımcı çıktı, bir Amerikalı misyoneri konuşturdu, "Sizin Türklerin aslınız Bizans'tır." Kısaca bu olaylar hangi ortak paydada birleşiyor? Yoksa tesadüfen mi oluyor?

O. Sinanoğlu: Tesadüfen olur mu? Ortak payda şu: Türk Müslüman lâfını buralardan silmek. Bunlar 50 senede olmuyor, üç senede de olmuyor. Son bir ay içinde 50 tane benzer olay birden oluyor.

M. Bayraktar: Hocam şunu söyleyeyim: Başka biri olsa karşımda, dese ki "Siz Türkler Bizanslısınız", o program o anda biter. Milli hassasiyetimden dolayı buna müsaade etmem.

Sakal-bıyık kültürü

O. Sinanoğlu: Bir Amerikalı bana bunu dese bu programda, "Sen kendi haline bak. Sen katillerin Avrupa'nın hapishanelerinden çıkarılıp Amerika'ya gönderip, Kızılderililerin hepsini kesip, oraları yağma edip, ondan sonra Kovboy filmleriyle dünyayı fethetmeye çalışan bu katillerin, hırsızların, dolandırıcıların torunusun. Aynısı-

Misyonerlerin niyetini anlayıp da bir tedbir almak varken, belediye yer veriyor. STV'deki haber saatinde yarım saat özendire özendire bütün ayrıntılarıyla gösteriyor ve "Köylü bak! İngilizce öğreniyor." diyor. Köylü her şeyi öğrendi de bir İngilizce kaldı. Acaba Türkçe ne kadar biliyor onu sormak gerek. Köylü tanını da unutmuş bir haldedir. Bunlar başka köylüleri de özendiriyor. Yeni misyoner faaliyetlerinin önünü açıyor.

Türklerin nüfusunu azaltmalıymış!

izmit'in belediye başkanı mıdır nedir, yanlış söylüyorsak özür dileriz. Ben öyle zannettim. Birkaç ay evvel televizyonda birkaç kişi

ile açık oturum yapılıyor. Bir İzmit lâfi geçti. AB konuşuluyor. Kulak kabarttık. Önce AB'ye girmekteki bazı mahsurlardan bahseder gibi oldu. Hayret, ne iyi dedik. AB'ye girmenin götürdüklerini de söyleyen de varmış, dedik. Ama adam sonunda ne dedi? "Efendim AB'nin bütün toplam nüfusu 150 milyon." Bir kere cehalete bakın, çok çağdaş, okumuş yazmış görünen bir tip söylüyor, bunu. AB'in nüfusu 150 milyon olur mu, dalga mı geçiyorsunuz? 350 milyon. Hadi orada da atladı diyelim. Efendim Türkiye'nin nüfusu da 100 milyon olacakmış, bir de arka bahçemiz varmış, Azerbaycan. O da 150 milyon nüfusluymuş. Avrupa'nın kendisi 150 milyonmuş. Bunu dili sürçerek söylemiyor. Çünkü rasgele tekrar ediyor. Bence o kadar cahil de olamaz, kasıtlı olarak millet nasıl olsa yutar, diye ufak söylüyor. "Yakında Türkiye'nin nüfusu o kadar olacak, Avrupa seni alır mı?" diyor. Çare için ise, "Dolayısıyla biz doğum kontrolüne

yor. Yani Türkçe yok oluyor, millet anası babası çocuğuyla Türkçe konuşamaz oluyor. Türkle Türkçe konuşamaz oluyor," diyorum. Eğer kendinizi ayrı sayıyorsanız, ben saymıyorum. Türkiye Cumhuriyeti sınırlan içindeki herkes Türk milletidir benim için. Kafası karıştırılmış olanlar varsa ona göre tekrar düşünsün.

Kimsenin haberi olmuyor. Birkaç ay sonra birisi tesadüfen bilgisayarda, o sitede Talim Terbiye Dergisini okurken, hayati bir kararın çıkmış olduğunu görüyor. Bu karar Türkiye'nin yok edilmesi karandır. Türk adının tarihten silinmesinin karandır. Senelerdir de yazıyoruz, çiziyoruz, bağırıyoruz, "Aman bunu da yaparlar, dikkat edin.," diyoruz. Kazakistan bağımsız olur olmaz ilk yaptığı iş ne biliyor musunuz? Anaokullarında Rusça eğitimi yasaklıyor. Türkiye'de ise bunlar yeni oluyor, bir sürü örnek var iken. Hiçbir yerden de ses seda çıkmıyor. Bir de diyorsunuz ki, "Türkiye'de 100 bin tane etki ajanı var." Bence az söyleniyor. Yoksa tüm bunları kim yapar?

M. Bayraktar: Bir de belediyeler bazı illerdeki mahalle adlarını değiştiriyorlar.

O. Sinanoğlu: Misâller yavaş yavaş çoğalıyor da kimse farkına varmıyordu. Bunların başından beri farkına varıp millete duyurmaya çalışıyorduk. Bunların nereye geleceğini 35 senedir söylüyoruz.

Bunları söylemek atamızın, boynumuzun borcu. Başkaları kamuoyuna duyursa bizim bir şey dememize gerek kalmaz. O zaman ben de metamatik, kimya, fizik işlerimle uğraşırdım. Başkasından ses çıkmıyor maalesef. İste yeni yeni anlaşılmaya başlandı bazı şeyler derken bu sefer de hızlandılar. Az kaldı. Çünkü, Türkiye'nin defterini dürecekler 2001'de. Bu arada

sın. Sen kendine bak, utanmaz," derim, adamı kovarım. Programa getiren de İlahiyat profesörüymüş. Bıyık tipinden hangi takımdan olduğunu anlıyorsun. Çünkü biliyorsunuz Türkiye'de bir sakal bıyık kültürü var 30-40 senedir. Adamın sakalına bıyığına göre ne. olduğunu anlarsın. Hatta şimdi bir şiir yazıyorum."Yağ satarım, bal satarım, sakal bıyık satarım, Kimilerine ucu kıvrık bıyık satarım, Kimilerine fırça bıyık satarım. Ondan sonra filanca cemaatte olanlara ortada bir parmak bıyık satarım. Her türlü sakal bıyık satarım." Millet kafa çalıştıracağına, sakalı bıyığı, başörtüsü ile uğraşıyor. Milleti kafa çalışamaz hale getirdiler. Bu millet böyle değildi. Bu millet 50'lerde de böyle değildi. Daha önce hiç değildi. 60'larda bile böyle değildi. 70'lerde bozulmaya başladı ama bu kadar da değildi. Bu son 10 senede milleti bu hale soktular. Ne eğitim, kültür kaldı. Her gün milletin diline, kimliğine, dinine hakaret ediyorlar.

Türk dilini yok etmek için, anaokulundan itibaren İngilizce mecburi kılınıyor. Türk dilini, Talim Terbiye Kurulu Tebliğler Dergisi 22 Nisan 2000 kararıyla yok ediyor. Bunu ne gazeteler yazıyor, ne Mecliste konuşuluyor, ne Hükümette tartışılıyor, ne Eğitim Şurasında tartışılıyor. Pat diye sessiz sedasız dört kişi imza atıyor, bir tanesi de imzalamıyor. Gerekçesini de milli eğitim hanlığı sitesinde belirtmiyorlar. Sessiz sedasız böyle bir karar alınıyor. Senelerdir yazıyoruz, çiziyoruz bağırıyoruz diyoruz ki, "Birçok ülkede İngilizlerin İrlanda'ya yaptığı, efendim Rusların Kazakistan'da yaptığı tarihi misâlleri anlatıyoruz yakın tarihten, eski tarihten. Bir ülkede yabancı dille eğitim anaokuluna kadar inerse bir nesil sonra o ülkenin dili yok olu-

yorlar. Bunlar o zaman tabii kocaman ciltli defterler ellerinde geliyorlar. Köy köy dolaşıp bütün köylerin, derenin, tepenin her tarafin ismini İrlanda'nın kendi dilinden İngilizce'ye tercüme ediyorlar. Tek tek. Bak şimdi, buna dikkat edin. Ey millet. İster sağcı olun, ister solcu olun, ister lâik olun, ne olursanız olun, eğer bu millete, bu ülkeye bağhysanız, buna kulak verin arkadaşlar. Bu memleket götürülüyor, haberiniz olsun.

İnanç turizmi bahanesiyle Yer adlan değiştiriliyor

Bak böyle götürülüyor. İngilizler bunu İrlanda'da yapıyorlar. Sonradan büyük bir İrlandalı meşhur sahne oyunları yazan piyes yazıyor. Yazarın Broodway'de piyesleri hâlâ oynanıyor. Bu piyesin adı "Tercümeler" Piyeste İngilizlerin İrlanda'da yaptığı hadiseyi sahnede gösteriyor, millete "İngilizler bize böyle yaptı" diyor. Şimdi bunu anlatmamızın sebebi, 45'ten, hatta 50'den başlayarak önce Efes vs. diyerekten Türkiye'de turizm ayağına daha da coştular,"İnanç Turizmi" bahaneleriyle Türkiye'de yer isimleri tek tek yabancı isimlere çevriliyor. Eskişehir gibi Türkiye'nin kalbi olan bir yerde bütün sokak isimlerini bir kararla alay edici, tahkir edici isimlere çeviriyorlar. Abuk sabuk listeyi görseniz; ağlarsınız, gülersiniz. Parazit sokak gibi isimler vermişler. Bunlar sessiz sedasız oluyor. Tepki yok. Daha önce de Eskişehir'de "İyonya" diye bir dernek kurdular. İyonya Derneğini kuranlar da oradaki çeşitli partilerin U başkanlarıydı. Gazetelerde çıktı. Eskişehir'i

gene bir haber çıkıyor, kimsenin haberi olmuyor. Neyse birileri birilerine haber veriyor. Gazetenin biri de yarım ağız yazıyor özür dileyerek. "Yazmaya mecbur kaldım da yazdım" diyor neredeyse. Neyse Allah razı olsun bari o kadarını yazmış.

Türkçe sokak adlarını değiştirip yabancı adlar koyanlar

Eskişehir'de belediye başkam, daha önce de çok methedilen, benim hiç tanımadığım, ama çok methedildiği için, üniversitedeki hizmetlerinden dolayı, ne güzel Eskişehir'e iyi bir belediye başkanı gelmiş, demiştim. Ama bu kadar marifetli, kültürlü adamın yaptığına bakın. Bu belediye başkanı, adını hatırlamıyorum, ama önemli değil. Çünkü şahıslar önemli değil, mekanizma, organizma mühimdir. O olmasa başkasına yaptırırlardı. Belediye Meclisinde karar alıyorlar.

Sessiz sedasız gene kimsenin haberi yok. Eskişehir'de üç binden fazla dört bin mi beş bin küsur mü, bütün Türkçe sokak adlarını bir kararla hepsini yabancı dil bozuntusu ve milletle alay edici, tahkir edici birtakım yabancı isimlere çeviriyorlar. Listesi var. Bir kişi oradan karşı çıkıyor. Ne oluyor? Sonradan duyuyoruz ki, beş bin de imza toplanmış. Ama hiç geri adım yok. Gazeteler yazmaz, tıs pis. Bizim beş altı sene evvel yazdığımız yazılan okuyun. Hepsini Otopsi yayınlarından "Bye Bye Türkçe" kitabında topladık."Bye Bye Türkçe" kitabında hepsini örnekleriyle anlattık. İngilizler İrlanda'yı işgal ettikleri zaman bir sürü ahaliyi kesiyorlar. Fakat ondan sonra birkaç tane İrlanda'ya uzman memur gönderi-

giltere yerine AB ile "AB'ye üye olursak vs." hikayesi de Türkiye'nin tasfiyesi için uydurulmuş bir olaydır. Yugoslavya'dan başladılar, Yugoslavya'yı bin parçaya böleceklerini daha 73'de anlamıştım. Çünkü, 1973'de ortalıkta hiç ayrımcılık yok iken, Yugoslavya sağlam dururken, CIA Yugoslavya'da bilimsel uluslararası toplantı düzenliyor üstelik komünist bir ülkede. Vay canına Yugoslavya'yı parçalayacaklar, dedim o zaman. Şimdi parçaladılar. Parçalarını da parçalıyorlar. Bosna'dan sonra Kosova'da olacak dedik; o da oldu. Makedonya'dan buraya doğru geliyor. Balkanlar'dan Türkleri attılar. Şimdi de Balkanlar'da kalan Türk mirasını atıyorlar. Balkanlardaki tarihimizi, eserlerimizi, kütüphanelerimizi yakıp yıkıyorlar, yok ediyorlar. Sıra şimdi Türkiye'dedir.

Sevr'den de beter!

M. Bayraktar: Zaten hocam parçalanma ve Türkiye kelimelerini son dönemlerde söz edenler Sevr anlaşmasının uygulandığını ileri sürdürüyorlar.

O. Sinanoğlu: Sevr deyince, bir şey kastediyorlar Sevr derken hafif söylüyorlar. Sevr herkesin kafasında bit heyhula gibi durduğu için o manada, Türkiye'nin başına gelebilecek en kötü olayı kastederek, söylüyorlar. Ben diyorum ki, Sevr'i hafif söylüyorlar. Çünkü, Sevr'de Anadolu'nun ortasında ufak bir yere Türkiye demişlerdi. Şöyle ufacık bir Türkiye vardı Sevr haritasında. Şimdiki tasfiye plânında o da yok. Eğitim dilini İngilizce yapma oyunlarıyla

45'de başlamış meğersem, 53 deyip duruyorduk, 45'de Amerika ile anlaşma yapılmış ve teslim edilmiş,
69

İyonya yapma projesi var. Ayrıca, Eskişehir'de tarım arazileri de zaten yabancılara satılıyor.

Ey ahali Türkiye'nin her tarafından Eskişehir'in belediye başkanına, üyelerine en azından yapacağınız bir tane faks göndermektir, bir tane elektronik posta çekmektir, mümkünse telefon etmektir. Elektrik postalarını kitlemektir. "Ayağınızı denk alın, burası kimin ülkesi?" demektir. Bu ülkeye biz Türkler sahip çıkacağız.

M. Bayraktar: Hocam bilhassa bazı böyle garip olayların AB'ye girmemizle ilgisi var mı?

O. Sînanoğlu: Bunlar garip değil. Bunlar millete ihanettir..

M. Bayraktar: Türkiye'nin AB'ye giriş sürecinde böyle gündeme gelmesi herhalde tesadüf değil. Bir olaydan bahsettiniz.

O. Sinanoğlu: Bunlar hikayedir. AB'ye Türkiye'nin girişi zaten hikayedir. AB'nin kendisi de hikayedir. Onu da geçen günlerde daha dünkü bir gazetede yazdık, bugün de yazdık. AB yeni dünya düzencilerinin bir masalıdır. Türkiye'yi de AB'ye almayacaklardır..
M. Bayraktar: Niye girmeyeceğiz?

O. Sinanoğlu: Giremeyeceğiz. Çünkü AB tarih boyu bir araya gelemeyen Kelt kavimlerinden ibaret bir yerdir. Avrupa ülkeleri dediğin her biri Konya'nın bir ilçesi olamaz. Ufak tefek yerler, ortada bir şey yok. Ne varmış Avrupa'da? Türkiye AB lâfını bahane ederek nasıl ki İngiliz Papazının kurdurduğu teşkilat olan İngiliz Muhipleri Cemiyeti "İngilizlerle bir olursak kurtuluruz," dediler, Kurtuluş Savaşına mani olmak için. Papaz kime kurduruyor? Mollaya kurduruyor. Şimdi bugün de aynı oyun İn-
68

O. Sinanoğlu: AB'ye girme numarasıdır. AB'ye gireceğiz meselesi de bu oyunun bir parçasıdır. Onun yüzünden olmadı, oyunun bir parçasıdır.

M. Bayraktar: Telefon haltımızda Doktor Ümit Emre var. İyi akşamlar Ümit Bey.
Ümit Emre: Efendim iyi akşamlar.

M. Bayraktar: İyi akşamlar

Ümit Emre: Programınızı bastan beri dinliyorum. Size çok teşekkür ederim.

M. Bayraktar: Bizi nereden arıyorsunuz Ümit Bey?

Küresel Kraliyetin gizil örgütleri

Ümit Emre: İstanbul'dan efendim, size teşekkür ederim. Ben bugüne kadar bu kadar açık, bu kadar Atatürkçü, bu kadar vatan sevgisiyle dolu bir program hiç dinlemedim. Tekrar teşekkür ederim. Benim esas söylemek istediğim olay şu: Galiba programınızın başlığı şuydu: "Türkiye Nereye Gidiyor?" Türkiye Cumhuriyeti tarihinde Atatürk'ün telefon direklerine askerden kaçanları idam ettirmek mecburiyetinde kaldığı günler kadar kötü günler içerisindedir ve büyük bir badireyle karşı karşıyadır. Bu bir kurtuluş savaşıdır, ama maalesef düşman demin bahsettiğiniz gibi çok açık olmadığı için, etki ajanları milyonları buluyor zaten bir kör doğuşu gibi oynanıyor. İmkanlar çok fazla olduğu için imkanlar medya dedikleri bu basın yayın, insanlar bunun farkına varmıyorlar. Esas bunun önemi şudur efendim: Dünyada büyük zenginler ki, bunlara elit denir, bunlar dünyanın büyük şirketlerinin

İsmet Paşa yamanında. Onu da bilin. Belgesi meclis kütüphanesinde var. 1945'de Amerika ile yapılan anlaşmada ortak eğitim kurulu oluşturuluyor. Kurul 8 kişiden oluşuyor. Bunların 4'ü Türk, 4'ü Amerikalı üye. Ancak, kurul başkanının daima Amerikalı olması ve 2 oy hakkı bulunması şart koşuluyor. Bu Türk Milli Eğitim sistemi 1945'den beri Amerikalıların dediklerine göre görev yapıyor. Yani, Milli Eğitim gerçekten milli değil, eğitim de eğitim değildir.

Dil ve tarih bilincini yok etmekle, son birkaç yıldır bütün ayarlı, ne olduğu belirsiz, ne olduğunu kendisi de bilmeyen köşe yazarları Osmanlı'ya, atalarımızın hepsine, kültürümüze hakaret ediyor. Bunlar hızlandı. Maksat tarihi bilinci, dilini, kimliğini yok etmek, milletin kendisi hakkında tereddüt yaratmak. "Sen Türk değilsin, aslında sen Rumsun, Ermenisin de, zorla Türkleştirildin, Müslüman-laştınldın," fikrini beyinlere kazımak, millette aşağılık hissi yaratmaktır. Nitekim misyoner faaliyetleri korkunç bir şekilde gidiyor ve güneydoğudaki, bir sürü ahali Hıristiyan olma havasına giriyor.

Misyonerler Kore'de 30 sene içinde nüfusun yüzde 60'ını Hıristiyan yaptı."Ne oldu?" "Hıristiyan olunca Batı sana yardım edecek mi?" Hayır. Asıl o zaman görürsün başına gelecekleri. Endonezya, Filipinlerde olduğu gibi Hıristiyanla Müslümanı çarpıştıracaklar. Sonra gelip bu bahaneyle kendi askerlerini yerleştirecekler.

M. Bayraktar: Hocam misyonerlik faaliyetlerinden biraz daha bahseder misiniz?

dünyaya resmen el koymak durumundalar. Şimdi bunların organizasyonu çok basittir. Amerika'da CFR (Counsil of Foreign Relation) dedikleri Dış İlişkiler Komisyonudur Bir tanesi Japonya, Avrupa ve Amerika'yı içine alan Trilateral'dii. Bir tanesi Bilderberg'tir. Bütün bunlar buralarda kotarılır ve dünyaya program olarak tatbik edilir. Şimdiki program şudur: 50 seneden beri dünyayı borçlandırma taktiğiyle borçlandırdıktan sonra IMF'nin yaptığı iş şudur:

M. Bayraktar: Türkiye bunun için mi borçlandırılıyor? Türkiye kasten borçlandırılıyor

Ümit Emre: Evet efendim. Mesela şimdi Federal Reserve adı verilen, halkın yanlış olarak Amerikan Merkez Bankası dedikleri banka, Amerika'nın Merkez Bankası değildir. Bu federal rezerv, bu meşhur elit dediğimiz çok zengin, fevkalade zengin bankerlerin bir araya gelerek kurdukları bir para organıdır. Bu insanlar aynı zamanda petrollerin de sahipleridirler. Dünyada bugün para, yani dolar petrole bağlıdır. Avrupa diye bir kıta yoktur, eskidir, ihtiyardır, tabii kaynağı yoktur ve yeni bir şey de ürete-memektedir. Bu Avrupa'nın motorunu birazcık Federal Almanya yapmaktadır. Şimdi onun da federalliği gitti, Almanyası var. Onun dışında bir ülke yoktur Avrupa'da. Biz zaten Avrupa'ya şu anda Gümrük Birliği'yle her şeyimizi bırakmışız, AB sömürdüğü kadar sömürüyor. Amerika da bizi sömürüyor. Bu petrole sahip olan kişiler istedikleri zamanlarda petrol fiyatlarını artırarak yahut indire-

sahipleridirler. Mesela bunlardan üç tanesinin bir yıllık kazancı 48 dünyanın en fakir ülkesinin Gayrisafi Milli Hasılasından fazladır. Şimdi bunlar biliyorsunuz kendi aralarında tekrar birleşiyorlar.

Amerika'nın meşhur bir Standard Oil'i vardı Rockefeller'in. Sonra Tröst Kanunu vs. meselesinden dolayı bunu parçaladılar Amerika'da. O da tabii gene bir oyunun sonucuydu, o parçalanmış olan Exxon'du, Mobil'di vs, bunlar tekrar birleştiler. Bunların kontrol ettikleri paraların haddi hesabı yoktur. Bu insanların bir saniyede borsalarda döndürmüş oldukları paralar birkaç trilyon dolarla ölçülür. Şimdi olay şudur: Bazı Ba-tı'da kitaplar var, mesela bunlardan bir tanesi Türkçe'ye çevrildi ama onun Türkçe ismini ben size söyleye-yira,"Şirketler Dünyayı İdare Ettiği Zaman" diye bir kitap. Bu Batı'da çok sattı. Hakkında şu önemli açıklamalarda bulunuldu: "Eğer küreselleşmeyi birisi öğrenmek istiyorsa, mutlaka bu kitabı okusun." dendi. Şimdi bu şey 1944'ten sonra Britan Woods adlı kuruluşlar ortaya çıktı. Bunlardan bir tanesi IMF, bir tanesi Dünya Bankası'dır. IMF güya para politikalarım, Dünya Bankası ise ülkelerin ve yapılacak projeleri güya idare ederdi. Bunlar ilk 10 sene borç verecek insan bulamadılar. Ve ülkelerin bürokratlarını, hatta siyasilerini Washington'da eğittiler, zorla borç para verdiler. Mesela size bir örnek vereyim: Türkiye'nin Hazinesinin para dolu olduğu dönemde bunlar getirip bize 10 milyar dolar borç verdiler.
M. Bayraktar: Kaç tarihinde?

Ümit Emre: Galiba İsmet İnönü döneminde, 47 senesinde olsa gerek. Şimdi söylemek istediğim şey şu: Bu elit dediğimiz insanlar, bu paranın sahibi olan insanlar,

Türkiye'de petrol arama yasak ve kısıtlamaları

Ümit Emre: Anlatayım efendim. 1956 senesinde Menderes üç kişiyle kanun yaptırdı. Bunlardan bir tanesi Max Ball'a yaptırılan Petrol Kanunu'ydu. Bu Petrol Kanunu'nda maddenin bir tanesi şuydu: Kars bölgesinde kuzeydoğu bölgesinde petrol aramak yasaktır. Nitekim bu bölgede petrol yerde akar. İki, Türkiye'de araştırma yapan her petrol şirketi 10 tane delik deler, 11'inciyi delemez. Türkiye'de bulunan her petrol kuyusuna çimento dökülmüştür ve bu elit dediğimiz büyük zenginler bunları kasten araştırtmamışlardır. Türkiye'yi kasıtlı olarak petrolden fakir hale getirmişlerdir. Çok önemli olan bir şey var: Bu depremde okudunuz. Manisa'da, Adana'da, Ceyhan'da vs. gaz çıktı, petrol çıktı dediler her

gün medyada, bunun üzeri kapandı. Olay tamamiyle petrol meselesidir.

Genelkurmay izniyle petrol araştırması

1974 ya da 1975 senesinde Genelkurmayın izniyle Türkiye üzerinde petrol araştırması yapıldı ve bu uyduyla yapılan petrol araştırmasında Türkiye'nin bütün her tarafının petrol olduğu tespit edildi, bu Amerikan belgelerinde var efendim.

M. Bayraktar: Genelkurmay mı yaptı bu araştırmayı?

Ümit Emre: Genelkurmay değil efendim. Bu petrol şirketleri müracaat ettiler, Türk Hükümeti bunu Genel-

rek, dolan da kontrol ettikleri için, bu Federal Reserve böyledir, nitekim bunlar şu durumu yapmışlardır: Amerikan dolan dediğimiz doların dörtte üçünün karşılığı yoktur. Bu Federal Reserve'in tamamen elindedir. Amerikan devletinin kendisinin.

M. Bayraktar: Ümit Bey bizi ilgilendiren kısma gelelim.

Ümit Emre: Bizi ilgilendiren kısmı söyleyeyim efendim. Bizim Türkiye'mizin altı petrol doludur.

Türkiye'nin altı petrol kaynıyor!

M. Bayraktar: Bunu neye dayanarak söylüyorsunuz?

Ümit Emre: Birincisi Türkiye'de 20 sene Shell şirketinin araştırma müdürlüğünü yapmış bir adamın söylediği şudur: Bu ya Emin Değer'in "Oltadaki Balık Türkiye " kitabında vardır yahut "Akrebin Kıskacında Türkiye " kitabında vardır, şimdi hatırlayamıyorum. Ama bu iki kitapta açılıp bulunabilir. Türkiye'nin altı petrol doludur, derindedir, beş bin metrededir. Bir yerden duydum, bir uydu merkezinde de bu söylenmiş. Türkiye'nin altında çok büyük petroller var, beş bin metrededir. Şimdi Türkiye'yi bu kadar sıkıştırmaların en büyük sebebi petroldür. Çünkü dünyada petrol bitmektedir ve Ortadoğu'nun rezervleri 10 metre içinde vardır.

M. Bayraktar: Peki Ümit Bey, Türkiye'nin şu andaki teknolojisi petrol arama imkanları çok güçlü. Bunu tespit edecek kapasitemiz yok mu?

edin." diye koştuğumuz zaman bize çok cömert davrandılar. Aslanlar, kaplanlar, siz çok iyi yolda yürüyorsunuz, size 10 milyar dolar vereceğiz, dediler.

M. Bayraktar: Anlaşıldı, size çok teşekkür ediyorum. Hocam bu da ilginç bir görüş, Türkiye'nin altı petrol kaynıyor.

O. Sinanoğlu: Her tarafı petrol demek doğru değil. Türkiye'de de petrol vardır, bu zaten senelerdir söyleniyor. Çıkarttırmıyorlar, çünkü Amerika kendi petrollerini kullanmıyor, onları tıkıyor, Suudi Arabistan'ınkini önce bitirmek istiyor. Buradakileri çıkartmak istemiyor, vs. Türkiye kuvvetlenmesin, istiyor. Bunlar doğrudur da, bunun dışında Dr. Ümit Beyin telefonda dediği şeyler arasında çok önemli meseleler de var. Daha birçok şey söyledi. Değil mi?

M. Bayraktar: Çok değişik konulara girdi. Şimdi hocam bir de şu var: Mesela benim önümde bu soykırım tasarısıyla alakalı kısmından okuyacağım bir not vardı. Siz dediniz ki Türkiye'yi işte Sevr'den daha beter edecekler. Ermeni soykırım tasarısı Fransa'da kabul edildikten sonra geçtiğimiz hafta İngiliz Ermeniler Patriği Londra'da konuşma yaptı. Özetle şunu söyledi: "Soykırım vardır, Türkler bu tarihi gerçeği er geç kabul edeceklerdir. Tüm dünya bunu kabul ediyor, Türkler Avrupa'ya dahil olmak istiyorsalar bu soykırımı kabul etmek zorundadırlar. 1915-16 yılları arasında 1,5 milyon Ermeni'yi katlettiler." diyor. Bunu kabul edeceksiniz ki Avrupalı olacaksınız. Önceden Batılılaşmanın Avrupalılaşmanın başka kriterleri vardı; medeniyet, çağdaşlık vs. Şimdi Avrupalı olmanın

kurmay'a bunu devretti, "Genelkurmay karar versin," dedi, Genelkurmay da şart koştu. Bu araştırmaya Türk teknisyenler de katılacak, elde edilen bilimsel verilerden Genelkurmay'a, daha doğrusu Türk Hükümetine verilecek ve bunlar verildi. Fakat biz bunları okuyamadık.

M. Bayraktar: Ümit Bey o konuda elinizde detaylı bilgiler, dokümanlar geçerse iletebilir misiniz?

Ümit Emre: Ben size gönderirim efendim bu konudaki bilgiyi.

M. Bayraktar: Efendim teşekkür ediyorum. Türkiye'nin altının petrol kaynadığını, Batı'nın bunu bildiğini, bunun için Türkiye'yi parçalara ayırmak istediğini söylüyorsunuz.

Tarımımızı ve hayvancılığımızı bitirerek bizi açlığa mahkum etmek istiyorlar

Ümit Emre: Efendim parçalamak değil. Bizi bir tür açlığa mahkum etmek istiyorlar. IMF'nin son karan sudur: "Buğday stoklarını çabucak tüketin," diyor. Dikkat edin tarımımız bitti. Topraklanınız gitti. Hayvancılığımız bitti. Bizi açlığa mahkum etmek istiyorlar ve bu açlığı altı ay içinde patlatmak istiyorlar. Aç kalmış bir millet, dizlerinin üstüne çökmüş bir millet, çünkü bu milletin iç gücü çok fazla, çok yüce bir millettir. Atatürk'ün milletidir bu millet. Eğer bu milleti aç bırakmazsanız buna bir şey yapamazsınız. Ve sırf petrolü almak içirt. Bakın dikkat edin bize bir milyar dolar parayı vermiyorlardı. Bir manipulas-yon yaptılar borsada. Ne yaptılar? İki kişi parayı ani çektiği gecede faizler 2000'e fırladı. Biz "Aman bize yardım

madan evvel ne oldu? Lübnanlı bir Ermeni geliyor Adana'da dava açıyor. Diyor ki efendim şu arazi benim dedemindi, orada da şimdi çimento fabrikası varmış yerinde. Dava açıyor, hak iddia ediyor. Türk mahkemesi sessiz sedasız bu davayı görmeyi kabul ediyor. Bu gençlerin haberi yok. Birkaç ay sonra bu dava bir celsede hallediliyor. Ermeni haklı çıkarılıyor. Sözde Ermeni soykırım taşanları çıkarmaya gerek kalmadı ki. Türkiye'nin içinden birileri zaten bu işi becerdi. Sen böyle bir davayı kabul ettiğin zaman ve bu davayı bir celsede kazandıran hakim de o davayı hemen bir celsede halletmiş. Ondan sonra da hakimlikten istifa etmiş, gitmiş çok pahalı avukat büroları açmış orada. İşlere bakın ve bunlardan kimsenin haberi olmuyor. Neymiş Fransa "Efendim 300 bin Ermeni seçmenin oyunu almak için soykırım tasarısı çıkarıyormuş." Bunu kime yutturuyorsunuz? Türkiye'den birileri Amerikan seçimlerinden evvel de böyle dediler. Efendim bunu Amerikan Meclisine getirmek istiyorlar, çünkü orada seçim var Ermeni seçmen var, 500 bin tane. Koskoca Fransa 300 bin seçmenin oyu için bu kadar ciddi bir uluslararası ortamda bunu yapar mı? Kafanız yok mu? Kimi uyutuyorsunuz? Bunu görevli birileri söylüyor. Yani devletten birileri söylüyor. Bunlara söyletiliyor. Böyle saçma bir şey olur mu? Bunların hepsi hazırlanmış. Ne diyoruz? İçinden hazırlanmış. Yüzlerce

Ermeni, iki taşı kalmış, adı sanı kalmamış Ermeni kiliseleri turizm ayağına Türkiye'nin her tarafında devlet tarafından -hangi devlet? Ermeni devleti değil- bu devlet tarafından inşa edildi, yeniden ayine açıldı. Devamlı ayine açıldı. Ermeni bulamadılar, dışarılardan bir sürü Ermeni getirip ayine açtılar. İşte Kayseri'dekini

kriterinin Ermeni katliamını kabul etmek olduğu söyleniyor.

O. Sinanoğlu: Kabul ediyoruz da, Ermenilerin Türkiye'de yaptığı katliamın görgü tanıklarının bir kısmı hala hayatta. Dinleyin. Bursa'nın bir köyünde ... kişi toplu halde imha edilmiş, hala bunları yaşayanlar var.

Ermenilerin Türklere yaptığı katliamlar

Rahmetli annem İsparta'nın bir yerlerinde Ermenilerin Türklere yaptığı katliamları anlatıyordu. Bunlar bilinen şeyler, mesele hakikaten bir katliam yapıldı mı, yapıldı mı meselesi değildir. Demin de söylemiştim, Batı'nın derdi bu değil. Batı yalan da söyler. Amerikan lideri bir şey der, başka şey yapar. Bu çok iyi bilinir.

M. Bayraktar: Ermeni Patriği devamında şunu söylüyor: "Bir zamanlar Ermenilere ait olan o topraklar şimdi Doğu Anadolu olmuştur, yeniden eski haline dönecektir. " diyor. Hatta Amerika'da çok enteresan New York'ta "Türk-Ermeni Diyalogu" adlı bir panel düzenleniyor, Ermeni konuşmacılar diyor \d,"Bizim nihai amacımız tazminattır ve toprak talebidir, Türkiye'den bunu alacağa."

Lübnanlı bir Ermeni Adana'da dava açıp dedesinin arazisini tek celsede geri aldı

O. Sinanoğlu: Batı'nın insanları ortalığı boş buldu mu istediğini yapar. Bu işler zaten içinden hazırlanmıştır. Başka bir hadise var bu sene. Daha soykırım laflan çık-

ye'yi verecekler, tasfiye edecekler. Durum buyken, Fransa soykırım yasasını kabul edecek, ne yapmalıyız diye son dakika yasa çıkmadan bir gün evvel beş kişi gönderiyorlar Fransa'ya. Adamlar gülüyordur, "Günaydın, neredeydiniz şu ana kadar?" diyorlardır.

Bu işler senelerdir hazırlanan işler. İşin başından beri adım adım olurken neredeydiniz? Bakın ben size söyleyeyim: Bunları biz senelerdir diyoruz da, bizden başka pek kimse demedi maalesef. Uluslararası diplomatik işler böyle yürümez. . Bu işleri böyle yapanlar ya çok cahildir, yahut da bile bile böyle yapıyordur, milletin düşmanıdır. Türkiye'nin kendi davaları vardır. Türkiye'yi uluslararası ortamda sanki şamar oğlanına döndürdüler. Gelen bir tokat atıyor,"Ermeni soykırımı" diyor. "Afedersiniz bir daha yapmayız ya da kınadık veya özür dilerim haklısın." diyor. Politikacın kendini savunmaya kalkıyor o da yalandan, yarım ağız. "İnsan hakları, Kürtçe eğitim" diyorlar. Kimse de kalkıp bizden başka "Türkiye'de Türkçe eğitim mi bıraktınız ki, birtakım ufak tefek dillerin eğitiminden bahsediyorsunuz?" demiyor. Türkiye'de Türkçe eğitim yapacak okul kalmadı. Bulamazsın yakında. Bir tane bulamazsın. Dışarıdan dayatmalar ve hep özür dilemekten, "Düzeltiriz efendim, düzeltiriz de gözünüze gireriz efendim," demekle Türkiye bir yere varmaz. Bu kadar haysiyetsizlik, cehalet de olmaz. Herhalde bunlar ihanettir. Dışarıdan ayarlı 5. kol cemiyetlerin marifetidir.

Türkiye ne yapmalı? Türkiye ne yapmalıydı? Tabii araba devrildikten sonra yol gösteren çok olur da. Birazcık daha zamanımız var

hepiniz okumuşsunuzdur. Daha böyle bir sürü örnek. Bunlar ötüyor. Ondan sonra bu davalar sessiz sedasız halledilyor. İçinden zaten iş halledilmiş. Niye dışarıda kanun çıkarıyor hepsi birden? İşte bütün bunların yani Türkiye'nin Ermenilere, Rumlara verilmesi için, tasfiyesi için uluslararası kılıf hazırlıyorlar. Yoksa iş zaten içinden halledilmiş. Sen dışarıdakini bırak, içerideki düşmana bak. içerideki düşmanla kim meşgul olacak. İçendeki düşmanla meşgul olması gereken millileri kovalamakla meşguller.

M. Bayraktar: Hocam şimdi burada önemli bir konuya geldik. Türkiye Ermeni soykırım tasarısı konusunda uluslararası arenada suçlandı ve birçok konuda da haklı. Fakat bu haklılığını dışarıda anlatamıyor. Önümüze hemen "Soykırım Tasarısı" konuldu. Bu tasan 587 vekilin olduğu Fransa Parlamentosunda 50 tane milletvekilinin oyuyla geçti, bizimkiler şunu dedi: "50 tane adamımız da mı yoktu

orada" Şunu öğrenmek istiyorum: Türkiye dışa-nda bu gibi hadiseler sürekli başına geliyor. Benzeri hadiselere maruz kaldığı zaman Türkiye'nin derdini anlatacak konsoloslar, büyükelçiler, lobilerimiz ne yapıyor?

O. Sinanoğlu: İş temelinden sakat ve yanlış. Bati'nın her ferdi, değil Meclisindeki her ferdinin kafasında buralardan Türk Müslüman lâfını silmek vardır. Temel varsayım bu olunca adam hele içerden de durumu hazır-iatmışsa, burada Türk demek neredeyse suç kaç senedir, bunları savunanlar aforoz edildiğinden bellidir. Plânın bir parçası olarak artık son perdeyiz. İşler içinden hallolmuş da zaten, uluslararası bir kılıf uyduracaklar. Ayrıca birileri de içeriden diyecek ki, "Ne yapalım uluslararası hukuk böyle diyor." Onun için tamam imzayı basacaklar, Türki-

Peki, niye Türkiye'de hedef yok? Hedef olsa siyaset olur. Atatürk'ten beri ne hedef, ne siyaset var. Gelen giden kakıştırıp, bir tokat atıyor. Sen de ona "Ay acıttı." diyorsun. Böyle siyaset mi olur? Bir ülke böyle mi idare edilir? Atatürk gitti Türkiye'de her şey bitti.

Bizim kendi davalarımız, kendi hedeflerimiz var. Bunların olması gerekir milletçe. Dünya üzerinde, içeride ve dışarıda. "Efendim, Avrupa insan haklan" dedi. "Niye diyorlar?", "Düzeltiriz.". "Avrupa, Ermeni soykırımı" diyor. Siyasetçiler önce "Kınadık," sonra da "Ne yapalım. Kabul edersek AB'ye belki alırlar," diyor.

Kıbrıs'ı verin de gelin

Bizim kendi davalarımız var. Batı diyor ki, "Şu Kıbrıs sorununuzu halledin de öyle gelin." Aslında "İşte Kıbrıs'ı verin de öyle gelin" diyor. Buna karşı tepki göstermek değil, daha Avrupa Kıbrıs lâfını etmeden bizim senelerdir kendi kamuoyumuza söylememiz, dünya kamuoyunu devamlı meşgul etmemiz lâzım. Türkiye'nin Kıbrıs sorunu yoktur. Türkiye'nin babamın memleketi Batı Trakya'da Yunanistan'ın sorunu vardır. Batı Trakya'da yüzlerce sene bizim vatanımız olan yerlerde kalan Türkleri tel örgüler içinde 67 sene tehcir kampı içinde yaşatmakta olan Yunanistan'a Avrupa insan haklan versin. Eğer vermiyorsa da ya Avrupa sana Kıbrıs'tan Ege sorunundan bahsetmeden, senin bütün dünya ortamlarında gece gündüz bunları kafalarına vurman lâzım. Oralardan haklarımızı

istemeliyiz. Sen niye devamlı savunmadasın? Senin bir suçun yok ki, savunmada olasın. Sen devamlı bu konulan

M. Bayraktar: "Ne yapmalıyız?" sorusunu ayrıntılı olarak cevaplar mısınız?
Ne yapmalıyız?

O. Sinanoğlu: Ne yapmalıyız? Çok bellidir. İngiliz 250 senelik plân yaptıysa, Osmanlı'yı ve bağlı Türk devletlerini de batırmışsa, ben 100 senelik plân yapmışım az mı? Biz mütevazı insanız az söyleriz.

M. Bayraktar: Bu turda aslında neler yapmamız gerektiğini konuşacağız da, elimde "Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Plânı ve DPT'nin 40. Yılı Konferanslar Dizi-si"nde sizin yaptığınız bir konuşmadan bir iki cümle okumak istiyorum müsadenizle. Diyorsunuz ki, "Her ülkenin plânlan hedefleri var." Örnek vererek Amerika'nın hedeflerinden bahsediyorsunuz. Her ülkenin bir plânı, hedefi varsa, Türkiye'nin bir plânı, bir hedefi yok mu? Ya da Türkiye'nin plânı, hedefi ne olmalı?

O. Sinanoğlu: Plânlama Teşkilatı'nın 40. Yıldönümü şerefine yapılan konuşmanın metninde ayrıntılı örneklerle anlattık. Hedef olmadan plân olmaz. Onun için hedeflen çok bahsettik. Hedef çok önemlidir. İnsan için de önemlidir. Millet için de, toplum için de önemlidir. Amerika'nın yaptığı telkini isimler vererek söyledik."Serbest piyasa ekonomisiyle hedef mi olurmuş?" Herkes bildiğini okusun deyip, Türkiye'de hedefleri dağıttılar. Şahsi tecrübelerimi isim vererek yazdık. Kendisi böyle diyen Amerika'nın bile ne kadar uzun vadeli, keskin hedefleri olduğunu, halkını, bilim adamlarım o tarafa götürdüğünü misalleriyle anlattık. Başka ülkelerin hepsinin de plânlan var.

di bu işler. Oyuna bakın. Dünyanın hiçbir yerinde inanç turizmi diye bir lâf yoktur. Türkiye'de bu icat edildi. Önce 'Turizm" dendi.
Urfa Kebapçısı - Edesa Kebapçısı

Turizm ayağına önce Efes'ten başlayarak yer adları, hatta bin sene evveli, hatta ismi olmayanları yabancılar uydurarak yabancı isimlere çevrildi. Örneğin, Urfa'yı Edesa yapmak istiyorlar. Oradan kötü niyetli birileri, yahut da cemiyet üyesidir, o dediğimiz

cemiyetlerin üyesidir, Ankara'da otogarın orta yerinde koskoca bir kebapçı. Bizim bildiğimiz meşhur "Urfa Kebapçısı"dır. Üstünde "Edesa Kebapçısı" yazıyor. Sanki Edesa'da 2000 sene evvel kebapçı vardı. Kebabı Türkler Asya'dan getirdi. İnanmazsan git bak, aynısı Japonya'da var. Aynısı, adı da aynı. Edesa'da kebap mı vardı? Bir de Edesa Kebapçısı olmuş."

Millet aklını başına toplasın, birbiriyle, Müslüman ahaliyle uğraşacağına, yok sağcıymış, solcuymuş, şu televizyona çıktın, çıkmadın, falanca gazeteyi okudun, oku-madın gibi abuk sabuk şeylerle uğraşacağına, gitsin Edesa Kebapçısına, Edesa Fotoğrafçısına, "Kardeşim afedersin. Niye bu ismi koydun? Ne demek? Yani sen Urfa'yı Edesa mı yapmak istiyorsun?" diye kibarca ikaz etsin. Vatanını sevenler varsa bu oyunları bilsin, ondan sonra bu gençlerin her türlüsü, emperyalizme karşı eskiden sol geçinen sol gençler, milliyetçi geçinen ülkücü gençler gitsinler de bu işlerle uğraşsın millet. Buralardan Türkiye götürülüyor.

gündeme getirmelisin. Türkiye'de Kürt sorununu halledin de gelin, dedikleri zaman, Türkiye'nin Kürt sorunu yoktur, 1000 sene de olmamıştır, 1100. senede de olmamıştır, şimdi de olmamıştır, diyeceksin.

Ne Kürt sorunu?!

Ne Kürt sorunu? Diyarbakır'a gittim. Diyarbakır buradan daha Türk olan bir yer. Ahalisinin hepsi iyi, hepsini çok sevdim. Allah razı olsun. Ankara'dan, İstanbul'dan daha fazla kendimi memleketimde hissettim. Her taraf Selçuklu, Osmanlı eserleriyle dolu. Ama Diyarbakır'da turizm ayağına otobüste bizi geziye götürdüler. Üniversite çok güzel bir bilimsel toplantı yapmıştı, kimya konusunda. Bir seyahat şirketine işi havale etmişler. Diyarbakır'ın içinde bir hafta bize muazzam harika Selçuklu eserlerini, kervansarayları, Osmanlı eserlerini, iftihar edecek dünya medeniyetinin zirvesinde olan eserlerin hiçbirini göstermediler. Onun yerine bizi otobüse bindirip 5 saat dağ bayır bir yere götürdüler. Dağ bayırın ortasında bir tane ne bir mimari değeri olan, ne bir tarihi değeri olan, devlet tarafından tamir edilmiş, inşa edilmiş daha çimentolar yerde duruyor, bir manastıra götürdüler. Çirkin kaba bir şey. Hiçbir değeri yok. Başka

türlü bir şey mi yoktu? Tamam bunu da görelim de. Öbürlerinden haber yok. Sanki orada Türkler hiç yaşamamış. Türk sanatı, Türk mimarisi, Türk tarihi hiçbir şey yok, bir tek burası var. Bir beş saat daha gittik, emin olun abartmıyorum, bir tane daha manastır, hapishane gibi bir şey. Hiçbir sanat değeri yok. Devlet yeniden inşa ettirmiş. İnanç Turizmi ayağına yapıl-
84

M. Bayraktar: Hocam Salih Tireli Ankara'dan. "Dış kaynaklı ve iç destekli bu anlattığınız Türkiye üzerindeki projelere karşı halk olarak neler yapabiliriz? Aslında biraz önce bahsettiniz. Geniş anlamda soruyorum." diyor. İsmail Doksanbir'in Almanya'dan arayıp sorduğu bir soru. "Vaktinde bankayı soyup, sonra ülkemi özledim bahanesiyle aftan yararlanan hortumcular hangi yüzle ortada geziyorlar." diyor. Cotarelli'ye de bir eleştirisi var. Bir izleyicimiz de, "Türkiye'den önemli miktarda dışarıya beyin göçü olduğundan" bahsediyor. "Bunu nasıl yorumluyorsunuz?" diyor. Beyin göçünden istifade edip dışarıya giden Türk gençlerinin orada nasıl yetiştiğinden de bahsediyorlar.

O. Sinanoğlu: Bu soruya ben güldüm. Kusura bakmasınlar bayağı güldüm. Hangi beyin göçü? Bir kere millet kendi kendine beyin oluyor da, ondan sonra Türkiye'de beyin yetişiyor da, gidiyor göç ediyor, öyle bir şey yok. Devlet, yani Milli Eğitim Bakanlığı bir taraftan, adı milli, YÖK dediğin İngilizlerin İrlanda'da kurdukları MEYÖK'ün herhalde benzeri bu kuruluş. Binlerce öğrenciyi birkaç sene evvel rakamına göre Amerika'da 60 bin tane öğrenci okuyor. Binlerce öğrenci rastgele, plânsız, programsız, ne okuyacak, ne hedefliyor? belli olmadan milyarlarca dolar harcayarak dışarı gönderiliyor. "Ne için gönderiliyor?" Bu öğrencilerin bir kısmı da oralardaki misyoner, papaz yetiştiren adı "Üniversite" olan yerlerde okuyor. İyi yerlerde okuyanlar da var. Bu niye yapılıyor? Çünkü bu kuruluşun, yani öğrencileri gönderen kurulusun başındaki bir adam, "Milliyetçiymiş, yani anti-komünistmiş," diyorlar. Allah Allah, nasıl milliyetçilikse.
87

M. Bayraktar: Zaten gelen soruların bir kısmına böylece cevap vermiş oluyoruz.

O. Sinanoğlu: Gençlere "Hadi gidin bunları asın kesin," demiyoruz. Ama hiç olmazsa beş on kişi gidip bunlara "Bu nereden çıktı," deyin. Benzeri işleri yapanlara fakslar çekin, medeni yollarla. Bizi silah gücüyle fethetmediklerine göre kafa oyunlarıyla, iletişim yollarıyla fethettiklerine göre bunun mücadelesi de bu yollarla olur. Faksla olur, bilgisayarla olur, ikaz etmekle olur. Küçük ayrıntılarla bir ülke gider ve bu ayrıntılarla uğraşarak bir ülke kurtarılır. Onun için bu şekilde yapılacak bir kurtuluş savaşına bütün milleti davet ediyorum. Bütün milleti, sağcısı, solcusu, Alevi'si, Sünni'si, Kürt'ü neyse. Bu memleketi, bu ülkeyi seven, bu tarihe, bu kültüre bağlı olan herkesi bu yeni kurtuluş savaşına ve milli değerlerimize ve tarihimize ve milletimize sahip çıkmaya davet ediyoruz. Aksi takdirde bu millet çok perişan bir köle yapılmak istenmektedir. Ama bizim millet buna müsaade etmeyecektir.

M. Bayraktar: Hocam izleyicilerimizden gelen soru ve notların birkaç tanesini söylemek istiyorum. Mehmet Karakoç aramış, İngiliz devlet adamı C hurcil'in bir sözünü aktarıyor."Dünya stratejisinde Türkiye'nin ö-nemli bir ağırlığı olduğunu" söylemiş Churchil, "Bu ağırlığı çok fazla olduğundan bir şekilde ağırlığın düşürülmesi, hafiflediğinde de güç verip biraz yukarı kaldırmak lâzım, demiş. Bugün Türkiye'ye herhalde bu strateji uygulanıyor." diyor.

O. Sinanoğlu: Bu hakiki tabii. 50 sene bu politika uygulandı. O da bitti. Şimdi artık defteri duruluyor.

sem, en dehşet üniversitelerine, eskiden değil, şimdi de gitsem yanına misafir olarak uğrasam, "Nasılsınız?" desem, adamlar orada beni profesör yapıyor. Hemen. Çeşitli büyük üniversitelerin kimlik kartlarını topluyoruz söylemesi ayıp. Bizim kırık dökük dünyanın her tarafına yetiştirdiğimiz doktora öğrencilerim bile hepsi meşhur adam oluyor. Avrupa ülkelerinde, Amerika'da, Japonya'ya kadar. Nerede görülmüştür öğrencilerin ve hocaların talebi üzerine Gebze Teknoloji Üniversitesi'nde (yalansa yalan deyin karşıma çıkıp) rağmen birkaç senedir "Bize fizik, kimya, matematik teorilerini anlat, konuşma yap, her yerde yaptığınız gibi" diyorlar, rektörü olan adamsa buna mani oluyor. Nerede görülmüştür böyle rezalet? Adamı tanımıyorum. Adını da bilmiyorum. Ama Kemal Pürüz-cü'ymüş efendim. Çünkü ben üniversitesinde bilimsel konuşma yaparsam Kemal Pürüz ona kızar diye korku-yormuş. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir şey görülmemiştir. Millet aklım başına alsın, böyle adamlara da haddini bildirsin. Yeter artık.

M. Bayraktar: Peki hocam, bilimsel çalışma yapmak isteyen bir bilim adamının konuşma isteğine konulan bir engel olarak bunu izleyicilerimize aktarıyoruz. Tabii yine geliriz.

Millet haddini bildirmelidir

O. Sinanoğlu: Bir de uygarlıktan, AB'den, insanlıktan, demokrasiden bahsediyorlar. Bu kepazelik dünyanın en ilkel ülkelerinde bile görülmemiştir. Bunları yapanlara devletin başındakiler, o da olmazsa millet haddini bildirmelidir.

Diyor ki "Efendim, ben Türkiye'yi 21. Yüzyıla taşıyorum. Dünyanın başka yerlerinde çalışacak adam yetişmesi için uğraşıyorum," diyor. Adama bakın. Bir de Atatürkçüyüm diye de numara çekiyor. Atatürkçü, milliyetçi, Atatürk milliyetçisi, bu milletin kültürünü, dilini, tarihini, kalkınmasını, ilerlemesini, haysiyetli olmasını, dünyada itibarlı bir yeri olmasını, köle edilmemesini savunacak olan manada bir milliyetçi olan adam bu lâfı der mi? Utanmıyor musun? Ben seni biliyorum, sen beni biliyorsun, tanışmıyoruz, konuşmadık ama. Arkamdan bu ülkede bir kimya, matematik, fizik araştırması konuşması yapamaya-yım diye uğraşan adam olduğunu biliyorum. Atatürkçü olan adam bu lâfi eder mi? Senin birinci vazifen Türkiye Cumhuriyeti' ni korumak, kurtarmak, bu milletin kalkınması için çalışmak. Ondan sonra insanlığı düşünmektir. Sen kendi aileni kurtarmazsan, kendi çevrendekilere faydalı olmazsan, kendi milletini, ümmetini, insanını düşünmezsen, bu adam yeni dünya düzencisidir. İşi dünya için deyip Türkiye'yi yok etmek. Bunlar oluyor. Bunlar aynı cemiyetin üyeleridir. Bunlar talimatla çalışan adamlardır. Kendileri bu kadarını düşünemezler, birileri emir veriyor.

M. Bayraktar: Hocam, fizik, kimya, matematik konusunda siz dünya çapında; kendi adında teorileri olan bir bilim adamısınız. Sizin bilimsel konferans vermenize engel mi olunuyor?

Millet gerçekleri bilmelidir

* O. Sinanoğlu: Dünyanın neresinde görülmüştür. Mîllet gerçekleri bilmelidir. Ben dünyanın neresine git-

tim kaldı, ne üniversite kaldı. Adım adım bu hallere geldik. Tüm bunların hepsi kendiliğinden bir günde olmadı.

Bıçak kemiğe dayanmıştır

Bunun karşısında yapacağımız tek şey şudur: Bugün artık bıçak kemiğe dayanmıştır. Bundan sonra bu işleri de Türkiye'de konuşmak zorlaşacaktır bakın size haber veriyorum. İnşallah olmaz ama gidiş budur. Şimdi son fırsat millet ülkesinin elinden alınıp götürülmesine, dilinin, tarihinin her şeyinin sökülüp, atılıp, Türk adının tarihten silinmesine müsaade etmeyecektir.

Büyük meseleler küçük adımlarla çözülür

Buna müsaade etmek istemeyen bu ülkeyi düşünen, bu millete sahip çıkacak olan her vatansever, ister komünist olsun, ister sağcı solcu, ister dinci, dindar, Alevi, Kürt, Sünni olsun fark etmez. Bu kesimlerin hepsi Atatürk zamanında ve daha önceki atalarımız zamanında da olduğu gibi bu 1-ülkenin elimizden alınmaması konusunda, 2-ülkenin mayası ve harcı olan Türk dilinin yok edilmemesi için, 3- kimliğinizin edilmemesi, adımızın tarihten silinmemesi için üç konuda görüşleri, tavırları ne olursa olsun bütün Türk millet aynı dava uğrunda birleşecektir ve birle-şebiliyorlar. Türkiye'nin her tarafında görüyorum. Bu yapılanlara artık "dur" demenin zamanı gelmiştir. Büyük olaylar, büyük meseleler matematikte olduğu gibi çok küçük adımlarla çözülür. Bu yüzden "Biz ne yapalım? Bak işte ülke içinden fethedilmiş. Atatürk'ün Gençliğe
91

M. Bayraktar: Hocam son olarak şunu soracağım. Türkiye'nin bir ulusal birliğe ihtiyacı var. Türkiye içeriden, dışarıdan, diline, tarihine, kültürüne, inancına yönelik bütün bu saldırılara karşı ulusal birliği nasıl tesis edebilir?

O. Sinanoğlu: 50'lerde, 60'larda bile bu millet 60'lann başlarına kadar tek vücuttu. Herkes Atatürk milliyetçisiydi, böyle olmayan da, içinden pek ses çıkarmıyordu. Ama genel hava buydu. Benim neslim bunu biliyor. Zaten oradan buradan direniş yapanlar var. Bazı savcılar ve cumhurbaşkanımız dahil Allah razı olsun. Bunlar zaten bizim nesil. Çünkü biz Atatürk ruhuyla yetişen son nesiliz. Atatürk'ü ben görmedim ama yetişemedim ama Atatürk ruhunun olduğu son nesiliz. Türk milleti Atatürk ilkeleri doğrultusunda çağdaş uygarlığın da önüne geçeceğiz ruhuyla bir şeyler yapıyordu. Biz bilim yaptıysak onun için yaptık. O sayede yaptık.

'Sahte sağ* x 'sahte sol' 'sahte dinci' x 'sahte lâik'

Amerika'nın kültür ve toplum mühendisleri gelip Türkiye'de didik didik sahte sağ, sahte sol, sonra sahte dinci sahte lâik ayırımcılığım yaratmıştır. Bunu birçok ülkede yapmıştır. Biz bunları kendimiz uydurmuyoruz, j Gidin okuyun. Orta Amerika'da, Güney Amerika'da, As-j ya'nın herhangi bir ülkesinde bunların hepsini yapmışlar-J dır. Sahte birtakım şeyler kurarak, gerçek ideolojilerin, I gerçek fikriyatın

içini boşalttılar. Sonra ahaliyi böyle kafa-j sız bir halde bırakıp birbirine düşürdüler. Bu arada ne eği-f
90

M. Bayraktar: Peki hocam teşekkür ederiz. Tabii aslında Türkiye'nin milli hassasiyetleri konusunda çok sayıda insan var, biz de yazıyoruz, çiziyoruz, televizyonlarda yayın yapıyoruz. Siz de konuşuyordunuz. Bilim a-damı, dünyayı görmüş bir insan olarak hassasiyetlerinizi ortaya koyuyorsunuz. Size teşekkür ediyoruz. Kaç saatten beri birlikteyiz. Benim önümde bu arada sizin bir kitabınız var, "Bye Bye Türkçe", Otopsi Yayınlarından çıkmış. Kitapevlerinden izleyicilerimiz bunu temin edebilirler. Bir de, DPT'de yaptığınız konuşmanın kitapçığı var. Bunu da izleyicilerimiz DPT'den temin edebilirler.
(Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nun bahsi geçen DPT Konuşma-a'nın tam metni "Hedef Türkiye" kitabında yer almaktadır, yn)
93

Hitabesinde dediğinin hepsi olmuş daha da beteri olmuş. Peki ne yapacağız?" demesin. Daha ne yapacaksın? Ufak ufak yerlerden başlayacaksın. Eğer, ülkeni, milletini seviyorsan, ne olursan ol, o zaman ilkönce ufak şeyleri yapacaksın. Örneğin, Eskişehir'de biri çıkıp da, bütün sokak isimlerini yabancı isme çevirip de millete hakaret edecek olay yaptığı zaman binlerce ahali bu adamlara en azından faks çekecek. Bu milletin sırtından geçinip palazlanan büyük ayarlı gazetelerin köşe yazarı, bu milletin diline, dinine, tarihine, kimliğine, hatta cenine, soyuna sopuna her gün hakaret ettiği zaman, (50 senedir bu işler yavaş yavaş oluyordu, şimdi çok hızlı oluyor.) tepki göstereceksiniz. Bunlara fakslar, elektronik pastalar yağdıracaksınız. Bu gazeteleri almayacaksınız, boykot edeceksiniz, haklarında suç duyurusunda bulunacaksınız. Bu gazetelerden birinde adı çok büyük kendisi çok aşağılık köşe yazarlarından birisi sülalece bunlar, Türkiye' nin her şeyine küfrettiği gibi Türk ordusuna bile küfrediyor. Hasan Celal Güzel ordu hakkında bir iki söz etti diye, (ne dedi tam bilemiyorum da) sekiz ay hapis yatıyor, kaç kere bakan olmuş adam. Peki niye buna bir şey yapılmıyor? Buna suç duyurusunda bulunun haddini bildirin.

Bunlar her gün oluyor. Hızla da artıyor. Çünkü ortalığı boş buldular. Nasıl ki düşrnan Türkiye'yi orasını burasını 1919'da işgal ettiği zaman bir sürü cemiyetler ortaya çıka. İngiliz Muhipleri Cemiyeti, mandacılar, yüzlerce cemiyet çıktı. Türk düşmanları hepsi kafalarını kaldırdı Türkiye'ye hakaretler ettiler. Şimdi Türkiye yine öyle bir zayıf durumlara geldi ki, (unlar coşup, hepsi ortaya çıktılar. Ama o zaman "dur" diyenler çıktı.
92

geleceğiyle yakından bağlantılı olduğunu konuşmuştuk. Yabancı dille eğitimin ise, dünyada sadece sömürgelerde uygulandığını siz bizlere örneklerle anlatmıştınız. Türkiye'de eğitim sürekli gündemde olan bir konu;. 2001 yılının son haftalarını da basın ve yayında Milli Eğitim Bakanlığının bir karan üzere yapılan tartışmalarla geçirdik. Bu karara göre, edebiyat derslerinde sadece Cumhuriyet Dönemi temel alınarak günümüz popüler yazarları da yer alabilecek ama Cumhuriyet öncesi Türk Edebiyatı sanki yok sayılıp artık okutulmayacak. Sayın Sinanoğlu sizin bu tartışmaya bakışınız nedir?

Oktay Sinanoğlu: Önce 2001 yılından başlamak istiyorum. 2001 yılı Atatürk'ten beri en önemli yıl olarak tarihe geçecek. Bunun iki nedeni var: Birincisi, Atatürk'ün vefatından beri yıllardır, Türkiye üzerinde oynanmakta o-lan, iç ve dış hainler tarafından yürütülen derin oyunlar 2001'de son derece yoğunlaştı; adetâ yaylım ateşi haline geldi. Her gün S acı havadis alıyoruz. Zaten yıllar önceden, iç ve dış düşmanların 2001'de Türkiye'nin işini bitirme niyetlerinin olduğunu her yerde söylüyor ve yazıyorduk. Bu saldırılar çok yoğunlaşınca tabii başka bir şey daha gerçekleşti. Yavaş yavaş yapılırken; gündem de sahte sorunlarla saptırılırken, halk bunları fark edemiyordu. Sivrisinek sokar gibi olup bitiyordu her şey. Ama 2001'de hızlanmaları işimize yaramıştır. 2001 yılı Atatürk'ten sonra bütün Türk milletinin yeniden uyandığı, gerçekleri kavramaya başladığı yıl, ve tepki gösterdiği yıl olarak da tarihe geçecektir. [Yıllardır konuşmalar yapıp duruyoruz Türkiye'nin her köşesinde, ve halkı iyi tanıyoruz. Nihayet "Büyük Uyanış" aydın sınıfa da yayılmağa başladı.]
95

'BÜYÜK UYANIŞ" ve İKİNCİ KURTULUŞ SAVAŞI
Etv, 30 Aralık 2001
Semra Topçu: Merhaba Sevgili İzleyiciler,

Bir yılı daha kapatıyoruz. Bugün 2001 yılının son programını yapacağız. 2001 yılı boyunca Türkiye'de ve dünyada yaşadıklarımızı farklı pencerelerden sizlere yansıtmaya, sizleri düşündürmeye çalıştık. 2001'de kesin olarak yeni bir yüzyıla girdiğimizi hissettik. 2001 yılını değerlendirmek için stüdyomuzda önemli bir konuğumuz var. Türkiye'nin gurur isimlerinden Sayın Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu daha önceki programlarımızda konuk olarak bizlere ışık tutmuştu.

Efendim, hoş geldiniz. İzleyenlerimize hemen hatırlatmak istiyorum. Geçtiğimiz hafta "Türkiye'nin Halk Kahramanı" seçildiniz. Ayrıca, Türkiye'de ve dünyada tüm bilimsel hayatınızı anlatan "Türk Ayştaynı", ayrıca "Bye-Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" kitaplarınız en çok satılanlar listesinde aynı anda yer alıyor. Türkiye'de size karşı son derece büyük bir ilgi var. Sizi kutlamak istiyorum.

2001 yılını değerlendirirken başlamak istediğim nokta, sizin bıkmadan usanmadan yıllardır anlattığınız Türkçe konusundaki tespitleriniz. Gerçi, "Bye-Bye Türkçe" kitabınızda ayrıntılı olarak anlattığınız meselelere daha önceki programlarımızda değinerek Türkçe Eğitim konusunun yüzeysel, basit bir konu olmadığını, aksine bir ulusun

çası olduğunu anlarsınız. Milli Eğitim Bakanlığının ilgili genelgesinin son maddesinde Türkçe sözcüklerin kullanılmasıyla ilgili bir madde var. Bu maddeden Milli Eğitim Bakanlığının Türkçe konusuna meraklı olduğu, Atatürk'ün fikrinde olduğu, Türkçe'nin korunmasında dış yaptırımlara karşı olduğu mânâsı mı çıkar? Hiçbir şey bilmeyen için bu mânâ çıkabilir. Kesinlikle bu böyle değil. Çünkü aynı Milli Eğitim Bakanı ve Bakanlığı zamanında 22 Nisan 2001 tarihli Talim Terbiye Kurulu Karan (gündeme hiç gelmedi kamuoyunda; hiç duyulmadı. Çok önemli bir mesele olmasına rağmen ne Meclis'te görüşüldü, ne Bakanlar Kurulunda; basın-yayında lâfı edilmedi) neydi? Yabancı Dille Eği-tim'in milletin adım tarihten silmek için yapılan son darbe olarak anaokullanna kadar indirilmesi kararıydı. Yıllardır yazıyorduk, ikâz ediyorduk ki: "Bunu da yaparlar ha!"diyorduk. Yakın ve eski

tarihten birçok örnekler vererek kendi resmi dilinde eğitimin önemini anlattık. Bir ülkede Yabancı Dille Eğitim anaokuluna kadar indirildiğinde 1-1,5 nesil sonra o ülkenin dili yok oluyor; kısa bir sürede de o milletin adı tarihten siliniyor.

Semra Topçu: Sayın Sinanoğlu bir şeyi vurgulamak istiyorum. "Yabancı Dille Eğitim" deyince eğitimin başka bir ülkenin dilinden yapılmasını kastediyoruz. Yoksa, kişiler, öğrenciler resmî dille eğitim yaparken istedikleri yabancı dili takviyeli yabancı dil derslerinde öğrenebilirler diyoruz.

Oktay Sinanoğlu: Çok şükür milletimizin çoğu bu ayrımı öğrenmeye başladı. Dünyanın hiçbir ülkesinde, bir iki sömürge hâriç, Yabancı Dille Eğitim yapılmıyor. Yaban-

2002 yılı ise, "Büyük Uyanış"ın, Edirne'den Van'a kadar Türkiye çapında kitleleri sardığı, bu uyanmanın sonucu olarak ikinci Kurtuluş Savaşı'mızın hedeflerine doğru yürümeğe başladığı yıl olarak da tarihe geçecektir.

Semra Topçu: 2002 yılında Yeni Kurtuluş Savaşı'nın zemini oluşacak diyorsunuz.

Oktay Sinanoğlu: Zemin 2001'de sessiz sedasız oluşmağa başlamıştı; 2002' de daha da sağlamlaşacak. Sonuçlarının belirdiğini de göreceğiz inşallah. Ama, bu durumdan rahatsız olan iç ve dış hainler de elbet boş durmayacaklar, Türkiye Cumhuriyeti'ne, yangından mal kaçırır gibi bir hızla, ağır darbeler indireceklerdir. Yılmayacağız. Onların mel'un hızı, kendi sonlarının yaklaştığının da tez habercisidir.

Bilimci ve araştırmacıda olması gereken en önemli özelliklerden birisi, ayrı ayrı olayları yan yana koyarak bunların arasındaki bağıntıyı kurabilmektir. Araştırıcı kişiliğin, ayrıntıları görebilmesi, ama toplu olarak da olayı bir çerçeve içine oturtabilmesi gerekir. Eğer gerçekten bilim adamı ise.

Derin oyunlar arasındaki bağlantı

Türkiye'de birçok derin oyun oynanıyor. Nadiren bu oyunlarla ilgili konular gündemde tartışılıyor. Milli Eğitim Bakanlığının 1923'e kadar olan Türk edebiyatını müfredattan kaldırma konusu da bu oyunlardan biri. Fakat, tek başına bir olay da değil. Adım adım

yapılmakta olan işlerin hepsini görürseniz ve aradaki bağıntıları tespit ederseniz olayın çok daha köklü olduğunu ve bunun sadece bir par-
96

rilmesi Türkiye'nin ve Türk gençliğinin geleceği, bekası için son derece tehlikelidir.

Yabancı dille eğitimi ortaokullarına soktular

Talim Terbiye Kurulunun sessizce toplanıp yabancı dille eğitimin anaokullarına kadar indirilmesi kararını
tesadüfen 'örütbağ'dan ("internet") öğreniyoruz. Kararda 4 kişi "olur" oy kullanmış, 2 kişi karan onaylamamış. Örütbağ sitesinde "İki kişinin neden onaylamadığı gerekçesi aşağıdadır." diyor. Ancak, bu gerekçeler yer almıyor sitede. Türk Milletinin tarihten silinmesine yol açacak bir olay oluyor. Türk Milletinin kuyusu kazılıyor. Kimsenin haberi yok. "İmzayı basan bu 4 kişi kimdir? Niye bunlar bu karan imzalamıştır? Kim imzalattırmıştır?" Şimdi de Orhun Kitabelerinden ve daha öncesinden de gelen Türk Edebiyatı (zaten ders saatini fazlasıyla azaltmışlardı) son darbe olarak, tamamen müfredattan kaldırılıyor.

Türkiye'de yapılanlara toplu olarak baktığımızda oyun çok daha iyi anlaşılır. Ayrıca bu işi Türkiye'de yapanların da (ucu dışarda gizli cemiyet üyelerinin) bu işi niye yaptıkları da çok iyi anlaşılır.

1. Yabancı Dille Eğitimi, ana okullarına kadar indir
me

2. İlkokullarda bütün dinleri birden öğreteceklermiş
ki; çocuk kendisi seçecekmiş kendi dinini. Dünyanın hangi ülkesinde (örnek alınan Avrupa ve Amerika dâhil) böyle bir uygulama var? Hiçbirisinde benzeri bir uygulama yok.
99

cı Dille Eğitim kesinlikle yasaktır. Eğitim açısından da son derece yanlıştır. Çünkü, bir dili yarım buçuk bilen birisinin, gene o dili yarım buçuk öğrenmekte olan bir öğrenciye, fizik, matematik gibi Türkçe anlatılsa bile kavramlarının zor anlaşılacağı konulan "öğretmesi" imkânsızdır. Yabancı Dille Eğitim ancak o ülkede hiçbir şey öğrenilenlesin, yabancı dil de dosdoğru öğrenilemesin, insanlar

düşünemez bale gelsinler diye yapılır. Gerçek yabancı dil öğrenme tekniği de bu değildir. Yabancı dil, kendi dilini kaldırıp atıp tüm dersleri yabancı dille yapmakla öğrenilmez. Yabancı dille eğitim, kişi kendi kimliğini, kültürünü, tarihini unutsun; kendi dedesini İngiliz huliganı zannetsin, yaratıcı bir işler yapıp da kendi geleceğine sahip çıkmasın diye yapılır. Onun İçin her ülkede her mesleğe gereken yabancı dil öğretilir ve bu yabancı dil bir tane de değildir. Birçok dile ihtiyaç var. Her dilde, her meslek gurubuna hizmet için birçok tercüman ve uzman yetiştirilir. Kendi mesleğini iyice öğrendikten sonra gereken yabancı dili de herkes öğrenir. Kurslarla, görsel-işitsel tekniklerle yabancı dil öğretmek ayrı bir uzmanlık dalıdır. Yarım buçuk Tarzanca ile ne fizik öğrenilir, ne de yabancı dil.

Öyle okullarımız var ki, (tabii ağız alışkanlığı olarak "bizim okullarımız" diyorum) yerli misyoner okulları-dır. Bu okullarda Türk Edebiyatı, Türk Tarihi dersleri yok. Veyahut varsa bile; Türk'ün tarih boyunca en büyük düşmanı olan, bilimsel tarafı olmayan, İngiliz'in düşmanca yazdığı kitaplardan öğretiliyor. Özel üniversitelerin bazılarında İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü var; Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü yok. Üniversitelerde durum bu hâle gelmişken, bu çürük, milli eğitime ters sistemin ana okullarına kadar indi-

Eylül Acaba 11 Eylül ile bir bağlantı mı kurmak lâzım? 11 Eylül'e "Milât" diyebilir miyiz?

Oktay Sinanoğlu: Hayır. Türkiye'de olanların hepsi adım adım (en az 200 yıllık) plân üzerine olan işlerdir. 2001 yılında yalnız Türkiye'de değil, Batı ülkelerinde de işler hızlandırıldı. Önceki programda 11 Eylül'ü uzun uzun konuşmuştuk. O konu, Hedef Türkiye, (Otopsi Yayınlan, İstanbul, 2001) kitabımızda da yer alıyor. "Batı" deyince, "Vay Amerika böyle yaptı? Avrupa şunu dedi." demek yanlıştır. Batı'nın kendi ülkelerinde de benzeri işler olmaktadır. Orada da. tarım, hayvancılık yok edilmekte, herkesin elinden arazisi alınmakta, birkaç banka ve şirkete verilmektedir. O ülkelerin ahâlileri de olanlardan şikâyetçi. Hepsini 11 Eylül'den hemen sonraki programınızda ve Hedef Türkiye kitabında ayrıntılı anlattık. 11 Eylül olayı ülkelere yapılan hainliklerin dışa vurmuş bir tepkisiydi. Bugünkü programımızda 11 Eylül'ün dışında başka şeyler konuşmak

istiyorum. Aksi takdirde zaman, diğer anlatmak istediklerime yetişmeyecek. Kesin olan, '11 Eylül oldu da ondan sonra değişiklikler başladı' zannının yanlış olduğu.. Birçok şeyler yapılmaktaydı; 11 Eylül olayı sadece hızlandırdı. 11 Eylül; Dünya milletlerinin, halklarının köle edilmesi, küresel kıraliyetçilere teslim edilmesi için ortaya çıkarılmış büyük bir bahanedir. Bu suretle, "terör" (tedhiş) adını taktıkları hayalî bir düşmanla savaşıyorlar. "Terör"ün de tam tarifini yapmıyorlar. Kendilerine uymayan herkes "terörist". Afganistan'ın, İran, Irak ve Sudan'ın sırada olduğunu Amerika'nın kendi yetkilileri söylüyor. Tabii Irak'a bir saldın olursa Türkiye'nin başı yanacak.

Bu iki madde ile Batı, Türk Dilini yok edip resmi dilin İngilizce yapılmasını ve Türkleri Müslümanlıktan u-zaklaştınp Hıristiyan yapmayı hedeflemektedir. Hıristiyan misyonerleri, Batı'nın öncü emperyalizm kuvvetleridir. Misyoner kuruluşlar, Batı'da gizli teşkilâtlarla işbirliği içinde çalışır. Zaten diğer insanlara kendi dinimizi öğretelim de, daha iyi olsunlar diye bir düşünceleri de yoktur. Hangi din daha üstündür diye de bir tartışma olamaz. "Batı Hıristiyanlık vasıtasıyla mı kalkınmış?" Bilâkis, Batı, Rönesans'dan itibaren, Doğu'dan (yâni bizden) öğrendikleri sayesinde ve Hıristiyanlığın düşünmeden kabul etme felsefesinden uzaklaşmakla ilerleyebilmiş.

Sonuçta, bu oyunlar ve benzerleri her bir taraftan yürüyor. Türk Edebiyatından Cumhuriyet öncesi edebiyatının çıkarılması da sadece oyun içindeki adımlardan biri. Coğrafya dersinde Anadolu'nun Türk olmadığı izlenimi verecek kitapların okutulması isteniyor. Bölücülük faaliyetleri Atatürk'ün vefat ettiği günden beri adım adım arttırılıyor. 2001'de Türkiye'nin işini bitirme plânı üzerine hareketler, oyunlar hızlandı, ama bu hız, dönen ihanet dolaplarının fark edilmeye başlanmasına da yol açtı. Türkiye'de bu işleri yapan veya başını çekenlere baktığınızda karşınıza hep aynı şahıslar çıkıyor. Bu kişiler bir yerlerden kumandalı, görevli insanlardır. 2002'de bu kişiler ve kimlere çalıştıktan halka ifşa edilecektir. Böylelikle, Türkiye'nin Kurtuluş Savaşında çok önemli bir adım atılmış olacaktır.

Semra Topçu: 2007 'de Türkiye 'de iktisadî buhrandan da kaynaklanan olumsuz bir hava seziyoruz. 2002 yılında insanların içinde artık bir şeyleri değiştirme güdüsü oluşacak sanıyorum. 2001 'in en önemli olayı da 11
100

Oktay Sinanoğlu: Avrupa ile tek taraflı imzaladığımız Gümrük Birliği anlaşmasından Türkiye'nin 60 milyar dolar zararı olmuştur [Şimdi, Ekim 2002 'de 180 milyar dolardan söz ediliyor. Bkz. Turgay Tüfekçioğlu, ORKUN Dergisi, 56.Sayı, Ekim 2002, sf.18]. Hepimiz bu vatan gemisinin içindeyiz. Eğer Türkiye batacaksa vatan hainleri de batacaktır. Herkes iktisâdi bunalımdan söz ediyor. Çünkü ucu herkese dokunuyor. Belki de bazdan iktisâdi buhranı şöyle görüyordur: "Dünyada zaten bir iktisâdi buhran var, işte Türkiye'de de oluyor. Biz zaten iktisâdi işleri beceremedik". Tabii, bu düşünce yanlış.

Türkiye'yi tasfiye planı

İki yıl öncesine kadar Türkiye'deki iktisadî gidişat iyiydi. Bir gün Sultanahmet'ten geçiyordum. Yabancı gezmenler (turistler) vardı. Bir de onların gözüyle baktım Türkiye'ye. Türkiye'deki iktisadî hareketlilikten tedirgin olacaklarını düşündüm. Demeğe kalmadı, Türkiye'de iktisâdi bunalım dışardan düğmelere basılarak birkaç günde çıkarıldı. Türkiye'nin tasfiye edilmesi plânı, Batı'nın yüzyıllardır hiç değişmeyen ana gayesidir. Kimse Batı'dan medet ummasın. Bu sözleri Batı insanını en tepedekinden sokaktaki insanına kadar haşır neşir olarak tanımış olduğum, onların ciğerini bildiğim için söylüyorum. En hoşgörülü, en insancıl olanının bile, biraz kurcalasan, zihninin arkasında "Endülüs'ü bitirdik; burası hâlâ duruyor" düşüncesi yattığını görürsün. Yularca yaşadığımız şeyler bunlar. Bu demek değildir ki, Türkiye Batı'ya sert çıksın, Batı'ya arkasını dönsün.
103

Semra Topçu: Irak'a karşı bir saldırı istenmiyor sanırım.

Oktay Sinanoğlu: Sahici aydınlan nü (milletini düşünen, az sayıdaki) kastediyoruz? Yoksa bir yerlerden tâyin edilen, verilen talimatları yerine getirenleri mi kastediyoruz? Belli değil.

Semra Topçu: Her şekilde savaş istenmeyen bir şey.

Türkiye savaşa gerek kalmadan Düşmanlar için hazır edilmiştir

Oktay Sinanoğlu: Türkiye'de savaş olacağını hiç zannetmiyorum. Çünkü, pek çok şey Türkiye'de savaşa gerek kalmadan düşmanlar için hazır edilmiştir. Bir şeyleri kılıfına uydurmak açısından bir kargaşa yaratılabilir. Neyse, bunlar işin acı tarafları. 2002 yılında tüm bu oyunlardan kurtulma gayretlerinin başlayacağını, dünyada isyan başlamış olduğunu söylemiştik. 1. Kurtuluş Savaşı ile nasıl sömürgeciliğe karşı diğer milletlere örnek olduk ise, 2. Kurtuluş Savaşı ile de yine dünya milletlerine, başlarındaki "Küresel Kıraliyetçiler"den (en korkunç sömürgecilik, tüm halkları köle etme) kurtulmanın öncülüğünü de Türkler yapacaktır. Dünyadaki tüm milletleri yakından tanıyoruz. Bu işin başını yine Türkler çekecektir.

Semra Topçu: 2001 yılını, bilim adamı bakışıyla, iktisadî anlamda değerlendirebilir misiniz? Dünya çapında hatta Amerika'da bile üretimin yavaşlamasından vs. söz edildi.

Oktay Sinanoğlu: Avrupa ile tek taraflı imzaladığımız Gümrük Birliği anlaşmasından Türkiye'nin 60 milyar dolar zararı olmuştur [Şimdi, Ekim 2002'de 180 milyar dolardan söz ediliyor. Bkz. Turgay Tüfekçioğlu, ORKUN Dergisi,56.Sayı, Ekim 2002, sf.18]. Hepimiz bu vatan gemisinin içindeyiz. Eğer Türkiye batacaksa vatan hainleri de batacaktır. Herkes iktisâdi bunalımdan söz ediyor. Çünkü ucu herkese dokunuyor. Belki de bazdan iktisâdi buhranı şöyle görüyordur: "Dünyada zaten bir iktisâdi buhran var, işte Türkiye'de de oluyor. Biz zaten iktisâdi işleri beceremedik". Tabii, bu düşünce yanlış.

Türkiye'yi tasfiye planı

İki yıl öncesine kadar Türkiye'deki iktisadî gidişat iyiydi. Bir gün Sultanahmet'ten geçiyordum. Yabancı gezmenler (turistler) vardı. Bir de onların gözüyle baktım Türkiye'ye. Türkiye'deki iktisadî hareketlilikten tedirgin olacaklarını düşündüm. Demeğe kalmadı, Türkiye'de iktisâdi bunalım dışardan düğmelere basılarak birkaç günde çıkarıldı. Türkiye'nin tasfiye edilmesi plânı, Batı'nın yüzyıllardır hiç değişmeyen ana gayesidir. Kimse Batı'dan medet ummasın. Bu

sözleri Batı insanını en tepedekinden sokaktaki insanına kadar haşır neşir olarak tanımış olduğum, onların ciğerini bildiğim için söylüyorum. En hoşgörülü, en insancıl olanının bile, biraz kurcalasan, zihninin arkasında "Endülüs'ü bitirdik; burası hâlâ duruyor" düşüncesi yattığını görürsün. Yıllarca yaşadığımız şeyler bunlar. Bu demek değildir ki, Türkiye Batı'ya sert çıksın, Batı'ya arkasını dönsün.
103

Semra Topçu: Irak'a karşı bir saldırı istenmiyor sanırım.

Oktay Sinanoğlu: Sahici aydınlan mı (milletini dü- : sünen, az sayıdaki) kastediyoruz? Yoksa bir yerlerden tâyin edilen, verilen talimatları yerine getirenleri mi kastediyo- ruz? Belli değil.

Semra Topçu: Her şekilde savaş istenmeyen bir şey. Türkiye savaşa gerek kalmadan Düşmanlar için hazır edilmiştir

Oktay Sinanoğlu: Türkiye'de savaş olacağını hiç zannetmiyorum. Çünkü, pek çok şey Türkiye'de savaşa gerek kalmadan düşmanlar için hazır edilmiştir. Bir şeyleri kılıfına uydurmak açısından bir kargaşa yaratılabilir. Neyse, bunlar işin acı tarafları. 2002 yılında tüm bu oyunlardan kurtulma gayretlerinin başlayacağını, dünyada isyan başlamış olduğunu söylemiştik. 1. Kurtuluş Savaşı ile nasıl sömürgeciliğe karşı diğer milletlere örnek olduk ise, 2. Kurtuluş Savaşı ile de yine dünya milletlerine, başlarındaki "Küresel Kıraliyetçiler"den (en korkunç sömürgecilik, tüm halkları köle etme) kurtulmanın öncülüğünü de Türkler yapacaktır. Dünyadaki tüm milletleri yakından tanıyoruz. Bu işin başını yine Türkler çekecektir.

Semra Topçu: 2001 yılını, bilim adamı bakışıyla, iktisadî anlamda değerlendirebilir misiniz? Dünya çapında hatta Amerika'da bile üretimin yavaşlamasından vs. söz edildi.
102

olduğu için Avrupa senden bir şey almak zorunda da değil. Dokuma sanayi köpüğüne dayalı iktisat ta ikinci gün bitirildi; "Türkiye'den dokuma ürünü almayacağız" dediler oldu bitti. İhtiyaçları yok ki. Hortumlama, hortumlatma

3. Bankaların içinin boşaltılması olayı: "Hortumlama". Sanki adını koyunca iş hâlloluyormuş gibi. Hep aynı kişiler "hortumcu" diye karşımıza çıkıyor. Bu kişiler aynı zamanda basın-yayını da ellerinde tutan kişiler. "Bu adamlar çok becerikli adamlar mı ki tüm bankaları aynı anda hortumlayabiliyorlar?" 80 milyar dolara çıkan rakamlardan söz ediliyor. İnsanların rakamları gözünün önüne getirmesi zordur. 80 milyar dolar öyle büyük bir miktar ki Amerika'dan 2 milyar dolar hortumlansa Amerikan iktisâdı çöker (bir ara oldu Amerika'da böyle bir olay). İkinci olarak, 80 milyar dolar öyle bir miktardır ki, azıcığını bile dünyanın her hangi bir ülkesinde saklamak kolay değildir. Bu para bir ülkeye gittiği zaman o ülkenin iktisâdı, parasının değeri altüst olur.

Uluslararası anlaşmalara göre o paranın gittiği yer bulunursa oralardan para istenir devlet tarafından. Götürülen paraların yerini bulma işi ile görevli kişilerden bir kaçı l yıl 3 ay uğraşarak 80 milyar doların her kuruşunun hangi ülke ve bankada olduğunu tespit ediyorlar. Devletin üst makamlarına da paraların yerini bildiriyorlar; zaten görevlerinin de gereği bu. Peki ne oluyor biliyor musunuz? Bu kişiler görevden alınıyorlar. Bu işe "Hortumlama" değil, "Hortumlatma" demek lâzım. Batı, Türkiye'nin tasfiyesi

Türkiye'nin Asya, Avrupa, Amerika, Afrika ve diğer tüm ülkelerle her türlü ticarî ilişkileri olmalıdır.

Birilerinden medet ummak, yabancı dille eğitimle gençlere aşılanan aşağılık duygusunun, o derin hastalığın belirtisidir. Senin kuyunu kazanlardan yardım beklemek kadar ahmakça bir şey olamaz. Dışardan güdümlü, içeride görevli, İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin güncel uzantısı gizli cemiyetlerin üyesi, bir yetenekleri, vasıflan olmadığı, ciğer-siz oldukları için belli mevkilere konmuş vatan hainleriyle bu işler yapılıyor. Her gün basın-yayında topluma aşağılık duygusu aşılanıyor. Yıllarca Amerika'ya yalvardık, Avrupa Birliği için Avrupa'ya yalvarıyoruz, illâ da oralara yamanma hastalığı içinde.

İktisadi bunalım 3 günde çıkarılmıştır

1. Gezim (turizm) bir günde batırıldı. "Nasıl batırıldı?" Amerika, Almanya, İngiltere hükümetleri kendi millet

lerine beyanname yayınlayarak, "Türkiye'ye gitmeyin, teh likedir." dediler. "Bunu da nasıl yaptılar?" Ajanlar bir yer lerde bomba patlattılar.. Ertesi gün kimse gelmediği gibi tüm ayrılan yerler de iptal edildi. Karaköy limanında her gün büyük gezmen (turist) gemileri olurken birden bire aylarca gemi gelmez oldu İstanbul'a.

2. Türkiye dışardan dokuma tezgâhlan satın alıp Avrupa'ya kumaş dokuyordu. Avrupa daha ucuzunu Çin'den, Singapur'dan, Afrika'dan, Malezya'dan alır. Şim diye kadar dokuma tezgâhlan için dışarıya verdiğimiz dö viz, tüm sattığımız dokuma ürünlerinden kazandığımız dö vizden daha fazla imiş. Zaten Gümrük Birliği tek taraflı

Semra Topçu: İkinci Kurtuluş Savaşından söz ettiniz. Atatürk 'le birlikte Kurtuluş Savaşından sonra birçok yenileşme hareketleri geçekleştirildi.

Oktay Sinanoğlu: O yıllarda hiçbir şeyimiz olmamasına rağmen çok kısa sürede Atatürk önderliğinde Türkiye çok büyük hamleler yaptı. Hatta Osmanlı'dan kalan borçlan bile ödedi. Şimdi herkes Onuncu yıl marşını caz-laşmış biçimiyle söylüyor. Ama bir de bugünkü duruma bakın.

Türkiye'nin sorunu, suyumuz yok büyümüz yok sorunu değildir. En önemli sorun Türkiye'de, kafa ve gönüllerin götürülmesidir. Kafası ve gönlü sağlam birçok insanımız vardır ama onlar da hiçbir işe, mevkiye bulaştırılmaz. Dışardan kumanda ile Atatürk öldüğü günden beri önce yavaş yavaş, sonra hızlı, şimdi de son sürat, Türkiye'nin tasfiyesi içerdeki hainler ve gafiller aracılığıyla yürütülmektedir. Son noktası konulmak üzeredir. Şimdiye kadar herhalde IMF' nin dayatmalarını harfiyen uygulayan bir ülke, Türkiye'den başka, olmamıştır. Buna rağmen Türkiye gittikçe batıyor. Çünkü gaye, Türkiye'yi batırmaktır. "Peki, IMF'den iktisâdi durumunu kurtaran kim olmuştur?" Malezya ve birkaç ülke kurtulmuştur. Malezya, IMF tarafından borç batağına batırılmağa başlanırken, arkadan da IMF stajyerlerini gönderip "Şöyle yapın." dediği zaman, Malezya IMF'yi ülkesinden kovmuştur. Sınırından içeri adım artırmamıştır; "Sizin yüzünüzden battık zaten, ne yardımı yapacaksınız?" demiştir.

Hemen arkasından da, iktisâdi bunalımdan çıkıp %8 büyümeye geçebilmiştir. IMF'yi sepetleyen paçayı kurtarır. Çok kolaydır demiyorum. Bunu engelleyecek iç ve dış pek çok düşman mevcuttur.
107

için son düğmeye bastığı zaman her yönden çökertiyor. Eğitim, kültür, kimliğin hızla götürülmesi; bir taraftan da iktisâdı çökertip milleti aç bırakma. Sadece bankalar soyularak iktisât çökertilmiyor.

Tek taraflı Gümrük Birliği anlaşmasından 60-180 milyar dolar zararımız var. Avrupa Birliği bu zararın karşılığında bizim için hiçbir şey yapmıyor. 80 bankalardan 180 gümrük birliğinden; bu meblâğlar birçok ülkenin bütçesinden fazla olan miktarlar. Eğitim konusunda öğrencilerimiz perişan durumda iken, 200 bin öğrenci Amerika'da, İngiltere'de eğitim görüyor. Öğrenci başına senede 30 bin dolardan birçoğunu da devlet kendisi gönderiyor. En az yılda toplam 6 milyar dolar da oradan kaybımız var. Sonra Türkiye'deki eğitim ve araştırma için de 5 kuruş bulunamıyor. 6 milyar doların %10'u Türkiye üniversitelerinde harcansa üniversiteler ihya olur. Bunlar gibi bir sürü peş peşe zarar kalemi var.

IMF'nin (hakiki adı KKMF olmalı (Küresel Kıraliyet Para Fonu)) kuruluşundan beri bulaştığı her ülke batmıştır. En son Arjantin örneği. IMF'nin bulaştığı ülke önce borçlandırılır, üretimi kendi sanayi ve kalkınması, tarım ve hayvancılığı da yok edilir. Topraklan elinden alınır. Hatta kendi milletlerine de bunu yaparlar. Sonunda da o ülkeler batar. "Önce kafaları köleleştirirler, sonra tarım ve sanayi'yi yok ederler, sonunda da topraklarını alırlar" diye yıllar önce yazıyorduk; açıp bakabilirsiniz, "Bye-Bye Türkçe " kitabımızda (OTOPSİ Yayınlan; 10. baskı).
106

yatırım bahanesiyle veriliyor. Endüstriyel Bölge Yasası kılıfında.

Kendi temel değerlerimize dönmemiz gerekir. Hem eğitimimiz kurtulur, hem iktisâdımız. Azgın bir iştahla tüketime alıştırılmış millet kanaatkârlığa tekrar döner. Her taraf moloz araba yerine onuncu yıl marşında söylendiği gibi tren ve tramvayla donanır. Neden demir ağlan gerçekleştirecek baskı gurupları oluşturulmuyor? Türkiye'nin

her tarafı en yeni tarzdan hızlı trenlerle donatılı olmalıydı. Şehir içi tramvaylarla. Türkiye şimdi moloz araba ve neft (petrol) için çalışıyor.

Türkiye kadar cep telefonuna meraklı bir ülke yok. Amerika'ya gitsen cep telefonu teknolojisi orada icat edildiği hâlde, sokakta pek cep telefonuyla konuşan kimse göremezsin. Görürsen kullanan ya tamircidir, ya ufak mütahit. Öyle cep telefonu merakı yoktur. Bizde çoluk çocuğun herkesin elinde cep telefonu. İyi tarafı, bizim millette hâlâ kişiler arasındaki ilişkiler sıkı ve samimiyet, sohbet var. Peki, devletin görevi yabancı şirketler için dünyanın en iyi pazarını mı oluşturmak olmalı. O işin yerli teknolojisini, sanayini kurmak olmalı. Aslında bu teknoloji ve sanayi kurulmaya başlanmıştı. İlk o engellendi.

Özal dönemi

Yeni teknolojileri takip edip, kendi araştırmalarımızı da ekleyerek Türkiye'de kendi sanayimizi kurmak gerekli. Bilgisayar teknolojisinde de aynı şey oldu. Rahmetli Turgut

Semra Topçu: Çözüm Atatürk dönemindeki ulusal yapılanmaya tekrar dönmek mi?

Oktay Sinanoğlu: Arjantin'de hükümet düştü. Ama isyan çıkıp ortalık yıkıldıktan sonra. Yeni hükümet IMF'ye "Borcumuzun faizi ödemeyeceğiz." dedi. Türkiye'de milli gelirin hemen hepsi, faizin faizinin faizine gidiyor zaten. Türkiye'de de şu sıralar pek çok fırka (parti) kuruluyor. Yakında yeni seçim olabilir iştahıyla [Bunu 2001 'in son günü demişiz. İşte oldu (şimdi Ekim 2002 'deyiz; kitabın son tashihi yapılırken]. Ama, bilhassa 1946'den beri hangi fırka geldiyse aynı şey olmuştur. O parti bu parti fark etmez. Yeni gelen Arjantin Başbakanı "Faizi de ödeyemiyoruz." dedi. Halkına da faiz parasıyla üretimi artıracağım, sosyal hizmetleri artıracağım sözü ver di. "Bu suretle kurtulacağız." dedi. TV'de hemen arkasında da halka sordular. "Sizin yeni başbakanınız, "Böyle böyle diyor. Siz ne diyorsunuz?" diye. Arjantinde'de halk çok çekmiştir, bilinçlidir. TV'deki Arjantinli dedi ki: "Her gelen bir şeyler vaat ediyor. Dediklerinin %25'ini yapsa bile bizim için iyi,"dedi.

Endüstrici Bölge Yasasıyla topraklarımız yabancılara gidiyor

Tarihte, Osmanlının son zamanlan dâhil topraklar hiçbir zaman yabancıya peşkeş çekilmemiştir. Cumhuriyet Döneminde de 1980'e kadar. Şimdi ise, ya topraklar ucuza veriliyor, ya da bedavaya. Yalnız Güneydoğu'da değil; Kırşehir, Niğde, Eskişehir, Trakya,... Bir kısmı da yabancılara yatırım bahanesiyle veriliyor. Endüstriyel

da basıyorlar) Orada gören bizim için "Bu adam MHP'li" diyor. Başka sefer yeni tanıyan birisi Aydınlık dergisinde mülakatımızı görüyor "Ha bu solcu" diyor. Başka birisi dini kesimin bir yayınında tam sayfa mülakat gördüğünde "Bu dinci" diyor.

Hindistan'da bir hikâye vardır. Aslında bizden Hindistan'a oradan da İngilizlere geçmiş. Körler ormanda bir file dokunduğunda, bir tanesi ayağına dokunuyor "Bu gergedan", bir tanesi hortumuna dokunuyor "Bu yılan", bir tanesi kuyruğuna dokunuyor "Bu fare" diyor. Aslında ortada bir fil vardır. Bizim durumumuz da bunun gibi.

Sahte sağ, sahte sol, sahte Atatürkçü, sahte çağdaş, sahte dinci, sahte tarikat

Yıllarca özellikle 1960'dan sonra, -Amerika demeyelim de halkına haksızlık olmasın- Amerika'da üs kurmuş toplum ve kültür mühendisleri tarafından her ülkede olduğu gibi Türkiye'de de çok yoğun bir şekilde her şeyin sahtesinin kurulduğunu gördük. Küresel Kıraliyetçiler her yerde yapmıştır bu işi. Güney Amerika ülkelerinde sahtesinin olduğunu sokaktaki insan bile bilir. Sahte sağ, sahte sol, sahte Atatürkçü, sahte çağdaş takımı, sahte dinci takımı, sahte tarikat vs. hepsini yapmıştır. Çok ustalıklı bir oyundur bu. Bu suretle, sahtesine, oraya eğilimi olanları toplayıp hem gözlem altında tutarlar, hem de hakikisindeki kavramların içini boşaltır, biter kelimeye indirgerler. 60'lardan sonra çok bariz yapılmıştır. "Milliyetçilik", 60'lara kadar, Atatürk'ün milliyetçiliği, İsmail Gaspıralı, vs gibi kendi kültü-

Özal "Her okulda her öğrenciye bir bilgisayar" demişti. Milyonlarca bilgisayar.

Rahmetli her gördüğü yerde bana iltifat ederdi ama hiçbir işe bulaştırmazdı. Biz bilgisayarı icat edildiği günden beri kullanıyoruz;

1950'lerdeki IBM'in ilk 701 modelinden başlayarak. Dışardan büyük miktarda bilgisayar alırken bu şirketlere dersin ki, bilgisayar fabrikasını da Türkiye'ye kuracaksın. Hayır bu denmedi. Çok güzel bilgisayar pazarı, ardından da cep telefonu pazarı olduk. Türkiye rekor üzerine rekor kırıyor. Meselâ; şifin en bol olan para, eğitimin, araştırmanın sıfır olduğu ülke. Bir rekor daha yeni eklendi. Bira tüketiminin en hızlı artığı ülke. Özellikle ortaokul ve lise çocuklarında. O parti, bu parti, seçim oldu olacak diye milleti oyalar dururlar, hiçbir şey değişmez. Çözüm temelden olmalıdır.
Semra Topçu: Siyasete bir yakınlığınız var mı?
Sağcı, solcu, dinci

Oktay Sinanoğlu: Bizi yıllardan beri bilenler var. Dönem dönem ortaya çıkıyor, arada bir inzivaya çekiliyoruz. Aynı zamanda Türkiye meselelerine koşut bilimle uğraşıyoruz. Türkiye'nin başına yıllardır içerden dışardan gelenleri görüp de, sahte gündemlerle oyalandırılıp duran halkımıza duyurmamak büyük mânevi suç olurdu. Dolayısıyla bu meselelerde de uğraşıyoruz. Bizi yeni yeni tanıyan kesimler de diyelim ki; milliyetçi olarak bilinen bir gazete veya dergide bizim bir yazımız basıldı ise (zaten bir yerde yazımız yayınlandıktan sonra başkaları da alıp kendi yayınların-

Oktay Sinanoğlu: Tabii. Psikolojik savaş yani ruhsal savaştır bu. İşin temeline inmeden bu kargaşanın içinden çıkamazsınız. Meğerse Doğu blokundan yeni çıkmış ülkelere de aynı seçim kanunları konmuş. Kendileri öyle diyor. "Bizim seçmediğimiz ama biz seçtik gibi gösterilen birileri başımıza oturtuluyor ve onlar da halklarının, ülkelerinin aleyhine işlere imzayı basıyorlar." diyorlar. Tabii, en yoğun olarak da Türkiye'de oluyor bu. Çünkü, Batı'nın hedefinde, nişangâhında en başta Türkiye var. Biz Allah'tan daha 1962'de akıl ettik. "Nasıl ettik?" Çünkü Tarzan İngilizcesi yerine Türkçe ile çok iyi matematik öğrenmiştik. İkinci sebep de; dünyanın her tarafından olanları gözlemledik. Baktık ki sistem şudur, formülünü çıkardık. Dolayısıyla bu oyunları yutmadık. Gördük ki, sahte kuruluşlarla hiçbir şey olmaz. Ayrıca millet birer kelimeye indirgenmiş kavramlarla yıllarca birbirine düşürüldü. Haklı olduğumu zaman gösterdi. O

zamanlar düşündüm ki, gerçek bir bilim adamı kesinlikle sucu, bucu olamaz.

Tüm vatanseverler birleşiyor

Hangi kesimden olduğuna bakmaksızın, halkın tümüne çeşitli illerde, hattâ köylerde yıllarca konuşmalar yaptık. Biz Batı'nın oyunlarını, bizim ne yapmamız gerektiğini anlatırken bana soruyorlardı: "Hangi parti söyle, oy verelim." diye. Bizim derdimiz, aman bir yere seçilelim, mevki olsun, köşeyi dönelim değil. Hepsine, "Benim bir tek fir-kam (partim) vardır, o da bütün Türk milletidir" diyorum. Türk milletinin her ferdi hiçbir ayrım gözetmeden Türk

nine, kimliğine sahip çıkmak mânâsında idi ve bir yandan Batı'nın da çağdaş düzeyinin önüne geçmek demekti. Yıllar sonra "milliyetçi=antikomünist"e indirgeniyor. Hakiki solun bir felsefesi, sistemi vardır değil mi? Bunlar da boşaltılmış, solculuk=antifaşist'ten ibaret kalmış. "Atatürkçülük" neye indirgenmiş? Atatürk'ün birinci ilkesi (Bkz. "Bye-Bye Türkçe" kitabımızdaki bir makaleye. Orada Atatürk'ün bilim dili, eğitim dili Türkçe konusunda dediklerini toplayıp, eğitimin milli olması için son yıllarını bu işe harcadığını hatırlatmıştım.) "Eğitimin de milli olması için lisanının her dalda Türkçe olması tartışılamaz." diyor. Kendisi de örnek olarak geometri kitabı yazıyor. Türkçe terimler türetiyor. Çünkü matematik kafalı bir insan. Türk dilinin özelliklerini de iyi bilir. Türkçe matematik gibi bir dildir. "Bağımsızlık benim karakterimdir." diyor. Hâl böyle iken, 1960'lardan sonra Atatürkçülük, "Atatürkçülük = Lâiklik = Müslüman düşmanlığı" formülüne indirgeniveriyor. Oysa, Atatürk'ün kastettiği bu değil. Dolayısıyla her kesim, her eğilim için benzeri saptırmalar yapıldı. Şimdi de ayarlı takımın tümü, tahkimci, küresel kıraliyetçi, sahte AB'ci oluverdiler.

Böyle takımların arasında siyasete girmek hiçbir zaman aklımızın köşesinden geçmedi. Benim fırkam, Türkiye'deki her ferdi kapsayan Türk Milleti'nin tümüdür.

Ruhbilimsel (psikolojik) savaş

Semra Topçu: Kelimelerin anlamları değiştirerek toplum yönlendiriliyor.

GENERALLER 'DÜŞMAN KİM?' DİYE BİRBİRİNE SORUYOR
Mektup Dergisi, Nisan 2002
300 Yılın Bilim Adamı
Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu ile
Mülakat Yaptık
Emine Şenlikoğlu

Gençlik yıllarımda bir söylenti yayılmıştı. "Amerika'nın en büyük bilim adamı bir Türk'müş. 26 yaşında profesör olmuş." Bu söylentiye kimse inanmazdı. "Hadi canım, Türkiye'den öyle biri nasıl çıkar?! Bu bir yalandır." diyenler olurdu. Verilen aşağılık duygusu sonucu, Türkiye'den düşünen beyin, önemli mucidin çıkabileceği, (hem de üç yüz yılın tek bilim adamı) kimseye inandırıcı gelmiyordu. Aradan yıllar geçti. İlginç bir bilim adamı ismi duymaya başladım. Türkiye'nin aldanışını anlatıyormuş. "Türkçe giderse ülke de gider" diyormuş. Çok açık sözlüymüş, vb. Önceleri ilgimi çekti ama ilgilenemedim. Bir gece, Ahmet Hakan Coşkun Bey'in sunduğu İskele Sancak isimli programda bir bilim adamı öyle ilginç konuşmalar yapıyordu ki, adetâ ekrana abanırcasına izledim. Türkiye lehine konuştuğu her şey çok güzel ve önemli noktalardı. Fakat beni en çok ilgilendiren yönü, bu şahsın psikolojik (ruhbilimsel savaş) savaş kurallarını bilmesi. Bilmesinden daha önemlisi, bunu uygulayarak konuşma-

milletidir. Biz bu ilke üzerinde yıllardır yürüyoruz. Derin meseleleri milletimize anlatmak gereğini gördüm. Çünkü başka anlatan pek yoktu. Dışardan gelen sahte sağ, sahte sol, sahte Atatürkçü oyununa düşmeyip her kesime hitap etmişimdir; her kesimin dergisinde, gazetesinde TV'sinde. Türkiye'nin her tarafından konuşma yapmak üzere çağrıldığımda bir tek şart koşarım: "Sizin şehrinize gelip halka konuşma yaptığım zaman o salonda her kesimden herkes bulunacak." derim. Şunun bunun malı olmayacak, sucular bucular olmayacak. Ve, çok şükür, hep de öyle oldu. Temel dâvalarda herkes birleşti.

Ruhsal Kurtuluş Savaşı

2002'de başarıya ulaşacak olan ruhsal kurtuluş savaşı önce kafalarımızın, gönüllerimizin kurtulması savaşında birinci ilkemiz budur. Oculuk suculuk buculuk, ayrımcılık yoktur. Bütün Türk milleti bu savaşa katılmak istiyor; yıllardır görüyorum. Hangi kesim olursa olsun ciğeri sağlam olanlar, kafası hâlâ yerinde duranlar, ayarlı olmayanlar, sahte maskelerle dolaşmayan herkes bu mücadeleye sahip çıkıyor. Bu çok büyük bir gelişmedir.

Semra Topçu: Çok teşekkür ediyoruz. Programımızı da önemli bir sonuçla kapatmış olduk. Gelecek yılın hayırlı bir yıl olmasını diliyorum. Sizin anlattığınız çerçeveden bütünsel olarak olaylara baktığımızda yeni yıla girerken Türkiye için de yeni bir dönemin başlamış olduğunu anlıyoruz.

diyorum- Lütfen hocam, yarım saatlik de olsa beni geri çevirmeyin." Bu ricamdan sonra "Eh, hadi bakalım, Salı günü gelin" dedi ve onun hayranları olan Fatma Öztop ve Sevim Yıldız'la evine gittik. Çok sorularım vardı ama, Sayın Sinanoğlu o kadar dolu bir bilim adamı ki, bir sorunun cevabına bir dünya sığdırınca, öteki dünyalara pek sıra gelmedi. Buna rağmen mülakattan son derece memnun kaldım. Yararlandım. Ve dostlarımın da yararlanacağı umuduyla, "Gençlik Köprüsü "nden önce, Mektup Dergisi'nde yayınlanmasına karar verdim.

Emine Şenlikoğlu: Hocam öncelikle bizimle mülakat yapmayı kabul ettiğiniz için çok teşekkür ediyoruz. Allah razı olsun. Sizi kısmen takip edebildik, inşallah bütün eserlerinizi de okuyacağız. Dikkatimi çeken bir şeyle başlamak istiyorum: Siz (pisikolojik) ruhbilimsel savaşın kurallarını fevkalâde bilen, Türkiye 'de bunun bayraktarlığını yapmaya çalışan ilk isimsiniz. "Yamyamlar" diyorsunuz; "Tarzanca" diyorsunuz İngilizce için. Halbuki Türkiye'de İngilizce hayranlığı var. "Aşağılık duygusundan" diyorsunuz. Çalışmalarınızı yıllardan beri de yürütmüşsünüz. Şu anda nasıl görüyorsunuz? Çalışmalarınızdan semere almaya başladınız mı?-

Kavram kargaşası ve psikolojik (ruhbilimsel) savaş

Oktay Sinanoğlu: Burada birkaç şey var da, bir tanesi; bu psikoloji lâfı hiç hoşuma gitmiyor. Pisi pisi derken aklıma kediler geliyor. Onun için ben buna "ruhbilim-

siydi. Yıllardır ruhbilimsel savaşın kurallarını bilen bir bilim adamı arıyordu gözlerim. Nihayet görmüştüm. Bu şahıs Atatürkçüydü, ama sahte Atatürkçülerden, Atatürk'ün arkasına geçip kendi fikirlerini zorla dayatan bir Atatürkçü değildi. Ona göre Atatürkçülük, ülkeye sahip çıkmak, bağımsız devlet olmak, devlet şahsiyetini korumak gibi erdemlerle ilintiliydi. Böyle bir Atatürkçülükten kimin şikâyeti olabilirdi ki? İskele Sancak"ta hayranlıkla dinlediğim bu bilim adamı Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu idi. Hemen onunla yapılan röportajları aradım, bir kısmını okudum. Bir de Emine Çaykara Hanımefendi'nin söyleşi tarzında hazırladığı "Türk Aynştaynı" (İş Bankası Kültür Yayınları, 2001-2002) isimli kitabı okudum. Hemen hazırlamakta olduğum "Gençlik Köprüsü " isimli dizi-yazı için onunla röportaj yapmak istedim. Telefon açtım. İlk sözü "Röportaj değil, mülakat. Ama benim vaktim yok, yurt dışına gidiyorum" oldu. Hem de birkaç güne kadar gidecekmiş. Ben de sanıyordum ki, bir ay sonraya gün alırım. Bu arada ona ait eserlerin hepsini okurum. Şimdi ben ne yapayım? Gün vermedi, verse bile süre kısa. Böylesine önemli kişinin eserlerim okumadan onunla nasıl mülakat yapayım? Sonra aklıma geldi; ben ona sadece ruhbilimsel savaşın kurallarına ait sorular soracağım. O halde onu tanıdığım kadarı da bana yeterli olabilirdi. Ahmet Hakan Bey'in "İskele Sancak"ta açıcı sorularına gelen cevaplardan da çok yararlanmıştım. O halde ısrarla gün almalıydım. Üç gün içinde bile olsa."Hocam" dedim. Ruhbilimsel savaşın kurallarını bilerek uygulayan bir bilim adamına rastladım diye bu kadar sevinç yaşadım. Şimdi mülakat teklifimi reddediyorsunuz. -Tabii çekindiğim için mülakat

bir evrenkent (üniversite) açmışlar. Adı "Özel Harekât ve Ruhbilimsel Savaş Evrenkenti" Ama bu evrenkente öyle herkes gidemez. Ordu için, ordu mensuplarından kişilerin araştırma yapacağı, uzmanlaşacağı bir yer. Şimdi kurum-laştırdılar bunu, ama aslında hep vardı. Amerika'nın ahalisinin de haberi yoktur bunlardan. Çünkü aynı oyunlar kendi halkına da oynanır. Kendi halkı da sömürgedir zaten. Her kelimenin bir çağrışım bulutu vardır. O kelimeyi duyduğun

zaman aklına bir sürü şey gelir. Bu kültüre bağlıdır. Mesela bardak kelimesini duyunca benim aklıma "Elifin elinde bardak" diye Karacaoğlan türküsü gelir İngiliz'in aklına viski bardağı gelir. Kelimelerin çağasın? bulutlan çok önemlidir.
Psikolojik (Ruhbilimsel) Savaş'ta

sözlerin çağrışım gücü: "kızıl tehlike" gitti, 'Yeşil tehlike" geldi

Emine Şenlikoğlu: Zaten ruhbilim onun için kullanılır herhalde.

Oktay Sinanoğlu: Çağrışımları bilip, çağrışım bulutlarını değiştirmek. "Müslüman" deyince, Amerikalı'nın çağrışım bulutu yok gibi bir şeydi. "Düşman kim?" derken, hemen buldular '91'de. Dediler ki: "Kızıl tehlike gitti, yeşil tehlike geldi." Ve bunlar İslam dünyasını düşman ilân ettiler. Orada da ayarlı olan basın-yayından biz bunları öğrendik. Altı ay içinde Amerikalıların, sonra dünyadaki diğer ahalinin kafasında bir çağrışım bulutu oluşturdular. Formül şu: "Müslüman eşittir fundamental-ist, eşittir terörist." Tak diye herkesin kafasına yerleştiri-

sel savaş" diyorum. İkincisi; ben bunun kurallarını Ame rika'da filan öğrenmedim. Zaten öğretmezler de. Fakat yıllardır bazı olayları görüyoruz, izliyoruz ve bunların ne yaptığını anlıyoruz. Yâni onlar orada kurallar çıkarmışsa, evvelallah bizim de aklımız eriyor. Hem onların yaptığını fark ediyoruz, hem de ona karşı tedbir alıyoruz. Farkına varmadan zaten tedbir alamazsın. Ama siz orada bir şeye parmak bastınız. Sizi de tebrik etmek lâzım. Meselâ he men bu kelime oyunlarını îmâ ettiniz. Bu çok önemli. Yâ ni bu savaş bazı kelimelerle oynanıyor. Örnek: Ameri ka'da 1991'e dek, "Müslüman" deyince, çok koyu Hıristi yan yobazları hâriç, hiç tepki vermezlerdi. Türkiye'nin nerede olduğunu bilmez bunlar. Öyle câhil bırakılmışlar. Sonra ne oldu? 1991 ABD'sinde, "Kızıl tehlike bitti, ko münizmi yıktık. Şimdi düşman kim?" diye, generaller bir birlerine soruyor. Amerika'nın daima bir öcüye ihtiyacı vardır. Yoksa iktisatları çalışmaz. Çünkü Amerika aslında yıllardır pek bir şey üretmez. İçinden çöken bir toplumdur. \ Amerika iki şey üretir: Biri silah, biri filim. Amerika'nın asil ürettiği önemli silah, fiziki silah değil, filimdir. Beyin ,

yıkama silahıdır filim, ("film" değil, "filim"; Türkçe'de \
öyle deriz.)
Emine Şenlikoğlu: Amerika ruhbilimsel savaş .
konusunda belirli tabakaya özel dersler mi veriyor?
j
Amerika'da Psikolojik (Ruhbilimsel) Savaş
Okulu ı

Oktay Sinanoğlu: Uzmanlar var, araştırmalar de- j vamlı yapılır. Hatta şimdi Florida'nın kuzey kısmında yeni

tin kendisi yapıyor; kültür bakanlığı, gezim (turizm) bakanlığı; ilahiyat fakültelerinde de bazı etkinlikler. Ne demezsin? Diyanet İşleri bile Türkiye'nin her köşesinde, üstelik Hıristiyan ahalisi bulunmayan yerlerde kilise açılışlarıyla iştigal eder oldu.

Emine Şenlikoğlu: Bunların içinde bilinçli, inanan Müslüman yok mu?

Oktay Sinanoğlu: Gerçekten inananlar barınamaz. Kenarda köşede kalırlar. Başına gelmedik kalmaz.

Emine Şenlikoğlu: İkiz kule saldırısını Amerika yapmış olabilir mi?

Oktay Sinanoğlu: Bunların hepsi "Hedef Türkiye" (Otopsi Yayınlan, İst. 2002) kitabımızda var.

Enline Şenlikoğlu: Hocam siz kendinizi merak ettiniz mi hiç? Kendi hakkınızda bir araştırma, bir inceleme...

Oktay Sinanoğlu: Evet, bizde çok eski, aslında Müslümanlıktan da önce, binlerce yıldır Türklerdeki geleneklerden bir tanesi, "önce kendini tanı"dır. En zor şey kendini tanımak. Kendini tanımayan, başkasını hiç tanıyamaz..

Emine Şenlikoğlu: Hocam, benim ruh bilimi üzerinde çok merak ettiklerim var.

Ruhbilimsel (psikolojik) Savaş ve sözlere yeni anlamlar yüklemek

Oktay Sinanoğlu: Evet ama bu olaylarda asıl olan yeni kelimelerin mânâsını yıpratıp, yeni mânâlar yüklemektir. Müslümanlık misâlini verdim. İçeride ve dışarı-

verdiler bunu. Orada Pakistanlılar var, çeşitli Müslümanlar var. Bunlar altı ay içinde "Ben Müslümanım" demeye korkar oldular. Halbuki gene aynı insanlardılar; bir günahları da yoktu. Biz bunu öğrendiğimiz zaman daha '91'de, dedik ki: Bak şimdi Türkiye'de neler olacak!

Emine Şenlikoğlu: Okumaya gerek yok, fiiliyat gösteriyor diyorsunuz.

Oktay Sinanoğlu: Nitekim oralarda çıkarılan masallar birdenbire bu tarafa geliyor ve burada o tuti-i garbiler, ayarlı basın-yayınla başlıyorlar "car, car, car..." ötmeye. Arkasından bir sürü hikâye oluyor. Müslümanlık yavaş yavaş adetâ yasak hâle getiriliyor Türkiye'de. Bu sorunu yaşıyorsunuz durup dururken hâdise hâline getirilen başörtüsü konusunda. Ondan sonra bir takım yerler kapatıldı. Ve adetâ yasak hâle geliyor Müslümanlıkla ilgili ne varsa. Ben burada (Kadıköy) senelerdir birkaç ayrı ezan sesiyle uyanırdım. Son yıllarda hiç yok. Arada bir de çan sesiyle uyanıyoruz. Çünkü iki kademeli bu iş. Bir; kendi dinini ezmek, yok etmek, gözden düşürmek. Arkasından yaratılan boşluğa, Amerikan Gizli Teşkilat mızrağının sivri ucu olan misyonerlerin gönderilmesi. Önce onları gönderir. Ondan sonra bakıyorsun her tarafta bir misyonerlik faaliyetidir gidiyor ve bu çağdaşlık sayılıyor.

Emine Şenlikoğlu: Demek ki Türkiye 'de de psikolojik, afedersiniz, ruhbilimsel yöntemler konusunda eğitilenler var, değil mi hocam?

Oktay Sinanoğlu: Hayır canım, eğitilmeye lüzum yok. Bunların düğmesine basıyorsun, şunu yap diyorsun, yapıyor. Yâni şimdi bu işleri kimler yapıyor? Bazıları devletle de bağlantılı misyoner teşkilâtlan yaptığı gibi, devle-

deyken de, daha sonra da bir süre (yaklaşık 1960'a dek), "milliyetçi" denince akla ne gelirdi? Herkesin aklına aynı şey gelirdi: Kendi milletini sevmek, kendi dinine, kültürüne, diline sahip çıkmak, ülkenin menfaatlerini korumak, onun bunun kölesi olmamak için çalışmak... Bunlar gelirdi. Ama başkasına düşmanlık gelmezdi akla. Irkçılık da

gelmezdi. Hiçbir zaman yoktu Türklerde böyle bir şey. İnsan ailesini sevmez mi? Önce aileni seversin, milletini seversin, ondan sonra ümmetini seversin, ondan sonra insanlığı seversin. Bunlar sırayla gider. Herkes bunu böyle bilirdi. Sonra geldiler, bu anlayışı bozdular.

Ruhbilimsel savaşla kavramların nasıl değiştirildiğini özetleyeyim:

1) "Milliyetçi" eşittir sadece "anti-komünist"e in dirgendi. Tabii biri anti-komünist olur da Yunan milliyetçisi de olabilir. Türkiye'de örnekleri gö rüldü.

2) "Solcu" eşittir "anti-faşist". Peki toplumcu fel sefeye, emperyalizm karşıtlığına ne oldu? Onlar gitti.

3) "Atatürkçülük" eşittir "laiklik" eşittir "Müslü man düşmanlığı" konumuna getirilmek istendi.

4) Dindar kesime "ümmetçilik" ve de "Türk düş- manhğı" telkin edildi. Müslüman Türk'e, Türk Müslüman'a düşman edildi. Halbuki yakın za mana dek halkın kafasında (dış dünyada da oldu ğu gibi) "Türk demek Müslüman demek; Müs lüman demek Türk demek" inancı vardı.

1)

da..."Müslüman" kelimesine "terörist"'(tedhişçi) çağrışımı yüklendi. Bütün dünyada bunu yaydılar. Türkiye'de de. Milli bir eğitim görmemiş olanlar, ailede de boş kalmışlarsa, rahatlıkla Müslümanlığı öcü gibi görür oldular. İşte böyle bedbahtlar, Hıristiyan misyonerleri için bulunmadık Bursa kumaşı.

Emine Senlikoğlu: Bu terörist (tedhişçi)" kavramını nasıl yıpratabiliriz?

Amerika el attığı her ülkede her şeyin sahtesini kuruyor

Oktay Sinanoğlu: Şimdi ben lisedeyken Türkiye'de sağcı-solcu kavranılan yoktu; herkes milliyetçi idi, Atatürk gibi, Osmanlılar gibi." Sağ", "sol" laflan dışarıdan gönderildi. Amerika gönderdi. Milleti on parçaya böldüler. Milli birliği bozdular. Amerika her el attığı ülkede

her şeyin sahtesini kurmuş, hiçbir tarafı boş bırakmamıştır. Burada da öyle. Sahte din takımları da kurmuştur. Sahte Atatürkçülük takımları da kurmuştur. 'Hepsinin sahtesini. Ve bunların başına da o ayarlı adamları tâyin etmiştir. El altından, gizli cemiyetler vasıtasıyla. Bir tarafa doğru meyledenleri o tarafın sahtesine toplamıştır. Hakikîlerini ezmiş, sahtelerini öne çıkarmıştır.
Ruhbilimsel (psikolojik) savaş kavramların içini boşaltır
Ve kavramların, mefhumların da içini boşaltmıştır. Şimdi örneğin milliyetçi kavramını ele alalım: Ben lise-

T

Ümitsizliğe kapılmayın
Emine Şenlikoğlu: Çözüm ne? Böyle mi gideceğiz hocam?
Oktay Sinanoğlu: Hayır, böyle gitmiyoruz. Hainler öyle gitmeğe çalışıyor. Biz başka tarafa gidiyo-ruz."Herkes gider Mersin'e, biz gideriz tersine" sözü, kötü mânâda söylenir. Herkes bilmeden, uyutulmuş olarak "Mersin"e gidiyorsa, biz tersine gideceğiz. Sonra göreceksiniz, bir süre sonra "Mersin"e gidenler de dönüp, bu sefer onlar da tersine gelmeye başlayacaklar. Şimdi işi anlayan çevreler gittikçe büyümektedir. Ümitsizliğe kapılmayın. Bakın, bu yıl Türkiye'nin her tarafında, ve aydın kesimde dâhil, uyanış başlamıştır.
Emine Şenlikoğlu: Bunu Atatürk adına mı başlattınız?
Oktay Sinanoğlu: Türk Milleti kendisi başlattı. Atatürk, Atatürk'ten önceki atalarımız, binlerce yıldır, bâdireli ahlarda güçlerini Türk Milleti'nden almışlardır.
Emine Şenlikoğlu: Hocam tabii siz her sorunun arkasından birkaç kitaplık cevaplar veriyorsunuz. Siz dünya tarihine kaydı geçmiş, bizim için gurur verici bir bilim adamısınız. Dünya tarihine yazıldınız. Siz dünyayı nasıl yazıyorsunuz hocam?
Oktay Sinanoğlu: Dünyayı nasıl mı görüyorum?
Emine Şenlikoğlu: Nasıl görüyorsunuz da var tabii. Bir de nasıl not ediyorsunuz dünyayı? Dünyayı terk ettiğinizde birisi sorsa, "Gittiğiniz dünya nasıl bir yerdi? "dese, hiç iyi tarafı yok mu? Ne diyeceksiniz?

Tabii bütün bunlarda, yaratılmış sahte kesimlerden bahsediyoruz. Ama çok şükür, bütün oyunlara rağmen yurdumuzda hâlen solun da, milliyetçinin de, dindarın da,. Atatürkçünün de hakikîsi bol bol var.

Atatürkçülük'e bakalım: Atatürk'ün dediği, yaptığı çok şey, gerçek milliyetçilik, Türk milliyetçiliği kavramına girer. Dinine, diline, tarihine, ülkene, bağımsızlığına, halkına sahip çıkmak, yabancıların buradaki oyunlarını engellemek. Atatürk'ün esas dâvası, gerçek Atatürkçülük bunlardır.

Deprem günlerinde tahkim yasası

Emine Şenlikoğlu: Millet bu kadar nasıl uyur hocam?

Oktay Sinanoğlu: Daha gece yarısı, deprem yeni olmuş, tahkim kanunu çıkarılıverdi. Ertesi gün dedim ki: Atatürk lâfını bundan sonra fazla duyamayacaksınız. Zaten duyduğumuz da dediğim saptırılmış anlamdaydı. Müslüman düşmanlığı için kullanırlardı sahte Atatürkçüler Atatürk'ü. Atatürk'ün gerçek dâvalarından bahsetmiyorlardı. Ama tahkim lâfı çıkınca o kadarım bile duyamaz olduk. Dikkat edin, 19 Mayıs'ta bile duymuyoruz Atatürk lafını.

Emine Şenlikoğlu: Nasıl duymuyoruz hocam?

Oktay Sinanoğlu: Hayır efendim, Atatürk lâfı bitiriliyor. Gerçek Atatürkçü bazı aydınlar, "Tahkim olur mu? Bu kapitülasyondur. Yine o günlere mi dönüyoruz? Atatürk'ün temel ilkelerine aykırıdır" demeye başlayınca, birilerinin işine gelmedi. j

var. Dünya çok önemli, hayat çok önemli. Size göre hayalı en önemli kılan nedir hocam?

Oktay Sinanoğlu: Bir kere ben insanın yeni bir tarifini yaptım naçizane. Çünkü toplumbilimcilerin yaptıkları tariflere baktım ki, artık hiç biri tutmuyor, sökmüyor. İnsan, kendisinin dışında hedefleri olan yaratıktır. Bütün hayvanlarda basit hedef vardır: Yesin, içsin, çiftleşsin. İnsanda da bunlar var elbet, ama gerçek anlamda insanın bunların dışında da hedefleri olmalı.

Külli İrâde, cüz'i irâde

Emine Şenlikoğlu: İnsana Yaradan 'm da gösterdiği hedefler var.

Oktay Sinanoğlu: O da ayrı. Biz yaratılmışlardan bahsediyoruz. Külli irâde var, cüz'i irâde var. Biz cüz'i irâdeden bahsediyoruz. Bu cüz'i irâde verilmiş ki insanlara, kendilerinin dışında bir hedef bulsunlar diye.'Toplum için, millet için, vatan için, ondan sonra ümmet için, ondan sonra da insanlık için hayırlı işler yapın" denilmiş. Kendi kendine ye, iç, onu bunu kazıkla, ülkeni, vatanını sat... Hayır! Onun için yaratılmadık.

İnsanların bir takım hedefleri olması gerek. Bu hedeflerin hayırlı hedefler olması için de, insanların bir gönül terbiyesi almış olması lâzım. Akılla birlikte gönül tarafının gelişmiş olması lâzım. Çünkü o olmazsa, hedefini de şaşırırsın.

Emine Şenlikoğlu: Çok önemli ve biraz da tasav-vufi bir tespit Hocam, sizce aydınlar sizi anlıyor mu?

Oktay Sinanoğlu: Olur mu? Dünya güzellikler, envai çeşit nimetlerle dolu. Ne kadar da çok iyi insanlar var. Ama, dünyanın başına musallat olmuş bir-iki milyon insan bozuntusu da var. Bunlara biz "küresel kıraliyetçi-ler" ve onların aşağılık kuyrukları diyoruz.

Emine Şenlikoğlu: Bir-iki milyon mu diyorsunuz hocam?

Oktay Sinanoğlu: Tabii, tabii. Maddî güç bunların eline geçmiş. Üç beş banka, bir kaç uluslar-ötesi şirket. Ama nasıl banka? Devletleri batırıp çıkaran cinsten banka. Öyle gidip de çek hesabı açtıracağın banka değil. Birkaç banka, birkaç şirket, ulus-devletleri yıkma yolunda ülkelerin gidişatını belirliyor.

Emine Şenlikoğlu: Kavram size mi ait?

Oktay Sinanoğlu: Lâfı, naçizane, bendeniz icat etti. Ama bunların insanları nasıl perişan ettiklerini Avrupa'da, Amerika,'da bir takım kültürlü insanlar biliyor. Şimdi bilenler Türkiye'de de var.

Sessiz kurtuluş savaşı

Emine Şenlikoğlu: Aydınları bir araya getirip, bir akım başlatmayı düşünüyor musunuz?

Oktay Sinanoğlu: Akım, kendiliğinden, önce yurdun her yerindeki halkla başlamış, sonra aydınlar da katılmıştır. Bu bir sessiz kurtuluş savaşıdır..

Emine Şenlikoğlu: Hocam, "Dünya küçük, insanın gönlü büyük "diyorsunuz bir mülakatınızda. Bu sözünüzü çok beğendim. Çünkü benim dünyamda da dünya çok büyük değil. Fakat bu dünyayı bazı önemli kılan unsurlar

126

okumaktadır. Gambiya'dakilerin aklı-fikri Londra'ya gitmektir. Bizdekilerin aklı-fikri Amerika'ya gitmektir. Neden? Söylemeye gerek yok; belli değil mi?

Dolayısıyla sahte aydın sınıfı yetiştirilmiştir. Bunlar aslında işe yarayacak bir şey de bilmezler. Bu sahte aydın sınıfı, kendi milletinin başına belâ edilmiştir. Bunlar istediği kadar halkçılık edebiyatı yapsın, aslında kendi halkına yabancılaşmışlardır, hatta ondan tiksinirler. Ama çok şükür, elhamdülillah, vatanımızda hâlâ, halkına, milletine, vatanına bağlı gerçek aydınlar da varmış. Onlar halkımızla bütünleşiyorlar; böylece kurtuluş savaşımız güç ve hız kazanıyor.

Emine Şenlikoğlu: Kurtuluş Savaşı'yla kurtulmadık mı?

Oktay Sinanoğlu: Bugün Türkiye'nin toprakları bile (yâni vatan) yabancılara teslim edilmektedir-. Millet Hıristiyanlaştırılıyor, Tarzanlaştırılıyor, cahil bırakılıyor; ve şimdi de aç bırakılıyor. Bunlar kasıtlı, dışarıdan yapılıyor. İçerideki sahte aydın sınıfıyla birlikte yapılıyor bu işler. Onun için bu mücadeleye halk, taban, en nihayet düzgün kalmış aydınlar da katılmaya başladı. O bakımdan bu "Kurtuluş Savaşı"nda öyle silahlan alıp dağa çıkmak filan yok. İnşaallah gerek kalmaz öyle şeylere. Şimdi silahla mı bizi kuşattılar? Hayır. Ülkeyi öyle bir fethettiler ki bu ruhbilimsel savaş teknikleriyle, milletin kafasını, ciğerini öyle kuşattılar ki, Türkiye kendi eliyle imiş görüntüsünde teslim ediliyor; uzun süre kimseden gık çıkmıyor. Tarihte eşi görülmemiş bir durum.

Emine Şenlikoğlu: Kazandığımız savaşı kaybettiriyorlar.

129

Oktay Sinanoğlu: Mesela bir bilim adamı çetrefil konularda araştırma yapıyor. Bunları anlamışsa kendisi, tabii işin yalnız ıvır

zıvırını değil de, temelde yatan ana unsurları anlamışsa, okul çocuklarına bile anlatabilir. Anlatamıyorsa, kendi anlamamış demektir.

Meselâ televizyonda çok örneğini görüyorsunuz. Adamı çıkarıyorlar programa; adam bir sürü büyük lâflar ediyor, ingilizce kelimeler de karıştırıyorsa konuşmasına, daha büyük adam oluyor. Tabii benim gözümde şerefsiz olur. Halk için değil mi bu televizyon programlan? Herhalde üç-beş kişi seyretsin diye değil. Halkın bir şey anlaması mümkün değil. Ben de halkım ve ben de anlamıyorum. Sonra bakıyoruz ki, meğer kendi de anlamıyormuş.

İktisadî konulan, kedi, ciğer, bakkal, bakkalın borcu gibi benzetmelerle anlatabilirsin. İşin esası bunlarla anlatılır; bir takım meslekî lâflar paralayarak, araya İngilizce bozuntusu lâflar sokuşturarak değil. Amaç sahte bir hava atmak değil, konunun esasını kavramak, halka da anlatmak olmalı.

"Gerçek aydın" x "sahte aydın"

Emine Şenlikoğlu: Bu cevabınızdan, sizi aydınların anlamadığını mı anlamalıyız?

Oktay Sinanoğlu: Hayır. Aydının da hakikîsi var, sahtesi var. Her sömürgede sömürgeciler bir sahte aydın sınıfı yetiştirmişlerdir. Her sömürgede gençleri, akılları fikirleri, sömürgeci ülkeye gitmek olacak şekilde yetiştirirler. Mesele Tunuslular "Biz Amerika'ya gidelim de, orada doktora yapalım" demezler. Hepsinin aklı-fîkri Paris'te

SÖMÜRGE MUAMELESİ ALTINDAYIZ

Finans Dünyası, Mayıs 2002

Küreselleşme olarak adlandırılan, yeni dünya düzenini büyük bir aldatmaca olarak nitelendiren Türk Aynştayn'ı Oktay Sinanoğlu, Türkiye'de yaşanan krizleri, sıkıntıları büyük bir planın parçalan olarak yorumluyor. Dünyada tek devlet, tek millet, tek dinden oluşan bir dünya krallığı için İngiliz istihbarat teşkilatlarının, Türkiye'de 50 yıldır faaliyet gösterdiğini belirtiyor. Sinanoğlu, Anadolu liseleri ve kolejlerde eğitim dilinin İngilizce olmasın da bu planın bir parçası olarak değerlendiriyor. Dünyada sadece sömürge ülkelerinde, yabancı dilde eğitimin verildiğine dikkat çeken dünyanın harika

çocuğu Profesör Oktay Sinanoğlu, iki kuşak sonra Türkçe'nin yok olacağını anlatıyor. Sinanoğlu, bir ülkeyi işgal etmenin, en modern yolu olarak gösterdiği dilin yok edilmesine Türkiye'de aydınların neden bu kadar sessiz kaldığına hayret ediyor Türkiye'de "kolej" adı altında yabancı dilde 1953'ten bu yana eğitim verildiğini ve bu tarihten sonra da ülkede bilim adamı yetişmediğine işaret ederek, şöyle konuşuyor, "l953'de Türk Milli Eğitimine, İngiliz ve Amerikan gizli teşkilatlarının el atarak, eğitim dilinin İngilizce yapılması ile derslerin Türk hoca tarafından Türk öğrencisine İngilizce olarak anlatılması zorunlu kılınmıştır. Bu en büyük, en sinsi ve en tehlikeli sömürgeleştirme oyunu hızlanarak devam etmektedir." Avrupa Birliği'ne uyum süreci içeri-
131

Oktay Sinanoğlu: Bir şeyler kazandık, bir şeyler kaybettik. Neyse, o ayrı bir konu. Türkiye'nin şimdiki kurtuluş savaşı, kafaların, gönüllerin yeniden bizim olması savaşıdır.
Emine Şenlikoğlu: Bu savaşı inşallah kazanırız.
Oktay Sinanoğlu: Kazanıyoruz ve mutlaka Allah'ın izniyle kazanacağız.
Emine Şenlikoğlu: Sizin bir sözünüz var: "Türkiye, Japonya'dan daha zengin olabilirdi" diyorsunuz.
Oktay Sinanoğlu: Geçen geçmiş artık. Bundan sonra olacak.
Emine Şenlikoğlu: "Çalışana veririm " diyor. Onlar çalışıyorsa, onlar kazanacak hocam.
Oktay Sinanoğlu: Türkiye inşallah kurtulacaktır. Kafalar ve gönüller kurtulduğu zaman insanlarımız, canla başla, geleceğe ümitle bakarak, ulusal hedeflerimize doğru, refahlı, itibarlı, şerefli günler için çalışacak.
Emine Şenlikoğlu: Çok teşekkür ediyoruz hocam.
130

İngiliz Muhipler Cemiyeti

Gizli, cemiyetlerde piramit sistemi kullanılıyor. İngiliz Muhipleri Cemiyeti Kurtuluş savaşını baltalamaya kalkan örgütün, birleştirilmiş devamı. Alttaki üsttekini bilmiyor, üstteki herkesi biliyor. Sesi- en fazla çıkan en alttaki grup, aslında en tepede ne olduğunu ve nereye

hizmet ettiğini bilmez. Genellikle kullanır. Önde yan gizlisi, ardında daha gizlisi ve en arkada hakkında hiçbir şey bilinmeyen en tepedekilerin yer aldığı örgüt şeması kullanılır. Bu örgüte üye olmayanların devlete kademelerinde yükselmesi mümkün değil.

Aynı operasyonu Rusya'da uygulamış. Özbekistan'da, Özbek okullarının yanına Rus okulları kurmuş. Ve tüm imkanları Rus okullarına sağlarken, yine Rus okulu mezunlarına iş vermiş. Yine öyle bir hava yaratılmış ki Rus okulu okumayan işsiz kalır havası estirilmiş. Rusça'ya anaokulunda başlayan Kazak çocuklar, dilini unutmuş Türkiye'de de bu eğitim anaokuluna indikten bir iki yıl sonra Türkiye'de Türkçe unutulmaya başlar.

Çocuklarınızın anadiliyle eğitim yapan iyi bir okulda okurken, ayrıca yabancı dilde bilmesini, isterseniz buna izin verilmiyor.

Türkiye'de operasyonla birinci safhayı tamamladılar. Türk Eğitim Derneği'ni Atatürk tam tersi gaye ile kurmuş, ancak bugün gelinen nokta farklıdır. Ayrıca yabancı dil öğretmek için eğitimini yabancı dilde yapmak diye bir yöntem yok. Bu yöntemin sonuçlan, halkların kendi kimliklerim unutmasının yanı sıra, yabancı dili iyi öğrenememesi, bilimi ise hiç öğrenememesidir. Amaç, bu okulların

sinde öğretildiği savlanan ingilizce'nin de ingiltere dışında hiçbir Avrupa ülkesinde kullanılmadığına dikkat çekiyor. Sinanoğlu, Yunanistan'ın Latin Alfabesini bile kabul etmeyip, kendi değerlerini koruduğunu kaydediyor. Türkiye'nin AB'ye aday ülke statüsünde tutularak, IMF ve A-merika'nın desteğiyle iradesiz hale getirildiğini savlayan Sinanoğlu, Atatürk'ün yaptığı gibi dünya ülkeleri ile eşit mesafeli bir denge politikası yürütülmesini öneriyor. Türk Aynştayn'ı Oktay Sinanoğlu'nün, Türkiye'ye Türkçe'ye, AB, Amerika ve IMF'ye dair yaklaşımları, bu konulara farklı pencereden bakış açısıyla hemen dikkatleri çekiyor.

Soru: Son 50 yıldır uygulanan planlı politikalarla Türkçe 'nin yok edilmeye çalışıldığını söylüyorsunuz, ingilizce dilinin, Türkçe üzerinde etkili olmasında, Türkçe 'nin eksikliği söz konusu mu; Türkçe 'nin yok edilmesini kimler, niye istiyor?

r

İşgal Türkçe'ye Saldırıyla Başlatıldı

Oktay Sinanoğlu: İngiltere İrlandalı Keltler'de işgal ile yapamadığını, eğitim dilini İngilizce yaparak başarmıştır. Türkiye'de de 1953'te, üstelik Atatürk'ün kurduğu TED'i "kolej" haline getirerek başlatılan operasyon son 50 yıldır devam ediyor. Zaten kolej sözcüğü misyoner okulu anlamına geliyor. Bu operasyona, ayarlı basın yayın , dernek, cemaat ve gizli cemiyetler marifetiyle gerekli kamuoyu yaratıldı.
132

bazı ekonomik sıkıntılar yaşanınca IMF yardım vaadiyle kapılarına geliyor. Ancak Malezya, Endonezya sömürgesi olduğu günlerin deneyimiyle, "sizin yüzünüzden batıyoruz. Aman gelmeyin" diyerek IMF'yi ülkeden içeri sokmamış, Malezya'nın kalkınmasının nedeni de IMF'yi kovmasıdır. IMF'yi kovduktan sonra büyüme hızlan yüzde sekize çıktı. IMF yeni sömürgeciliğin önemli araçlarından birisidir. Faizinin faizim biraz erteleyeceğim diye. İMF senin anayasanı değiştirir, topraklarının yabancılara verilmesine yol açar. Tarımını da , sanayiini de yok eder. Birkaç tane uluslar ötesi şirket ve banka için, sizi satın alınmaya hazır kelepir mal haline getirir.

Soru: Türkiye 'nin GB ile AB 'ye ekonomik anlamda verebileceğini zaten verdiğini belirterek AB 'ye alınmaya-çağan belirten bir görüş var. Yine rakip pozisyonlarında yer alan AB 'ye Türkiye 'nin girmesi için Amerika 'nın neden destek verdiğini sorgulayan bir başka grup da var. Sizin değerlendirmeniz nasıl?

Oktay Sinanoğlu: Hiç kimse numara yapmasın Türkiye 1947'den beri Amerika'nın malı mı, değil mi? Türkiye'yi Amerika'ya vermişler. Doğu Avrupa ülkelerini de Sovyet'lere vermişler. 1947' de zaten Türkiye Amerika'nın askeri işgaline uğradı. Harbe girmemiş, harp kaybetmemiş bir ülkenin başkentinde, Ankara'da koskoca Amerikan üssü ve bütün sokakları Amerikan askerleriyle dolu. Altüstü oldu Türkiye. Harbi kaybetmiş Almanya'da bile bu kadar görünmediler. 1947'den beri, yavaş yavaş, halkı uyuta uyuta bugüne geldiler. Hatta bir ara Amerikalı askerleri, askeri kıyafetlerle dolaşmayın diye uyardılar.
135

mezunlarını Türk kültürüne yabancılaştırıp, özgüvenini ve kimliğini kaybettirerek sömürgeleştirmek. Dünyada, sömürge olmadığı halde eğitim dilini ana dili dışında uygulatan Türkiye dışında bir ülke bulamazsınız. Türkiye'de halen kolej adı altındaki okullarla başlatılan, Anadolu liseleri ile devam eden, günümüzde üniversitelerde de görüldüğü gibi eğitim dili İngilizce'dir. Ve bu durum Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na da aykırıdır. Benim mezun olduğum dönemde, İngilizce eğitim karan alarak birden zenginleşen Ankara TED'de çok başarılı bir kimya öğretmeni yabancı dili İngilizce değil de Fransızca diye okuldan uzaklaştırıldı. Onun yerine İngilizce bilen, ancak kimya bilmeyen bir öğretmen getirilerek, operasyonu başlattılar.

Türkiye'nin son 50 yıllık tarihini incelerseniz, Türkçe eğitimde görülen Cahit Arf ler, Yaşargüler, Sinanoğlu gibi dünya ölçeğinde bilim adamının bıçakla kesilir gibi bitirildiğini görürsünüz.

Soru: Joseph Stiglitz 'in IMF'ye yönelik sert eleştirileri biliniyor. Türkiye 'nin ÎMF, ÂB ve Amerika ile ilişkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Oktay Sinanoğlu: Joseph Stiglitz'in İMF ile ilgili görüşlerini biliyorum. IMF'in "hastalarını birer birer öldüren doktor" benzetmesi doğrudur. Televizyonlarda şişirenler değil ama içeride gerçek iktisatçılardan tamamı da bunları yazıyor. Türkiye'de 1947'den sonra hazine altınla dolu ve hiç ihtiyaç yokken IMF zorla borç verdi. Harpte Türkiye iki tarafı da beslemişti. Ve o gün bugündür her gün biraz daha battık. IMF kurulduğundan bu yana hangi ülkeye bulaşmışsa o ülke batmıştır. Batmayan bir ülke var. Malezya. Ekonomide en ileri Müslüman ülke. Malezya'da

AB'ye yamanırsak Türkiye elden gider. Aklı başında bazı isimler Atatürk'ün dış siyasetini anımsattılar.

Türkiye'nin yapması gereken isi tüm dünya ülkeleri ile bir denge siyaseti yürütmesidir. Türkiye'ye hangi hükümet gelirse gelsin, sağ-sol "AB'ye gireceğiz" dedi. Ancak hiç biri AB'ye girersek, bunun Türkiye'ye sağlayacağı faydayı ya da zararları anlatmadı. Zaten bilmezler de Türkiye'yi AB'ye almazlar. Bir taraftan IMF aracılığı ile

bir taraftan AB aday adaylığı ile zaten Türkiye'ye yaptırmak istedikleri her şeyi yaptırıyorlar.
Topraklar gidiyor!

Sessiz sedasız IMF'in istediği dört beş tane kanun çıkardılar. Endüstriyel Bölge Yasası'nı çıkardılar. Birkaç tane yabancı gelip, "Biz burada yatırım yapacağız" derse, istediği araziyi, orman ya da madeni araziyi iki hafta içinde, üstelik bedava vermek zorundalar. Bu sene bu kanunlar çıktı, ancak kimseye duyurmuyorlar. Büyük çapta Türk Topraklan da verildi. Yalnız güneydoğuda değil Orta A-nadolu'da hatta Trakya'da büyük çapta toprakların tapusu verildi.
İngilizce Türkçe Karşılaştırması

İngilizce'de belli kurallara göre yeni terim türetme yeteneği hemen hemen yoktur. Buna karşılık, Türkçe binlerce yıldır matematiksel yapısını, sözcük türetme yetenek ve kurallarını aynen korumuştur.
137

Son zamanlarda da ülkenin her şeyine el koydular. Sanayisine, kuruluşlarına, ya el koydular ya da yok ettiler.

Amerika'nın denetiminde olan bir ülkeyi, eğer AB buna rakipse ki o da şüpheli. Sözde rakibi olan AB'ye Türkiye'yi Amerika niye versin. Çünkü AB'nin kendisi hikaye. Bunu Türkiye'de bilen de pek yok.

AB'ye üye ülkelerin vatandaşlarının çoğu AB'ye karşıdır. Ve şundan şikayet ederler: Bizim seçmediğimiz ama seçmişiz gibi gösterilen birileri tepemize oturtuluyor. Ülkemizin aleyhine, üretimi yok etmeye yönelik bir takım kanun değişiklikleri yapıyorlar. Doğu bloğundan yeni çıkan bu ülkenin insanları acayip seçim kanunlarından bahsediyorlar.

AB'yi anlamak için, haklarının bu oluşuma karşı olduğunu ve AB'nin kimler tarafından, nasıl kurulduğunu bilmek lazım. Bu aslında uzun süredir devam eden, son dönemlerde açığa çıkan amaçlan seslendirilmeye başlandı.

Yapmak istedikleri küreselleşme sözü ile insanları uyutup, üç beş şirket ve banka ile dünya kaynaklarım eline geçirmiş ve gittikçe de geçirmekte olan küçük bir zümrenin küresel kraliyetini kurmak. Şu an ki uygulama, ulus devletlerin bağımsızlıklarım yok etmeye yöneliktir. Bazı kaynaklara göre, BM'nin kuruluşu da, Dünya Bankası da, IMF'de bu amaca hizmet ediyor. AB ise tek dünya devleti küresel

kraliyetin bir ara namesi, ilk kademesidir. Olaya böyle baktığınız zaman Amerika'nın da AB'nin de aslında aynı taraftan olduğu ortaya çıkıyor. Ve Amerika'nın, neden Türkiye'nin AB'ye girmesini istediği gibi bir soru ortadan kalkıyor. Geçmişte İttihat Terakki Almanlara yamandı. Osmanlı İmparatorluğu elden gitti. Şimdi de

olunca yine dil bilimcilere göre dünyanın en güçlü dili Türkçe'dir. Her konuya ve duruma göre karşılık vermeye en müsait dil de yine Türkçe'dir.

Alman dil bilimcilerinin yayınladığı gibi Türkçe, a-deta matematik uzmanlarınca tasarlanmış kadar zengin ve türetilmeye açıktır. Türkçe'deki bu özellikler Latince'de biraz vardı, ancak bu dil ortadan kalktı. İngilizler, modern işgal tekniklerinde; bir ülkeye dilini yerleştirdiğinde, buradaki insanların kraldan çok kralcı olduğunu tespit ettiler.

Bugün sokakta konuşulan İngilizce'nin yüzde 60'ı, yine İngilizlerin araştırmalarına göre Latince'nin bozuğunun bozuğu. İngiltere'de 1066'da Norman istilası oldu. Normanlar Fransızlaşmış Germen kabilesidir. İngiltere'de muazzam bir sınıf ayrımı vardır. Üstteki ile aşağıdakinin konuşmadığı. Normanlar bugün İngiltere'nin üst tabakasını teşkil ediyor.

İngiltere'deki 'kast' sistemi o boyuttadır ki, aristokrat olmayanlara, profesörlük unvanı bile verilmiyor ve insanların sınıf atlayarak bir yerlere gelmeleri halen mümkün değildir. Aralarında benim de arkadaşlarımın bulunduğu, zeki çalışkan bir grup bu unvanı almak için Kanada, Amerika, Avustralya gibi ülkelere gittiler.

Profesörlük gibi unvanlarsa asilzadelere veriliyor. Amerika'da konuşulan İngilizce ise İngiltere'dekinin de sulandırılmışıdır. Amerika'daki sistemde ise 'parayı veren düdüğü çalar' mantığı hakimdir. Özel okullar 25 bin-35 bin civarındadır. Devlet okullarında ise eğitim verilmez. Amerikan devlet okullarında liseden mezun bir öğrenci okuma yazmayı dahi bilmez. Tabii iş doktora düzeyine gelince ABD'deki eğitim birden çok ciddileşir. Yabancı

Bilgisayarda, "ana bellek"e RAM diyorlar. Bunu türetmek için "Randam Access Memory" sözcüklerinin baş harfleri alınmış. Bilgisiz bir Türk'e bellek derseniz, bellemekle, hafızayla ilgili olduğunu en azından tahmin eder. Buna karşılık cahil bir Amerikalı'ya da İngiliz'e 'RAM' deseniz, hiçbir şey anlamaz.

Dilbiliminde, baş harflerinden yapılmış sözcüklere "Akronim" denir. Batılı bilginlere göre, bir dilde bunların başlaması o dilin yozlaşıp gücünün kalmadığı anlamına geliyor. Ayrıca akronim, üst sınıfla, halk arasında, farklı bir dil yaratarak uçurumun gitgide büyümesine neden oluyor. Oysa, Türkçe'nin türetme yeteneği, matematikçileri şaşırtacak düzeyde zengindir.

Kazakistan Türkleri' nin sözlüğünde 240 binden fazla Türkçe kelime bulunurken, Türkiye'de son 50 yılda Türkçe kasıtlı olarak baltalanıyor. Türkçe'de bir kelimeyle ifade ettiğiniz bir durumu İngilizce'de bir cümleyle zor söylersiniz. Ayrıca Türkçe, yazıldığı gibi okunması özelliğiyle de gıpta, edilen bir dildir. Amerika'da İngilizce ortalama 250 kelimeyle konuşulur. Sokakta konuşulan İngilizce'nin yüzde 60'ı Latince'nin bozuğunun bozuğudur. İngiltere'deki aristokratlar ise Fransız kökenli Germen ırkından olan Normanlardır. Türkçe, türetebilen güçlü dil

Türkçe, 10 bin yıllık tarihi, l milyon kök kelime ile dünyanın en eski ve köklü iki dilinden biridir. Dilimizi bozan İngilizce ise 500 yıllık tarihi ve kelime türetme yeteneği olmayan yapısı ile zayıf bir dildir. Konu türetmek

TÜRKİYE'NİN SORUNU AŞAĞILIK DUYGUSUNDAN KAYNAKLANIYOR

Finans Dünyası Dergisi, Nisan 2002

Atatürk'ten bu yana Türkiye'de hedef lafı duyulmaz olmuştu. Forum İstanbul'da 21 yıllık bir hedefin konulması Türkiye'de bir şeylerin değişeceğini göstermektedir. Davos'ta düzenlenen toplantılara, ben de aranızda bulunan pek çok kişi gibi katılırım. Burada yapılan şahsi temaslarla dünya yönlendiriliyordu. Forum İstan-buFu Davos toplantılarından daha zevkli ve yararlı buldum.

Forum İstanbul, yelkensiz ve dümensiz bir gemi gibi sallanan gemiye yeni bir rota veriyor. Bu toplantılarla, Davos'ta olduğundan da

öte sadece Türkiye değil, dünya yönlendirilebilir. Birkaç yıl içinde İstanbul, Davos'tan daha önemli hale gelecek.

Küreselleşme lafını en çok duyduğumuz ülke Türkiye. ABD'de küreselleşme sözünü hiç duymayız. Ancak, küreselleşme sadece ABD ve Avrupa'dan ibaret değil. Küreselleşeceksek, Asya'yı da, Afrika'daki yerlileri de samimiyetle düşünmek zorundayız.

Değişen koşullara göre değişen hedefler olmalı. Sadece bir tarafa yamanmak hedef olmamalı. Yakın tarihte ne zaman bir tarafa çok yamansak bunun cezasını çektik. Atatürk dünyanın bütünüyle ilgilenmiştir. Bunun üzerine

dille eğitim anayasaya, tevhidi tedrisat kanununa, dahası bilime aykırıdır. Atatürk zamanında olduğu gibi eğitim dilini Türkçe'ye çevirirsin. Özel okullar olsun. Ama yabancı dili ayrıca öğretmek kaydıyla. Özel okullar, daha iyi bilim adamı yetiştirmek iddiasıyla olsun. Fizikçi İngilizce öğretmekten ne anlar; İngilizce öğretmeni fizikten ne anlar. Tüm dünyada yabancı dil öğretim, laboratuarı ve uzmanlarıyla özel bir alandır. Türkiye; IMF'den, Amerika ve AB'den bağımsız; tüm dünya ülkeleri ile bir denge politikasına dayalı program geliştirmeli. Türkiye için gerekli olan her şey yine Türkiye'de vardır. Yeter ki görmesini bilelim.

ATTİLA İLHAN'IN YÜZDE BİRİ OLABİLMEK..
Vestel VS Dergisi. Mart 2002

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu...
Ya da Türk Aynştaynı...

Yale Üniversitesi tarihinin, hatta Batı'nın en genç yaşta profesör olmuş kişisi. Bilimin harika çocuğu... Profesörlük unvanını aldığında yalnızca 26 yaşındaydı. İki defa Nobel'e aday gösterildi. Ödül almakla ilgilenmedi. Defalarca Nobel Akademisi' nin isteği üzerine Nobel'e adaylar gösterdi. Dünyanın sayısız yerinde buluşları ve kuramlarıyla ilgili konferanslar verdi. Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi'ne seçilen ilk ve tek Türk...

Şaşırdınız değil mi? Adını o kadar da sık duymadığınız bir Türk'ün inanılmaz başarılarına...

Sinanoğlu bugün 67 yaşında. Bundan tam 49 yıl önce henüz 17 yaşındayken ABD'ye kimya mühendisliği okumak üzere gitti. Bakın ABD'ye gitme kararını alırken yaşadığı duyguları nasıl anlatıyor: "....Türk Bayrağı ve Atatürk karşımda, cam çerçeveli olduğu için bayrağın üstünde kendi yansımamı görüyorum. İçimden yemin ettim, "Gideceğim ve orada söz sahibi olacağım. Sonra dönüp onlarla Türkiye için mücadele edeceğim."

Yeminini de yerine getirdi Sinanoğlu. Önce Berkeley Kimya Mühendisliği'ni birincilikle bitirdi. Ardından Massachussets Institute of Technology'ye (MİT) burslu girdi. Master'ını yine birincilikle yedi ayda bitir-

siyaset yapmış ve fiilen uygulamıştır. Bunların bir kısmı Türkiye'de bilinmiyor. Küreselleşmede, hedef sadece AB'ye girmek olamaz. Dünyanın gereklerine göre kendimizi geliştirmek zorundayız. Eşitler arasında küreselleşme olur; aksi takdirde bir taraf zarar görür. Bilim ve teknikteki gelişme, insanların kafalarında yarattıkları fikirlerin üzerine azimle gitmeleriyle gerçekleşir. Türkiye'nin sorunu faizleri ödememek değil. Bunlar gelip geçici olaylar. Ö-nemli olan yetişmiş insan gücü ve insanların kafalarındaki gönüllü gelişme. Türkiye'nin sorunu son 50 yıldır perçinlenen aşağılık duygusundan kaynaklanıyor. Güvenmeyen insan yeni girişimlerde bulunamaz. Bu ise doğuştan kazanılamaz. Yaratıcı ruhta insanların gelişmesine yol açacak, gençlerin yetiştirilmesiyle olur. Böylelikle IMF'ye olan borçlarımız ödenir hale gelir.

Eğitim sistemini yeniden yaratmalıyız. Dünyada ha zırlık sınıfları, dershaneler yok. Bilim üreteceğiz, daha sonra bütün insanların kardeşliğine dayanan bir küresel dünya yaratılmasında önemli rol oynayabiliriz. Bunu bi liyorum ve müjdeler olsun diyorum.

oluyor?"diye sormaya gittik. Ancak 67 yıllık dolu dolu bir yaşamdan bu sayfalara bu kadarı sığdı...

Fulya Yaşa: Size "Türk Aynştaynı" diyorlar. Siz kendinizi böyle görüyor musunuz?

Oktay Sinanoğlu: Hiçbir zaman kimseyi taklit etmedim. Çok takdir ettiğim, hem dünyadan hem Türkiye'den ilham aldığım insanlar oldu. Dünyada bazı bilim adamlarını pirimiz kabul ettim ve kısmet oldu bir çoğuyla da birlikte çalıştım, samimiyet kurdum. Aynştayn'a yetişemedim. Yanlış hatırlamıyorsam öldüğünde üniversiteye başlamıştım. Türkiye'de kimse bilmiyor, yıllarca dış ülkelerde de bana böyle bir şey derlerdi. Bunun en önemli nedeni matematiğe verdiğim önem ve kimyanın içine matematiği sokmam.

Fulya Yaşa: Evet, ilk kez bütün kimyayı matematikle kağıt üzerine döktünüz. Nereden çıktı matematik?

Oktay Sinanoğlu: Fizikte de temel bakış açısı o-laylara matematikseldir. Matematiği olmayan ilim boş laftan ibarettir. Zamanla bütün bilimlere matematik giriyor. Bugün toplumbilime hatta hukuka bile matematik giriyor. Ben de bilimde ne yaptıysam matematik sayesinde yaptım. Daha lise öğrencisiyken kimyadaki bazı eksikler dikkatimi çekiyordu. Bir ekol bir tarafa, diğeri öbür tarafa takılmış. İki ayrı uzmanlık dalı gelişmiş, ikisinin de birbirinden haberi yok. Dedim ki öyle bir koordinat (konsayı) sistemi yazmalıyım ki onun öyle bakınca bulduğu, bunun böyle bakınca ayrı gibi gördükleri hepsi bundan çıksın. Bunu yaptım. Bundan sonra çorap söküğü gibi bütün kimya kağıt üzerinde çıkıyor.

di...Basardan birbirini izledi. Berkeley'e dönüp fiziksel kimyada doktorasını bir buçuk yılda bitirdi. Dünya bilim çevrelerinde adı saygıyla ve heyecanla karşılanıyordu. Ama onun aklı ve gönlü Türkiye'den hiç kopmadı. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi ve TÜBiTAK'ın kuruluşlarında yer aldı; yabancıların derin oyunu yabancı dille eğitime karşı, Atatürk'ün yolunda Türkçe ile eğitim için savaştı (Bkz. "Bye-Bye Türkçe" kitabı O.Sınanoğlu, Otopsi Yayınlan, İst., 5. Baskı Nisan 2002).

Ancak dünya bilim çevrelerinde gördüğü ilgi ve desteği Türkiye'de yeterli düzeyde bulamadı. Ama gene de Türkiye için

uğraşmaktan hiçbir zaman vazgeçmedi. Yıllar sonra Türkiye'de yaşadıklarını şu cümlelerle anlatıyor; "Ben de zannediyorum ki, Türkiye'dekiler için firsa-tım. Öyle konular var ki; Rusya'sından Doğu Bloku'ndan Avrupalısına kadar dünyada herkes gelip Yale' de benden öğrenmiş. Ben ayaklarına gelmişim, yeni bir şey öğrenin, yapın. Yok. Özel ders açtık, yepyeni şeyleri dünyada ilk defa Türkiye'de Türkçe anlatıyorum. Alakası olmayan, insanlar geliyor, asıl gelmesi gerekenler yok!.."

Tüm bunlara rağmen vazgeçmiyor Prof Dr. Sinanoğlu. Hayatının hiçbir döneminde de pes etmediğini söylüyor. Hâlâ fikirlerini anlatıyor, her kesimden ve her yastan insanlarla bir araya geliyor, kitaplar yazıyor, planlar yapıyor. Bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu durumdan dolayı mutsuz.

Aslına bakarsanız Sinanoğlu' na; "Neden Türkiye'den bilim adamları çıkmıyor, bilimde neden dünya çapında isimlerin duyuran Türklerin sayısı az, bize neler

dersi matematik bölümünde buldum. Kendi kendime "E-ğer bu matematiği öğrenirsen, çok zor dedikleri Dirac'ın (nicem fiziğinin asıl iskeletini oturtan bilim adamı) kitabını roman gibi okursun." Dedim. Gittim o dersi aldım.

Fulya Yaşa: Üniversiteden tepki gelmedi mi?

Oktay Sinanoğlu: Kıyamet koptu. "Tamam" dedim, "mecburi derslerin yıl sonu sınavlarına girerim." Kabul ettiler: Hâlâ notlarımı hatırlarım; 100 üzerinden 98 almıştım. Beş yaşımdan beri böyle bir huyum var. Kendi yolumu kendim bulmaya alıştım. Şimdi öğrenciler diyorlar ki, "Hocalarımız bunu anlatmıyor, sunu vermiyor." Ben de öyle derdim ama sonra akıllandım. İnsanlar hep bahane arar. Ne öğrenirsen kendin öğreneceksin.

Fulya Yaşa: Bu anlayış nedeniyle mi Türkiye 'de fazla bilim adamı yetişmiyor?

Oktay Sinanoğlu: Bu eğitim sisteminde bilim a-damı değil hiçbir şey olmaz.' Daha doğrusu çok sayıda olmaz, ancak tek tuk çıkar; onlar da kendi olağanüstü gayretleriyle tüm engellemelere rağmen araştırma yapanlar. Herkes kendi yolunu kendi bulacak. Kafayı

çalıştıracaksın. Zaten bir şeyi sorgulayıp da asıl soruyu sorduğunda işin yansını halletmişsindir.

Fulya Yaşa: Peki bilim adamı olmak için ne gibi yeteneklere sahip olmak gerekiyor?

Oktay Sinanoğlu: Bilim adamı olmak için iki şey lâzım. Birincisi: Merak. Daha fazlasını öğrenmek ve düşünmek için yanıp .tutuşan bir yanın olmalı. O da yetmez. Ama bu olursa, bir şeyler başardıkça kendine güvenin artar. Türkiye'de insanların en önemli sorunu insanların kendilerine güvenlerinin olmaması. Bunu halletsek, ki en

Fulya Yaşa: Peki ama siz matematikle ilgili yalnızca temel bir eğitim almıştınız. Üst düzeydeki matematiği nasıl arılayabildiniz?

Oktay Sinanoğlu: Ben temel eğitimimi Türkiye'de aldım. O zaman doğru bir eğitim vardı. Ve hepsi Türkçe'ydi. Herkes düşünmeyi, sorgulamayı öğreniyordu. Ezberleme falan söz konusu değildi. Ben burada aldığım eğitimle en iyi üniversitelerde dışarıda birkaç yıl birden atladım. Eğitimimin çoğunu buradan aldım diğer kısmını da kendi kendime öğrendim.

Fulya Yaşa: Yani eğitiminizi kendiniz şekillendirdiniz.

Oktay Sinanoğlu: Tabii. Ne yapacağımı çok küçük yaşlardan itibaren biliyordum. Daha lise çağlarında 20 yıllık planımı yapmıştım. Hatta bu planımı 10 yılda gerçekleştirdim, sonrasında 1-2 yıl "Şimdi ne yapacağım" diye bocaladım. Sonra beş yılda bir plan yapmaya başladım.

Fulya Yaşa: Hâlâ plan yapıyor musunuz?

Oktay Sinanoğlu: Yapıyorum ama eskisi gibi 20 yıllık planlar değil. Bana kalsa 100 yıllık planlar yaparım ama yaş izin vermiyor.

Fulya Yaşa: Peki, eğitiminizi kendinizin şekillendirdiğinizden söz ediyorduk.. Nasıl izin verdiler size?

Oktay Sinanoğlu: Bunu bilen pek yoktur ama ben çalıştığım pek çok konuyla ilgili ders almadım. Üniversitede zorluyorlar, "mecburi ders, al" diye. Ama baktım o derslerin matematiği falan fasarya, bunlarla bir şey olmaz. İşin ruhu yok yalnızca ezberleyeceksin. Ben de araştırdım. Doktora seviyesindeki derslere baktım. Sonunda istediğim

Bırakın Nobel'i ortada bir şey olsa... Kendi gayretiyle yapan birkaç kişi var.

Fulya Yaşa: Bugün bilimde kaç kuramda adını? geçiyor?

Oktay Sinanoğlu: Tam olarak bilemiyorum; saymadım. Başlattığım ve sonradan takipçilerinin çoğaldığı, en az on tanesinde ismim vardır.

Fulya Yaşa: Dünya çapında kabul edilmiş bir bilim adamısınız. Peki, Türk olmanız hiç sorun yaratmadı mı?

Oktay Sinanoğlu: Biri gidip de başka bir ülkede ancak belli bir yere kadar yükselebilir. Ne zaman ki sen tek başına başa güreşiyorsun, rakibin kalmıyor, o zaman başına gelmedik kalmaz. Aşağıya çekmek için her şeyi yaparlar ve o zaman da Türk olduğunu çok hatırlarlar.

Fulya Yaşa: Sizin Türk olduğunuzu çok hatırladılar mı?

Oktay Sinanoğlu: Hatırlamazlar mı... Gençler zannetmesinler ki oraya gidince hemen payeler veriyorlar Kolay değil. Ne yaptıysak söke söke yaptık. Başkaları bir yaptıysa biz 10 yaparak başardık.

Fulya Yaşa: Son olarak sormazsak olmaz, nedir bu Türkiye 'nin bunalımlardan (krizlerden) çıkamamasının nedeni? Sizin yorumunuz nedir?

Ciddi bir uyanış

Oktay Sinanoğlu: Türkiye'de bilim yok. Bilimin olmadığı yerde oyunlar, ayak kaydırmacılık çok olur. İnsanlar birbiriyle uğraşırken iç ve dış düşmanlar ülkenin

zor iş, Türkiye'nin sorunu kalmaz, ikincisi, işin ruh ve gönül tarafı. Bu olmazsa ne kadar eğitim alırsan al, yurtdışına da gidersen git yalnızca mâli durumun ve mevki peşinde koşarsın; yaratıcı olamazsın.

Fulya Yaşa: İşin ödül yanına geçersek, iki kere Nobel'e aday gösterildiniz. Neden alamadınız?

Oktay Sinanoğlu: Bana yazıyorlardı bir sürü evrakı İsveç'e göndereceksin. Bin tane şeyle uğraşıyorum, Türkiye'ye gelip gidiyorum, yılda birkaç kere dünyayı dolaştığım oluyor. Bunların

arasında "Evraklarla kim uğraşacak" derken geçti zaman. Ama tek neden de o değil. Bende bu tarz şeylere merak yoktu.

Fulya Yaşa: Bugün keşke meraklansaydım da Nobel alsaydım diyor musunuz?

Oktay Sinanoğlu: Hayır, hiç demiyorum. Benim bir şeyleri çözerken, anlarken, yaparken duyduğum haz yetiyor da artıyor bile. Okuldayken not düşünmedim ama en yüksek notlan aldım. Parayı hiç düşünmedim, bir şeyleri yaptıkça kendiliğinden geldi. İsveç'teki Kraliyet Kurulu belli kişi ve kuruluşlara arada bir resmi mektup yazıyor, "Bize aday göster" diyor. Bana da geliyor, bazı bilimcileri aday gösterdim.

Fulya Yaşa: Türkiye'de Nobel alabilecek kimse var mı?

Oktay Sinanoğlu: Edebiyatta yüzde yüz Nobel a-labilecek kişi Atillâ İlhan'dır. Gariptir ki basın-yayında bir iki kişinin bu konuda adı geçer ama onun adı geçmez. Dünya çapında Atillâ İlhan gibi adam bulunmaz.

Fulya Yaşa: Sizin alanınızda?

korkunç. Ayrıca doktoradan sonra belli bir dalda hem çalışmak hem de yenilikleri yerinde öğrenmek için doktora-üstü için gidilebilir. Bunlar ülkenin belirli hedefleri doğrultusunda olması gerekir. ("HEDEF' konusunda Bkz. "Hedef Türkiye" kitabı, O.Sinanoğlu, Otopsi Yayınlan, 2002) Bir ülkenin hedefleri olmazsa, insanlar ıvır zıvırla uğraşır; dışarıda mastır, doktora da, sadece ana baba konu komşuya hava atsın diye yapılır.

Acayip yerlere gitmek istiyorum

Fulya Yaşa: Bilimle ilgilenmeseydiniz ne olurdunuz?

Oktay Sinanoğlu: Attila İlhan'ın yüzde biri olmaya çalışırdım.

Fulya Yaşa: Sizin bilim dışında da ilgili alanlarınız var. Yelkencilik gibi.. Nasıl zaman buluyordunuz?

Oktay Sinanoğlu: İnsan bir şeyde faal ise her yerde faal olur. Yelkencilik yaptım, pilotluk yaptım. Helikopter pilotluğunu da öğrenmeye çalıştım. Baktım dengesiz bir âlet, hemen kaçtım. Şimdi sıcak hava balonunu denemek istiyorum.

Fulya Yaşa: Dünyada gezmediğiniz yer kaldı mı? Nerelere gitmek istersiniz?

Oktay Sinanoğlu: Artık herkesin gittiği yerlere değil acayip yerlere gitmek istiyorum. Yakutistan, Kırgızistan, Patagonya, Macellan Boğazı gibi yerlere gitmek için yanıp tutuşuyorum.

başına bir sürü çorap örerler. Ama ciddi bir uyanış başladı.
Fulya Yaşa: Nasıl bir uyanış?

Oktay Sinanoğlu: Ciddi bir uyanış. Halk en nihayet kendisi uyutularak yapılan işleri fark etmeye başladı. Bu işler can acıtmaya başlayınca, milyonlarca kişi işsiz kalıp da cam yanınca bir takım gerçeklerin farkına vardı.

Beyin hammaddesi ihraç ediyoruz

Fulya Yaşa: Siz yıllarca yurtdışında da bulundunuz (gerçi gele gide hep Türkiye için uğraştınız). Bugün pek çok genç gerek okumak gerekse iş bulmak için yurtdışına gitmenin yolunu arıyor. Buna ne diyorsunuz?

Oktay Sinanoğlu: Genel olarak bir ülkede böyle bir şey oluyorsa, bu o ülkenin çözülmekte olduğunun alâmetidir.

Fulya Yaşa: Beyinlerimiz göç ediyor...

Oktay Sinanoğlu: Beyin göçünü bir söyleşide de sormuşlardı. Ben de dedim ki; "Türkiye'de beyin yetiştirilmiyor ki göçü olsun. İkincisi Türkiye'den yetişmiş beyin değil, beyin hammaddesi ihraç ediliyor." Bakın, öncelikle bir ülkede bilimin gelişmesi için master, doktora seviyesinde sahici araştırmanın gelişmesi lâzım. Çünkü bu yapılan araştırmalar ülkeye zenginlik katar. Öyle bir eğitim sistemi olmalı ki master, doktora sonuna kadar burada yapılsın. Ama bazı -ülkelerde yepyeni dallar çıkar. Bu illâ ABD'de olacak değil; Fransa, Almanya, Rusya, Japonya, hattâ Çin'de olabilir.. Gidilir öğrenilir. Ama burada olmadığı için hepsinin dışarı gitmesi ve bunun teşvik edilmesi

de Türk kültürüne yönelik bir aşinalık kazandıran da o. Kimi zaman da Pasifik'te yelken basarken görebilirsiniz kendisini. Pek çok Amerikalının ayak basmadığı kıyılara, üstelik ölümü bile göze alarak gidip gelmişliği, okyanus dalgalarıyla boğuşmuşluğu vardır. Uçuş sertifikası derseniz, iki üniversite arasındaki derslere veya ders bitiminde evine kendi kullandığı uçakla gidip gelebilecek kadar da usta bir serüvenci. İlkokul öğretmeni, yazdığı romanı kendisine

uzatan bu "san civciv" i biraz ciddiye alsa ve "Roman kırkından sonra yazılır" gibi akla ziyan bir laf etmese, belki de Türkiye'nin en ünlü romancılarından biri olacaktı. Her ne kadar kendisi romancı olamadı ama bir büyük bilimadamı olarak onun "roman"ı yazıldı: Türk Aynştayn'ı.

Kitabı Hazırlayan Emine Çaykara: "Böyle adam az var"

Sefa Kaplan: "Türk Aynştaynı" projesi nasıl doğdu, nasıl gelişti?

Emine Çaykara: Tempo Dergisi'nden çalışırken, Oktay Sinanoğlu ile bir söyleşi yapmıştım (1998). Dünyada nev-i şahsına münhasır, takma akıl yerine kendi aklına başvuran, düşünen, araştıran, bilgiyi önemseyen insan sayısı ne yazık ki az. Uluslararası bilim dünyasında kendini çoktan kabul ettirmiş Oktay Sinanoğlu'nun böyle biri olduğu açıktı. 1999'da Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları Nehir Söyleşiler Dizisi doğdu ve Mürşit Balabanlılar'a Oktay Sinanoğlu'nun bu dizide yer alması gerektiğini söyle-

KATILDIĞIM O TOPLANTILARDA BİR SÜRÜ DERİN ADAM VAR

Hürriyet, 4.11.2001

Dünyanın her tarafında yeni dünya düzenci, küresel kraliyetçi takımına karşı bir isyan başlamıştır. Türkiye'de küreselciyiz diyenlerin dünyadan haberi yok. Küreselleşme koca bir yalan.

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu

Türk Einstein'ı

Esin Afşar kamuoyu tarafından fazlaca tanınıyorsa, o zaman kendisini "Esin Afşar'ın ağabeyi" diye tanıtıyorlardı eşe-dosta; yok eğer, o günlerde ülke kamuoyunda onun ismi öne çıkmışsa, bu kez Esin Afşar, "Oktay Sinanoğlu'nun kardeşi" diye takdim ediliyordu. Kolay değildi elbette ABD'nin "demir leblebi" üniversitelerinden Yale'de 26 yaşında profesör olmak. Arkasından da hem Yale'de, hem de Harvard'da ders vermek. Kolay olmayan bir başka şey de kimyada olduğu kadar, matematikte, fizikte, moleküler biyolojide de dünyanın en iyisi olmaktı elbette. Prof Oktay Sinanoğlu, bunu da başarmış bir isim. Ama bu kadarla sınırlı değil Sinanoğlu'nun ufku. Japon sarayında saz çalarak, Barış Manço'dan çok önce bu ülke-

ülkeyi köleleştirip ortadan kaldırmak için bilinen ve uygulanan bir yöntem var: O ülkenin dilini yok etmek. Bir milletin dili nasıl unutturulur? Bunun neredeyse ders kitaplarına girmiş tek bir yöntemi var: Bir ülkede, yabancı dille eğitimi ana okulundan başlatırsan, bir veya bir buçuk nesil sonra o dili unutturabilirsin. Atatürk Türkiyesi'nde İngilizce eğitim yapan bir tane Türk okulu yoktu.

Sefa Kaplan: Siz yabancı dil öğretilmesine değil, yabancı dille eğitim yapılmasına karşısınız...

Oktay Sinanoğlu: Her gittiğim ülkenin dilini biraz öğrenip o dilde bilimsel konuşma yapmış biriyim ben. Dil öğrenilmesine neden karşı olayım. Yabancı dille eğitim başka, o bir ülkeye yapılabilecek en büyük kötülüktür, i-hanettir. Bunu ne kadar mahsurlu olduğu üzerine yazılmış tonlarca kitap vardır dışarıda. Hem kimliğini kaybedersin, hem de hiçbir şey öğrenemezsin.

Sefa Kaplan: Peki herkesi uyutarak mı yaptılar bu işi?

Oktay Sinanoğlu: Bu yutturuldu Türkiye'ye. Bütün sömürgelerde aynı iş yapılmıştır. Her sömürgeci, "dünya dili" diye kendi dilini yutturmaya kalkar. Gidin Tunus'ta, Cezayir'de sorun. Onlar da Fransızca'yı dünya dili sanırlar. Eski Sovyetler'de de dünya dili olarak Rusça bilinirdi. Güney Amerika'ya gittiğiniz zaman İspanyolca'dır bu. Yani dünya dilinin İngilizce olduğu sözü bir palavradır. 1953'ten beri millete yutturulan budur. Böylece dünyanın en itibarsız, en sıfırı bol ülkesi haline getirildik.

Sefa Kaplan: YÖK'ün de bu planın bir parçası olduğunu söylüyorsunuz kitapta...

diğimde, öneri kabul edildi. Sonra Oktay Bey projeyi kabul etti ve derken söyleşilere başladık.

Sefa Kaplan: Söyleşiler ne kadar sürdü, söyleşiler sırasında sizi en fazla zorlayan ne oldu?

Emine Çaykara: Söyleşiler sekiz ay gibi kısa bir sürede bitti, üstelik araya Sinanoğlu'nun ABD ziyaretleri, Anadolu konuşmaları girmesine rağmen. Haftada en az iki gün, çoğu zaman daha fazla ve neredeyse tam gün söyleşi yaptık. Söyleşiler sırasında beni zorlayan bir şey olmadı, belki söyleşi dışı sohbetlerimiz süreyi uzattı ama bu

sohbetler de 'dahi bir bilim adamının yorumlarını içerdiği için bana çok zenginlik kattı.

Sefa Kaplan: Bu tür kitaplar yeni yeni deneniyor Türkiye'de. Sizce ne gibi faydası olacak bu tür kitapların?

Emine Çaykara: Sivil, sözlü tarih çok önemli. Bir kişinin geçmişi, çoğu zaman bir toplumun göremediğimiz yanlarını anlamaya yaradığı gibi, aynası da olabiliyor. Ve bu tür kitaplar, yeterince titizse eğer, çok önemli bir belge niteliği taşıyor tabii. Soru-cevap şeklinde olması hem okuyana kolaylık sağlıyor, hem de düz bir şekilde anılarını yazan birisinin unuttuğu, atladığı konuların en aza indirgenmesine yol açıyor.

Sefa Kaplan: Kitabı okuyup bitirince, şöyle bir manzara çıkıyor ortaya. İngilizler'le Amerikalılar işi gücü bırakmışlar; Türkiye, Türkçe ve Türk kültürü ile uğraşıyorlar. Siz o kadar yıl ABD'ye yaşadınız. Gerçekten böyle mi bu?

Oktay Sinanoğlu: Tabii öyle. Üstelik sadece Türkiye ile uğraşmıyorlar. Ayaklarına bağ olarak gördükleri her devletle uğraşıyorlar. Tarihte Romalılar'dan beri bir

Herkesin dilinde, "Yakında büyük bir olay olabilir ve bundan üçüncü dünya harbi bile çıkabilir" lafı vardı. Ankara'ya geldik, bu olay oldu. Bunu görmemek mümkün mü?

Sefa Kaplan: Kim yaptı o zaman bu işi?

Oktay Sinanoğlu: Bir-iki milyon insan dünyayı idare edebilmek için her şeyi yapıyor. Küreselcilik bu manadadır ama Türkiye'de başka türlü yutturulmuştur. Batı dilinden, ulusal egemenliğinden, ulus-devletinden vazgeçti diye yutturulmuştur. Böyle bir şey yok.

Sefa Kaplan: Sizin ABD'ye yönelik eleştirilerinizi Amerikalılar biliyor mu?

Oktay Sinanoğlu: Herhalde biliyorlardır. Onların kulağı deliktir.

Sefa Kaplan: Peki hiç rahatsız olmuyorlar mı?

Oktay Sinanoğlu: Ben bunları açıktan söylemedim ama yine de başımıza bin türlü bela geldi.

Sefa Kaplan: Ama isteselerdi ortadan kaldırırlardı herhalde.

Oktay Sinanoğlu: Kaldırırlardı elbette ama kimse dinlemiyor diye ilgilenmediler herhalde. Ayrıca Kennedy'-ler dahil küreselcilere karşı

çıkan dünya kadar insanı temizlediler. Malcolm X filan dahil 35 kişi gitti benim bildiğim. Başımıza gelen şeylerin hepsini kitapta anlatmadık elbette, bunları geçelim dedik. Üstelik sadece Amerika'da değil, Türkiye'de de, Rusya'da da çok bela geldi başımıza.

Sefa Kaplan: Ama bütün bunlara rağmen ABD'yi terketmediniz, orada kaldınız...

Oktay Sinanoğlu: Nereye gideceğiz? Türkiye'de zaten istemiyorlar. Dünya üniversiteleri havada kapıyor
157

Oktay Sinanoğlu: YÖk üniversitelerde araştırmayı bitirtmek ve bütün üniversiteleri İngilizce eğitime geçirtmek için kurdurulmuştur. Anadolu üniversitelerinde araştırma yapmakta direnen insanların da başına gelmedik kalmaz, yardımcı doçentlikten yukarı çıkartılmazlar. Hele bir de Türkçe bilimsel yayın yapmaya kalkarlarsa, cezalandırılırlar adeta. Bu Kemal Gürüz meselesi filan da değildir. Kemal Gürüz oraya bu görevle konmuş birisidir.

Sefa Kaplan: Batılılar'ın Türk adını tarihten silmeyi amaçladığına ilişkin tezleriniz de var...

Oktay Sinanoğlu: Bütün Batı'da Haçlı kafası vardır. Ben yıllardır hepsini tanıyorum. En insancıl, en hoşgörülü görüneni biraz kurcalayın, altından Haçlı zihniyeti çıkar.

Sefa Kaplan: Samuel Huntington'un 'Medeniyetler Savaşı' tezi haklı mı yani?

Oktay Sinanoğlu: Huntington kim? Huntington'a devlet yazdırdı o kitabı. Amaç kamuoyu oluşturmak. Oradaki basın-yayın da buna teşnedir. Önce düşman yaratırlar, sonra da bugün olduğu gibi gidip tepesine binerler. Bunu dünyada herkes anladı artık.

Sefa Kaplan: Nasıl yani, Afganistan'a yönelik harekâtın terörle alakası yok mu diyorsunuz...

Oktay Sinanoğlu: 11 Eylül'de ben Ankara'ya geldim. Nereden geldim? Avrupa'da üç ülkede yapılan bin kişilik bir toplantıdan. Uluslararası Gençlik, Eğitim ve Küreselleşme toplantısı. İsviçre, Almanya ve İtalya'da yapıldı. Avrupalı bin bilim adamı katıldı. Bu toplantılarda bir sürü 'derin' adam var. Orada herkes bir telâş içindeydi. Ne zaman oluyor bu? 11 Eylül'den bir hafta evvel oluyor.
156

UĞRAŞMADI KENDİLİĞİNDEN PROFESÖR OLDU

Sabah gazetesi, 4 Kasım 2001

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, dünya çapında bir bilimadamı. Kimya, fîzik ve moleküler biyoloji alanlarında bir dahi. Yale'de, Harvard'da ders veren Sinanoğlu, beş yaşından beri dünya ve Türkiye meselelerine kafa yoruyor. 1960'da Yale Üniversitesi'nde dünyanın en genç profesörü olan Oktay Sinanoğlu, Kimya, fizik ve moleküler biyoloji konularında çok önemli kuramlar bulan, iki kere No-bel'e aday gösterilen, uluslararası alanda önemli birçok ödül kazanan son derece değerli bir bilim adamı. Uzun yıllar Harvard dahil birçok üniversitede ders veren, sayısız seminerde konuşma yapan Sinanoğlu, bilim adamlığının yanı sıra yelkenciliğe ve pilotluğa da meraklı.İş Bankası Yayınları'ndan çıkan, Emine Çaykara imzalı "Türk Aynştaynı" adlı kitapla da dahinin biyografisi yayımlandı.

Mutlu Tönbekici: 26 yaşında profesör oldunuz, hayatınıza bu kadar çok ödül, bu kadar kuram sığdırdınız... Bir dahi olduğunuzu düşünüyor musunuz?

Oktay Sinanoğlu: Bu işlere hiç aldırdığım yok, profesör olayım diye de uğraşmadım, kendi kendine oldu. Sorgulamaya başlayınca her şey oluyor:

Mutlu Tönbekici: Başarınızın sırrı nedir?

Oktay Sinanoğlu: "Neden" diyorsun ve gerisi geliyor. Bilim adamı nedir ki zaten? Sorgulayan ve çözümü de

beni, burada beni kaçırtmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Çünkü üniversitelerin İngilizce eğitim yapmasına karşı çıkıyorum ben. Türkiye'yi saptırıp kafaları karıştırmışlar.

Sefa Kaplan: Peki ama lam veya kimler yapıyor bunu?

Oktay Sinanoğlu: Efendim, Amerika'nın Psikolojik Savaş Dairesi vardır. Psikolojik Savaş Üniversitesi vardır. Buralarda, ülkelerin topsuz-tüfeksiz nasıl fethedileceği anlatılır.

Sefa Kaplan: Bir taraftan bunları yapıyorlar ama bir taraftan sizi yüksek maaşlarla en önemli üniversitelerinde tutuyorlar, araştırmalarınız için kredi imkânları tanıyorlar: Bir çelişki yok mu burada?

Oktay Sinanoğlu: Bunlar eskidendi. Türkçe meselesinde faaliyete geçer geçmez birtakım zorluklar çıkmaya, bazı kapılar yüzümüze kapatılmaya başlandı. Ben bir de bir sahada kapı kapatıldığı zaman, diğer sahada iyi işler yapıyordum. Matematik kapısı kapanınca, moleküler biyolojide kitaplara geçen teoriler çıkartıyordum. Sonra başka bir taraf. Böyle böyle idare ettik. Kolay olmadı tabii.

kah bile bilir. İstikrarsızlaşma politikası vardır: Dediğimizi yapmadı mı, hemen o ülkenin istikrarını bozalım... Meksika'da Honduras'ta Filipinler'de hep aynı şeyler yapılmıştır. Türkiye'de de olacak diyordum, aynen oldu.

Mutlu Tönbekici: Neye dayanarak söylüyordunuz?

Oktay Sinanoğlu: Olaylar matematiksel olarak gidiyor. İstikran bozacak şekilde nasıl kurarsın bir ülkeyi? Tahterevalli hükümeti kurarsın. Ağırlık bir tarafta toplan-mışsa onu oynatmak çok zordur. Ama eşit ağırlıklar koyarsan bir nefeste denge bozulur, hükümet düşer.

Mutlu Tönbekici: Kim niye yapıyor bu oyunları?

Oktay Sinanoğlu: Bu oyunları Amerika, Almanya falanda yapmıyor aslında. Dünya Kraliyetçileri yapıyor... Büyük bankerler. Birçok ülkeyi bunlar idare eder. Beş, altı büyük şirket dünyayı yönetmeye 200 yıl önce karar vermişler. Bir iki milyon insan dışındakiler işe yaramaz ahmaklardır, savaşlar bizim için kazançlıdır,milyonlarca in sanın ölmesi de önemli değildir demişlerdir.

Mutlu Tönbekici: Kuleleri onlar mı vurdu?

Oktay Sinanoğlu: Önce düşmanı yarattılar. Sovyetler dağıldı, kızıl düşman bitti, yeşil düşman başladı diye 91 yılında ilan ettiler. İslam eşittir fundamentalist, eşittir terörist. Türkiye'de olanları gördük. Hizbullah hep bu teoriyi güçlendirmek için yaratıldı.

Mutlu Tönbekici: Amerika'da bulunarak bu oyunun bir parçası olduğunuzu hiç düşünmediniz mi?

Oktay Sinanoğlu: Ben Amerika'ya yemin ederek gittim. Orada söz sahibi olursam daha iyi mücadele ederim demiştim,o yemini hala unutmadım.

bulan kişi. Yoksa bizdeki gibi palavradan şişirilen adam demek değil.

Mutlu Tönbekici: Bütün bu uğraşlardan sonra hayatin anlamı üzerinde ne düşünüyorsunuz?

Oktay Sinanoğlu: Bilim aşkı var bir kere. Bilime kafan çalışıyorsa her şeye çalışır, çalışmıyorsa hiçbir şeye çalışmaz.Ikincisi de dünyada her insanın haysiyetli yaşama hakkına inanıyorum. Köle gibi yaşıyorsan, bu bana terstir. İnsanları bu konuda bilinçlendirmek gerekiyor.

Mutlu Tönbekici: Türkiye'ye dönme sebebiniz bu mu?

Oktay Sinanoğlu: Ben bu memleketi seviyorum. Bilim etkinlikleriyle beraber, kırk yıldır uğraştığım, yabancı dille eğitimi durdurmak, dolayısıyla Türkçe'nin, Türk adının tarihten silinmesini önlemek savaşına iyice yüklenmek istiyordum.

Mutlu Tönbekici: Ne umdunuz, ne buldunuz?

Oktay Sinanoğlu: Bir şey yapmak istediğinde zorluklarla karşılaşacağımı biliyordum ama ne kadar yol alsak kardır diyordum... Önünü tıkıyorlar duruyorsun, başka yerden yürüyorsun. Şahsımla ilgisi yok engellenmelerin. Sonradan anladım...

Dünyanın oyunu

Mutlu Tönbekici: Kitabınızda sürekli olarak Batı ülkelerinin oyunlarından söz ediyorsunuz... Nedir bu o-yun?

Oktay Sinanoğlu: Bir ülkeyi her zaman topla tüfekle ele geçireceksin diye bir şey. Bugün en sıradan Ameri-

gidiyor, Türkiye'nin dilinin Türkçe olduğu gidiyor, araya mahsus bir madde sıkıştırıyorlar. Milletvekili maaşları! Millet oyalansın diye.

Sömürgelerde olur ancak İngilizce eğitim dili Seneler önce yazdık, önce Türkçe gider ardından da Türkiye diye. Yabancı dil öğrenmek ayrı, eğitimi yabancı dille yapmak ayrı. Düpedüz ihanettir bu. Yabancı sermaye gelecekmiş dediler. Bir tek hamburger geldi.

Mutlu Tönbekici: Çözüm var mı?

Oktay Sinanoğlu: Var tabii. Bunlar güçlerini gizlilikten alırlar. Gizlilik bitti mi biter. Tüm dünyada isyan başladı. Çok ciddi bir şey. Artık herkes farkında küreselleşmenin hakiki anlamının

Araştırma yoksa sanayi de olmaz

Türkiye krizini iki günde yaptılar. Ben Özal'ın koymuş olduğu iktisada muz iktisadı diyordum. Özal'a kadar yerli sanayiyi iyi kötü teşvik ettiler. Bayağı bir gelişme vardı, üniversitelerde bir takım araştırmalar yapılıyordu. 12 Eylül'den sonra sanayi şak diye durduruldu. Sonra YÖK kurdurulup üniversitelerde araştırma geliştirme durduruldu. Üniversitede araştırma yoksa, sanayi de olmaz.

Türkiye'de kimse bir şeyi hesap etmiyor. Batılının bizden bir şey almaya ihtiyacı yok. İki'günde batırabilece-ğin bir iktisat kuruluyor. Kimse de hala hortumlanan bankalardan 80 milyar dolar nerede diye sormuyor. Saklaya-mazsın ki bu kadar büyük parayı. Kimse parayı getir diyemiyor. Böyle kanun mu olur?

Amerika'da banka batarsa paran batar. Burada ise, devlet bütün mevduat sahiplerinin parasını ödediği gibi bankanın başka borçlarını da ödüyor. Dünyanın hiçbir yerinde yok. Tezgah bu. Bu suretle tütün parasını alıp götürdüler, çünkü Türkiye'yi tasfiye ediyorlar. Bu arada halk uyutuluyor.

Mesela anayasa durup dururken değiştiriliyor. Çünkü bir yerden dediler değişir diye. Ulusal egemenlik

O gün yemin ettim ve...

Derya Sazak: Nasıl?

Oktay Sinanoğlu: 'Bye - Bye Türkçe' kitabında anlatıyorum. Romalılar fethettikleri yerlerin dilini Latin-leştirmiş. Bir iki nesil sonra insanlar dilini unutuyor. Dünya dili Latince olmuş. İngilizler de bunu yaptı. Türkiye'de de 1953'ten sonra yabancı dil eğitimi veren kolejler yoluyla yapılmak istenen budur.

Derya Sazak: Siz de TED Ankara Koleji 'nden mezun olup, Amerika 'ya gitmediniz mi?

Oktay Sinanoğlu: Emine Çaykara'nın 'Türk Aynştaynı' adlı kitabında bunun öyküsünü anlatıyorum. Aklım fikrim Ankara Fen Fakültesi'ndeydi. Türk Eğitim Derneği'nin başkanı Mümtaz Tarhan

bizi odasına çağırdı. Dedi ki; seni Amerika'ya göndermeyi düşünüyoruz. Arkasında camekanlı Atatürk resmi ve Türk bayrağı var ben de öyle oturmuşum. Atatürk karşımda cam çerçeveli olduğu için bayrağın üstünde kendi yansımamı görüyorum. O zaman anlamıştım ki burada kalırsam 'Amerika'nın kölesi' olurum, oraya gidersem 'Amerika'nın efendisi' olup burada onlarla daha rahat mücadele ederim. Ve işte bizi gönderdiler.
Atatürk Hm, biz kimi

Derya Sazak: Peki çerçeveye vuran görüntü neydi, kendinizi Atatürk gibi mi görüyorsunuz?

TÜRKİYE HIZLA SÖMÜRGELEŞİYOR
Milliyet, 8 Nisan 2002

Derya Sazak: Bilgisayar ve matematiği öğren, her sahada ilerlersin diyorsunuz. Toplantılarda bunu mu anlatıyorsunuz yoksa siyaset mi yapıyorsunuz?

Oktay Sinanoğlu: Siyasetle ilgisi yok, beni yıllardır Türkiye'nin her yanından çeşitli kesimler çağırır, konuşma yap diye. Bir kuralım vardır. Sağcı mı solcu mu diye sormam. Türkiye bu ayrışmaların zararını gördü. 1950 - 60'lara kadar böyle bir şey yoktu, herkes Atatürk yolunda gidiyordu. Yaşanan ayrışma bence dış kaynaklı.
Derya Sazak: Kim yapıyor bunu?

Oktay Sinanoğlu: ABD. Her şeyin sahtesini kurmuştur, içeriğini boşaltmıştır. Mesela sol'u tek kelimeye indirgemiştir, anti - faşist. Milliyetçileri tek kelimeye indirgemiştir anti - komünist ve birer kelimeyle birbirine düşürmüştür. Türk dilinin dış kaynaklı olarak yok edilmesi de tarihin en eski oyunlarından.

kaygım Türkiye'ye dönük, Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet'in sömürgeleşmeye gittiğini görüyorum.
MHP'ye Yakın mısınız?
Derya Sazak: Amerika 'ya tepkilisiniz?

Oktay Sinanoğlu: Amerika'ya karşı bir düşmanlığım yok ama ABD'de devletin içinde bir kesim zaten ona 'şirket' derler

biliyorsunuz. Amerika'nın kendi ahalisi bile bunların yaptıklarını duyunca 'yok canım' diye şaşırır kalırlar.

Derya Sazak: Kendinizi hangi partiye daha yakın hissediyorsunuz, MHP ile bağınız var mı?

Oktay Sinanoğlu: Yok canım, sen de Allah aşkına... Şimdi bizi Anadolu'ya konferans vermeye çağırdıklarında, falan parti mi, dinci kesim mi diye sormuyorum bile. Etnik metnik, ben Türkiye'de sahte olarak çıkarılmış bu ayrılıklara karşıyım.

Kitabım Harry Potter'la yanşıyor

Derya Sazak: 'Türk Aynştaynı' olarak tanınıyorsunuz, internette 26 yaşındayken Yale'den aldığınız en genç profesörlük tartışılıyor. Son kitabınız 'Hedef Türkiye' hayli ilgi uyandırdı. Neden Türkiye hedefte?

Oktay Sinanoğlu: 'Hedef Türkiye' çift anlamlı; Batı'nın Türkiye üzerindeki hedefleri ve bizim Türkiye için hedeflerimiz ne olmalı; ikisi de var.

Derya Sazak: 2023 Türkiye'sinin tartışıldığı İstanbul Forumu 'nda AB hedefine neden karşı çıktınız?

Oktay Sinanoğlu: Hayır canım, estağfurullah. A-tatürk kim biz kim? Hayır Atatürk ve Türk bayrağında ortak bir Atatürk ruhuyla kendimi özleştiriyorum.

Derya Sazak: ABD'de hızla ilerlediniz, Berkley, MİT, Yale derken 26 yaşında en genç profesör oldunuz... Sonraki yıllarda moleküler kimyada ödüller geldi, çalışmalarınız Nobel ölçeğinde görüldü. Korktuğunuz başınıza gelmemiş...

Oktay Sinanoğlu: Tersine, Yale'de en genç profesörlük unvanını alınca bütün dünya gazeteleri yazdı. Bilim dünyasında bize takılırlardı, 'Türk Aynştaynı' diye, o zamanlarda çalışınca saçlar havaya arlardı falan.... Neyse, dünya basını bizden bahsetmeye başlayınca Türkiye'ye de bulaştı.

Kültürümüzü sahiplenelim

Derya Sazak: Türklük kavramı dış dünyaya karşı bir tür korunma mı? Oysa siz zaten bilimsel alanda başarılısınız ve hızla yükseliyorsunuz. Tepkiniz ırkçılık içermiyor mu?

Oktay Sinanoğlu: Hayır efendim, her ülkede görüyoruz ki, herkes önce kendi kültürüne, diline, kimliğine sahip çıkıyor.
Derya Sazak: Türk olmanız neyi engelledi?
Oktay Sinanoğlu: Uzun müddet hiçbir olumsuzluk sergilenmedi, yalnız en başa güreştiğin zaman - ben güreşmedim de kendiliğinden öyle oluyordu - iş karışıyor. Çünkü o zaman senin Türk olduğunu hatırlıyorlar. Benim
166

ama her ülkede bir şemsiye dili var ve resmi dil çoğunluğun anadilidir. Ha bunu yok edersen bir kere ülkenin bütünlüğü gider. Onun için Kürtçe konuşursa konuşur ne yapalım ama eğitim dili resmi dil Türkçe olur.
Dış siyasettiniz sadece yalvarmak
Derya Sazak: Küreselleşmeye nasıl bakıyorsunuz?
Oktay Sinanoğlu: Küreselleşme, eşitlik eşitler a-rasmda olur. Eğer taraflardan birisi her şeyinden vazgeçiyor öbürü ise her şeyini sana dayatıyorsa o zaman biri köle olur, öteki de onun efendisi...
Derya Sazak: AB 'ye niye karşısınız?
Oktay Sinanoğlu: Türkiye'yi yıllarca körü körüne önce Amerika'ya yamamaya çalıştılar, şimdi de Avrupa'ya itmeye çalışıyorlar. Ne yazık ki son 50 senedir Türkiye'nin dış siyaseti Amerika'ya, Avrupa'ya yalvarmaktan ibarettir.
Türkiye, gençleri değerlendirmeli
Derya Sazak: Türkiye 'nin harekete geçirebileceği kaynaklar var mı?
Oktay Sinanoğlu: En büyük kaynağımız insan. Şimdi bizde bu kadar genç nüfus var falan diyoruz ne oluyor, hepsi gittikçe ezber kafalı, düşünemez, top pop gençler haline getiriliyor. Bu kaynak tamamıyla israf ediliyor, yakında da yaşlanacak hepsi, bir kısmı da alkolik olacak; çünkü en çok bira tüketimi Türkiye'de. İnsan gücünü
169

Oktay Sinanoğlu: Bir yavru kuş anasını kaybeder, sonra aman yeni bir ana bulsam diye dolanır... Türkiye bu halde, son elli senedir aşağılık duygusu var. Atatürk 'Türk övün, çalış, güven' demiş. Atatürk

dönemini yaşamadım ama ben liseyi bitirirken o ruh hala vardı. Belki de o ruhla yetişmiş son nesiliz.
Her kesimden davet var
Derya Sazak: O ruh ne zaman kayboldu?

Oktay Sinanoğlu: 1950'lerden sonra ama 1980'-lerde iyice hızlandı son 5-10 yılda tamamıyla bir toplum- sal Çöküş haline geldi. Ülkenin dört bir yanında ahaliyle haşır neşir olup bunu gözlüyoruz.
Derya Sazak: Kim çağırıyor hocam sizi?

Vallahi her türlü insan çağırıyor, bu yeni değil, kitaplar çıktı ya bizimki de Harry Potter'la yarışıyor.

Derya Sazak: Siyasi bir kişilik değilsiniz, bu ilgi neden?

Oktay Sinanoğlu: Bu işlerle 40 yıldır uğraşıyorum, hatta lisede başladık, yabancı gazeteler falan da yazar. Aslında toplumsal uğraşılar da bir çeşit matematiktir.

Eğitim dili hep Türkçe olmalı...

Derya Sazak: Kürtçe 'ye nasıl bakıyorsunuz?

Oktay Sinanoğlu: Efendim şimdi insanlara öyle baskılar falan tabii hoş değil ama bir de şu var: Bugün İspanya'yı bıraksan hemen pat diye S tane devlete ayrılır. Fransa öyle olur. Dolayısıyla böyle değişik etnik diller var

YENİDEN ULUSAL KURTULUŞA Oktay Akbal

Cumhuriyet, 29 Ocak 2002

Emin Değer "Hukuk yok" diyordu! Üzüntüsünü dile getiriyordu...Hiçbir şey kanıtlanmamıştı, hiçbir şey aydınlatılmamıştı...Hukukçular, yazarlar, gazeteciler ne kadar uğraşsalar da boştu, sonuçsuzdu. Hukuk sözcüğü her gün dillereydi, yazılardaydı, ama kendisi yoktu!

Antalya Belediyesi' nin Uğur Mumcu anısına düzenlediği toplantıdaydık. Seçkin bir kurul, Uğur Mumcu adına ödüllendirmişti beş kişiyi...Aydınlanma yolunda çaba harcayan, Kemalist ilkeleri savunanları...Bilim dalında, Prof. Dr. Server Tanilli ile Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nu ; Hukuk dalında Avukat ve Yazar Emin Değer'i; Gazetecilik dalında Ankara Büromuzdan Işık Kansu'yu; bir de kültür alanında bu satırların yazarını.:.

Büyük bir kalabalık vardı Mumcu etkinlik gecesinde.. Çoğunluğu gençler... Yağmurlu, soğuk Antalya gecesinde koşup gelmişlerdi. Coşkuluydular, adlarım duydukları kişileri dinlemek, içlerindeki özlemleri yaşamak, yaşatmak istiyorlardı. Onlara güzel umutlar vermek, içinde çırpındığımız bataklıklardan kısa sürede çıkacağımız inancını vermek... 'Hukuk yok' diyordu ünlü hukuk adamı. Hukuk savaşının bir öncüsü böyle diyorsa ne yapmalıydık? Önce hukuk çizgisine çağırmalıydık... Kimleri? En baştakileri, yöneticileri; ülkenin

onurla, gururla, inançla yaşatılmasının baş koşuluydu bu, hukuk düzeni... Demok-
171

herakete geçir, eğitimini güncelleştir, bilgisayar ekle, tarzancadan vazgeç bomba gibi bir nesil gelir.
Bİzi AB'ye falan alacakları yok!
Derya Sazak: Türkiye 'nin Avrupa 'da yer alması denge sağlamaz mı?
Oktay Sinanoğlu: Türkiye 1947'den beri ABD'nin malı gibi; AB buna rakip olarak kurulmuşsa ABD niye bizi vermek istesin? Bu bir dümen, AB'ye alacakları yok zaten. AB ve IMF'yi bahane edip, bir sürü dayatmayla ülkeyi bu hale getirdiler. 11 Eylül'den sonra Bin Ladin'i bulamadılar, çünkü kendi adamlarıydı. ABD bahaneyle Asya'da üsler kurdu. Körfez Savaşı'nda da Ortadoğu'ya girdi, askerleri çıkmıyor. Şimdi de Irak bahanesiyle işi bitirecek.
170

çıkarlar hesabı içinde vatanın geleceğini duşünemeyen, daha da acısı vurdumduymaz kalabalıklar oluşturulmuştur... Şimdi yapılacak iş, hızla bu toplumun yeniden kaynaşmasına, bilinçlenmesine, vatanını, milletini kendisinden önce düşünen insanların çoğalmasına önayak olmaktır. Türkiye'yi tekrar Kuvayı Milliye ruhu, Atatürk ruhu kurtaracaktır."
Cumhuriyetimizin 79. yılında onurlu, aydınlık yarınlara doğru...
173

rasi varsa, olacaksa, istiyorsak çare hukuka inanmaktı, bağlanmaktı. "Türkiye'de hukuk" yoksa...İlk iş onu kurtarmaktı.
Tanilli'nin gönderdiği bildirge ile genç arkadaşımız Işık Kansu'nunki aynı çizgideydi: Halktan yana, Kemalist devrimlerden yana seslenişler, çağrılar... En ilginç konuşmayı Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu yaptı. Umutsuzluktan uzak, canlı, yürekli... "Ulusal Kurtuluş Savaşı yemden başlıyor" dedi.
"Ulusal Kurtuluş" savaşı nasıl başlar? Dört yandan elimiz kolumuz bağlanmışken bu işi nasıl yaparız? Adaşım, kürsüde bunları

anlatırken, genç izleyicilerce çılgınca desteklenirken, düşünüyordum: Hangi güçle, hangi olanakla, hangi özgürlükle?

Atatürk'ün Gençliğe Seslenişi'ni anımsadım. Yanmış, yenilmiş, yıkılmış, perişan bir ülkeyi nasıl kurtarmıştı? Nasıl ulusal bir güç yaratmıştı?.. 'Yedi Düvel'e ve iç hainlere, işbirlikçilere karşı nasıl inançla direnmiş, başarıya ulaşmıştı! Demek, her zaman umut vardır. O umudu yaratmak bizlerin işidir. Hepimizin.

Antalya Belediyesi'nin Uğur Mumcu Etkinliği, benzerlerini çok izlediğim toplantılardan daha başkaydı. Önce gençlerin ulusal kurtuluşun birer öncüsü olduklarını, olacaklarını duyuran seslenişlerini... Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, İş Bankası Yayınlarından çıkan 'Türk Aynştaynı' kitabında yazdıklarını yineliyordu sanki:

"Vatanı, milleti için her fedakarlığa hazır bir taban gerekiyor. Bu taban son elli yılda hayli eritilmiş; kafası, gönlü karıştırılmış, birbirine düşen kesimler, dışa bağımlı sahte aydınlar, ekmek parasını yabancıdan bekleyen, ufak

BATI'YA TIBBI BİZ ÖĞRETTİK

Ankara Gazi Hastanesi Konuşması
28 Şubat 2002

Radyolog Dr. Sedat Işık: Sayın Sinanoğlu'nu tanıtmaya başlamadan önce biraz önce olan bir olayı sizlere de aktarmak istiyorum. Gündelik ağız alışkanlığımızla "Hocam, önce CV'nizi okuyayım; ardından sizi takdim edeyim." dedim ve hemen fırçayı da yedim. "Ne CFsi, özgeçmiş" dedi. Oktay Sinanoğlu dünyanın en genç yaşta profesör olmuş bir kişisi ve 2 kez de Nobel'e aday gösterilmiş bir bilim adamı.

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu: Öğle üzeri yemeğinizi acele acele yiyip bizi dinlemek zahmetine katlandığınız için teşekkür ederim. Aslında ben ödüllerle pek ilgilenmem. Çünkü, en büyük ödülümüz bir araştırma yaptığımız bilinmeyenler ummanına daldığımız gecenin 3'lerinde kafamızda, bir şimşek çaktığında tattığımız bazdır. Aradan bir süre geçince bize ödül veya terfi verdiklerinde bizim heyecanımız geçmiş olduğundan "Biz bunlara ne oluyor? Bu işi geçen sene yapmıştık." diyoruz. Yalnız en son bir ödül aldım. Bunu söylemek

istiyorum. Çünkü, gerçekten bu ödülle çok gurur duydum. Uğur Mumcu Bilim Ödülü.

"Konu nedir?" diye soranlar oldu. Tabii Sedat Hocamız arifane tutumla herhangi bir konu yazmamış. Biliyor ki, ne yazsa arkasından bir sürü konu çıkacak. Ayrıca, bu konferansı düzenleyen Sayın Sedat Işık ve Sayın Başhekimimize çok teşekkür ediyorum. Fakat, benim sizlere

DAHi BİLİM ADAMI KASTAMONU'DA

Kastamonu gazetesi, 19 Kasım 2001

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, ödü! ve unvan zenginliğini mütevazılığı ile yoğurmayı başarabilmiş, dünyanın en saygın bilim Türkçe aşığı bir vatan evladı

Türkiye'nin yetiştirdiği en büyük bilim adamı olan, teorileri ve buluşlarıyla dünya bilimine büyük katkılar sağlayan, iki defa Nobel ödülüne aday gösterilen, son üç yüz yıl içinde Batı'nın en genç profesör olmuş bilim adamı unvanını elinde bulunduran, çok parlak kariye-riyle dünya bilim çevrelerinde özel bir saygınlığa sahip, Türkçe eğitimin ateşli savunucularından Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu, bugün ilk defa geleceği Kastamonu'da ilgi duyduğu tarihi mekanları gezecek, yarın da bir konferans verecek.

Türkiye'nin 20. yüzyılda dünya bilimine kazandırdığı, dünyanın son 300 yıl içinde en genç yaşta profesör olan bilim adamı unvanını elinde bulunduran Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu bugün şehrimize geliyor.

İki defa Nobel ödülüne aday gösterilen ilk Türk unvanına sahip olan Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, bugün geleceği Kastamonu'da tarihi ve turistik' mekanları gezecek. Prof. Dr. Sinanoğlu, yarın Rıfat İlgaz Kültür Merkezi'nde "Yeni Dünya Düzeni ve Türkiye'nin Geleceği" konulu bir konferans da verecek.. Konferans saat 15.30'da başlayacak.

Kastamonu Valiliği ile Kastamonu Meslek Yüksekokulu tara-findan ağırlanacak olan Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, Türkiye'de eğitimin Türkçe olarak yapılmasının ateşli savunucularından birisi olarak da tanınıyor.

Çok parlak bir kariyere sahip olan Sinanoğlu, Kastamonu'nun son yüz yılda ağırladığı en önemli konuklardan olacak.
174

söylüyorduk. 3 kelimesinden biri küfür olan Tarzanca ile biraz zor oluyordu kibarca söylemek ama.

Bizim kültürümüzde geçmiş olsun, afiyet olsun gibi bir takım güzel, insani sözler vardır. "Dışarda birisi hasta olsa ne diyeceksin?" "I hope get well soon" dersin. En çok kullanılan lâf "How much?" dır. Onun için sizler tıbbı İngilizce eğitimle yapmaya kalkarsanız o güzel geçmiş olsunlar ve insani yönlerin hepsi gider; yerine "How much?" gelir.

Nostradamus

Nostradamus'dan başlamak istiyorum. Nostradamus 5-10 yıl önce Amerika'da tekrar meşhur oldu. Fakat, şimdi Nostradamus'un yerini Harry Potter aldı. Çünkü, Yapı Kredi Yayınlan kültür hizmeti olarak Türk çocuklarına, gençlerine Harry Potter dizisi kakalamayı daha uygun görüyor. Kültürünü, tarihini biraz daha unutsun diye. Bizim "Türk Ayştaynı" kitabını da İş Bankası Yayınları bastı. Ayrıca İş Bankası'nı Atatürk kurdu. Ayrıca da Harry Potter şu sıralar bizim kitaba da baş rakip.

Nostradamus o zamanlar Harry Potter gibi ünlü olmuştu, kitapları her yerdeydi. Kehânetleri, öyle demiş böyle demiş. Amerika'da birisi hapşırsa Türkiye'de millet zatürree olur ya. Hoparlör takımı basın-yayınla düğmeye basılarak kendileri akıl edemez de dişliler biraz dolarla, euroyla da yağlanarak Tuti-i Garbiler (Batı papağanları) ile yapılır. Bir gün Amerika'da çok iyi yapılmış bir belgesel izledim Nostradamus hakkında. Nostradamus İspanya'da Katolik papazı 1500'ler Endülüsünde defteri dürül-
177

bir teşekkür borcum daha var. 2 hafta önce Gazi Hastanesinde l gün diye gelmiştik arada da kaçamak ile l hafta kadar misafir olduk. Arada bir TV programı yapıp gece yansı hastaneye dönüyorduk. Şunu belirtmek istiyorum: Kaldığım sürece görevli hizmetkârlardan tutun da hemşire takımı, pek çok genç doktorun (hastanede yattık ama yatağa nadiren yatıyorduk daha çok seminer gibi oldu; Allah'tan

ciddi bir şey de çıkmadı.) 32 saat nöbet tutanlar "Nasıl oluyor?" hep aynılar. Biraz uyuyup kalkıyoruz, çalışıyorlar sabah uyanıyoruz gene işlerinin başındalar. "Sizler maşallah hiç uyumaz mısınız?" İnanamazsınız büyük hocaların da şevkle çalıştıklarına tanık oldum ve takdir ettim. Hem fiziki düzen hem de personelin çalışma şevkiyle iftihar ettim. Öyle genç doktorlar gördüm ki; ülkemizde böyle de gençler yetişiyor demek ki ümit var dedim içimden.

Şimdi Türkiye'de herkes Amerika meraklısı ya. Yurtdışında da pek hasta olmadım Ama, hastanelerin nasıl çalıştığını zaman zaman gözlemledim. Tıpta uzmanlaşma olduğu için bir doktor bir tarafa bakar, diğeri başka tarafla ilgilenir. Fakat, büyük resmi gören az olur. Bir genç doktor birbiriyle alâkası olmayan birkaç belirtiyi anlattık. Bu belirtilerin arasında bir güzel bağıntı kurdu. Ayrıca, Amerika'da bulamayacağınız bir boyut daha var. Bizimkilerde 50 yıldır yapılan bütün melanete rağmen (içerdeki ve dışarıdaki hainler tarafından) hâlâ insanlık var. Ben Yale Üniversitesinde doktorlara demişimdir ki; "Siz insanlara araba tamir eder gibi bakıyorsunuz." Tedavi ettiğiniz insandır. Bunun bir de ruh ve gönül boyutu vardır. Tabii, kibarca

gitmiştir. Hatta Amerikalı bana soruyor. "Bizim ciğerimiz nedir?" diyor. Ben de "Yok ki nesini anlatayım." diyorum.

Gözden ciğer muayenesi

Aslında birazdan sizden Fahri Hekimlik rica edeceğim. Çünkü, tıpta bir şey keşfettim. Gözden ciğer muayenesi. Eskiden bir çeşit turnusol kağıdı kullanarak ocu, bucu, sağcı, solcu vs. denilen insanların gerçekte ne olduğunu soyut turnusol kâğıdı koyarak anlıyordum. Fakat, zamanla gözüm alıştı. Aslında birçok sahte maskelerin arkasında başka yerlere mensup kişiler var. Bu kişilerde plastik bir surat olur, hamamdan yeni çıkmış gibi. Zamanla uzaktan bunların hatta derecesini bile anlamaya başladık.

Türkçe tıp kitabı

Almanya'da birçok başarılı Türk doktor var. Bir tanesiyle ahbap olduk. Bu doktor 1960'larda TED Yenişehir lisesinin Başöğretmeni benim yurda döndüğümü öğrenince bütün çocukları bahçeye toplamış. Merasim yapıldı. Bir albüm dolusu fotoğraf çekildi. Birkaç yıl evvel Doğan Bey Almanya'dan telefon etti. "Hocam, yıllar önce

TED'de başöğretmen Fikriye Hanım tören yapmıştı, fotoğraf çekilmişti ya. İşte o fotoğrafta yanındaki oğlan benim." dedi. Almanya'da iki dalda mide-bağırsak ve tiroid alanında uzman olmuş. Hatta Almanya'da tiroid atlası çıkarmış. Günde birçok hastaya bakıyor ve bir sürü de yayın yapıyor. "Hani Hocam sen bize anlatmıştın o ziya-

mek üzere. Nostradamus meşhur oldu. Nostradamus Endüslüs'te Katolik papazı ve aynı zamanda hekim.
Endülüs nasıl bitti?

Endülüs'ü önce birkaç parçaya böldüler. Teker teker hepsini yedikten sonra son hükümdarı Sultan 13. Muhammed de Gırnata Sultanlığım İspanya Kıral, Kıraliçesine 30 bin altına sattı. İbret alınması gereken çok ders vardır Endülüs tarihinde. 13. Muhammed'in annesi de "Memleketini savunamadın, sattın şimdi kadınlar gibi ağlama." demiş oğluna. İspanya kiralı da sen sattın ama sarayında bir süre daha oturabilirsin." demiş. Böylelikle Endülüs tarihten silindi. Şimdi araşan İspanya'da bir kişi bulamazsın. En son satılan Endülüs'te orda da birileri gecenin 2'sinde yabancılarda toprak alabilir diye imzalamış, sonra 30 bin altına satmış. Bazı şeylere benzer.

Batı meraklılarına duyurulur: Batıcı, evrenselci, küreselci, yeni dünya düzenci, Avrupa Birlikçi, IMF'ci takımından bu salonda olacağını sanmıyorum. Zaten gel-! mezler de. Dünya'nın her ülkesindeki (Amerikası, Avrupası, Orta -Güney Amerikası, Asyası) insanlarla yıllarca haşır neşir olmuşum, hepsinin ciğerim bilirim. Hepsinde yakın dostlarım var. Yalnız Türkiye'de kurdurulan yerli misyoner okulları vardır. Onun mensuplarıyla dışarda bir tek yakınlık kuramamışımdır. Hatta bize düşman bilinen ülkelerdeki insanlarla bile yakınlığım olmuştur. Fakat, yerli misyoner okullarından çıkanlarla bir türlü yakınlık kuramazsın. Bunlar ne kuştur, ne balık kafaları, gönülleri ı

mn ruhiyatını nasıl değiştirdiğinden bahsedip ruhiyat bilimine geçiyor. Batı'da ruh bilimi ne zaman keşfedildi? Freud nerden öğrendi? Sizin

gibi bilenlere bunları söylemek ayıp ama. Freud, Kalyum doğu bilimlerini inceliyorlar Asya'da 100 sene olmadı daha. Kendileri Asya'dan öğrendiklerini söylüyorlar kendi kitaplarında, saklamıyorlar.
İngilizce Tıbbın Gülünçlüğü

Cerrah Paşa'da İngilizce Ruhiyat okutuluyormuş. Bir TV programına ordan bir ruhiyatçı ile katılmıştık. Bu ruhiyatçının kasıntı indeksi 100 üzerinden 200 doçent bey, biz de yanında ezilip büzülüyoruz. İngilizce Ruhiyat öğre-tirmiş. "Türkiye çok kalkındı, çağdaş olduk." dedik içimizden. Halka yönelik bir TV programıydı. Doçent beyin kullandığı iki kelimeden biri İngilizce. Ben de yanında dinliyorum. İngilizce düşündüm, hiçbir şey anlayamadım. Türkçe düşündüm, gene bir şey anlamadım. Sonra kafamda çizgi filimlerdeki gibi beyaz bulut içinde bir şimşek çaktı ve matematiksel olarak anladım. Meğerse, kendisi de anlamazmış da, İngilizcemsi palavra lâfların arasında kendi cehaletini gizlermiş birincisi bu.

İkincisini ben tahmin ediyorum. Bu doçentin İngilizce eğitimle genç hekimler yetiştirdiğini bir düşünün. Eskiden ruh hastalarını müzik ve suyla tedavi edilirdi. Batı hayran gelip bakıyordu. Son zamanda bu yerler Turizm Bakanlığı tarafından kiliseye dönüştürülmedi ise. Çağdaş-laşıyoruz ya. Küreselcilerin köle ülkelere lâyık gördüğü dil İngilizce. Psikoloji yani Ruh Bilim demek. Psikoloji çirkin

Aslında kalsiyum eksikliğinden olurmuş da edebiyatını yapmak güzel.
KImya-yı Saadet

Batasıca Batı güneş bile Batı'da batar. Doğudan doğar. Gene bir gün güneş doğacak. Hiç merak etmeyin. Batı'da 1600, 1700'e kadar tıp mı vardı? Veba salgını olduğu zaman Londra'da Osmanlıdan (son zamanlarda çamur atılan) hekimler çağrılıyordu ki veba salgınını durdursunlar diye. 1000 sene önce Bağdat Selçuklular devrinde bilim merkezi idi herkes bilim öğrenmeye oraya gidiyordu. Baş müderris Nizamülmülk'ün kurduğu dünyaca ünlü Nizamiye Medreseleri (Tarzanca dershanesi değil.)

Gazali, 20 cilt Kimya-ı Saadet isimli kitabını burda yazıyor. Mutluluğun Kimyası. Yurtdışında bu kitabı herkes biliyor. Birçok dile

çevrilmiş. Türkiye'de okutmazlar. Gazali herkes 20 cildini birden okuyamaz diye I cilt özetini yazmış. Çocuklara da bazı anafıkirleri vermek için çocukların anlayacağı biçimde el kitabı şeklinde yazmış. Kimyayı Saadet o gün bilinen kimyanın elementlerinden başlıyor. Kimya lâfı bile "ehemi" bizden gitti batıya. Bilimde ilk bakışta en az 400 terim batıya bizden gitmiştir. Gazali hayatın kimyasını anlatıyor. Kan dolaşımı, bir takım salgıların kana karışıp insanın ruh halini etkilediğinden bahsediyor. Bunları okurken birden aklıma geldi ki, Gazali kan dolaşımı vs. 1000 yıl önce bulup yazmış. "Batı da kan dolaşımı ne zaman keşfedildi?" 1670'de Harby kurbağada kan dolaşımını keşfetmiş. 1000 sene evvel Gazali bunların daha ayrıntılısını anlatıyor Kimya-yı Saadette. Gazali Selçuk Türkü'dür Arap değil. Salgıların insa-

Sanki biz Afrika'da İngiliz sömürgesiydik de, 1950'den sonra sözüm ona bağımsızlık verildi de tıbbı İngilizlerden öğrenip İngilizce Tıp okutacağız. Batı'ya tıbbı öğreten zaten biziz. 1700'lere kadar kitabı Batı'da okutulan İbni Sina (Sina'm oğlu)

İslâm Medeniyeti, Arap-Fars medeniyetiymiş gibi kabul görüyor. Türkler de göçebeymiş. Dünya' nın en büyük bilim merkezleri 900-1000 yıllarında Türkistan'daydı. Asya'dan Moğolların kovalamasıyla diğer taraflara kültürümüzle, bilimimizle geldik. Kuraklık oldu da çobanlar koyunlarını alıp geldi değil. Biz göçmen olarak geldik, göçebe olarak değil. Asya'da binlerce yılda yarattığımız felsefe, edebiyat, bilim, yönetim biçimlerini önce İslâm alemine sonra Avrupa'ya öğrettik. Arabistan'da çölde ne bilim vardı. Araplara bir düşmanlığımız yok. Zaten hepsi birer sömürge halindeler. Arapların Türkistan'ı fethiyle bütün bilim ve kültür İslâm dünyasına-yayıldı. Endülüs'le birlikte Afrika'dan Avrupa'ya kadar ulaştı. Endülüs de Türk'tü. Batı bunların hepsinin Türk Medeniyeti olduğunu biliyor. Ama söylemez. Söylemesi için iyice üstelemen lâzım.

El Harezmi büyük matematikçi. Logaritma, Algoritma terimleri oradan gelir. Amerika'da bir üniversitede afişte Büyük Arap Matematikçi, Semerkant yazıyor. Yahu, Semerkant ne zaman Arabistan oldu? Eski Yunan'da geometri, Öklid vardı. Cebir yoktu. Matematik eski Yunandaki gibi kalsaydı şimdi hâlâ üçgenler,

beşgenler çizer dururduk. Matematiğin temeli olan cebiri kazandıran geometriyi cebirleştirmek, denklemleri çözmek, sinüs, cosinüs ve denklemlerin geometrik manasını bulmak işini
185

bir kelime, insana hiçbir şey çağrıştırmıyor. Psikiyatri demek. Psi Psi deyince kedinin kafası karışıyor. Ruhiyat Osmanlıcaymış. Peki, Selçuklular da mı Osmanlıydı? Ondan önceki Türk Devletlerinde de aynı dil konuşuluyordu. Özbekistan, Kazakistan'da da aynı dil konuşuluyordu. Bunlar ne zaman Osmanlı olmuşlardı. Osmanlıca lâfını geçen asrın sonunda İngilizler takmıştır kafa karıştırmak için sanki farklı diller izlenimi yaratmak için. Osmanlıca Öztürkçe diye bir ayrım yoktur. Hepsi Türkçe'dir. CV, Check up, Center, Medical Market, Consessus Türkçe değildir. .

Türk Dil Kurumunun bir önceki Başkanı Dil Kurultayında consessus Türkçeymiş. Ama c harfi k ile yazıl-malıymış l saat anlatıyor. Her taraf 'ayar', milleti ne hallere sokmuşlar. Bizim genç ruhiyatçı hekime gelirsek, sakalı İslâmi Freud olan. Sakala karşı değiliz, İslâm'a da karşı değiliz. Ne olduğu belirsiz kırma sahteliklere karşıyız. Genç İngilizce ruhiyattan mezun olduktan sonra Anadolu'nun bir köyünde muayenehane açmış. Bir köylü kadını geliyor aslında kadının kaynanası ile sorunu var; bunalım geçiriyor. "İngilizce eğitimden geçmiş hekim bu kadına nasıl yardım edecek?" Bizde eskiden her başın sıkıştığında ruhiyatçıya gitme adeti de yoktu. Konu komşu, arkadaşlar bazı sorunları kendi aralarında konuşup hallediyorlardı Batı'da kimse kimseyi dinlemediği için millet para verip ruhiyatçıya kendini dinletiyor. Genç hekimin Türkçe eğitim alıp bizim insanımızın sorunlarını ve kültürümüzü tanıması gerekirken ezber İngilizce eğitimle halkına yabancı aydınlar yetiştiriliyor. Ne kadar aşağılayıcı, rezil, kafasız bırakıcı; sizler herhalde farkediyorsunuz.
184

hitaben "Siz Türkiye'yi aman Avrupalı olacaklar diye istemiyor, korkuyorsunuz. Yeni bir havadis vermek istiyorum. Avrupa temiz, çok güzel, şirin yerler. Buralara gelip gezip gitmek hoş. Aman Avrupa'nız sizin olsun. Ben Avrupalı olmak istemiyorum. Bizim derin Asya

kültürümüz var. Asyalı olmakla övünüyorum. Avrupa'nız sizin olsun." dedim. Tabii kibarca söylüyorum hepsini. İçimden de "Türkiye'deki Batı papağanları benim söylediklerimi duysa kimbilir neler der?" diye de düşünüyorum. Herhalde "Bizi Avrupa'ya rezil etti. Tabii biz zaten Avrupalıyız, öyle denir mi?" derlerdi 'ayarlı' basın yayın. Konuşmamın sonunda ne oldu biliyor musunuz? Beni bu sözlerimden dolayı salondaki herkes alkışladı. Neden? Çünkü, kendi kültürüne, şahsiyetine saygı duyana herkes de saygı duyar. İtibar eder. Sen kendinin ne olduğunu bilmeden gidip sürekli yılışırsan. Karşındaki sana affedersin köpeğe bakar gibi bakar. Haysiyetin olmaz. Batı'ya 3 kuruş sadaka için yalvarıp kanunlarını değiştiriyorsun, milletine ters yaptırımları uyguluyorsun. Millet bu hallere gelecek millet de-
ğil

Matematik yapısı olan Türkçe, bilime en uygun dilidir. Bilim dili Matematik'tir. İngilizce 200 yıllık 5 dilin kırması pop top dili. Kelime türetme yeteneği hiç olmayan Holigan, esrarkeş dili. Bir terim yaratmak için her kelimenin baş harflerini alıp yeni bir kelime yapıyorlar. Bir harfi bazen "e" bazen "a" okunuyor, kuralı yok. Çocuklara o yüzden her kelime ezberletiliyor kalıp gibi.

İnsanlarda kendi hastalığını başkalarına da bulaştırma güdüsü vardır. Dolayısıyla, Amerika'da derin top-

bizimkiler yaptı. Batı'nın ben ciğerini bilirim. En insancıl Batılının bile fikrinde biraz kurcalarsan "Endülüs'ü sildik, burası duruyor." vardır.

Bakın ne çobanlar varmış; Batı'ya bilimi, insanlığı öğretmiş. Koskoca imparatorluk kurmuş. Öncesinde Büyük Selçuklu Devletini kurmuş. Bati hâlâ Osmanlı çeşitli dini, dili, ırkı farklı milletleri barış içinde 700 sene nasıl bir arada tutabildi diye araştırıyor. Avrupa her biri ayrı Kelt kavimleri bir türlü birleşip de Avrupa Birliği kuramıyorlar. 1000 yıl önceki Avrupa haritasına bakarsanız şimdi her biri küçük devletçik olan yerlerde Kelt kavimleri var. O zamanda birleşip bir devlet kuramamışlar şimdi olduğu gibi.

Taklit TV Programlan

Her sabah TV'da izlediğimiz özellikle kadınlar için yapılan programların hepsi Amerika'dan kopya. Orada da Sally isminde bir

hanım meşhur. Buradaki o kadının yaptığının aynısı. Kadının saç biçiminden tut, konuşmaları, el hareketleri gözlüğüne kadar taklit ediliyor Türkiye'de. Bari siz bir şeyler katıp birazcık geliştirin.

Asya'lı Olmakla Övünüyorum

11 Eylül'den birkaç gün önce Avrupa'da uluslararası bir 1000 kişilik toplantıdaydım. Toplantıda gerçekten tüm Avrupa ülkelerinden uzmanlar vardı. Ankara'da olduğu gibi mevkileri büyük, yetenekleri küçük olanlardan bahsetmiyorum. 2 konuşmamdan birinde bu uzmanlara

yanılmışlar, "Türkler İngilizce eğitim isteriz." diyorlar. Türkiye'de hızla Türkçe eğitim kalmıyor. Hazırlık sınıfı neye hazırlık? Hazırlık sınıfı yabancı ülkeye gelen öğrencilere olur. Türkiye'de hazırlık sınıfı olması kendi evlâtlarının kendi ülkesine yabancı olması demektir. 1. resmi dilin İngilizce olmasına hazırlık. 2. Tamamiyle boş kafalı hiçbir şey bilmeyen güdülmeye hazır; üst sınıfı acentacı, alt sınıfı hamal olmaya hazırlık.

Çocuk tam fiziğe, matematiğe merak sarmış l sene hazırlık. Doçent olacak "Dur. Sen şimdi İngilizce sınavına gir." deniliyor. Kaymakam olacak, İngilizce! l yıl dışarda kalacak. Kaymakam ülkesine dönüp kendi vatandaşlarıyla İngilizce mi anlaşacak? Başka bir dil bilmesi daha faydalı olur. Eğer siz konuyu, mesleğinizi iyice biliyorsanız, yabancı bir dilde kendi sahanızla ilgili terimlerin İngilizce'sini birkaç günde öğrenir, gelişmeleri takip edebilirsiniz. Birkaç yılın sırf İngilizce için harcanması herkesin kafasını meşgul edip gerekli şeyleri öğrenmesini engellemek. Onun yerine matematik, bilgisayar öğrensen hem kendi sahana faydalı olur hem de çevrendeki ülkendeki olan her şeye matematik gözüyle bakar, anlarsın.

İngilizce hazırlık kitaplarında ne anlatılıyor?

Ahmet İngiltere'ye gitmiş. Orda kendine bir kız arkadaşı bulmuş. Arkadaşlar size yeni bir şey söylemiyorum. Atatürk'ün söylediklerini söylüyorum. Atatürk'ün birinci ilkesi eğitimin milli olması, milli eğitiminde Türkçe olması.

lumsal hastalıklar vardır ki, bunlar hastalıklarını da diğer ülkelere bulaştırmaya çalışıyorlar.

Konuşulan dillerden de dünyaya ortak bir dil olacaksa o da Türkçe'dir. Büyük düşünün gençler. Dünyadaki bilim adamları toplanıp her dilin özelliklerini karşılaştırsa-lar Türkçe'yi seçerler. Bir de Latince var. Lingua Franka askeri ve ekonomik olarak hangi devlet güçlü ise onun dili Lingua Franka oluyor. Eskiden Lingua Franka Fransızca'ydı-

Gizli ikili anlaşmalardan birisi de meğerse eğitim konusundaymış. 50 yıl sonra şimdi öğreniyoruz. Milli Eğitimin tanımı nedir? Sizlere çok kısa olarak Milli Eğitimi tanımlayacağım Türkiye'de. Milli Eğitim, ne millidir, ne de Eğitim. Milli Eğitim'in söylenmeyen ama çok kesin amacı nedir? "Herkes 250 kelime Tarzanca öğrensin, onun dışında hiçbir meslek öğrenmesin"dür. Bütün sömürgelerde aynı işler yapılmıştır. "Yabancı Dille Eğitim" le adam olunur, çağdaşlaşılır sanmayın. 25 sene önce yazdık. Önce Türkçe'yi götürürler, ardından tarımını, sanayini, fabrikanı, topraklarım alırlar dedik. Bugün bunlar oluyor, imzalar basılıyor kimsenin haberi yok.

İngiliz Hindistan'da, Güney Afrika'da aynısı yaptı. Güney Afrika'da siyahların ilk isyanı nerde başlamış biliyor musunuz? Lisede sınıfta başlıyor, sonra halka sıçrıyor. Siyahlara eşitlik isteriz, vs. diye başlamıyor arkadaşlar. Sanki bizim veliler orda "İngilizce eğitim isteriz diye başlıyor."

Dışardan zannediyorlar ki, bir Kürtçe eğitim lâfı çıkarırız. Kürtler "Kürtçe eğitim istiyoruz." der. Türkler de, "Türkçe eğitim istiyoruz." Der, zannetmişler. Ama

RUHBİLİMSEL SAVAŞ

En etkin savaşın ruhbilimsel savaş olduğunu hepimiz biliyoruz. Buna "ruhbilimsel" diyorum; Türkçe. "Pisikolojik savaş" demiyorum. [Tarzanca "pisi pisi" falan derseniz, kediler üstünüze atlar. Ayrıca "pisikiyatri" demiyelim; Türkçesi "ruhiyat". Bak ne güzel: İkisine de ayrı düzgün terim. İllâ da "pisi pisi"li Tarzan terimleri kullanmakta ısrar edenlerin üstüne yalnız kediler değil, ruhiyatçılar da atlar haa... "Dedesini İngiliz huliganı zannetmiş; müşteri çıktı" diye düşünerek.]

Evet, bazı ülkeler, ruhbilimsel savaş taktikleri kullanılarak içinden fethedilmiştir; tek kurşun sıkmadan. İlâveten, "kültür mühendisliği", "toplum mühendisliği" adlarını taktığım yöntemler de var. [Bunlar için Bkz. O.Sinanoğlu, "Bye-Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" kitapları - Otopsi Yayınları, İstanbul, 2000-2002].

Matematiksel biçime bile sokulabilecek bu yöntemler neden etkin? Çünkü insanların kafalarını, gönüllerini sömürgeleştirirsen, sonunda fabrikalarını, bankalarım, tanınım, en son da topraklarını alır götürürsün. İçerdeki özel işbirlikçiler sana yardımcı olur; geniş bir kesimin de karşı durmalarını sağlayacak melekeleri yıpratılmıştır; "gık" çıkarmayanlar çoğalır.
191

Vatan satanlar x vatanseverler

Türkiye'de artık çizgi çizilmiştir. Bütün Anadolu'da çizildi. Vatan satanlar, vatanseverler. Herkes cephede yerini alsın arkadaşlar. Sık sık ümitsizliğe rastlıyoruz. Halkımız buranın Batı tarafından defteri dürüleceğini artık anladı. Sizlere bir müjde vermek istiyorum. Ankara'da oturup da uzaktan Anadolu diyenlerden değiliz. Anadolu'nun her şehrinde yıllarca konuşmalar yaptık. Halkla kucaklaştık. Gerçek ödül de bizim için bu. En son, sıra Ankara ve İstanbul'a geldi. Batı'nın yaptığı gibi ruhbilim-sel yöntemlerle, sessizce, biz de aynı yöntemlerle, Yeni Kurtuluş Savaşı' nı başlatıyoruz ve de bu savaşta başarılı olacağız. Biz işleri düzelttiğimiz zaman Batı bize gelip "Sizin Avrasya Birliğinize girelim." diyecek. Biz de "Dur bakalım. Önce şu kanunlarını değiştir, dilini değiş-tir."diyeceğiz.
190

RUHBİLİMSEL SAVAŞ

En etkin savaşın ruhbilimsel savaş olduğunu hepimiz biliyoruz. Buna "ruhbilimsel" diyorum; Türkçe. "Pisikolojik savaş" demiyorum. [Tarzanca "pisi pisi" falan derseniz, kediler üstünüze atlar. Ayrıca "pisikiyatri" demiyelim; Türkçesi "ruhiyat". Bak ne güzel: İkisine de ayrı düzgün terim, illâ da "pisi pisi "U Tarzan terimleri kullanmakta ısrar edenlerin üstüne yalnız kediler değil, ruhiyatçılar da atlar haa... "Dedesini İngiliz huliganı zannetmiş; müşteri çıktı" diye düşünerek.]

Evet, bazı ülkeler, ruhbilimsel savaş taktikleri kullanılarak içinden fethedilmiştir; tek kurşun sıkmadan. İlâveten, "kültür mühendisliği", "toplum mühendisliği" adlarını taktığım yöntemler de var. [Bunlar için Bkz. O.Sinanoğlu, "Bye-Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" kitapları - Otopsi Yayınlan, İstanbul, 2000-2002].

Matematiksel biçime bile sokulabilecek bu yöntemler neden etkin? Çünkü insanların kafalarını, gönüllerini sömürgeleştirirsen, sonunda fabrikalarını, bankalarını, tarımını, en son da topraklarını alır götürürsün. İçerdeki özel işbirlikçiler sana yardımcı olur; geniş bir kesimin de karşı durmalarını sağlayacak melekeleri yıpratılmıştır; "gık" çıkarmayanlar çoğalır.
191

Vatan satanlar x vatanseverler

Türkiye de artık çizgi çizilmiştir. Bütün Anadolu'da çizildi. Vatan satanlar, vatanseverler. Herkes cephede yerini alsın arkadaşlar. Sık sık ümitsizliğe rastlıyoruz. Halkımız buranın Batı tarafından defteri dürüleceğini artık anladı. Sizlere bir müjde vermek istiyorum. Ankara'da oturup da uzaktan Anadolu diyenlerden değiliz. Anadolu'nun her şehrinde yıllarca konuşmalar yaptık. Halkla kucaklaştık. Gerçek ödül de bizim için bu. En son, sıra Ankara ve İstanbul'a geldi. Batı'nın yaptığı gibi ruhbilim-sel yöntemlerle, sessizce, biz de aynı yöntemlerle, Yeni Kurtuluş Savaşı'nı başlatıyoruz ve de bu savaşta başarılı olacağız. Biz işleri düzelttiğimiz zaman Batı bize gelip "Sizin Avrasya Birliğinize girelim." diyecek. Biz de "Dur bakalım. Önce şu kanunlarını değiştir, dilini değiştir, "diyeceğiz.
190

la altı ay gibi kısa bir sürede balkın kafasına adetâ dağlanmış gibi yerleştiriliverir. ABD, kendi halkı üzerinde de aynı oyunu sürekli sergiler. Tek sözcüğe şartlanmış "kamuoyu" sonra da başka ülkelere ihraç edilir. Bunun dünya çapında yoğun bir örneğini 1991'den itibaren gördük. Hâl-i hazırdaki Haçlı Seferi 11 Eylül 2001'de değil, önce ruh-bilimsel savaşla 1991'de başlatıldı: "Kızıl tehlike" yerine "yeşil tehlike", "medeniyetler çatışması", "fundamenta-list". Aslında

1947?de türetilen "kızıl tehlike" de aynı cinsten bir kavramdı. Bu "tehlike"nin, ABD silâh sanayii harcamalarım kamuoyuna gerekli göstermek için (ayrıca diğer ülkeleri, içinden bölerek, veya ürküterek, ABD'nin, daha doğrusu "küresel kıraliyetçi"lerin boyunduruğuna sokmak için) en azından abartıldığını 1991' den sonra ABD yetkilileri ve CIA da itiraf ettiler.

Ruhbilimsel savaşla içinden fethedilmiş ülkelerde ilk yapılacak iş, ilk kurtuluş harekâtı, gönülleri, zihinleri sömürgeleştirilmiş halkın gönüllerini ve zihinlerini kurtarmaktır. Böyle bir kurtuluş savaşı da önce ruhbilimsel savaş silâhlarına karşı aynı cinsten silâhlarla savaşmayı gerektirir. İşte bu yeni kurtuluş savaşı Türkiye'de başlamış bulunuyor. Düşmanın savaşında ülkenin dilini yok etmek çok önemli bir yer tuttuğuna göre, dili yok etmenin başlıca yolunun da eğitim dilini Türkçe yerine Tarzanca yapmak olduğuna göre, bizim kurtuluş savaşımız da, çok yıllar önce, Türkçe eğitim ve bilim dilinin kurtarılması şeklinde başladı. Biliyorduk ki, Türkçe konusunda ülke çapında ulusal hassasiyet yeniden canlandırılırsa, Türkiye Cumhuriyet i'nin bağımsızlığının, iktisâdının, ulus-devletinin, topraklanılın korunması için şart olan ulusal

Bu yöntemler tarih boyu hep vardı; ama 20. yüzyılda iyice bilimselleştirildi. Birkaç ay önce bir dış ülkede duydum ki, orada bir "Özel Harekât ve Ruhbilimsel Savaş Evrenkenti" kurulmuş. Herkes için değil, o ülkenin bazı ordu mensupları için. Tabii evrenkent (üniversite) olunca, ("Tarzanca dershanesi"nden bahsetmiyorum; sahici evrenkent), araştırma da ağır basar demektir. Demek ki, zaten yapılmakta olan araştırmalar daha da yoğunlaştınlı-yor.

Ruhbilimsel savaşın en önemli iki aracı eğitim kurumlan ve (ayarlı) basın-yayın; bunlara nuruz edip kullanmak. Önemli oyunlardan biri de sözcük/kelime oyunları.

Her sözcüğün, o dili kullananların tarihî ve kültürel birikimine, bağlı bir çağrışım bulutu var. Bunu "Bye-Bye Türkçe" kitabında anlatmıştık. Hele öyle sözcükler vardır ki, o ülkedekilerde derin duygular uyandırır, onları harekete geçirir: "Vatan", "yurt", "millet-' (ya da "ulus"), "kuvayı milliye" gibi. Ruhbilimsel savaşta böyle sözcükler yıprandırılır, gözden düşürülür, hatta onlara sahte anlamlar yüklenir.

Ülkülem (ideoloji) veya inanç ifâde eden kelimelere de bu özellikle yapılır. Türkiye'de son kırk yılda bu yöntem yoğun bir biçimde uygulanmıştır. Her ülkülemin içi boşaltılmış, onu temsil eden kuruluşlar sahtelenmiş, o ülkülemin hakikisini benimseyenler ezilmiş, maskeliler tepelerine oturtulmuştur. [Tabii bu yalnız Türkiye 'de yapılmadı. Benzerleri son yetmiş yılda birçok Güney ve Orta ("Lâtin") Amerika ülkesinde görülmüştür].

Bahis konusu yöntemde yeni sözcükler, terimler, kavramlar da türetilir. Ve bunlar ayarlı basın-yayın yoluy-

Her ülkede iyi insanlar da vardır, sayılan o ülkenin kültürüne bağlı. Nitekim Batı'da da, vahşi sömürgecilerine, soykırımcılarına karşı duranlar da çıkıyor. Anlaşılan bunlardan biri Velş asıllı dilci David Crystal. "Kembriç ('Cambridge') Dil ve Diller Ansiklopedisi" gibi eserleri var. Çeşitli dillerin sömürgeciler tarafından yok edilmesine karşı bilimsel yoldan uğraşıyor. Şu kitabı da o mealde: D. Crystal, "Dillerin Katli", Cambridge University Press, Cambridge, UK (2000)". [Kitabın adını "Language Death" koymuş, ama kastettiği "Dillerin Katli"].

Kitapta anlatılanlar, 1970'ten beri, yıllardır Türkiye'de anlattıklarımızı, yazdıklarımızı doğrular mahiyette.1

XVI. yüzyılda İspanyollar, arkasından İngilizler geldiğinde Amerika kıtalarının yerli nüfusu 100 milyon imiş; 200 yıl sonra bu l milyona düşmüş. (D.C., sf. 72). Bu, fizikî soykırım. Bir kavim toptan yok edilirse tabii dilleri de yok oluyor.

Ancak, bir de "kültürel soykırım" var. Kavim duruyor, ama dili kasıtlı bir şekilde yok ediliyor. O zaman bir köleler kalabalığı oluşuyor. Sömürgecinin istediği.

D. Crystal, dillerin yok edilmesinde kullanılan araç ve yöntemleri inceliyor, sonra da bunlara karşı alınabilecek tedbirleri araştırıyor. İşin siyasî tarafını biraz üstü kapalı geçmeye çalıştığı belli; ne de olsa İngiltere'de oturuyor.

1 Bkz. O. Sinanoğlu, "Bye-Bye Türkçe", Otopsi Yayınlan, istanbul, 7.Baskı Mayıs 2002

hassasiyet de yeniden canlanır ve giderek artar. Nitekim öyle de oldu. Şimdi, rehavete kapılmamak şartıyla herkes sevinmelidir: Kurtuluş için gerekli bilinç ve Atatürk ruhu canlandı ve dalga dalga ve hızla ülkemizin her köşesinde gönüllerden gönüllere yayılmaktadır.

16 Mart 2002 Kocatepe, Ankara

194

• Bir dilin yaşayabilmesi için halkın dilini sevmesi, her alanda kullanmak istemesi, onunla iftihar etmesi çok önemli. Onun için sömürgeci, halkta özellikle kendi dilini hor görme, aşağılama tavırlarını oluştu ruyor. Bunu İspanyollar (Mayalara, Azteklere) Orta Amerika'da, İspanyol ve Portekizler Güney Ameri ka'da yapmış (hâlâ da yapıyorlar). Anglo-Sakson sömürgeciler de, Kuzey Amerika'da, Afrika'da, As ya'da, her gittikleri yerde(D.C., sf.84...). [Osmanlı Türk Devleti'nin dağıtılmasından beri bu lânetlenesi etkinlik Orta-Doğu'da, Fransızlar tarafından da Ku zey Afrika'da sürdürülüyor. Bunda, "ayarlı" basın-yaym ve onun köşe yazarlarının da yeri büyük].

• Kenyalı yazar Ngugi va Thiong'o, "Aklın Sömürge leştirilmesi: Afrika'da Dil Siyaseti"('Colonizing the Mind: Politics of Language in Africa') (Currey, London 1986) kitabında, İngilizce ile eğitim yapan Kenya okulundaki çocukluk anısını şöyle anlatıyor: En aşağılayıcı durum, okulun civarında kendi dilini konuşurken yakalanmaktı. Yakalananın çıplak kıçına sopayla vuruluyor, veya boynuna, üstünde "BEN APTALIM", "BEN EŞEĞİM" yazan madenî bir lev ha asılıp ortalıkta dolaştırılıyordu. Bazen de, "suç-lu"nun ödemekte zorlanacağı para cezalan kesiliyor du. Peki, öğretmenler "suçlu"yu nasıl yakalıyorlardı? Başta, öğrencinin birine bir düğme veriliyordu. O, ulusal dili konuştuğunu gördüğü bir öğrenciye düğ meyi verecek. Günün sonunda düğme kendisinde ka lan öğrenci düğmeyi kimden aldığını ifşa edecek ve

süreç zincirleme gidip gün boyunca ulusal dilini ko-
197

Kitle iletişimi çağında kullanılan araçlardan biri "ayarlı" basın-yayın; TV bilhassa önemli. Diğer bir dilci Michael Krauss "TV kültürel bir zehirli gaz, sinir gazıdır" demekte.2

Batı'nın sömürgecileri, ezdikleri ahalinin dilini yok etmek için neler yapmamışlar ki:

- Esir tacirleri, Afrika'nın çeşitli bölgelerinden, dilleri değişik kabilelerden esirleri üçer beşer, aynı gemiye koyup Amerika kıtasına götürmüşler. Aynı dilden olanları kasten ayırmışlar ki, esirler arasında iletişim olmasın. Benzer olay Kuzey Amerika'da: Anglolar, dilleri farklı yerli uluslarından olanları aynı tehcir kampına doldurmuşlar; aralarında birlik, beraberlik olmasın, konuşamasınlar, hepsi İngilizce öğrenmek zorunda kalsın diye. (D.C., sf.82) .
- Orta-öğretimde ulusal dilden eğitim kalmıyorsa, dil hızla yok olmaya başlıyor. Önce dilin kullanım alanı azalıyor. Buna "dilin folklorlaşması" diyorlar. Dil gittikçe zayıflıyor, ölüme mahkûm oluyor. Onun için sömürgeciler, eğitim dilinin tümüyle ulusal dil yerine sömürgecinin dili olması için her yola başvuruyorlar. Ülke resmen işgal altındaysa zorla. Değil de, hâlâ ulusta bağımsızlık duygusu, geleneği varsa, kukla hükümetleri [ve önemli mevkilere yerleştirilen gizli cemiyet üyelerini] kullanarak. (D.C., sf. 83,...).

'Dünyanın bunalımdaki dilleri', Language dergisi, Cilt 68, s£4-10, 1992
196

DİLLERİN YOK EDİLMESİNDE ÖÇ EVRE

Batılı sömürgeciler, mazlum milletlerin dillerini yok edip onları birer köleler güruhuna dönüştürmek için ne çarelere baş vurmamışlar ki... Bunların bazılarından geçen haftaki yazımda bahsetmiştim. Dedim ya, Batılı bazı dilbilimciler de bu yapılanlara karşı yeni yeni karşı çıkıyor. Yalnız, Türk Ulusu gibi bir ulusun dilinin bir iki nesilde yok edilmesine çalışıldığını, sanırım, onlar da tasavvur edemiyorlar. Zannediyorlar ki, öyle kültürel soykırımlar ancak Amerika, Alaska yerlilerine, Afrikalı kabilelere yapılmakta. [Tabii bu, iyimser yorum. İnşallah Türklere yapılanları bilip de kasten göz ardı etmiyorlardır. Ne de olsa Batılı olup ta Haçlı kafasından kurtulmak pek kolay değil] Nasıl olur da, çok derin ve geniş bir tarihî birikimi o-lan, daha dedemin zamanında dünyanın en büyük bir kaç devletinden birinin sahibi, dili dünyanın belli başlı üç beş en büyük dilinden biri, -üstelik en eskisi, ve olağan üstü matematiksel yapısıyla dilbilimcileri kendisine hayran bırakan bir dil-, evet, nasıl olur da böyle bir ulusa kültürel ve dil soykırımı bu kadar çabuk ve kolayca uygulanabilir?

O bahsettiğim, insancıl oldukları izlenimi veren dilbilimcilerden biri David Crystal idi.1 2000 yılında basılmış

O.S., Aydınlık, 23 Haziran 2002

nustuğu için düğme üstünden geçen tüm öğrenciler yakalanacaktı. İşte böylece ulusal dilin konuşulması engellendiği gibi, çocuklar cadı avına sürülmüş, muhbirliğe, ötesi, kendi toplumuna ihanet etmeye a-lıştınlmış oluyorlardı.

Türk Gençliğinde "Büyük Uyanış" başlamış olduğu için, yukarıdaki gibi örneklerin Türkiye'deki yabancı ya da yerli misyoner okulları, hattâ sözde evrenkent, ve özellikle, sayıları artmış olan Beşinci Kol Üniversiteleri'nde (evrenkentlerinde) olanlarla karşılaştırılmasını hem zihni, hem gönlü aydınlanmış değerli, yurtsever okuyucularımıza bırakıyorum.

19 Haziran 2002 Diller Âleminden

ıi1

olmasına geçiş, kimse farkına varmadan son sürat oluveriyor, bir tül savaşçısı çıkıp halkta bilinçlenmeyi sağlayamazsa. Çünkü, ikinci

evrede halk, kamuoyu, üçüncü evrenin kapının hemen arkasında beklediğini bilmiyor, ve de kayıtsız. ["Ayarlı" görevliler de uyutucu, yanıltıcı etkinliklerinde berdevam.] "Canım, ne olacak? Dil niye ölsün ki? İşte bak herkes konuşuyor" diyen" vurdumduymazlara ilâveten hâinler de çok.

ikinci evrede, tehlike zilleri çalmaya başlamıştır. Ulusal dilin katline doğru gidişatın hızlandığı, çift dilliliğin artışından, sömürgecinin dilinden bol bol yabancı sözcük kullanılmasından [ulusal dildeki karşılıkların unutturulmasından, sonra da "ayarlı" şerefsizlerin "ulusal dilde bu terimler yok M" demesinden] anlaşılıyor.

İşte böyle, "Büyük Uyanış"ın gençleri! Türkiye şimdi ikinci evrede. Tehlike zilleri çoktan çalmaya başladı; hattâ ziller çan oldu bile (yurdun her tarafına yaptırılan kiliselerde çan çok). Peki, "Çanlar kimin için çalıyor?"

27 Haziran 2002

"Dillerin Katli" kitabında David, bir dilin hayatî tehlikeye l girdiğini haber veren emarelerden, bir de yok olma yolunda] geçirdiği üç merhaleden bahsediyor:

1. Evre: Yabancı hâkim gücün dilinin konuşulması için ağır baskı. Baskı, (i)tepeden aşağı (teşvikler, devletin kanunları yoluyla), (ii) aşağıdan yukarı (halkta özenti, moda yaratılarak) oluyor.

2. Evre: Çift dilli dönem. Ulusal dilin kullanım ala nı azalıyor. [OS: Eğitim her düzeyde yabancı dilden ya pılmaya başlanıyor. Her kesimden herkes işi gücü bırakıp yabancı dili öğrenme yokuşuna sürülüyor. Meslek, bilim yerine, hiç gereği olmayan yerlerde bile herkes yabancı dil sınavına girmekle meşgul]

3. Evre: Gençler artık yabancı gücün dilini ulusal dilden daha iyi biliyorlar; "eski dili" kullanmaktan utanır oluyorlar. Velilerle çocuklar kendi dillerinde konuşamaz duruma gelmiş; çocuklar velilerini "eski dili" biliyor diye "geri kafalı" yaftasıyla küçümsüyor. Bir nesil, hattâ bir onyılda çift dillilik de kalmıyor; ulusal dilin yerini yabancı nın [yâni sömürgecinin] dili alıyor. [O. S: Ülkenin iktisâdı-

nın, sınaî tesislerinin, tarımının, sonunda topraklarının yabancının eline geçmesi zâten ikinci evrede başlamış da hızlanmış durumdaydı. Üçüncü evre, devletin de, ulusun da tarihten silinmesi evresi. O ara, bu duruma gelinme sinde katkıları büyük olmuş yerli, beşinci kol gizli cemiyet üyeleri sevinçten göbek atıyorlar ama, yafanda kendi baş larına geleceklerden de habersizler.]

ikinci evrede ulusal dili kurtarmak hâlâ mümkün. Ancak bu evre çok tehlikeli; çift dillilikten ulusal dilin 3
200

ağlıyor, bir yandan da, ara sıra gelen memura derdini anlatmağa çalışıyor. "Evrakım tamam, hiç bir suçum yok, üstelik Kaliforniya Evrenkenti'nde görevliyim. Niçin burada tutuluyorum?" diyor. "Kapa çeneni. Burada sen değil, sorulan biz sorarız" diyorlar. Dışarıda bir iki memur aralarında konuşurken duymuştu: "Türkiye 'şüpheli ülkeler' arasında".

"Ayşe"nin yanında cep telefonu var. Arkadaşları sının geçmişler. Merak ederler diye onları aramaya kalkışıyor. Memur, bir hışım telefonu elinden alıyor; "Telefon edemezsin". {Biliyorsunuz, Amerikan TV ve filimler inde boyuna polisiye gösterilir. Bunların çoğunu da el altından devlet destekler; herkeste bir polis korkusu uyandırılmıştır bu şekilde. Gerçek hayattaki polislerin nadiren kibar çaları olursa da, çoğu tam bir kovboy davranışı içindedirler. Bunlara (kara gözlük, parlak siyah çizmeler, belde koca-man bir tabanca), "polisi taklit eden TV dizisindeki polisleri taklit eden polis" demişimdir.]

"Ayşe" perişan, sinirleri laçka. Polise kötü kötü bakıyor; "Hah işte, bu tedhişçi ["teröristin Türkçe 'si idi, unutuldu mu?], gördün mü?" diyorlar. "Sizin bu yaptığınızı bütün Türkiye'ye duyuracağım" diye tehditler de savuruyor "Ayşe". Durum, ulusal onuruna dokunmuş. Memur diyor ki: "Bizi ırgalamaz; biz AMERİKA'yız; istediğimizi yaparız".

Neyse ki, dört saat sonra "Ayşe"yi serbest bırakıyorlar. O da,_ yerine varınca, e-postaları döşeniyor Türkiye'ye. "Ey Amerika hasretiyle yanıp tutuşan gençler! İşte sizin Amerika bu! Bilin de başınıza böyle, veya beteri işler gelmesin." demeye getiriyor.
203

A.B.D.'NİN TİJUANA GÜMRÜK KAPISINDA BİR TÜRK KIZI

Bir e-posta geldi; sizlere de belki gelmiştir: ABD'de lisans üstü okurken, bir yandan da Kaliforniya Evrenkenti-San Diego'da öğretim yardımcılığı yapan Türk bir genç hanım. San Diego'nun hemen güneyinde, Meksika sınırını geçer geçmez Tijuana diye berbat bir kasaba vardır; günü birlik gelen ABD'li gezmenler için her türlü rezaleti barındıran ufak bir kasaba. Mûtad üzere, hanım, Amerikalı birkaç arkadaşıyla Tijuana'ya gidiyor. Dönüşte, tekrar ABD'ye girerken, başına gelmedik kalmıyor.

"Şüpheli ülkeler" listesindeki Türkiye'nin vatandaşlarına Amerikan muamelesi

Hanımın pasaportu, ABD öğrenci vizesi, Kalifor-niya'daki görevini gösterir belge yanında. Her şeyi tamam. Ama, girişte polisler, Türk olduğunu anlayınca, "Hele, sen şuraya geç" diyorlar. Kaba, küstah tavırlarla bir odaya sokuyorlar. Orada bekleşen İranlı'sı, Orta- Doğulusu, Pakistanlısı bir kaç kişi; çoluk çocuk ta var. Türk hanımın -"Ayşe" diyelim- sinirleri iyice bozuluyor; bir yandan

Türk Devleti'nde hâlen mukim zevat Amerika'ya demeli ki: "Bak Amca Bey, biz sana ne kadar bağlılık gösterdik. Sen ise bizi Libya ile bir tutuyor, 'şüpheli ülkeler' listesine alıyor, gariban vatandaşlarımıza her fırsatta eziyet ediyorsun. (Çaktırmadan baş düşmanlarımızı da destekleyip duruyor, vatanımızın elimizden alınmasını hazırlıyorsun. —Bunu şimdilik bari içinizden deyin-). Olur mu ya? Lütfen şu tutumunu biraz düzelt (ki, biz de kamuoyumuzu biraz daha, yeni seçim sonuna kadar, uyutmaya devam edebilelim).

Daha ciddîsi, Türk Devleti, ABD (tabii ve onun kuyruğu AB) ile artık biraz pazarlık etmeyi öğrenmeli. "Şunu şunu yapmazsanız, biz de şunu şunu yapmayız". Karşılıklılık (mütekabiliyet) ilkesi. Değil mi ya? "Büyük Uyanış" içinde olan şerefli Türk halkı ve Türk gençliği artık bunları istiyor; sabrı tükendi. Eninde sonunda arzuladığını da yapacak.

4 Temmuz 2002 Kovboy Ülkesinden

11 Eylül'den beri, sırf Orta-Doğudan oldukları için binlerce kişinin, bu arada kahvelerden toplanıp götürülen yüzlerce Türk'ün sorgusuz sualsiz içeri atıldığını, kendilerinden aylarca haber alınamadığını basın-yayından öğ yorduk. Ancak, "Ayşe"nin uzun, acıklı e-yazısı beni çok etkiledi.

Peki Türk Devleti Ne Yapar?

Hadi diyelim Libya ile, İran ile, Irak ile Amerika'nın aralan bozuk; onlar Amerika'nın her istediğini yapmayıp ABD'ye kafa tutuyorlar. Küba gibi. Peki Türkiye ile ne oluyor?

Türkiye 1946'dan beri Amerika'nın her istediğini, hem de cân-ı gönülden yapmıyor mu? Üsler verdi, kalanını da açtı. İstenilen kanunları şipşak çıkardı. "Amerikan menfaatlarını korumak" için sahte gerekçelerle çıkarılmış savaşlarda ABD'yi "kahramanca" destekleyip asker gönderdi. Ulusal hukukunu, fabrikalarını, tütününü, şekerini, buğdayını birkaç Amerikan (daha doğrusu uluslar-ötesi, 'küresel kıraliyetçi') şirkete teslim etti. Eğitimini Amerikan danışmanlarına havale edip 'millî eğitim'den, gerçek bir eğitim düzeninden, gerçek bilim, teknik araştırmalarından vazgeçti. Amerika'nın Türk dilini, dinini, tarihini, toplum yapısını, köy hayatını yok etmesine sevine sevine destek oldu ('yeni dünya düzenci', küresel kıraliyet kuyruğu gizli cemiyet üyeleri sağ olsun). Takiyye edebiyat yapılırken topraklarını Amca'nın dediği yabancıya veriyor. Daha ne olsun? Amerika'nın bundan sâdık kulu var mı?

ile ilgilenenlere "komünist" damgası vurulup cezalandırılıyorlardı. Halbuki, Atatürk tüm dış Türklerle, bir yandan da Rusya ile ilgilendiği gibi, güçler arası denge siyasetini sürekli yürütmüştü. 1947'den sonra Amerika'dan başka, son yıllarda da Avrupa Birliği'nden başka lâf edilemez oldu. Önce "Küçük Amerika" olacaktık -uyuşturucusuyla, pop-topuyla, mafyasıyla, sıfır numara orta öğretimiyle, ayarlı basın-yayınıyla, Tarzancası ile, "altta kalanın canı çıksın" anlayışıyla.olduk bile- son yıllarda da "İllâ Avrupa Birliği'ne gireceğiz"; niyesi falan yok.

Bir iki yıl önce, Avrupa Birliği yutturmacasına karşı olan saygıdeğer bir zat, beni strateji ile meşgul bir vakfa davetsiz götürdü. Konu Avrupa Birliği. Kişiler 5-10 kişilik bir "çalışma gurubu". Sandım

ki AB'ye girmenin yararlan, zararları tartışılacak, değişik seçenekler göz ö-nüne alınacak. Olur mu? AB'ye illâ da nasıl gireceğiz, daha ne tâvizler vermeliyiz konuşulacakmış meğer. Genççe bir profesör, önünde koca bir dosya, faydalar arasında teknoloji geleceğinden bahsediyor. Dedim ki: "50 yıldır, yabancı yatırım gelecek, teknoloji aktarımı olacak deyip duruyorlar. Kola ile burger'den başka ne geldi?". Cilâlı adam bize çıkışırcasına demez mi: "Kola şirketinin gelmesi bir ülkenin ilerlemiş, Batılılaşmış olmasının göstergesidir." [Buna Almanca allahasmaladık mânâsına gelen "çüş" demek gerekir]. Hepsine bir giydirdim ve oradan ayrıldım. İşte strateji böyle üretiliyormuş.

Biliyorsunuz, geçenlerde değerli bir paşamız AB'den gayri seçenekler de aramalıyız; Çin, Rusya, İran, Türk Devletleri, demeli Avrasya ile ilişkilerimizi geliştirmeliyiz mealinde bir beyanatta bulundu. Aslında Ata-

BÖYLE DIŞ SİYASET OLUR MU?
AVRUPA'DAN BAŞKA SEÇENEK
KONUŞULAMAZMIŞ !

Devletler her türlü olasılığa karşı stratejiler üretir. Bu savunma için de, iktisât için de böyledir. Hele hele tümünün temelinde yatan dış siyasette kesinlikle önümüze çıkabilecek her durum için önceden hazırlıklı olmamız gerekir. Elbette, kısa, orta, ve uzun vadeli hedefler sap-j tanmış olmalı, ancak dünyanın hızla değişebilecek koşul-lanna göre "koşullu hedefler", değişik yol ve seçenekleri de sürekli olarak önceden hesaplanmalıdır. Bağımsız dev-| letlerin hepsinde bu yapılır.

Devletlerin her türlü durum için stratejileri üreteni kuruluşları olduğu gibi, özelmiş gibi görünen ama devletle bağlantılı araştırma merkezleri, vakıflar da vardır. Ayrıca, o devletin güvendiği bazı evrenkent hocalarına da araştır-malar yaptırılır. Dış ülkelerden toplanan istihbaratla birlikte tüm araştırmalar devletçe değerlendirilir, ona göre dış siyaset çizilir, uygulanır.

Daha 1950'lerde öğrenci iken dikkatimi çekmişti: ABD'de elime geçen bir kitapta, Sovyetlerin dağılacağı kimsenin aklına gelmezken, ABD'nin Orta Asya Türk elleri hakkındaki ayrıntılı araştırmaları,

ileriye dönük yorumlan görülüyordu. Nitekim Türk Cumhuriyetleri ortaya çıktığında ABD çoktan hazırlıklıydı; tabii yalnız ABD değil, daha başka ülkeler de.

Türkiye'de ise, Atatürk'ün vefatından itibaren, oralardaki Türklerle ilgilenenlere "faşist", Sovyetler ve Rusya

Türkiye'nin çeşitli illerinde halka, varsa evrenkent-lerine ("üniversite", dâr-ül funun, çağın medresesi (yâni tedrisat yapılan yer) konuşmalar yaptığımda, elbette Türk toplumunun üzerinde oynanan derin oyunlara karşı halkımızı uyarmayı bir .ata borcu bildiğimden, toplumsal (içtimaî) meselelerle de ilgileniyorum. Tabii ziyaret ettiğim evrenkentlerde fen bilimciler varsa, fizik, kimya, matematik dallarındaki yeni çalışma ve kuramlarımızı da anlatıyoruz.

Bana bazan bilmeyenler sorar: "Sizin sahanız nedir?" diye. Ben de derim ki: "Her şey kimyadır. İnanmaz-san Gazâli'nin "Kimya-ı Saadetini oku". Malûmunuz, Gazali, büyük Selçuk âlimi, Türk bilim merkezi, devrin dünyasında en önemli bilim yuvalarından olan Bağdat'ta, Nizâmülmülk'ün kurduğu medresenin başmüderrisi idi ["Başmüderris" güzel söz; bugün kullanılan "rektör" lâfı ise Hıristiyan kilise teşkilatlarındaki bir makam adından gelme!].

Çok eski bir Türk geleneğine göre Gazali belli bir yaşa gelince inzivaya çekildi; bildiklerini, gördüklerini yazmaya koyuldu. Öyle değil mi ya? Âlimin birikimini gelecek nesillere aktarması gerekir. Diğer eserlerine ilâveten, yirmi ciltlik "Kimya-ı Saadet"i yazdı. Sonra da, herkes okumağa fırsat bulamaz diye, bir ciltlik de Özetini kaleme aldı. Hattâ hattâ, çocuklar için bazı ana fikirleri bir küçük kitapçığa dönüştürdü.

türk'ün yürüttüğü dış siyaseti, gösterdiği yolu hatırlatıyordu. Vay, tüm "kontiirlü Avrupa düdükleri" yaygarayı bastılar; ayarlı basın-yayın da görevine yüklendi. Efendim, hedefimiz Avrupa imiş [o hedefi veren de aslında ABD amcaları, bakma sen. AB 'nin de ABD 'nin de tepesine musallat olmuş olanlar aynı takım]; başka seçenek

konuşulamazmış. Hadi diyelim ki Avrupa ile pazarlık yapılsın. Her dayatmayı kabul edeceğine, AB ile masaya, başka seçenekleri de geliştirerek oturulmaz mı? Nerdesin millî Dış İşleri Bakanlığı?

Tam paşamızın sözlerine karşı yaygara koparılırken Avrupa'da ne oldu? İtalya'da Galatasaraylı ayaktop-çulara İtalyanlar, İtalyan polisi ile birlikte saldırdı. Ertesi gün İsviçre'de (AB üyesi de olmak istemiyor ama) Türklere saldırıldı. Önceki AB Meclisi sahte Ermeni soykırımı kararlarını da unutmayalım. Arkadaşım! Hıristiyan ve Haçlı kafalı Batı, ve Avrupa, Türklerle bir arada olmak istemiyor. İnce oyunlarıyla işi hâlledemezse üstümüze çullanacak; tek derdi Endülüs gibi buraları da Hıristiyan eyaleti, sömürgesi yapmak. Kendini Türk sayan da, Kürt sayan da, kandırılıp her ne sayan da bunu böylece bilsin. Hiç kimseye ayrıcalık tanınmayacak, Avrupa düdüklerine, muhiplere bile. Endülüs'te iç çekişmelerde üste çıkmak için, Kurtuba'yı gel fethet diye İspanyol kıralларını davet edenlere ne oldu? Ahaliyle birlikte onların da kellesi gitti; çoluk çocukları köle pazarlarında satıldı. Ey işbirlikçiler! İbret alın. Fırsat varken Türk Milleti'nin bağrına dönün.

Gelin hep birlikte ulusal bir dış siyaset geliştirelim.

25 Mart 2002 Kadıköy, Istanbul

Bitti mi? Bitmedi (Ada vapurundaki ünlü satıcının ağzıyla): Kişi ruhbiliminden geliyoruz Kimya-ı Saadet'te, toplum özelliklerine, içtimaiyata [O da Batı'da 19., 20. yüzyıl işi], oradan meslek guruplarına...

İşte Selçuk Türkleri (ve onun temelindeki Türkistan) biliminde "her şeyin kimya olduğu" biliniyordu. Bu gün de öyle olduğu inşallah başka bir yazımızda...

10 Aralık 2001 Mühürdar

211

Ne yazık ki, bize okulda böylesi büyük Türk eserlerini tanıtmadılar. Yıllar sonra bir ciltlik Kimya-ı Saadet'e, Ankara Hacı Bayram-ı Veli Camiinin oralarda bir sahafta rastladım. Hayretler içinde bir göz gezdirdim; yanıma alıp Amerika'daki Yale Evrenkenti'ne dönerken beraberimde götürdüm. O sıralarda, ben de bir çeşit muvakkat inzivaya çekilmiş, Branford kasabasının eski "Küçük Kumsal" ("Short Beach") köyünde, 1903 yılında inşa e-dilmiş ahşap bir köy evinde, yazı masamın önündeki pencereden görünen ufak koya arasıra göz atarak, -ortasında küçücük bir ada parçası, üzerinde kış rüzgârlarına mâruz bir yalnızlık içindeki ağaç - , kimyanın yeni matematik temellerini geliştirmeye çalışıyordum. Arada Kimya-ı Sa-adefi okudum. Neler yoktu ki içinde...

Gazali, o gün bilinen kimyada, öğelerden ("ele-ment"lerden) başlıyor. [Unutmayalım ki o yıllarda bilim, teknik, tıp, ... Türklerde olup Batı kara cehalet içinde yüzüyordu. Kimya sözcüğü de ("chemie, chimi, chemistry") , daha pek çok bilimsel terim gibi Batı dillerine bizden geçti.] Âlim, kimyadan hayatın kimyasına ("biyokimya") geçiyor; kan dolaşımından, çeşitli salgı bezlerinden, ve bu salgıların kandaki miktarlarına göre insan hâlet-i ruhiyesinin değişeceğinden bahsediyor. Ben de, 'bilinen şeyler diye okuyup dururken birden idrak ettim ki: Aa, kan dolaşımı Batı'da, İtalya'da, kitaptan 600 yıl sonra keşfedildi!

Dahası var: Gazâlî, oradan insan ruhiyatına geçip uzun uzun anlatıyor [Ruhiyat/ruhbilimin Batı'da 19. yüzyılda geliştiğini, Freud, Jung gibi bilginlerin Doğu kültüründen esinlendiklerini söylemeye gerek yok sanırım]

210

si) devreye girdi. Efendim, Türk alfabesine q, x, w ilâve edilmeliymiş. Herhalde bütün bunlar resmî dilimizin İngilizce yapılmasına birer hazırlık. "Milli" Eğitim Bakanlığı da boş durur mu? Meğer, daha 1997'de hazırlattıkları, ilkokul öğretmenleri rehber kitabında, çocuklara Türk alfabesi öğretilirken q, x, w'nin de harflerimiz arasında öğretileceği yazılıymış (bunu da Sayın Turgay Tüfekçioğlu buldu). Şimdi sorarım size: Birbiriyle ilgisi görünüşte olmayan böyle değişik kanallardan aynı saldırıların olması tesadüf olabilir mi? İhtimaller hesabına sığmayacak bir durum. Öyleyse? Haa, demek ki göze görünmeyen alınmış bir temel karar, ve onu uygulamakla görevli, bir yerde eşgüdümleri sağlanan birileri var. O "yer"in ne olduğunu siz tahmin edin.

Ey, İngiliz Muhipleri Cemiyeti' nin güncelleştirilmiş uzantıları! Siz onu bırakın da önce şu Batı'nın bozuk imlâsını düzeltelim. Bir dil için en uygun yazının nasıl olması gerektiği hakkında birkaç matematiksel ölçüt koyabiliriz: İ) Her ses için bir harf, her harfe tekabül eden tek ses olmalı ("bire bir"lik ilkesi). 2) Bir dilin tüm şive ve hattâ lehçeleri için bir standart seçilip yazı ona göre belirlenmeli. Şivelerden gelen ufak tefek ses ayrıntıları standart yazıya girmemeli.

Bu kurallara göre yazının dil için en tutumlu (iktisadî) olması da sağlanmış olur. Demeli, bir ses için iki, üç harf gereksiz kılınmalı. Seslendirilmeyen harfler yazıda olmamalı. [Burada yalnızca latin harflerini esas alan yazılardan bahsedeceğiz. Çince, Japonca, Korece gibi resim-°ge- yazı kullananlar, ayrıca Kiril, Arap, Fars, Osmanlı-Türk, İbrani, Sanskrit, vb. yazılan konumuzun dışında].

ÖNCE BATININ İMLÂSINI DÜZELTELİM

"Yeni Dünya düzenci", "Küresel Kraliyetçi"le Türkiye'deki kuyrukları şimdi de Türkçe'nin güzelim imlâsını, yazısını bozmaya çalışıyorlar. Neden mi? Çünkü bunların derdi Türk olan her şeyi yok ederek, patronlarına ilelebet köle olacak, kimliksiz, onursuz, bağımsızlık duygularından yoksun bir insan kalabalığı yaratmaktır. Sadece son iki yılda Türkiye Cumhuriyeti'nin, Atatürk'ün esas ilkelerinin temellerine yöneltilen tasallutları tek tek sıralamağa kalksak bu yazının boyutunu çoktan aşar.

Türkçe'nin yok edilmesi için yabancı dille eğitimin ana okullarına kadar indirilmesi, Türkçe ile eğitim veren evrenkent (üniversite) sayısının gitgide azaltılması, Türkçe ile bilimsel araştırma ve yayın yapılmasının YÖK'çe adetâ yasaklanması, ortaöğretimde Türk edebiyatı derslerinin nerdeyse kaldırılması, ve şimdi de Türk yazı ve imlâsına topyekûn saldın....

Önce bir örütbağ (internet) şirketi ile bir cep tel şirketi başladı. İlânlarını yan İngilizce sözcüklerle verdikleri yetmiyormuş gibi bir de Türkçeleri İngilizce imlâsıyla yazar oldular: ç yerine eh, ş yerine sh, x'ler, q' v&w'lar... Derken, aşağılık duygusu içinde kıvrandırılan, herhalde Anatolia Liselerinde okuduklarından, başka bir işe yaramayacak Tarzan İngilizcelerini teşhir edip itibar göreceklerini zanneden zavallılar dükkânlarının üstüne "pasha", "dönerchi",... yazdılar. Sonra Bilgi Evrenkenti (üniversite-

leştirilip dili, bugün Latince'ye en yakın dil olan Romence'ye dönüştü. .Günümüzün İtalyancası, İspanyolcası, Fransızcası, Latince'nin avam ağızlarıdır. İngiltere önce Kelt, sonra Cermen boylarından Engl ve Sakson, sonra Fransızlaşmış Cermen kökenli Norman karışımı. Romalı-larca İskoçya'ya, Hadrian duvarına kadar fethedilip dilinin en az %60'ı Latinleşti. Bu diller arasında en az geçmişi olan, beş dilin kırması, kuralı kaidesi kalmamış, hem dil, hem yazı olarak en bozuğu İngilizce. Yukarıda bahsettiğimiz ölçütlere göre de bilime ve bilgisayara en uygun olmayan dil. [Bizim İngiliz/Amerikan Muhipleri herhalde bu dili çok beğendikleri için Türk Ulusuna kendi dili yerine kakışlamağa uğraşmıyorlar! Nedeni başka. Ucu dışarıda gizli cemiyet veya kulüpler vasıtasıyla siyâsî ve kısa vadeli çıkar göbek bağlan].

"Ş" harfi Almanca'da "sch" ile, İngilizce'de "sh" ile gösteriliyor, "f yerine bazan "ph". Onun gibi bizim "ç" çoğunda "eh". Gereksiz, fazlalık harfler zengini Batı. Ayrıca İngilizce ve imlâsı tam bir felâket, "i" bazan "ay" , bazan "i" okunuyor. Genellikle hangi harfin ne okunacağı belli değil. Böyle bir imlâ çocuklara nasıl öğretilir? Her yazılı sözcüğü ayrı ayrı ezberleterek. Onun için de çoğu Amerikalı en basit sözcüklerin bile nasıl yazılacağım bilemez. Tam bir keşmekeş. Kendi anketlerine göre ABD ortaöğretiminden geçenlerin %65'i

dosdoğru okuma yazma bilmiyor (ne güzel değil mi? Böylesine cahil halk, orada da ayarlı olan basın-yayının her dediğini yutar). Halbuki Türk yazısı ile, harflerden heceleri, hecelerden sözcükleri okumak, her yazılanı doğru okumak, her söyleneni aynen ve doğru yazmak birkaç haftada öğretilebili-

Şimdi bu ilkelere göre Türkçe'ye, bir de Batı dillerine hele bir bakalım:

Atatürk'ün önderliğinde konmuş olan alfabe ve imlâ/yazımız Türk dilleri için tam bir mükemmellik gösteriyor: Bire bir, ne fazlası, ne eksiği var (bunu derken, â, û, î'deki inceltme /uzatma simgesini de katıyoruz. Bu (^) şapkaların son yıllarda bazılarınca düşürülmesi de Türkçeyi önce küçük düşürmek, sonra da yok etmek gayeleri yolunda atılan bir adım).

Türk yazısı bilgisayar için de en uygun yazı (bunu yıllardır diyorduk; şimdi yabancı bilim adamları da söylemeğe başladı). Elbette bilgisayar için yazı iktisadî olmalı; kim lüzumsuz harfler için fazladan tuşlamak ister? Ayrıca, bilgisayarın, tuşlar yerine sesli komutlarla çalışması, yazılan seslendirmesi gibi gelişmeler Batı dilleri ve yazılarında çok zorluklar çıkardığı hâlde, Türkçe'de çok daha kolay gerçekleşecek. Bizim yetenekli bilgisayar mühendisi gençlerimiz bu konularda çalışmalı, geliştirecekleri bilgisayar yazılım ve donanımlarını da tüm Avrasya Türk ülkelerine yaymalı, pazarlamalı. Hep Batılının öncülüğünü bekleyecek değiliz ya.

Gelelim şu çok şeyi bozuk Batı'nın bozuk yazı ve imlâlarına:

Lâtince'nin imlâsı düzgündü, "c" harfi "k" gibi okunuyordu, "k" yoktu. Cermen kavimleri bu alfabeyi alınca "k" harfini eklediler. Romalılar imparatorluk sınırlan içindeki kavimlerin dillerini unutturup bilinçli bir şekilde "Gaul"ü, İspanya'deki İbero-Keltleri, Kuzey İtal-ya'daki önce Keltleri, sonra Lombardlan Latinleştirdiler. En son fethedilen yerlerden "Dacria" 100 yıl içinde Latin-

EĞİTİMİN AMACI

Eğitimin amacı, insanı, hem kendisi, hem de toplumu için değer yaratacak düzeye getirmek olmalı. Eğitimin ikinci gayesi ise, bir ulusun geçmişi ile geleceği arasında köprü kurmaktır. Yoksa onu

kimliksiz, kişiliksiz, bilinçsiz, ve darmadağın, ortak bir değerler dizgesinden yoksun bir kuru kalabalığa dönüştürür, değil mi ya? Örneğin bizim en az on bin yıllık, yalnız siyasi değil, uygarlıklar yaratmış ve Batı'ya defalarca götürmüş bir tarihimiz var. ["On bin ve daha da eskisi için, meraklısına, Kâzım Mirşan'ın buluşlarını açıklayan, Kaynak Yayınlarından Halûk Tarcan'ın "Ön-Türk Tarihi" kitabı önerilir]. Ve biz Asya kökenli bir Avrasya ulusuyuz. Eğitim, nesillerimize bu geçmişin bilincini vermezse, çok kısa bir uygarlık tarihi olan Avrupa'ya (ya da Amerika'ya) yamanmayı kendisine ülkü edinen, bağımsızlık duygusunu yitirmiş, kendi hedefleri, siyaseti olmayan, yabancıların çıkarları için çalışmaktan medet uman sözde aydınlar ve hatta yöneticiler yetiştiririz. Halbuki hem Asya'nın, hem Batı'nın ne olduğunu iyi öğrenir, idrak edersek, Asya kültürlerinin yüceliği karşısında, Batı'nın yüzeysel yaldızı bize artık parıltılı gelmez, Batı'nın bize musallat ettiği aşağılık duygusundan da kurtuluruz; yüzümüzü Doğu'ya, Doğu önderliğindeki bir Avrasya'ya dönmek gelir içimizden.

Eğitimin, son yirmi yılda geldiği şu hâle "eğitim" demek mümkün mü? Halbuki, 1950'lerde yabancı "da-

yordu (askerde bile). Şimdi ne oldu? Amerikan danışmanların telkini (belki de dayatması) ile olacak, bu düzenden vazgeçilip, sözcükleri birer resim gibi görsel ezberletme yöntemi gelmiş..[Bazı hastalıklar vardır ki, hasta bunu başkalarına da bulaştırma ihtiyacı hisseder. Amerika'nın bir derdi de bu herhalde].

G. Bernard Shaw, "Pygmalion" temsilinin önsözünde İngilizce imlâsının rezilliğinden yakınır durur. O yıllarda İngiltere'de İngiliz imlâsını düzeltmek için de bir hareket vardı. Beceremediler. Anlaşılan iş, bizim Anglo-Sakson Muhiplerine düşecek. Ne olur; bizim dünyaya örnek olacak ülken imlâ ve yazımızı bozmaktan vazgeçin de, şu yılıştığınız İngiliz/Amerikan efendilerinize bir iyilik edin: Önce onların imlâsını düzeltiverin!

7 Ocak 2002

[ABD, AB mallarını pazarlayacak anlaşılan. Başka, üretici meslekler kalmadı ki artık; ne fabrika kaldı, ne, az da olsa araştırma, ne yerli üretim].

Velinin derdi: "Oğlum falanca evrenkentte okuyor" diyebilmek. Toplumuna yabancılaşmış "üst tabaka"dan ise, "Oğlum, Amerika'da mastır yapıyor" diyebilmeli; arada bir ana baba [Noel tatilinde] oğlucuklarını ziyaret etmeli. Oğul, ne için, nasıl bir yerde okuyor fark etmez. Öğrencinin derdi de, dostlar alışverişte görsün kabilinden bir diploma alabilmek. Zâten sonra, ömür boyu tek bir kitabın kapağını bile açmayacak. İşte ulusal hedefleri olmayan bir ülkenin bireyleri de böyle olur.

Aksaklığın tanımı daha bitmedi. Şimdilik bu kadarını diyelim, ötesini, ve de peki, bu perişan eğitim düzenimize ne yapılması gerektiğini de sonraya bırakalım. Yeni ufuklar dileğiyle.

15 Ocak 2002

nışmanlar" iyice devreye girinceye kadar Türk ortaöğretimi dünyadaki en iyilerinden biriydi; o zamana, dek hâlâ Atatürk'ün milli eğitim anlayışına göre yürümekteydi. Sonra bozdular, önce yavaş yavaş; son yıllarda ise son sürat sıfırladılar eğitimi Şu hâle, yeni bir gözle hele bir bakın: Öğrenci bir okula yazılıyor, ama derslere girip bir şeyler öğreneceğine, en önemlisi düşünme alışkanlığı edineceğine, dershane kapılarında, gece gündüz, hafta sonlan perişan oluyor. Neden? Çünkü , konuların ruhu yerine, birtakım, ezberciliği teşvik eden sınavları geçme taktiklerini öğrenecek. Adlan alfabe çorbasını andıran giriş sınavları, mesele çözme, düşünme, düşündüğünü iyi ifâde edebilme yeteneklerini ölçen sınavlar yerine, A, B, C,... şıklarından birini işaretleten sınavlar. Amaç herhangi bir evrenkente (üniversiteye), herhangi bir dalda kapağı atmak. Öğrencinin ne için ve nasıl bir meslek edineceği ö-nemli değil. Öğrencilerin ancak %10 kadarı, İstediği, sevdiği bir dala girebiliyor; onun, dolayısıyla ülkenin, kaderini işte o alfabe çorbası sınavlar belirliyor. Bu, yirmi yıldır böyle gittiğine göre, demek ki ülkemiz %90 yaptığı işten, mesleğinden nefret eden insanların elinde. [Gerçi, insanlara zâten liyâkatlerine göre iş verilmiyor ya; birinin hısımı, ya da hemşerisi olacaksın, çömezlik yeteneklerin gelişmiş olacak. Hele

hele yükselmen için, seni, ucu dışarda, beşinci kol "Muhip" cemiyetleri üyeliğine uygun bulmalılar. Vatansever değil, "vatan satar" olabilmelisin.].

Evrenkent öğrencilerine hep sorarım: Örneğin, "Fiziğe merak sarmıştın demek, fiziğe girdin". Aldığım cevaplar genelde şu mealde olur: "Yok canım, ben diplomamı hele bir alayım, fizikle falan uğraşacak değilim. Ticaret yapa-

bette "bütün hayat'tan kasıt siyaset, hukuk, teknik, bilim, eğitim, sanat, tip, kültür ve edebiyattır; hayatin her yüzü.]

" Bati dillerinden hiçbirinden aşağı olmamak üzere, onlardaki kavramları anlatacak keskinliği, açıklığı haiz Türk bilim dili terimleri tesbit edilecektir." (Atatürk bizzat kendisi bu dâva uğruna çalıştı. Bugün askerlikte olsun, matematikte olsun kullandığımız birçok terimleri Türkçe'nin derinliklerinden çıkarıp bize armağan etmiştir. Altmış beş yıldır bu konuda çok ilerleme kaydedilmiş, her yeni bilimsel kavram tam Türkçesiyle ifâde edilebilir konuma gelinmişken ne hikmetse şimdi bazı odaklar bu gelişmeyi ve Türkçeyi hızla yok etmekle uğraşıyor.)

• Daha 1924te: " Millî eğitimin ne demek olduğunu bilmekte hiçbir tereddüt kalmamalıdır. Bir de millî eğitim esas olduktan sonra onun lisanım, usulünü, vasıtalarını da millî yapmak zarureti münakaşa edilemez."

1938'de, vefatından az önce:" Türlü bilimlere ait Türkçe f terimler tesbit edilmiş, bu suretle dilimiz yabancı dillerin tesi-] rinden kurtulma yolunda esaslı adımını atmıştır. Bu yıl okullarımızda tedrisatın Türkçe terimlerle yazılmış kitaplarla başlamış olmasını kültür hayatimiz için mühim bir hâdise olarak kaydetmek isterim."

Ve nihayet Türk bilimci ve eğitimcisine şu vasiyeti: " Bakınız arkadaşlar, ben belki çok yaşamam. Fakat siz, ölene dek Türk gençliğini yetiştirecek ve Türkçe'nin bir kültür dili olarak gelişmeye devamı yolunda çalışacaksınız. Çünkü Türkiye ve Türklük, uygarlığa ancak bu yolla kavuşabilir." (Atatürk'ün sözlerinin kaynağı ve ilâve bilgiler için; Bkz. O. Sinanoğlu, "Atatürk ve Türk Bilim Dili", Bilim ve Teknik , sayı 59,sff. 8-11, Ekim 1972>.

Görülüyor ki, Atatürkçülükle, yabancı dilden eğitim, misyoner okulu modeli demek olan "kolej" (veya ben-

ATATÜRK BİLİM ve EĞİTİM DİLİ HAKKINDA NE DEMİŞTİ?

Bağımsızlık ruhunun temelinde kimlik bilinci, kişi. lik, onur / haysiyet duygusu, ve özgüven yatar.

"Bağımsızlık benim karakterimdir" diyen Atatürk onun için halkımızın kimlik, kişilik, onur, ve özgüveni üzerinde durdu. Kafalar, gönüller bağımsız olmadan, ülkenin ne iktisâdı, ne savunması, ne de dış siyaseti bağımsız olabilirdi.

Atatürk "Türk Kimliğini" Türkçe üe tanımlamıştır. Onun için de Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı'ndan sonraki temel dâvası Türkçe'yi, dolayısıyla Türk kültür ve kimliğini yabancı boyunduruklardan korumak, bunun için de eğitimi her düzeyde Türkçe ile yapmak, halkın yabancı dille, (yâni yabancı misyoner türü) eğitime özenmesini önleyecek tedbirler almak olmuştur. Bakınız Atatürk bu konularda neler diyor:

• " Türk demek Türkçe demektir; ne mutlu Türküm diye' ne." (meğer meşhur sözün birinci kısmı da varmış !).

• " Millî his ile dil arasındaki bağ .çok kuvvetlidir. Dilin millî ve zengin olması, millî hissin gelişmesinde başlıca mües sirdir. Türk dili, dillerin en zenginlerindendir, yeter ki bu dil şuurla işlensin. - Ülkelerini, yüksek istiklâlini korumasını bi len Türk milleti dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır." [ve tabii korumalı]

• " Kati olarak bilinmelidir ki Türk milletinin millî dili ve millî benliği bütün hayatında hâkini ve esas olacaktır." [El-

HUNTİNGTON'A O KİTABI KİM YAZDIRDI?

Afgan savaşı belli ki 11 Eylül 2001'de başlamadı. Tasarlanmasını çok öncelere götürmek mümkünse de, başlangıcını, Sovyetler'in dağılmasından hemen sonra sayabiliriz. .

ABD iktisâdının yürümesi çoğu zaman hayalî bir düşmanın gösterilmesine bağlı. Sovyetler dağılıverince Pentagon, "Şimdi düşman kim?" diye kısa bir şaşkınlık devresi geçirdi. Hemen

arkasından yeni düşman gösterildi. Altı ay içinde tüm Amerikan kamuoyunun beynine, (orada da ayarlı olan basın-yayın yoluyla) şu formül işleniverdi: "Müslüman = "Fundamentalist" = "Terörist" (yâni "tedhişçi")". "Kızıl Tehlike" gitti, "Yeşil Tehlike" geldi" dediler. Ne zaman? 1990'lann başlarında. İşte, Orta-Doğu, sonra Kafkasya ve Orta Asya kaynaklarının doğrudan "Küresel Kıraliyetçilerin" emrine verilmesine yönelik son Haçlı Seferi böyle başlatıldı. Bu suretle, küresel taraliyetçilerin, onların üç beş uluslar ötesi şirketi ve bankasının egemenliğindeki "tek dünya devleti"nin kurulması yolunda da önemli adımlardan biri atılmış oldu.

Böyle durumlarda, yalnız ABD halkı için değil, dünya ve özellikle üçüncü dünya ülkelerinde kamuoyu oluşturulması, bu suretle oralarda erk sahibi edilmiş sahte aydınların masalık görevlerini daha kolay yerine getirebilmeleri için Huntington gibi adamlara "Medeniyetler Çatışması" gibi kitaplar yazdırılır. ABD'de Huntington'u Pek takan yok, ama Türkiye'de herkesin dilinde; basın-

zeri "Anadolu lisesi") yanlısı olmak kesinlikle bağdaşmaz, o halde Atatürkçülere bugün, her zamankinden çok, büyük bir görev düşüyor: Türkçe bir iki nesil sonra yok olmadan yabancı dille eğitime son verilmeli, onun yerini yabancı dil takviyeli Türkçe Fen liseleri veya Ülken ("süper") liseler düzeni almalı Türkçe bilim ve teknik yayınlan (telif ve tercüme, dergi ve kitaplar) Devlet ve çeşitli kuruluşlarca teşvik edilmeli. Unutulmamalı ki, Türk Devleti'nin birinci görevi Türk adının, kimliğinin, onun için de Türkçe'nin ilelebet yaşamasını sağlamaktır.

sivil örgütler değil, demokratik hiçbir yasal tabanı olma-yan fakat dünyanın gidişatını tayin eden özel kuruluşlar. "CFR üyesi Carroll Quigley, "Trajedya ve Umut" adlı kitabında, CFR 'nin temel inancının "ulusal sınırların silinmesi; yerine bir dünya düzeni kurulması" olduğunu yazıyor. Huntington ve Brzezinski de bu gaye peşindeler."

"1921 'de kurulduğundan beri CFR, ABD 'nin özellikle dış siyaset ve savunmasında son derece etkili olmuştur. Her yönetimde,en azından Dış İşleri, Savunma, Hazine, ve Mitti Güvenlik Bakanları

CFR 'dendir. Belli başlı bâsın-yayın kuruluşlarında da (NBC, ABC, CBS TV'leri, 'The New York Times', ve Vaşington Post gazeteleri) CFR üyeleri bulunmaktadır."

"CFR, Üçlü Kurul (Tri. Comm.), ve Bilderbergci-ler, gerçek kararların alındığı gizli siyasî çevreler olarak belirlenmektedir. Şimdiki dönemde Madeleine Albright, David Rockefeller, ve George Bush CFR üyesi. En büyük ABD bankaları ve sanayi şirketlerinin de CFR 'de temsilcileri var.".

"Üçlü Kurul, 1972 'de, aralarında D. Rockefeller ve Z. Brzezinski 'nin bulunduğu sekiz CFR üyesi tarafından kuruldu. Amaç, ABD, Avrupa, ve Japonya'nın egemen sınıflarını bir araya getirmekti. Dünya Ticaret Örgütü (WTO), NAFTA (Kuzey Amerika Gümrük Birliği), veMAİ (Çok Yanlı yatırım Anlaşması) önderleri de Üçlü Kurul'da. Bu takım, dünyayı yönlendiren kararları, gizli celselerde, olağan demokratik siyasî süreçlerin dışında alıyor. Bu etkinliklerde Huntington hep Z. Brzezinski 'nin sağ kolu."

yayında hakkında bol bol yorumlar yapılıyor. Kitap zaten bunun için yazdırılmış olacak.

Şimdi, bu işlerin böyle olduğunu çoktandır biliyor, en azından kuvvetle tahmin ediyorduk ama, geçenlerde, Huntington'un kimin nesi olduğu hakkında ayrıntılı bilgi-lere rastladık; İsviçre'de çıkan ilginç bir derginin Ocak 2002 sayısında Nadia Weiss yazıyor; aktarıyorum:

"Huntington 'un perde arkasına baktığımızda karşımıza ilk çıkan kim ola dersiniz? Zbigniew Brzezinski 'nin ta kendisi. Z.B., ABD'nin dünya egemenliği kurması için ABD stratejisini hazırlamış olan kişi. Bu küresel egemenlik savaşı Avrasya'da yürütülecek. Onun için Amerika, Ukrayna, Türkiye, İran, ve Kafkas ülkelerini denetim al-tmda tutmalı. Avrupa Birliği'nin de, NATO'nun da Doğu 'ya doğru genişletilmesi işte bu stratejinin bir parçası."

Nadia Weiss devam ediyor: "Huntington 'u okurken insan Brzezinski 'yi okur gibi oluyor; ikisi de aynı siyasî planı güdüyorlar: Dünyaya tek bir gücün hâkim olmasını, kendilerinin de bu gücün bir parçası olmalarım istiyorlar.

"Bu iki zat-ı şerif, sadece aynı doğrultuda ayrı ayrı yürümüyorlar; işlerini birlikte yapıyorlar."

"1959 'da tanıştılar; 1960-1962 'de "Siyasal Güç: ABD/SSCB: Bir Karşılaştırma" kitabını ortaklaşa yazdılar; bu konuda Kolumbiya Evrenkenti 'nde (üniversitesi), sonra çeşitli ülkelerde birlikte seminerler verdiler. Bşk. Jimmy Carter döneminde ikisi de ABD Ulusal Güvenlik Kurulu 'nda idiler. Birçok kurullarda birlikte ve önderlik mevkilerinde çalıştılar. İkisi de CFR ("Council on Foreign Relations") ve TC ("Trilateral Commission" (Üçlü Kurul)) üyesiler. Bu iki kurul öyle zararsız, kendi hâlinde

YABANCI DİLLE EĞİTİM KURBANI ÖĞRENCİLERE ÖĞÜTLER

Arkadaşım Bakkal Ali, birkaç yıl önce bir gün, üzülerek sıkılarak "Ah, sorma hocam, başka okul bulamadık, bizim Osman'1 Anadolu Lisesi'ne verdik." dedi. Halbuki kendisi, yabancı dille eğitimin ne mene bir saptırma, ihanet derecesine varan, ulusu câhil, düşünemez, bir de kimliksiz bırakma oyunu olduğunu iyi bilenlerdendi. Öyle ya, dünyanın, birkaç, iyice sömürgeleşmiş ülkesi hâriç hiçbir yerinde, kendi, çoğunluğun ana dili olan resmî dilinden değil de bir yabancı dilden eğitim yapma diye bir düzen yok. Üstelik böyle bir "yabancı dil öğretme" yöntemi de yok. Niye mi? Elbette yok: İnsan aynı anda hem bir yabancı dili, hem de örneğin fiziği, kimyayı öğrenebilir mi? Sakın dış ülkelerde "Biz böyle öğretiyoruz" demeyin. Gülerler adama. Hem de zaten sıfırlatılmış ulusal itibârımız iyice beş paralık olur.

Birkaç ay sonra Osman'a rastladım. Osman, babası gibi çok zekîdir. Her şeye aklı erer. Ama baktım, üzgün, perişan. "Hayrola Osman" dedim. "Neyin var?" . Çocukcağız, "Anatolia (Roma İmparatorluğunun eski eyaletinin, sömürgesinin adı) Lisesi"nde derslerden çakıp duruyormuş. "Tarzan dilindeki derslerde ne hoca anlattığını anlıyor, ne biz bir şey anlıyoruz". "Fen konularına merakım vardı, şimdi tama-mıyla söğüdüm. Nefret ediyorum." Okul olmuş bir azap. Üstelik çocuk kendisini, ulusal kimliğinden hızla arındırılmak için içine sokulduğu, bunaltıcı sıcak, arada üstüne özel kim-maddeler püskürtülen bir arıtma tesisine, "küresel

"Üçlü Kurul'un gayesi, kamuoylarını ve devletlerin siyasal kararlarını o şekilde etkilemek ki, tüm dünyanın ulusları, hükümetleri, ve iktisatları, uluslar ötesi banka ve şirketlerin çıkarlarına hizmet edecek. Bu amaç için, halklar bağımlı kılınacak, karşıt sesler susturulacak; demokrasi, denetim ve gizli teşkilâtlar aracılığıyla rafa kaldırılacak. Nihâî amaç, tek dünya iktisâdı, tek dünya devleti, tek dünya parası, ve tek dünya dini. Hedefler arasında ABD'nin kendi siyasal hükümetinin de birkaç banka ve şirketin güdümüne alınması var. "

"Üçlü Kurul'un tasarıları, 1975'te Samuel Hun-tington 'a yazdırdıkları "Demokrasinin Buhranı" adlı kitapta belli oldu. Halkın, meclis, eyalet ve yerel hükümetlerde etkili olmağa başlamasından, demokrasi bilinci ve katılımının artmasından rahatsız oldular. Halkı tekrar tepkisiz, uyuşuk, kolay güdülür bir hâle getirmek istediler. İlginçtir ki, 11 Eylül'den sonra hem ABD, hem diğer çeşitli ülkelerde, olağanüstü durum bahanesiyle birçok özgürlükler, demokratik haklar kaldırılıyor."

"Üçlü Kurul ve CFR, amaçları doğrultusunda, desteklediği vakıflara, eğitim ve araştırma kurumlarına bazı "çalışmalar" ve yayınlar yaptırıyor. Bir yandan hayali düşmanlar yaratılıp dünya hâkimiyeti için harpler çıkarılırken, bir yandan da kitleler korkutulup ellerinden demokratik hakları ve özgürlükleri alınıyor. Birincisinin zeminini hazırlayan "Medeniyetler Çatışması" kitabında da, ikincisine kamuoyu hazırlayan "Demokrasinin Buhranı " kitabında da Samuel Huntington 'un imzası var."

5 Şubat 2002

alınması, ulusal kimlik ve egemenliğimizin elimizden alınması iç ve dış düşmanlarca dayatılıyorsa ilk yapacağımız iş, her birimizin sessiz direniş hareketine başlaması, dolaylı yollar-jj0 Türkçe'mizi, ulusal kimlik ve kültürümüzü, dolayısıyla çocuklarımızın geleceğini koruma altına almamız olacaktır. Okullarda, evrenkentlerimizde (üniversitelerde) Türkçe ile eğitim ve bilim yasaklanıyorsa (adı henüz öyle olmasa bile, şimdiden fiilen öyle), her birimiz, öğrencimiz, velimiz, öğre-jjjn üyemiz sessiz direnişle el altından öğrenimini,

öğretimini, Türkçe ile yapacak, Çaptıracak. Öğretim üyeleri Türkçe ders kitapları yazacak, "sistem dışı" yayınlatacak, okutacak. Yabancı dil öğrenmek isteyenler, yazlan, akşamlan yabancı dil hırslarına gidin, yeteri kadar öğrenin. Unutmayalım, hepinizin mesleği tercümanlık, otellerde kabul memurluğu olacak değil ya. Ağırlığı, bir meslek, en azından geçer akça bir zanaat öğrenmeye verin. Herkes ciddi matematik (gerçek bilim dili bu; Tarzanca değil), bilgisayar yazılımcılığı öğrensin; üretici, yaratıcı, kendine güvenen onurlu gençler yetiştirelim. Uzun vâdede, tarihin derinliklerinden süregelen Avrasya Türk varlığının devamı, ve hatta gittikçe güçlenerek yaşaması böylece teminat altına alınacaktır.
11 Şubat 2002 Kocatepe, Ankara

U
kıraliyetçilerin" ülkeye hediyesi bir beyin yıkama hamamına girmiş gibi hissediyor.

"Osman", dedim; "o işin kolayı var. Sen canını üzme Şimdi git, okuduğun dersin muadili Türkçe bir ders kitabı bul [tabii bu artık kolay olmayabilir; artık sahaflara mı baka. çaksın, ne yapacaksan. Çünkü, bir yandan Batı 'nın küresel kıraliyetçileri etnikçi eğitim lâfları karıştırırken, Türkiye 'ek Türkçe ile eğitim nerdeyse kalmadı]. Türkçesinden fizik mi matematik mi iyice bir çalış. Gayet güzel ve derinine konulan anlayacaksın. Bol bol da alıştırma meseleleri çöz. Ancak boy-lece konu beynine mâl olur; yoksa ezberle bir iş olmaz. On-dan sonra, konuyu iyice bilince, yabancı terimlerini öğrenmen birkaç günlük bir uğraşıdır. Gider o ezbercilik Tarzanca sınavlarını yapıverirsin, olur biter. Öbürlerinden farkın: onlar yalnızca birkaç kelime Tarzanca ezberlemişlerdir. Sen ise konular üzerine düşünebiliyor, sorgulayabiliyor, çözüm üretebiliyor olacaksın. Haydi bakalım."

Aradan bir yıl kadar geçti. Meğer Osman bizim sözleri ciddiye almış; dediğim tarzda çalışmış. Bir de baktık, Osman okul birincisi. Gençler, öğrenciler, kendi ülkesinde ya-bancılaştmlan, yabancı dayatmacıların, onların yerli maşalarının kurbanı küçük kardeşlerim: Size de aynısını öneririm. Tabii burada genel bir ilke var: Öyle veya böyle fethedilmiş, tepesine binilmiş bir ulus nasıl bir savaşıma

yönelebilir? Kalelerine, ulusal kurumlarına, fabrikalarına, tersanelerine, limanlarına, topraklarına, ve de yabancı oyunlarına karşı bir ülkeyi koruması gereken "bağışıklık" dizgesine girilmiş bir ülkede sessiz ve akıllıca bir kurtuluş savaşına, onun için de önce bir direniş hareketine ihtiyaç vardır. Türkçe'nin edilmesi, halkımızın eğitimsiz, becerisiz, ve düşünemez
228

"tek dünya devleti", daha doğrusu bir ."küresel kurma gayreti içinde mazlum milletleri kana bulayan, gizli cemiyetlerin içine saklanmış "küresel kıraliyetçi" adını taktıklarıma, belgeleriyle verip veriştiriyor. [Bazı okur, ya da TV'de bizi izleyenler, "küresel kıraliyet" denince İngiliz Kıraliyeti zannetmiş. Olur mu ya? Daha Avrupa'da birçok kıralhk var; tabii onların mensuplarından da "cemiyet" üyesi olanlar var ama...] Küresel kıraliyetçiler her dönemde iktisadî, askeri açıdan o dönem en güçlü olan ülkeyi merkez üs edinirler. Onun için şimdi en çok ABD'yi kullanıyorlar. Şu an, 11 Eylül'ü bahane ederek ABD halkının da özgürlüklerini, haklarını kaldırtmadalar. Melanetler yağdıran ülkelerin arkasındaki gerçek egemen gücü iyi bilmek gerek. 3) Ralph Epperson. ABD'de profesördü, böyle birşey orada çok zor olduğu hâlde evrenkentinden uzaklaştırıldı. 300 adet belge sergileyen "Görünmez El" ("Unseen Hand") gibi ilginç kitapları var. Birkaç suikast girişimine de mâruz kaldı. Ve diğerleri....

Derken, birkaç yıl önce örütbağda ("internet" demek olur), Çomski ile Türkiye'den birileri arasındaki tartışma yazışmalarına tanık oldum. Çomskicik maskeyi indirmiş, küresel kıraliyetçilerin yeni melanetleri doğrultusunda habaset (habislik) -afedersiniz- kusup duruyordu.

Geçen gün Sayın Alpaslan Işıklı'nm da menhur Çomski ile yazışmalarının yayınlandığım gördüm. 1

Artık tereddüde mahal yok. Besbelli ki Çomski, Huntington gibi, ama daha da İyi yutturulmuş bir "küresel

Alpaslan Işıklı, "Kumarhane Kapitalizmi", Otopsi Yayınlan, Şubat 2002, İstanbul. Okurlara önerilir.
231

Çomski'yi takdir ediyordum; bir ara benim de bulunduğum Masaçusets Teknik Evrenkenti'de (kısa adı MİT, tabii "bizimki" değil) dilbilim profesörü. Matematiksel dilbilim; hârika bir saha. Benim de iyice merak sarabileceğim konular. Ama bir de, vay Çomski, bakıyordum, Amerika'nın (Sayın Atillâ İlhan'ın tabiriyle) vahşi kapitalizmine, sömürgeci düzenine verip veriştiriyor. Vay canına diyorum, öyle yazılarım da zevkle okuyordum. Fakat sonra bir gün aklıma geldi: Bu adam zor durumlara sokulmadığı gibi ABD devletince de el üstünde tutuluyor. Halbuki, onun gibi devlet siyasetine karşı çıkan başkaları da var. Onların başına gelmedik kalmıyor.

Örneğin: 1) Michael Parenti. Yale Evrenkenti'nde profesör olduğum yıl, o da Yale'den doktorasını almış. "İmparatorluğa Karşı" ("Against Empire") kitabının Türkçe çevirisi Kaynak Yayınları'ndan çıktı. 2) Jim Marrs. ABD'de yeni çıkan kitabı "Gizlilikle Yönetim" ("Rule By Secrecy"), tüm dünya halklarının başına musallat olmuş bir iki milyon, kendini "seçkin elit" olarak gören, uluslar üstü birkaç banka, birkaç şirketle ulus devletleri yok edip

plaket takdim edenler bile, sanmasın. Yoksa sonradan büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaklardır. "Küresel kıraliyetçilerin", Çomski'nin, buradaki "gizli cemiyet" üyesi kuyrukların yapmak istediği etnikçilere bağımsızlık vermek değil, ortak ulus devletimizi yıkarak topraklarımızı başka bir ülkeye ilhak etmektir.

20 Şubat 2002
İstanbul

kıraliyetçiler" görevlisidir. Alpaslan Işıklı Hoca'mızın yazışmalarında göreceksiniz. Bu Çomski, aklı, bilimselli-ği, dürüstlüğü, mantığı tamamıyla bir kenara bırakarak son derece ayarlı saldırganlığım, hayâsızlığını gözler önüne seriyor..

Daha on dokuzuncu yüzyılın sonlarına doğru büyük Alman dilbilimcileri Türkçe'nin matematik gibi yapısına, bu en eski ve en türelken, güçlü dile hayranlıklarını anlata anlata bitiremiyorlardı. Hâlen de Batılı bilimciler Türkçe'nin bilim ve bilgisayar için en uygun dil olduğunu yemden keşfetmekteler. Durum işte böyle iken, Çomski

gibi matematiksel bir dilbilimcinin Türkçe'ye bilimsel açıdan meraklı olması gerekir; eminim öyledir de. Elbet, Türkçe'nin (yabancı dille eğitim hançeriyle) Batı güdümlü yok edilme gayretlerinden de habersiz değildir. Peki, niçin, Avrasya'nın dört bir yanında Türkçe'ye ve tüm Türk halklarına uygulanmakta olan "kültürel soykırım", ve hatta birçok yerde fizikî soykırıma karşı tavır almıyor? Filistin halkını yeryüzünden silmek faaliyetine, Balkanlarda peşpeşe gelen müslüman ve özellikle Türklere uygulanan soykırımlara, Irak'ta Türkmenlere, Batı Trakya'da Türklere, İran'da Kaşgay, şimdi de Azerî Türklerine yapılanlara, Kuzey Azerbaycan-Karabağ'da Ermenilerin Türklere yaptığı soykırıma karşı tavır almaya ısrarla direnmesindeki aynı nedenden. Bunların hepsi "küresel kıraliyetçi", "tek dünya devletçi", insanlık düşmanı sömürgeci desteklidir. Çomski'ye kendini Kürt veya Türk sayan kimse kanmasın. Çomski'nin maskesi artık iyice düşmüştür. Onun derdinin Kürtçe'yi, Kürtçe Eğitimi savunmak olduğunu kimse, kendisini Türkiye'ye davet edenler, Doğu'da ona Kürtçe

Örnektir milletlere açtığımız yeni iz; İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kütleyiz;
Tersine dönse dünya yolumuzdan dönmeyiz,

1933'te nerde, ne ruhtaymışız, 69 yıl sonra nerelere gelmişiz (daha doğrusu gitmişiz)!

Evet bunu artık Türk halkının tüm gerçek mensupları, ezilenler, yoksullaştırılanlar, dünya üzerinde getirildiğimiz onursuz, kişiliksiz, kimliksiz hâlden yüreği yananlar, eğitimsiz bırakılıp Tarzanlaştırılmaya çalışılan gençler, 1930'lann Atatürk ruhunu yaşamış emekli öğretmenler, köy yaşamından koparılıp beton yığını kentlerde kapıcılık kuyruğuna sokulan sabık rençberler, araştırma yapmaktan, bilimde yaratıcılık ufuklarından mahrum edilen bilimciler, hortumcuların götürdüğü sırtına bindirilen halk görüyor. Ve "DUR!" deme zamanı yaklaşıyor.

Olaya bir de şu açıdan bakalım: Atatürk'ün 1938'de vefatından itibaren Atatürk ruhuyla devam etseydik acaba bugün nerelere varmış olurduk? Fakat, maalesef, o günden bugüne geçen 64 yılı heba ettik; vakit kaybettik. Şimdi, "Atatürk gitti, iş bitti." (daha

doğrusu bitirildi) demek zorunda kalıyoruz zannedip sevinen nice iç ve dış düşmanların yürekleri yağ bağlıyordur. Ancak, onlar idrak edemezler ki bu ülkede daha yüzbinlerce "Atatürkler", nice, şimdilik sessiz kahramanlar, bağımsızlığını, şerefini her şeyin üstünde tutan her yaştan kurtuluş savaşçıları vardır.

1938'den sonra, "muhiplerin", mandacıların, teslimiyetçi "tek dünya devletçi", yâni insanlık düşmanı "küre-

ONUNCU YILDA BIRAKTIĞIMIZ YERDEN DEVAM ETMEK.

Son yıllarda "çağdaş" davetlerde cazlı, poplu söylenen "Onuncu yıl Marşı"nın sözlerine yeniden bir göz atın: En aklımda kalan mısraı "Demir ağlarla ördük Ana Yurdu dört baştan"dır. Çünkü ne zaman İstanbul'un, Ankara'nın duman duman insanı boğan, patırtılı otobüslerine mecbur kalsam da Amerikan işgali başlar başlamaz hatlarını söktürdükleri İstanbul'un güzelim tramvaylarını özlesem, veya, Ankara'dan Samsun, Ankara'dan Antalya gibi yakıncacık, hızlı katarlarla (tirenlerle) çabucacık gidilebilecek yerlere dosdoğru, uygar, güvenli ve rahat ulaşım biçimleri bulamasam o eksik bırakılmış "demir ağların" hasretiyle yanıp tutuşurum.

Bir de şu ikiliye bakın:

Bütünledik her yönden istiklâl kavgasını. Bütün dünya öğrendi,
Türklüğü saymasını,

Ya şu güzel sözlere ne demeli:

cimdi sıra Anatolia'da" zihniyetinde Batı'nın ekmeğine yağ sürülmez, yurdun her bir köşesine, Hiristiyanı olmayan yerlere CIA bıçağının ucu misyonerlerinkiler yetmiyormuş gibi, devlet eliyle kiliseler yaptırılmaz, Atatürk'ün yaptığı gibi Hitit, Firik, Lik, Selçuklu, Osmanlı Türk mirası tanıtılırdı..

Dünyanın en ünlü bilim merkezleri arasında sayılan evrenkentlerimizde araştırma işliklerinde (laboratuarlarında) gece gündüz hummalı bir faaliyet sürer, buluş üstüne buluş yapılır, oralarda doktora yapmak için Avrupa'dan, Güney Amerika'dan, Afrika'dan, Asya'dan gelen öğrenciler, doktoraya kabul edilmek için gerekli Türkçe sınavlarına, kurslarına dolup taşarlardı.

Dünyanın dört bir yanına giden uçaklarımızın üstünde "Turkish" değil, "Türk Hava Yollan" yazar, her ülkede bu hava yolunun adı böylece bilinirdi. [Tabii 1. resmî uçağın üstünde de "Turkish Republic" değil, "Türkiye Cumhuriyeti" yazısını görürdük]. Uçaklarımız, kendi tasarım ve yapımımız, en gelişmiş tepkili (jet) uçaklar olacaktı; Atatürk'ün, dünyada havacılık daha yeniyken kurdurduğu uçak fabrikası, Amerika / NATO tezgahıyla karyola fabrikasına dönüştürülmüş olmasaydı tabii. [Yapamaz mıydık sanıyorsunuz? Endonezya, bizden hayli geç, 1946'da başladığı halde uçak sanayiinde bahsettiğiniz düzeye geldi.]

Balkanlarla, Karadeniz ülkeleriyle, Kafkas ve Asya ülkeleriyle karşılıklı yararlar sağlayacak gümrük birlikleri, siyasî, askerî ittifaklar kurar, kültür ve tarih geçmişimiz olan ülkelerle bu ilişkileri zenginleştirerek sürdürür, Batılı Binlerin, tarihi çarpıtarak, komşularımızı bize düşman

sel kıraliyetçilerin" yerli kuyruklarının oyununa gelme şeydik, bu oyunlara daha başından, köylüsüyle, gerçek aydınıyla tek vücut olup karşı çıksaydık, ve Atatürk ruhuy. la devam etseydik, bugün, kimsenin şüphesi olmasın, Avrupa'nın, içi geçmiş Avrupa da neymiş, Avrasya'nın, en önde gelen bir ülkesi olurduk. "Demir ağlar", hızlı, Ja. pon'lannkiyle boy ölçüşen "kurşun katarlar" (Japonlarınki "şinkansen") yurdun her tarafına vızır vızır gider gelir, sınırlardan da öte bizi, insanı önde tutan tasarımların verdiği rahatlıkla, İran üzerinden taa Çin Denizi kıyılarına, Kafkasya'dan Sibirya'nın, Yakuteli'nin tundralarına, beri yandan, Balkanlara, oradan Avrupa'nın o ufak tefek ülkelerine taşırdı. Kentlerimizde, Zürih'teki gibi nezih, kente, kentliye huzur ve sağlık veren tramvaylar, yemyeşil güzel bahçeler (parklar), ufak kasabalarımızda bile nefis, ahaliyle dolup taşan kütüphaneler olurdu. Her yerden akın akın gelip, hiç olmazsa birkaç gün için Türklerin o temiz, mutlu, müreffeh yaşamından tat almak isteyen gezmenler, ellerinde Türkçe öğrenme, söyleşme kılavuzları, üzerlerinde güzel Türkçe adlar yazan dükkânlarda Türk ürünlerine imrenerek gezinirler, binlerce yıllık Avrasya tarihimizden süzülüp gelen ünlü Türk sanat mutfağının geleneksel yemeklerini, huzur veren Türk müziği dinlerken tadarlardı: Gezmen gelecek diye

kıyılarımız, kültür ve kimliğimiz perişan edilmez, gezmenler kendi yaşamımızın içinde göze batmayacak şekilde yer alırlar, gelenler derin, köklü bir kültürü ve tarihi olan bir Avrasya ülkesine geldiklerini anlayıp geri döndüklerinde bu dillere destan ülkeyi anlata anlata bitiremezlerdi. Eşi görülmedik "inanç turizmi" yutturmacası ile Haçlı kafalı, "Endülüs'ü sildik,
236

Tarzanca'sında da tek tuk düzgün sözlerden i: "Hiç yapmayacağına, geç de olsa yap".] Kuvayı milliye ruhu dalga dalga yayılıyor. İş başlarına çömezler, hemşeriler, fırka (parti) çıkarcıları, sucular, bucular, işbirlikçiler, "muhipler" değil, işinin ehli, yetenekli, onurlu, fedakâr, kafası ve ciğeri götürülmemişler, yurtseverler eninde sonunda gelecek, Türkiye, Atatürk döneminde olduğu gibi yeniden tüm mazlum uluslara örnek, dünyanın gıpta edeceği bir ülke olacak. Bundan yüzde yüz eminim. Şimdiden hepimize kutlu olsun.
27 Şubat 2002 Kocatepe, Ankara
239

etme siyasetlerim tersine çevirir, Avrasya'nın gücünü arttırır, Orta-Doğu ve Afrika ülkelerine de önderlik ederdik. Avrupa ülkecikleri, bizim gümrük ve diğer birliklerimize girebilmek için bize yalvarır dururlardı.

Amerika'nın 1950'lerde engellediği neft yağı (petrol) kuyularımızı açıp kendimiz işletir, demir-çelik, kömür, bor, krom üretimimizi arttırır, hammaddelerimizi kendimiz işleyip katma değeri yüksek ürünlerimizi pek çok ülkeye ihraç ederdik. Tarım araştırma kurumlarımız daha başından moleküler biyolojiye girer, üstün nitelikli tohumlar, ürünler geliştirir, tarım ve hayvancılıkta en yüksek verimi sağlayan gelişmelere sahne olurduk. Tarih boyu tüm Türk devletlerimizde ve 50 yıl öncesine kadar olduğu gibi, vatanımızın, toprağımızın bir karışını bile yabancılara teslim etmez, bunu yapmaya meyilli vatan hainlerine göz açtırmazdık.

Atatürk ruhunda devam etseydik, IMF'si ile, kuyruk AB'si ile "küresel kıraliyetçiler", önümüze peş peşe sahte sorunlar, Türkiye'nin tasfiyesine yönelik dayatmalar çıkarıp duramaz, kudurmuş bir

tüketicilikle borç batağına batırılacağımıza, ulusal gelir fazlamızla, mazlum milletlere yardımda bulunurduk, II. Cihan Harbi ve sonrası dünya denge ve dengesizliklerinden de yararlanarak Misak-ı Millî sınırlan içinde olan ve Batı Trakya, ve Musul-Kerkük'ü kurtarır, nerede olurlarsa olsunlar mazlumların, tabii bu arada soykırıma uğramakta olan Türklerin, haklarını savunurduk. Kısacası, edilgen değil, etkin bir devletimiz olurdu.

Peki bütün bunlar, gene de olamaz mı? Elbette olur. [Bizdeki söz: " Zararın neresinden dönersek kârdır";

ki" diyen Avrupa düdükleri çıkıverdi. Merak etmeyin, arkasından, "Ermenilere toprak verin, tazminat verin" gelecek. O iş zaten başladı.

5) "Kürtçe" lâfı bile tabu iken birden "Kürtçe eği-jjjö" konu oluverdi; tabii ayarlı basın-yayında, hattâ yöne ticilerin bazı pervasızlarında. Naçizane dedim ki: "Türki ye'de Türkçe eğitim mi kaldı ki, bir de etnikçi eğitimler den söz ediliyor?". Bari kendini Türk sayanlar da çıkıp "Biz de Türkçe eğitim isteriz" desin. Ama, bazılarının derdi ne o, ne bu. Dertleri, eğitimi de, resmî dili de İngi lizce yapmak.

6) Yok "Kıbrıs sorunu", yok "Ege sorunu". "Tür kiye'nin "Kıbrıs sorunu" yoktur; Batı Trakya köylerinde 68 yıldır Türklere tehcir kampı hayatı yaşatan Yunanis tan'ın "Batı Trakya sorunu" vardır (Bkz. O.S., "Hedef Türkiye", OTOPSİ Yayınları İstanbul, 2002)

7) Tek taraflı Avrupa Gümrük Birliği anlaşmamız la Avrupa'ya 50 milyar dolar kaptırmış olmamız sorunu.

8) Gitgide artan misyoner faaliyetlerine ilâveten, yurdun dört bir yanma, Hıristiyanı olmayan yerlere, kilise ler yaptırılması sorunu.

Bitti mi? Bitmedi:

9) Dışarıdan üç günde çıkarılıveren iktisadî buna lım. (Her an çökertilmeye hazır, özellikle son yirmi yılda altyapısı kurulmuş sahte iktisadî düzenin, dışarıdan düğ meye basılarak üç günde nasıl çökertildiği "Hedef Türki ye" kitabında.).

10) Tütün sorunu.

11) Şeker sorunu [pancar üretimi + yurt iktisâdının %30'unu çeken şeker, yan kimyasal hammaddeler, maki-

TÜRKİYE'YE PEŞ PEŞE GELEN SAHTE SORUNLAR ve KESTİRME YOLDAN ÇÖZÜM

Şu birkaç yıldır Türkiye'nin önüne peş peşe çıkarılan sorunlar Türkiye'nin kendisinden kaynaklanan sorunlar değil, dış kaynaklı sahte sorunlardır. Guguk kuşu gibi ikide bir çıkıp kamuoyunu her biri birer hafta kadar meşgul ediyor. Bunlara tek tek takılan, işin içinden çıkamaz, umutsuzluğa da kapılabilir. Sorunları yan yana masanın üstüne dizip duruma toplu bir şekilde bakmalıyız.

Hatırlayalım:

1) İtalya kendi meclis binası içinde PKK Meclisi toplamış, bizde iki hafta kadar infial uyanmış, "İtalyan mallan almayacağız" denmişti. Unuttuk mu?

2) ABD Meclisi, sözde Ermeni soykırımını tanı mak üzereydi ki, Klinton, "Şu an bu ulusal çıkarlarımıza aykırıdır" deyip son dakikada engellemişti. Bizde "Bu çıkarlar da ne acaba?" diyen pek çıkmamıştı.

3) Fransız Meclisi tamdı. Ayarlı basın-yayın, hem ABD, hem Fransa olayına bir palavra mazeret.buluverdi: Efendim, üç yüz bin Ermeni seçmen varmış ta, seçim ön cesi, onların oyunu almak için böyle yapıvermişler. Dışa rıda söylemeyin, gülerler adama. O zaman dedik ki: "O iki devletin adamları o kadar akılsız mı ki, azıcık bir oy için böyle bir saçmalık yapsınlar?"

4) Peki, şimdi de Avrupa Meclisi böyle bir karar aldı; onların da mı seçim derdi vardı? "Efendim, ne ola cak, kâğıt üstünde öyle bir şey demişler; bir yaptırımı yok

IMF (yâni ABD) dayatması oluşuna şaşmamak gerek,

her iki kuruluş ta "yeni dünya düzenci", ulus-devletler düşmanı "tek dünya devletçi", yâni insanlık düşmanı "küresel kıraliyetçilerin" tezgâhı.

AB diyor ki: Şunları suni an yapmazsanız sizin AB adaylığını konuşmayız bile. Yaparsan, beteri dayatmalar geliyor; "onları yaparsan, on yıl sonra belki konuşuruz". Bunlara çocuk bile kanmaz. Peki içerde ne oluyor? 38 yıldır, birileri [nasıl oluyorsa (!) bunlar da hep her türlü hükümettekiler, bir de ayarlı basın-yayındakiler oluyor] çıkıp "İllâ da Avrupa Birliği'ne girecez; illâ da girecez" deyip duruyorlar. Şimdiye kadar hiçbiri halkın önüne çıkıp ta, niye gireceğiz, faydası ne, zararı ne, hele bir tartalım, yaran ağır basarsa girelim, dedi mi? Hayır. Sanki bu, bir din kitabında ("kitapsız din" ama) gökten emredilmiş. [Karşı çıkan olursa, o da bir çeşit "kâfir" addedilip aforoz ediliyor.]

Şimdi: Sorunların l'den 8'i tümüyle sahte sorunlar; sadece ve sadece, işte bu "tek dünya düzencilik" dinine mensup "küresel kıraliyetçi", kıraldan fazla kıralcı, yerli "muhip" kuyrukların, her ne pahasına olursa olsun "illâ da girecez"inden kaynaklanıyor. Topuna kestirmeden Çözüm: AB'ye "Teşekkür ederim. Ben girmek istemiyorum arkadaş." dersin, olur biter. O zaman AB'nin dayatmaları için bir vesile kalmaz. "Eyvah, bu Türkler de akıllanıyor galiba" diye telâşlanıp "Aman ne olur girin" diye bize yalvarmaya başlayacaklardır.

Sahte sorunların 9'dan 20'ye kadarına gelince:

IMF yeni dünya düzenci, vahşi, son model sömürgeciliğin bir aracı mı? Bir çeşit banka mı? Kendilerine sorarsan

V,

ne, elektromanyetik aygıtlar,... fabrikalarının sorunu].

12) "Buğday yedeklerinizi eritin" sorunu.

13) İşsizlik ve baş gösteren açlık sorunu.

14) TL para değerinin bir anda yarıya düşmesi sorunu.

15) Topraklarımızın (yâni vatanımızın) yabancıların eline geçmesi sorunu.

16) Hortumlanmış bankaların yükünün halk sırtına bindirilmesi sorunu.

17) Öğrenci harçlarının 10 katına çıkarılıp eğitimde

fırsat eşitliğinin yok edilmesi, "evrenkentler (üniversite
ler), devletinkiler dâhil, özel şirket gibi çalışacak" sorunu.

18) Madenlerimiz bor, toryum, krom, altın, kömür;
ve neft yağı (petrol), ve demir-çelik fabrikalarımız sorunla-
n.

19) Demiryollarının engellenmesi sorunu (önce
Atatürk'ün "demir ağlan" bitti, sonra kurduğu Demir
Bank gitti).

20) Telekom sorunu.

Biri kamuoyunun önüne çıkarken, bir, iki hafta önce geleni unutulan sorunlar da sorunlar. Türkiye sorunlar içinde debelenip duruyor; halk bir yanda, başka bir ülkedeymişler intibaını veren yöneticiler+ayarlı basın-yaym diğer yanda.

Yukarıda sıraladığımız sorunlar sahtedir, çünkü hepsi dış dayatmalardan kaynaklanıyor: l'den 8'e sorunlar Avrupa Birliği (AB) dayatması; 9'dan 20'ye IMF dayatması (IMF Uluslararası Para Fonu; "Küresel Kıraliyet Para Fonu" demek daha doğru olur). Bazılarının hem AB,

KOSOVA'DAKİ...

'Trakya (Paşaeli) Balkan Türkleri Kültür ve Dayanışma Derneği" yetkilileri Sayın Cumhurbaşkanımıza açık bir mektup yazmışlar. TC Devleti' nin Balkanlarla nasıl meşgul olduğunu, daha doğrusu olmadığını belirtmesi açısından bazı bölümlerini aktarıyorum:

"Kosova'da Türkçe eğitim 1950'lerde başladı. Bugün öğrenci sayısı çok azalarak bir kaç bölgede (Pirişti-ne, Pirizren, Mamuşa, Gilan, Dobruca [Dobruçan], ve Mitroviça) devam ediyor.

Pirizren ve Mamuşa'da Türkler daha kalabalık olduğu için ve Türk Taburunun bulunmasından dolayı bu bölgede eğitim sorunları daha az.

Gilan'da eğitim sorunları ciddî. Son iki yıldır lise düzeyi öğretim yapılamıyor. Arnavutların baskısı ve Avrupa ve BM temsilcilerinin umursamazlığı birleşince bu eğitim durduruldu. Bu yıl Gilan'daki öğretmenlerin olağanüstü çabası ve mücadelesi sonucu Türkçe dilinde orta öğretim (sağlık teknisyen meslek okulu) rekor sayıda

öğrenci ile (32) yemden başladı. Bu eğitim Piriştine'den destek veren öğretmenler sayesinde gerçekleşiyor. Yalnız Sunu vurgulamak gerekiyor: Gilan'daki, Türkçe ile eğitim veren, öğretmenlere yerel yönetim ve BM eğitim encümeni maaş ödemiyor; bu öğretmenler iki yıldır maaşsız çağmaktadırlar. Ayrıca, Piriştine'den gelen öğretmenler de ücret almadıkları gibi, masraflarını da (Gilan'a gidiş-Gönüş) kendileri karşılamakta.
245

banka ya, öyleyse, müstehzi bir kibarlıkla onlara dersin ki "Sayın Banker, bankanıza olan borcumuzun faizinin faizi, nin faizine mahsuben [nakit değil haa!] bize, "Belki veririz" dediğiniz kısa vadeli, fahiş faizli katmer borç ile, altın yumurtlayan tavuk Telekom'umuzu yok pahasına elden çıkarmamızı, sahi bir de evrenkent (üniversiteler) yasamı-zın değiştirilmesini istemeniz arasında ne alâka olabilir? Garibimize gitti." dersin. Öyle ya bu, borcu ödenebilsin diye bankacının, sen müşterisine, "Önce karını hele bir boşa; çocuğunu o okuldan al, şu yerli misyoner türü okula gönder" demesine benzemez mi? Merak etmeyin bir şey olmaz [olsa olsa hükümet düşer(!)], IMF'nin civciv stajyerleri hizaya gelir. O da yetmezse Malezya'nın yaptığı gibi IMF'çileri gönderildikleri yere sepetler, Malezya gibi bir yılda iktisadî büyüme hızını %8'e yükseltir, sahte sorunların bu yansından da kurtulursun. Geçmiş olsun herkese; bir daha sefere dikkatli olun da nezleniz nüksetmesin, yeniden üşütmeyin.
5 Mart 2002 Ankara
244

ile TC evrenkentlerinde Türk bilimi bitirsinler, yüksek li-saıislannı alsınlar; sonra Kosova'ya gönderilsinler."

Ders kitapları sorunu: Mektupta deniyor ki: "İlk ve orta öğretim (lise) için Türkçe ders kitapları (Fen, matematik, fizik, kimya, biyoloji(dirilbilim), coğrafya, din eğitimi) Türkiye'den sağlanabilir. Kosovalı ile Türkiye'den uzmanlar ortaklaşa Türkçe ders kitapları yazabilirler."

Derneğin mektubundan bu kadarım aktarmakla yetineceğim. Şimdi, Türkiye'de bu yazımızı okuyanların ne düşüneceğini tahmin

etmek zor değil. İçimiz burkularak "Vah!" diyoruz. Türkiye'dekiler olsun, Kosova'da, Balkanların diğer bölgelerinde, Kıbns'ta; Musul-Kerkük'te, Batı Paşaeli'nde olsun, yazık Türk gençlerine. Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti'ni emanet ettiği gelecek nesiller için, ve onun gösterdiği yolda, her dalda Türkçe ile eğitim için seferberlik yapması, Türkçe ders kitapları hazırlatması, teşvik etmesi gereken TC yetkili kurumlan, Türkçe ile eğitimi, Türkçe ile bilimi ve yayınlan yok etmekle meşgul; gençliği Tarzanca yokuşuna sürmüş, onu eğitimsiz, üstelik de kimliksiz bırakmak yolunda. Türkçe ders kitaplan da ne oluyormuş; 50'şer dolara İngiltere'den, ABD'den ithal İngilizce ders kitapları ne güne duruyor. Veliler, öğrenciler, öğretmenler! Artık bu ihanetin durdurulması için toplu hâlde varlığınızı ortaya koymanız, sesinizi duyurmanız gerekmektedir. Önce Türkiye içinde toparlanalım, kendimize gelelim ki, dünyanın dört bir ya-oında yok edilmekte, en azından köleleştirilmekte olan Türk gençlerine de sahip çıkabilelim.
4 Nisan 2002 Kadıköy, İstanbul
247

Dobruca ve Mitroviça'da Türkçe eğitim "can , şiyor", ancak bir iki öğretmenin olağanüstü çabası ile sür, dürülebiliyor.

Hâl böyle olunca oradaki (TC) Türk Eşgüdüm Merkezi'nin müdahalesi gerekirdi. Aslında bu merkezde, kilerin, üç .senedir orada oldukları hâlde bu konuda ne yap. tıklan hakkında hiç kimsenin bilgisi yok. Öğretmenlere hiçbir destek yok; halbuki eğitim oradaki Türk toplumu için hayatî önem arz etmektedir. Özellikle savaştan sonraki ilk iki yıl (1999/2000), Kosova'da bir hükümranlık boşluğunun bulunduğu bu süre zarfında Türkiye, Türkçe ve eğitim konusunda diğer ülkelerde yapamadığını Kosova'da yapabilirdi. Kitap, araç gereç, müfredat programlan, öğretmen ve uzmanlar gönderebilir, bu suretle etkisini, gücünü, ve o topluma bağlılığını göstermiş olurdu. Özellikle Mitroviça ve Dobruca ile kimse ilgilenmiyor; kendi kaderine terkedilmiş bir Türk toplumu manzarası sergilenmekte."

Yüksek öğretime gelince (atlayarak devam ediyorum) :

"Türk dilinde eğitim veren tek yüksek öğretim kurumu Kosova'daki Eğitim Bölümcesi (Fakültesi) bünyesindeki Türk Dili ve

Edebiyatı Bölümü (Türkbilim, Türkiyat, Türkoloji) adında)." Burada da eğitimin yetersiz olduğu söyleniyor ve bazı önerilerde bulunuluyor: "Piriştine Evrenkentİ ile Trakya(Paşaeli) veya İstanbul Evrenkenti arasında bir anlaşma imzalansın. TC'den öğretim görevlileri belirli sürelerle oraya gönderilsin. Kosovalı ikinci, üçüncü sınıf öğrencileri arasından seçilenler dikey
246

BODRUM'DAKİ

Bodrum'da yurtsever/vatansever işadamları, bağımsız bir "iş adamları derneği" kurmuşlar; ne TÜSİAD'-la, ne MÜSÎAD'la ilişkili. Eksik olmasınlar, halka bir konuşma yapmam için davet etmişlerdi; nihayet geçen hafta gidebildim. Orada evrenkent yok; halk genellikle gezim (turizm) işinden geçimini sağlıyor. Son yıllarda büyük kentlerden de aydınlar gelip Bodrum ya da çevresindeki köylere yerleşmişler.

Toplantı, Bodrum Belediyesi'nin kültür merkezinde büyük ve coşkulu bir dinleyici kitlesinin katılımı ile gerçekleşti. Gece ve ertesi gün de çeşitli sohbet toplantıları. İlk gün Milas/Bodrum yerel TV" sinde bir iki saatlik canlı yayın, sonra iki radyo FM kanalında kayıt.

Bodrumlular ve çevre halkı ile kaynaştık. Ne büyük mutluluk. Gördüm ki, Bodrum ve civarında da "Büyük Uyanış" başlamış.

Bodrum'u 1980'li yıllar ortalarında birkaç kez yelkenle denizlere açılmak, sahillerimizi, sonra da İstanköy gibi burnumuzun dibindeki adaları ziyaret için üs olması itibariyle ziyaret etmiştim. O sıralar Marmaris'in güzelim koylarında da demirlemiştim. Ama yakınlarda Marmaris'ten geçtiğimde, doğanın da, Türk kimliğinin de on beş yılda nasıl perişan edilmiş olduğunu görüp hayıflandım doğrusu. Bodrum da öyle olmuştur diye endişeli vardım Bodrum'a. Ama çok şükür, Bodrum hayli büyüdüğü hâlde düzenli gelişmiş. Sevindim. Yerlisinin de, sonradan gelip
248

desenlerin de bilinçli olmasının payı önemli, yüksek binalara izin verilmemiş olmasının da. Antalya, Mersin, Göreme, Kuşadası gibi gezim bölgeleri, hayli geç kalınmış ta olsa, örnek almalı.

Bodrum gezim (turizm) bölgesi olduğu için konuşmamda Batı'nın Türkiye üzerindeki ikinci uzun vadeli derin oyunu (birincisi yabancı dille eğitim) olan gezim adına oynananlara ağırlık verdim.

Havaalanından kente gelirken yol kenarı reklâm levhalarına bakan yabancı Türkiye'ye geldiğini anlamakta güçlük çekiyor. Bir de Türkçe'nin imlâsını bozma faaliyetleri var ya... Bir levhada "Ashk Clup" yazıyor. Güler misin, ağlar mısın? Şu onursuzluğa, bir de ahmaklığa bak: Behey gafil (belki de kasıtlı hain)! "ş"yi "sh" yazdın diye yabancı "aşk"ın ne olduğunu mu anlayacak? Hangi marazî kafa böyle bir şey yazabiliyor? Ey Bodrum'un vatansever ahalisi, böyle kepazelikleri artık görmezlikten gelmeyiniz. "Büyük Uyanış" a katılmış olduğunuza göre, derneklerinizle, belediyenizle böylelerini tespit edip toplu hâlde ikâz edin. Yoksa bu gibileri Bodrum'un genelini küçük düşürüyor. Düzinelerle ilçe, il belediyeleri yurdun her tarafında dükkân, işyeri adlarının Türkçe olması için seferber oldular. İlk başlayan da Karaman idi. Bu suretle Karamanlılar, Türkçe savunucusu Karamanoğlu Mehmet Bey'e lâyık torunlar olduklarını ispatladılar. Yıllar öncesinden belediyelere şu öneride bulunmuştuk1: En güzel Türkçe ad koyan esnafı yarışmayla belirleyip törenle ödül verilsin. Bunu belediye yapmakta direniyorsa (oylarınıza da dikkat),

1 Bkz. Oktay Sinanoğlu, "Bye-Bye Türkçe" Otopsi Yayınları, 6. Baskı, Nisan 2002, İstanbul

demekler de yapabilir. Güzellikten anlamayan, yaptığı hatâyı, uyarıldıktan sonra idrak etmek istemeyen Türkçe düşmanıdır. Bu en önemli ayraç, belirteç: Türkçe düşmanı olan aslında Türk Ulusunun ve Türk yurdunun düşmanıdır. Kimsenin şüphesi olmasın.

Bodrum'un ortasında bir kuyumcular sokağı var; kısa, güzel bir sokak. Oradan geçerken, iki yanında altınlar ışıl ışıl ışıldıyor. Fakat baktım: Dükkân adları "Ahmet's Jewellery" gibi. Allah Allah diyorsun, yabancı gezmen o kadar ahmak mı ki, oranın kuyumcu olduğunu anlamayacak? Üstelik, gelenlerin çoğu Fransız, Alman, İtalyan, İspanyol. Onlar da, fark etmişsinizdir, o dili biraz bilseler bile (bir çoğu da bilmez) kendileriyle İngilizce konuşmaya kalkana kızarlar. Memnun olmalarını istiyorsan, çat pat da olsa onların dilinden

konuşacaksın. Bak o zaman nasıl yüzleri gülecek, seninle yakınlık kuracaklar.

Böyle şeyleri Bodrum'da konuşmuştuk. Artık ayrılacağım sıra, geçerken bir de baktım, öyle bir dükkânın önüne merdiven dayanmış, "Jewellery" yazısı sökülüyor, yerine "kuyumcu" harfleri takılıyor. İşte Bodrumlulara bu yakışır. Sağolun. Türkçesever, yurtsever esnaf görecek ki, iş yerlerinizde onur ve Türk kimliği belirtileriniz arttıkça yabancılar da size itibar edecek, alış-verişiniz, geliriniz de artacaktır. Gezmen (turist), değişik bir kültürü, yaşam tarzını tadabileceği, haysiyetli insanların yaşadığı bir ülkeye gitmek ister. Bodrum'daki bilincin, uyanışın Türkiye'nin her yöresine dalga dalga yayılacağından eminim.

11 Nisan 2002 Kocatepe, Ankara

KIBRIS'TAKİ...

Geçen gün Kıbrıs'ta görevli genç bir Türk subayı telefon etti: Bizim kitaptan duymuş, nasıl temin edebileceğini soruyor. "Kitapçılarda yok mu?" dedim. Yana yakıla Kıbrıs'ta Türkçe kitap satan kitapçı bulamadığını söyledi. Oradaki evrenkentlerin de kütüphanelerine gitmiş, Türkçe kitaplar görememiş. Biliyorsunuz, Kıbrıs'ta kurulmuş özel veya yan özel evrenkentlerin eğitim dili tümüyle İngilizce. Öğrencilerin çoğu da, hayli ücret ödeyerek Türkiye'den geliyor.

Son yıllarda iki kez Kıbrıs'a, konuşmalar yapmağa gitmiştim. Doğu Akdeniz Evrenkenti iftihar edilecek bir evrenkent ODTÜ'den gelmiş, değerli rektörü, T.C.'deki evrenkentlerin imrenmesi gereken bir iş yapmış: Önce, yerleşkenin orta yerine büyük bir kütüphane yaptırmış, sonra etrafına derslik, idarî vb. binaları. İki katlı güzel kütüphaneyi gezmiştim. Zengin kitap rafları, orta yerde çalışma masaları, yanda bilgisayarlar. Hummalı bir faaliyet sürüyordu. Her taraf, araştırma yapan, hani hani çalışan öğrencilerle doluydu. Gerçekten sayın rektörü kutlamalı. Halbuki, T.C.'de bol bol özel evrenkentler kurulurken, "Peki, kütüphane ne olacak?" dediğimde, "Dur şimdi, o işlerde para yok" cevabını alıyordum. [Gerçi, epey zaman geçti; şimdi artık kütüphanelerine de sıra gelmiştir.]

Kıbrıs'taki özel evrenkentlerden sadece bir tanesini şöyle bir gördüm: Önündeki kocaman bir Amerikan

armasıyla, ABD'nin adı hiç duyulmamış bir "evrenkent"-inin şubesi olduğunu beyan ediyordu.

Bir kaç ay önce Kıbrıs'tan bir de muhterem bir hanımefendi telefon etmişti: İngilizler zamanında Kıbrıs'ta büyümüş, sanırım sonra bir süre İngiltere'de yaşamış, tekrar Kıbrıs'a dönmüş. Türkçe'si harikulade. Kıbrıs'ta anaokulundan itibaren Türkçe ile eğitim kalmadığından, okul kitaplarının İngiltere'den geldiğinden yakınıyordu. [Eh yâni, Türkiye 'de de artık durum pek farklı değil] Halbuki İngilizler zamanında bile Kıbrıs'ta daha çok Türkçe ile eğitim varmış, Türkiye'den kitaplar gelirmiş.

Bir iki perişan sömürge hâriç tüm ülkeler eğitimlerini çoğunluğun ana dilinden yaparlar. Başka türlüsüyle dosdoğru bir eğitim olamayacağını herkes bilir. Ülkelerin bütünlüğü, bağımsızlığı da buna bağlıdır. Dolayısıyla yabancı dilden eğitim yasak olup çeşitli yabancı diller ayrıca öğretilir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti adını taşıdığına göre eğitim dilinin tümüyle (ve Atatürk'ün temel ilkesine de uygun olarak) 1974'ten beri Türkçe olması gerekirdi. Bir "Türk Cumhuriyeti"nin en belirgin vasfı, dilinin, onu devam ettirebilmesi için de eğitim dilinin, Türkçe olmasıdır. Öyle olmaması, T.C.'nin, daha doğrusu, yetki mercilerinde olan bazı kişilerin, Kıbrıs'ta İngiliz taşaronluğuna soyunmuş olmalarından başka bir şey ifâde etmez.

Umut verici bir gelişme de var: Kıbrıs, Lefke'de, bazı yurtseverlerin, eğitim dili Türkçe olan bir evrenkent karmakta olduklarını haber aldık. Geç de olsa, zararın neresinden dönülse kârdır. Aksi hâlde, dili Türkçe olma-

yan bir Kıbrıs'ı, Yunanistan ve Avrupa Devleti'ne kendi elimizle teslim etmiş oluruz. Tabii, Türkiye'nin kendisi için de aynı tehlike mevcut.

Türkiye'nin işi gücü, küresel kiraliyetçi kuyruklarının önünü açıp boş bırakarak Türk Ulus'unun tasfiyesini hazırlamak değil, diğer Türk ülkelerinde İngiliz, Avrupa, Amerika taşaronluğu yapmak değil, Türklerin yaşadığı her yerde, Irak'ta, Suriye'de, İran'da, Balkanlarda,

Batı Trakya (Paşaeli)'da, Avrasya'da, Almanya'da, Türkçe ile eğitimin engellendiği pek çok bölgede, Türkçe ile eğitim yapılabilmesi için uğraşmak, her yerde ezilmekte olan Türklerin haklarını savunmak, dillerini, kimliklerini, varlıklarını koruyabilmeleri için çalışmak, onları fizikî veya kültürel soykırımdan korumak olmalıdır.

Türkiye'deki "Büyük uyanış" bu sorumluluklarımızın da yerine getirilmesine yol açacaktır.

18 Nisan 2002

Kadıköy, İstanbul

KİTAPSIZ BİLİM

"Bir bilimcinin günlük faaliyetleri arasında en fayda-1ı ve zevklilerinden biri kütüphaneye uğramak, kitapla dünyanın çeşitli yerlerinden yeni gelmiş çeşitli bilimsel der-gileri karıştırmak, yenilikler âlemine dalıp gitmektir. Bu aklına yeni fikirler gelir, konular ve çalışmaları arasında ye ni bağıntılar kurar, araştırma hevesinin, ö bilimci için şart olan gönlündeki merak meşalesinin daha bir tutustuğu-nü hisseder. Sonra odasına döner, defterini açar, yazar çil zer, kendisine sorular sorar, cevaplarını düşünür, denklemi ler türetir; âdeta defteriyle konuşur. Ah, o ne büyük zevki tir: karmakarışık sorunları yavaş yavaş vuzuha kavuştur mak, uzun çalışmalardan sonra birden "bütünü" görebil! mek, yepyeni sezgilerle donanmak. İşte insanoğlunun yarat! tığı sayısız icatlar, bulunan derin tabiat kanunları ve kuram| lar arkasında yatan böyle hisler, böyle araştırma, anla bulma heyecanlandır. Olmuş, bitmiş, "pişmiş" bir konunun, sonunda okul ders kitaplarına kadar indiğindeki kurulukta o Uzun, sessiz gecelerin heyecanlarını görmek mümkün değildir. Tevekkeli değil, hele Türkiye'de, pek az öğrenci fenci olmak ister. [İlâveten, unutmayalım ki, evrenkentle-

("üniversite") onyıllardır, giriş sınavlarında en düşük sıralamayı tutturanlar fen bölümlerine kaydolunmaktadır (tabii pek nâdir de olsa üstün yetenekli, bilime meraklı bazı istisnalar hariç)]."

Yukarıdaki paragrafı iki yıl kadar önce yazmış, aynı başlıkta bir makaleye başlamıştım. Sonra öylece kaldı. Şu günlerde Türkiye'ye

uygulanmakta olan "kültürel soykı-nm"a yeni boyutlar eklenmekte olduğunun acı haberlerini aldıkça o bitmemiş yazı aklıma geldi; devam ediyorum:

Evrenkentlerin en önemli bir işlevi araştırma-geliştirmedir. Bu yoldan, önce ülke iktisadiyatına katkı, ve her türlü gelişme sağlanır. Mastır ve doktorada öğrenciler bir işi yaparak öğrenirler. Eğitim, bir takım kalıplaşmış bilgileri ezberlemekten ibaret değildir. En iyi öğrenim, yaparak öğrenmektir. Kişi, kendisi sorgulayacak, çözüm arayacak, değişik yollar arayacak ki, konular kendine mal olsun. Peki kitapsız, kütüphanesiz araştırma olur mu? Hattâ icra-ı meslek olur mu? Elbette hayır. Bu hekim için de, mühendis için de, klâsikler, dil tarih bölümleri için de böyle.

Dış ülke evrenkentlerinde zengin, büyük bir merkezî kütüphaneye ilâveten, her bölümün, hattâ anabilim dallan birimlerinin kendi mekânlarında özel amaçlı uzmanlık kitaplıkları olur. Kimyacı iseniz, deney tasarlarken, yaparken sık sık yandaki kitaplıktan el kitaplarına, verilere başvurursunuz. Hekim, muayene esnasında bile arada bir kaybolur, yandaki kitaplıkta bazı verilere bakar (her şeyi ezbere bilecek değil ya). Evrenkentteki edebiyatçı, tarihçi, anabilim dalının, yanı başındaki kitaplığında eski metinleri yan yana koyar, inceler. Onun laboratuvarı, böyle bir kitaplıktır; zamanının çoğu orada geçer.

Bizde de eski, köklü evrenkentlerimizde (İst. Evr., İTÜ, Ank. Dil Tarih Coğrafya Bölümcesi) durum böyle idi. Bu kuruluşlar ülkemizin kaleleri idiler. İlk ikisi yüzyıllardır, Ankara'daki ise Cumhuriyet döneminde, dünya çapında bilim adamları yetiştirdiler, araştırmalar yaptılar, Türk kültürüne de büyük katkılar sağladılar. Yıllardır, bu muhteşem kuruluşlarımızın bazı dış güçleri rahatsız edeceği, tedbir alacakları aklıma gelir, endişelenirdim. YÖK'ün kurulmasıyla zâten evrenkentlerde araştırma fikrine büyük bir darbe vuruldu. Sonra eski evrenkentler de birer birer yabancı dille eğitime geçirildi; tüm evrenkentler geçiriliyor. Bu önce, dünyada eşi görülmemiş bir kaynak ve insan zamanı israfı olan "hazırlık" sınıflarının konmasıyla başlıyor. Evrenkent-lerin çoğunda zâten dosdoğru bir kütüphane bulamazsınız. Varsa bile içi neredeyse boştur. Şehirlerde ise, Osmanlı döneminden kalanlar hâriç, dosdoğru bir kütüphane bulunmaz. Bir de "bilim"den bahsediliyor. Kitapsız bilim olur mu?

Şimdi de köklü evrenkentlerimizde bölüm, anabilim dalı kütüphanelerinin yok edilmesi faaliyeti başlamış. İÜ'de aniden gelip kitapları kutulara doldurup bodrumlara atıyor, rafları bile parçahyorlarmış. Tarihî kitaplar yok oluyor. Öğretim üyeleri hiç araştırma yapamayacak. Ahları göğe yükseliyor; dinleyen yok. Bir çok istifa.

Unutmayalım ki, bir yandan da çeşitli evrenkentlerde Türk Tarihi, Türk Dili ve Edebiyatı, Türkbilim (Türkiyat, Türkoloji) bölümleri kapatılıyor. Ortaöğretimde de durum aynı: Türk tarihi, Türk edebiyatı dersleri, yâni ulusal kimlik ve kültürle ilgili ne varsa tasallut altında. Toplu bakıldığında tam bir kültürel soykırım manzarası var. Olanlar-

da sadece şu bakan, bu başkan, bu müsteşara bakmak yanıltıcı olur. Onlar gitse de yerlerine başkaları konsa aynı gidişat görülecektir.

IMF ve Dünya Bankası bile (nasıl bankaysa) eğitim kurumlarına doğrudan karışıyor. Öyle görünüyor ki "küresel kıraliyetçi"lerin Türkiye'ye biçtikleri kefen giydirilmektedir.

İstifa etmeyin; umutsuzluğa kapılmayın. Birlik olup cesaretle ve topluca sesinizi duyurun.

24 Nisan 2002 Kadıköy, İstanbul

AMERİKAN BAYRAKLI...

1970'lerde gençlerin T-gömleklerinde Amerikan hayranlığı ifâde eden Amerikanca yazılar görülmeğe başlandı. Yıllar önce yazdık ki, bu gömlek işi, ruhsal (ruhbi-limsel, pisikolojik) savaşın önemsiz gibi görünen fakat gayet etkin araçlarından biridir.1 O gömleği giyen, yabancı kimliği de giyinmiş demektir; sürekli öyle hisleri tazelenir. Ayrıca onu görenler de etkilenir.

Son zamanlarda, işin mâhiyeti büyüdü: Gömleğin önünde kocaman Amerikan bayrağı. Bunu her kesimden insanlarda, çağdaşı, dindarı, genci, orta yaşlısı, görür olduk. Bu gömlekleri kimler imâl ediyor, daha doğrusu ettiriyor, incelenmeli. Altından muhakkak bir çapanoğlu çıkacaktır.

Yakınlarda, basında ilginç bir haber çıktı: Selçuk kasabasında, nihayet bir esnaf ta göğüste Türk bayrağı sergileyecek gömlekler imâl edip satışa çıkarmış. Ba vatandaşlar da alıp giymişler. Peki ne olmuş? Savcı her esnafa, hem giyenlere dâva açmış. Gömlekler toplattırıl-mış; imalatçısına, satıcısına, giyenlere para cezalan kesil-mis. Türk bayraklı giyim yasalara aykırı imiş. (Herhalde bu yasa çıkarılırken (eskiden çıkmışsa; yoksa, insanın ak-

1 Bkz. O. Sinanoğlu, "Bye-Bye Türkçe", Otopsi Yayınları, İstanbul, 7. Baskı, Mart 2002.

lına, IMF'den mi geldi diye bir soru gelebilir), Türk bayrağına saygı, bayrağın nizâmnâmeye uygun olması gibi iyi niyetler olabilmiştir) Her ne hâl ise, siz sonuca bakın: Türk bayraklı giyim yasak, ama Amerikan, İngiliz bayraklı giyim mubah ! Bir de dikkat edelim: Hiç Japon, Fransız, İtalyan bayraklı gömlek gördünüz mü? Göremezsiniz. Çünkü , mesele, sâdece bir süs, veya basit bir özentiden ibaret değil. Türk kimliği kaldırılıp, yerine patron ülkenin kölesi kimliği yerleştirilmek isteniyor.

Ne yapmalıyız? Bu konuda da duyarlı olacak büyük halk. çoğunluğu tepki gösterip tedbir almalı. Esnaf birlikleri, dernekleri var ya, oralarda, duyarlı esnaf konuyu gündeme getirmeli. Yabancı bayraklı giyim imalatçı ve de satıcıları îkaz edilmeli. Mânâsını bile bilmedikleri İngilizce gömlek önü yazılarını kendilerine kimlerin

verdiği öğrenilmeli. Arkada bir para desteği de oluyor mu? Araştırılmalı: Öğrencilere de iş düşüyor. Öyle giyimler kuşananlar kibarca uyarılmalı. Türk kimliğini koruma mâhiyetli açık oturumlar düzenlenip bu konu da dile getirilmeli.

"Büyük Uyanış" yurdun her tarafında, ve her kesimde başlamış olduğu için bu ince oyun konusunda da hareket başlayacak, bahis konusu haysiyetsizlik alâmetleri de hızla ortadan kalkacaktır. Giyim, kişi gönlünün dışa yansımasıdır. Gönüller temiz olunca, giyimlerdeki kimlik kirliliği, bulanıklığı emareleri de silinecek. Unutmayalım: Ruhbilimsel savaşa karşı kurtuluş savaşımız başlamıştır.
7Mayıs 2002 Uzaklardan
259

TOPRAK, SU, EKMEK

Barışta veya savaşta bir ülkenin en stratejik maddeleri yiyecek ve su. 1980'e kadar Türkiye bu hayatî maddelerde kendine yeter durumda olduğu, gibi, biliyorsunuz, başka ülkeleri de besleyebiliyordu. İki cihan harbinde bile Türkiye ayakta kalabildi. Her köyde, kasabada kişilerin hiç olmazsa birkaç koyunu, birkaç meyve ağacı, iyi kötü gıdasını sağlayabilecek ekili bir karış toprağı vardı. EL Dünya Harbi'nden Avrupa perişan, aç bilâç çıktı. Harp sırasında Türkiye iki tarafı da besleyip harbin sonunda hazinesini altın dolu buldu.

Derken 1947, geldi Amerika: Her konuda ikili (aslında tek taraflı) anlaşmalar, sonra da illâ borç alacaksınız dayatmaları, askeri fabrikaların âtıllaştınlması, yeni stratejik sanayilerin engellenmesi, demiryolu siyasetimizin durdurulması, tramvayların sökülmesi, tarihî şehirlerin ortasından otoyollar geçirilmesi, İstanbul'un muhteşem bir Türk-Osmanlı şehri olmaktan çıkarılıp "Yeni Bizans"a doğru meşum adımların atılmağa başlanması. 1950'lerde hızlanan sömürgeleşme, eğitimin yabancı danışmanlarla sıfırlanmaya doğru gidişi, dış siyasette ABD'ye tek taraflı
260

bağımlılık, gelişmekte olan Avrasya ile ilişkilerin hemen hemen hiç olmaması, zamanla komşularımızdan, Orta-poğu, bin yıllık arka bahçemiz, ülkemiz İslâm diyarından soyutlanmamız, köyden kente

düzensiz, amaçsız göçlerle kentlerin çığırından çıkması, köy yaşamının yok olmağa başlaması, ve ilânihâye... Dıştan planlı, içten ihanetli gidişat. Ve sonunda, baş gösteren açlık.

Tabii bu filim daha önceleri, yüz yıldır, ABD'nin bulaştığı her ülkede oynatılmıştı. Acaba, 1947'den itibaren, Türkiye'de, ABD'nin yakın tarihinde gariban Orta ve Güney Amerika ülkelerinde, ve bazı Asya illerinde yapmış olduklarını bilen devlet veya evrenkent mensubu uzmanlar var mıydı? Vardıysa niye ikaz sesleri duyulmadı, tedbirler alınmadı? Sonunda (herhalde 50 yıllık yabancı planının akabinde) işte bu günlere geldik. Şimdi vatanımızın topraklan, halkımızın gıdası, sağlığı, insanca yaşayabilme koşullan tehlikede. IMF gıdım gıdım besleyip karşılığında almadığını bırakmıyor. Peki Türk milletinin, halkının geleceğini, çıkarlarını kim koruyacak? Koruması gerekip de korumayanların haddini kim bildirecek?

Şimdi "Büyük Uyanış"la birlikte ilk yapılacak iş, hayat memat meselesi olan topraklarımızın (yâni "vatan" demek olur; unuttuk mu? Asla.), su kaynaklan ve güzer-gâhlannın, bentlerin ("baraj"ların), sulama tesislerinin, ve ekmeğimizin (buğday, tarım, tohumculuk, şeker, ünlü Türk tütünü, hayvancılık,...) yabancıların eline geçmesini durdurmak, sonra geri almak ve korumak olmalı. Özellikle 1980'den beri, son iki yıldır iyice depreşerek, yabancı parmağıyla çıkartılan teslimiyet yasaları derhal iptal edilecek, verilen tapular, imtiyazlar geri alınacak. Yanılmı-

yorsam, uluslararası hukuka göre, yabancı zoruyla, ya da müdahalesi ile çıkarılan yasalar geçersiz sayılır. (Yurtsever hukukçularımız bu konuya lütfen eğilsinler). Toprağımızı, suyumuzu, ekmeğimizi kurtaracak ve sağlama alacağız.

"Ekmek elden, su gölden" düsturuyla yaşamağa a-lışrnış olanlar unutmasınlar: "El", ekmeğini elinden alır, suyunu da kurutur.

15 Mayıs 2002 Gurbet ellerden

YURT DIŞINA GÖÇMÜŞ TÜRKLERE

Geçen gün Avustralya'dan bir bey telefon etti. Aydın, kültürlü bir bey olduğu besbelli. Orada Türkçe radyo yayınlan yapıyormuş;

bulunduğu yerde 60-70 bin Türk varmış. Telefonla yarımşar saatten iki tane söyleşi yaptık. Sorular çok güzel hazırlanmış. Bey'in Türkçe'si de mükemmel.

Sorulardan biri, oradaki Türklerin kendilerini içinde buldukları bir ikilem üzerine sormak istedikleriydi: Bir yandan yabancı ülkeye uyum sağlamak, orada çalışmak zorundalar; bir yandan da çocuklarının yabancı olarak yetişmesi ihtimalinden endişeliler; Türk kimliklerini ne kadar korumalılar? Tabii böyle bir sorun hissetmeleri bile iyiye alâmet. Öyle ya, özellikle ABD'deki bazılarının böyle bir sorunu yok. "Biz Amerikalılar" diye Tarzan şivesiy-le konuşanlarına, bazı da Türkçe biç konuşmak istemeyene ara sıra rastlamışımdır (ama çok şükür az).

Radyo söyleşisinden bir hafta sonra kendimi Hollanda'da buldum. Bir çok Türk dernekleri var; Sovyetlerin dağılışının onuncu yılında Türk Dünyası'nın durumu, so-nuüan, Türkiye ile ilişkileri, ortak Türkçe, ortak yazı gibi

meseleler üzerine bir toplantı düzenlemişler. Türkiye'den de bir kaç konuşmacı. Bir tek Büyük Elçi katılmamış; e-fendim, kendisi ancak konu Türkiye-Hollanda ilişkileri olursa katılırmış. [Bu Dış İşleri Bakanlığı 'nın artık iyice bir gözden geçirilmesi lâzım, önceki yıllarda, ABD 'de ve Almanya'da, yalnızca Türklerin bulunduğu toplantılarda herkesin ingilizce konuşmalar yaptığını, böyle olsun diye oralardaki konsolos ve elçilerden Türk derneklerine yazılı tamimler gelmiş olduğunu yazmıştım (Bkz. O.Sinanoğlu, "Hedef Türkiye", Otopsi Yayınları, ist. 2002). Düşünün, Almanya 'da bile İngilizce! Neden? Küresel Kıraletçilerin planına uyum sağlamak için olacak.]

Ertesi gün Rotterdam'daki başka bir Türk derneğinin konuğu olduk. Duvarlarda İbn-i Sina, Birûnî, Harezmî gibi büyük Türk bilginlerinin, matematikçilerinin resimleri. [YTU'nün matematik bölümünde de bir gün, yabancı büyük matematikçilerin resimleri yanı sıra bizimkileri de görürüz inşallah.]. Öbür yanda Hacı Bektaş Veli'nin tasviri. Hârika çiğ köfteler, dönerler yendikten, konuşmamızı da yaptıktan sonra âmâ Âşık Efe ozan aldı sazı eline, türküler yaktı. Kendimi Türkiye'den fazla Türkiye'de hissettim. Orada doğmuş büyümüş gençler bile gayet güzel Türkçe konuşuyor. Hem

Hollandalı'lar, hem de sonuna kadar kimliklerine sahipler. [Türkiye 'deki tatlı su küresel kıraliyetçi kuyrukları utansın.]

Bir ülke ulusal hedeflerini kaybeder, eğitim düzeni sıfırlanır, iktisadı çökertilir, açlık baş gösterirse, yurt dışına muhaceret artar. Yurt dışına göçmek zorunda kalanlar elbette bulundukları ülkenin yasalarına uyacaklar, toplumun kurallarına, kültürüne saygı gösterecekler, yaptıkları

işin en iyisini yapacaklar, çevrelerindeki o ülke insanları, aralarındaki Türkleri örnek insanlar olarak görecek, gösterecek. Amma, nerede olurlarsa olsunlar göçmenler Türk içimliklerine sımsıkı sarılacaklar, aralarında bazı görüş ayrılıkları da olsa birlik olacaklar, çocuklarına mutlaka Türkçe'yi, Türk tarihini, geleneklerini, Türk edebiyatını öğretecekler. Şimdi yurt dışındaki Türklerin de "Büyük Uyanış "tan nasiplerim aldıklarını görüyor, ana yurtlarını hiç bir zaman unutmayacaklarını, ona daima destek olacaklarını biliyoruz. Selâm olsun hepsine.

25 Mayıs 2002 Rotterdam

GENÇLERE: MESLEK ve ZENAAT

Bir öğrencim vardı, Yale Evrenkentinde; çok başarı-lıydı; hem kimyayı, hem iktisâdı aynı anda bitirdi. (Bkz. "Emine Çaykara söyleşisi: 'Oktay Sinanoğlu Kitabı', İş Bankası Kültür Yayınlan, 2001-2002). Adı Jonathan Cave.

Bir yaz, bir ay kadar ortadan kayboldu. "Nerdeydin?" dedim. Meğer TIR şoförlüğü kursuna .gidip TIR ehliyeti j almış, tatil diye. Önce şaşırdım, sonra anladım: Kafasıyla yoğun çalışanlar, fizikî işlerle uğraştıkları zaman dinlenirler, bu onlara zevk verir. Başka örneklerini de görmüştüm: Nur içinde yatsın, Norveç asıllı benden epeyi yaşlı, hem meslektaş, hem arkadaşım Lars Onsager (sonradan fizik Nobel ödülünü alan), derin düşüncelerle, en çetrefil matematiksel meselelerle dolu bir günün sonunda, evinin bodrumunda kurduğu marangoz atölyesine çekilir, saat-lerce marangozluk yapardı.

1960'lı yıllarda, bir ara beraber Yale'de bulunduğumuz, değerli tiyatro yazarımız Güngör Dilmen (bu yazıyı görürse, selâm olsun kendisine), yaz geldikte, Konektikut Eyaletinin yemyeşil çiftliklerinden birinde, gönüllü ola-rak toprakla çalıştı. Böylece doğa ile bütünleştiğini, j tazelendiğini ifâde ediyordu sohbetlerimizde.

Fakat Jonathan Cave'in Tır şoförlüğü merakının al-tında yatan başka bir neden daha varmış. Dedi ki: "Dün-yanın hâli belli olmaz. Bizim gibi fikriyatla uğraşanlara

\

bir gün ortam bulunmayabilir, yaşam imkânları da olmayabilir. Onun için, bir yandan yüksek meslek edinirken, bir yandan da, her yerde, her koşulda geçer akça olabilecek bir zanaat sahibi de olmayı düşündüm. Tır kursu ilânını görünce, gittim yazıldım." Jonathan ehliyetini aldı; inşallah zanaatını icra etmeye de, dünya ahvali gittikçe bozulmakta ise de gerek kalmaz. Şimdi kendisi Stanford Evrenkenti'nin bir profesörü olarak matematiksel iktisat kuramları geliştirmeğe devam ediyor.

Türkiye gibi IMF'nin kancalarına takılmış ülkelerde gençlere, yukarıdaki , o zaman yirmi yaşında olan bir gencin yaşam öngörüsü yararlı gelebilir. Üstelik, Türkiye'deki evrenkentlerde (belki tıp gibi bir iki dal hâriç) işe yarar, gerçek bir meslek eğitimi verildiği pek söylenemez. "Evrenkent bitirdim" demekle bir şey olmuyor; ne yapabiliyorsun, soyut ölsün, somut olsun ne üretebiliyorsun, o önemli.

Bizde öğrenciler yaz tatillerinde ne yapar? Çoğunun yararlı bir meşgalesi var mı acaba. Yanıtı okuyucuya bırakalım.

Türkiye'de artık, genç, evrenkent bitirmiş olsun, evrenkente girememiş olsun, pek fark etmiyor. Gidecek evrenkent bulamayan bir iki milyon genç var da, bitirip iş bulamayanların sayısı da epey arttı. [Böyle küresel kıraliyetçilere teslim edilmiş ülkelerde mesleklerin kalmadığını demiştik. Şirket yabancı, sermaye yabancı, git gide toprak yabancının; ne olacak? Her düzeyde şirket ve iş yöneticileri, mühendisler, mimarlar, profesörler, Azmanlar da sonunda yabancı olacak. Onların Molozlarına da iş bulacak yabancı elbet. Meslekler

da iş bulacak yabancı elbet. Meslekler kalmamasına şaş, mamalı.]

O hâlde, yabancıya teslimiyet meselesi kökünden hâl edilinceye kadar, geçici tedbir olarak ne yapmalı? Evrenkentlere gidemeyen, veya böylelerine gitmek istemeyen gençlerin işe yarar, geçer akça birer zanaat edinmeleri için kısa süreli, veya bir iki yıllık kurslar açılmalı. Bu eğitim tatbikatlı olmalı. Evrenkente gitmekte olanların aynı şekilde birer de zanaat sahibi olmaları için yaz kursları açılmalı. Tarzanca kurslarından dershaneler hayli para kazandı, ama öğrencilerin Tarzanca ile karınları doymayacak. Devlet memuriyetine torpil bulup ta kapağı atmak isteyenlere, yararlı bir iş yapmadan maaş almağa da artık yer yok; deniz tükendi. Dershaneler, zanaat eğitimi için girişimde bulunmalı. Dış ülkelerde böyle kurslar yaygın ve rağbette.

Gençlerin, hem kendileri için, hem sevgili halkımızın refahı, ve yurdumuzun bekası için üretici olmağa çalışacaklarından eminim. Çünkü gençlerimiz artık uyanmıştır.

21 Mayıs 2002

268

"YEPYENİ DÜNYA DÜZENİ"Nİ KURALIM

Şimdi, bu "yeni dünya düzeni"ni birçok ülkede gördük. Doğrusu pek beğenmedik. Pek de yeni değilmiş ya; ABD dolarının üstünde bile 1776'dan beri Latince'si yazıyor. Amerikan halkı da farkında değildi, Baba Buş İngilizce'sini telâffuz edinceye kadar.

Tüm Batı ülkelerinin, tüm Afrika ülkelerinin halkları hiç memnun değil. Geçenlerde Afrika ülkelerinden temsilciler Mısır'da toplandılar: "Bu 'yeni dünya düzeni' ayağına hepimizi iyice sömürge ettiler, soyulduk, soğana çevrildik; iyice fakirledik. İnsanlarımız birbirine kırdırılıyor; tüm doğal kaynaklanınız alıp götürülüyor." deyip "yeni dünya düzeni"ne karşı sert bir ortak beyanname yayınladılar. Türkiye yok tabii; biz ilericilerin güdümünde çağdaş bir ülkeyiz. Afrika değiliz ya! Amma velâkin, gariptir, peki bu Avrupa ülkelerine ne oluyor? Hattâ Amerika, Kanada halklarına? Oralarda da gericilik nü var, ne? Hepsinde yeni dünya düzencilerine karşı geniş çapta isyanlar başladı. Demokrasisi varmış gibi görünen ülkelerde bile, "Yöneticilerimizi aslında biz seçmiyoruz. Birileri başımıza

konduruluyor; halkımızın isteğinin tersine, bizi Avrupa Birliği'ne, NAFTA'ya vb. sokuveriyorlar. Bir de bakıyoruz, ulusal egemenliğimiz elimizden alınmış." diyorlar. 11 Eylül'den birkaç hafta önce, IMF / Dünya Bankası Vaşington'da1 toplantı yapacaktı; yüz binlerce insanın engelleme gösterileri için Vaşington'a akın etmek-
0. Sinanoğlu, Washington, vb. gibi yabancı sözcükleri Türkçe o-
i yazmaktan yanadır . yn

te oldukları duyuldu; ABD hükümeti, toplantının olacağı binanın bir iki kilometre çevresini yüksek duvarlarla çevirmeğe kalkıştı, kıyamet koptu. Bu sefer halk, "özgürlüğümüz elimizden gidiyor" diye isyan etti. Devlete bir sürü dâvalar da açılmağa başlandı. Oralarda gündemin baş konusu bu hâdiselerdi. (Burada "bizim" ayarlı basın-yayında bunlardan bahseden oldu mu? Sanmanı; olduysa, Amerikan halkını gerici diye kınamışlardır. Öyle ya, "yeni dünya düzeni"nin baş kalesi Türkiye!)

Velhâsıl-ı kelâm gidişattan memnun değiliz. Peki ne yapalım? Öyleyse -masal bu ya- yepyeni bir dünya düzeni kuralım; önce kendimize uygulayalım, sonra başka ülkelere de uygulanması için çalışalım. Bu yepyeni dünya düzeni nasıl bir şey olmalı?

Eski "yeni dünya düzeni"nin öbür adı "sahte küreselleşme". Öyle ya, adı üstünde, "küreselleşme" dediğin tüm kürre-i arzı kapsamalı. Bizdeki kontürlü Avrupa düdükleri "küreselleşme" diyor da bir daha demiyor, ama "küreselleşme"den kastettikleri Avrupalı olmak (ne demekse?), Avrupa Birliği'ne, ülkemizi yabancılara teslim etmek pahasına da olsa, girmek. Be kardeşim, bu yamuk yer küresinde bir tek Avrupa mı var? O azıcığı. Daha koskoca (ve muhteşem) Asya var, Kuzey, Güney Amerika kıtaları, Afrika'sı, Avustralya'sı var. Onları saymıyor musun? Aslında demek istedikleri (yakınlarda daha açık konuşur oldular; ülkedeki gıksızlıktan cesaret geldi kendilerine), küresel kıraliyetçi dediğim bir avuç insanlık düşmanı, bizi Avrupa'ya yamamak bahanesiyle vatanımızı, bağımsızlığımızı, büyük dünya dili Türkçe'mizi, gençliğimizin istikbâlini, halkımızın ağzındaki bir lokma gıdayı dahî,

alsın götürsün. Dünya çapındaki olayda ise, milyarlarca mazlum iyice köleleşsin, aç bîlaç kalsın, milyonlarcası soykırımlara uğrasın.

Hayır, bizim yepyeni dünya düzenimizde (o da pek yeni değil; atalarımızın tarih boyu kurduğu tüm devletlerde gerçek insanlık anlayışı, sahiden küresel olma ülkülemi vardı):

1) Tüm dünyayı, zenginiyle, fakiriyle tüm insanlığı kapsayacak anlamda gerçekten küresel olacağız. Türk geleneklerinde olduğu gibi, düşkünlere, mazlumlara yardım eli uzatılacak. Hiçbir halk köle olmayacak. Zengin ülkeler (zâten öbürlerini soyarak zenginleşmediler mi? Şimdi geri ödeme zamanı), geri bırakılmışların üretici olması, kaynaklarını kendileri kullanabilmeleri için yardım edecek. Daha bir eşitlik sağlanıncaya kadar, î) Ulus-devletler parçalanmayacak, yok edilmeyecek. Her biri bağımsız olacak. Kölelerle, patronlar arasındaki ilişki tarzı yerine, her biri kendi kişiliğine, onuruna sahip eşitler arasında dış ilişkiler, gerçek küresel kardeşlik ve barış geliştirilecek.

4) Her ülke, çoğunluğunun ana dili olan resmî dilinde eğitim yapacak. Hem kendi kültürel, tarihî yapısına uygun, hem de dünyayı, tüm insanlığı sevdirecek, tanıtacak bir eğitim olacak bu. Bir yandan da tüm dünya ülkeleri arasında kültürel, bilimsel, eğitsel ilişkiler arttırılacak. Tüm

kültürler, bütün diller korunacak (bunlar insan-lığın ortak zenginliği).

5) Tüm dünya ülkeleri arasında iktisadî, sınaî, ta-
nmsal işbirliği ve iş bölümü sağlanacak. Her
ülkenin her şeyi üretmesi gerekmez, olamaz da;
ancak her ülke önemli bir şeyleri üretecek,
dünya ticareti eşitler arasında olup-bir kaç ülke
öbürlerini sömürmeyecek, onların üretimlerini, f
gelişmelerini engellemeyecek.

6) Vahşi sömürgeciliğin kolu kanadı durumunda
olan hâl-ü hazırdaki Birleşmiş Milletler, IMF,
Dünya Bankası, GATT gibi sahteden küresel
kuruluşların yerine, tüm dünya ülkelerinin tem
sil edildiği, sadece bir kaç gücün güdümünde
olmayan, her ülkenin hak ve ihtiyaçlarının

kaale alındığı, gerçekten küresel (ve insancıl),
kovboya hizmet için değil, hakkanî bir dünya
barışı için çalışan uluslararası kuruluşlar oluş
turulacak.
İşte bunlar, ve ötesi, olmaz mı? .Olur. Halklar, uluslar, gençler uyandıkça, bireyler tek tek, insancıllığın, gerçek küreselliğin ne olduğunu anlayıp hissettikçe, bireyler kendileri ile barışıklaştıkça, toplumlara, insanlığa, dünyaya da barış, kardeşlik, mutluluk, ve refah gelecek. Belki de bu gelişmelerde başı Türk Gençliği çekecek.
2 Haziran 2002 Kürre-i Arz'dan
j

İNSANLIK İÇİN BİR BARIŞ ve ADALET BEYANNAMESİ

İsviçre, Almanya gibi ülkelerden, küresel kıra-liyetçilerin ettiklerinden tedirgin olan bazı aydın kişiler Mayıs 2002'de bir beyanname yayınlamışlar. Bu henüz bir taslak hâlinde.

Batılı olsun, saldırıya uğramakta olan mazlum ülkeler olsun, oraların vatandaşları ve halk kuruluşları tarafından incelenmesi, gerekirse ülkesine göre değişikler, ilâveler yapılması, kendi dillerine çevrilip ülkelerinde yayınlanması, imza toplanması isteniyor. Çeşitli Batı Avrupa ülkelerinden başka Slovakya'da, Çek Cumhuriyeti'nde, Lehistan'da (Polonya), Estonya ve Latviya'da bu şimdiden yapılmış. Beyannameden aktarıyorum:

1) Hiç bir devletin, başka bir devletin iç işlerine,
anayasa ve hükümetlerine karışmasına izin verilmemelidir.

2) Aşağıdaki a, b, c, d, ve e şıklarında belirtilenleri
tel'in ediyoruz:

a) ABD ve Britanya'nın Afganistan ve Afgan sivil balkına karşı, uluslararası hukuku çiğneyerek ve vatandaşlarımızın arzusu hilâfına açtıkları savaş ve saldırılan:

b) saldırgan hükümetlerin hukuk kuralları ve
insanların eşit haklan ilkelerini rafa kaldırmalarını;

c) barış ve insanlığı korumak amacıyla kurulmuş olan
Birleşmiş Milletler gibi teşkilâtların sessiz kalmalarını;

d) tarafsızlık ilkesinin aksine, ve mutabakatımız olmadan "barış gücü" kuvvetlerinin saldırgan ABD emrinde kullanılmasını;

e) "küreselleşme" adı altında, ulus-devletlerin ulusa kaynaklarının, iktisâdiyatlarının birkaç uluslar-ötesi büyük şirket ve bankaya peşkeş çekilmesini.

3) Haksızlıklara uğramakta olan halkları, uluslar temin ederiz ki, bizler, hangi ülkeden olursak olalım,

i) saldırganlar bizim adımıza hareket etmiyor.

ü) Bizler, tüm insanların eşit haklar ve onurlarıyla yaşamaları gerektiğine inanıyoruz.

iii) Ülkelerimizin tarafsızlık ilkesine uymasını talep ediyor, bize saldıran olursa kendimizi savunacağımızı ancak hiçbir zaman başkalarına saldırmayacağımızı beyan ediyoruz. [OS: Yâni Atatürk'ün 'Yurtta sulh, cihanda sulh' ilkesi!]

iv) Avrupa'da bir "tarafsız ülkeler bloku" oluşturulmasını istiyoruz.

v) Saldırgan siyasetlere ve harekâta yol açan NATO gibi ittifakları reddediyoruz.

vi) Hükümet ve meclislerimizin, saldırgan harpler katılmasına, bunu uluslarımızın, halkımızın irâde hilâfına yapmalarına karşı çıkıyoruz. 4- Onun için:

- Her türlü savaş derhal durdurulmalı.

- Birleşmiş Milletler aslî görevine, eşit ve bağımsız devletlerin bir kurultayı olmaya dönmeli.

Kızılay/Kızılhaç ve onların tarafsız insanî hizmetleri desteklenmeli.

Dünya çapında "savaşa karşı vatandaşlar" birliği kurulmalı.

Ulusal iktisat ve servetlerin yağmalanması durdurulmalı.

Gerçekten demokrasiyi uygulayan bağımsız yönetimler işbaşı edilmeli.

12 Haziran 2002

EĞİTİM SİYASETİMİZ NE OLMALI?

1) Eğitimin amacı

2) Eğitimin milliliği ve Atatürk; önce milli, sonra evrensel.

3) Eğitim dili tümüyle Türkçe'dir. Yabancı diller amaç değil araç.

4) Hazırlık sınıfı garabetine son verilecek, Türk öğrencisi kendi ülkesinde yabancı öğrenciymiş gibi olmaktan kurtarılacak. Hazırlık sınıflarıyla birkaç yılını heba etmeyecek.

5) Her öğrenciye altın bilezik gibi bir meslek.

6) Eğitim, Doğu ile Batı, geçmişimizle geleceği miz arasında köprü kuracak.

7) Ezberciliğe hayır, sorgulamaya, muhakemeye (uslamlamaya) evet. Düşünebilen, araştıran, çözüm üretmede kendine güvenen insan yetiş tirme.

8) Ezberciliği teşvik etmeyen, anlayarak mesele çözmeyi, fikir üretip kendini az, öz, ve güzel i- iâde etmeyi değerlendiren sınav düzeni.

9) Dünyada emsali görülmemiş dershane-okul iki lemi son bulacak. Dershaneler özel okul olacak. Üniversiteye giriş sınavları içeriği ile ortaöğre tim müfredatı arasında uyum sağlanacak. Öğ rencinin gayesi sınav geçmek değil öğrenmek,

1)

bilgiyi kendine mâl etmek, eldeki verilere bakıp sonuç çıkarabilmek, ilerde de bilgiyi kendi üretebileceği bilgiyi katmak olacak.

10) Ortaöğretimde bir yandan matematiğe, bilgisa yar yazılımı hazırlamağa, fen bilimlerine, diğer yandan Sümerlerden günümüze dek Türk ede biyatına, Türk tarihine, Türklerin geçmişte sa nata, felsefeye, doğa bilimlerine yaptıkları bü yük katkıların idrak edilmesine, Avrasya tari hindeki eşzamanlı gelişmelerle karşılaştırma yeteneğinin geliştirilmesine ağırlık verilecek.

11) Eskiden olduğu gibi, her öğretmen bir dalda

uzmanlaşacak. Öğretmenler, sadece içi boş eğit-
bilim (pedagoji) dersleriyle değil, öğretecekleri
dalda derinine yetişecek; hattâ her öğretmen
adayı ana dalında birer araştırma tezi yapacak.
12) 1950'lere kadar olduğu gibi, öğretmen toplum
da itibarlı, matematik/fen olsun, tarih/edebiyat
olsun, ana dalında yetenekli, yaratıcı, ve söz
sahibi olacak. Öğretmenin maddî durumu yük
seltilip en az bir üniversite doçentine eşdeğer
kılınacak.
13) Ortaöğretim hocaları, yazlan üniversitelerle
birlikte düzenlenecek ortak yaz okullarına katı
lacak. Teknik dallarda olanlar (bilgisayar, kim
ya gibi) yazlan ilgili sanayilerde çalışarak staj
da yapabilecekler. Öğretmen, ana dalındaki ye
ni gelişmeleri böylece takip edebilecek, ana da
lına merakı taze tutulacak, o dalda bir yandan
da üretici olabilecek.

14) Ortaöğretim fen derslerinde öğrencilerin kendi-lerinin deneyler
tasarlamaları ve yapmaları için laboratuvar (deneylik) imkânları
sağlanacak.
l5) Ülke çapında eğitime ayrılan bütçe payı yüksel-tilecek; bu en
önemli yatırıma öncelik tanınacak.
16) En başarılı öğretmenlere Cumhurbaşkanlığınca
törenlerle ödül verilecek; ödüllenenler kamuo
yuna, örnek öğretmenler, "eğitim kahramanla
rı" olarak tanıtılacak.
17) Öğrencilerin yazın bir buçuk ay sıhhatli ve faal
tatil yapmaları için doğa içinde, yurdun değişik
bölgelerinde, yaz kampları, geziler düzenlene
cek, su idmanları, yüzme, yelken, kürek, ata
idmanları, binicilik, güreş, ok atma, doğa id
manları, dağ, orman yürüyüşleri teşvik edile

cek. Bu arada doğa, çevre ve Türk tarihi bilinci de geliştirilecek.
18) Bilim dili, uslamlama (muhakeme) dili matematiktir. Her öğrenci, sonradan seçeceği zanaat, meslek, dal ne olursa olsun (toplumsal bilimler dâhil), erken yaştan başlayarak ciddi matematik öğrenimi alıp mesele çözme, hesaplama, açık seçik ve kestirme düşünebilme, düşündüğünü lâf kalabalığı yapmadan, sadede gelerek ifâde edebilme yeteneğini geliştirecek. Matematik her dalda uygulanacak.
19) Ara meslekler eğitimine, mezun olanın yurt iktisâdına katkıda bulunacak tarzda teknikerler yetiştiren eğitime verilen ağırlık arttırılacak.
16)
Teknik öğrenciler, bir yandan da sanayide, tıpta, tarımda, çıraklıktan başlayarak iş kotarabilir hâle getirilecek.
20)Evrenkentler (Üniversiteler): Yüksek öğretim ve araştırma, Türkçe bilimsel dergiler, tezler önce Türkçe, her düzey öğretim görevlilerinin iyi Türkçe bilmeleri şartı,ve meslek düzeyi. İç üremenin önlenmesi, çömez düzenine son.
21) Avrasya ve Türk Dünyası ile ilgili öğretim. Tarihe, kültüre, bilim tarihine yalnız bağnaz Batı'nın gözü ile bakmamak.
22) Uygur metinlerini okuyup üzerinde çalışacak, ayrıca Selçuk, Osmanlı kaynaklan üzerinde araştırma yapacak uzmanlar ordusu yetiştirme.
23) Ülkenin belirlenecek dış siyaseti, iktisadî siyaseti ile eşgüdümlü bir bilim, teknik, araştırma siyaseti. Evrenkentlerle, devlet, ordu, sanayi iş birliği.
24) Dışa giden öğrenciler meselesi.
25) Uzak Doğu ve Güney Asya, Avrupa, Orta-Doğu, Orta ve Güney Amerika, ABD, Afrika ülkeleri hakkında uzmanlar yetiştirme; uzmanların devlete bilgi ve strateji desteği sağlamaları.

26) Her dal için tercüman ve mütercim yetiştiren "Yabancı dil Uzmanlığı" evrenkent veya yüksek okulları (Japonya, Rusya örneklerindeki gibi).
27) YÖK'ün durumu.
279

AMERİKA'DA BUGÜNLERDE ESEN HAVA

11 Eylül'den sonra Amerika'da hava hızla değişti. Peki bugünlerde neler oluyor? Olanları uzakta haberlerden bir ölçüde izlemek mümkün; ancak içinde olmadan halkın tavrını, davranışlarını hissetmek zor olmalı.

Emlâkçının Bayraktan

A.B.D.'nin bir kasabasında, bir sabah baktım, evlerin posta kutularının yanlarına birer Amerikan bayrağı dikilmiş. Değneğin sapında bir kartta iki emlâk satıcısının reklâmı. Bazı bayraklar günlerce kaldı. Zaten öyle bir hava estirilmişti ki, millet o bayrağı kaldırmaya çekinir, eczanelerde bile satılan benzeri bayraklardan arabasına takmaya kendisini adetâ mecbur hisseder olmuştu. 1970'lerin Amerika'sından ne kadar farklı... O zamanlar halkta, gençlikte Vietnam savaşına karşıtlık, toplumsal sorunlarla, çevrecilikle, özgürlüklerle ilgilenmek yaygındı. Şimdi ise... Evet, Afganistan savaşına, adını değiştirdikleri yeni "Haçlı Seferleri" ne, İslâm "tehlikesi" bahane edilerek özgürlüklerin 'çaldırılmasına mutlaka karşı olanlar var; ama çıkarılan "olağanüstü hâl" kanunlarıyla gık diyenin sorgusuz sualsiz
280

tepesine biniliyor. Demeli, Amerika da gıksız ülke oldu; şu farkla ki: Beyni her gün yıkanan kitlelerin içindeki istisnalar zorunluluktan gık çıkaramıyor; bizimki ise gönüllü

A.B.D.'de yeni çıkarılan olağanüstü kanunlardan birinin adı "patriot" (yurtsever) yasası imiş. Yâni, düzeni, siyaseti, hükümetin yaptıklarını biraz eleştiren, eleştiren ne demek, tasvip etmeyen, "vatan hâini" ilân edilmiş oluyor. Bu duruma "bye-bye demokrasi" denmez de ne nedir? Adını lütfen siz koyun.

Türkiye'de de, A.B.D.'nin güdümünde benzeri şeyler olmadı mı? Gık diyenin kimine, -öyle olsun olmasın-, "komünist", ya da "faşist", bilemedin "dinci" dediler. "Sağcı" geçinene biri, "solcu" geçinene öbürü, bilemedin diğeri öcü gösterildi. Düşünemeyen güruhlar yetiştiren eğitim düzeniyle bu "öcücülük" bileştiğinde sonuç, gerçek ülke meselelerinin kamuoyundan gizlenmesi, tartışılama-ması, ülkenin rahatça dış güçlere peşkeş çekilebilmesi oldu. Olmadı mı? Düşünen, sorgulayan değerli okurlarımız durumu artık iyi kavrıyor.

"Hot- Dog" Ulusçuluğu

A.B.D.'deki durumun gerçek yurtseverlikle, içerikli bir ulusçulukla hiç bir alâkası yok. Buna olsa olsa "bayrak değnekçiliği" denebilir: Salla deyince salla; başka hiç bir şeye karışma. Zaten genelde Amerikan yurtseverliği, iktisadî göstergelerle orantılıdır. Bir de, geçen gün Amerikan ABC TV sindeki yorumcunun anlattığı gibi, "Amerikan kültürü" diye tanımladığı beyizbola ("baseball'), sosis

benzetmesi "hot-dog"a. (yorumcu onun da Almanya'dan geldiğini ilâve ediyor), "hamburger" adlı iptidaî köfteye, haa bir de elma tortasına ("as American as the apple pie") bağlılık.

Güvenlik mi, Özgürlük mü?

A.B.D.'de birkaç ay önce bir kamuoyu araştırması yapılmış. Halka sormuşlar: "Güvenlik mi istersiniz? Özgürlük mü?" diye [Sorudan gel]. Yüzde %50'den fazlası, "güvenlik isteriz" demişler. Unutmayalım ki, her gün, "Müslüman tedhişçiler"in -[tanım zaten o: "Müslüman eşittir tedhişçi ("terörist")" demek oluyormuş]-, Amerikan şehirlerine yeni saldırılar düzenlenmekte oldukları pompalanıyor. O hâlde, bu tehlikelerden halkı koruyabilmek için özgürlükler kaldırılmalıymış. TV'de, orta doğuluya benzediği için apar topar içeri tıkılmış bir genci gösterdiler. Arap kökenliymiş ama, A.B.D.'de doğmuş büyümüş; "Ben Amerikalıyım, Amerika için çalışıyorum" diye çocuk çırpınıyor. Dinleyen yok.

4 Temmuz, malûm Amerikan ulusal bayramı. O gün herkes eşi dostuyla bahçesinde ızgara ("hamburger" ve "hot-dog" tabii) yapar, biralar içilir; sonra gece her tarafla çoluk çocuk, bir patırdı, patlangaçlar patlatır, havaî fişekler atar. [Uyuyabilirsen uyu]. Bu sefer, bir hafta öncesinden basın-yayın haber edip duruyor: Devletin

istihbaratına göre 4 Temmuz'da "Müslüman tedhişçiler" Amerikan şehirlerini hedef alacaklarmış. [Halk sahiden korkuya kapılıyor mu, tam anlayamadan. Sorsan, herhalde "çok korktuk" diyecekler]. Tabii hiç bir şey olmazsa resmî ağızlar diyor ki: " Sizi çok iyi koruduk, güvenliğinizi sağladık

ta ondan bir şey olmadı. Özgürlükleri kaldırmamız işte bunun için gerekli." [Vay babam vay].

Ey "Büyük Uyanış"ın aydın Türk halkı ve gençleri! Sizler artık neyin ne olduğunu pek âlâ biliyorsunuz.

Peki, A.B.D.'nin taklidinin taklidi sahte evrenkent-lerimizin, Türk öğrencilere "İngilişçe" (yânikim "Tarzan-ca") ders veren, tüm katılımcıların Türk olduğu bilim (örneğin fizik) toplantılarında konuşmalarım Türkçe yerine İngilizce verip fizikte olmasa da, "Tarzanca"daki maharetlerini teşhir eden bazı [düzgünlerini tenzih ederiz] öğretim üyeleri, ya siz? Şu maşukunuz Amerika'yı hâlâ tamyama-dınız mı? Yüce Tanrı nurunu kimseden eksik etmesin.
10 Temmuz 2002 "Birilerinin maşuku ülkeden"

YABANCI DİLLE EĞİTİM KALDIRILIYOR MU?
Haberler Şöyle: 7 l

Önce birkaç e-mektup aldım; birkaç ay oluyor. Yabancı dille eğitime artık son verileceği söylentilerinden bahsediliyordu. "Lütfen araştırın" dedim, "Acaba doğru mu?"

Nihayet Aydınlık'ın 23 Haziran 2002 tarihli sayısında bir haber çıktı: Lise eğitimi dört yıla uzatılacak, İngilizce hazırlık sınıfı kaldırılacak, öncelikle öğretim programlan ile ders kitapları hazırlanacakmış. Millî Eğitim Bakanı Sayın Metin Bostancıoğlu öyle demiş.

Metin Bey açıklamasında ilâve etmiş: "Türkçe'yi iyi bilmeyen yabancı dili de öğrenemez. Önce dilimizi çok iyi öğreteceğiz. Daha sonra da amacımız, yabancı dille eğitim değil, yabancı dili iyi öğretmektir." Anadolu Liseleri 'nde ve yabancı dille eğitim yapan

liselerde bir yıl süreyle yabancı dil öğretilen hazırlık sınıfı kaldırılacak ve artık dersler Türkçe okutulacakmış.

Sadece yabancı dille eğitim yaptıkları için bol para kazandıkları sanan [veya asıl kimlere hizmet ettikleri belli olmasın diye öyle diyen] özel okul sahipleri yeni uygulamadan muaf tutulmak için çaba harcıyorlarmış. Bakanlık

bu özel okul meselesinde henüz bir karar vermemiş. MEB Müsteşarı Prof. İsmail Bircan, özel okullar konusunda çalışmaların sürdüğünü söylemiş.

Talim Terbiye Kurulu Başkanı Nurettin Başer'e gelince: Liselerin dört yıla çıkarılması ve İngilizce öğretim konusundaki adımlan şöyle açıklamış: "Toplumun isteklerini, öğretim ortamını değerlendirdikten ve üniversitelerimizden de görüş aldıktan sonra işi sonuçlandırmayı hedefliyoruz."

Nerdeyse sevinecektik; ama mûtadım üzere kendimi çimdikleyip "Hele bir dur bakalım; şunu bir kez daha dikkatlice okuyup bir irdeleyelim." dedim. [O ara, birçok-• lan, "Tebrik ederiz. 40 yıl tek basma, bin bir belâ pahasına mücadele ettin, yılmadın, bezmedin; sonunda Türkiye 'nin her bir yanında halkın, gençlerin gözleri önüne serdiğin, kamuoyuna mâl ettiğin dâvada başarıya ulaştın!" diyorlar. Ben de, sıkılarak, "Estağfurullah; teveccühünüz; (hâk-i pâyiniz) gibi Bâb-ı Âlî lâfları mırıldanıyorum. "Dâva hepimizin; Türk Ulusu'nun temel dâvası. 'Türkçe konusunda bilinçlenme olursa, her konuya sıçrar; o zaman bağımsızlığımızı, peşkeş çekilmiş topraklarımızı da kurtarırız' diye düşünmüştüm." diyorum.]

Bir de Paspası Kaldırıp Altına Bakalım

1) Benim bildiğim, önce yeni bir müfredat hazırlanır; mevcuda ilâveten nelerin öğretilmesi gerektiğine karar verilir; sonra bakılır bunlar üç senelik liseye sığacak mı diye. Hoppala. Haberde tam tersi var: Lisenin dört yıl yapılması-

na karar veriliyor; sonra bakılıyor, dört yılı ne ile dolduracağız diye. Sanki eğitim kaynakla, rımız dolup dolup taşıyor da nasıl

harcayacağız diye bakmak icâp etti! Peki, öyleyse bu dört yıl işi nerden çıktı? Avrupa Birliği mi is-tedi? Siz düşünün.
2) Metin Bostancıoğlu (ve Talim Terbiye Kurulu); adını mı şaşırdım? 1946'dan beri gelmiş geçmiş Milli Eğitim Bakanlarının çoğundan daha da ileri giderek ve pervasızca, yabancı dili [bütün keskin ikazlarımıza rağmen (Bkz. O.S., "Bye-Bye Türkçe" kitabı Otopsi Yayınları, İst.; 7. Baskı ve şâir yazılarımız)] ana o-kullanna kadar indiren, binlerce yıllık Türk Tarihim, Türk Edebiyatını' 1923te başlar'a indirgemeye çalışan [bu suretle, tüm Türk Tarihi, Dili, ve Kültürü Üzerinde ısrarla durmuş olan Atatürk'e de darbe vuran], Türk Dili konusunda kimi ahmakça, kimi hainlikten çıkarılmış kafa karışıklıklarına katmerli karışıklık eklemeye yeltenen zevat değil mi bunlar? Hayrola. Kişinin birden bire böyle temel | değişimlere uğrayabileceğini kim sanar? Doğa yasalarına aykırı bu.

Nitekim yukarıda İsmail ve Nurettin Bey'lerin demeçlerine bir dikkat edin: 50 yıldır beyni her gün yıkanıp aldatılmış toplumun [sahte çağdaşları kastediyorlardı] isteklerini değerlendirecek, [yabancı dille eğitim verme yarışında olan ve bu YÖK'ün güdümündeki]

evrenkentlerimizden de görüş alıp öyle sonuçlandıracak-larmış! Niyeti siz anlayın. Özel okullarla ilgili esnek lâflar da cabası. [Özel okullara ayrıcalık tanımak, kamu okullarını ölüme (ya da öbürlerine benzemeye) mahkûm etmek demektir. Liselerde de, evrenkentlerde de öyle oluyor zâten. Devlet okullarını özellerine, özelleri ise başlangıçta yabancı misyoner okullarına özendirdiler.]
3) Demeye kalmadı, duyduk ki Metin Bey de istifa etmiş. İstifa etmeden bir kaç gün önce Türkçe savunucusu oluveriyor. O demeçleri verdiği zaman birkaç gün sonra istifa edeceğini bilmiyor muydu? İnsanın aklına şu gelir: Nihayet, 40 yıl gece gündüz uğraşı, yurdun her yanında, her kesimden (ayırt etmeksizin) binlerce ahaliye yaptığımız konuşmalardan, sayısız TV, radyo söyleşilerimizden sonra kamuoyunda kesif bir Türkçe ile eğitim, ye Türkçe rüzgârı esmeye başladı ya, ha bir de, seçim ihtimalleri belirdi, yeni oluşumlar vb. var ya, o hâlde, günlük siyâsî çıkarlarını yurdun "âlî menfaatleri"nin üstünde tutan, ve halkın bıkıp usandığı, bir takım siyâset simsarları, hemen o kudretli yelin önünde saman çöpü gibi uçup halktan siyâsî destek görmek, verdikleri zararları unutturmak için, tavır değiştirmiş gibi görünmek istiyor olamazlar mı? [Burada her hangi bir şahsı değil (tek tek kişiler ehemmiyetsiz), 50 yıldır ülkemizin kaderini karartan

Batı'nın beşinci kolu gizli cemiyet üyesi ze-vât-ı kebirân 'ın tümünü kast ediyoruz.]

İste böyle, "Büyük Uyanış" bahtlarına doğmuş genç kardeşlerim, ve Anadolu'nun, Asya'dan kopup gelmiş, binlerce yıllık tarih ve kültürünün verdiği ışıkla aydınlanmış canım ciğerim Türk Halkı! İş hâlledildi sanıp ta sakın gevşemeyin. Mücadelemiz daha yeni başlıyor sayılır. Devam. Bu ülkeyi şerefsiz takımına ve onların dışarıdaki patronlarına bırakmayacağız. Bugün gaza ve insan üstü gayret günüdür. Yarın ise zafer!

18 Temmuz 2002 "Cân-ı gönül"den

İTALYA'DAKİ SİVAS

Yüce "Alp" dağlarına adım veren Türkler, binlerce yıl sonra yeniden geldiler. Bu sefer kayıklarla, TIR'larla...

İtalya'nın kuzeyinde, Alplerin serpile serpile ovaya döküldüğü yerdeki gölün kenarında akşam serinliğinde yürüyordum. Yolun bir yanında sıra sıra kayıklar, öbür yanda neşeli, konuşkan İtalyanların oturduğu kahveler. Arada gözüme mütevazı bir dükkân ilişti. Üstünde "İstanbul Kebapçısı" yazıyor. Zaten seyrek geçen arabaların arasından hemen karşıya geçtim; içeri daldım. Karşımda genç kebapçı; iki yanda duvar diplerindeki yüksek taburelere ilişmiş, besbelli, birkaç Türk. Konuştuk; pilâv üstü bir döner yedim. Günlerdir kulağımı dolduran İtalyanca'dan sonra akrabalarımı bulmuş gibiydim. Hepsi Sivaslıymışlar. Oturanlar inşaat işçisi; sıhhatli yüzler, mahzun gözler.

Sonraki günler, akşam üstleri hep oraya uğradım. Hayli Sivaslıyla tanıştım. Dükkânın sahibi ile de ahbap olduk. O, sekiz yıl önce gelmiş. Her Ağustos yurda ziyarete gidiyor. Bu sefer yeni dönmüş. Yakındı: Arabayla bir haftada gelebilmiş; Yunan gümrük kapısında 35 km. uzunluğundaki araba kuyruğunda, sıcakta, günlerce beklemişler. "Türk Devleti nerede?" diye dertleşiyoruz. Nerede olacak? Ulusuna yabancılaşmış, aslında tanımadıkları Yunan'm hayranlığı içinde, tek taraflı bir Avrupa aşkı ile yanıp tutuşanların elinde. "Siz vatandaşlarımıza öyle eziyet ederseniz, biz de ilişkilerimizi yeniden masaya yatırına" diyecek kim?

Bir hafta içinde, başka lokantalarda da hep çalışan Sivaslılara rastladım. Küçük kasabada bin, bin beş yüz kadar varmışlar. Aralarında hiç oculuk, buculuk, mezhep, çilik yok. Tam bir dayanışma içindeler. Hepsinin Türkçeleri mükemmel, Türk Ulusu'na bağlılıkları tam. Durumları iyi; ancak, istisnasız hepsi "Ah! Ülkemizin başında gerçekten ulusal hükümetler olsa da, tarımımızı, "hayvancılığımızı, fabrikalarımızı yeniden canlandırsalar burada bir gün daha durmayız; vatanımıza döneriz" diyorlar. Bilinçliler; Türkiye'de olan bitenlerin iç yüzünü çok iyi görüyorlar. Bu güzel kasabaya "İtalya' daki Sivas" adını taktım. İşte bu yazıyı, "Yeni Sivas"ın o güzel insanlarına duyduğum sevginin bir ifâdesi olarak yazıyorum.

Birkaç yıl önce Sivas'taydım. Her kesimden bir araya gelmiş Sivaslı halka bir konuşma yapmış, sonra da Cumhuriyet Evrenkenti'nde fencilere bilimsel kuramlarımızı anlatmıştım. Evrenkentte bilim seviyesi yüksek, yöneticiler Sivas'a bağlı, şehirde halk bilinçliydi. Tarihî Sivas'ta Selçuk Türk kültürünün izleri hâlâ yaşıyordu. Sivas'ı da, halkını da sevdim. Yoğun geçen iki günden sonra Cumartesi olmuştu; ertesi gün tirenle Ankara'ya dönecektim. Mihmandarım gence: "Bu günü sakin geçirelim, biraz şehir dışına çıkıp dağ bayır gidelim" dedim. Eski püskü arabasına bindik, tozlu yollara düştük. Kent çabucak bitti; bomboş araziler başladı. Artık 30 km.mi gittik, elli mi bilemem. Bir iki köy geçtik, tamamıyla boşaltılmışlardı. Hazin bir manzara. Gittik gittik de, ne bir ekili tarla gördüm, ne bir fabrika, ne tek bir havyan. Halbuki yıllar önce ne zaman Anadolu'nun bir yerinden arabayla gitsem, ortalık koyun sürülerinden geçilmezdi.

Sivas'tan çıkarken görülen tek bir TCDD fabrikası da çoktan kapatılmıştı. Ne olmuştu Sivas ve çevresine böyle? Her hâlde cin değil, IMF ve işbirlikçileri çarpmış. Ekmek derdine düşmüş Sivaslılar da, atalarımız Etrüskleri, sonra Hunları takiben Alp dağlarına doğru yola çıkmış, "Yeni Sivas"ı bulmuşlardı. Acaba dönebilseler, ata topraklarını, mallarını, mülklerini bulabilecekler mi? Yoksa, etrafı tel örgülerle çevrilmiş on binlerce dönüm araziler, tedhiş bahanesiyle beş para etmez hâle getirilip yabancılara peşkeş çekilmiş, tapusu verilmiş topraklar, yabancılara ait işletmeler, oralarda çalışan yabancı ülke işçileri mi görecekler? Avrupa Birliği'nden bile habersiz , karanlık bir gece de çıkarılıveren "AB'ye uyum (!) yasaları", IMF niyetlerine uygun olarak verilmiş "IMF niyet mektupları" ve onlara göre çıkarılıvermiş "15 günde 15 kanun" ve benzeri yasalar geçersiz sayılıp derhal iptal edilmezse, "Yeni Sivas'tılar ilelebet, on yıl sonra zâten kendiliğinden dağılacak olan sahte Avrupa Birliği'ne değil, Avrupa'nın ta kendisine uyum sağlamaya mahkûm olabilirler.

Amma, kuvvetle inanıyorum ki, Türk Milleti bir kez daha ulusal irâdesine sahip çıkacak, sonra, AB'sini de, IMF'sini, onların patronu küresel kıraliyetçilerin yerli kuyruklarını da, Türk Ulusu'nun önderliğindeki bir Avrasya'ya uyum sağlamaya mecbur edecektir.

15 Eylül 2002 "Yeni Sivas" tan
291

"BÜYÜK UYANIŞIN KANITLARI
Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'na Mektuplar, İletiler
-isim ve adresleri mahfuzdur-
ÇAĞDAŞ DEMiRYOLU İNŞAATINA BAŞLANMASI
VE MiLLi ŞUURUN YENiDEN ALEVLENMESİNİ
SAĞLAYACAK KIVILCIM ARAYIŞLARI
Sayın Sinanoğlu,

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün ölümünden sonra, Yurdu "demir ağlarla" örmeğe ant içmiş Türk ulusunun demiryolu yayma heyecanı, Mustafa Kemal ile birlikte gömüldü. 10 Kasım 1938 günü saat dokuzu beş gece den itibaren törpülenen ve kökünden yok edilmesi uygulamaya sokulan bu sistematik ve sinsi oyun,. Atatürk'ün ölümünden sonra ülke yönetimini ele geçiren "iktidar sahipleri" tara-ûndan demiryoluna, zaman içinde "gomunist işi" damgasını vurarak olum fermanım imzaladılar Türkiye Cumhuriyeti kalesini içerden fethederek yıkacaklarını zannedenlerin, çok yakında yanıldıklarım göreceklerine yürekten inanıyorum. İleride böyle ihanetler olabileceğini sezen Mustafa Kemal, Türk Gençliğini hitabesinde uyarmadı mi? Türk Gençliği bütün ihanet oyunlarına rağmen uyanıyor, uyanacaktır

Savasından sonra o yokluk ve kıtlık donemde olmasına rağ-yabancı şirketlerin imtiyazında bulunan 4060 km. demir yolu, Parası ödenerek devletleştirilirken, umut ve inanç ile dolu yüreği olan Türk ulusu, halkı ve ordusu ile omuz omuza verip 1924-1945 yıllan arasında 3383 kilometre yeni demir yolu inşa etmedi mi? ... ve bunu yapmak için gözlerini dışarıya dikmedi. Biliyordu ki "dışarıdan borç dilenen, gün olur buyruk alır. Türk ulusu, Mustafa Kemal'e sulhta da
293

cani gönülden inandı... onun bilgi birikimine. Onun önsezilerine o güne kadar hep inandı ve her yaman onun aldığı kararlar ulusun yararına sonuçlandığını gördükçe, gösterdiği yolun çetinliğine

bakmaksızın o yolda yürüdü, azimle yürüdü, çünkü biliyordu ki o yol onu yeni basanlara götürecektir. Bunu destekler mahiyette duyduğum bir hikâ. yeyi anlatmadan edemeyeceğim:

Halk, Divriği'nin sarp kayaların içinden demiryolu açma gayreti içinde. Kayalar çok sert ve çalışmalar durma noktasına gelmiş. Çalışanlar çok yorulmuş, çünkü kullandıkları çalışma araçları insan gücüne dayalı: kazma, kürek, çekiç murç, dinamit ve benzeri. Nasırlaşmış elleri kan revan içinde kamus durumda. Demiryolunun daha kolay yerlerden geçmesi için arayışlara geçerek, Ankara'ya, Ata'ya danışmaya temsilci göndermişler. Temsilci, ATM'nin huzuruna çıkmış ve kendini tanıttıktan sonra çalıştıkları yerin ve şartların çetinliği-ni anlattıktan sonra Mustafa Kemal sormuş: Bir kuruş büyüklüğüne kadar da mi kayalar kopmuyor mu? Temsilci, o kadarı koptuğunu, hatta bazen daha büyük parçalar koparttıklarını söyledikten sonra, Atatürk yerinden kalkarak sunu söylemiş:" Maden öyle, demiryolunu planlanan yoldan saptırmadan çalışmalara devam ediniz. Bizi daha çok isler bekliyor. Demiryolunun geçeceği dağlık bölgelerimizde yasayan çok halkımız var. Onlara is ve as hazırlamak boynumuzun borcu. Demiryolunun sağında ve solunda fabrikalar yapacağız, çok fabrikalar. Bu yüzden, daha çok isin başındayız. Göreyim sizi. Vatani düşman işgalinden kurtardık, ama simdi, en az o savaş kadar gayret ve çalışma isteyen daha uzun ve çetin yolumuz var. Ulusun mutluluğu, memleketin ekonomik kalkınmasına bağlıdır. Ne kadar fazla çalışırsak o kadar daha çabuk kalkınacağız. Modern ve gelişen dünyaya yetişmek istiyorsak, onlardan daha çok çalışmalıyız. Bunu hiçbirimiz u-nutmamahyız" demiştir. Bu mesajı alan o ayni insanlar, yorgunluğu ve bitkinliği unutup, sanki yeniden doğmuş gibi, azimle ve inançla verilen görevi yerine getirmişler. Yapamayız, geçemeyiz, delemeyiz dedikleri dağlan delmişler ve demiryollarını oradan ve nice ona benzer yerlerden delmişler ve geçmişlerdir. Atatürk'ün"Bir Türk, dünyaya bedeldir", dünyaya haykırısı ve dünyaya kafa tutusunun felsefi derinliklerine dalmayı denediniz mi? Bir deneyin. İyice konsantre olun ve ne demek istediğimi anlamaya çalışırken Türk ulusunun tan-

hini gözünüzün önünden film gibi geçirin. Özellikle Çanakkale Savaşlarını; "Ben size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum" haykırısının özünü kavrayan o essiz Türk Askeri "Allah, Allah" nidaları ile ölümü hiçe sayarak Anadolu'nun düşman işgalinden kurtarışını... İstiklal Savasını... o kadar kısa zamanda yapılan binlerce kilometre demiryollarını... sivili ile, askeri ile omuz omuza... Marşlar üreterek ve marşlar söyleyerek... heyecanla, yarınlara umutla bakarak. Hani yeni marşlar, hani yeni heyecanlar, hani yarınlara umutla bakan halkın gür sesi. Ben şahsen, çok dalarım ve her dalış sonrası Türk olarak kendime güvenim daha da artmıştır... ve inanın onların o zamanki geleceğe umudu, onlar yaşadığı gibi ben de yasamak istiyorum. Ben de onlar gibi, halk olarak, asker olarak demiryolunun başında, gemi tersanesinde bir nefer , olarak çalışarak ülkemin ve ulusumun kalkınmasında payım olsun istiyorum, ama gördüğüm su ki Cumhuriyetin başındaki devrimci atilim yari yolda durmuş ve giderek zıddına dönüşen bir surece; "küçük Amerika olma" surecine girilmiştir. Bu karşı-devrim sureci, "anayurdu demir ağlarla örme" siyasetinin yerine, adım adım, Emperyalist Batı'dan ithal karayolları-otoyollar modeline geçilerek, ulusal kalkınmanın temeline dinamit konulmuştur. Sistemin kendisi gibi, ulaşım modeli de tıkanmış ve Türkiye'nin şehirlerarası ve büyük (hatta orta boy) kentlerinde, kent içi ulaşım ve trafiği cehenneme çevirmiştir. İşte size bir ulaşıma ayrılan kaynaklar dağılım örneği: yıl 1997: Karayolla-rı %71, 6 Demiryolları % 7, 4 Havayolları %15, 2 Denizyolları % l, 3 Boru hatları % 3, 6 TCDD'nin Yeniden Yapılanma", daha doğrusu Demiryolunu batırma çalışmalarını Amerikancı Çiller iktidarı Amerikan "Booz. Alen & Hamilton Ltd. " danışmanlık firmasına devretti. (..) ve sonuç ortada. Adamlar görevini harfiyen yerine getirerek demiryolunu bitirdiler. (..) ve biz, hepimiz dut yemiş bülbüle donmuş, hala Atatürkçü olduğumuzu böbürlenerek söyleyerek kendimizi kandırmaya devam ediyoruz. Dünya Bankası'nın kiraladığı bu şirketin projenin nihaiyi amacı: TCDD'yi özelleştirmek.

Ulaşım politikalarında hiçbir değişildik getirmemekte, tersine var olan yanlış ulaşım politikasını daha da derinleştirmektedir. Yolcu ve yük taşımada demiryolunun payı artmayacak, ulaşım sistemleri arasında var olan dengesizlik, çarpıldık daha da artacaktır. Ulaşım sistemi ve demiryolu gibi askeri, ekonomik, her bakımdan önemli bir

stratejik sistemimiz yabancıların eline geçecektir. TCDD mal varlığı yağmalanacaktır. "Yeniden Yapılanma" sonucunda elde kalacak olan sınırlı sayıda hat, sınırlı sayıda tren seferi özel şirketlerin elinde sim. dikinden kat kat pahalıya yolcu ve yük taşıyacaktır. Bu özel şirketlerin zarar etmesi, ya da az kâr etmesi durumunda da zararı yine halk ödeyecektir, çünkü hükümet demiryollarını özel şirketlere kâr garantisi ile devredecektir. Bütün bunlar danışman firmasının hazırladığı raporlarda ve "Kanun Tasarısı'nda açık açık yazılıdır. " (Orhan Altuğ: "Ulaştırma Politikaları ve Demiryolları"ndan alıntılar. Teori-Şubat 1998) Bu ulusal ihanet projelerine derhal son verilmelidir. Senelerden beri içimde yeşerttiğim, fakat bu güne kadar hiçbir yerde söylemediğim ve yazmadığım bir düşüncemi, bir özlemimi sesli bir şekilde ifade etmeye karar verdim Demiryollarına ve Denizyollarına o kadar büyük darbeler vuruldu ki, artık bıçak kemiğe dayamış durumda olup bunların yeniden yapılanması ve inşaatı için Milli Seferberlik ilan edilmelidir. Sivil halk gönüllülerden oluşan "GÖNÜLLÜ ALAYLARI' ile 15 ay askerlik süresini tamamlayan askerler "DEMİRYOLCU ALAYLARI'NDA üç ay demiryolu ve ulusal kalkınmayı hızlandıracak imar ve inşaat projelerinde bilfiil iştirak ettikten sonra terhis olsunlar. MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'Ü anlayan ve bilen, onun en büyük hayalinin bütün vatan sathinin modem demiryolu ağlarla örmek istediğini bilir ve buna karşı çıkmaz. Mevcut hükümet ortakları, kendi halkına yapmış oldukları hatalarını af ettirmek istiyorlarsa ve az da olsa vicdanları sızlıyorsa, bu fikrimi iyi değerlendirsinler ve hayata geçirilmesi için bütün gayretlerim kullansınlar. Bu fikrimi günahlarından arınma ve kurtuluş olarak kabul etsinler. Sözde değil, özde vatansever olduklarını halkına kanıtlamak istiyorlarsa iste fırsat Mustafa Kemal'in kurduğu Türk Ordusu da bu fikre karşı çıkmayacağı, canı gönülden destekleyeceği, iki elle sarılacağı ve Atatürk'ün en büyük ve en samimi emanetin gerçekleşmesi için savaş vereceğine zerre kadar şüphem yoktur. Atatürk, Türkiye Cumhuriyetini Türk Ordusuna emanet etmiştir ve O, bu emaneti korumuştur, canı pahasına Ve her zaman koruyacağını herkes bilsin ve yanlış hesap yapmasın. Yurt sathında yayılacak bu çalışmalar için gerekli bütün araç ve gereçler yerli sanayi tarafından

üretilecektir. Yerli sanayide alt yapı var, bilgi birikimi var teknoloji de var. Yerli ray da yapılır, teker-
2%

lek de yapılır, vagon da yapılır, lokomotif de yapılır. Her şey yapılır. Yeter ki karar mercilerinde gerçekten vatanını seven ve dışarıdan emir almayan bir yönetim olsun. Böylelikle, milli sanayimizin durmuş ve "Kaleyi içerden fethedenler" tarafından AB ile "Gümrük Birliği" ihaneti ile durdurulan çarklar yeniden hareket ederek çabuk canlanacağını inanıyorum, özel bankaların dipsiz kuyularına savrularak heba edilen onca milli servet bu yöne doğru yöneltilseydi, bugün Türkiye bu hallere düşmezdi asla. Bu çalışmalara cezaevlerinde mahkumiyet almış mahkumlar da iştirak etsinler. Bu ayrı "Çalışma Alaylan'nda" çalışan mahkumların mahkumiyetlerindeki indirimler, bu çalışmalarda gösterecekleri heyecan, özveri ve kalkılan oranında yapılsın düşüncesindeyim. Demir yolların inşaatında onların da payı olsun. Eminim, onlar da bu fikre destek vereceklerdir.

HEDEFLENEN ÇALIŞMALAR NELER OLMALI: Fizibilite çalışmaları bitirilen 2500 km. demiryolu yenilemeyi bekliyor, ama ödenek yokluğundan planlar tozlu raflarda atılmış, bekliyor. Korkarım bu gidişatla çürüyecekler de. İŞ BAŞINA ARKADAŞLAR! Kullanılacak inşaat teknolojilerinin çağdaş düzeyde olmasına özen gösterilmelidir. Büyük şehir ve sanayi merkezlerimiz, çağdaş standartlara uygun demiryolları ile birbirlerine ve limanlara bağlanmalıdır Edirne'den Doğu illerine bir ana eksen oluşturulmalıdır. Bursa, Antalya, Trabzon demiryoluna kavuşmalı. Ankara, İstanbul, izmir Adana, Zonguldak, Samsun gibi sanayi ve şehir merkezleri doğrudan ve en kestirme demiryolu hatları ile birbirlerine bağlanmalıdır. Sinyalizasyon ve elektrifikasyon çalışmaları, altyapının da çağdaş standartlara uygun biçimde yapılmasına özen gösterilmelidir. İstanbul Boğazı demiryolu tüp geçidi zaman geçirmeden başlanmalıdır. Lokomotif ve vagon fabrikaları ihtiyacı karşılayacak vagon, lokomotif ve elektrik ünite imal edebilecek teknik düzeyde getirilmelidir. Montaj değil, üretim yapılmalıdır. Devlet TCDD'nin tüm borçlarını üstlenmelidir. Hizmet dışı ve atıl duruma bırakılan ve düşürülen bakım ve tamir atölyeleri

modernize edilerek işlerlik kazandırılmalıdır Yük taşımacılığı demiryolu ve denizyoluna kaydırılmalı çünkü dünya karayollarını Yük taşımacılığında kullanmıyor. Karayolları hem pahalı ve hem de kısa ömürlüdür. Üstelik onların üzerine ağır yük taşımacılığı yaptıkça sonuçlarını çok net çok kısa zamanda görmediniz mi? ! Her tarafı daha
297

şimdiden yağmalı bohçaya döndüklerini hala görmediniz mi?! Vatan hainleri!!! Yahu, bu vatanda o kadar çok mu vatan haini türedi de bizim haberimiz yok. "Vatan sevgisi, ruhları kirden kurtaran en kuvvetli rüzgârdır" Öyle diyor Mustafa Kemal. Yazı da Çatalca demiryolu istasyonun şef odasının sol tarafındaki bilet dağıtan gişenin üstündeki duvara asılı. Çerçevelenmiş eski bir Yazı. Solmuş ve sararmış durumdadır. Solgunluktan harfleri nerede ise okunmuyor, ama oradaki çalışan şerefli demiryolcular o yazıyı atmamaya sanki ant içmişler. Direniyorlar. Hala bir şeyler bir kimselerden bekliyorlar ve umudu kesmemişler, kesmek istemiyorlar, inadına...

05.05. 2002 * * *

Denizcilik Evrenkentlerinden

Sayın Sinanoğlu, kabotaj bayramı haftası içerisindeyiz. TV'de kabotaj bayramı ile ilgili programlan seyrettim. Denizciliğin en büyük sorunlarından bir tanesi de istihdam sorunudur. Ve Armatörlerin cebini biraz daha doldurmak dışında başka hiç bir işi olmayan DTO'nun AB'ci görevlilerini dinledim. Bu konuya hiç değinmediler. Deniz ticaretinin en önemli halkalarından biri de işletme kısmıdır. Yani, gemilerin piyasayla buluşturulduğu halka. Gemilere yük bulunup onların en iyi maliyetle çalışmasını sağlayan halka. Türkiye'de bu amaçla İstanbul Üniversitesinde Deniz ulaştırma işletme mühendisliği, Dokuz Eylül'de denizcilik işletmeleri yönetimi, Kocaeli üniversitesinde de Deniz ve liman işletme bölümleri eğitim vermektedir. Fakat, buradan mezun arkadaşlarımız armatörlerce hor görülmekte ve kü-çumsenmektedir. Dar gibi gösterilen bir piyasa yansıtılarak fikir e-mekçisi bu arkadaşlarımız düşük ücretlere razı edilmektedir. Denizcilik işletmesi oldukça uzmanlık ister. Bugün deniz ticaretimizin bu kadar kötü olmasının nedenlerinden biri de Deniz

işletmeciliği departmanlarında uzmanlaşmaya kasıtlı olarak imkan tanınmamısıdır. Üstelik son zamanlarda güverte mezunu arkadaşlarımız da zor durumda bırakılmaktadır
( )
Bu okuldan mezun arkadaşlarımız, Japon armatörlere peşkeş çekilmektedir. Bir çoğu yabancı bayraklı gemilerde çalışmaya zorlanmıştır. Ulusal denizciliğimiz öldürülüyor. Denizcilik okullarının

başına, denizcilikle ilgisi olmayan kimseler geçirilmektedir. Dokuz Eylül'de bir kimya mühendisi, Kocaeli'de bir harita mühendisi, î-TÜ'de ise bir inşaat mühendisi bu okulların başındadır. BIMCO gibi navlun konferanslarının kölesi olduk. Deniz ticareti kafa ve kol emeğinin buluştuğu en güzel alanlardan bir tanesidir. Deniz ticaretinin kamulaştırılması şarttır. Bu Türkiye'ye yılda 36 milyar dolar girdi sağlayacaktır. Navlunlarımız denizcilik şirketlerindeki akademik uzman yetersizliğinden dolayı yabancılara kaptırılmaktadır.
Saygılarımla; Rumuz: Rüzgâr Mavi 3 Haziran 2002 * * *
Merhaba Sayın Hocam,
Bütün yazılarınızı ve kitaplarınızı zevkle ve beğenerek okumaktayım. Ayrıca televizyon konuşmalarınızı da ilgiyle takip etmekteyim. Aydınlık dergisinin son sayısında ingilizce hazırlık sınıfı açılması sorununa temas etmiş, çok doğru tespitler yapmışsınız. Maalesef çalışmakta olduğum Balıkesir Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi de böyle bir karar almış ve YÖK'e teklif etmiş durumdadır. Alınan kararda Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü şimdilik dışarıda tutuldu; fakat, çok geçmeden bu bölümü de dahil edeceklerdir. Sizin gibi değerli bilim adamları ve gerçek yurtseverlerin öncülüğünde Atatürk Türkiye'sinin sömürgeleştirilmesi engellenecektir! Buna inancım tamdır. Sizi saygıyla selamlıyor, çalışmalarınızda basanlar diliyorum.
7 Mayıs 2002
***
Sn. Sinanoğlu,
l ay kadar önce, "Bye Bye Türkçe" adlı kitabınızı almakla başladı her şey. Amerikan Koleji mezunu, evli, 32 yaşında, l çocuk sahibi, üst düzey bir yönetici olarak kendimden adeta utandım. Bunca zaman,

neden bazı oyunlara "alet" olduğuma üzüldüm. Sizin de söylediğiniz gibi, "Anglornanlıca" konuşarak ne kadar büyük bir batağın içine girdiğimi anladım Yıllardır, etrafımdaki insanlara hayranı olduğum ve mümkün olduğunca öğrenmeye çalıştığım Türk Tarihi'mizden ders çıkarmanın benliğimizi bulmamızda, hem iktisadî hem de top-

lumsal olarak kalkınmamızda ne kadar önemli bir rol oynadığını söy. ler dururdum. Ancak, ne kadar yetersiz olduğumu sizin yayınlarınızı takip etmeye başladığım gün büyük bir heyecan içinde anlamış oldum. Size Türkçe'miz ile ilgili yaptığınız uyanlarınız ve katkılarınızdan dolayı, bir Türk olarak minnettarlığımı sunmak için yazdım bu iletiyi. Eğer size zahmet olmayacak ise, özellikle örütbağ (internet) üzerinden takip edebileceğim (sürekli/haftalık/günlük, vb) yayınlarınıza ve/veya makalelerinize nereden ulaşabileceğim konusunda beni bilgilendirmenizi rica ederim.

Saygılarımla, 29 Nisan 2002 * * *

Saygıdeğer hocam;

Sizi ilk kez Kanal 7' de yayınlanan "İskele Sancak" isimli yayından tanıdım Allah'ım o ne geceydi, sizi tanımak benim için büyük bir şeref ve ayrıcalıktı.

Hocam, ben İmam-Hatip Lisesi mezunuyum ve şu an Açık öğretim Bölümcesi / Kamu Yönetimi bölümünde okuyorum. Değerli Hocam, orta öğretimde ve lisede doğru düzgün bir eğitim alamadık Şimdi hatırlıyorum da lise ikinci sınıfta iken matematik sınırımız 70-75 kişi idi ve matematikçimiz 80 dönemi kursiyer öğretmenlerindendi. Böylece matematiğimiz çok zayıf kaldı ve zamanla tükendi. Hem Doğuda olmamız (Erzurum) hem de İHL'li olmamız hem eğitim yönünden hem de bitip tükenmeyen siyasi çekişmelerden kendimizi hep baskı altında hissettik; oysa biz bu vatanı çok seviyoruz, biz böyle yetiştirildik. Dedelerimiz, babalarımız hep Ruslarla olan kavgalarını, savaşlarını ve Ermenilerin yaptığı mezalimleri anlatırdı çocukluğumuzda. Biz bunları duya duya, her gün bu vatana aşık ola ola büyüdük. Sonra birileri çıktı "İmam Hatipliler vatanı ve cumhuriyeti yıkmak" istiyorlar iddiasıyla karşımıza dikildi. Şaşırdık, üzüldük, hatta ağladık, içimize sindiremedik bu ağır ithamları. Neler oluyordu Ankara'da? Kimdi bu vatanı yıkmak isteyenler?

Sîzi televizyonda (hocam televizyon için türettiğiniz Türkçe bir kelime var mı) izledikten sonra kitapçıya koştum "Türk Aynştay-nı"nı okudum, "Bye Bye Türkçe"yi okudum, şu günler "Hedef Türki-

ye"yi okuyorum. Arkadaşlarıma tavsiye ediyor, kitaplarınızı veriyor ve çevremde devamlı Türkçe konusunda konuşmaya çalışıyorum.

Hocam, sizi dinleyinceye, okuyuncaya kadar, hep İngilizce bilmemenin ezikliği vardı içimde, bir türlü başarılı olamıyordum İngilizce derslerinden, çevremdeki insanlar yan İngilizce yan Türkçe konuşuyor, sanki konuşmasına daha gerçeklik kazandırmış gibi kasılıyorlardı. Şimdi İngilizce dersi; okuduğum bölümde de karşıma çıktı. Evet, içimde her zaman bir yabancı dil öğrenmek isteği vardı ama bu İngilizce olamıyordu nedense, şimdi sizi okuduktan sonra, İngilizce en son öğrenmek istediğim dil haline geldi; Japonca ve lisede azda olsa öğrendiğim Arapça var şimdi öğrenmek istediğim.

Hocam, sizinde buyurduğunuz gibi; insanların beynini öyle yıkamışlar ki; ilk önce "İngilizce dünya dili" diyorlar, o çürüyünce "İngilizce bilim dili diyorlar" o da çürüyünce, "küreselleşen dünya" falan diyorlar, oda çürüyor tabi sizin açtığınız çığırla. İnsanlara bir güven geliyor "evet evet" diyorlar. Sorgulamaya başlıyorlar, yavaş yavaş. İnşallah herkes her yerde Türkçe'yi savunmaya başlar da, kafalarımızı kurtarırız İngiliz'in elinden.

Hocam, sizi tanıdıktan sonra matematiğe ilgim arttı, hedeflerim değişti, sormayı sorgulamayı öğrendim Allah razı olsun. Hocam, kanal 7'de sizi izlediğim günlerde; Alev ALATLI'nın "Şirödingerin Kedisi" (RÜYA) isimli kitabını okuyordum. Alev Hanım da kitabında dil, din, matematik konusunu işliyordu. Sizi izledikten sonra, "Alev ALATLI neden Oktay SİNANOĞLU'ndan bahsetmemiş madem bu konulan işliyor" diye sormaya başladım. Kitabın da sonuna doğru geliyorum, tabi kafamda bu soru, sonra bir baktım sizden bahsetmiş yani, Hocam sizi ilk olarak televizyondan tanımamış olsaydım o kitaptan mutlaka tanıyacaktım. Sizi neden bu ülkede tanıtmamaya çalıştıklarını artık biliyorum. Birde bahsettiğiniz "Bilimsel Terimler Sözlüğünü" nereden bulabiliriz.

Sizin açtığınız bu ikinci kurtuluş savaşında, bizler de gençler olarak sonuna kadar varız, elimizden gelenide gelmeyeni de son

gücümüzle, son nefesimize kadar yapmaya azimliyiz. Artık bıktık bu kısır çekişmelerden, bizi ihya ettiniz ve bilinçlendirdiniz. Cenabı Allah yar ve yardımcınız olsun. En derin sevgi, saygı ve şükranlarımla.
Erzurum/25. 04. 2002
301

* * *

iyi günler hocam;

Hocam, öncelikle benim ve benim gibi birçok Türk genci için esin kaynağı olduğunuzu ifade etmeden geçemeyeceğim. Sizin bütün kitaplarınızı okuyor ve çıktığınız bütün yayınlan, haberleri takip etmeye gayret ediyorum. Ve basanlarınızdan dolayı bir Türk olarak iftihar ediyorum. Düşüncelerinizi ve amaçlarınızı okumakla yeni ufuklar kazandığımı hissediyor ve bundan dolayı size şükranlarımı sunmak istiyorum.

Hocam, sizin kitaplarınızı okuyor ve yakın çevremdeki insanların da okumalarını, savaşınıza katılmalarını sağlamaya çalışıyorum. Hocam, sizin kitaplarınızı özellikle ona gönderiyorum. Kendisi sizin iyi bir takipçinizdir. Hatta, hiç unutmam Türk Aynştaynı'nı okuduktan sonra bana, "abi dünyanın en iyi nörologu ben olacağım" dedi. Hocam, kardeşime bu ilhamı verdiğiniz için ailem ve ben size sonsuz şükranlarımızı sunuyoruz.

Hocam, ben de Meslek lisesi mezunuyum hep hayal ettiğim elektronik mühendisliği bölümüne girmek için üç kez sınava girdim nihayetinde kazandım ve başarılı bir şekilde devam ediyorum. Fakat bir yılda hazırlık sınıfından toplam üç yılımı kaybettim. Ayrıca edebiyattan çok hoşlanıyorum acizane şiir yazmaya çalışıyorum. Ve 50 yıl önce yazılmış Türkçe şiirleri anlayamadığım için çok üzülüyorum. Hocam, misal şu dizelere bakiniz:
Şeb-i yeldayı müneccime mukabil ne bilir!
Müptela-i gama sor GECELER KAÇ SAATTİR.

İnanınız Hocam, bu şiiri anlamak için sözlükler karıştırdım. Mehmet Akif muhtereminin namı diğer vatan şairimizin Safahatı ise hocam, tam bir katliamdır, bu nasıl bir ülkedir ki hocam soruyorum

size, insanlar vatanlarının şairinin şiirlerini okumasın anlamasın. Hocam, edebiyat derslerinde merhumun İstiklal Marşından başka şiiri
okutulmaz.

25 Nisan 2002 * * *

Sayın Hocam; Benim adım 29 Yaşındayım. Bilgisi
yar Programcısıyım. Bir bankada bilgi işlemde çalışıyorum.
302

Hocam; kendi kendime yıllardır düşündüğüm ama sizinki kadar sağlam temellere oturtamadığım konulan sizin kitaplarınız da heyecanla okuyorum, size yazmamın sebebi de bu.

Ülkede yaşayan insanların aşağılık kompleksleri ve bu komplekslerin çıkış sebepleri. Buna bağlı olarak ta ülkenin temelinden çöküşü. Sizin kitaplarınızda bunların cevaplan fazlasıyla var. Çözümleri de var.

Ülkede yaşayan insanlara bu konuyu anlatmak ve sorunu çözmek için yapılacak çalışmalara katılmak istiyorum.

Saygılarımla;

24 Nisan 2002

* * *

Her şeyden evvel sizin gibi değerli şahsiyetlerin ülke mizde ne kadar az olduğunun bilincinde olduğumu bilmenizi isteyerek
sözlerime başlıyorum.

Ne yazık ki ülkemizin içinde bulunduğu durum içler acısı, bizi yönetenler gaflet ve delalet içinde iktidar hırslarının kölesi olmuş durumdalar. Ve tüm bu yaşananlara rağmen bu gidişata dur diyebilecek, akıllı, edepli, bilgili, kaliteli, modern yönetim sistemlerini bilen insanlar harekete geçmek için bir şeyler yapmamaktalar ve susmayı, beklemeyi tercih etmekteler.

Ben 34 yaşında olmama rağmen gerek büyük bir holdingin teftiş kurulunda edindiğim tecrübeler sayesinde gerekse her şeyin apaçık ortada görünmesine binaen anladım ki ülkemiz için gerekli en öncelikli koşul dürüstlüktür. Daha sonra cesaret, bilgi ve doğruyu yapabilme bilincinin yüksek önemi öncelik kazanmaktadır.

Problemlere karşı "çözülemez" mantığı ile yaklaşımın baştan pes etmek olduğunu kabul eden bir kişi olarak, sizin Türk insanının kendine güven kazanabilmesi için kendisini geliştirmesine yönelik çalışmalarınızı taktirle karşılıyorum.
( )
Oktay bey, belki biliyorsunuz bizler web üzerinden Kuva-yı Milliye Hareketi isimli bir oluşumu gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Daha önce hiç siyasete girmemiş ilgilenmemiş ama artık kötü yönetimler nedeni ile boğazına kadar dolmuş 20 ile 40 yaş arasında genç
303

tstiyoruz ki artık bu ülkeyi düzgün insanlar yönetsin. Ve bunun için çözümler alternatifler oluşturmaya çalışıyoruz.
Şu an (....) grubumuz 4000 kişi civarında. Ama çoğu insan sadece izlemekle kalıyor. Bazı arkadaşlarımız ellerini taşın altına koymaya hazırlar ve sizler gibi değerli şahsiyetlerin bizlerle kol kola omuz omuza bir şeyler yapabilmek için olması lazım. Halka dönmek, halkı kucaklamak gerekli, zira biz de halkız.
Oktay Bey; yeni kurmuş olduğumuz web sitemizi incelemenizi rica ediyorum. (...)
Biz, bu web sitesinde sizinle bir söyleşi yaparak yayınlamak istiyoruz, zira düşünceleriniz o kadar güzel, bilgi yüklü ve zihin açıcı ki herkes bundan faydalanmalıdır düşüncesi içindeyiz. Ayrıca Kuva-yı Milliye Hareketi'ne katılmak bizim aramızda olmak ister misiniz? Zira biz bunu çok arzu ediyoruz. Çünkü biliyoruz ki sizin gibi ülkesini seven ve idealleri olan, hedefleri olan, kendine güveni olan bir şeyler yapabilmenindi azmini gösteren insanlar varoldukça bizler bundan büyük bir güç alacak ve yolumuzda ilerlemeye devam edeceğiz.
Biz diyoruz ki artık izm'ler bitmiştir, ülkemiz modem yönetim sistemleri ile yönetilirse, bu sistemleri bilen insanlar devlet yönetiminde söz sahibi olursa ülkemiz kurtulur.
Katılımınız bize onur verecektir. Bize tutacağınız ışık bizi aydınlatacak ve beraberce kemikleşmiş yapılan kırmamızda etkili olacaktır.
Saygılarımla; Kuva-yı Milliye Hareketi Kurucusu
* * * Türkçe İstiyorum

Sayın Oktay Sinanoğlu nasılsınız, adım , Kocaeli Evrenkenti kimya mühendisliği 1. sınıf öğrencisiyim. Sizinle ve yazılarınızla daha bu yıl tanıştım. Her yazınızı okuduktan sonra helal olsun diyorum içimden, çünkü siz Türkiye'deki büyük uyanışı gerçekleştiriyorsunuz. Ah, keşke bu büyük uyanış benim Evrenkentimde de başlasa!!! Biliyor musunuz geçen haftaki yazınız benim sorunumla ilgili, gerçi bütün yazılarınız hepimizin sorunu ile ilgili. 'Hazırlık

sınıfı, neye hazırlık?' evet 1. sınıfa başlayabilmek için hazırlık okuyoruz, sonra %30 İngilizce ağırlıklı diyerek başlıyoruz 1. sınıfa. Ama, hiç de söylendiği gibi olmuyor şu anda neredeyse %70 İngilizce ağırlıklı dersler görüyoruz. Hem de benim ana dersim yani, kimya, fizik İngilizce anlatılıyor. Kendi dilimden başka hangi dilde en iyi eğitim alabilirim? Kimya ve fizik gerçekten anlaşılması zor dersler, bir de yabancı dil olunca... Öğretmenlerimle derse başlamadan önce bu konuyu hep tartışıyorum, tabii ki geçerli bir sebep gösteremiyorlar. Artık benim evrenkentimde de Büyük Uyanış başlasın, bunun için ne gerekiyorsa yapalım.
Saygılarımla;

12 Mayıs 2002 * * *

Selamlar Sayın Oktay Sinanoğlu,

Öncelikle kendimi tanıtayım. Ben, Ankara Evrenkenti Haya-tilimi Bölümünde okumaktayım. 22 yaşında gerçek Atatürkçü bir Türk genciyim. Size ulaşılabilecek böyle bir ileti adresinin olması ne kadar güzel. Siz o kadar saygıdeğer bir insan, üstü kişisiniz ki Türkiye'de bugüne kadar hep iyilerin başını yaktılar. Ancak, şunu unutmayın ki sizin yolunuzdan sonuna kadar gidecek bir tane çok sağlam bir Türk genci var bile. Sizin 'Hedef Türkiye' isimli kitabınızı yeni bitirdim. Fakat, Türkiye için yanıp tutuşan bir insanın bir yerlerde an gibi çalıştığını yeni duymaktan dolayı tarif edemeyeceğim bir utanç içerisindeyim. Ama bize de hak verin. Devamlı olarak ülkeyi satmak pahasına da olsa kişiliksiz insanların ön plana çıkarıldığı bir ülkede hiç tanışamamış olmak da vardı. Size o kadar büyük bir saygı duyuyorum ki, siz bu gençliğe güvenin Sn. Sinanoğlu. Gözünüz arkada kalmasın.

Biz, kendi arkadaşlarımız arasında Türkçe'mizi kurtarma çalışmalarına başladık bile. Bu işe ilk örütbağı kullanarak yapacağız. Nasıl mı? Şu şualar bir arkadaşımla bir mektup hazırlıyoruz. Bu mektubu güvendiğimiz arkadaşlarımızın ileti adreslerine postalayacağız. Mektubun içeriği; halkımıza arkadaşlarımıza Türkçe'mizin elden gittiğini hatırlatmak ve ilgili yerleri ileti ve mektup yağmuruna tutma-lan için uyarmak. Ve bu mektup samimi kişilerce umarız tüm Türkiye'ye yayılır. Şunu bilin ki Türkiye sizi asla unutmayacak ve bu gençli sizin hep arkanızda ve takipçiniz olacaktır. Belki baştakiler bizi

satacak kadar ar damarları çatlamış olabilir ama biz, yani Türk gençli-
ği uyumuyor
Kendinize çok iyi bakın; 20 Mayıs 2002
* * *
Sayın Sinanoğlu,

Hayat hikayenizi ve Hedef Türkiye adlı kitabınızı okudum, önce, bu kitaplar için teşekkür ederim. TED Ankara Lisesi'nden ve ODTÜ Bilgisayardan mezun birisi olarak başlangıçta eğitimin İngilizce yapılması gerektiğini düşünüyordum. Ama, kitaplarınız beni çok etkiledi ve düşününce size hak verdim. Yıllarca ingilizce kitapları önce Türkçe'ye tercüme edip sonra anladığımı hatırladım. Artık o kadar İngiliz kültürünce ele geçirilmişiz ki, Türkçe bilgisayar kitabını anlayamıyorum, İngilizce'sini anlıyorum. Dilerim gençler aynı duruma düşmez.

Bilgisayar sektöründe de millileşmek ve ülkenin para ve bilgi kaynaklarının gönüllü ya da hırsızlama çalınmasını engellemek için biz bilgisayarcılara çok iş düşüyor. Amerikan bağımlılığı yaratan ve bilgisayarlardaki bilgilerin çalınmasını sağlayan güvenlik altyapısı zayıf Microsoft ürünleri yerine, kaynak kodlan açık ve millileştirmeye elverişli Linux işletim sistemlerine geçmeliyiz. Böylece, her yıl yüzlerce milyon dolar lisans parası ödemekten kurtulacağız ayrıca, Microsoft (ve nedense onun hakkında tekel işlemi, yapmaktan vazgeçen Amerika) bilgisayarlarımızdaki bilgileri çalamayacak. Bunun farkında olan Almanya, Fransa ve Çin devletleri su anda

Linux'a geçiyorlar. Hele Çin devletinde başka şey kullanmak tamamen yasak. Sadece işletim sisteminde de değil, veri tabanında, programlama dillerinde de kaynak kodlarıyla bedava dağıtılan (örneğin; MYSQL ve php) ürünlerine geçmeliyiz. Bu amaçla, çalıştığım şirkette bir değişim başlattım. Ayrıca, her yıl 2-3 stajyer öğrenciye bu dilleri öğretiyorum. Sizi çok takdir ediyor ve örnek insan olarak görüyorum. Keşke siyaset sistemimiz bu kadar çürümüş olmasa da sizi siyasette görebilsek ve oy verebilsek. Ancak ruhunuzu satmadan siyasette başardı olamayacağınızı da biliyorum.
306

Lütfen, Nobel için sizden istenen bürokratik işleri ve yazışmaları yapın ve bu ödülü alın. Unutmayın, bunu siz almayacaksınız şahsınızda bütün Türk milleti alacak. Ama şunu bilin ki, siz şimdiden gönlümüzdeki Nobel'i aldınız. Sevgiler.

* * *

Merhaba Oktay Hocam,

Size, uyuyan bir devin uyanan parçasında sonu güzel biten bir örnek göstereceğim. Sitenin tamamı İngilizce'ydi. Bir yazı yazdık tepkimizi dile getirdik Ve site bugün gayri ihtiyari bakam. Türkçüye dönmüş. Aslında, ne yapacağı umurumda değildi. Ben tepkimi dile getirmiş gönül rahatlığı ile bir TÜRK genci olarak tepkiyi dile getirmekti amacım (...) Bu benim Türkçe yolunda ikinci zaferim. İlki Unilever, bilirsiniz şu küresel kraliyetçi firma, onun sitesi tamamen İngilizce'ydi. (...) Bir kampanya yaptık, Türkoloji öbeğine de posta attım falan. (...) Neticede benden başka kişiler de posta attı herhalde. Neticede yeter ki bilincimizi doğru kanalize ederek tepkimizi dile getirelim. (...) Daha alınacak çok ama çok yolumuz var. Allah bizi mankurt yöneticilerden korusun, (amin)
Saygı sunuyor, ellerinizden öpüyorum efendim.

* * *

Sayın Sinanoğlu,

Efendim, ben TED Ankara Koleji'nde 1972 yılına kadar eğitim gördükten sonra, Lise son sınıf ile Evrenkent tahsilimi ABD de tamamlamış bir TC vatandaşıyım. Siyaset Bilimi lisans diplomamı 1980 yılında almamı müteakip ülkeme dönerek çeşitli firmalarda çalıştıktan sonra, 80'lerin ortasında kendi işimi kurarak, TC'nin

dengesiz ve ahlak yozluğu dolu ticaret yaşamının ortasına atıldım. Kolej ilk sınıflarında iken bizleri ziyarete gelmiştiniz ve rahmetli Fikriye Okyay sayesinde hala hatırladığım güzel konuşmanızı dinleme şansını yakalamış idik Yıllar sonra, 2002 yılında sık ziyaret ettiğim bir kitap satıcısında "Hedef Türkiye" isimli kitabınızı görür görmez kendime, Ankara Kolejinden henüz mezun olmuş oğluma ve eşime birer tane aldım.
307

• Ülkemizin, bilmediğimiz, bizlere açıklanmayan kimi gerçeklerini kitabınız sayesinde öğrenmiş olduk.
Saygıdeğer Hocamız,
Ben, yakın zamana kadar kolej mezunlarının kurmuş olduğu yaklaşık 1200 üyeden oluşan isimli haberleşme grubuna üye idim, böyle bir potansiyeli ülke mesellerine odaklamak amacı ile hayli ısrarlı yazışma, tartışma ve girişimlerime rağmen Amerikana zihniyet ile yetişmiş yaşıt ve kardeşlerim ile aramızda bir hayli derin bir uçurum olduğuna vakıf olunca, kendim bir grup oluşturma karan aldım ve bu grubun ülke sorunlarını tartışan bir platforma dönüşmesini amaçladım. Hatta grubun banner reklamlarını kendi işlettiğimiz gibi web sitelerine de yerleştirdim. Ancak, tüm çabama rağmen grubumuz henüz 26-27 üye civarındadır. Sizin gibi Ülke fedaisi, Gönül Adamı değerli hocalarımızın katlatan ve fiilen üyeliği ile grubumuzun arzuladığımız yönde gelişeceğine inanmaktayım. Esasen çok değerli olduğunu bildiğim vaktinizden birazını alabilip sizi aramızda görebilirsek ve güncel konularda değerli yorumlarınızı alabilirsek ne mutlu bize
diye düşünüyorum. Grubumuza üye olmak için dan bir e-mail adresi almanız ve bu adres ile üye olduktan sonra dilediğiniz e-mail adresine üyeliğinizi yönlendirmeniz mümkündür.
İçten saygı ve sevgilerimi sunar, bizleri gururlandıran basanlarınızın devamını dilerim.
* * *
Sayın Oktay Hocam,
Ben Turgutlu Fen Lisesi 1. sınıfında okumakta olan bir öğrenciyim. Yazdığınız Hedef Türkiye ve hayatınızı anlatan Türk Aynştaynı Oktay Sinanoğlu kitabını okudum ve görüşlerinizden çok

etkilendim. Benim sizden ufak bir isteğim olacak örüt kuramınız, Çözgen-iter kuramınız, Kimyayı yemden anlatan ve Amerika'da bir lisede öğrencilere anlattığınız kuramınızla ilgili biraz bilgi. Fen lisesinde okuduğumuz için mezun olmak için Fen derslerinden veya Matematikten bir proje yapmamız gerekiyor. Fen liselerinde genelde bu iş baştan savma yapılıyor ama biz birkaç arkadaş olarak öyle yapmak istemiyoruz. Bu sebeple sizin kuramlarınızla ilgili bilgiye ihtiyacımız var. Çok Teşekkürler. Sevgiler.
308

* * * Sayın Hocam Sinanoğlu

Ben, Mass. Insti. Tech. hocalarından Wıener PhD öğrencisi ve hocası ile 1. S yıl çalışma fırsatı buldum. Bu çalışmamdan iki adette patent başvurusunu USA da yaptık. Buraya şubatta geldim ve ders vermeye başladım. Bugün, veri iletimi dersimin final günü. Dekan, yardımcısı dekan, yanlarına bir de asistan alarak sınıflarda PKK' lı arar gibi başı otlu çocukları arıyorlar. Üstüne üstlük, kapılarda bunca güvenlik görevlisi varken, bu işi yapma bizi kullanacak kadar adi şekilde yapmaktadır. Harward ve MİT gibi okula da bu gibi şeylerin ne kadar gülünç olduğunu anlatmama gerek var mı bilmiyorum. Biz hoca mıyız, yok bu hırsızlar soysuzlar tayfasının finoları mıyız, hocam? Tabi, karar verdim hoca olduğumu hatırlatırım kendilerine. Türk milleti garip kalmışken öz yurdunda hocam. Bunları gittiğiniz TV yerlerde açıklayınız.
Saygılarımla
11 Haziran 2002
* * *
Merhabalar hocam...

Düşünün adamlar kendi işyerlerinde müdür ve müdür yardımcısı ikisi de TÜRK ve Türkiye'de aralarında İngilizce konuşuyorlarmış çoğunlukla :((durum içler acısı. Lisede hazırlık okut, sonra üniversiteyi kazan orda da hazırlık okut, öğrencinin 2 yılını ye gitsin. Nasıl bir mantık anlamıyorum nasıl düzelecek hocam nasıl? Azeri hocalar var üniversitede adamlar Azeri öz ve öz Türk, ama maalesef ingilizce konuşuyorlar bizlerle ve başkalarıyla. Böyle bir anlayış ner-de olur ya?

Hocam, gidiyorum kütüphaneye işte olasılık veya başka bilgisayar dallarında araştırmalar yapmak istiyorum, inanır mısınız kitapların % 80'i İngilizce, Gören Londra üniversitesinin kütüphanesi sanır. Ve de üniversitelerdeki maaş al ve yat psikolojisi. ..

Ben, kendi adıma işte uğraş olsun, meraktır, zevktir, vakit geçirmek olsun diye üniversitenin web sitesini yapıyorum (asp + php} gibi konularda bilgi edinmek ve de geliştirmek amacıyla. Ve de ücret-

siz. Ama maalesef üniversitenin paralı web masterleri rahatsız oluyor Taş koyuyorlar. Ne diyeyim ya ben böyle anlayışa bıktım artık:((. Ne biçim insanlar bunlar, hadi İngiliz olsalar Fransız olsalar anlayacağım, hepsi Türk. Bu ülkenin üniversitesi giriyorsunuz ilk giriş İngilizce, Allahım ya sanki Amerika'dayız, önce İngilizce içerik eğer dilersek Türkçe içeriğe geçebiliyorsun. Ne yapayım hocam, yol gösterin. Kafam karışık hevesim kaçıyor. Boğuluyorum lütfen, biraz yardım:(
Ellerinizden öperim.

13 Haziran 2002 * * +

Sayın; Oktay Sinanoğlu

İktisat Fakültesi mezunuyum. 14 yıldır özel bir fabrikada muhasebe ve finansman müdürü olarak çalışıyorum. Ben de basan trenini erken yakaladım. Yüksek lisans yaparken 23 yaşında müdür oldum. İş tecrübem ise yalnızca yüksek lisans sırasında yaptığım l, S yıllık muhasebe bürosundaki stajımdı. Kitabınızı okurken farkına vardım ki lise yularımda neredeyse, Türkçe derslerinde dahi matematik ile ilgili örnekler veriyordum. Kitaplarınızı tesadüfen okumaya başladım. Ya da okumam gerektiği için bu tesadüf gerçekleşti. Her neyse, "Hedef Türkiye" adlı kitabınıza başladım, sanki benim düşüncelerimi anlatıyordunuz. Osmanbey ya da diğer alışveriş merkezlerine gittiğimde sanki kendimi başka bir ülkede gibi hissediyordum. Neredeyse bütün mağazalardaki ürünlerin üzerinde kocaman İTHAL yazısını görünce kahroluyorum.

Eskiden tanımadığım insanlarla konuşmamayı tercih ederdim ama, artık dayanamaz oldum ve mağazalara girip niçin ithal yazdıklarını sorar oldum. Sonuçta ekonomiden yakınıyorlardı ya da krizden ağlaşıyorlardı. Eğer değersiz, kalitesiz ürünleri sırf yabancı

diyerek getirip burada satarlarsa daha da fakirleşeceklerini ve ağlanma haklarının olmadıklarım söyler oldum, (en son olarak dün akşam Migros Alışveriş merkezinde sebze meyve bölümünde ithal elma, ithal erik, armut vs. görünce yine isyan ettim. Tabi ki kayganlar rahat yaşayanlar, istihdam edilenler ithalat yaptığımız ülkelerin insanlarıydı) Onların cevabı da belki onların açısından haklıydı. Eğer ithal yazmazlarsa satamadıklarını, halkın ithal mala özenti duyduklarını söylüyorlardı. Ne yazık ki halkımızda sırf yabancı diye milyarlarca $'ın yurt

çıkmasına aracılık ediyorlardı, kendi fakirleşmelerini hızlandırma pahasına Sonuçta ben de bazen ithal ürün kullanıyorum ya da giysi ayakkabı alıyorum. Ama ithal olduğu için değil, almam gerektiği için alıyorum aynı değerde alternatifini bulamadığım için (bu arada, her ne kadar Türkçe sözcükler kullanmaya çalışsam da ne yazık ki bazı kelimeler sanki Türkçe imiş gibi dilimize girmiş). İnanın bazen markette yere çöküp yerli ürün anyonun ne yazık ki ithaller yerlilerden daha fazla.

Daha sonra, "Bye-Bye Türkçe" kitabınızı okumaya başladım. Sanki sürekli rahatsızlık duyduğum huzursuz olduğum konular bilinç üstüne çıkmış gibi oldu. Sanki benim duygulanma, düşüncelerime tercümanlık ediyormuşsunuz gibi hissettim. Evet, ne yazık ki bize aşağılık duygusunu empoze ediyorlar, ana okullarını bile İngilizce yapmaya çalışıyorlar ve aileler farkında olmadan bununla övünüyorlar. Kardeşimle bir taksiyle eve dönerken sizin kitabınızdan bölümleri ona anlatıyordum. (Bu arada, biz aile boyu yabancı mağaza isimlerine yabancı dil kullanımına karşı mücadeleye başladık Tabi ki yalnızca eleştirebiliyoruz ve çevremizdeki insanlara bu şekilde sömürge gibi yaşamakta olduğumuzu gittiğimiz hiçbir Avrupa ülkesinde böyle yabancı mağaza isimlerine rastlamadığımızı dolar ödemelerini kabul etmediklerini kendi ülkelerinin parasından başka para kabul edemeyeceklerini söylediklerini anlatıyoruz. Sizin de belirttiğiniz gibi yabancı dil öğrenmeye karşı değiliz, yeğenimi koleje göndermedik ama hafta sonlan İngilizce kurslarına gönderiyoruz ve elimizden geldiğince Türk değerlerini vermeye çalışıyoruz. Babamın emekli öğretmen olması işimizi kolaylaştınyor).

Taksiden ineceğimiz sırada kardeşimin Türklükle ilgili bölümü konuşuyorduk, ben de yabancılara övünerek Türk olduğumu söylüyorum derken, taksi şoförü hışımla arkaya dönerek; "Siz hangi örgüte üyesiniz, Türkler hiçbir şey yapamaz Avrupa birliği bize demokrasi öğretecek, insan haklarını öğretecek. Türkler tarih boyunca hiçbir şey yapamamışlar. " diye konuşmaya başladı. Kısaca, tarihi doğru kitaplardan okumasını bölücü örgütlerin kitabından okuduğunda farklı tarih bulacağını temizliği, demokrasiyi Türklerin Avrupa'ya öğrettiğini Vatikan da bulunan işkence müzesini, Malta zindanlarında insanlara yapılan işkencelerin temsili mankenlerini, Roma Pompei de kölelerin küçücük çocukların püsküren lavlarla taşlanan

zincire bağlanmış cesetlerini araştırmasını söyledim. Yakın tarihte yaşanan Yahudilere soykırımı ve bu soykırımı yalnızca seyreden iç-sancü(?), demokrat(?), gelişmiş(?) Avrupa ülkeleri. Diğer yanda ise, geri kalmış(?), barbar (?) Türkler ölümü göze alarak bütün güçlerini zorlayarak Türkiye Cumhuriyeti kimliği taşıyan, neredeyse bütün Yahudileri tek tek toplama kamplarından alarak Türkiye'ye göndermişlerdir. Bizim tarihimizde utanacağımız bu şekilde katliamların soykırımların yaşanmadığını söyleyerek indik arabadan. İşin açıkçası, biraz çekindik bu şoförden PKK sempatizanı olabilir, daha sonra zarar verebilirdi.

Ne yazık ki, bunun gibi bir yığın olaylar yaşanıyor. İnsanlar Türklüğünden utanır hale getirildiler. Sanki Türklük bir veba mikrobu gibi. Türklüğü ve Türkiye'yi kötüleyerek yükseleceklerini Avrupalılar tarafından takdir edileceklerini sananların nasıl alçaldıklarını da gördüm. İngiltere'de bir durakta kardeşimle otobüs beklerken İngiliz bir bayan bizimle sohbet etmeye başladı. Sansın, renkli gözlü olduğumuz için genelde. Türk olduğumuza inanmıyorlar ya Alman ya da İngiliz sanıyorlar, hatta bazen ileri giderek mutlaka soyumuzu araştırmamız gerektiğini mutlaka soyumuzun Alman olduğunu söyleyenler bile çıkıyor. Bense övünerek soyumda biç yabancının olmadığını, soyağa-cının Orta Asya Türklerine dayandığını söylüyorum. Yine benzer bir sohbeti yaparken durakta esmer, silik ne yazık ki aşağılık duygusu içinde olan "Kadının Adı Yok" kitabını

anımsatacak tipte bir kadın çekinerek yanımıza geldi. "Türkçe konuşuyorsunuz, siz Türk müsünüz?" diye sordu (arada bir kardeşime Türkçe bir şeyler söylüyordum). Evet diye söyleyince kan çektiğini memleketini çok özlediğini onunla 1-2 saat konuşmamızı istedi. Niye memleketi olan Adana'ya gidemediğini sorunca iltica ettiğim o nedenle dönemediğini söyledi.

Yani, Türkiye'yi, Türklüğü kötüleyerek, aşağılayarak orada oturma izni almıştı. Türkiye de onuruyla başı dik yaşarken burada kendisi a şartlanmaktaydı dışlanmaktaydı Yine de Üzüldüm, kendisine Kürt demelerine rağmen onlar da Türk idi ve onun şahsında Türklük aşağılanmaktaydı Geçte olsa umarım gerçekleri anlayabilmiştir-Çünkü, biz övünerek gururla Türk olduğumuzu söylediğimizde ve Türk değer yargılarına göre davrandığımızda onlara yapılanın aksine bize saygı duyuyorlardı. Kısa bir not yazmak için başlamıştım

oldukça uzun bir yazı oldu. Ne yazık ki çoğu insanla bunlar paylaşılamıyor. Nasıl paylaşabileceksiniz ki (gecen hafta tatil köyünde jyi eğitimli olduğuna inanan iki grup Türk konuşurken, nüfus cüzdanımızda Türk yazmış, Müslüman yazmış ne fark eder cebimizde para olsun Avrupa birliğine yeter ki girelim gerisi önemli değil diye konuşursa ya da Robert koleji mezunu bir bayan, Sinanoğlu kendisi de Amerika da okumuş olayları abartıyor kendisi her olanaktan faydalanırken başkalarına siz yapmayın diyor, kolejlerin kapatılması Türkiye'ye ihanettir diye konuşuyorsa) insanlarımız yalnızca paraya hedeflenmişler, neredeyse paraya tapıyorlar. İnsanlarla neredeyse konuşamıyorsunuz bile. Hepsi kısa dönemdeki çıkarlara odaklanmış bugünü kurtarmak için yarınları ülkeyi yok ettiklerini anlamak bile istemiyorlar. Özeleştiri olayı sanki bizim için geçerli değil. Çünkü, herkes bozuk düzenle bir şekilde bütünleşmiş çıkar sağlamaya çalışıyor. İstanbul'un büyük bir kısmı kaçak binalardan oluşuyor, büyük çoğunluk, şirketler, fabrikalar, işçiler, köylüler kaçak elektrik, su kullanıyorlar. Şirketler sigortasız işçi çalıştırıyor. Rüşvet konusu ise inanılmaz boyutlarda. Sonuçta Türkiye'de istihdamın kamu ağırlıklı olduğunu düşünürsek rüşvetin ne kadar büyük boyutlu olduğunu anlayabiliriz. Şirketler zarar ettik

diye tek kuruş vergi ödemezken her nasıl oluyorsa barlarda lüks otellerde harcayacak para buluyorlar ya da milyonlarca dolarlık düğünler, davetler verebiliyor. Halka sorduğunuzda tek suçlu iktidar kendilerine bakan yok herkes devlet bize yardım etmiyor diyor, peki siz devlet için ne yapıyorsunuz dediğimizde cevap yok. Dürüst insan siyasete atılacak olsa onu destekleyen çıkmaz ki halk gecekondu affını çıkartacak, torpille işe alacak, maddi çıkar sağlayabileceği insanları seçiyor. Buzdolabı televizyon araba para iş veren politikacıları istiyor. Bu kadar ekonomideki kaçağı hesaplarsak kişi basma milli gelirin Açıklanan resmi rakamların çok üzerinde çıkacağı gerçektir. Ama umutsuzda değilim çünkü bunca çirkinliklerin içinde bir yığın güzelliklerde yaşanıyor ve ben genlerimize de güveniyorum her ne kadar karıştıysa da.

Yalnız bazen üzülüyorum çünkü, insanlar bu konulan konuşmaktan sıkılıyor size de sıkıcı konular konuşan, ukala insan gözüyle bakabiliyor, (bu arada televizyon radyo gazete olayı da ayrı bir yazı

konusu olurdu eğitimsiz insanları cehaleti ön plana çıkararak halkı zehirliyor başkalarının kültürlerinin insanlarımıza sırıngalıyorlar.

insanlar, belirli süre için kişisel çıkarlar uğruna ülkeyi yok etme çalışmalarına ara verebilseler, inanın Türkiye düzelir ne IMF'ye ne de Avrupa Birliğine ihtiyacımız kalır. Kısa bir hesap yapılabilir Vergi Dairesi çalışanları rüşvet almasalar şirketler gerçek vergilerini öderler; gümrükçüler rüşvet almasalar kaçak ithalat ve ihracat önlenir. Polisler rüşvet yemeseler kaçaklar hırsızlıklar önlenir; bankalar rüşvet almasalar hortumlamalar banka içini boşaltmalar kalmaz, insanlar kaçak elektrik su kullanmasalar bizler daha ucuza kullanabiliriz, halk kaçak binalar yapmasa daha güvenli yaşayabiliriz.

Şirketler karlarını doğru gösterseler, çalışanlarının vergi ve sigortalarını ödeseler vergi oranlan düşer. Sonuçta bunları yapanlar bizim insanlarımız diğer ülkelerin insanları ya da uzaylılar ya da nüfusa göre küçük bir oranı teşkil eden siyasiler değil çünkü toplum dürüst olursa sahtekar politikacıları yaşatmaz, insanlara bunu anlattığınızda halkın yaptığının küçük olduğunu, asıl büyüklerin onların deyimiyle götürdüğünü söylüyorlar ve hala farkına

varamıyorlar ki kendilerinin aldığı o küçük paralar sayesinde diğerleri büyük götürüyor. Ya da sahtekarlığın 1,000,000 de bir; l,000,000,000,000.da bir. Çünkü l,000,000.-luk sahtekarlık yapan birinin 1,000,000,- olanağı olduğu için bu kadar yapıyor. Eğer, daha fazla olanağı olsaydı demek ki daha fazla yapacaktı. Kötü kötüdür. Ve diğer savunma mekanizmaları ise, herkes yapıyor ben aptal mıyım ya da eğer herkes yaparken ben yapmazsam yaşama şansım kalmaz, gibi cümlelerin arkasına sığınıyorlar. Ben yapmıyorum ve bilebildiğim kadarıyla bugüne kadar halk dilinde haram denilen şeyi yemedim ve dürüstlüğümden ödün vermediğini halde yaşıyorum. Yükselmek için kimseyi ezmedim, beni geçerler endişesiyle insanlardan bilgimi gizlemedim. Tam tersine benim yetiştirdiğim insan beni geçiyorsa ben başarılıyım düsturunu kendime örnek aldım ve elemanlarıma her şeyi öğretmeye çalıştım ve yaşıyorum hem de benim yasam düzeyimi tutturmak için bir sürü insanın özendiği şekilde. Sonuçta ben de öğretmen emeklisi bir babanın kızıyım. Zengin bir aile değil, normal yaşam standartları olan bir aile. Ama eğer siz dürüstçe yaşıyorsanız mutlaka bir çözüm buluyorsunuz tabii ki burada şans da önemli. Doğru zamanda doğru insanlarla karşı-

lasmak. İŞTE BU DÜRÜSTLÜK DUYGUSUNU KENDİ ÖZÜMÜZE DÖNME DUYGUSUNU İNSANLARIMIZA NASIL VEREBİLİRİZ. Çünkü, ben karşımdaki insanı değiştiremem ya da değişip değişmediğini bilemem. Ama, kendimi değiştirebilirim. Ben değiştiğimde diğerleri de değişecektir. Çünkü herkes diğerlerini örnek gösteriyor diğerleri birer bire değiştiğinde kötü örnekler de azalacaktır. Yazdıklarıma göre beni aşın milliyetçi, Türkçü biri sanabilirsiniz. Hayır, değilim tam tersine demokrat hatta devrimci biriyim. Halkların ülkelerin birlikteliğine inanıyorum ama eşit koşullarda ve sömürge türü ilişkilere dayanmadan tek taraflı değil, karşılıklı birliktelikler. Lise yıllarımda aşın sol bir örgüte ilgi duyarak göz altına bile alınmıştım ama yabancıların ve bir kısım bizim insanlarımızın Türkiye' yi yıpratmak için bizi maşa olarak kullandıklarını çok çabuk görebildim ve ayrıldım. Bu arada, Türkiye aleyhine hiçbir faaliyette de bulunmamıştım. Benim anladığım devrimcilik o değildi.

Sizin kitaplarınızı ulaşabildiğim herkese öneriyorum. Olanaklarım elverdiğince maddi durumu iyi olmayanlara da hediye etmeyi düşünüyorum. Yayınevini arayarak ne kadar indirim yapabileceklerini sordum % 25 indirim uygulayabilecekler. Alabildiğim kadar alıp özellikle lise ve üniversite (hala Evrenkent kelimesine alışamadım) öğrencilerine hediye edeceğim. Yalnız çekindiğim konular var. Kitabınızda siyasi düşüncenizin olmadığını yani ülkücü, Fethullah Gülenci ya da dinci, irticacı ya da diğer partilerden (benim için ANAP, DSP, DYP vs. olması da önemli değil, oy verecek partinin olmadığım düşünüyorum) olmadığınızı anladım sizin aldattıklarınızdan. Umarım yanlış anlamamışımdır. Düşünce yapımı kısaca belirttim. Sizin kitabınızı hediye ettiğimde yada önerdiğimde içimin rahat olması gerekir. Ne yazık ki Türklükten bahsedilince insanların aklına ya ülkücülük ya da Turancılık geliyor, geçenlerde gazetede yazıldığı gibi birisi kürdüm demiş diğeri lazım, Türküm diye söylenince sen milliyetçisin ırkçısın diye suçlanmış.

İnsanlarımızın bir an önce sizin yazdıklarınızın farkına vararak, geç kalmadan toparlanmaları umuduyla iyi günler diliyorum.

Saygılar

5 Temmuz 2002

* * *

315

Oktay Bey,

"Bye-Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" adlı kitaplarınızı oku-dum. psikologumun deyimiyle hiç kimsenin söyleyemediklerini açık ça söyleyebilen birisiniz, ben Askeri Lisesi'nde okuyorum 3. sınıf öğrencisiyim, açıkçası sizi tanıyana kadar İngiliz muhiplerinden biriydim hatta okuldaki en ateşli taraftarlarındandım ama fikirleriniz beni ölesiye değiştirdi ki BUNA ben bile inanamadım! inşallah her Türk çocuğu bunları sizin kitaplarınızdan veya bir yerden (yeter ki olsun) öğrenir, kafamıza sokulan her şey yalan, aslında bazen aklıma geliyordu ama bunca kişi yanlış düşünüyor ben mi doğruyum saçmalama ... diyordum kendime. (...) Türk çocuğuna bu cesareti verecek sizin gibi değerli insanlar...

27 Haziran 2002

* * *

Sevgili Gönül dostum, Gönül yoldaşım, babam Oktay Sinanoğlu; Size nasıl hitap edeceğimi bilemiyorum şu an. Sizi, yüreğime nasıl sığdırdığımı, daha doğrusu sığdıramadığımı kelimelere dökmem imkansız. İki kitabınızı okuduğumdan beri ruhum acılar içinde kıvranıyor. Her zaman milletimin üzerinde oyunlar oynandığının farkında oldum. Ama, işin ciddiyetinin bu kadar vahim olduğunu bilmiyordum. İkinci Kurtuluş Savaşını başlatmışsınız. Benim bu savaşın dışında kalmam mümkün değil. Benim sülalemde Kurtuluş ve Çanakkale Savaşlarında hayatini feda etmiş 3 şehidim (benim bildiğim 3) var. Benim onlara ve Atatürk'e borcumu ödemem için elimi, gövdemi hangi taşın altına sokmam gerekiyorsa oraya sokarım. Ciğerimi kaybettiremediler, ben buradayım ve her şeye nazının. Lütfen bana bu konuda bir yol gösterin. Anayasaya aykırı İngilizce eğitim konusunda hangi mahkemeye başvurabilirim? ve benim gibi sıradan bir vatandaş başvurabilir mi? Neler yapmam gerektir, hepsini ben kendimde araştırır öğrenebilirim, ancak artık vakit kaybetmek istemiyorum. Ben, 35 yaşında 2 kız çocuğu annesiyim. Kızlarımın, ilerdeki torunlarımın Avrupa'nın ABD'nin uşağı olmasını istemiyorum. Türk'üm ve Türk kalmak istiyorum. Çocuklarımı da bu duygudan mahrum bırakamayacaklar. Cevabınızı dört gözle bekleyeceğim. Sonsuz Sevgilerimle
21 Haziran 2002
316

* * *

Saygıdeğer Oktay Bey, iyi günler,

Sizin ve ailenizin iyi olmanız dileklerimle mektubuma başlamak istiyorum. Size yazmayı son birkaç aydan beridir her şeyden çok istemekteydim. Üzülerek söylemeliyim ki hayatımda sizden sadece iki ya da üç ay kadar önce haberdar oldum. Bu nedenle çok öfke duyduğumu belirtmem gerekir (kime kızacağımı bilemedim, kendime mi yoksa başkalarına mı?), çok seneler evvel sizden haberdar olmuş olmayı isterdim. Sanırım o zaman bir inşaat mühendisi değil, sizin bir meslektaşınız olarak yazıyor olurdum bu mektubumu.

Size iletmek istediğim konulara öncelik vererek başlıyorum bu mektubuma. Bu nedenle kısa yaşam öyküme mektubumun sonunda yer ayırdım. Tesadüf eseri, Kayseri'deki evimizde bulup Londra'ya

getirdiğim Ernest Borek'in "İçimizdeki Atomlar" adlı 1961 basımı kitabını okuyordum, bilgisayarımda sizden bahseden bir mektup aldığımda. Hemen araştırma yaptım ve üç kitabınızı buldum, en kısa yoldan edinip her birini zevkle okudum (ve tüm çevremle paylaşmaktayım). Sizin görüşleriniz ile kendiminkiler arasında büyük benzerlikler gördüm. Görüşleriniz benimkileri kapsıyor ve daha bir çok eklentiler getirip derinlik kazanıyor. Bilimsel çalışmalarınızın yanında bu konularda ne kadar çok çalışmış olduğunuzu hayranlıkla okudum ve çok gurur duydum sizinle. Ben ne yazık ki son yedi senedir Londra'da çalışmaktayım, ve bu medeniyetlerin zihniyetlerinin ne olduğunu az çok anlamış idim. Görüyorum ki siz, bu medeniyetlerin zihinlerini bir röntgen filmi gibi görebilmişsiniz. O kadar güzel ifade etmişsiniz ki eksik bir şey kalmamış. Okurken teslim oluyor insan yazdıklarınıza. Her kelime bir mantık zincirine bağlanmış muhteşem görüşleriniz ve ifadeniz var. Okullarda ders kitabı olarak okutulmalılar kanısındayım (Milli Güvenlik derslerinde örneğin). Benim buradaki yaşantımı ferahlattınız bir nebze olsun. Kendime olan saygımı yenilediniz, sağ olun.

Fakat, gözümü öyle açtınız ki derinden bir endişe içinde buluverdim kendimi. Bazı konulan farkediyordum, örneğin Evliya Çele-bi'nin Seyahatname eserinin Türkçe baskısını bulamıyorum, Hitler'in kitapları bile Türkçe olarak sokak satıcılarında satılırken. Bunu senelerdir söylenirim. Ayrıca demir yollarımızın ihmal edilmesini de kabullenilmez görmekteydim. İstanbul-Ankara arasında henüz hızlı

demiryolu yapılmadan otoyol yapılmasını büyük bir utanç abidesi olarak görmekteyim. Mevcut demiryolu batlarımızın yandan fazlası 1940'dan önce yapılmıştır, kabullenmesi güç bir gerçek. Çok önemli olan ve benim göremediğim şuymuş; bütün bunlar birbirlerine başlı konularmış meğerse, sayenizde bağlantıyı kurabildim. Aklıma bir sınama yapmak geldi. Milli Eğitim Bakanlığının örütbağ sayfasına girdim, milli ve batı klasiklerinin adetlerini kontrol ettim. Evet, başlangıçtan da tahmin ettiğim gibi, 31 milli klasiğimize karşılık 76 adet batı klasiği halkımızdan toplanan vergilerle basılıyordu. "Bu oran en az bunun tam tersi olmalı değil raidir? Burada da bitmiyor

aslında, kim bilir bu milli ve batı klasiklerinden kitap başına kaçar baskı yapılıyordu? Halkımızdan toplanan vergilerden bizim Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesi (her ne kadar roman olmasa da) nasibini alamamıştı maalesef.

2000 yılının Haziran ayında naçizane bir çabam olmuştu ilk kez. Kısaca anlatmak istiyorum, işyerinden ücretsiz izin alıp ülkeme bir faydam olması amacı ile elimde bir yığın dosya vs. ile Ankara'ya gittim. Üç konu vardı görüşmek istediğim.

1- Orman Bakanlığı: Genel Müdür Muavini ile görüşüp, hızlı büyüyen bir araç türü (Pavlonia) ile ilgili hazırlamış olduğum bir ön araştırmamı anlattım. Bununla ülkemizde çok geniş çaplı sanayi ormancığı çalışmalarının yapılmasını amaçlıyordum, Yeni Zelanda'da yapıldığı gibi. Biz bunu zaten biliyoruz bu araç bizim ülkede yaramıyor dediler vs...

2- Ardından, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nda aynı düzeydeki ve teknik elemanlarla görüştüm. Büyük rüzgar türbinleri ile elektrik üretip bununla yeryüzü şekilleri uygun olan şehirlerimizde elektrikli hafif demiryolu şebekeleri kurup, halk ulaşımı sağlamayı hedefleyen bir diğer ön çalışmamı sundum. Kayseri, Konya gibi ova şehirler bu tür çalışmalar için biçilmiş kaftan. Bununla örnek şehir projesi başlatmayı ve giderek yurdun müsait olan tüm şehirlerine yayılmasını hedef çizmiştim. Üstelik bu rüzgar türbinleri rahatlıkla ülkemizde üretilebilecek çok basit bir tekniktir değil mi? Bisiklet dinamosu ile aynı kanunlarla çalışmaktadır Buradaki yetkili kişiler bana, gidip belediyelerle görüşmem tavsiyesinde bulundular. Zaten, rüzgar türbinleri ile elektrik üretimi konusunda yap işlet devret tarzın-

da ihaleler açtıklarım ve ihalelere yabancı firmaların katıldıklarını söylediler vs....

3- Daha sonra, Devlet Hava Meydanları ve Limanlar Genel Müdürlüğü ve T.C.D.D.'na gittim. Daha başka ülkelerde yapılmış örnek köprülerin bilgilerini sunup hali hazırdaki İstanbul Boğazı'nı geçen köprülerimizi güçlendirip orta kısımlarına hafif demiryolu bağlantılarının eklenmesi çalışmalarının başlatılmasına ve bunun mümkün olup olmadığını araştırma çalışması başlatmaya gayret ettim. Bana D.H.M.L.da Marmaray (boğaz tüp geçidini kapsayan

taslak) çalışmalarından bahsettiler. Ayrıca da demiryoluna ağırlık vermek isteyen bir bakanın bazı çevrelerce ölümle tehdit edildiğinden bahsettiler....

Sizin çok iyi bildiğiniz şeyler bunlar değil mi? Hemen hemen hep aynı yüz karşıladı beni nereye gittiysem. Görevleri gereği bu iş nasıl yapılabilirdi değil, niçin yapılamazı ispatlamaya çalıştılar bana Anlatacak daha başka çalışmalarım da oldu ama konuyu uzatmaktan başka bir işe yaramayacaklar. Sonuçsuz bir şekilde Londra'ya geri döndüm, ama tecrübe oldu. Ben bazen çevremde bir şekilde ülkesine yardım etmek isteyip de bu gibi durumlarla karşılaşan vatandaşlarımızı görüyorum. Hayal kırıklığı oluyor doğal olarak. Ama beni asıl rahatsız eden, bazı kişilerin bu birkaç kişiye aldanıp tüm ülke insanlarımızı aynı kefeye koymalarıdır. Bunun aksine, ben sürekli ne olursa olsun ne derlerse desinler, ne yapmazlarsa yapmasınlar bu benim ülkem, insanlarımız bizim insanlarımız çalışmaya devanı fikir geliştirmeye devam düşüncemi aynı şekilde muhafaza etmeye gayret göstermekteyim.

Her ne kadar bu fikrim devam etse de, itiraf etmeliyim ki kişisel olarak verdiğim savaşı bazen kaybetmek üzere olduğum hissine kapılmaktayım. Gördüğüm kadarı ile halkımızı yönetenler ülkemizi 5-10 sene içerisinde yok edecekler, bunun için çalışıyorlar. Avrupa Birliği diye tutturmuşlar, her şeyimizi feda etmeye hazır bir görüntü sergiliyorlar. Benim gençlik yıllarımda tüm ulus GAP bitecek ülke refaha kavuşacak masalları ile uyutuluyordu, GAP bitti, dünyanın parası harcandı, artık bunun hesabını bile soran yok. George Soros bugünlerde bol bol ekenek almaktaymış o bölgelerden. Topraklarımızı Babalarının tarlası gibi satanlardan bunun hesabım soran var mı acaba? Bir noktadan sonra toparlamamız çok daha zor olacak, neredeyse

imkansızlaşacak, ödünler verdikten sonra (ör. azınlık dillerinde yayın lar vs.) bu haklan da geri alamayacağız. Bugün Salı Pazarında "Ne Mutlu Türküm" diye bağıran adamı öldürürlermiş. Çünkü Kürt maf yasının elindeymiş tamamen. Bunu bana .... Caddesinde muayeneha
nesi olan Dr. söyledi. Akıntıya karşı kürek çeken sizler bizler

sanki bu akıntı ile sürüklenmekten kurtulamıyoruz düşüncesi hakim oluyor zaman zaman. Bu beni çok rahatsız ediyor, ümitsizliğe kapılmak istemiyorum. Hayatim boyunca sağlık konularında (rahmetli ablam ve annemin hastalık dönemlerinde) kabullenmek zorunda kaldığım çaresizlik duygusunu şu günlerde yoğun bir şekilde ülkemle ilgili hissetmekteyim. Vatanımız elden gidiyor, ne yapacağız? Sizin "Bir New York Rüyası" kitabınıza başladığınız gibi ben de bir rüya görüyorum bazen. Siz ülkemizi yönetiyorsunuz, elinizde tüm yetkiler var. Ben de huzur ve mutluluk hissediyorum, ülkemiz en az iki yüz sene daha bağımsızlığını idame ettirebilecek diye. Mutluluktan uçuyorum ki, halkımı z saygınlığına yeniden kavuşacak diye. Bilim ve teknik konularında sözü geçen ileri milletlerden bir tanesi de biz olacağız diye. Kızım ve diğer çocuklar ülkelerinde yaşayıp, güzel huzurlu bir şekilde eziklik duymadan, gönül rahatlığı içerisinde hayatlarını sürdürebilecekler, gelecekten beklentileri olacak diye. Ülkemiz turizmle kalkınacak, futbolla tanınacak gibi, halkımıza böyle saçma görüşler aşılanmayacak artık diye. Artık halkımız nerede turist görürse "hellooo" diye bağırmayacak diye. Ama bir de uyanıyorum ki o hissi tarif etmem mümkün değil....

Ne yapmamız lazım? İnsanda gönül olması gerekli diyorsunuz. Sizin bunu demekle ne demek istediğinizi çok iyi anladığımı sanıyorum. Peki şu anda ne yapmamız gerekli? Nasıl olacak ülkemizin kurtuluşu, bu dahili ve harici düşmanlardan nasıl arındıracağız masum halicimizi evlatlarımızı. Bazen en basit şekilde bir parti mi kurmalı acaba diye düşünüyorum. Sonra anlamsız buluyorum bu kurulu düzenek içerisinde böyle bir çözümü. Ama bireyler yapmalı sırf konuşmamla olmaz diye aklıma geliyor, inanın, sizin Oktay Sinanoğlu kitabınızdan 500 adet alıp milletvekillerine dağıtmayı dahi düşündüm. Daha sonra sonuçlarından korktum. Bir kısmı, hatta belki de pek çoğu sizin fikirlerinizden rahatsız olup, sizi hedef yapabilirler hayatınıza zarar verebilirler diye. Tam bir şaşkınlık içerisindeyim.

Çalışmalara devam ama bilinmesek daha iyi olur düşüncesinde olabi lirsiniz pek çok haklı sebeplerden ötürü. Anladığını kadarı ile son

zamanlarda görsel ve yazılı basında daha çok konuşmaya başlamışlar
sizin hakkınızda, memnun oldum, bir yandan da düşünceliyim. Bu arada henüz bir ay kadar önce Kayseri'de konuşma yaptığınızı öğren dim (Sayın 'ndan). Orada olabilmeyi çok isterdim.

Size yazmamın ana amaçlarından bir tanesi, acaba birlikte bireyler yapabilir miyiz sorusunu sormaktır. Çevremizde iyi tanıdığımız, (hükümette veya değil) bize yardımcı olabilecek kimler var bir muhasebesini yapıp bir takım tasanlar hazırlayabilir hedefler çizebilir miyiz? örneğin, şehirlerimizde teşkilatlansak nasıl olur bu? YÖK ve Milli Eğitim Bakanlıkları değindiğiniz gibi çok önemli devlet müesseseleri ama nasıl bunlar ülkemizin bütünlüğünü sağlamayı amaç edinmiş kurumlar haline gelecekler, bir çalışmamız olabilir mi? Türkçe eğitimi zorunluluk haline getirmeyi nasıl sağlayabiliriz, yaptırımcı yöntemler düşünüp geliştirilebilir mi? Acaba bir parti kuralım mı siz ne düşünürsünüz? Keşke öyle bir düzenek kursak ki bu niyeti bozuk zümrelerin oyunları tutmasa, ne yapsalar çalışmalarımızı engelleye-mesek, bu uğurda harcadıkları zaman ve paralan boşa gitse, ur gibi bizler yayılsak onlar değil. Bu konulardaki görüşlerinizi herşeyden çok merak etmekteyim. Bu sorulan sorarken de farkındayım, nasıl olur da daha önce hiç tanımadığınız bir kimseyle bu konulan tartışıp cevap yazabilirsiniz diye. Beni elbette tanımıyorsunuz fakat içinde bulunduğum şartlar içerisinde size samimiyetimi nasıl ispatlayabilirim bilemiyorum. Olmazsa yüz yüze görüşmek için belki Ağustos ayı iyi bir zaman olabilir. Biz 14 Ağustos tarihinde tatil için istanbul'a geleceğiz, Ankara'ya gelmek benim için hiçbir sorun teşkil etmez, yeter ki siz müsait olduğunuz bir zamanı bana bildirin (Sn. ....'e sizi sormuştum, İstanbul ve Ankara arasında gidip geldiğinizden bahsetmişti).

Zamanınızı ayırıp bu mektubumu sabırla okuduğunuz için size çok teşekkür ederim. Sizinle temasta olmanın benim için çok anlam taşıdığım bilmenizi isterim. Pencereden içeri süzülen güneş ışınlan gibi aydınlatanız hayatımızı, onurumuzu tazelediniz. Size çalışmalarınızda kolaylıklar, sağlıklı ve mutlu günler diliyorum, teşekkür ederim.

En içten saygılarımla 9 Haziran 2002

* * *

Merhaba Oktay Bey;

Siz takdire şayan bir bilim adamısınız. Ben sizi yürekten kutluyorum. Benim düşünce ufkumun genişlemesine vesile oldunuz; TEŞEKKÜR ederim.

Ben bir Kürt evladıyım, ben de en az sizin kadar bu konularda kendimi rahatsız hissettim, (fakat daha çok Kürtçe konusunda). Sizi tanımadan önceki fikrim hangi dilin ne kadar konuşulduğu anadilde eğitimin önemini belki de tam kavrayamamıştım. Belki de sizin kitap ve konuşmalarınızda sıkça bahsettiğiniz sebeplerden olsa gerekti. Bundan sonrası için ne yapmam gerektiği konusunda sizin fikirlerinizden istifade etmeye devam edeceğim.

İyi çalışmalar 6 Haziran 2002

* * *

Sayın Oktay Sinanoğlu,

'Hedef Türkiye' isimli kitabınızı geçen hafta (17 Mayıs 2002) Türkiye'ye dinlenmek için geldiğimde tesadüfen satın aldım ve umduğumdan da hızlı bir şekilde okuyup bitirdim. Heyecanlıyım, çünkü sözlerinizin büyük bir kısmının ne kadar da doğru olduğunu sanının bir çok insandan daha iyi biliyorum. Burada size aktaracağım bilgi teorik, kuru bir bilgi değil, bizzat yaşanarak elde edilmiş, elle tutulabilir, alçak gönüllü bir tecrübe, nispeten kısa da olsa tüm bir hayattır.

Ben 1972 yılında Ankara'da doğdum. Annem ve babam aydın diye nitelendirilebilecek insanlardır. 1983 yılında aslında pek aklımda olmamasına rağmen, üstelik de pek fazla çalışmadan, çaba göstermeden Saint-Benoit isimli Fransız lisesine girdim. Ortaköy'de bir ilkokulun son sınıfında okurken, aslında çok da iyi niyetli olan bir öğretmenimin ailemi kolej sınavlarına girmem için uzun uzun konuşarak nasıl da ikna ettiğini hâlâ dün gibi anımsarım Tabii ki o öğretmeni suçlamıyorum, zira o zaman da tıpkı şimdiki gibi çocukları bir koleje sokabilmek gerek aileler, gerekse öğretmenler için bir ölüm kalım meselesiydi. Sonunda dediğim gibi, Saint-Benoit Fransız lisesine girdim. Okuldaki ilk günümü de hatırlıyorum, b zaman daha henüz 12 yaşındaydım... Okulun Fransız müdürü, Denedikten rahibi Yves

Danjou tek kelimesini dahi anlamadığım uzun bir konuşma yapmıştı. Suratsız, soğuk bir adamdı bu. Konuşması da kendisi gibi soğuk, heyecansız ve ürkütücüydü. İnanın, taraflı, duygusal bir abartma değil bunlar, gerçekten de böyle bir adamdı okulun yabancı müdürü. Biz, başka bir ülkenin çocuklarının geleceğini hasırlama konusunda hiç bir heyecan taşımadığını (o şuada tek kelime Fransızca bilmiyor dahi olsam) sadece sesinin vurgusunu dinleyerek anlamak mümkündü. Oysa veliler, biz çocuklar gibi tek kelimesini anlamadıkları bu dili dinlerken, öyle hülyalı gözlerle izliyorlardı ki bu rahibi, tahmin dahi edemezsiniz (aslında bu denli inanarak konuştuğunuza göre pekala da tahmin edebilirsiniz...).

Bu, Yves Danjou'nun Fransa'da yapamadığı şeyi bizim ülkemizde yaptığını, yani sevmediğine emin olduğum Türk çocuklarını arada sırada yumrukla dövdüğünü sonradan da gönlüm (hoş, bunu bir duygu sömürüsü malzemesi olarak kullanmak da istemem, zira aynı şeyi o zaman okuldaki Türk hocalar da sık sık yaparlardı). Sayın Sinanoğlu, iki sene boyunca sözümona Fransızca öğrenmek için, haftada toplam otuz, otuz beş saat, adına 'hazırlık' denen o garabet programı takip etmek zorunda kaldım, insan beyninin en bakir, en kıvrak, bilgiye en aç iki senesinin bu en alçak, en kahpe sahtekarlık uğruna heba edildiğini anlamak için daha uzun yıllar beklemem gerekecekti. Ama sonradan aslında benden çalmanın sadece bu iki seneyle kalmadığını, durumun çok daha vahim olduğunu kahrolarak öğrenecektim.

Neyse, yeniden şu 'hazırlık' senelerine geri dönelim. Başka ulusların çocuklarının bakir beyinlerini hedef aldığı için, DeGaulist Fransız kendini beğenmişliğinin en zararlı, en kahpe silahı olan bazı kitaplardaki (dil, coğrafya ve Fransız kültürü kitaplarındaki) benim özümle, kimliğimle uzak yakın ilgisi olmayan şeyleri ezberleyerek geçirdim en değerli zamanlarımı. Ayrıca dil falan da öğrenmedim, zira uyguladıktan yöntemler fi tarihinden kalma, hiç de etkili olmayan yöntemlerdi (sanırım bunu bile bilerek yaptılar, yani doğru dürüst dil öğretmemeyi bilinçli bir yöntemle gerçekleştirdiler.) Yani, Cumhuriyet'in ilanından sonra kapatılan mahalle mekteplerinde uygulanmış, o hiç bir işe yaramayan, aksine çocukları eblehleştiren,

sallana sallana anlamı anlaşılamayan metinleri ezberleme yöntemleri gibi bir şeydi, bizim kolejimizde uyguladıkları. Hâlâ bugün bile Fransa'da (8 senelik
323

Saint-Benoit eğitimi ve on bir senelik Fransa surecinden sonra) bir ekmek fırınına girdiğimde ya dediğimi doğru dürüst anlamazlar, ya da ırkçı oldukları için anlamazlıktan gelirler. Ama bunun, yani Fransızca'ya gerektiği kadar hakim olamayışımın benim dil öğrenme konusundaki yeteneksizliğimden kaynaklanan bir şey olmadığını, on bir seneden beri yurt dışında olmama ve etrafımda Türkçe konuşan hiç bir yakınım olmamasına rağmen Türkçe'yi hâlâ (naçizane) iyi konuşuyor ve yazıyor olmamdan yola çıkarak, iddia edebiliriz.

Fiziği ve matematiği severdim. Ama inanın bana, altı senelik ortaokul ve lise eğitimi sürecinde bu ikisinden de doğru dürüst bir şey anlayamadım Yani derste bir şey anlayamadım demek istiyorum, yoksa kendim evde Türkçe kitaplardan fiziği elimden geldiğinde öğrendim. Oysa okulda Fransızca konuşan hocanın ağzından çıkan söz-. dikler yıllar boyu benim için bambaşka bir gezegenden gelen sesler gibiydi. Özellikle son iki sene bizi sınavlara dahi sokmadan sınıf geçirdiler Sayın Sinanoğlu. Neymiş efendim, bir kolej olarak örnek lise olmamız gerekiyormuş ve bu yüzden de üniversiteye giriş sınavında kullanılan (öğrencinin) karne notlan yüksek tutulmalıymış! Oktay Bey, size son iki sene boyunca ne fizikten, ne kimyadan sınava dahi girmedik diyorum, böyle bir kepazelik dünyanın başka bir ülkesinde ' olabilir mi?! Okul idaresinin verdiği talimat gereği hocalar bizleri normal ders saatinde sınıfla, hafta sonu gittiğimiz (ben girmezdim ama, diğer tüm arkadaşlarım giderlerdi) üniversiteye hazırlık kurslarının abeceli testlerini çözmemiz için tamamen serbest bırakırlardı. Şimdi düşünüyorum da, aslında böylesi bir kötülüğün İstanbul'un işgal edildiği yıllarda dahi düşman kuvvetlerince başarılamamış olduğunu dehşetle görüyorum!

öte yandan, yine aynı okulda yıllarca Fransız gramerinin inanılmayacak kadar saçma analiz gramatikallerini (bu da ne demekse!) ezberler, bunlar için felaket ter dökerdik. Bu analiz gramatikallerin ne ise yaradığını hâlâ çözebilmiş değilim (özellikle fırından ekmek isterken, lehçemden ötürü suratıma (muhtemelen

ırkçılığından da ötürü) bugün bile bön bön bakan fırıncı çırağını gördükçe bu analizleri bize yaptıran bocalan teker teker bilhassa yad ediyorum!).

Sonrasına gelelim biraz, sonrası da ilginç. 1991'de, Saint-Benoit'yı bitirir bitirmez, o zamana dek adını dahi bilmediğim bir

şehrin, Poitiers'nin üniversitesine Deug A, yani matematik ve fizik okumaya geldim. Biraz tembel oluşumdan, biraz bunların üniversitelerinde uyguladıktan eğitim sistemlerine yabana oluşumdan, ama özellikle de Fransızca'ya tam hakim olamayışımdan ötürü, bu tahsili yanda bırakıp aynı şehrin konservatuarında şan tahsili yapmaya başladım. Aslında benim için çok bir şey de değişmiyordu, öğrenmeyi seviyordum, ama kendi başıma öğrenmeyi (burada kendi kişiliğimden bir kaç ayrıntı eklememi izin veriniz lütfen). Bir çok konuya birden meraklıydım. Dolayısıyla okulda ne okuduğum pek de önemli değildi. Ve işte şans eseri tabiat bana bir de ses vermişti. Paris Yüksek Konservatuarının şan bölümüne zorlanmadan girdim. Aslında yabancı öğrencilere göstermedikleri bir uygulama ile bana konservatuardan özel bir de burs ayarladılar. Bu bakımdan nankörlük etmek istemem. Hatta sonradan bir başka Japon bursunu da devreye sokarak Almanya'daki bir konservatuara, dünyanın en ünlü operacılarından Kurt Moll ile çalışabilmem için beni, her şeyi kendileri örgütleyerek oraya gönderdiler. Bir süre sonra yine dünyanın en ünlü opera festivallerinde ve tiyatrolarında solistlik yapmaya başladım (Viyana, Brüksel, Paris, vesaire). Bunları kesinlikle övünmek için anlatmıyorum, sadece bir insanın rotasıyla ilgili nesnel kalmaya çalışarak kısa bir özet geçiyorum. Geçtiğimiz sene Paris Operası'nın korosuna operanın tüm yöneticilerinin ve orkestra şeflerinin hazır bulunduğu, oldukça önemli bir sınav sonucunda, yüz aday arasından (aralarında Japonya ve Amerika'dan dahi kalkıp gelenler vardı) oy birliği ile seçilerek, bu tek kişilik kadroyu aldım. Bu sınav önemlidir, zira Fransa'da artık solist kumpanyası diye bir şey yoktur ve bir şana olarak kadrolu çalışmak isterseniz tek yapacağınız şey büyük bir operanın korosuna girmektir. Sonradan koro-culara uygulanan ikinci bir iç sınav ile size eserlerde rol verilip verilmeyeceği kararlaştırılır. Ben bu sınavı da

başarıyla geçtim ve daha ilk girdiğim sene bir kaç operada ikinci dereceden roller almaya başladım. Bu durum, operadaki diğer meslektaşlarımın tepkisine yol açtı, zira ilk sene böyle bir uygulama da yoktur.

Her gece sahneye çıkıyorum. Maddi hiç bir sıkıntım yok. U-zun lafın kısası, içinde bulunduğum duruma dışarıdan bakan bir insan, yüzeysel tüm bu göstergelere muhtemelen gıpta edecektir. Ancak, kazın ayağı hiç de öyle değil. Bunu en iyi bir kaç ay önce, bir gecede

anlayıverdim. Verdi'nin Macbeth operasında bir rolüm vardı. İlk gösterinin sonunda, dünyanın sayılı baritonlarının Leo Nucci ve Ameri-kah soprano Deborah Voigt'in arasında üç bin kişilik o çok heyecanlı seyirciyi selamlarken içimde tuhaf bir burukluk vardı. O alkış sesleri arasında kendi kendime şöyle mırıldandığımı çok iyi hatırlıyorum: "N'oluyor lan?" Bu soru orada, o anki durumumu en iyi özetleyen soruydu sanırım. Kim ne derse desin, bu tepkinin anlamsız bir şıma-nklık, nankörlük ya da tatminsizlikten çok daha fazla bir şey olduğunu en azından ben kendim çok iyi biliyorum. Bunun derinlerinde insanı yirmi dört saat meşgul eden bir şeyler var.

Neden selamlarken mutlu değildim, diye bir kaç kez sordum kendime. Çünkü milyonlarca vatandaşımızın yaşadığı, Türkiye'de kalsa da, yurtdışına gidip sefil ya da mesleğinde çok başarılı olsa da asla kurtulamadığı bir huzursuzluğu, ortak bir iç sıkıntısını yaşadığım için mutlu değildim. Ve biliyordum ki değil Paris Operası'nda sahne almak, Fransız hükümetinde hasbelkader kültür bakanı dahi olsam aynı huzursuzluğu, muhtemelen de şiddeti artarak yaşayacaktım.

Bir nevi tutsağız biz, hepimiz, yetmiş milyon insan. Avrupa Medeniyeti'nin artık çoktan çökme sürecine girmiş olduğunu, onun tam kalbinde yaşadığım için her saniye çok açık bir şekilde görebilmeme rağmen, hâlâ Batinin tutsağıyız. Ve eğer ülke çapında çok kökten, çok önemli kararlar alıp bunları uygulamaya geçiremezsek görünen o ki bu tutsaklıktan da kolay kolay kurtulamayacağız.

En çok üzüldüğüm ise, bu tutsaklığa Batinin en çok zayıfladığı şu son yirmi, otuz yılda bu denli düşmüş olmamız. Zira Batı, özelinde de Avrupa gerçekten de can çekişme aşamasında olan çok yaşlı bir medeniyet artık! Günlük hayatta gördüğüm her şey, rastladığım her birey bunu bana her dakika, çok bilimsel temelli olmasa da; oldukça sezgisel temelli bir şekilde ispatlıyor. Artık ne ingiltere bir yüzyıl öncenin İngiltere'si, ne de Fransa bir yüzyıl öncenin Fransa'sı.

Ve bizler de, bu kokuşmuş topluluğun köhneleşmiş dillerinin bir zehir gibi kullanıldığı vatan haini okulların sayısını kendi ellerimizle arttırarak çocuklarımızın kafalarım karıştırıyor, geleceklerini karartıp, ne olduğunu, kim olduğunu, nereye gittiğini bilmeyen, mutsuz ve köle nesiller yaratıyoruz. Atatürk'ün bahsettiği 'gaflet ve dalalet' herhalde bu olsa gerek. Gerçekten de tarihimizin en talihsiz dö-

nemlerinde, mesela işgal altında bulunduğumuz zamanlarda bile eşi benzeri olmayan, inşam kahreden bir durum bu.

Tam on yıldır, ilk önce havalarda uçarak geldiğini bu Batıyla ilgili gözlemlerimi, duygularımı düşüncelerimi, öfkelerimi her gün aralıksız yazdım ve bu şekilde de Türkçe'mi korumaya çalıştım. Binlerce şayia birikti bilgisayarımda. Bir gün Türkiye'ye geri dönüp, bu alçakça oyuna karşı savaşmam gerektiğini bildim. İşte bu yüzden sizi keşfetmiş olmaktan ötürü mutluyum. Türkiye'nin, çok geç olmadan

Avrupa Birliği'nden adaylık başvurusunu derhal çekmesi ve 'yabancı dille eğitim verdiği' yalanı ile bütün bir milletin geleceğini karartan bu işbirlikçi okulları kökten değiştirmesi gerektiğine tüm kalbimle zaten öteden beri inanıyordum, şimdi bu inancım biraz daha güçlendi. Sizin de söylediğiniz gibi bu bir varoluş savaşıdır, bir ölüm kalım meselesidir artık. Yabancı dil eğitimi Batı ülkelerinde nasıl veriliyorsa bizde de en âzla o şekilde verilmeli, ama diğer tüm dersler kendi dilimizde, Türkçe olarak verilmelidir. Bunun şu aşamada artık tartışması bile yapılmamalıdır, zira tartışarak kaybedecek vakit de kalmamıştır. Hatta belki de Genelkurmay bu meseleye (tıpkı imam-hatip okulları meselesinde olduğu gibi) el atmalıdır.

öte yandan şunu da biliyorum ki Türkiye şu anda dünyanın en umut vadeden ülkelerinden biridir. Bunu her seferinde daha iyi görüyorum, ama şimdilik alçakça, tarihin en sinsi, en kahpe silahlarıyla tutsak edilmiş bir haldedir. Yarın, hem de çok uzak olmayan bir tarihte bütün dünyaya gerek insanlığı, gerek sanatı, gerek bilimi bizim milletimiz öğretecektir. Buna şimdiye kadar hiç bu kadar derinden inanmamıştım, ama artık biliyorum ki bu sadece kendimiz için değil, geleceğe yönelik ümidini kaybetmek üzere olan bütün bir insanlığın (hatta Batıdaki insan topluluklarının bile) mutluluğu için milletimize verilmiş bir görev, bir zorunluluktur, insanımızın şu anda yaşanmakta olan tüm çürümelere ve yozlaşmalara rağmen hâlâ bir kale gibi ayakta duran vasıflarını, buradakilerin sınırsız tıynetsizliği ile kıyaslayıp anladıkça inanın gözlerim yaşarıyor. Ama ilk önce özgürlüğümüze kavuşmak zorundayız. Bu şart!

Yabancı dille eğitim veren okulların kapatılması (ya da millileştirilmesi diyelim) ve Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'ndan adaylığını hemen çekmesi için canla başla çalışmaya hazırım. Çünkü ülkemiz-

deki mevcut potansiyel ve tazelik, belki de yirmi seneye çözülüp parçalanacak, şu kendi geleceği bile belirsiz Avrupa Toplulu-ğu'nun köhne kafalı, ırkçı ve sinsi yöneticilerinin ellerinde çar cur edilmemeli, insanlarımız bunların karşısında aşağılık duygusu ile el pençe divan rezil olmamalıdırlar. Hem de bir hiç uğruna! Çünkü Avrupa yüzlerce

yıldır sürdürdüğü, mertliğe hiç yakışmayan o eski oyunları, sahtekarlığı ile aslında arasına almak istemediği bir Türkiye'yi üye adaylığı masalı ile oyalayarak sömürmeye devam etmekte, gümrük birliği aldatmacası ile edindiği yeni kapitülasyonların tadını çıkarıp ekonomimizi içerden adeta bir kabak gibi oymaktadır. Ayrıca dünyanın yeni medeniyetleri, dünyanın geleceği Avrupa'nın dışında, özellikle bizim de çok önemli bir parçası olduğumuz Asya'da biçimlenmektedir. Kültürü, sanatı, bilimi ve ekonomisi ile önümüzdeki on, yirmi yıl içinde Asya devletleri Avrupa devletlerini sollayacaklardır. Bunu bilmeyen yok artık, örneğin sanat alanına, biraz daha özele inerek çok çarpıcı bir örnek olan sinemaya bakalım. Çin ve Hindistan sineması bugün bile gerek dürüstlüğü, gerek özgünlüğü, gerek tazeliği ve gerekse tekniği ile Avrupa sinemasını çoktan geride bırakmıştır. Kültür alanında ortaya çıkan bütün bu göstergeler çok değil, yirmi senede ekonomi ve politikaya da yansır... nitekim de yansıyor. Avrupa bugün artık- o yaşlanmış, o kanlı tarihinin son yüzyılına girmiştir. Tam da bu sırada, yani giderayak bizim bunların son oyunlarına kurban gitmemiz ve kapılarında kul, köle olmamız, bunların şimdiki gerçek güçleri (ya da zayıflıkları) göz önüne alındığında çok yazıktır (bu biraz, 2. Dünya Savaşının sonunda müttefikler Almanya üzerine süratle yürürken, yani son zaferden bir kaç gün önce canını toplama kamplarında kaybeden milyonlarca Yahudi'nin 'pisi pisine' akıbeti gibi hüzün verici bir şey). Bizim atalarımız bunlar bugünkünden çok daha güçlüyken dişleri ve tırnaklan ile bunları topraklarımızdan atmayı başarabilmiş tek ulustur. Evet, (Batılıların tabiri ile) bütün üçüncü dünya ülkeleri arasında gerçek anlamda, doğrudan sömürgeleştirile-memiş tek bir ulus varsa o da bizim ulusumuzdur, öyleyse şu anda bunu kendi ellerimizle yapmak için, yani kendi kendimizi, bunlar eski güçlerini yitirmişken, tutsak etmek için çırpınmamız gerçekten de çok acıdır.
328

Eğer şu alçakgönüllü yazımı bir konuşmanızda ya da bir yayında kullanmak isterseniz, belki bir işe yarar ümidi ile bundan sadece memnunluk duyarım.

. Saygılarımla Sayın Oktay Sinanoğlu, 22 Mayıs 2002

* * *

Merhaba, nasılsınız? Şu an "Hedef Türkiye "adlı kitabınızı da okuyorum.

Bizim fakültemizde, benim üniversiteyi kazandığım yıl hazırlık dersi koydular ve dersleri %70 ingilizce yaptılar. (Tarzan İngilizcisi, ne anlatan hoca biliyor ne de dinleyenler anlıyor; biç unutmam bir fizik hocası vardı aynen tabiri şöyle "this is this" adamın kendisi de anlatacağı şeyi bilmiyor, Hacettepe'den gelen bir hocaydı.) Bizler, ilk yıllar çok sıkıntı çektik, (aslında sonraki yıllar alışmamızın sebebi düzene uymuş olmamızdır tahmin ediyorum) ders aralarında arkadaşlarla çok tartışmalarımız oldu. Ama ben biç bir zaman İngilizce eğitimi savunmadım.

Selametle; 22 Mayıs 2002

* * *

Ben TED Ankara Koleji öğrencisiyim. 16 yaşındayım ve 9. sınıftayım. Sizi medyadan ve kitabınızdan tanıyorum. Sizi ilk olarak İskele Sancak, sonra da Ceviz Kabuğu adlı programlarda izledim ve bu dil konusunda ne kadar haklı olduğunuzu gördüm. Kitabınızı önceden kitapevlerinde görmüştüm ama kimya hocamızın tavsiyesinden sonra kesin olarak almaya karar verdim ve gördüm ki sizin döneminizle bizim dönemimiz arasındaki uçurumları...

Ayrıca, sayısal dersler olan Matematik, Fizik, Kimya ve Biyolojide İngilizce öğretim yapıldığı için oldukça zorlanıyorum. Kimya ile biyoloji sizin de üzerinde çalıştığınız bilim dallarının konularını ezberlemek zorunda kalıyorum, bunun da bana çok zararı oluyor. Yani yarın bir gün ÖSS'de İngilizce değil Türkçe göreceğiz, Matematik ve fizikte ise iyi olduğum bu iki dersi yabancı dilde olduğu için

yapamıyorum. Ayrıca o kadar vahim ve bir o kadar da komik olan şey hepsi çok iyi birer öğretmen olmalarına karşın, öğretmenlerimiz de konu anlatımında zorlanıyorlar. Yani sayılan İngilizce söyleyip, konuyu Türkçe anlatıyorlar ve de tahtaya ingilizce'sini yazıyorlar. Daha saymakla bitmeyecek olan olaylar...

Saygılarımla 17 Mayıs 2002

* * *

Adım ODTÜ Matematik 94 Mezunuyum. Çalışmala

rınızı dikkatle izliyoruz. Çoğumuz yabancı dilde eğitimler aldık. Bu nun ne amaçla olduğunu, neden bizi böyle düşünmeye zorladıklarını mezun olduğumuzda algıladık. Design değil pazarlama elemanı olalım
diye yetiştirilmişiz. Neyse uzun sözün kısası. Sizinle görüşmek istiyoruz.

Çoğu yabancı dilde eğitim almış doktor, Mühendis, Bilim a-damı olan arkadaşlarımız sizinle görüşmek istiyoruz. Bu konuda bize yardımcı olur musunuz.

Saygılarımla, 30 Nisan 2002

* * *

Selamlar. Ben Diyarbakır'da ikamet eden Kürt asıllı bir Türk vatandaşıyım. Ben, son zamanlarda medyada konuşmalarınız üzerine sizden daha açıklayıcı bilgiler almak istiyorum. Belki duymuşsunuzdur son bir kaç ay içinde Dicle üniversitesi başta olmak üzere bazı üniversitelerde Kürtçe eğirim için öğrenciler ve velileri dilekçe verdiler ve tam bu sıralarda sizin basın-yayında, Türkçe eğitim dışında başka dillerde eğitim yapılamayacağım savunduğunuzu gördüm. Sizinle daha önce Diyarbakır'da Kimya Kurultayı'nda tanışmıştım.

( )

Bir insan düşünün ki bu insan, günlük konuşmalarından tutun da rüyalarına kadar devletinin resmi dili olmayan bir dilde görüyor ise bu insanın o dilde eğitim görmeye hakkı var mıdır? Hakkı varsa eğer, bu amaç için girişimde bulunması ne kadar yanlış olur? Ben sizin Türkçe eğitim çalışmalarınıza sonuna kadar destek veriyorum. Ben bir

üniversiteli olarak kaynaklardan tam olarak faydalanamıyorum ve üniversite hocalarım tarafından bilime katkıda bulunabilmenin yolunun ingilizce'den geçtiği vurgulamasından sonra takılıyorum.

Okulun panosunda dilekçe verilmesinden sonra bir çok adını daha önce duymadığım derneklerin beraberce yayınladıkları ve Türkçe eğitim dışında eğitime karsı çıkan bir yazı okudum; bu yazıda geçen dernekler neden sizin gibi bilimsel gerçeklere dayanarak bu işi gerçekleştirmiyorlar da Kürt çocuklarının eğitim gördüğü bir

üniversitenin panosuna böyle bir yazı yazmakla yetiniyorlar? Ben sizin bir bilim adamı olarak bu misyonu hiçbir siyasi parti veya hareketin maşası olmadan yaptığınıza inanıyorum ve bu halkın bir gün gerçeklerin peşinden koşarak bilimin, yalnız bilimin Türkiye'nin temellerini atmasını en az sizin kadar istiyorum. Sağlıcakla kalınız. Diyarbakır'dan selamlar; 15 Temmuz 2002

* * *

Ben , savunduğunuz düşüncelerin çok önemli olduğunu ve biz gençlerin sizden çok büyük bir varlığın değerini - Türkçe'mizi - kaybetme eşiğinde olduğumuzu gördük. Sizin sayenizde bir çok genç artık daha bilinçli, ve eminim ki bundan sonra önümüzü tıkayan kişileri dinlemeyip özümüzü unutmayalım, Atamız için bir savaş vereceğiz.... Bu yüzden siz ile tanışmak benim ve arkadaşlarım için bir onurdur... Umarım, cevabınızı en yakın zamanda iletebilirsiniz... 28 Nisan 2002

* * *

Oktay Bey,

Bir noktanın altını çizelim, 1900'lu yuların başına gidelim. Mevcut ülke yönetenleri bugünkü yönetimlere büyük paralellikler gösterir bir haldedirler. Siz üzerinize düşenden fazlasını gücünüz yettiği kadar yapıyorsunuz. Ama ben diyorum ki örnek bugün çıkarılan maden yasasından ve daha bir dolu IMF güdümlü yasalardan haberi olmayan halkla nasıl bir kurtuluş savası yapabilirsiniz. Sorunun ümünde can alici nokta burası. Yani Atatürk bir şekilde mevcut hükümetine karşı bu halk örgütlenmesini sağladı ama çok kritik bir nokta var emin olun bugün yaşasaydı Atatürk bu basarıyı

sağlayamazdı neden? Çünkü bugün ülkenin en ücra noktasına kadar insanlar medya tarafından beyin yıkamasına tabii tutuluyor. Dolayısıyla sizin anlattıklarınıza karşı önyargılı olarak yaklaşıyorlar. Dolayısıyla söylediğim gibi oyunu kuralına göre oynamak gerekiyor. Yani, insanlar gücü severler ve güçlüye itibar ederler. Bugün, medya gücüyle bunu yaparken bizim gibi insanların kafasındaki düşünceleri şu anki yöntemlerle değiştirmemiz ve bir halk uyanışı sağlamamız çok zor. O yüzden diyorum ki oyunu kuralına göre oynamak lazım. Yani aynı güçle propaganda yapmak lazım. Yani bir şekilde insanlar

sürekli akıntıya kapılıyorlar, bugün nasıl ki İngilizce bilmeyen odacı bile olamıyor bu hava gayet başarılı bir şekilde yaratılmış. Bizim de aynı havayı Türkçe ile ilgili olarak yaratmamız lazım, söylediğim gibi bir takım çözüm önerilerim var ama, bu konuyla ilgili çözüm önerimi söyleyeyim. Bir okul açalım, öyle bir reklamını yapalım ki işe girmek çok zordan tutun, çok büyük torpile ihtiyaç vara kadar insanlar bu okula çocuklarını yazdırmak için birbirleriyle mücadele etsinler ve bu okul bizim gibilerin düşündüğü eğitimi versin ileride açılacakların ilki olsun mantar gibi yayılsın bütün ülkeye. Size ütopik gelecek a-ma Avrupa ve Amerika yurdumuzda inanın ilk okulu bu mantıkla açtılar ve bugün o okulların sayısını bilmiyoruz. Yani, bizim problemimiz bu 50 yıllık projeler üretemiyoruz hep yapalım üç gün sonra görelim yok öyle birsek. Oktay bey, ben genç bir diş doktoruyum farkında olduğunuz gibi belli düşüncelere sahibim. Ama, bireyin farkındayım şu anda cılız güçleri temsil ediyoruz. Hep bunu nasıl değiştirebiliriz diye düşünüyorum. Lütfen sizinle görüşmeye devam edelim. Çünkü bilgi ve tecrübelerinizden yararlanmam ve gerekli birikimi yapmam gerekiyor. Çünkü, bu gidişe dur demeye kesin kararlıyım. İyi Günler,
6 Haziran 2002
* * *
Sayın hocam;
Nasılsınız inşallah iyisinizdir. Benim bu size ikinci mektu
bum. Daha birincisine cevap yazmadınız ama olsun. Ben sizle sürekli
yazmamak için mektup adresi istiyorum. YILDIZ Evrenkenti'ne gön
derirdim ama elinize ulaşmaz diye endişe ediyorum. Ben Sel-

çuk Evrenkenti ... Fakültesi .... bölümünde okuyorum. Üçüncü sınıfa geçtim. Hocam eğitim bakanlık düz liselere de hazırlık sınıfı koymuş. Bunun için bir boykot düzenlesek, siz de destek verseniz ve imza toplayıp bakanlığa göndersek, bir kamuoyu oluşturmaya çalışsak, yol gösterici ve destekleyici olur musunuz.
Görüşmek üzere, sağlıcakla kalın. Cevabınızı bekliyorum.
9 Haziran 2002
* * *

Merhaba hocam, Sizinle tanışma fırsatım hiç olmadı ve belki de hiç olmayacak ama size ve çalışmalarınıza duyduğum hayranlığı belirtmek istiyorum. Ben bir üniversite öğrencisiyim Bilkent'te elektrik elektronik bölümünde okuyorum bir bayan olduğum için kafamda birçok soruyla bu bölümü tercih etmiştim ta ki sizin kitabınızı okuyana kadar da. kafam hep karışıktı. Bir bayanın da pekala başarılı olabileceğinin sizin tarafınızdan onaylandığını görmek beni çok mutlu etti, artık daha mantıklı düşünüyorum ideallerim büyük umarım hepsi gerçek olur. Her yerde minnetle anacağım bir insansınız gerçekten de sizin hayatinizi anlatan kitabınızı okumak beni her bakımdan çok değiştirdi artık derse geçmek için değil anlamak için dinliyorum her konuyla ilgilenmeye çalışıyorum hatta dün Japonca kursuna başladım ilk Japonca dersinde siz aklıma geldiniz, bu dile gösterdiğiniz ilgiyi ve çalışmalarınızı öğrendikten sonra, bu dile olan eğilimim arta, sizin hayatınız gerçekten de örnek alınacak bir hayat. Bunları kitap haline dönüştürerek bizlerle paylaştığınız için size çok minnettarım benim gibi birçok gencin hayatında da iz bıraktığınızı bilmenizi istedim Bilkent'te de büyük bir ilgi odağısınız hatta yakın bir arkadaşım sizin hayatinizi Türkçe dersinde sunum olarak anlatti. Sizinle tanışmak ve görüşlerinizden birebir dinlemek en büyük hayallerimden birisi. Aslında, bu maili yazmamın bir sebebi de Ankara'ya gelip gelmeyeceğinizi ve eğer gelecekseniz geliş tarihinizi öğrenmekti. Hocam sizden ricam Ankara'ya bir konferans vesilesiyle, gelecek olursanız bana tarihini bildirmeniz çok meşgul bir insan olduğunuzu biliyorum böyle bir talep de bulunmak ne kadar doğru olur bilemiyorum ama eğer haber verirseniz gerçektende çok mutlu olurum en kısa sürede görüşmek dileğiyle hoşçakalın. 19 Haziran 2002
333

* * *

Değerli Hocam,
Türk Aynştaynı Oktay Sinanoğlu kitabı ile Hedef Türkiye kitabınızı birkaç gün içinde okudum. Size; ufkumu daha da açtığınız, meselelere bakış açımın farklılaşmağını sağladınız ve yaşadığımız hayatın her bir safhasında kainatı algılaması üstün bir farklılık arzeden ve .tecrübelerinizi istifademize sunduğunuz için çok teşek-

kür ediyorum. Öncelikle teşekkür etmek istedim hocam.

Hocam, iç dünyamda o kadar çok şey değişti ki sizi okuduktan sonra. Bunların hepsini size yazmak isterdim. Fakat, vaktinizi almak istemem. Ama, emin olun ki siz fikriyatınızla ve içtenliğinizle düşünen insanların gönlündesiniz. Tekrar teşekkür ediyorum ve Rabbimizin size her şeyin en güzelini ihsan etmesini niyaz ediyorum.

Saygılarımla 19 Haziran 2002 * * *

Sayın Oktay Sinanoğlu,

Ben, Yıldız Teknik Üniversitesi makine mühendisliği bölümü 1. Sınıf öğrencisiyim. Üniversiteden önce Bursa' da yaşamaktaydım. İstanbul'a geldikten sonra bir büyüğüm bana sizden bahsetti ve aydınlık dergisinde yayınlanmış olan bir yazınızı (Anadolu liselerinde ki eğitim hakkında) bana okuttu, inanılmaz derecede etkilendim ve kendi çapımda sizin hakkınızda bir araştırma yaptım. Şu anda kitabınız 'hedef Türkiye' yi ve sizinle yapılan bir söyleşiden derlenmiş olan Türk Aynştaynı' kitabını okumaktayım. Hayatınız, yaşama bakış açınız, Türkiye'de yozlaşan en büyük sorun olan Türkçe konusunda verdiğiniz savaş ve saymak isteyip de sayamadığım daha birçok şey. (...) Sizi anlatamayacağım derecede çok takdir ediyorum. Benim kafamda apayrı bir yeriniz var ve bunu hissetmek harika bir duygu. Türkiye'de sizin gibi bir büyüğe sahip olduğumuz için çok büyük gurur duymaktayım.

Saydığım kitaplar dışında son birkaç haftadır aydınlık dergisini de takip etmekteyim. Bu dergi hakikaten kapalı kalmış, belki baskı yüzünden ya da balkı farklı eğilimlere sokacağı korkusundan dolayı diğer basının açılmaktan korktuğu (bu benim yorumum) bir-

çok siyasi vb. konularda kanımca bizi bilgilendirmekte. Bütün Türkiye'de sınırlı da olsa böyle kapalı kalmış konulan öğrenmemiz çok güzel, aydınlatıcı bir şey. Ancak, bu haberleri gördükçe artık içimi öyle bir sıkıntı alıyor ki, yani tarif edemeyeceğim bir çıkmaza giriyor beynim. Nereye kadar gider bu işleyiş? Hiç mi düzelme umudumuz yok? Başımızdaki devlet adamlarının benim görüşüme göre %99'u bu ülkeyi yabancılara vermeye can atıyor. Bütün bu ulusun yaşamı için atalarımızın fedakarlıktan göz ardı edilip, kişisel çıkarlar ön plana alınmakta Daha saymak istediğim ancak

sayamadığım onca detay, özel konu. Bunları sizinle tek tek konuşmayı çok isterdim. Ama, sanırım bu biraz zor, malum işlerinizin yoğunluğunu tahmin edebiliyorum.

Şu anda ya da daha önceki hayatımda, siyasi yada bunun türevi hiçbir görüşe sahip değildim ve halende sahip olamadığımın bilincindeyim. Çevremde olup bitenin farkına varmaya başlayalı henüz 6 ay oldu ve ben şunu anladım. Ben ülkemi seviyorum, bunun yanında bu ülkeyi yabana ülkelerin sömürgesi olmaktan kurtarmamız kanaatindeyim. Üstü kapalı da olsa, halkın çoğunluğu bunun henüz farkında olamasa da, (malum büyük kesim cahil, eğitim oranı düşük, halk her yönde eğilime yatkın) içten içe bir kurtuluş savaşı dönemi içindeyiz. Aynen Mustafa Kemal dönemi gibi. Bu olayın farkında olduğunuza eminim.

Sizin gibi Aydınlar varolduğu sürece umarım bu bilinç daha da yaydır ve bizleri gelecekte daha ileri seviyelere götürür, (ulusça, birlik içinde, yabancı ülkelerin sömüremediği bir toplum olarak dimdik ayakta)

Size çok teşekkür ediyorum, lütfen başımızdan ayrılmayın, hep yanımızda olun. Türkçe eğitim konusundaki görüşlerinize sonuna kadar katılıyorum. Çok büyük bir destekçinizin! ve bu konuda arkadaşlarıma da sizden bahsediyorum. Yazımın başında da dediğim gibi, siz apayrı bir insansınız Lütfen bunu bir pohpohlama olarak görmeyin, birebir aklıma şu anda gelenleri sadece yazıya döktüm. Vakit buldukça size yazmaya çalışacağım. Çalışmalarınızda basanlar diliyorum. Bir gün tanışabilmek dileğiyle...
12 haziran 2002
* * *
335

Değerli hocam;

Size ait kitapları okuduktan sonra kafamda soru işareti olarak kalan bazı hususlar tamamen aydınlandı. Uzun uzun yazarak vaktinizi almadan şunları ifade etmek istiyorum; kitapları okurken müthiş heyecan, moral bozukluğu, acizlik, zaman zaman hınç duygulan hissettim. Yaklaşık l hafta size ulaşmaya çalıştım. Yıldız Evrenkenti'ni aradım emekli oldu dediler, ev telefonunuzu aldım

cevap vermedi, Emine Çaykara ve otopsi yayınevini aradım, sonunda bu maili buldum.

Hocam; Türkiye'de yasayan biri olarak yapmam gereken çok şey olduğunu düşünüyor, nasıl bir yol izlemem konusunda size danışmak, elimden geldiğince bir şeyler yapmak istiyorum.
Bu bağlamda vaktiniz olurda cevap yazarsanız sevinirim.
Saygılarımla, 11 haziran 2002

* * *

Merhaba,

Hocam, size önceden de bir ileti atmıştım ama sanırım elinize geçmedi. "Türk Aynştaynı" kitabınızı okudum ve gerçekten çok etkisinde kaldım. Lise Öğrencisi olmam size karşı edindiğim etkileşimi azaltsa da sizinle yüz yüze görüşmeyi çok istiyorum. Ama cesaret edemiyorum. Boş vaktinizin olmadığını gerçeğini de göz önünde bulundurarak sizle întemet ortamında (icq gibi bir program vasıtasıyla) görüşebilir miyiz? Belki sizin gibi bir insanın benim gibi vasıfsız biri ile konuşması biraz ilginç. Mücadelenizde muvaffak olmanız dileğiyle...
10 Haziran 2002

* * *

Sayın Sinanoğlu,

Benden daha iyi biliyorsunuz ki Türkçe sorunlardan sadece bir tanesi, ülkenin en büyük problemi, ülkeyi yönetenlerin bizden olmaması, insanlar sizin bildiğiniz konulardan haberdar değilse yani sizinle ayni frekansta değillerse onlara bu konulardan bahsedince ya ilgilerini çekmiyor yada sizi moda tabiriyle söyleyeyim küreselleşen

dünyadan haberi olmayan geri kafalı biri olarak görüyorlar, biliyorum çünkü bende 3-4 yıl öncesine kadar öyle görüyordum, yani küçük bir örnek vereyim izninizle politikacı çıkıp efendim buğdayın tonu dünyada bu kadar bizim çiftçimiz üretiyor bundan daha pahalıya ben niye çiftçiye ürettireyim ithal ederim dediğinde dışarıdan bakan birine mantıklı geliyor, ama sizde biliyorsunuz ki olayın içyüzü öyle değil, adam dışarıda çiftçisine bir dolu sübvansiyon uyguladığı için böyle. Aratmayayım her insan günlük yaşamının zorunluluklarından dolayı olayların içyüzünü doğru olarak bilemiyor, dolayısıyla onları bu

konularda ikna etmek zor. siz tutup ta ben çocuğumu İngilizce değil Türkçe eğitim yapılan bir okula göndereceğim diyince size nasıl "vah vah" der gibi baktıklarını biliyorsunuz. Oktay bey benim bu konulara ilgiden ziyade ne yapabiliriz diye yoğun düşüncelerim ve iyi kotu stratejilerimde var. eğer sizinle görüşmemiz mümkün olursa bunlardan size bahsetmek istiyorum, cevap verirseniz sevinirim.
5 haziran 2002
* * *

Merhaba, ben Uludağ Evrenkenti ... bilimler bölümcesinde okuyorum. 3. sınıftayım. Türkçe'ye önem gösteren biriyim fakat, şu an hızlı yazmam gerekiyor. Yazım hataları için kusura bakmayın, tik önce Türkiye için bir iftihar olduğunuzu söylemeliyim. Kitabınızı bugün bitirdim (Bye Bye Türkçe), çok beğendim. Herkes okumalı diye düşünüyorum ama, başarabileceğim en fazla etrafındakilere o-kumalan için tavsiyede bulunmak daha iyisini yapmak isterdim. Bu mektubu yazmamdaki asıl amaç, sizinle sürekli yazışma arzusudur. Biliyorum, benim istediğimi kim bilir kaç kişi istemiştir, neyse. Mektubumun tamamen okunacağını sanmadığım için kitapta okuyup da anlayamadığım bir noktayı dile getireyim; tamam İngilizce etkisinden kurtulsun istiyoruz Türkçe'nin, peki sizin de dediğiniz gibi Arapça ve Latince'den de o denli korkmalı mıyız, asıl sorun şu; ben sizi sol görüşlü arkadaşlarıma anlatmaya çalıştığımda bu sorunu dile getiriyorlar, "Arapça'ya Farsça'ya eyvallah İngilizce öcü" gibi şeyler söylüyorlar, yani Osmanlıca'yı da kenara mı atmalıyız, saf Türkçe nasıl oluşacak...

Çalışmalarınızda basanlar, her şey için Allah razı olsun, inşallah sayenizde az da olsa bu millet uyanacak (mektubumun en başında

ukalalık yapmak istemedim, Evrenkent ve bölümce sözcüklerini ger-çekten benimsiyorum merak etmeyin)
Hoşçakahn,
5 haziran 2002
* + *
Sayın hocam,

3 kitabınızı da okudum, bu çok önemli konulan dile Getirip toplumu ikaz etmeye yönelik çalışmalarınızdan dolayı size teşekkür

ediyor ve ellerinizden öpüyorum.

Yalnız ayarlı basın, beyinleri öyle yıkamış ki yapacak çok şey var. Bu konuda bir internet sitesi kurulması gerektiğini düşünüyorum. Sizin fikriniz olumlu olursa, içerik yönünden desteğinizi vereceğinizi umuyorum.

Selamlar S haziran 2002

* * *

Tekrar selam Oktay Abi,

"Bye Bye Türkçe" ve sizinle ilgili olan, "Türk Aynştaynı" kitabini da maddi durumum elvermediği için alamamıştım. İnşallah, yarın birisini alacağım, irenin büyük bir zevkle okuyorum. Bu devirde, böyle yazılara, sizin gibi insanlara Türk milletinin çok ihtiyacı var. Böyle yazılara ve Türkiye'yi savunmaya devam edin, edelim. Böyle konularda çok hassasım. "Hedef Türkiye" kitabı ile de bayağı bilgilendim. Hatta, geçen hafta Türk Dili dersinde, açık oturum yaptık (Avrupa Birliği Ve Türkiye) ben başkandım, bence çok güzeldi, AB'yi savunan insanlara bir bir ağzının payını verdim. Tabii sizin kitabınız sayesinde. Ve hepsi sonunda doğru, haklısın demeye başladılar. Milletimizin bilinçlenmesi lazım, o dediğiniz Kuva-yı Milliye şuurunun tekrar gelmesi lazım. Ben de İngilizce öğretmenliği bölümünde okuyorum, Allah'ın izniyle, benim de hedeflerim var. İnşallah, gerçekleşir ve vatanımıza bir faydamız olur. Bu arada sizden bir isteğim olsa Oktay abi, ben 'Türk Aynştaynı" kitabım alsam kendim, ama sizden bana şu "Bye Bye Türkçe" yi imzalayıp bana bir tanesini hediye etmenizi istesem, bu isteğimi geri çevirir misiniz bana çok güzel bir iyilikte bulunmuş olursunuz, bu arada zannedersem gecen sen? Gerçekten de İnönü Üniversitesine gelmişsiniz, ama ben bunun farkında

değilmişim demek ki, şimdi kendime diyorum, "çok büyük bir fırsatı kaçırmışım", hayırlısı inşallah, yüce Allah ileride bir gün karşılaşmayı nasip eder.

Amerika'da eğitim görüp, onca şey yapıp da tekrar Türkiye'ye gelip Türk milletinin menfaatine çalışmanız Bir Türk olarak beni çok mutlu etti. eminim bir çok İnsanda bunu hissetmiştir. Allahın izniyle kitaplarınız Çok satar bu okumayan milletimiz okurda bilinçlenir ve

Biraz milletine sahip çıkar, biliyorum bunlar derin ve Hassas konular, ama insan düşünmeden edemiyor... sizin Gibi insanların çoğalması dileğiyle. ... Allah basanlarınızın devamını arttırsın şimdiye kadar Arttırdığı gibi (...)
3 Haziran 2002
* * *

Sayın hocam, size haddim olmayarak bir teşekkürü borç biliyorum. Kitaplarınızı beğenerek okudum. Kitaplarınızda Türkiye'nin korkunç bir şekilde yok oluşa doğru gittiğim ve bir zaman sonra tarihten silinebileceğini yazıyorsunuz. Bu konulan okurken tüylerim ürperiyor. Fakat, neler yapmam gerektiği hakkında bir fikrim de yok. Ama, şunu bilmelisiniz İd sizler gibi değerli büyüklerimizin bizleri yönlendirmesi gerektirmektedir. Biz bu ülke için kanımızı canımızı vermeyi bir borç bildik ve her türlü fedakarlığa da hazırız.

Hocam, neler yapmamız gerekmektedir ki ülkemizi bu hale getiren satılmışları bu ülkeden defedelim. Bizlere yol göstermenizi temenni ederim. Ayrıca, sizi siyasetin bir oluşumunda görmek beni çok mutlu eder.. Sağlıcakla kalın..
l Haziran 2002
* * *

Merhabalar...

Ben, şu anda İspanya'nın Mallorca adasında, bir "Türk" şirketinde çalışmakta olan, 27 yaşında bir "Türk" genciyim. ... 1998 yılı Haziran'ında .... üniversitesi sosyal bilimler meslek yüksekokulu işletmecilik bölümünden mezun oldum. ... Fakat, daha öncesinde, Adana'da, sahibesinin de İngiliz olduğu bir "kolej"den mezun oldum. "Hedef Türkiye" adlı kitabınızı bir solukta okudum. Fikirlerinize sonuna kadar katılıyorum ve birey olarak, elimden bu konuda ne geli-

yorsa yapmaya hazırım. Şimdilik elektronik posta adresini bildiğini tüm arkadaşlarımdan, kitabınızı mutlaka okumalarını ve eşlerine dostlarına tavsiye etmelerini rica ettim, (inandığım, az çok tanıdığım bir kaç köşe yazan da dahil olmak üzere) Fakat, daha fazlasını yapmak istiyorum ve bu konuda fikirlerinize ihtiyaç duyuyorum.

Mevzu bahis konularda, sizin önderliğinizde, büyük ve emin adımlar atmanın zamanı geldi de geçiyor bile...

Unutmamalıyız ki, bir zincir en zayıf halkası kadar kuvvetlidir... Öyleyse zincirin bu anlamda, bütün halkalarını güçlendirene ve tek bir zayıf halka dahi bırakmayana kadar mücadeleye devam...

Atalarımız çok büyük işler başarmış, bizler neden başaramayalım?

Sevgim ve saygımla

* * *

Oktay Hocam tekrar merhaba,

Hala kitabınızı okuyorum, sizi kitabınızı okuyarak sevdim, kim bilir tanısam ne kadar seveceğim, ama dediğim gibi sizinle inşallah tanışacağım. Bu iletiyi okuduğunuzu umarak yazıyorum, içinde bulunduğumuz durumun ne kadar vahim olduğunu sayenizde gördüm. Gördüm görmesine de şimdi ne yapabiliri(m)iz onu düşünüyorum kara kara, ama bir yol gösteren olmalı, sizin gibi bu konuda yularca emek vermiş biri olmalı. Arak tek gayem bu kötü gidişatı engellemek için çalışmak İnsanların böyle gayeler için yaratıldığını düşünüyorum sayenizde. Sizi ne kadar geç tanıdığım için de hayıflanıyorum bir yandan. Görüşmek dileğiyle.

31 mayıs 2002

* * *

Saygıdeğer hocam,

Sizi elimizden geldiğince takip etmeye çalışıyorum. Medyada size ve sizin gibi düşünceleri olan aydın ve vatansever insanlara bilinçli bir şekilde yer verilmemektedir. Ben de sizi kitap ve yayınlarıuzdan takip etmeye çalışıyorum. Size bir önerim var. Kendi düşüncelerinizi iletebileceğiniz ve size ulaşmak isteyenlerin ulaşabilmeleri için örütbağda bir site kurmanızdır. Bu sayede, bizler de sizin toplantılarınızı,değindiğiniz konulan takip etme imkanı bulabiliriz.

Ben size Gölcük-Kocaeli den yazıyorum gelecek panellerinizin, programına ulaşmayı arzu ediyorum. Gelecek günlerin Türk milleti, devleti ve bütünlüğünün daha güçlü olması dilekleriyle.

Sizler umudunu kaybetmiş biz Türk gençliğine, karanlıktan çıkmamızı sağlayacak bir umut ışığı oldunuz. En içten saygı ve sevgilerimle.
Gölcük-Kocaeli
29 mayıs 2002
* * *
Merhaba, nasılsınız hocam? '

Sizinle ilgili ve ya sizin yazdığınız yayınların tümünü okumaya çalışıyorum. Gerçekten Türkçe eğitim üzerine çabalarınız çok etkileyici. Hocam, ancak bir noktayı es geçiyorsunuz gibime geliyor (belki de ben öyle zannediyorum). Bir milletin kültürü, dili dini ve tarihi ile var olduğunu söylüyorsunuz. Bir milletin dilini yazılı ortama dökecek alfabesinin de çok önemli olduğunu da biliyoruz. Ancak, bizim yüz yıllık tarihimize baktığımız zaman tarihimizi öğrenmeye, dilimi?!, dinimizi öğrenmeye engel olacak bir değişiklikle karşılaşmıyor muyuz? Alfabemizin değişikliği, bir ara Osmanlıca (siz bunu uyduruk bir kelime olduğunu, bunun yerine tabii ki Türkçe diyebileceğimizi söylüyorsunuz) el yazısını öğrenmeye çalıştım. Eski alfabesini okuyabiliyorum. Gerçekten de bu alfabeden farklı ve zor. Yani, bu alfabe kendi kültürümüz içerisinde oluşmuş bir alfabe. Neden bizim kendi milletimizin ürettiği bir alfabeyi kullanmak varken, Latin alfabesini tercih ettik, (sizin cevabınızın, diğerleri gibi kaçamak bir cevap olmayacağını düşünüyorum, yani işte "o şartlar bunu gerektirdi" gibisinden, zaten böyle bir cevap sizin şu andaki mücadelenize karşı da başkaları tarafından verilebilecek kolay bir itiraz olabilir.) Yani, demek istediğim sizin bu elli senedir olduğunu bahsettiğiniz, bizi kendine yabancılaştırma hareketleri daha öncesine dayanmıyor mu? Belki de siz de bunun farkındasınız. "geçmiş geçmişte kaldı" deyip "şu an bizim için önemli" diyebilirsiniz. Ama, bu söz ancak bir siyasi kişiliğin ağzından çıkabilir. Hocam, gerçekten çok takdir edilecek faaliyetlerde bulunuyorsunuz. Yanlış Anlamayın beni, çok yakın bir Öğrenciniz, dostunuz olarak görmenizi isteyerek şu soruyu sormak istiyorum: Bu faaliyetleriniz ve konuşmalarınız karşısında, bu "acente

kafalı" işbirlikçilerden fiili bir tepki, baskı alma korkunuz, ve ya daha da ileri canınızdan olmak bir çekinceye giriyor musunuz? Bu sorunun samimi cevabı, böyle bir ortamda peşinden gidilecek bir şahıs (lider) arayan benim gibiler için önemli olacaktır.
Selametle 28 mayıs 2002
* * *

Oktay Hocam merhaba,

Size daha önce de yazdım, yazmaya devam edeceğim. Kitaplarınız, daha önce de genel olarak bildiğim ancak, çok da farkında olmadığını bu vahim durumu adeta gözüm içine soktu ve bakış açımı değiştirdi. Şimdi bu durum için neler yapabilirim sorusu beni o kadar meşgul ediyor ki, adeta acı çekiyorum ve mutlaka bir şeyler yapmalı-yun diye düşünüyorum ama bu sefer, 'ne' ve 'nasıl yapmalıyım' sorusuna takılıyorum. Hocam, sizi övmek için söylemiyorum ama sizin gibi bir insanı bir daha ki sefere yıllarca bekleyebilir bu ülke, Oktay Sinanoğlu fırsatını kaçırmamalıyız ve acilen bir şeyler yapmalıyız, işte bu noktada size ihtiyacımız var, bana ve benim gibilere yol göstermeniz gerek. Bir şekilde sizden cevap bekliyorum, beni duyduğunuza
inanmak istiyorum.
Hoşçakalın,
26 mayıs 2002
* * *

Çok değerli Hocam,

Kanal 7, Ulusal Kanal ve Mesaj TV deki konuşmalarınızı izleyip, "Türk Aynştaynı" ve "Hedef Türkiye" adlı kitaplarınızı okudum. Gerçekten, fazlasıyla etkilenmiş bulunmaktayım ve sizin gibi çok değerli' bir bilim adamımızdan daha önceleri habersiz olmamdan dolayı büyük üzüntü içerisindeyim.

Değerli hocam söylemek istediğim çok şeyler var fakat müsaade ederseniz ilk önce kendimi tanıtayım. İstanbul evrenkenti tarih mezunuyum, ingiltere'de uluslararası ilişkilerde yüksek lisans yaptım Halen .... Evrenkenti Avrupa topluluğu enstitüsünde, Kıbrıs sorunu ve Türkiye-Avrupa birliği ilişkileri konusunda doktora tezimi bitirmek üzereyim, (bu konudaki görüşlerinizi merak ediyorum) Balıkesir doğumluyum. 2 yıl Sakarya üniversitesinde araştırma görevlisi olarak

görev yaptıktan sonra kitaplarınızda anlattığınız malum sebeplerden dolayı ayrılmak zorunda bırakıldım. Ayrılmadan önce YÖK stratejik araştırma ve etüdler milli komitesi adına tez konumla ilgili bir projeyi hazırlıyordum. Fakat sizinde belirttiğiniz gibi nerdeyse araştırma yaptığım için, üstelik YÖK'ün isteğiyle yaptığım halde, adeta cezalandırıldım ve istifaya zorlandım.

Üstelik çalışmam oldukça başardı olmasına rağmen (11 eylül sonrası gelişmeleri gören yerler var ayrıca sizin görüşlerinizle paralellik içinde) daha sonra birazda benim gecikmem bahane edilerek anlaşmam feshedildi fakat İngilizcisinin gönderilmesinde ısrar edildi.

Hocam Evrenkentler hakkındaki yorumlarınızın hepsini maalesef, Evrenkentte iken yaşadım. Sakarya Evrenkenti YÖK tarafından pilot uygulama olarak seçilmiş, uluslararası ilişkiler bölümünde İngilizce dersler var ancak çocuklar Tarzan ingilizce'sinden başka bir şey bilmediği için dersleri anlayamıyorlar.

Hocam, sizle paylaşmak istediğim çok şey olduğundan dolayı daldan dala atlarsam kusura bakmayın. Hocam kitaplarınız bir harika. Üslup ve içerik bakımından enfes. Sabahlara kadar okunacak bir sü-rükleyiciliğe sahip. Keşke daha önce okuyucularla buluşsaydı diye içimden geçirdim fakat siz tanımlamayı daha uygun bulmuş olabilirsiniz. Yinede tam zamanında çok kritik bir ortamda bulunduğumuz bir zamanda yayınlamanız, çok isabetli olmuş. Kadıköy'deki kitapçıları gördünüz mü kitaplarınız başköşelerde ve yok satıyor.

Hocam, çok sık olmasa da aralıklı olarak kitaplarınızın devamının gelmesinde bence büyük fayda var. Mevcut kitapların depremi en az 6 ay-1 yıl sürebilir. Hocam bir de kitaplarınız sayesinde sizin edebi yönünüzün de, bilim yönünüzden hiç aşağı olmadığı anlaşılmıştır. Tabii ki hala devam ettiğiniz bilimsel çalışmalarınız vardır, lütfen onlara devam edin ve eğer çok önemli bir sonuç bulursanız onu dünyayla, bence, paylaşmayın Türkiye'nin geleceği için saklayın. Fakat, bence roman gibi ve ya yine kısa hayat hikayelerinizden oluşan kitaplar yazabilirseniz çok büyük bir okuyucu kitlesinin sizi beklediğinden emin olabilirsiniz. Çocukluğunuzda yarım bıraktığınız edebiyat yönünüz bence yeniden keşfedilmeyi bekliyor.

Çünkü hocam, biz sosyal bilimciler sizin bilimsel araştırmalarınız ne kadar önemli de olsa fen

bilimlerinden çok anlamadığımız için sizin diğer sosyal ve edebi çalışmalarınıza doğal olarak daha çok ilgi gösteriyoruz.

Bununla birlikte hocam, bilimsel çalışmalarınızı o kadar akıcı bir şekilde anlatmışsınız ki daha önce biç ilgilenmediğim fizik, kimya çalışmalarınızı bile büyük dikkatle okudum ve içimde büyük bir araş. tırma heyecanı duydum.

Çok değerli hocam, Türkçe eğitim konusu ile gerçekten olayın bam teline basmış oluyorsunuz ve hala daha ülkenin ne hale geldiğini görmeyenler gaflet içinde değillerse hıyanet içindedirler. Ben şahsınızda bu kadar yıl ABD'de yaşadıktan sonra hala devşirilemeyen ve muazzam bir yurtseverlik örneği teşkil eden sizden başka bir aydın tanımadım Kitaplarının okurken çoğu zaman ağlamamak için kendimi zor tuttum, kimi yamanda gülmekten alamadım, örneğin aklıma gelenler arasında "Afganistan roleksi", ABD'li yazarın size Türkiye için; "ora nere oluyor? " diye karşılık vermesi gibi. Ayrıca, tarih bilginize bk tarih mezunu olarak hayran oldum. Dünyadaki Türk varlığını, Japonlarla ortak yönlerimizi gözler önüne seriyorsunuz. Burhanilik konusunu ilk defa sizden duyuyorum, tarihçilerimiz uyuyor herhalde.

Hocam çok uzattım, daha fazla başınızı ağrıtmak istemiyorum, birkaç konuyu belirttikten sonra satırlarıma son vermek istiyorum. Hocam, bu Türk-Müslüman ve maneviyat konularına girmeniz çok iyi olmuş. Maalesef ülkemizdeki durum sizinde belirttiğiniz gibi bir felaket Bilimcisi dini hor görüyor, dincisi bilim nedir tanımıyor. Maneviyata inanan biri olarak sizinle aynı duygulan paylaşmak beni çok sevindirdi Zaten, kitaplarınızdaki düşüncelerinize tamamen katılmakla birlikte bizlerin hissiyatı ancak bu kadar güzel dile getirilebilirdi. İlk defa sizin sayenizde millet sağ-sol Sünni ayrılıklarının ne kadar sahte olduğunu görmüş oldu.

Hocam, doktoramı 3 ay içinde bitirip bir evrenkente öğretim görevlisi olmak istiyorum fakat, Türkçe eğitim yapan bir vakıf evrenkenti bulamadım. Bir tek Maltepe evrenkentinde var fakat,

orada da uluslararası ilişkiler bölümünde henüz öğrenci alınmıyormuş herhalde Türkçe olduğu içindir. Çaresiz kaldım.

Hocam, bu Türkçe eğitim konusu çok birleştirici olacaktır. Bu konuda bastırmanızda büyük yarar var. Bendeniz her türlü çalış-

manızda yardımcı olmak için gönüllü olarak talibim. En büyük arzum sizinle tanışmak görüşmek fikirlerinizi daha yakından öğrenmek. Zatı -alinizle nasıl tanışabiliriz. Yakında katılacağınız bir toplantı varsa
bildirebilirseniz çok mutlu olacağım. Hocam, ülkemize yapmış olduğunuz hizmetlerden dolayı size ne kadar teşekkür etsek azdır. Tekrar bu uzun yazı için özür diliyorum kendimi tutamadım. Çok meşgul olduğunuzu biliyorum, okumaya fırsat bulup ta cevaplayabilirseniz çok mutlu olacağım.

Çok değerli hocam, cevabınızı sabırsızlıkla bekliyorum. En derin saygılarımla.

14 şubat 2002

* * *

" Sevmiyor bilginler sizin Türkçe dilini Erenlerden işitsen açar Gönül ilini
Ayet-hadis anlamı Türkçe Olsa duyarlar Anlamını erenler başı eyip Uyarlar". Ahmet Yesevi

iyi günler sayın Oktay Sinanoğlu hocam (inşallah sizin o değerli vakitlerinizi çalmıyoruzdur.)

Hocam, ben ..... lise 2 öğrencisiyim (sizin kızdığınız bir okulda okumaktayım.) Ben sizi 6-7 yıldan beri takip etmekteyim, birinde TVye çıkmıştınız ve babam sizin için bu adam çok değerli bir insan, ABD evrenkentlerinde hoca, çok değerli buluşları var ama Türkiye değerini bilmiyor demişti 7 yıl önce. daha sonra sizin çeşitli bana okutmuştu ve bu sayede yüreğime büyük Türklük sevdasının ilk tılsımlan düştü . (hep sizin sayenizde hocam.)

Hocam, siz uyuyan Türkiye'yi uyandırdınız, en önemlisi de biz gençleri. (...) Hergün önümüze çıkan engelleri sizin sayeniz de asıyoruz, ülke meselelerinde de sizin bizlere öğrettiğiniz bilgilerle daha ilerisini görebilmekteyiz. Çok sağolun....

Hocam, sizin adınızı, çevremle konuşup tartışırken abartısız 10 defe dile getiriyorum ve rüyalarımı süslüyorsunuz. Hocam, siz bende bitmekte olan idealizmi tekrar dirilttiniz, artık kendim için değil, ülkem için, vatanım için, Türklük için ve en önemlisi insanlık için çalışıyorum..

Hocam, sizin değerli vakitlerinizi çaldığım için özür dilerim ama, yazacaklarım bitmedi eğer siz izin verirseniz geleceğim, geleceğimiz ile ilgili sorular sorup ingilizce İle olan ilişkilerimi (bu konuda bayağı muzdaribim.) Bizleri uyandırdığınız için çok sağolun, kısmet olursa sizin elinizi öpmek istiyorum.

Bir gün biz de at oynatacağız bu ovalarda. Bir gün bizim de sözümüz geçecek bu budunda. İşte o zaman Atamın ecdadımın hakkı helal olacak. Bizler insanların duygularını, düşüncelerini, emeklerini ... Sömürmedik sömürmeyeceğiz. Bizler çağlayanlara sevgi boşaltacağız. İnsanlara hoşgörünün gülünü uzatacağız. Hep kol kola olacağız, çünkü biz, "Severiz insanı yaratandan ötürü....."
Denizli'den hürmetler, Allah'a emanet olun sayın Oktay Sinanoğlu Hocam
25 mayıs 2002

* * *

Oktay hocam,

Türkiye'de uyandırmak istediğiniz direnişin arkasındayız. Size destek veriyoruz. Biz de kendimize düşen görevi arkadaşlarımız arasında gerek konuşarak, gerek onları sizin kitaplarınıza yönlendirerek yapmaktayız. Fakat, burada da bilinçsiz, özentilerinin kölesi olmuş bir gençlik yetişmekte. Uludağ Evrenkentinde bir konferans verdiğinizi duydum ve bunun İsparta'da da etkili olabileceğini düşünüyorum. Süleyman Demirci Evrenkenti öğrencileri olarak İsparta'da sizi konfe-rans vermeniz için bekliyoruz. Hocam, bunun için ne gerekli ise yap-maya hazırız. Türkçe'nin konuşulabilecek en güzel dillerden biri olduğunu insanların artık anlaması gerek.
Makine müh. böl. öğrencisi, 25 mayıs 2002

* * *

Sayın Hocam, biz Erzincan meslek yüksek okulunda okuyan üç arkadaşız. Kitabınızı, hedef Türkiye'yi okuduk ve çok etkilendik. Sizin başlattığınız bu direnişte bizimde bir katkımız olsun istedik ve kaldığımız yurtta bu konularla ilgili makaleler yazmaya başladık.

Hederimiz daha geniş çaplı bir çalışma ile bulunduğumuz ildeki üniversitelerde risaleler yazıp dağıtmak ve gençliği bilgilendirmektir. Sayın hocam, biz bu konuda ileride birde kitap yazmayı düşünüyoruz ve çalışmalara başladık. Sayın hocam sizin ateşlemiş olduğunuz bu güzelim fikir akımını (Haklı davayı) bizde bir nefer olarak bu ateşi nefesimiz yettiği kadar yaymaya çalışacağız. Bastırıp dağıtacağımız risalenin metni aşağıdadır. Gerekli gördüğünüz eklemeleri veya lüzumsuz bulduğunuz yerleri bize bildirmenizi ve önerilerinizi bekliyoruz ve size teşekkürü bir borç biliyoruz.
Saygılarımızla 25 mayıs 2002 * * *
Sayın Oktay Sinanoğlu,

Merhaba. Ben Afyon Kocatepe üniversitesi ...'da öğre nim görmekteyim. Sizi ilk olarak, kanal 7'de bir tartışma programında gördüm ve televizyon kanallarında birçok profesör gövde gösterisi yaparken sizin gibi adını dünyada duyurmuş bir profesör, bunu yap madığı için şaşırdım. Sizi bu tutumunuzdan ötürü tebrik ederim. Bun dan tam iki hafta önce, cuma günü Afyon'da Çek Cumhuriyeti'nden iki turistle tanıştım. İkisi de erkek. Biri 29 öbürü 26 yaşında. Ben de 20 yaşındayım. Baya iyi arkadaş oldum. Çok iyi ingilizce konuşuyor lar. Neyse, ben turizm bölümünde okuyorum deyince başladılar be nimle Türkiye hakkında sohbete...

Bana sordular "Siz Müslümansınız, Avrupa Birliği Hıristiyan. Sence Türkiye Avrupa birliğine alınabilir mi? Sence Türkiye Avrupa'da mı? " Ben de "Bunlar Amerika ve Avrupa'nın Türkiye üzerindeki siyasi hileleri. Amerika diyorum, AB'yle ilgisi yok ama, dünyanın merkezi. Avrupalılar bize kural koyuyorlar. Uyguluyoruz fakat yine de zorluk çıkarıyorlar. Türkiye coğrafi olarak kısmen Avrupa'da ama gelenekleri gereği kültürel olarak değil" dedim.

Sonra bana, Osmanlıdan bahsettiler. "1. Bayezıt: İstanbul'u işgal etti, alamadı Fatih: İstanbul'u aldı, büyük komutan. Muhteşem

Süleyman (Kanuni): büyük devlet adamı. M.K. Atatürk desen ona keza" dediler. Dediklerinin hepsi doğru sadece padişah isimlerini İngilizce söylüyorlar. Bunların dışında Fenerbahçe ve Galatasaray'ı biliyorlar. Bugünkü siyasetçilerdense hiç birini bilmiyorlar. Bizdeki entelektüel, aydın geçinen bazı profesörlerimiz tarihimizi aşağılarken, Çek Cumhuriyetinden iki vatandaş öve öve bitiremiyor. Bu olay bir turizmci olarak bana çok dokundu. 1940'dan bu yana kendimizi dünyaya hiç tanılamadığımızın göstergesi. En basitinden, bizim dünya starı diye yere göğe sığdıramadığımız Tarkan'ı bile bilmiyorlar.

Bu olay, Türk genci olarak bana çok dokunduğundan sizinle paylaşmak istedim. Bu arada bunları söylerken "Türk Aynştaynı" adlı kitabınızdan etkilendiğimi belirtmeliyim. Şuan kitabınızı etrafımdaki arkadaşlarıma da tavsiye ediyorum. Böyle bir kitap hazırlayıp deneyimlerinizi biz gençlerle paylaştığınız için size teşekkür ederim.
Saygılarımla
17 mayıs 2002
* * *
Sayın Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu,

Sizi ve yaptığınız çalışmaları anlatan "Türk Aynştaynı" isimli röportaj kitabı okudum ve inanın çok etkiledim. Gerek kimya gerek matematik ve gerekse fizik alanındaki çalışmalarınızdan dolayı SİZİ kutlarım. Bu yapıtta yaptığınız çalışmaları hiçbir zaman unvan ve ya para kazanmak maksadıyla yapmadığınızı söylemişsiniz. Buna rağmen, dünyada 300 yıllık bir ilki (özellikle Amerika'da) gerçekleştirdiniz. Dünyanın en genç profesörü oldunuz. Kurduğunuz teorilerle bilimin her alanına (matematik, fizik, kimya, fizikokimya, biyokimya, moleküler biyoloji ve sayamadıklarım) ışık tuttunuz. Okuduğumdan kadarıyla t Türkiye'nin bilimde dünyanın önde gelen ülkele-
rinden olması için çok çaba harcamışsınız. Özellikle de Türkiye'de eğitimin Türkçe olması için bazı kişiler (burada isimlerini sayamıyorum), tarafından engellense de, siz elinizden gelenin daha fazlasını yapmaya çalışmışmışsınız. Bu kitabı okuyuncaya kadar okullarda ingilizce eğitim verilmesi hoşuma gidiyordu. Arak ben de sizin gibi düşünüyorum ve sizi destekliyorum. Bazen kendi kendime "neden bu kitabı daha önce okumadım? " diye kızıyorum.

Arkadaşlara da kitabı tavsiye ediyorum. Hatta bir arkadaşıma verdim o da okuyor.
348

Sizi bütün yönlerinizle tanımak daha ayrıntılı bilgi sahibi olmak istiyorum. Bana sizi anlatan başka yapıtlar varsa isimlerini gönderebilirseniz inanın çok sevineceğim. Ben ...'da oturuyorum. ... Üniversitesi'nde öğrenciyim. Sizinle tanışıp yüz yüze konuşmayı çok istiyorum. Biliyorum sizin gibi değerli bir bilim adamının bana ayıracak vakti yoktur ama yine de söylemek istedim. Size, bundan sonraki hayatınızda basanlar diliyorum, mesajınızı (ileti) bekliyorum... Türkiye'nin, genç Türk bilim adamı adaylarının ve bilim dünyasının çok ihtiyacı var.
16 mayıs 2002
* * *
Sayın Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu,

Çok değerli hocam piyasada bulunan, sizin hakkınızda ya-almış olan iki kitabı, tesadüfen görüp okuduktan sonra size ulaşıp teşekkür etme isteğimin sonucunda bu e-mail adresine ulaşabildim. (Yıldız' dan bakkalınıza ulaştım. Bakkalınız e-mail adresinizi verirken çok cömert davrandı, o arada da güzel anın ne olduğunu da öğrendim)
İstanbul' da radyoloji uzmanı olarak çalışan 39 yaşında bir hekimim. İzmir Atatürk lisesini bitirdim. Devlet okulu idi ancak, zehir gibi fen dersleri vardı, sürekli başa oynayan bir liseydik. Tek sakıncası erkek lisesi olmasıydı sanırım. Okullarımı hep iyi dereceyle bitirmiştim. Bir oğlum var, eşim de fakültesi'nde bölümünde asistan. Ben deniz, hastanesinde çalışıyorum. Burası bir hastanesi ve ben
buraya yeni tayin oldum. KPDS diye bir sınava girmem gerekli olduğu için Ankara' ya gitmiştim. Sınav çıkışı başarısızlığın getirdiği büyük bir düş kırıklığı içindeydim. Ben, orta derece İngilizce ve Fransızca biliyorum. Paris'te 1,5 yıl kalmıştım. Hatta, orada belediyenin açmış olduğu ücretsiz dil kursunun orta (moyen) bölümünü bitirdim. İngilizcem ise daha iyidir. Gayet rahat mesleğimle ilgili kitapları söz-lüksüz okurum. Yayınlan takip edebilirim. Ancak bu KPDS iktisat mimarlık hukuk tip vs bilumum daldan yapılıyor.

Sonuçta moral bozukluğu ile İstanbul'a dönecektim ki, sizin iki kitabınızı sokakta yere tezgah kuran insanlardan satın aldım, otobüse bindim ve istanbul'a gelene kadar birini bitirdim diğerini de ertesi gün.
349

Sevgili hocam, hep içimde bir şeylerin eksik olduğunu düşünürdüm. Sizin net görüşleriniz ile hayatımın bir anda kapalı olan bölümleri ışıl ışıl olda 5,5 yaşındaki oğluma, 3,5 yaşında bir org almıştım bir de müziği sevdirsin diye, bir konservatuar eğitimi almış bir öğlenciden küçük bir harçlık karşılığı ders aldırıyordum bizim oğlanın kulağı falan yoktur ama zeki kerata herhalde notaları söktü. Piyano alın artık diyorlardı, ama ben hep kulak arkası ediyordum. Ama sizin kitabınızdan sonra gidip alabileceğimin en iyisini aldım eve getirdim. Daha profesyonel bir hoca' ya göndermeye başladım, şimdi oğlan bana Bach'ın menüet'ni piyanodan dinletiyor. Keyfim arttı sayenizde. Bakarsınız zengin olurda bana bir yat dahi alır (ha ha ha.)

Oğlanı hep bir özel okula veriyim diyordum ama, nasıl mali yükün altından kalkarız diye karalar bağlamıştım. Şimdi arak, devlet okuluna gidecek doğal olarak Yazın da dil kursuna eğer isterse gidebilir tabii ki. Ya da babası gibi kendi olanaklarıyla Paris'e gidip biraz tişört dikmesini öğrenir dünyanın kaç bucak olduğunu görür ve geri gelir. Sevgili hocam size en içten sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Derin bilge kişiliğinizi bugüne kadar ıska geçmiş olmam 39 seneme büyük haksızlık oldu. Hayata bakıp tarzımı topyekün değiştirmeme yol açmış olmanız beni çok etkiledi. Bugüne kadar etkilenerek parça parça değiştiğimin farkındaydım ancak tam olarak bu boyutta hiçbir zaman olmamıştı. Sevgili hocam; vaktiniz müsait olur mu bilmiyorum
ama bir gün sizi uzmanlarının ulusal kongresinde görmek isteriz. Kürsüde sesinizi duymak bize şeref verecektir. Ayrıca sizi sadece
ların gördüğü 'in çıkardığı bir dergide tanıtmak isterim. Sanırım USA'dasınız bunu pratik olarak internetten pekala yapabiliriz, size e-mail ile sorular göndersem yanıtlarınızı esirgemezsiniz umanın. Bu arada Allah selamet versin büyük kaptan Bu da nerden çıktı demeyin, efendim bende ehliyetli amatör bir yat kaptanıyım ama teorikte tabii ki. Hiçbir sefer yelkenlide

bulunamadım. Ama yalnızca rüzgarın sesini duyabileceğim yan yatmış orsalayacağım günleri görür müyüm Allah'a kaldı, ya nasip, istanbul' a geldiğinizde sizinle tanışmayı çok isterim, oğluma sizi mutlaka tanıştırmalıyım. Hatta bir gün sizi esiniz ile birlikte evimde eşim, oğlum ile birlikte yemekte görmek ne hoş olurdu. Umarım başınızı şişirmedim. Ellerinizden öpüyor size en derin saygılarımı sunuyorum değerli hocam.
350

Geliştirmekte olduğum (web adresi) adresinden editörden bana her zaman ulaşabilirsiniz.
15 mayıs 2002
* * *

Sayın Sinanoğlu,

Ben sizi TV programlarından takip ediyorum ve kitaplarınızı okuyorum "Bye Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" isimli kitaplarınızı okudum çok etkilendim ve birçok düşüncem değişti ve sonradan sizi taptıktan sonra farkettim ki hakikaten Türkçe yok ediliyor ben İngilizce kursuna gidiyorum ve orada bazı şeyler dikkatimi çekti bir arkadaşım iş müracaatı için ev. (özgeçmiş) yollamak istemiş ve ingilizce istemişler bunu hocamıza söyleyince o da şaşırdı bu arada hocamız ingiliz dün de diller hakkında konuşuyoruz ülkemizdeki dil eğitim sistemi hakkında konuştuk adam bize fiilini? önemli bunu unsursanız yakında yok olursunuz diye uyanda bulundu bazı arkadaşlarımızsa halen bunun kötülüğünün arkında değiller ve salakça sanki modern olduklarını düşünerek konuşuyorlar bu da beni üzüyor tabii ki ama, umarım yalan zamanda herşey düzelir. Allah'tan size daha uzun ve sağlıklı ömürler vermesini temenni ederim çünkü, bu konu için siz bizim için önemlisiniz. Sonra tekrar görüşmek ümidiyle.
Allah'a emanet olun. 10 mayıs 2002
* * *

Oktay Bey,

"Hedef Türkiye" kitabını yazdığınız için çok teşekkür ederim, bir nevi benim gibi insanların bir sözcüsü konumundasınız. İsmim ..... 1961 yılı Bulgaristan doğumluyum. 1989 senesinden beri Türkiye'de yaşamaktayım ve Türkiye vatandaşıyım Kitabınızdaki yazmış

olduğunuz zorluklara eğitimim boyunca Bulgaristan'da yaşadım. Bir çok yetenekli arkadaşım konuları anlamada zorluk çektikleri için okumadan dahi nefret etmişlerdi.

Müsaadenizle diğer bir konuyu sizlerle paylaşmak isterim, Türk insanı genelde başka bir ulusun yönetiminde kalmamıştır ve ne olduğunu da bilmez. Bizim gibi Osmanlı devleti dağıldıktan sonra

diğer devletlerin topraklarında yaşamak zorunda kalan Türkler esaretin ne anlama geldiğini çok iyi bilirler ve hiç bir zaman, böyle durumlara düşmemek için var gücüyle çalışırlar. Bu doğrultuda, kitabınız yol göstericidir. Saygılarımı sunar çalışmalarınızda nice basanlar dilerim,

2 mayıs 2002

+ * *

Sayın Oktay Sinanoğlu,

Hedef Türkiye adlı Kitabınızı okurken her sayfasını ve kelimesini adeta içerek okuyorum, içerek diyorum, çünkü; susuzluğumuzu giderecek kadar dolu dolu bir anlatım ve cümleleriniz var. Adeta her sayfasında ağlıyorum. Ne yazık ki, Türkiye'nin ne kadar oyunlara kurban gittiğini ve halen de devam ettiğini okudukça titriyorum. Bu kitabı herkesin okuması tek tesellim olacaktır. Ne olur daha daha daha (...) yazın ve görsel yayınlarla bu bilinci insanlarımıza taşıyın lütfen.

Yıllardır düşündüklerimizi siz, bir çırpıda anlatıvermişsiniz, adeta bir imza gibi. Ben ve eşim, bu kitabın okunması için kendi çapımızda elimizden geldiğince bir şeyler yapacağız. Çok kişinin okumasını sağlayacağız, çünkü; bu kitap bir hazine. Herkesin bu hazineyi bulması lazım. Çok çok teşekkürler.

Selam ve saygılarımızla.

l Mayıs 2002 j

*** . l

Saygıdeğer Oktay Sinanoğlu Hocam,

Sizin çalışmalarınız sayesinde, insanımız artık bilime ulaşmak için dil öğrenmek zorunda olmadığını anlamış durumda. Biz de, uzun süredir teknolojiye ulaşmak için İngilizce bilmenin şart olmadığını insanlara anlatmaya çalışıyoruz. Öncelikle; (...) adresinde bir kampanya başlatarak (...) gibi sitelerde Türkçe dil desteği talep ettik. Siteyi 15.000 kişi ziyaret etti, binlerce kişi ziyaretçi defterine not bıraka. Ama şirketlerden gelen cevaplar şöyle idi; (...) yakında düşünüyoruz. (:...), henüz düşünmüyoruz. Planlanınız arasında yok.

Bununla birlikte bir de encarta sitelerinde Türkiye'yi aşağılayıcı bilgiler yer almasını protesto ettik ve bu konuda basan sağladık, gerekli düzeltmeleri yapmak zorunda kaldı. Şimdi ise, mevcut sistem-

ierin Türkçe'sini geliştiriyoruz. (....) adreslerinde ayrıntılı bilgilere ulaşabilirsiniz. Sizden cevap gelmesi halinde, daha ayrıntılı bilgiler göndereceğiz.

Saygı ve teşekkürlerimizle

* * +

öncelikle size hocam demek istiyorum, çünkü ben de İstanbul Evrenkentinde öğrenciyim. Gerçi, bunu söylemeye bile artık utanır oldum. Okulun eğitimi, öğrencilerin düşünceleri ve faaliyetleri çok kötü, hatta berbat denecek seviyede.

Sorunlara geçmeden önce, size ve sizin gibi ülkesi için çalı şanlara teşekkür etmek istiyorum. Sizin ilk olarak Türk Aynştaynı adlı kitabınızı okudum ve şu anda "Bye-Bye Türkçe" adlı kitabınızı oku maktayım. Ülkemiz için ve biz gençler için gerçekten büyük hizmet ler.... '

Kitaplarınızda yazdığınız İngilizce eğitim konusunda, ben de kendimi örnek vermek istiyorum. Okulu kazandığım sene puanım yüksek olduğu için ingilizce eğitim hakkı kazandım, l sene okula sadece İngilizce öğrenmek için gittim - geldim ve sonunda arkadaşlarla elde ettiğimiz bilgi "sıfır" yani hiçbir şey. Daha sonra kendim aynı zamanda da çalıştığım için iş piyasasında kendimi biraz zorlayarak gayet güzel İngilizce öğrendim. Çok istediğimden değil mecbur kaldığımdan. Yani İngilizce'yi öğrenmek için öyle l yıl hazırlık sınıfına Man gerek yok, gerçekten öğrenmek isteyen en fazla 2 ay içinde İngilizce'yi çok rahat öğrenebilir.

Şu anda okulumuzda eğitim gerçekten çok sıkıcı, ama bizdeki durum başka okullara göre yine iyi sayılır. Hocalarımızdan bazıları derslere girmek yerine, iş piyasasından gelen işadamlarına ders vererek para kazanıyorlar ve bizler öğrenmemiz gerekenleri yeterince öğrenemiyoruz. Artık Türkiye'de herşey para olmuş, karakterli insan bulmak gerçekten çok zor.

Herşeyden önce Atatürk'ün ülkeyi emanet ettiği gençlere yani bizlere bakıyorum ve gerçekten çok boş bir durumdayız. Düşünen insan nerdeyse hiç kalmamış. Arkadaşların tek bildikleri okey oynamak ve futbol maçı yapmak. Düşündüğünü sananlarda birilerinin kalıp düşüncelerini almış boş davul gibi aynı şeyleri söylüyorlar. Yani bunları görünce insanın gelecekten de umudu kalmıyor.

Kitaplarınızı okumaya başladığımda' düşüncelerinizin tıpkı benim düşüncelerim gibi olduğunu gördüm. Sizde kendimden bir şeyler bulmuştum. Kitaplarınızı birçok arkadaşıma tavsiye ediyorum.

Tabii bu arada sizinde tanıtımını/ı yapıyorum. Çünkü sizin ve sizin gibi insanların tanınması ve bilgilerinden faydalanılması gerekir. Her ne kadar bazılar ihtiyaç duymasa da bizlerin ihtiyacı var.

Birçok konuda sizi kendime örnek almaktayım. Ülkem için ben de sizin gibi çalışmak ve ülkemizin şu işgal günlerinde ülkemizin kurtulması için her şeyi yapmaya hazır olduğumu belirtmek istiyorum. Atalarımız bu ülke için her türlü fedakarlığı çekmiş ve bu ülkeyi bizlere bırakmışlarsa bizlerde aynı fedakarlığı gösterip ülkemizi kurtaracağız. Bizim gibi ülkeler için mücadeleler ve kurtuluşlar her zaman olacaktır. Bizde her zaman bu mücadeleden zaferle çıkacağız. Çünkü bu millet her zaman kendini kurtaracak ülkesini seven kişileri kendi içinden çıkarmıştır. Bize düşen görev kurtarıcı beklemek yerine kendimiz kurtarıcı olmak için çalışmalıyız.

Bu güzel ülkemiz ve insanları her türlü iyiliği ve güzelliği sizde her türlü saygıyı hak etmektesiniz. Yaptığınız çalışmalarda yalnız değilsiniz, manevi olarak sizin yanınızdayız. Eğer maddi olarak ta yapabileceğim bir şeyler varsa benden rahatlıkla isteyebilirsiniz.

(örütbağ sayfa tasannu yapmaktayım. Yazılarınızı yada düşüncelerinizi örütbağda yayınlamak isterseniz size yardıma olabilirim)

Saygılarımla Hocam.

* * *

Sayın Hocam,

Bu mektubu sizinle sımsıkı bir gönül bağı kurmuş onlarca vatansever genç adına yakmaktayım Dikkate alıp okumak lutfunda bulunursanız bizi şereflendirmiş olacaksınız. Bizler "ülkenin umudu" diye nitelenen, giriş sınavlarında ODTÜ'ye en yüksek puanlarla kabul edilen ODTÜ elektrik-elektronik bölümü öğrencileriyiz. Nice parlak hayaller, ne büyük umutlarla oturmuştuk bu sıralara. Tam an ilerledi, 4 sene sonunda mezun olma yolundayız artık. Velilerimizin halisane duyguları, "ülkeye hayırlı olursun inşallah" dualarıyla girmiştik ilk dersimize. Ne yazık ki zaman bize hiç bir şeyin aslında olması gerek-

. tiği gibi olmadığını acı bir şekilde gösterdi. Size yazdığım bu mektup, yüzlerce zavallı gencin bir varolma-yok olma savaşı verişinin sessiz çığlığıdır.

4 sene ingilizce vaazlar dinledik, pazar ayini gibi., özbeöz Türk ağızlar, özbeöz Türk kulakları tırmaladı durdu. Kendi vatandaşına kendi dilinden farklı bir dilde eğilim vermenin çarpıklığı, vurdumduymazlığın ve bilinçsizliğin çarkında ufalandı; savunma reflekslerimiz alıştıra alıştıra eritildi. Fakültemizin dekanı yıldırım beyin bir zamanlar bana itiraf ettiği gibi "îngilizcecilik oynandı" yıllarca. Belki de hepsinden daha da fenası şu: kendi bilim ve teknoloji dimiden utanan bir nesil yetiştiriliyor. Mahalle ağzı Amerikanca terimlerden oluşan rezil bir terminoloji "mühendislik irfanı"mıza musallat olmuş durumda.. Sadece terminoloji mi? Anamızın ak sütü Türkçe'mize İngilizce ile gayrı meşru bir evlilik yaptırıldı! 'Tarzan language" böyle doğdu. Netice itibariyle yuların birikimi, hocalarımız arasında en parlak beyinleri bile ne Türkçe'yi ne de mahalle tarzı Amerikanca'yı doğru dürüst konuşabilir hale getirdi, "you know, ı mean" gevelemeleri, bir özentiden öteye geçip konuşanın Türkçe'sini bile yerin dibine batırıyor, hocalarımızın Türkçe(!) cümleleri arasında "bla bla"lar, "as usuallar, "of course"lar vs. vs. "vaka-yı adiye"den sayılıyor.

4 sene süren bu adam yerine konmama durumu, kendi yurdumuzda yabana muamelesi görmemiz, biraz değişik deyimiyle "öz vatanında parya" olmamız artık sabrımızı taşırıyor. Sizin fikirleriniz bizde yankı bulana dek, "ne yapabiliriz" sorulan aklımızı kurcalamaktaydı. Sizinle geç olsa da tv'lerden tanıştık, fakat nefis üslubunuzla dertlerimize tercüman oluşunuz, "bilim + gönül" felsefenizle hakiki manada gönüllerimize seslenmeniz bizi kısa sürede size bağladı. Artık bu özlemin dinmesi için bir şeylerin yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Türkiye'nin birçok yerinde sayısız konferanslar vermiş obuanız, Türk halkı ile sağlam bir gönül bağı kurmanızı sağlamıştı. Birebir yetiştirdiğiniz binlerce öğrenci ise zaten sizin o doyulmaz sohbetinize az çok aşina olmalıdır. Peki biz zavallı ODTÜ elektrik mühendisliği öğrencilerinin kabahati ne? Bir başka deyişle, bizim basımız kel mi? Biz niye Oktay hoca ile yüz yüze sohbet etme ayrıcalığını yaşamayalım? Bir kısmımız zaten. 4 sene başına tak tak vurulan ingilizce ya-

zûnden perişan halde; bir çift güzel Türkçe söze hasret. Öğrencilerin asıl önemli kısmı ise tamamen derin uykuda; "ingilizce eğitim dünya-ya açılmanın şartıymış" diyorlar. Biraz konuşunca aslında içten içe rahat olmadıkları anlaşılıyor. Size işte tam bu noktada ihtiyaç duymaktayız. Sizi yakından dinleme isteğimiz bu mektubu yazmamızda önemli bir etken olmasına rağmen, Türkiye'nin gelecekte teknolojisini emanet edeceği yüzlerce uyuklayan gencin bilinçlenmesi arzusu kendi heveslerimizden önce gelmektedir.

Utana sıkıla da olsa, sizi iki-üç saatliğine aramızda görmek isteğimizi belirtmek istiyoruz. Haziran ayında mezun olacak ve ülkenin kaderinde önemli pay sahibi olacak bu gençler inanınız ki sizin sözlerinizi duymaya hararetle muhtaçtır. Zamanınızın çok değerli olduğunu biliyoruz, hatta olumlu cevap vermeniz bizim için çok tatlı fakat gerçekleşmesi çok zor bir hayal gibi görünüyor. Yine de sizden en kısa zamanda olumlu ya da olumsuz bir cevap beklediğimizi bilmenizi isterim. Eğer gelmeniz mümkün olamayacaksa, (bölümdeki organizasyonun zaman gerektirmesi açısından) bunu mümkün olan en kısa sürede öğrenmemiz gerekiyor; affınıza sığınarak sizden bunu rica ediyoruz.
Fakat eğer gelebilecek iseniz, size kısaca durumu arzetmek istiyorum: 4. Sınıfta aldığımız zorunlu bir proje dersimiz var. Bu dersin teorik ve pratik olmak üzere iki ayrı ders yükü var. Teorik dersler, her hafta davet edilen ayn bir hocayla çarşamba günleri saat 13:30-15:30 arasında bölümümüzün en güzel salonu olan sevim tan amfisinde yapılıyor. Haftadan haftaya değişmekle beraber, davet edilen konuşmacılar genelde mühendisliğin temel sorunları üzerinde duruyorlar (güvenilirlik analizleri, kalite kontrol, mühendislik etiği vs. - her zamanki gjbi "in Tarzan language"). Hocalar mutlaka bölüm içinden olmak zorunda değil. Bu dersler büyük ihtimalle mayıs sonuna kadar devam edecek, fakat arada bazı boş haftalar var. Beynimizde çakan şimşek bu boş haftalardan birinde sizi konuk etme fikriydi. Derslere devam zorunluluğu olduğundan, konuşmacı neredeyse bütün 4. sınıf öğrencilerini karşısında görme fırsatı buluyor. Şayet gelebilirseniz, sizden "mühendislerin topluma karşı sorumlulukları, bilim-teknoloji-gönül bütünlüğünün nasıl sağlanacağı, yurtdışı eğitime gidecek arka-dikkat etmesi gereken konular vs. " ve sizin arzu ettiğiniz

daha birçok başlık altında aydınlatıcı bilgiler alabileceğimizi düşünmekteyiz. Kendi hesabımıza, konuşmanızda "Türkçe eğitim, yabancılaşma ve sömürgeleşme vs." konularına ağırlık vermenizi rica edeceğiz. Gönül sohbet ister, proje bahane... Proje dersi sadece sizi çağırmak için bir araç bizim için. Şuna bütün kalbimizle inanıyoruz ki, sizin vereceğiniz iki saatlik Türkçe bir ders, tarihinde hiç bir zaman dikkatle dinlenmemiş bu dersin tarihinde bir ilk olacak ve geleceğin Türk mühendislerine gerçek bir sorumluluk bilinci kazandırmaya yarayacak.

Olumlu cevap bildirmeniz halinde, birçok arkadaşım ve bazı hocalarımızın desteğiyle sizin için bir proje saati ayırmaya çalışacağız. İlk ihtiyaç duyduğumuz şey, sizin buraya gelebileceğinizi bilmek. Sizden en kısa zamanda cevap beklediğimizi haddim olmayarak bir kez daha yinelemek istiyorum.

En derin saygılarımla,

* * *

Sayın hocam nasılsınız;

Ben size ilk başta kendimi biraz tanıtmak istiyorum. Uludağ Evrenkentinde elektronik mühendisliğinde okuyan bir talebeyim. Sizi ilk defa 2001 yılında Meltem TV de diyalog programında görmüştüm ve size hayran kalmıştım sizi tanıtan bilgiler içerisinde sadece yıldız evrenkentinde bir hoca olduğunuzu öğrendim ve dedim ki kendi kendime iyi konuşuyor da bunda iş yok iş olsaydı Boğaziçi veya ODTÜ' de hoca olurdu (bunun için beni bağışlayın ne kadar çok şekle bağlı hale gelmişim.) Sonraki günler cuma dergisinde bir söyleşinizi okumuştum o zaman sizi biraz daha yalandan tanıma fırsatım oldu en sonunda "Bye Bye Türkçe" kitabınızı aldım orada sizin ne kadar vatansever bir insan olduğunuzu anladım. O kitap bana çok şey kazandırdı. Kitabı okumadan önce bir safsatam vardı derdim ki; bir gün ingilizce öğrenirsem tek kelime dahi Türkçe konuşmayacağım elimde devamlı o dışarıdan ithal yabancı İngiliz kitapları, sevmiyordum onlardan çalışmayı ama, bir amaç haline germişti o kadar çok hezeyanlara kapılmıştım ki ev de annemle bile yarısı İngilizce yansı Türkçe gibi bir dil ile konuşmaya başlamıştım

örneğin = for example kapı = door bunlar sadece ufak bir örnek daha neler neler aslında Türk dili, edebi-

yatını ve tarihini çok severim ama adam olmamış için ilk şartının ingilizce'den geçtiğini zannetmiştim. Allah sizden razı olsun ki bize doğru yolu gösterdiniz.

Arak Türkçe'ye çok fazla yakınlık duyuyorum ve Türkçe konuşmaktan zevk alıyorum her Türkçe kelime sanki bir balmış gibi geliyor bana Türkçe'm geliştikçe yabancı dil öğrenme kabiliyetim artıyor bence işim püf noktası burada kendi dilini çok iyi bilen adamın yabana dil öğrenme zorlanması gibi bir sorunu olmuyor. Sizi geç te olsa tanıdığım için çok mutluyum. Arkadaşlarıma hediye olarak sizin kitaplarınızı veriyorum, her kitabınızı da soluksuz iki üç kere okudum, neyse asıl konuya geleyim Bursa'da çok büyük bir hayran kitleniz oluştu ve biz size bir kaç parça hediye göndermek istiyoruz. Aslında hediyemiz bir kaç şiir kaseti olacak. Bu şiirlerin şairini Bursa'daki gençler olarak çok seviyoruz ve devamlı şiirlerini okuyup dinleriz. Bize şiirlerde ileride Türkiye için neler yapmamız gerektiğini tasavvuru tarihi, kısaca herşeyi güzel şiirsel bir üslup ile anlatıyor. Eğer önerimize olumlu bir teklif verirseniz adresinizi yazan bir posta yazarsanız çok sevinirim. Böyle bir şeyi istemezseniz eğer boş bir posta atsanız çok iyi olur. Belki çok garip ve saçma bir nedenden dolayı size bir posta yazdım. Arkadaşlar kaç gündür soruyordu ona ulaşabileceğimiz bir adres var mı diye inşallah kusura bakmazsınız. Bu kısma kadar okuduysanız da sabrınız için teşekkür ederim.

* * *

Sayın Hocam,

Sizin vaktinizi belki de gereksiz yere almış olabilirim ama size yaymaktaki maksadım ben ve benim gibi Anadolu'da yetişmiş ve orada eğitim görmüş bilim adamı olma sevdasındaki gençlerin ortak sıkıntı sıdır

Hocam, ben Malatyalıyım bütün eğitimimi de burada yaptım 1994 de inönü üniversitesi eğitim fakültesi biyoloji öğretmenliğini kazandım 1998'de yine bu üniversitede fen bilimleri enstitüsünde yüksek lisans yapmaya başladım. 3,5 yıldır Yük. Lis. Öğrerıimimi

sürdürmek zorunda kaldım zorunda kaldım dedim çünkü KPDS barajına takıldım.
3S8

Hocam ben çok zeki bir insan değilim, yalnızca yaptığım işleri en iyi şekilde yapmaya gayret ederim. Ben yaz tatilleri de dahil deney olduğu zaman her şeyi bırakıp laboratuara gidiyordum, akşamları da ayakta durmaktan bacaklarımda oluşan ağrılardan ancak yastığın üzerine yatarak uyabiliyordum, belki bunları neden anlatıyorsun diyeceksiniz; hocam ben ve benim gibilerin İngilizce temeli yok bunda belki ben de suçluyum ancak lise ve üniversitemizde verilen dersler veya dersi verenlerin dil bilgisi sizce de malumdur. Durum böyle iken şimdi benden bir ingiliz'in bile belki de bilemeyeceği gramer bilgisi istiyorlar, ben bir biyologum, İngilizce yayımlanmış makaleleri rahatlıkla okuyorum, ama dürüst olmak gerekirse kendi makalemi yazamam ama ben daha yolun başındayım. Uluslararası bir dergide bir posterim yayımlandı ben İngilizce'ye çeviremedim.

Hocam, bir eğitim sisteminde kişiyi ancak kendisine verilen eğitim konularında ve verilen eğitim kalitesinde sınava tabi tutmak gerekir. Fakat ben ve benim gibi bilim adamı olma yoluna başlamış ve de bu engele takılmış düz eğitimli okullardan gelen gençler ne yapacak. Eğer bize üniversite yüksek lisans başlangıcında İngilizce hazırlık verse idi o zaman biç kimsenin bu duruma isyan etmesi beklenemezdi ama bizi vermedikleri bir eğitimden sorumlu tutuyorlar.

Hocam biz ülkemizden destek istiyoruz ama hem maddi hem de manevi olarak yıpranmaktan öteye gidemiyoruz. Ben deneylerim aksamasın diye zamanında öğretmenliğe başvurmadım, kaldı ki şimdi baş vursam da almıyorlar, ha bunların ödülü ne-oldu diye sorarsanız et. Al olarak geçtik...

Sayın hocam kısaca size sormak istiyorum, benim bir torpilim yok, KPDS'em yok ben ne yapabilirim, artık bu aşamadan sonra geri dönmekte nefsime ağır geliyor (..) Eğer şu an kendini çok affedersiniz kitap yüklü bir merkep gibi hisseden bu gence verebileceğiniz
bir tavsiye olursa size müteşekkir olurum...
* * *
İyi akşamlar saygıdeğer hocam,

Sizi yeni tamdım ve ilgiyle takip ediyorum. Marangozluk mesleğim icra ediyorum. Sizin 'siyasetçinin, bilimcinin en kötüsü olunacağına; tamircinin en iyisi parmakla gösterileni olmak yeğdir. ' 359

sözünüzü okuduktan sonra kendime olan güvenim ve saygım bir kat daha arttı.

Daha lisedeyken eğitim sistemini eleştiren kompozisyon yazan, Türk dil ve tarihine aşık bir genç iken, neredeyse bu evrenselleşme, bizden adam olmaz, ancak Avrupalılar bir iş yapabilir sloganlarına inanmaya başlamıştım. Baştaki ihanetçilerin yüzünden devlete küsmüştüm. Fakat, sizin kitaplarınızı okuyunca silkindim ve tekrar benliğime döndüm. Bununla da yetinmedim, sizin bilgilerinizi çevremden başlayarak halka halka yaymaya başladım. Türkiye uyanmaya başladı diyorsunuz televizyon programlarında. Bu uyanış Fethiye'de de başladı fakat, yeterli değil. Bu uyanışa ivme kazandırmak amacıyla sizi Fethiye'ye konferansa davet ediyorum efendim. Konferans için her kesimden insanın katılması gerektiği şartını biliyorum ve gayretlerim bu yönde olacak Biliyorum, yoğunsunuz: Bu yoğunluk içinde bize de bir zaman ayırırsanız, size minnettar kalacağım.

* * *

Sayın hocam;

Programı izledim. Görüşlerinize saygılarımı sunuyorum. Ben de programa telefonla katılarak işin kitapçılık boyutunu anlatacaktım ama izin vermediler. Hocam ben Ankara'da kitapçıyım. Her eylül ayında, İngilizce kitaplar satıyoruz. İnanın, içimiz kan ağlıyor bu kitapları satarken (para kazanmak o kadar da önemli değil) İşin ticari boyutu tahmin edemeyeceğiniz kadar yüksek... Ben, aynı zamanda kitapçılar kooperatifinin yönetimindeyim. Türkiye'de yabancı dil ile eğitim olayındaki kitap pazarlamanın ticari boyutlarını ve de dönen dolapları oldukça iyi biliyorum. Bu konuda isterseniz size kooperatif olarak bir rapor gönderebiliriz.

Saygılarımı sunar, iyi çalışmalar dilerim.

* * *

Syn. Prof. Dr. Oktay Sinanoglu,

Sizi tüm insanlığa, özellikle de Türk insanına yaptığınız eşsiz katkılar dolayısıyla büyük bir heyecan ve gururla takip ediyor, her fırsatta saygı ve minnetle anıyoruz. Yaptığınız çok değerli ve etkili çalışmalar bizleri yıllardır uyutulduğumuz derin uykudan uyandınna-

ya devam ediyor. Uyandıkça bize ninni söyleyenlere ve söyledikleri ninniye iğrenerek bakıyor, bunlara kandığımız için kendimizden utanıyoruz. Bu uyku, yalnızca bir bilgisizlik uykusu değildir. Bazı insanlarımız var ki; bütün ninnileri bilmesine rağmen, damarlarında gerçekten uyuşturucu dolaşıyormuşçasına duyarsız ve edilgen. Bu durum korkunç bir hastalık gibi hızla bütün benliğimizi sarmaya devam ediyor. Üzerlerimizden bu hastalığı atabilmemiz için adeta bir "şok" a ihtiyacımız var. Bizleri ihtiyaç duyduğumuz bu "şok"tan ve sizinle tanışmaktan duyacağımız gururdan yoksun bırakmayacağınızı umuyoruz. Türk eğitim-sen Giresun şubesi olarak sizi -sizin uygun göreceğiniz bir zamanda- aramızda görmekten duyacağımız mutluluğu anlatmaya benim kıt Türkçem yeterli olmayacaktır. Size bu kutlu davamızda basanlar diler, saygılar sunarım.
Sağlıcakla kalın.
* * *

Sayın Oktay Sinanoğlu,

Aydınlık'taki yazılarınızı her hafta büyük bir özlemle beklemekte ve okumaktayız. Bizler Gaziantep Üniversitesi mühendislik fakültesi öğrencileriyiz. Okulumuz, yabana dille eğitim yapmaktadır ve bunun sonucu olarak da hem maddi hem de manevi bir kayıpla karşılaşmaktayız, bu kayıplar ulusal bilincimize, yüreğimize, beynimize (fiziksel olarak) zarar vermektedir. Mayıs ayının ilk haftasında gerçekleşecek olan Gaziantep Üniversitesi bahar senliklerine bir konferans vermek üzere Gaziantep ADD şubesi gençlik kollan olarak davet ediyoruz. Size telefonlarınız vasıtasıyla ulaşmaya çalıştık fakat, ulaşamadık. Tekrar deneyeceğiz. E-posta ile de cevabınızı verebilirsiniz. Saygılarımızı sunarız.

* * *

Kıymetli hocam,

Sizi ilk kez TV'de seyrettiğim "İskele Sancak" programı vasıtasıyla tanıdım Konuşurken anlattıklarınızı/tespitlerinizi son derece takdir ettim. İlk başlarda, sizin için Amerika'ya gidip de nasıl devşirme olmamış, hayret doğrusu demiştim programdan sonra hemen ertesi gün, sizi anlatan "Türk Aynştaynı" adlı kitabı alıp okudum.
361

Bunu, daha sonraları "Bye Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" takip etti. birçoğunu sizin kadar olmasa da ben de yaşadım. 16 yaşımdayken, (şu an 22 yaşında Ankara'da bir üniversitede ingilizce öğretmenliği öğrencisiyim.) Merkezi ODTÜ olan kendi memleketimde bir arkeolojik kazıda yazlan çalışmaya başladım. Buraya, Almanlar hariç her milletten adam geliyordu; ama çoğunluk Amerika ve İngiltere'dendi. Orada S yaz çalıştım ve grubun vazgeçilmez elemanı haline geldim. Yapılan işi, arazide yöneten konumuna geldim. Tabi bu 5 sene içinde İngilizce öğrenip onu geliştirdim. Patronlarım biri İngiliz, diğeri Fransız karıkoca ODTÜ de öğretim üyesi, benden çok memnundular. Hem affedersiniz, eşek niyetine çalışıyordum hem de İngilizce öğreniyordum. Bu durumdan haliyle patronlar memnundu. Ancak, çalıştığım o kazı da içten içe bir rahatsızlık duyuyordum, oraya getirdikleri, çoğunluğu ODTÜ den gelen öğrencilerin hallerini ve bizim yapılan aşağılamaları gördükçe canım çok sıkılıyordu. Dediğiniz gibi, gelen öğrencilerin birçoğu İngilizce konuşmaktan acizdi ve bir çoğu yabancıların "tuti"liğini yapıyordu. Yaşım ilerledikçe bazı şeyleri artık seziyordum. Bu sezişlerim, patronların bana olan sevgisini azalttı. Meğer, benim hakkımda düşündükleri farklıymış üç kağıtçıların, neyse. Bir çok şeyi anladığım ve buna dayanama-dıgım için işten ayrıldım, biraz kötü bir şekilde Bir ara misyonerlik denemesinde bile bulunmuşlardı.

Sayın hocam meseleyi uzattığım için kusura bakmayın. Ama Türkçe eğitim ve dış güçlerin bizi kullanması hususunda ben de sizin gibi çok hassasım. Size dile getirmek istediğim bu konuda artık yalnız olmadığım? Atatürk'ümüzün Türkçe gibi daha birçok meselede üzerimizde büyük hakkı olduğuna inanan bir gencim ve bunların hesabının öteki dünyada bizden sorulacağına da inanıyorum. O yüzden, yalnız değilsiniz. Size şu an sadece içimden

gelenleri yazdım. Şayet, ufak bir cevap yazarsanız beni mesut edersiniz yazamazsanız da canınız sağolsun.
* * *
Sayın hocam,
Yazılarınızı Aydınlık'ta izliyor ve çok değerli buluyorum. Teşekkür ederiz. Ben Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde çalışmakta

olan bir doktor / öğretim üyesiyim. Belki de bildiğiniz gibi Marmara Tıp fakültesi ingilizce eğitim yapan bir fakülte. Başlangıçta büyük heyecan yaratan ve desteklenen bu durum son yıllarda yaşanan pratik zorluklar nedeniyle fakülte içinde değerlendirilmeye alınmış dununda. Bu amaçla koordinatörler kurulu (fakültenin eğitimden sorumlu öğretim üyeleri topluluğu) kendi içerisinde bir çalışma birimi oluşturdu ve konuyu incelemeye başladık. Henüz yolun çok başındayız; ve kesinleşmiş saptamalarımız yok. Bu çahşma ile ilgili olarak sizinle görüşmenin bizim için çok yol gösterici olduğunu düşünüyoruz. Çalışma birimimizde beş öğretim üyesi var. Size uygun bir zamanda, örneğin bir hafta sonu sabah kahvaltısında ya da bir akşam üzeri kahve-çay molasında bizim misafirimiz olursanız çok sevineceğiz. (...)
Saygılarımla
* * *
Çok değerli hocam,
Dün yaptığımız telefon konuşması için çok teşekkür ediyorum. Sizin hayatinizi okumak beni çok rahatlattı, omuzlarımdaki yükü hafifletti. Çünkü siz, benim kendimi yapmak zorunda hissettiğim şeyleri çok daha derinden ve daha büyük çapta gerçeğe dönüştürmüşsünüz. Size hepimiz minnettar olmalıyız. Bilimsel çalışmalarınız ve adınız bize ilkokuldan itibaren neden hemen duyurulmadı? Sizin yeni kimya kuramınız bize neden öğretilmedi? "İşte Türk bilim adamı budur! " diye siz bize neden tanıtılmadınız? Neden şimdi milli dilimiz ve onurumuz için biz kendi ülkemizde sokak savaşı veriyoruz? Bunlar hiç tesadüf değil. Hocam biz bu savaşta yanınızda olmak, ve mutlaka kazanmak istiyoruz.
Sizi mümkün olan en kısa sürede Mersin'de ağırlamak; güzel yaylalarımızda, portakal bahçemizde biraz dinlenmek; biraz alabalık,

bıldırcın, vs. tatmak, güler yüzlü insanlarımızla buluşmak, sohbetinizden faydalanmak biç unutmayacağımız değerli zamanlar olacaktır. Eğer sonbaharı uygun buluyorsanız, bize ekim 2002 için kesin söz verebilirseniz, çok sevinecek ve derhal çalışmalarımızı bu programa bağlayacağız.

Mersin'de sizi, yeterince insan ile buluşturabilmek için bir takım sosyal kuruluşlar ile çahşma zorunluluğu mutlaka var. Doğru-

dan kişisel temasta olduğumuz halde, Mersin üniversitemizin saygıdeğer rektörü, henüz sizin için açtığım telefonuma cevap vermedi. Yal-mz İçel Sanat Kulübü adlı kuruluş size büyük ilgi gösteriyor.

Üyesi olduğumuz ticaret ve sanayi odası, tenis, dalış ve diğer kuruluşlar, yayınevleri ile birlikte birkaç bin kişinin sizinle buluşma imkanı bulacağından hiç şüphem yok. Sizin neden hareketin tabandan başlaması gerektiğini düşündüğünüzü doğrusu çok iyi anlıyorum. Uzun yular sürecinde oyuncak haline getirilmiş kuramlarımız içinde gerçek milli çıkarlarımızın boğulması çok üzücü. Ancak, bazı saygıdeğer hocalarımızın dahi, genç üniversite ve lise öğrencilerine ulaşmamıza bir. mani çıkarabilmekti pek mümkün değil. Sizin işaret ettiğiniz ulusal doğrularımı/ hakkında tereddüdü olanların şahsen milliyetinden ve niyetinden şüphe ederim. Bazı hocalarımızın tereddütlerinin sebebi sanırım bunların sadece üniversitede yeterince bekledikleri için doçentlik ve profesörlük almış olmaları, yazdıkları tezlerin çeviri ve çalıntıdan ibaret olması yatıyor.

Sizin gibi gerçek bir bilim adamının etrafla mevcut olması dahi bunların varlığını, aldıkları maaşı ve gösterdiğimiz saygıyı sorgulamamıza yol açacağı için sizden rahatsız olmaları oldukça doğal. Sevgili hocam, dünkü konuşmamızda Mersin ve Üniversitesi için çok kritik bir bilgi verdiniz. Üniversitemizi biran evvel yabancı dilde eğitime teslim etmeye çalıştıklarını belirttiniz. İhtimaldir ki, sizin yarattığınız uyanış daha fazla büyümeden bu planı tamamlamaya da çalışabilirler. Mersin'de Anamur gibi küçük yörelere kadar Amerika merkezli mason dernekleri örgütlenmiş vaziyettedir. Mersin'in ne kadar kritik ve pazarlığa tabi bir bölge olduğunu siz de belirttiniz. Sevgili hocam, iste bu nedenlerle Mersin'e biran önce gelmenizi,

çalışmalarınız müsaade ederse birden fazla kere gelmenizi sizden istirham ediyoruz. Güzel doğası olan şehrimizin sizin için bir tatil ve dinlenme imkanı olması için de gereken her şeyi yapacağımızdan emin olunuz.

Sizin zamanınız bütün Türk ulusu için çok değerli. Bunu en doğru şekilde kullanmamız gerektiğinin son derece bilincinde olduğumdan lütfen emin olun. Burada gereksiz karmasa ve vakit kaybı ile sizi boğmamak, anlamlı şekilde zaman geçirmenizi sağlamak için tüm gerekenleri şahsen yapacağım. Sevgili hocam, sizi gereksiz sıkmak istemiyorum. Ancak bana en geç ekim ayı için kesin söz verirseniz, buradaki herkes çok mutlu olacak. En kısa zamanda

buradaki herkes çok mutlu olacak. En kısa zamanda yeniden görüşmek dileği ve saygılarımla.

EK: örütbağ konusu sevgili hocam, telefonda kısaca belirttiğim gibi istanbul teknik Üniversitesi'nden "elektronik" mühendisiyim. Yedi yıldır örütbağ ile uğraşıyorum. İzin verirseniz resmi örütbağ sitenizin açılısında ben de çalışayım. Sizin belirteceğiniz bir alan adini alıp hemen çalışmaya başlayalım. Su anda oktay sinanoglu. com/. net/, org alan adlan birisi tararından alınmış. Öte yandan "com. tr/. org. tr vs. " ODTÜ vakfının kontrolünde. Çok sorunlu bir yerdir bu kurum. Lütfen biran Önce resmi siteniz için bir tescil yaparak çalışmaya başlayalım. En azından sohbet ve duvar gazetesi uygulamaları koyarak, nerede olursanız olun insanlara rahatça ve doğrudan ulaşmanızı sağlayalım. Lütfen izin verin.

* * *

Sayın Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu;

Nasıl bir giriş yapacağımı bilemediğim için bu yazım size garip gelebilir, lütfen acemiliğime yorun. Ben on yedi yaşında, liseli bir genç kızım. Maalesef sizin yıllardır mücadele ettiğiniz yabancı dil eğirimle yetiştim, iyi sayılabilecek bir Anadolu Lisesi'nde. Kitabınızı okuduktan sonra, yaşadığım şaşkınlığı size anlatamam. Birçok konu hakkında görüşlerim değişti. Belki de güzel Türkiye'mizin bu durumlarda olduğunu kabul etmek istemedim.

4 yıl boyunca hem matematiği hem de fen bilimleri derslerini İngilizce okudum, iki yıldır da malum ÖSS denen yanşa hazırlanıyorum. Ama, genç beyinlerin törpülendiğini geç farkettim. Her zaman her yerde sonuna kadar milliyetçiliği savunan bizler suskun kalıyoruz. O kadar çok kızıyorum ki, hem biz gençlere hem de ülkeyi yönetenlere. Etrafımda bir an önce yurtdışına kaçıp "kurtulmayı" isteyen onlarca insan var. Gençlerin böyle düşünmesi ne kadar acı verici! Üniversitelerimizin içlerinin boşaltıldığını ve hala bu sorumsuzluğun giderek artmasını üzüntüyle izliyoruz. Yapılabilecek hiçbir şey kaldı mı? Atatürk'ün istediği Türkiye böyle olmamalıydı.

Maalesef bir süre önce Karen Fogg olayı da patlak verdi. Başımıza örülen çorapların haddi hesabı yok. Medyanın duyarsızlığı bizi çileden çıkartıyor. Kimse bu mektupların "ne için" yazıldığım

sormuyor! Bir genç olarak bu duyarsızlığı gördükten sonra öyle bir çaresizliğin içinde buluyorum ki kendimi, elimizden hiçbir şey gelemez mi diye düşünüyorum sinir ve üzüntü içinde. Milletimiz uyutuluyor ve kimse buna dur demiyor. Size bunları neden yazdığımı bilmiyorum, belki de teşekkür etmekti amacım. Sizin sayenizde görüş açım genişledi. Ama, bir sorun var; biz sizi televizyonlarda daha sık görmeyi istiyoruz. Belki içinizden 'saçma! ' diyorsunuz ama inanın biz gençler için çok önemli. Bu ülkede hakkettiğiniz değeri görmemeniz inanın bizi çok üzüyor. Yıllardır ülkenizden göremediğiniz desteği yurtdışı gösteriyor ve insana sadece şu soruyu sormak kalıyor; neden? Sanırım sene sonunda Yale'den emekli olacaksınız. Umarım emekliliğiniz hayırlı ve rahat geçer. Kendinize çok iyi bakın, sizi hocam olarak görüyorum ve ellerinizden öpüyorum.

* * * \

Sevgili Oktay Sinanoğlu,

Ben Türkiye'nin zirvedeki denilen üniversitelerinin birinde okuyan bir öğrenciyim. Şu an okuduğum üniversitede İngilizce eğitime doğru hızlı bir geçiş var. Hocalarımızın bir kısmı dersleri İngilizce veriyor, öğrencilerin çoğu bu durumdan şikayetçi ama,

neden ve niçin olduğu belirsiz olan bir ingilizce eğitim mevzuu var ortada Aynı dersin Türkçe not ortalaması, ingilizce not ortalamasının iki kati. İngilizce bilenler, İngilizce olan dersten az bilgiyle çok kolay geçerken (çünkü ortalama düşük), aynı dersi Türkçe alanlar çok daha zor geçiyor. Ben de bu konu üzerine bir eleştiri yapmak istiyorum cumhuriyetçi bir aileden gelen biri olarak.

Bizler, ulu önder Atatürk'ün cumhuriyetçi gençleriyiz her seyden önce. Ve bizler geleceğin mühendisleri, doktorları ve belki de geleceğin Türkiye'sinin yöneticileri olacağız. Geleceğin Türkiye'si kavramı çok önemli ve üzerinde durulması gereken dikkatlice anlaşılması gereken bir konu. Geleceğin Türkiye'si demek, gelecekte bu ülkenin gidişatını bilimini ilmini t sanatım yani ülkenin tüm manevi gücünün ve dolaylı yollardan maddi gücünün alacağı yöntemin üzerine oturtulacağı şablon demek Geleceğin Türkiye'sini yönlendirecek olanlar bugünün Türkiye'sinin gençlerinin başarılı olardan demektir. Bu da şu demek; bugünün gençleri ne düşünüyor, karalarında ne

amaçlıyorsa geleceğin Türkiye'si iste o fikirlerin , amaçların üstüne oturacak ya da belki de şu demektir, bugünün gençlerini neye yönlendirirseniz, onlara neyi öğretirseniz ve en önemlisi onların basanlarını neye göre değerlendirirseniz geleceğin Türkiye'sinin nitelikleri iste bu unsurları taşıyacak. Acaba İngilizce eğitimin bununla bir ilgisi var mıdır? ?!

Şu son zamanlarda, bir Kürtçe eğitim kampanyası başladı, aldı başını gidiyor. Kimileri kötü amaçlı olarak, kimileri farkında olmadan, kinlileri de şapşallığından imza atıyor bu kampanyaya. Bir bakıyorsunuz ki en yakın arkadaşınız bile buna parmak basıyor. Tartışmaya girişiyorsunuz ve tartışma senli, benliyken oluyor sizli, bizli. Sanki kurtuluş savaşında bizler, sizler vardı ya...

Sonuç olarak asıl maksadım şuydu: Bir milleti, neyle tanımlarsınız? Etnik kökenle mi, ırkla mı? Bir ulusu ulus yapan, o ulusun ortak tarihi ve en önemlisi dilidir. Benim parmak basmak istediğim bugün birileri (kim olduktan önemli değil, zaten herkes biliyor) bizim ulusumuzun bütünlüğünü en ince noktaya, dilimize

saldırarak bozmaya kalkışıyor. Bugün Romalıların Keltler'e yaptığını, işte o birileri de bize yapmaya cüret ediyor.

Son olarak, yazının başında ifade ettiğim soruna parmak basmak istiyorum. Bir öğrenci olarak, nasıl bilim yapılıra belki iyi bir cevap veremeyebilirim (onu İngilizce ders veren profesörler versinler). Ama, okuduğum kadarıyla su konuda sonuca vardım, bilimin gelişmesi demek bilim dilinin gelişmesi demektir. Hangi ulus bilimde ilerlemişse p ulusun ilerlemesinden önce, hınca hınç çır çeviri seferberliği olmuştur. Bizde ise yozlaşma söz konusu oluyor. Daha 20 yaşındayım, bu kadar konuşmamam lazım belki de ama, benim gözlemlediklerim bu kadar. Herşeyin insaniyet ve ulusumuz için en iyisi olması dileğiyle saygılarımla,

* * *

Sayın Sinanoğlu;

22 yaşındayım. Adını.... İstanbul erkek lisesi mezunu olarak Münih teknik üniversitesinde bilgisayar bilimleri eğitimine başladım. Her ne kadar, son 11 yıldır eğitim hayatımda hep Almanca okuduysam da Türkçe'nin önemini hiç bir zaman unutmadım.

Bundan yaklaşık l hafta önce türkçe bilim adında bir projeyi tamamladım. (web adresi) amacı insanların yabancı bilimsel terimlere
Türkçe karşılıklar önerebilecekleri ve bu önerilerin başkaları tarafın dan oylanabileceği bir ortam yaratmaktı. Proje fikri uzun zamandır aklımdaydı. Sizin Türkçe konusundaki yazılarınızı okuduktan sonra bu projeyi bayata geçirme konusunda daha hızlı davranmaya başla dım. Aradan henüz bir hafta geçmiş olmasına rağmen oldukça olumlu
tepkiler aldım. Türkiye bilişim demeği destek vermek istedi. İTÜ'den profesör kendi oluşturduğu bilgisayar bilimleri sözlüğünü pro jeye aktarmaya başladı. İstanbul'daki arkadaşlarım üniversitelerin Atatürkçülük dernekleri ile iletişime geçmeye başladı. Kısacası, "söz de Atatürkçü" olmadığını göstermeye çalışan biz bir avuç genç birey ler başarmaya başladık

Türkiye'nin finanssal açıdan en önde gelen insanlarının bile kurdukları eğitim kurumlarında değil Türkçe bilime destek olmak,

ikinci el kitapları bile dolar üzerinden sattıkları bir dönemde arkadaşlarımla giriştiğim bu oluşumun ses getirmesi takdir edersiniz ki sizin gibi aydınların desteği olmadan oldukça zor. Sizden iki konuda ricam olacak Birincisi, bu konuda ben ve arkadaşlarıma destek çıkmanız. Bulunduğunuz çevrelerde ve yazılarınızda bir iki kelimeyle de olsa projenin varlığından insanları haberdar etmeniz, ikincisi ise, projeye eğer mümkünse içerik açısından yardımda bulunmanız. Kitaplarınızdan edindiğim bilgiye göre daha önceden hazırlamış olduğunuz kim-ya-fizik terimleri ile ilgili bir çalışmanız var. Bu kaynaktan yararlan-mamızı sağlarsanız çok seviniriz.

Umuyorum bu çabamıza destek verirsiniz. Çalışmalarınızda sonsuz basanlar. Sevgi ve saygılarımla;

* **

Sayın Oktay Sinanoğlu,

olarak internet yayıncılığı yapmaktayız. Web si-temiz'in konuk sayfalarında her hafta edebiyat, tiyatro, sinema, müzik, iş dünyası ve çeşitli dallardaki başarılı isimlerle söyleşilere yer veriyoruz. Önümüzdeki haftalarda konuk bölümümüzde, eğer sizin için de uygunsa, sizinle yapacağımız bir söyleşiye de yer vermek istiyoruz. Yanıtınız olumlu olursa çok memnun olacağım.

iletişim bilgilerimi aşağıda bulabilirsiniz. Sizden haber bekliyorum. Şimdiden teşekkürler...

Basanlarınızdan dolayı tebrik ediyor, iyi çalışmalar diliyorum.

* * *

Hocam adım Selçuk Üniversitesi ... 3. Sınıf öğren-cisiyim. Sizin üç kitabınızı da okudum ve çıktığınız tüm kanalları izledim, (.... kanal da dahil.) Görüşlerinizin her zaman savunucusuy-dum, siz benim ve benim gibi düşünenlerin, ağzı ve yüreği olup, sesi-mizi duyuldunuz tüm dünyaya, özellikle de 'küresel kraliyetçilere'... Okuduğum bölüm gereği, siyasi tarihi çok iyi biliyorum ve belirttiği-niz ve haykırdığınız abluka ülkemiz içinde maalesef geçerlidir. Duy-gulan köreltilmiş yurdum inşanı, sorumsuzluk ve duyarsızlık yokuşu-na itilerek, milli benliği ve kimliğinden arındırılarak, tam bir sömürge haline dönüştürülmek istenmektedir. Dilimiz, kültürümüz ve hatta

dinimiz yok edilerek, tarihten silinmek isteniyoruz. Ben ve benim gibi düşünenler, yerel nitelikte, çevremdeki herkesi uyandırmaya ve yeni den Atatürk ruhunu canlandırmaya çalışıyorum. Sizden de ulusal düzeyde ekranlara daha çok çıkmanızı ve halkı daha çok bilinçlendir menizi istiyorum...

EK : Fakültemizde benim başladığım seneden bu seneye kadar hazırlık sınıfı yoktu ve bu sene hazırlık sınıfi tüm bölümlere mecburi olarak getirildi Hocam, bize bilinç lazım. En büyük hayalim ise sizinle tanışmak fotoğraf çektirebilmek, bir kitabıma imzalatabilmek. Tanımak demiyorum çünkü kitaplarınız sizi tanıttı bana yeterince.

Saygılar ve sevgiler hocam. Basanlarınızın devamını dilerim. Arkanızdayız hocam. Allah sizi korusun. Sizi ne kadar sevdiğimi inanın yazıyla anlatamam Babasız büyüdüm sizi baba gibi görüyo rum.

* * *

Sevgili Oktay Hocam,

Sizi rahatsız ediyorum ama çok önemli bir konu var. Hakkınızda çok şey biliyorum. Siz benim arayıp da bulamadığım lidersiniz belki de. Türkiye'nin ihtiyacı olan kişi. Size amaçlarınıza ulaşmanız için elimden gelen her türlü yardımı yapacağımdan kuşkunuz olmasın.

Sizi takip etmeye devam edeceğim. Kitabınızı okudum ve en çok etkilendiğim ikinci kitap oldu. Birincisini sizi tanıdıktan sonra söylemek istiyorum izin verirseniz. Sizinle birebir görüşmeyi çok isterdim. Belki hatırlarsınız, 'gençler! ' diye başlayan bir yazınız vardı. Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu aktarıyor ve öğütler veriyordunuz. O fikirler belki inanmayacaksınız ama bizim fikirlerimizle birebir uyuyor. Hatta siz biraz insaflısınız. O yazıyı o kadar beğendik ki çoğaltmaya geçtik ve Ankara'da üniversiteler önünde dağıtacağız. Herkes bilsin istiyoruz. Merak etmeyin yeni nesil tüm bu kötülüğün üstesinden gelecek ve Türkiye hak ettiği yeri yemden alacak. Size söz veriyorum. Bizim varlığımız zaten sadece bunun için. Aslında ben size bu konuyla ilgili olarak konuşmak için ulaşmak istiyordum ama daha önce bir mesele çıktı. Ben hava harp okulu ... sınıfta ... mühendisliğinde okuyorum. Allah izin verirse .... olmak istiyorum. Okulumuza yeni gelen bir emirle ABD/Virginia'da

yapılacak olan 'yüzyılın havacılık fuarı'na Türkiye'nin de katılacağını ve bu konuda neler yapabileceğimiz hakkında fikir üretmememiz gerektiği geldi. Sizin çok güzel fikirleriniz olduğuna eminim. Havacılıkla çok ilgileniyorsunuz. Bu fuarda sadece hava kuvvetleri değil aynı zamanda tüm Türk havacılığı tanıtılacak. Öyle bir tanıtım yapmalıyız ki o fuardan ayrılan herkesin dilinde Türkiye ve Türk hava gücü olmalı. 1950'lerde ve 60'larda Türkiye'de yapmış olduğunuz çalışma aklıma geldi. Hani 'İstanbul lectures' adı altında yayınlanmıştı. Yeniden aynı şeyi neden yapama-yalım dedim ben de kendi kendime. Madem lafa gelince Türk Hava Kuvvetleri dünyanın sayılı hava kuvvetlerinden, madem 'Türk gibi güçlü' sözü boşuna çıkmamış, madem ilk denizaltı istanbul'da yapılmış, o zaman kim olduğumuzu gözler önüne sermemiz gerekir. Sizin de dediğiniz gibi akılla gönlü birleştirip orada herkeslere göstermeliyiz. Bu yarışta biz de varız demeliyiz. Bu sebepten dolayı yaklaşık 15 kişi bir beyin fırtınası takımı oluşturduk ve çalışmalarımıza başladık. Sizin fikirlerinizi almak bizim için çok önemli. Hatta uygun bir zamanda yüz yüze de görüşmek istiyoruz, tabii eğer müsait olursanız. Yoğun iş temponuzda bize de yer verirseniz çok seviniriz. Yaklaşık 3 haftalık bir süremiz var. Bizim aklımıza gelenle şimdilik şöyle: - Türk Yıldızları'nın bir gösteri uçuşu düzenlemesi,

- Envanterde bulunan uçaklardan ve Türk bava kurumu elin deki hava araçlarından birer örnek götürülüp sergilenmesi,
- Türk bayrağına boyanmış bir f16 ve kc-135 statik
- Bir f4 2020, buna şöyle bir şey düşünüyoruz, önüne bir re sim koyacağız. Before ve after yazacak. Before'da normal bir f4 var yaşlı ve sakalı var. After'da ise (yani bir turkish delight yedikten son ra) ayaklanmış bir f4 2020. Umarım ingilizce yazmama kızmazsınız. Sadece daha hayal edilebilir olması için.
- Animasyon, galata kulesinden atlayan Hezarfen Ahmet ce lebi aşama aşama değişerek en sonunda bir f-16'ya dönüşüyor. Bir flash animasyonu olabilir.
- Havacılıkta kadının önemini gösterecek bir şeyler,
- Uzay havacılığının gelecekteki önemi,
- Geleceğin havaalanının bir maketinin yapılması,

- Çeşitli bilgisayar animasyonları ile tanıtım,
- Eşantiyon dağıtımı, çünkü insanlar bedavaya her zaman ilgi göstermiştir
- Kalabalığın araşma dağılacak ingilizce (hatta mümkünse Fransızca, Almanca, vs.) seviyesi yeterli bayan ve erkek öğrenciler aracılığıyla eşantiyon dağıtımı ve reklam,
- Simülasyon imkanı

Bizim yaratıcılığımız şimdilik bu kadar. Üretmeye devam e-deceğiz ama sizden alacağımız yardım çok önemli. Başka kimlere fikir danışabiliriz bilmiyorum. Cevabınızı dört gözle bekliyoruz. Sevgiler...

* * *

Sayın Oktay Sinanoğlu;

Gaziantep evrenkenti, Makine Mühendisliği birinci sınıfta okumaktayım. "Hedef Türkiye" adlı kitabınızı okumak yeni kısmet oldu. Kitabı okudukça, unuttuğum bazı duygularımın tekrar canlandığını farkettim. özellikle "Türkçe" hakkında yazdıklarınız gerçekten gözardı edilemeyecek konulardı. Düşüncelerinize tamamiyle katıldığımı belirtmek isterim.

Gaziantep üniversitesi ingilizce eğitim veren üniversiteleri-. mizden birisi. Bu üniversiteye gelmemin en büyük sebeplerinden biri

bölümün ingilizce olmasıydı. Ancak, henüz birinci sınıftayken bunun bazı zorluklarını farketmeye başladım, örneğin, diğer üniversitedeki arkadaşlarımızla konuşurken, ders hakkındaki terimlerde çok farklı olduğunu görüyoruz. Açıkçası, çoğu terimin Türkçe karşılığım bilemiyoruz. Okul sonrası atılacağım iş bayatı beni bu yönden korkutuyor.

Ülkemizin içinde bulunduğu durum beni gerçekten üzüyor. Başka ülkelerin sözleriyle iş yapıyoruz. Yavaş yavaş onların sömürgesi oluyoruz. Yüce Türk milletinin bu hallere düşmesi beni kahrediyor açıkçası. Bir şeyler yapmak istiyorum ama, elimden bir şey gelmiyor. Her akşam acaba ülkem için ne yapabilirim diye düşünüyorum, ama tek başıma elimden bir şey gelmiyor. Artık uyuyan Türk milletinin uyanmasını istiyorum. Türk insanı arak gerçekleri görmesi gerekiyor. Ancak, bu şekilde hakkettiğimiz yere

ulaşacağımıza inanıyorum. Bu ülkenin başına gerçekten ülkesini seven kişilerin geçmesi gerekiyor. Maşaların artık bir kenara itilmesi gerektiğine inanıyorum. Ve bu gerçekleşecek. Çünkü, artık bazı şeylerin farkında olan gençler var. Ve bu insanlar bir gün gelecek, bu ülkenin başına geçecek. Gerçek vatanseverler geçecek bu ülkenin basma.

Sizin gibi dünya çapında ünlü birinin ülkesi için çalışması da beni çok sevindiriyor ve ümitlerimi artırıyor.

Saygılarımla * * *

Sayın Sinanoğlu,

Bendeniz Endüstri mühendisliği 2. sınıf öğrencisiyim.

Sizi, ortaokul yıllarımdan hatırlıyorum. O zaman fikirlerinizi duymuştum -özellikle anadille eğitim konusunda- ve öğretmenlerimin bana, Anadolu lisesinde "chemistry is a branch of science " diyerek kafamı karıştırdıklan yıllarda oldukça ilgimi çekmiştiniz. Ortaokuldaki çocuğa İngilizce fen ve matematik öğretme çabasını anlayamamıştım O zaman size, bütün kalbimle katılmıştım. Daha sonra fen lisesinde Türkçe eğitim şansını yakaladım Şimdi, yalnız hazırlık eğitimi bulunan bir üniversitedeyim, yazın bir aylık çalışmayla İngilizce hazırlık sınıfını muafiyet sınavıyla geçtim sizi doğrularcasına. Kitabınız büyük yankı buldu, daha da fazla insanın size katılmasından mutluluk duyuyorum.

Çalışmalarınızda başarılar diliyorum

Selam ve saygılarımla..

* * *

Merhaba, efendim,

Ben .... Elek Müh. son sınıf öğrencisiyim. Internetten kitabınızla ilgili duyumlarım oldu ve en yakın kitapçıdan tedarik ettim. Bir gecede soluksuz okudum, keşke daha önceden okusaydım kendi öğrenciliğimden utandım her zaman not için çalışan öğrenciyim kim nerede burs verirse o bursu almak için kılıftan kılıfa giren bir kişiliğim vardı ama bundan sonra konulan anlamaya çalışacağıma ezberlemeyeceğime, bu ülke için hayırlı işler yapacağıma yemin ettim. Sizin gibi büyük bir bilim adamını bize tanıtmayan değerli büyüklerimize ve magazin medyamıza yazıklar olsun. Kitabınızı

bütün arkadaşlarımın da okumasını sağlayacağım onlarında gerçekleri görmesine bu ülke üzerinde oynanan oyunları anlaması için elimden geleni yapacağım, (posta ismi için de Türkçe bir isim bulacağım lütfen kızmayın) siz elinizden gelenin en iyisini yaptınız sıra bizlerde.
1yi çalışmalar
* * *

Bu iletiye nasıl başlayacağımı bulamadığım için gerçekten çok özür diliyorum. Hemen derdime başlamak istiyorum müsaadenizle... belki sizinle ayni okulda olduğum için belki de başka bir sebepten bilemiyorum bu ülkenin ve bu ırkın bu hallere düşmesine gönlüm razı gelmiyor. Yaşımın küçük olmasından ötürüde elimden bir şeyin gelmemesi beni gerçekten kahrediyor. Fakat sizin yaşa önem vermediğinizi lise yularında yaptıklarınızla daha iyi kavrıyorum. Lise 2. Sınıfla olmamda beni hayatımın dönüm noktasında (ÖSS) bulunduğum için elimden fazla bir şey gelmemesine yol açıyor. Türkçe eğitime ilgili bir
çok fikrinizi savunmamda okulda bir ÇOk öğretmenimle papaz olmama
neden oldu. Tabii ki bu durum benim ÖSS gibi saçma bir yolda tökezlememe yol açacağa benziyor. Elbette üniversiteyi kazanıp ta açıkta kalmak verdiğimiz emeklere değer mi siz karar verin. Keşke sizin döneminizdeki sisteme geri geçebilsek... Bu sistemi değiştirebilmek için verdiğiniz hareketlerin hepsinde yanınızda olacağıma inanmanızı
373

istiyorum, bu iletiyi de arkanızda sizi destekleyen ne kadar insan ki bunlara benim tüm okul arkadaşlarım ve ailemin destek verdiğini unutmamanızı istiyorum. Bu yolda size ve bize basanlar. Umarım sizi yakından da tanışabilirim
* * *
Sayın hocam,

Bu gün Anadolu lisesinin hazırlık sınıfında müzik dersine girdiğimde öğrencilerim benden ders çalışmak için izin istediler, hangi dersi çalışmak için izin istiyorsunuz diye sorduğumda kimya dediler, bende ardından sizin kimya dersiniz var mı diye sorduğumda

yeni koydular seneye kimya, fizik, matematik, biyoloji derslerini İngilizce olarak göreceklerini söylediler, bunun için şimdiden hazırlık yaptıklarını söylediler, bunu duyduğumda çok üzüldüm ve çocuklara eğitimin ana dilimiz olan Türkçe ile yapılmasının gerekliliği hakkında bir şeyler söyledim, yabancı bir dilde eğitimin sakıncalarından bahsettim. Sizin Türk Aynştaynı adlı kitabınızdan alıntılar da yaptım, öğrenciler bu durumdan çok rahatsız olduklarım söylediler, seneye normal bir liseye bile gitmek istediklerini ve böyle olacağını bilselermiş Anadolu lisesine hiç gelmezdik dediler. Bundan daha vahim olanı zil çalınca öğretmenler odasında bu konu ile ilgili olarak beyni tamamen yıkanmış Tarzanca'yı savunan öğretmen arkadaşlarla karşılaşmam oldu. bunu savunanda arak emeklilikleri gelmiş öğretmenlerdi, yok dünya dili İngilizce olmuşmuş, bilimin dili Tarzanca'ymış, artık herkesin Tarzanca öğrenmesi gerekliymiş gibi teranelerine, gerekli cevaplan sizin söylediklerinizi de ekleyerek cevap vermeye çalıştım, Allah'tan bir arkadaşım beni anlamıştı ve benim için çok doğru söylüyor hocanım dedi. artık durumun buraya kadar varması tehlikenin ne büyük boyutlarda olduğunu gösteriyor. Neler yapılması gerekiyorsa bir an önce yapalım yoksa bir kuşak sonra Türkçe'yi tamamen unutan bir nesille karşılaşacağız, bu gün şunu çok daha iyi anladım, bu emperyalistlerin istediklerinin artık içimize şırınga ile verildiğini gördüm ve her türlü kültürümüzü, dilimizi milliyetimizi unutan insan prototipini
meydana getirdiklerine bizzat şahit oldum, selamlar.

* * *

Değerli Hocam, öncelikle sizi hürmetle selamlıyorum, sizi ilk defa 06. 04. 2002 tarihli ceviz kabuğu yayınında izledim, yapmış

olduğunuz açıklamalar beni çok şaşırttı, çünkü şimdiye kadar hiç bu kadar acık bir şekilde ifadelerde bulunana rastlamadım Ben Türkiye'de tıp fakültesini bitirdim. Ancak ne çalışma ne de TUS'a girme imkanım oldu. ailemin imkanı olduğu için Almanya'ya eğitimimin devamını görebilmek için geldim, öncelikle bir zorluk çekeceğimi hiç ummuyordum; çünkü tip dilinin evrenselliğine güveniyordum., ancak ilk zorluğu okula kayıtta yaşadım, çünkü diplomamın denkliğini istediler. Sağlık bakanlığı bünyesindeki tip

denklik merkezine tüm evraklarımın (not belgesi, gördüğüm ders konulan ve teorik -pratik saat miktarı) yollanmasını istediler. Sonuç; 2, 5 yılıma mal olacak bir seviyeden kabul edilmiş olmam. Yani anlayacağınız diplomam kabul edilmedi. Neyse dedim hem bilgilerimi tekrar etmiş hem de Almanya'nın üniversite eğitimine alışmış olurum düşüncesiyle okula başladım, tabii ki öncelikle dil kurslarına giderek dili öğrendim, okula başladığımda çok şaşırdım. Çünkü tüm Latince bildiğim terimlerin Al-manca'sı vardı. Evrenselliğine güvendiğim tıp dilinin Almanca'sını da öğrenmem gerekiyordu. Lafın kısası burada sunu anladım bilim dili, her ne dalda olursa olsun, İngilizce değilmiş. Ayrıca şu ana ka-darki gözlemlerimden de şunu çıkardım; insan eğer kendi dilinde eğitim görürse daha başardı oluyor. Gerçekten Türkiye'deki tip öğretimi gören arkadaşlarımla ve tabii kendimle karşılaştırdığımda Almanların daha rahat her şeyi anlayabildiklerini görüyorum; çünkü hemen hemen her Latince öğrendiklerinin ana dillerindeki karşılığını da biliyorlar. Bana faydası olur düşüncesiyle beraberimde bazı tip kitaplarını getirmiştim; ancak anlayamadığım konular için baktığımda kafam daha da karıştı, çünkü her 3-5 kelimeden biri yabancıydı ve tercihim Alman kitapları oldu. Ne komik değil mi, yeni öğrendiğim bir dilden daha iyi anlıyorum; niye çünkü öğrendiğim dilin kendi kelimeleriyle anlatılıyor Umarım ne demek istediğimi anladınız, sizin fikirlerinize tamamen kanlıyorum. Belki daha Türkiye'deyken katılmazdım; çünkü o zamanlar doğrudan o kitaplarla tıpa başlamıştım. Şimdiyse ülkemizde ne kadar yabana bir dille eğitim yapıldığını daha iyi anlıyorum. Almanca dilini öğrendiğim sıralara gelince. Ben hiç bu kadar zengin bir dille karşılaşacağımı bilmiyordum. Dilimizde eş anlamlı kelimeler dediğimiz kelimelerin hepsinin bir karşılığı var. Yani hepsi farkh sözcükler. Belki bizim dilimiz de öyleydi de öğretilmedi. Çünkü her

zaman Türkçe'nin ne kadar zengin bir dil olduğundan bahsedilir. Dille ilgili sizinle paylaşmak istediklerim bu kadar. İngilizce'nin dilimize bu denli sokulmaya çalışılmasını sayenizde daha iyi idrak ettim. Avrupa Birliği dediler, bilim dili dediler entellektüellik(?) dediler de dediler ve dilimize soktular. Ben Anadolu'daki üniversitelerin birinde okudum. Eğitimim bitip İstanbul'a ailemin yanına döndüğümde kollege'de(?)

Okuyan kuzenimle konuşurken sanki tamamen farklı dillerde konuşuyormuşcasına bir iletişim zorluğu çektim. Deyince de; efendim ne kadar günlük hayatin dışında kalmışsın diye de eleştiri aldım. Kısacası dediğiniz gibi entelektüellik adı altında bizleri tamamen kültürümüzden yozlaştırdılar. Hocam ben Almanya'ya gelirken geri dönmemek üzere gelmiştim. Ama şu anda herkesten çok dönmek istiyorum. Gerçi buradaki hayatin İstanbul ve diğer büyük şehirlerimizden bir farkı yok; ama yine de insanın vatanım diyebileceği yer gibisi de yok. Devlet büyüklerimiz Ula da Avrupa Birliği diyorlar başka bir şey demiyorlar. Ben çok merak ediyorum, bu A.B.'ye girmeyi gerçekten Türk halkı için mi istiyorlar??? Eğer bunun için istiyorlarsa neden halka sormuyorlar, neden öncelikle Anadolu'nun ve daha nice yerlerinde kapanan veya kapanma eşiğine gelmiş can çekişen milli sermayemizin kaynağı olan fabrikalarımızın kapanmasına göz yumuyorlar. Hiçbir şey yapmıyorlar da varını yoğunu A.B.'ye girmek için harcıyorlar. Benim aklıma şu geliyor (tabii ki sizler bü-yüklerimizsiniz, daha iyi bilirsiniz, hatamız olursa düzeltilmeyi isterim) acaba A.B.'ne (zaten zengin olan) Avrupalıların sermaye pazarı daha da genişlesin, bol bir doğal sermayeye sahip olan ama inatla bazı güçlerin tesiriyle açığa çıkarttırılmayan vatanım başkalarına faydalı olsun diye mi girilmek isteniyor. Sizin dediğiniz gibi acaba yabana dilin bu denli yaygınlaştırılmaya çalıştırılması, vatanımıza gelecek olan yabancılara karşı önden yabancılık çekmeyelim diye mi öğretiliyor?

Evet hocam vatanıma dönmeyi çok istiyorum, ama bir yandan da önce yolsuzluklarla sonra soygunlarla yağmalanan vatanımın bana ne kadar sahip çıkabileceğini, sorunlarıma ne denli- çözüm bulabileceğini, bir yandan da ileriki yaşamımda bana ne kadar bakabileceğini düşününce; buradaki gerek sağlık gerek haklar konusundaki özgürlükleri ve imkanları da tadınca biraz duraklıyor ve düşünüyorum.

Yazımı Yunus Emre'nin bir sözüyle bitirmeden önce size sormak istiyorum: Hocam bu durumlar karsısında neler yapılıyor ve bizim gibi oturup da seyirci olmak istemeyenlerin ne yapması gerekiyor? "İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsen, bu

nice okumaktır". Evet hocam dediğiniz gibi şayet bizler dilimize, tarihimize, dinimize sahip çıkmazsak; bizlere sahip çıkabilecekler çoğalır. Sevgi ve saygılarla.
* * *
Değerli hocam,

Dinine ve milletine bağılı bir vatansever olarak, sizin değerli fikirlerinize ve bilginize saygı duyarak ve destekleyen bir Türk vatandaşı olarak, altta yazılan konuyla ilgilenmenizi ve daha detaylı araştırma yaparak, bu konu hakkında vatandaşlarımıza medya yolu ile bilgi vermenizi rica ederim, biliyorsunuz ki bu konu bilerek gizlenmeye çalışılıyor, sevgi ve saygılarımla arz ederim. .... bildiğiniz üzere Kasım ayında yaşadığımız ekonomik krizin hemen ardından, krizden çıkış yollarından birisi olarak dünya toplam rezervlerinin %70 'ine sahip olduğumuz bor madenlerinin özelleştirilmesi gündeme getirilmiş ve hükümet içinde basta sayın Şükrü Sina Gürel olmak üzere bir kaç bakanın direnişi sonucu bor madenlerinin özelleştirilmesiyle ilgili dosya kısa bir süre için rafa kaldırılmıştır, bu tartışmanın hemen ardından nedenleri hala tam olarak bilinmeyen şubat krizi patlak vermiştir... Ve bugün Türkiye bir kaç milyar dolar bulabilmek için herşeyi yapabilecek bir duruma sürüklenmiştir. Çok kısa bir süre sonra bor mâdenlerinin özelleştirme yoluyla yabana sermayeye satışı yeniden gündeme getirilecektir... Ve korkarız bu kez ülkenin içine düşürüldüğü ağır ekonomik buhran nedeniyle hiç kimse bu özelleştirme işlemine karşı direnmeyecektir... Aşağıda bor mineralinin stratejik önemi ve değeriyle ilgili bir derginin mart 2001 tarihli sayısından özetlenerek alınmış bir yazı bulacaksınız... Yüzlerce bilim adamının "21. yüzyılın petrolü" diye tanımladığı ve uzay teknolojisinden, bilişim sektörüne, nükleer teknolojiden savaş sanayisine kadar pek çok alanın vazgeçilmez hammaddesi durumuna gelen bor madeni ülkemizin ve çocuklarımızın geleceğidir... Üzerinde oturduğumuz bu zenginliğin stratejik ve ekonomik öneminin farkına yarmamızı bugünümüzü ve yarınımı n daha iyi değerlendirmemizi sağlayacaktır....
377

20. Yüzyıl boyunca dünyada yaşanan her türlü siyasi, iktisadi ve askeri gelişmenin baş aktörü durumunda olan petrol yerini bor

madenine bırakmıştır. Petrol üzerinde oynanan oyunları hatırlamamız, ülkemizin sürüklendiği ekonomik ve siyasi krizi de kavramamıza yardıma olacaktır... Ülkemizin ve bor madenlerinin geleceğine sahip çıkmamız, kendi geleceğimize sahip çıkmamız demektir... Ham haldeki değeri yaklaşık I trilyon dolar olan ve işlendiği zaman değeri 6-7 trilyon dolara ulaşan bor rezervlerimiz bir kaç milyar dolara elimizden alınacaktır... Kamuoyunda değeri / önemi pek bilinmeyen ve maalesef hiç tartışılmayan bu konuya dikkatinizi çekmek istedik... Amacımız ülkemizin ve toplumumuzun geleceğinde çok önemli bir rol oynayacak bu konuda ortak bir yurttaşlık bilincinin oluşmasına katkıda bulunmaktır... Konuya sizin de ilgi göstereceğinize inanıyor, saygı ve sevgilerimizi sunuyoruz. 2000'h yıllar bizim olacak! Petrol orada ise "bor" da burada! Bir başka Anadolu mucizesi yaşanıyor ve bor minerali iletişim çağının gözbebeği oluyor Türkiye yaklaşık 2,5 milyar tonluk bor rezerviyle zengin bir ülkedir. Ham haldeyken tonu 400 dolar olan bor mineralinin değeri, işlenerek süper iletken hale dönüştüğünde kat be kat artacaktır. Bilim adamları, tahmin edilenden çok daha yüksek derecelerde bile, neredeyse hiç dirençle karşılaşmadan elektrik taşıyabilen metal bir bileşim tespit etti. Dünya bilim çevrelerini şaşırtan bu bileşimin, özellikle süper hızlı bilgisayarların üretiminde kullanılabileceği belirtildi. Çok daha hızlı bilgisayarların yapımında, oksijen içeren maddelerle çalışmanın zor olduğu yerlerde; magnezyum-bor bileşiminin kullanılmaya başlanacağı haberi üzerine, Northwestern Üniversitesi'nden profesör John Rowell; bilim adamlarının düşük sıcaklıktı maddeler üzerinde daha Cazla çalıştığını hatırlatarak, bunların yerine magnezyum-bor bileşiminin kullanılmasının daha avantajlı olacağını söyledi. Rowell'a göre magnezyum-bor yüksek ısıdaki iletkenliği sayesinde bilgisayar bileşenlerinin 4 kat daha hızlı çalışmasını sağlayabilir... "Bor minerali stratejik bir zenginliktir deterjan sanayisinden uzay teknolojisine kadar yüzlerce değişik alanda kullanılan bor minerali, petrol ve doğalgaz kadar büyük bir stratejik öneme sahip. 20 yüzyılda sınırların çizilmesinde temel unsur olan petrol Ortadoğu için nasıl bir lütufsa, bor da Anadolu için bir hltuftur. Bir ton borun 400 dolar değerinde olduğu ve Türkiye'nin yaklaşık 2,5

milyar ton bora sahip olduğu göz önüne alındığında, bu emsalsiz cevherin Türkiye için ne derece büyük bir zenginlik kaynağı olduğu daha iyi anlaşılır. Toplam l trilyon dolardan fazla olan bu rakam ülkemizin toplam 106 milyar dolar olan dış borcunun yaklaşık 10 katma denk değerdedir.. Amerikan uzay mekiği Challenger'in infilakından geriye sadece Türk borlarından imal edilen kabin kesiminin kaldığı düşünülecek olursa borun uzay teknolojisi için ne denli hayati bir madde olduğu da anlaşılabilir Tüm dünyayı kontrol etme gayretinde olan ABD'nin dünya bor rezervlerindeki payının sadece % 13 olduğunu da düşünürsek, ABD-Türkiye ilişkilerinin seyrinde bor mineralinin çok önemli bir rol oynadığını rahatlıkla görebiliriz. Bor minerali, sanayide alternatifi olmayan, vazgeçilmez bir zenginlik Dünyada bor minerali bakımından en zengin ülke ise Türkiye. Ülkemiz dünya toplam bor rezervinin % 70'ine sahip. Bor'un bir çeşidi olan tinkal Eskişehir'in Kırka bölgesinde yoğun olarak bulunuyor. Kolemanit cevheri de Kü-tahya-Emet, Balıkesir-Bigadiç ve Bursa-Kestelek bölgelerinde yer alıyor. Türkiye'nin 1999 yılındaki tabii boratlar toptan ihracatı 121 milyon dolar olarak gerçekleşti... Türkiye 1999 yılında toplam 30 sanayileşmiş ülkeye bor ve kimyasalları ihraç etti... Bor madenlerinin ruhsat ve saha işletme haklan 01.10.1978 tarih ve 2172 sayı ve 10.06.1983 tarih ve 2840 sayılı kanunlar gereğince Eti Holding Anonim Şirketi'ne ait "Devletçe isletilecek madenler hakkında kanun"la, 2172 sayılı kanunun 2. maddesinde yer alan "bor tuzları, uranyum ve toryum madenlerinin aranması ve işletilmesi devlet eliyle yapılır" ibaresi gereği bor sahaları ve bor türevleri işletmelerinin özelleştirilmesi mümkün değil. Eti Holding'in aniden özelleştirme kapsamına alınması, bünyesinde bulunan yüksek kâr marjlı bor isletmeleri nedeniyle, yurt dışından pek çok değişik çevrenin ilgisini çekti. Birer dev sanayi ülkesi olan bati dünyasının, sanayilerini ayakta tutabilmek için muhtaç oldukları bor madenine Türkiye'deki bor isletmelerinin özelleştirilmesi yoluyla ulaşabilmeleri ihtimalinin ortaya çıkması pek çok soruyu da beraberinde getirdi. Bor işletmelerinin, yurtdışından gelen baskılar sonucu özelleştirme kapsamına alındığı, yapılacak îhalenin kuralına uygun olmayacağına dair söylentiler de hala gündemdedir. Bor Türk

ekonomisinin vazgeçilmezidir, özelleştirilmek istenen Eti Holding 2000 yılında 30 trilyon liralık harcamayla, 83.8 trilyon lirası

iç satış, 147.1 trilyon lirası dış satış olmak üzere toplam 231 trilyon liralık hasılat elde etmiştir. Yılda 700 bin ton ham, 350 bin ton rafine bor ürünleri satışı gerçekleştiren eti holdingin küçük bir teknoloji yenileme operasyonuyla mevcut üretimini ve satışını kat be kat artırabileceği söylenmektedir. Bor madenlerinin özelleştirilmesiyle, bu büyük ulusal servet yabancı sermayenin eline geçecektir. Dünyadaki diğer örneklerde olduğu gibi yabancı sermaye bu stratejik maddeyi işlemek için kaynağında tesis kurmak yerine kendi ülkesine götürerek işleyecek ve Türkiye kendi elleriyle kendi servetini gelişmiş sanayi ülkelerine teslim etmiş olacaktır.

* * *

Değerli Oktay Hocam;

Sözlerime başlamadan, bana "kim olduğumu!" öğreten, bana kişilik ve karakterimi geri kazandıran zatınıza sevgi ve hürmetlerimi sunarım. Hocam ben Anadolu teknik lisesi son sınıf öğrencisiyim istanbul da okuyorum... Yani Türkiye'de yetişen fakat kendisine gerçek kişiliği dışında bati ve Amerika hayranlığı aşılanan gençlerden. .. (dûn) Bir akşam televizyon kanallarım gezerken sizin katıldığınız bir programı dinleme fırsatım oldu...ve koca bir uykudan uyandım, o herkesin uykuya hazırlandığı vakitte... tabii benim uyandığım uyku yatakta yatılandan değil hayatta ve gezer haldeyken olan bir uyku... ve her anı kabus bir uyku.... Aman Allah'ım ne kabuslardı onlar... kabus ki "ülkemin bir sürü borcu vardı.... Ve ülkem başkalarından borç alarak borç ödemeye çalışıyordu... O başkaları karşılığında ülkenin kanunlarını yazar, eğitimini düzenler, vergileri belirler, dilini değiştirir, o ülkede arabalarını satar, filmini izlettirir., müziğini dinlettirir.. Hatta iç işlerine karışır, dış ilişkilerini belirlerdi ve ben o

Ülkede yaşadığımdan o ülkenin dilini kullanmaktan aşağılanır boşlukta sallanır dururdum.... Uyandım hocam sayenizde.... Sağ olun!! .. Şimdi bağırıyorum olanca gücümle: Uyuyan diğerlerini u-vandırmak için Hocam en son kitabınızı "Hedef Türkiye" yi alıp

okudum... sınıfımda artık sizi tanımayan yok.. Tüm arkadaşlarını size hayranlık duyuyorlar... Arkadaşım olup da sizi tanımayan yok... Hocam ben bilgisayar bölümü öğrencisiyim fakat yeni yapılan yok (yanlışlıkla oluşturulmuş kurul) aldığı kararla kendi bölümümdeki 380

yüksek evrenkente gidemiyorum.... Yani bilgisayar mühendisi olamıyorum.... Benim gibi mesleki öğretim gören bir çok kişi mağdur durumda Bana bir yıl İngilizce hazırlık okuttular... Kitaplarımız İngiltere'den gelirdi... 1997 yüz milyon kitap parası ödemiştim.... Kitaplarında; kiliselerini müzelerini, barlarını öğretmişlerdi Ben o yılı hayatimin en büyük kaybı olarak görüyorum Hani Türkiye'de

İngilizce kitap yazacak düzeyde öğretmen yok herhalde... Hocam dertlerimiz saymakla bitecek değil ben zaten bu yazımı sizden bir istirham için yazmıştım hocam sizi görmemiz mümkün mü? Arkadaşlarımla sizi ziyareti çok istiyoruz....
Saygılarımla
* * *

öncelikle Selamım Aleyküm sayın Hocam,

Ben iki yıldır üniversite talebesiyim ve iki yıldır (sizinle aynı görüşleri paylaştığımızı yeni öğrendim dün aldığım ve bitirdiğim birkaç kitap vasıtasıyla) bu görüşlerimi sınıfta veya başka platformlarda söylediğim zaman gafletten önünü bile göremez bir güruh haline gelmiş insanlar tarafından garipsendim. Hocalar ki bunlar Prof. veya doç. Onlar tarafından bile eleştirildim, insan haklan dersimizin hocasına Avrupa 15. Yüzyılda tuvaleti, taharetlenmeyi bilmiyordu bizden öğrendiler dediğimde; sonra Fatih Sultan Mehmet'in hayvan haklan konusundaki fermanım hatırlattığımda ve Avrupa'nın yeni dünya düzeni ve emellerini sıraladığımda; bunlar komplo teorileri dediği bir ortamda sizce nasıl bir ilerleme yapılabilir. Amerika'nın moleküler biyoloji alanında yaptığı son buluşlarla sizden birkaç tane kopyalama-yi başarabilirsek belki kurtuluruz yoksa bu gaflet ordusuyla zor.
Allah yardımcınız ve yardımcımız olsun.
* * *

Hocama selamlar..

Satırlarıma şu sözler ile başlıyor ve de bitiriyorum, şu önü a-çılamayacak gibi gözüken cennet vatanımızda umutsuzluklar ile boğuşurken, sizin gibi cesur ve de mert insanları ekrandan da olsa seyretmek bizlere ifadesi güç mutluluklar vermekte...

Teşekkür eder takipte olduğunuzu belirtmekten kıvanç duyarım. Kendinize iyi bakın ve de hoşçakahn.
381

* * *

Sayın Hocam,

Türkçe hususundaki hassasiyetinizi anlıyor, bu yoldaki çabalarınızı destekler mahiyette ben ... olarak bizzat ülkem için çalışmaya ölmeye hazır olduğumu bildirmek istiyorum. Şahsını, fen

bilgisi öğretmenliği programını okumakta olan bir öğrenciyim. Kırşehir'den şirin beldemizden dualar sizinle. Benim kendimce yapmayı planladığım, sizden de yönlendirici olmanızı istediğim bir mevzuu var. Hocam bizlere öğretilmek istenen eğitim çok ezberci, bu yüzden bende sunumdaki arkadaşlarımı da teşvik ederek fen bilgisi kitabını öğretmenlere yönelik olarak Türkçe terimleri kullanaraktan saf tertemiz yepyeni bir kitap şeklinde vermeyi düşünüyorum. Kitabın içeriğini şöyle vermeyi düşünüyorum: öncelikle öğretmenlere Türkçe eğitimin önemini, sonra konulan bizzat anlatarak, nasıl yani deneysel, görsel, birebir öğrenciye yaptırmayı ilke edinen korkak olmayıp, girişimci nesil yetişmesi için çabalayan bir kitap. Tabii bu kitap-tamamen öğretmenlere yönelik olacak onlara fen bilgisi konularını ünite ünite kitapta biz, önce öğretmene anlatıp, öğrenciye böyle verilir bir ders diyebilecekleri çok değişik bir kitap hazırlamayı düşünüyorum. Kendim oyunlaştı-rarak, deneyleştirerek, öğrenciyi hedef almış bir çok üniteyi bitirdim. En büyük amacım her şeyin Türkçesi'ni önce öğretmene anlatıp bu işin doğrusu böyledir deyip, örn. Eksicik (elektron) gibi- vermeyi düşünüyorum, size bu senenin sonuna doğru bir örneğini yollayacağım inşallah.

Ezberci eğitime savaş açan biz yeni nesile dualarınızı desteğinizi eksik, etmeyin.

NOT: Hocam, ezelden beri kristal yapılar ve nicem mekaniği ilgimi çekmiştir. Özellikle kristal yapılardaki uyum beni hayret içinde bırakır. Bence bu uyum hayatın şifresini verecektir. Bu hususa eğilmeyi şimdilerde sizden aldığım güçle daha ciddi düşünüyorum; çünkü arak ezbere değil, aşık olduğum konulara eğileceğim.

Saygılarımla Önerilerinize muhtacız. * * *

Değerli hocamız Oktay Sinanoğlu,

382

Ben ve arkadaşım sizinle şahsen tanışmak istiyoruz. Ben An kara üniversitesi fizik bölümü mezunuyum ve şu anda ODTÜ de yük sek lisans yapıyorum. da Ankara üniversitesi fizik bölümü son sınıf öğrencisi. Sizin hafta sonlan Ankara'da olduğunuzu Türk dünyası kültür merkezindeki bir yetkiliden öğrendik. Size Türk dünyası kültür merkezi vasıtasıyla ulaşmaya çalıştık ama şu ana kadar bu mümkün olmadı. Ben, yakın zamanda yüksek lisans için

burslu olarak Amerika'ya gideceğim ve arkadaşım da lisansta üzerinde çalıştığı enerji yükselteci ve hızlandırıcı sürücü sistemi konusunda yüksek lisans yapmak istiyor. Ülkemiz için faydalı bir şeyler yapmak istiyoruz. Gayemiz bu.

Sizin değerli zamanınızı almak istemeyiz ancak müsait olduğunuz bir zamanda görüşüp fikirlerinizden ve tavsiyelerinizden yararlanmak istiyoruz. Bizi dikkate aldığınız için şimdiden teşekkür ediyoruz.

Görüşmek dileğiyle.

* * *

Saygıdeğer hocamız, yayınlarınızı, konferanslarınızı ve TV programlarınızı ilgiyle ve coşkuyla yakından izliyoruz, yaptığınız hizmetlerden dolayı size şükranlarımızı ve saygılarımızı sunuyoruz.

Maalesef sizinde belirtmiş olduğunuz gibi güzel Türkçe'miz yeterince korunamıyor, gereken ihtimam gösterilmiyor, önce dil, sonra din, daha sonrada topraklarımızın elden gitmemesi için her zaman ve her yerde uyanık olmamız gerekiyor.

Ülkemizin sizin gibi insanlara çok ihtiyacı var, bize düşen görevde sizlere destek olmaktır. Saygılarımızı sunar, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

* * *

Sayın Hocam,

Okuduğum ve dinlediğini kadarıyla, sahibi olduğunuz fikirleri destekliyorum. Bu görüşlerin, sizin gibi konuştuğunda kulak kabartılan bir kişi tarafından söylenmesi, yüreğime su serpiyor.

Türk milletinin ulusal varlığını koruması açısından en zorlu dönemini yaşadığım düşünüyorum.

Gönülden desteklerimi ve saygılarımı sunmak için bu mektubu yazdım.

Çalışmalarınızda basanlar.

* * *

İyi günler Oktay Bey;

Aslında size sevgili hocam; sayın Prof. Oktay Sinanoğlu diye

hitap etmek isterim. Her ne kadar dersime girme imkanınızın olmama
sına rağmen gerek okuduğum makaleleriniz olsun gerekse dergide çıkan yazılarınız olsun, sizi takip etmekteyim. Her yazınızdan bir şeyleri ders çıkardığım için ben de sizin bir öğrenciniz sayılırım. Bu ülke için yapmış olduğunuz her şey için; bir Atatürk Türkiyesi gençliği olarak size minnettarız. Atatürk gençliği olarak bizde sizlerden bir şeyler kapıp bu ülke için elimizden gelen herşeyi yapmalıyız. İsterse niz kendimi tanıtayım size.. Ben Üniversitesi Endüstri Mühendisliği ... Sınıf öğrencisiyim. Her ne kadar bölümüm itibariyle bilimsel çalışmalarla çok haşır neşir olmasam da, bilimin ve bilim adamlarının fanatik bir hayranıyım. Size çok büyük bir saygım ve sevgim var. Her zaman bilim adamlarının hayatlarını ve çalışmalarım okurken; neden bizim de böyle bir bilim adamımız yok diye hayıfla-
mrdun. Ama sizi tanıdıktan sonra inanın kendimde inanılmaz bir güven hissettim. Her zaman Türk insanının zeki ve başarılı olduğuna inandım ama örnekleri maalesef azdı. Sizi bu yüzden Türk gençliğine vermiş olduğunuz güven içinde size çok teşekkür ederim. Umarım beni yanlış anlamıyorsunuzdur. Yani, size yağ çektiğimi düsünmüyorsunuzdur umarım. Bazı insanlar hemen böyle anlıyorlar da.

Size daha birçok şey için teşekkür edebilirim ama zamanınızı çokta almak istemiyorum. Şu aralar Türk Aynştaynı isimli kitabı okuyorum. Yani bir Oktay Sinanoğlu kitabı. Kitapta, sizin Yıldız Teknik Üniversitesine geliş ve üniversitede yaşamış olduğunuz olaylar çok ilgimi çekti. Bu kadar haksızlığa rağmen hala üniversitede kalmış olmanız harika birşey. Şahsen, benim için harika birşey. Şu anda okuduğum üniversitede hayran olduğum birinin olması beni heyecanlandırıyor. Davutpasa kampüsündeki odanızı gördüm ama içeri giremedim. Acaba sizinle ufak bir görüşme imkanımız olabilir mi? Eğer

yoksa hiç sorun değil. Size elektronik posta yoluyla da ulaşmak gayet hoş geliyor bana. Elektronik postalanma cevap verirseniz çok sevinirim. Bu kadar uzun yazıp zamanınızdan çaldığım için özür dilerim. Ama size teşekkürleri mi kısa yapamazdım

Sağlıklı ve mutlu günler dilerim.

NOT: 16-17-18 Nisan tarihlerinde yapılacak olan 4. Yıldız Teknik Üniversitesi Kalite Günlerine bekleriz. Yer: Yıldız Kampusu Oditoryumu, Saat: 10:00-16:30

* * *

Sayın Sinanoğlu;

19 mayıs 1973 - .... doğumlu, lise mezunu (S yılı İngilizce eğitim veren özel lisede), kendini reklam piyasasında yetiştirmiş bir grafik ve web sitesi tasarımcısıyım. 18 yaşında atıldığım meslek hayatında, doğru insanlarla tanışarak televizyonda senaryo asistanlığı, oyunculuk ve sanat yönetmenliği deneyimlerim de oldu. Aile bağlarımı yıllar önce kopardım ve iki yıl önce sevdiğim insanla evlendim. Bir iş başvurusu niteliğinde kendimi tanıtmaya çalıştım. Ama, insana gerçek kimliğini veren bunlar değildir. En fazla içimliğinin oluşmasındaki sebepler olabilir. Sizi fazla sıkmadan, üstelik "ben bu filmi şey* rettim" dedirten kısa hikayemi ve bu hikayenin ana fikrini sunmak isterim.

Annem ve babam Almanya'da tanışarak evlenmişler. Annem babamın ikinci esi ve babamın ilk eşinden 3 çocuğu daha var. Anne-baba ve çocuktan oluşan bu çekirdek aile daha ben doğmadan bir iki ay önce dağılmaya başlamış. Bize şu anda yabana olmayan sebeplerden; çapkın ve alkolik koca, asi ve hırçın bir hanım. Doğumumun ardından babam beni almayı çok istese de anne tarafım buna müsaade etmemiş, böylelikle de ben babamı hiç takmadan büyümek zorunda kalmışım. Annem (kendi söylemiyle) bez paramı kazanmak için Almanya'ya geri döner ve beni ananemin yanına bırakır. Sadece yılda bir kez gördüğüm annemin 1978 yılında uyuşturucu kaçırmaktan hapse girdiğini öğrendim. 1980 yılından itibaren de annemi hapishane hapishane ziyaret etmeye başladım. 1984 yılında anneannem vefat edince zengin bir beyle dost hayati yaşayan teyzemin yanında kalmaya başladım. Enişte zengin, ben evde fazlalık olunca bana çok büyük bir

iyilik yaptılar ve beni Lisesi'ne yatılı öğrenci olarak verdiler. ingilizce eğitim denilen saçmalıkla birlikte bir de sahip çıkılmamak işin içine girince serseri, inançsız ve kültürüne tam anlamıyla

düşman bir gençlik geçirdim. Rock müzik grubu kurup İngilizce şarkı sözleri yazdım, ateizm, satanizm isyanına katıldım. Sonuçta okulda çok tutu-natnadını ve lise 1. Sınıfla okuldan atıldım. Özel lisenin ardından normal devlet lisesinde hiç okuyamadım ve okul hayatıma ara verdim. Bu arada annem afla salındı. Birlikteliğimiz iki gün sürdü ve kendi hayatını yaşamak istediğini söyleyerek beni tekrar ortada bıraktı. Yıl 1991 idi ve bu yılın aslında en önemli olayı bu değildi. Yakın arkadaşım bana, Adnan Oktar'ın 600 sayfalık Yahudilik ve Masonluk kitabını verdi. Kitabı su gibi 3 günde bitirdim ve taa o günlerde "neler oluyor bize? Bana neler oluyor?" şarkısını söylemeye başladım. Dışarıdan birileri kalkıp deseydi ki; Siyonistler ve masonlar ülkeleri parçalayıp kendi kontrollerine almaya çalışıyor; "Bana ne!" derdim. Ama farkettim ki, asıl bana, benim benliğime, kişiliğime ve kimliğime yapılan bir saldın var. Geçen on yıl boyunca bir yandan öğrendiklerimi paylaşacak insanlar bulmaya, bir yandan da ailemin benim gelişi-mimdeki hatalarım onarmaya çalıştım. Liseyi dışardan bitirdim, okuyacak param olmadığı için açık öğretime kaydoldum ve asıl eğitimimi mesleğin içinde tamamladım. Ama hala öğrendiklerimi paylaşacak veya bunların doğrultusunda hareket edebileceğim insanlara ulaşamadım. Bana Yahudilik ve Masonluk kitabını veren, uzun soluklu tek dostum, birkaç ay önce bana "Yalnız değiliz, bak kimler varmış bu ülkede", diyerek sizden bahsetti. Ulusal televizyonu ve Cevizkabu-ğu'ndaki tartışmalarınızı izledim. Siz ve sizin gibi çok önemli insanla,-nn bizi, ülkesini, dinini, dilini, milletini ve bizi biz yapan değerleri seven insanları heyecanlandırdığınızı, hatta ve hatta gelecek için u-mutlandırdığınızı söylemek isterim.

Sayın hocam; insanların dünyaya yesinler, içsinler, çiftleşip üresinler diye gelmediğine inanıyorum. Bu dünyaya hayvan gibi yaşamaya değil, insan olduğumuzu öğrenmeye ve bu bilinçle insan sıfatına ulaşmaya geldiğimize inanıyorum. Madde üstü akıl ve ruh birlik-teliğryle kainatın yaratılmış en mükemmel canlısı olabilmek. Bizleri bu erdemlerden ılıklaştırmaya çalışan bu maymun ırkıyla mücadelede, en küçük birimlerden başlayarak, giderek büyüyen birlikteliklere

ihtiyacımız var. Arkadaşım ve ben, söylemlerinizden böyle bir birlikteliğin ve komple mücadelenin ipuçlarını görüyoruz. Lütfen bizleri yalnız bırakmayın. Sizinle tanışmak ve bu milli hareketin içinde yer almak istiyoruz. Gerek yeteneklerimiz, gerek gençliğimiz, gerekse bilgimizle faydalı olabileceğimize inanıyoruz. Umarım bizlere inanır ve tanışma, birlikte çalışma talebimizi olumlu yanıtlarsınız. Saygı ve sevgilerimle;

* * *

Hocam, öncelikle saygılar sunuyorum.

Türkçe'ye gönül verdiğiniz ve bizleri Türkçe gönüllüleri (en azından adayı) yaptığınız için. ... Üniversitesi,İİBF .... Bölümü araştırma görevlisiyim. Lisans eğilimimi ODTÜ siyaset bilimi ve kamu yönetimi bölümünde (daha doğrusu department of political science and public administration'ta çünkü okulumun duvarlarında bölümümün adı bu şekilde yazılıdır) yaptım, yabancı dilde eğitimin zorluklarını taa Anadolu Lisesi'nden beri yaşayarak öğrendim. Araştırma görevlisi olduktan sonra "Oktay Sinanoğlu ve Türkçe" adlı yapıtın da verdiği güven duygusuyla "Cumhuriyet Döneminde Siyaset Bilimi Ve Yönetim Bilimi Terimlerinin Türkçeleştirilmesi" adlı bir yüksek
lisans tezi ha zırlamaktayım

Bir Türkçe, bilim ve gönül devi olarak sizin (zahmet buyurursanız) tezimin içindekiler sayfasını incelemenizi diliyorum. Arzu buyurduğunuz takdirde size ileteceğim tezimin içindekiler sayfasını. Daha fazla zamanınızı almak istemiyorum. Dilerim Allah size uzun ömürler ve afiyetler verir. Çünkü Türkçe'nin ve Türkiye'nin size ihtiyacı var. Tekrar saygılar sunuyor, ellerinizden öpüyorum.

* * *

Çok kıymetli Oktay Hocam,

Ben şu anda Üniversitesi Tıp Fakültesinde yardıma do çent dr. olarak Anabilim Dalı'nda görev yapmaktayım. Sizi ancak televizyondan, ilk kez kanal 7'deki programda gördüm, dinledim ve tanıdım Bu kadar geç olarak sizi tanımış olmaktan dolayı bilemezsiniz ne kadar üzüldüğümü. Yine de şanslıyım sanırım Sizi size övmeye gerek yok. Onun için, hiç vaktinizi almayacağım. Sizi

tanır tanımaz hemen "Türk Aynştaynı" adlı kitabınızı okudum. İnanır mısınız: yaşım belki ileri olmasına rağmen o anda sizi bir "idol" olarak aldım desem yanlış olmaz. Şu anda uluslararası hakemli dergilerde 40 kadar yayınım olmasına rağmen sizi tanıdıktan sonra bunun aslında hiç de önemli birşey olmadığını anladım. Çünkü gerçek bilim yaptığımıza ben de inanmıyordum ve sanki birazcık birilerini taklit ettiğimizi düşünüyordum. Siz beni haklı çıkarttınız. Sayın hocam, Türkçe hakkındaki düşüncelerinize kesinlikle katılıyorum ve o kadar ileri düzeyde İngilizce bilmeme rağmen (40 yayın öylece .yazıldı zaten) hiçbir kongrede derdimi İngilizce anlatamıyorum. Anlatsam da birkaç kalıp cümle ile ancak ifade edebiliyorum. Halbuki yularımı maddi manevi jngilizce öğrenmeye adamıştım (ÜDS= Üniversiteler Arası Kurul Yabancı Dil Sınavı notum 97 dir). Çünkü herkes birbirini kandırıyor. Son "Ceviz Kabuğu" programındaki düşüncelerinize tamamen katılıyorum. Sizinle en kısa zamanda tanışmayı arzu ederim. Kendi kendime "o kadar İngilizce bilmeme ve yazmama rağmen niçin İngilizce kaynaklardan çalıştığım bilgiler aklımda yeterince ve uzun süre kalmıyor" diye hep düşünmüşümdür. Hakikaten aslında herşeyi ezberlemeye çalıştığımızı anlamam biraz geç oldu.

Bu e-mailime bir cümle ile cevap yazabilirseniz en azından okuduğunuzu anlar mutlu olurum.

Saygılarımla

* * *

Sn. Prof. Oktay Sinanoğlu,

8 Nisan 2002 tarihli Milliyet gazetesindeki röportajınızı oku dum. Etkilendim. Çünkü anlattıklarınız zaten benim 2 senedir düşün düklerim ve öngördüklerimdi. Şu an 17 yaşındayım Anadolu lisesi, 10. sınıf öğrencisiyim. Röportajınızda "Türkiye gençleri değerlendirmeli" demişsiniz. Doğru. Bu kadar genç nüfusa sahip olup, onları bu kadar az önemseyen başka bir devlet yoktur herhalde. Ne yazık ki bize ezberci bir öğretim veriyorlar. (Dikkat edin eğitim demiyorum çünkü eğitim yok). Biz de bu ezberci öğretim sisteminde kuru kuru derslerimizi ezberliyor ve sonra notlarımızın hepsini 5 yapmaya çalışıyoruz. Araştırma, geliştirme, bilginin kaynaklarına yönelme gibi gerekli eğitim unsurları bize hiç gösterilmiyor. Öğretim sistemimizin

bir diğer sorunu da; bizim lise düzeyindeki tarih derslerimizde en son olarak inkılap tarihi isleniyor. Halbuki, inkılap tarihinde biliyoruz ki hep yararlı isler yapılmış. Ama Türkiye'de birşeyler yanlış yapılmış ki biz bu hale gelmişiz. Bu da 1938 sonrası dönemde ve özellikle son 50 senede olmuş. Bakın tarih dersi kitaplarına, sayfalarca Osmanlı'dan bahseder, (tamam iyi ama biraz fazla) ama gelin görün ki son 50 senenin tarihi bizden tamamen gizlenmiş, yapılan tüm yanlış isler tarihin gizli sayfalan araşma karışmış!!. Ve, bunu bilmeyen yeni nesiller (her zaman gençlik) bu hatalara tekrar tekrar düşmüş ve ne yazık ki hak düşmekte!!. Bence, sağcı ve solcu olmamalı, Türkiye'nin menfaatleri olmalı. Her devlet kendi benliğini, dilini, kültürünü korumakta. Biz ise tam tersine yozlaştırmaktayız. Neredeyse gençlik Türk olduğundan utanacak. Herkes menfaatçi ve çıkara olmuş. Tüm genç nesil en kısa yoldan para kazanmanın yollarını arıyor. En kısa yoldan para da, tabii ki iyi yollarla değil, sahtekarlıklarla kazanılıyor!! Ve gençlik gerçekten sahtekarlıklara teşvik ediliyor!! Dış politikadan da bahsetmişsiniz. Son 50 yıldır dış siyasetimizin sadece yalvarmak olduğunu söylemişsiniz. Size katılıyorum. Zaten genç neslin önemli bir kısmı da bunun farkında Ama hiç bir kimsede bu konu için bir ümit yok. Çünkü biliyoruz ki Türkiye'nin 115 milyar dolar dış borcu var ve sadece bu borç Türkiye'yi dışarı bağlamaya ve ne yazık ki sömürgeleştirmeye yeter. Borçlar konusunda ülkemize çözüm üretebilecek birçok genç var ama politikacılarımızın nerdeyse hiç biri 45 yasından genç değil. Hala eski kafalı düşünüp eski tip politikalar uygulanıyor ve biz hızla geriye gidiyoruz. Gerçekten de IMF ve ABD Türkiye'yi neredeyse satın almışlardır. Ve hiç bir kimse çıkıp da ne oluyor bize demiyor. Basımıza bir sürü sorun vermişler (Kıbrıs, PKK, irtica, Ege adaları, Ermeni soykırımı iddiası, Avrupa Birliği sorunu gibi). Çok acı ki bizim politikacılarımız uyuyor ve diğer devletler Türkiye'yi kendi menfaatleri icabı karıştırıyorlar. Biz bir çok tuzakta duygusal davranıyoruz ve hep o tuzaklara düşüyoruz. Sadece l yıllık politika bile yapamıyoruz ama mesela Avrupa Birliği, ABD 100 yıl hatta 200 yıllık politika yapıyorlar. Anadolu lisesi öğrencileri arasında bir oylama

yapılsa (Avrupa Birliği hakkında), iddia ediyorum ki %75'i Avrupa'nın Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne almayacaklarını söyleyecektir, çünkü onların bize tarihten gelen düşmanlıkları var. "Türk, öğün, çalış, güven" demiş Atatürk. Siz de bunu

Atatürk. Siz de bunu vurgulamışsınız. Bugünkü siyasetçilerimiz ise bu söze sanki söyle bir karşılık buluyorlar: Türk, borç al, üretme, utan! En büyük sorunumuz adaletsizlik. Suçu isleyen kimseye artık nerdey-se ödül verecekler. Suçlu her zaman suçludur ve cezasını çekmelidir. Suçlar cezasız kalınca, o toplumda her türlü anarşinin olması doğaldır-. Herkes biliyor Türkiye'nin yolsuzluk ve rüşvetteki birinciliği kimseye kaptırmadığının Çok acı!! Keşke 2. Bir Atatürk gelse de adaletin gücünü herkese gösterse!! Okulumuzdaki öğrencilerin bir çoğu dış politika hakkında hiçbir şey bilmiyor. Ama ben araştırıyorum, sorguluyorum, bilgisayarı iyi şeyler yapmak için kullanıyorum, 'neden böyle' diyebiliyorum, dış politikayı takip edebiliyorum, gençliğin sorunlarının farkındayım, gençliğin cahilliğinin de farkındayım, her akşam haberleri takip etmeye çalışıyorum, Türkiye'nin sorunlarına çözüm olabilecek projeler üretmeye çalışıyorum, Atatürk'ü seviyorum ve onun düşünceleriyle onun izinde aydın, düşünen, dürüst bir insan olarak yürüyorum. Eminim ki herşey bir gün düzelecek... Türkiye yemden eski heyecanını yakalayacak... ve ben herşeyi düzeltmek istiyorum, her sorunu çözmek... Ve umarım bunu başaracağım ve hayallerimdeki tam demokratik, çağdaş medeniyetler seviyesini geçmiş, temiz, güçlü bir Türkiye Cumhuriyeti gerçekleşecek... Bir gün olacak... Bir gün...

EK: yazım biraz uzun, biliyorum , ama bu tamamen benim duygularımın kağıda yansımasıdır. Düşüncelerinizi kendime yakın bulduğum için bunları size belirttim. Siz söylenmeyenleri söylüyorsunuz, özür dilerim daha kitabınızı okumadım ama mutlaka yalanda okuyacağım. Bana en kısa zamanda cevap yazarsanız çok memnun olacağım.

Saygılarımla

* * *

Merhaba,

İsmim .... 27 yaşındayım; sizi son 3 yıldır ekranlardan takip etmekteyim. Türkçe eğitim hakkındaki düşünceleriniz ve fikirleriniz ilgimi çekti; ancak sizde biliyorsunuz ki Türkiye'de bazı şeylerin düzelmesi için, vatanını seven insanların, sermaye üstünlüğü olmadıkça bu konuda ve diğer ülke meseleleri hakkında asla haklılık iddia

edemeyecekleri gerçeğinin farkında olduğunuz halde yıllardır. Yazmış olduğunuz kitapların ve söylemiş olduğunuz sözleri anlayabilecek derecede potansiyel anlama kabiliyeti olan insanların bu ülkeyi yönetmedikleri açıkça ortada Bu bağlamda şunu ifade etmek isterim ki, Türkiye gençliğinin_samimi düşünen ciddi ve kapitalizmin esiri olmayan demokratik fikirlere sahip kişilere ve yöneticilere ihtiyacı vardır. Ayrıca biz Türk gençliği olarak Türkiye nüfusunun genç olduğunu da varsayarsak; genç düşünen taze fikirli insanlar tarafından yönetilmesini istemekteyiz. Osmanlı torunları olarak 22 yaşında ülkeler fetheden 7 yabancı dil bilen bir potansiyele sahip Fatih Sultan Mehmet'in torunları olarak bizi yöneten insanların 25 ile 40 yaş arası insanlar olmasını ve ülkenin basma geçtiğinde siyasetten uzak, adil, demokratik düşünen insanların başımızda olmasını tercih etmekteyiz. Ama bugünkü siyasetçiler, bizlere bu hakkı tanımamakta çünkü gençlerdeki enerjiden korkmaktadırlar. Türk gençliği olarak atacağınız her türlü adımda destekçiniz olduğumuzu bilmenizi isterim. Ayrıca Türkçe için vermiş olduğunuz mücadelede Türk gençliği olarak yanınızdayız;

Saygılarımla * * *

Sayın hocam Oktay Sinanoğlu,

Uzun zamanıdır mail adresinizi aramaktayım. İş Bankası kültür sanat bölümünden aldığım adrese daha önce yazdım ancak maalesef doluluktan geri geldi. Gecen Cumartesi günü sizin 'ceviz kabuğu' programının konuğu olduğunuzu ve elektronik posta adresinizin de verildiğini görünce inanın çok sevindim, öncelikle bazı makalelerinizin toplandığı "Bye Bye Türkçe", daha sonra da Sayın Emine Çaykara'nın sizinle sohbet seklinde yazdığı "Türk Aynştaynı" kitabını okudum. İlk kitabı okurken, Türkiye ile ilgili bu şekilde kötü niyetler olduğunu aklım alamadı. Daha doğrusu aklım alıyordu da,

zira 'Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" sözüne inanırım, kalbim kabul edemiyordu. Bu kitabınızı okuduktan sonra sizin katıldığınız televizyon programlarını takip etmeye çalışıyorum ama maalesef çok yeterli sayıda yok. Bir defa sanırım kanal 7, bir defa da Mesaj TVde yakalayabildim (Bir de TRT2'de çok kısa bir program) sizin katıldığınız programlan, ve en sonunda geçen Cumartesi sizi ATV'de izledim*. Ama size ayrılan zaman çok yetersizdi ve sizi programın olduğu stüd-

yoda tekrar görmek isteriz. Ben de Orta Doğu Teknik Üniversitesi .... bölümü mezunu bir Türk genci olarak, özellikle üzerinde durduğunuz hususları yaşadığımı belirtmek isterim. Bunu itiraf ederim ki İngilizce'yle ilgili kompleks öyle yerleşmiş ki, bunu yeni algılayabiliyorum ve daha benliğimi ve kendime ait doğru çizgimi ancak çizebiliyorum. Çünkü kendimi dinlemeyi ve kendimi tanımayı ancak birkaç yıl önce yani 20'li yaşlarımın sonunda öğrenebildim. Yani en önemli şeyi öğrenememişim bugüne kadar. Artık Türk tarihini, Türk eserlerini, Türk-İslam felsefesini ve tasavvufunu daha öncelikle okuyorum ve öğrenmeye çalışıyorum. Artık konuşurken kelimelerime daha dikkat ediyorum ve her ne kadar tepki alsam da karşımdakileri de uyarıyorum, ikinci kitabınızı okuduğumda ise, bugüne kadar sizi tanımamış olmaktan inanın ki çok üzüldüm. Çünkü sizin gibi bir Türk insanının varlığı kesinlikle bütün Türk gençliğinin özgüvenini uykusundan uyandıracaktır. Kitabınızda verdiğiniz bilgilerden başka, özellikle bizlere bitap bölümlerinizde göğsümün kabardığını hissetim. Bir e-ğitmen kızı olduğumu da belirtmek isterim. Geçen gün emekli ilkokul öğretmeni olan annemle konuştuğumuzda, ki kendisi.... 'da yaşamak ta, sizin Bodrum'da yaptığınız toplantıya gittiğini çok etkilendiğini ve hemen kitabınızı okumak istediğini söyledi. Sayın hocam, gerek kitaplarınızda gerekse katıldığınız programlarda insanlarla devamlı bir alışveriş içerisinde olduğunuzu anlayınca kısacık da olsa duygularımı sizinle paylaşmak istedim. Gözümüzdeki perdeyi kaldırmamızı sağladığınız için teşekkür ederim. Aslında size daha çok şeyler yazmak ve sizin bilgilerinizden daha çok faydalanmak isterim. Sizi daha çok televizyon programlarında görmeyi arzu ediyoruz, ve sizin de her

zaman belirttiğiniz gibi arkanızda uyanmış ve aydınlanmış, hergün de sayılan katlanarak artan bir Türk halkı var. Bundan başka da maillerimin geleceğini belirtirsem umarım sizi sıkmamış olurum. Ayrıca
sizin toplantı programlarınıza nasıl ulaşabilirim. 'da yaşıyorum ve henüz hiçbir toplantınıza katılamadım bu konuda da aydınlatırsa-mz sevinirim.
Saygılarımla
* ** Sayın Hocam;
392

Sizi; Kanal 7 televizyon kanalında tesadüfen dinlemeye baş ladım ve adınızı ilk kez orda duyarak tanıdım (Bunu kendimin bir eksikliği kabul ediyorum. Ama hocam sizin gibi dosdoğru doğrulan söyleyen birisini bize tanıtmama ları anlıyorum ki gayet doğal.) Konuştuklarınızı duydukça o aksam başka hiç bir şeyi duymaz oldum. Sadece sizi dinliyordum. Konuştuklarınız o kadar derinden beni etkiledi ki bir nevi gözlerimin açılmasına yol gösterdi. Sizin hakkınızda Emine hanımın yazmış olduğu kitabı okudum hem de bir solukta. Okudukça da sizin, Türk insanına yol göstermek için nasıl uğraşlar verdiğinize tanık oldum. İçinizdeki Atatürk anlayışınız, vatan sevginiz bazı insanların yaptığı gibi göstermelik değil doğuştan gelen sevgiler.

Eminim ki, Türkiye'yi uyandırmayı başaracaksınız. Ben de, sizden ilham alarak çevremdeki herkesi bu konuda dikkatlerini bu noktaya çekmeye çalışıyorum ve bende bundan sizin gibi vazgeçmeyeceğim. Hocam, aslında çok şey yazmak isterdim ama sizin o değerli vaktinizi çalmaktan korkuyorum.
Çalışmalarınızda basanlar dilerim.
* * *
Sayın Sinanoğlu,

Hedef Türkiye adli kitabınızı okudum. 252. Sayfada 11 eylülde dünya ticaret merkezine çarpan uçağın. J. P. Morgan'a ait 20 katın bulunduğu bölüme çarptığını iddia ediyorsunuz. Dünya ticaret merkezinde J. P. Morgan'a ait hiçbir adres yoktur. Bahsettiğiniz 20 kat Morgan Stanley bankasına aittir. J. P. Morgan ile Morgan Stanley arasında hiçbir organik ya da yasal ilişki yoktur. İkisi de birbirlerinin

rakibi olan bankalardır. Bu maddi hatayı düzeltmenizi rica ederim. Böyle bariz bir hata kitabınızda bahsettiğiniz diğer konuların doğruluğu konusunda şüphe uyandıracaktır.
Saygılarımla,
* * *

Sayın Hocam...

Ben, evrenkenti .... bölümü 3. Sınıf öğrencisiyim. Haya tım gecenin geç bir saati Kanal 7 ekranlarında sizin konuk olarak teşrif ettiğiniz sunuyu görünce değişti. Şöyle ki; uzun süredir karam-

sarlık içinde gidişatı düşünmekte idim ve inanın son 4 ayda yaşadığım ve şahit olduğum olaylardan sonra inanın bana artık Allah'ın adaletinin bir an önce tüm insanlığı yeryüzünden almasını niyaz etmeye başladım.. Öyle ki hayata dair manevi değerlerin köreldiği şu günlerde maddeye olan talep beni utandırmaya başladı. Şunu da belirtmem lazım, Haziran ayında Maryland eyaletinde bulunan Baltimore şehrine gittim ve yaz boyu orda çalıştım. Önce garsonluk, ardından da sevdir ğim iş olan fotoğrafçılık Ve öyle ki orda maddenin ne kadar değersiz olabileceğini ve mananın ne kadar anlamını yitirebileceğini gördüm ve Allah'ı daha sık anar oldum ve çok şükür ki hiçbir yanlış yola sapmadım. Bunları size niye anlatıyorum.

Çünkü ne yazık ki memleketini 5 paraya satacak olan dimağ-lanndaki damarlarda kan tükenmiş hainler arttı memleketimde. Or-dayken 3 Türk'le beraber kalıyordum ki biri zaten açık açık Kürtlü-ğüyle övünüyor ve milliyetçilik yapmaya çalışıyordu aklınca öyle kötü günler geçirdim ki onlarla o kadar olur. Ve tahmin edin kaç kişi vatanına geri döndü. Sadece ben. Öyle ki belki de aralarında maddi durumu en kötü olan ve Amerika'ya arkadaşlarından borç alarak gelen ben idim. Her ne kadar orda 4 ay gibi kısa bir süre kaldıysam da sizin hissettiklerinizi anlıyor ve destekliyorum. Annemin dediği gibi: "Bu çocuk bir tabak cacığı Amerika'ya değişmez." Ama gerçekten öyle. Allah'ın bu topraklara verdiği maddi manevi tüm nimetlerin farkında değil bu insanlar Ama şunu da bilin ki bu vatana canını seve seve feda edecek vatan evlatlarının da sayısı biç de az değil. Kitabınızı aldığım günden beri, bir görev edindik arkadaşımla

O da kitaplarının aldığımızdan beri elinden geldiğince Türkçe ülküsüne -belki de vazifesine- gönlünü vermiş can dostumdur (ama üzülerek ve özür dileyerek söylüyorum korsan kitaplardan aldık; ama l orijinal kitap yerine 3-4 tane alıp etraftaki arkadaşlarımıza okutuyoruz; umarız bizi mazur görürsünüz.)

Sayın Hocam, sizin ne kadar yoğun şekilde davanın peşinden koştuğunuzun farkındayız ancak üniversitede ortamı ayarlasak gelip bizi aydınlatır mısınız? Ve sizden açık hedefler tayin etmenizi istiyoruz. Zaman ayırdığınız için size minnettarım. Gönül bahçenizde-kileri lütfen bizle de paylaşın.

394

Allah'tan niyaz ederim ki sizin gibi doğruluk, dürüstlük yolunda yürüyenlerin yolunu açsın, ömrünü uzatsın...

* * *

Sayın Sinanoğlu,

Sizi, toplumumuzu aydınlatıcı ve kendisine özgüvenini yeniden kazandırıcı çalışmalarınızdan dolayı kutluyor ve teşekkür ediyoruz . İlerlemiş yaşınıza rağmen ülkeniz için duyduğunuz heyecan ve erke hepimizi derinden etkiliyor ve mutlu ediyor. Bizler de aynı heyecanla kendi çocuklarımıza ülke sevgisinin her şeyden önemli olduğunu, cumhuriyet değerlerimize sımsıkı sarılınması ve çok çalışmamız gerektiğini anlatıyor ve benimsetiyoruz, harcadığınız erkenin, çabaların karşılıksız kalmadığından emin olabilirsiniz

Saygı ve sevgilerle

* * * I

Saygıdeğer Hocam;

Sizi yürekten kutlarım; Lütfen kutlama sözünün bile çok hafif olduğunu anımsatmama izin verin. Güzel Türkçe'mizin eğitim dili olması yolunda çabalarınızın onurlu bir neferi olduğumu bilmenizi isterim. Kanımca, sizin başlattığınız bu kampanya Türkiye'nin kurtuluşu kampanyasıdır. Türkiye'yi bu duruma getirenlerin İngiliz muhipleri cemiyeti üyeleri gibi, amerikan mandacıları gibi güdümlü oldukları o kadar açık ki; sizin bunu bir kuva-yı milliye ruhu ile dile getirmeniz çok önemli. Saygıdeğer hocam; lütfen tereciye tere sattığımı düşünmeyin. Atatürk'ün en önemli özlemlerinden biri, unutulmuş, bilimsel olarak o zamana dek incelenmemiş, grameri ve

sözlüğü oluşturulamamış güzel Türkçe'mizi bir bilim dili yapmaktı. Gerçekten de o güne kadar yapılan ciddi bir çalışma yoktu. Türkçe ile ilgili ilk ciddi sözlük çalışması 1901'de basılmış olan Şemsettin Sami'nin Kamus-i Türki adlı yapın idi ki, dikkat ederseniz, Türkçe için kaleme alınmış bu sözlüğün adı bile Türkçe değildi. Türk dili açısından bu yapıt bile haklı olarak büyük bir adım sayılmaktadır; çünkü Ş. Sami'nin bunu düşünmesi bile çok önemliydi. "Atatürk bir ulus yarattı" diyoruz; abartı değildir bu söz, gerçeğin ta kendisidir. Çünkü ulus olmanın ilk koşulu dil birliğidir, ama TC kurulduğunda Türk Ulusu'nun işlenmiş, incelenmiş bir dili yoktu. Belki halktan insanlar gündelik yaşamında

bunu konuşuyorlardı ama, bu dil hakir görülen bir dildi; Osmanlı Dönemi'nde bilim dili Arapça, sanat dili Farsça'ydı. Türk dili, ancak halk ozanlarının koşmalarında, türkülerinde yaşıyordu, işlenmemiş bir ham madde olarak. Ne yapacaktı Atatürk? Bu dili yaşatmak, yok olmaktan kurtarmak, bir bilim, sanat dili yapmak gerekiyordu. İste bu aşamada görev o fedakar, idealist, -bugünkü yoz anlamda değil- gerçek ülkücü, aydın, devrimin önemini ve idealini anlamış Türk öğretmenleri devreye girdi; halkevlerinin yayınladığı dergilerde halk türkülerini, ağıtlarını, bilmecelerini vb, yaratıcılıklarını incelediler ve sözcük sözcük Türkçe'yi, Anadolu sathından topladılar, sözcüklerin anlamım, lehçelerde farklı kullanım biçimlerini incelediler ve derleme sözlüğü TDK tarafından böyle oluşturuldu. Ardından derleme sözlüğü gözden geçirildi, yeniden tarandı tarama sözlüğü meydana getirildi ve sonunda o da gözden geçirilip, TDK'nin yayınladığı iki ciltlik Türkçe Sözlük vücut bulmuş oldu.

Türkiye'de aydın ihaneti Türkiye'yi bir felakete sürüklüyor. Selçuklu'nun Arapçalaşan ve Farsçalaşan karma kültüründen Türkçeyi kurtaran Karamanoğlu Mehmet Bey'in ruhunu, emperyalizmin elinden Türkiye'yi, Türkleri ve güzel Türkçe'yi kurtaran Atatürk'ün ruhunu yeniden bu ülkede egemen kılmak şarttır. Dil benlik olmayacak, ruh olmayacak, insanlarımız anadilinde düşünemez, üretemez bir yığın haline getirilecek ve dili bile olmayan ruhsuzlaştınlmış bu topluma esaret zinciri öyle ya da böyle takılacak.

İstenen budur ve Türkiye'de bu sinsi planın yerli, işbirlikçi oyuncuları vardır.

Bu zinciri kırmak, sinsi oyunları bozmak kesinlikle gereklidir. Fizikte, kimyada, matematikte büyük buluşlar yapmışsınız, bunu dünya biliyor ve anlıyor; ama şu anda dil konusunda yaptıklarınız bunlardan daha önemlidir hocam.

Lütfen bizi bu kutsal savaşın bir basit neferi sayın. Türkiye sizi tanıdı, saydı ve sevdi, teknolojiyi ve özellikle de televizyonun sağlayacağı olanakları sonuna kadar kullanın Büyük ulusal davada temelli sorunları tekrar tekrar anlatmaktan usanmıyorsunuz, usanmayın. Dediğiniz gibi; "birken bin olmak yakındır". Türkiye'nin gerçek kurtuluşu önce bu davadadır.

Tekrar her şey için teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

396

* * *

Sayın Oktay hocamız,

Ülkemize ve milletimize sizin gibi insanlar olduğunu gördük çe içimiz çok daha rahat ediyor. Hocam, ben İngiltere'de 2 yasımdan beri yaşıyorum (yaşım simdi 32. Ailem terzi sanatı vasıtasıyla buraya gelmiş 1970 yılında.) Türkçe'mi hiç unutmadım, çünkü annem ve babam ısrarla Türkçe öğretti evde ye sadece Türkçe konuştu benimle.

Şu an bilgisayar mühendisiyim ve İsviçre bankasında kariyerimi sür dürmekteyim, ve bence Türkçe'me ve kimliğime borçluyum tüm ba şardıklarımı. Buralarda azınlık olarak çok zorluk çektik, okulda l dövüldük, bana "turkey" yani "hindi"sin dendi, ismimden dolayı sınıf- j ta hep gülündü, vs. Neyse -bir şey var ki çocuklarıma ben Türkçeci Önce öğretiyorum. Sizin de dediğiniz gibi daha düşük seviyeli insanlar

çocuklarına İngilizce öğretmeyi sadece istiyor - ve Türkçelerini ve kültürlerini kaybediyor bu çocuklar.

Saygılar, hürmetler

* * *

Sayın Sinanoğlu;

öncelikle sizi saygıyla selamlamak istiyorum. Sizi son aylarda yer aldığınız televizyon programlarında tanıdım, gerçeği söylemem

gerekirse sizden çok etkilendim. Hatta içimde taşıdığım, yüce olduğuna inandığım milli duygularımın yeni bir tabana oturmasında sizin ve ortaya koyduğunuz ürkütücü gerçeklerin payı büyük oldu diyebilirim. Yalnız bir ay kadar önce sizin aydınlık dergisinde yazdığınızı sokak ilan levhalarında görünce fikir denizimin size ayrılmış bölümünde bir bulanma oldu. Ve maalesef açıklayamadığım tezatlar içerisine düştüm. Bu yüzden aşağıda belirteceğim sorulanını yanıtlamanızı istirham edeceğim...

1- Aydınlık adlı yayın organında yazmanızın sebebi nedir ?

2- Siz milliyetçi -Türkçü bir bilim adamı mısınız ?

3- Türkiye'ye yönelen dış tehditleri çok rahat bir şekilde or taya koyabiliyorsunuz. Kanıtlamayı düşündünüz mü?

4- Bahsettiğiniz "küresel kraliyetçiler"den tehdit alıyor mu sunuz?

5- Tûık ruhunu okşayan çıkışlarınızın altında gizlediğiniz bir görev ya da misyonunuz yok değil mi ?

6- Perinçek ile ortak bir yanınız var mı? Onu ve çevresini e- leştiriyor musunuz ?

7- Aydınlık'ta yazmak yerine bütün Türkiye'yi dolaşarak fi kirlerinizi niçin Türk insanı ile paylaşmayı düşünmediniz ?

8- Sizin gibi önemli bir Türk bilim adamının Türk üniversite lerinde görevi olmaması sizce doğru mu ?

9- Türk milletinin yegane teminatı olan biz Türk gençliğine, 21. yüzyılda nasıl hareket edilmesi ve hangi yönde odaklanmamız konusunda yol gösterecek bir kitap yazacak mısınız ?

Sayın hocam, sorularımdaki fütursuzluk ve cüret için özür dileyerek kıymetli görüş ve cevaplarınızı bekliyorum. Umarım beni, yanlış anlamamışsınızdır.

Hürmetlerimle.

* * *

Merhaba Sayın hocam,

Size bu mesajı Londra'dan yazıyorum. Burada doğdum büyüdüm ve ingiltere'de dilbilim mastar öğrencisiyim. Dün burada okuduğum üniversitenin Türk öğrenciler birliği tarafından 'dünyanın en genç profesörü kim biliyor musunuz?' başlıklı bir e-posta mesajı

aldım. Mesaj sizin hayatınız anlatıyordu ve yurt dışında yaşayan gençlere vermiş olduğunuz mesajlar vardı. Hepsini ilgiyle okudum fakat ne yazık ki ben bu mesajı okumadan önce sizi tanımıyordum. Fakat o mesajı okuduktan sonra kitaplarınızı alıp okumaya karar verdim.

Ne ilginçtir ki bu mesajı okuduğum aynı günün gecesi 'ceviz kabuğu' programında da sizi görüp izleyebilme fırsatına sahip oldum. Programın içeriği de bir o kadar önemliydi ve söylediklerinizin hepsine kesinlikle katılıyorum hocam. Ben de yurt dışında doğup büyümeme rağmen dilime, kültürüme, bayrağıma daima sahip çıktım. Okuduğum branş itibariyle Türk diline karşı daha duyarlıyım fakat gün geçtikçe diliminin kirlendiğini görmek beni derinden uzuyor. Burada bazen Türkçemi geliştirmek için Türk gazetesi okuyorum ama ne yazık ki gazeteler İngilizce kelimelerle dolu. Aynı şey Türk kanalları için de geçerli. Yazılı ve görsel basının da dilimizi kirlettiğine inanı-

yorum. Ayrıca yabana dil bilmeyen vatandaşlarımızın da birşey anlamadığına inanıyorum.

Hocam ben bunu birazda komplekse bağlıyorum. İnsanlarımız gerçekten kendileriyle barışık olmadıktan müddetçe bırakın Türkçemizi ülkemiz bile elden gider. Türkiye'ye her gidişimde sokaklardaki gördüğüm İngilizce kelimelerden (ki bunun sayısı her gün artıyor) çok rahatsız oluyorum. Buna biri dur demeli. Eğitim sorunları da çözümlenmeli ama evvela hükümetimiz iş yerlerindeki ve medyadaki İngilizce kullanımına yasak getirmeli. Bu önlemler alınmadığı taktirde bizim bütün çabalarımız boşuna. Tek arzum hükümetimizin Türk diline sahip çıkması ve gerekeni yapması. Umarım sizin ve diğer aydınlarımızın dün Cevizkabuğu'nda verdiği mesajlar gerekilen yerlere ulaşmıştır. Ben İngilizce'nin kullanılmasına ve ya öğrenilmesine (yabancı dil olarak) karşı değilim ama yerinde kullanmasını öğrenmemiz gerek.

Hocam ben de burada genç yaşta mastır okuyabilme imkanına eriştim. Seneye de 22 yaşında doktorama başlayacağım. Burada doğup büyümeme rağmen bazı zorluklarla karşılaştım herhalde Türk ve yabancı olduğum için. Fakat azimle bunları aştım ve bugünlere

geldim. Tek amacım eğitimimi bitirdikten sonra ülkeme gidip yararlı bir vatandaş olabilmek. Ama ne yazık ki Türkiye'deki bazı gençlerden duyduğum şey şu "sakın buraya gelme" bu da beni çok uzuyor. Biz niye ülkemize karşı bu kadar küstük? Avrupa ve ya ABD öyle uzakta.n görüldüğü gibi değil ve bunu ancak yurt dışında yasayanlar bilir. Yine sanırım bu İnglizcenin yoğun bir şekilde kullanılması da bu aşağılık kompleksinden kaynaklanıyor.
Umarım dilimize ve ülkemize hep birlikte sahip çıkarız.
Türküm, Doğruyum, Çalışkanım
Saygılarımla * * *
Sayın Sinanoğlu,

Ben 42 yaşında, Avusturya lisesi ve İst. Ün. uluslararası ilişkiler mezunu, nesillerdir İstanbullu bir aileye mensup bir vatandaşım . Oldukça kısa sayılabilecek bir süre önce, sizin (sizin gibi muhterem bir bilim adamının) varlığınızdan haberdar oldum.
399

I

Ben Tüıklüğümle övünen bir vatandaşım. Kendi kendime 'Türklük " üzerine yayınlar izledim; kendi çapımda araştırma ve karşılaştırmalar yaptım. Bu noktada yabancı kültürler hakkında az buçuk da olsa bilgi sahibi olmam bana avantaj sağladı.

Kendi dünyamda biriktirdiğim Türklük duygu ve düşüncelerimin, hele hele sizin gibi saygın bir bilim adamı tarafından (tabii ki ben farkına vardıktan çok daha önce keşfedilmiş olup) dile getirilmesi:
1- Düşüncelerimin yanlış olmadığını
2- Bana yeni ve taze güç verdiğini

3-örnek alacak ve önder olarak görebileceğim siz saygın bir bilim adamının tespit ve teyidi anlamına gelmesi itibarıyla, benim bu kutsal davada daha da güçlü ve inançlı olarak yürümemi sağladı. Bu davayı elime her fırsat geçtiğinde savundum, yürüttüm ve hatta

yasam sekli olarak benimsedim. Bazı Türkçü dergilerde 'Türk kültürü/tarihi" ağırlıklı bulmacalarım yayınlandı.

Ben ayni zamanda Paris'te bulunan " Derneği" kurucu su ve başkanının yeğeniyim, (size Air Fransız tarafından yazılmış olan "Ermeni meselesinde gerçekler" adli kitabi ulaştırmak da istiyorum; Fransa'da basılmış ve Ermeniler tarafından anında top latılmış, piyasada yok , birkaç gerekli yere kopyalayıp ulaştırdık, ancak Fransızca)

Evet Sayın hocam, bana ne önerirsiniz? Görev almak istiyorum. Bilgi, azim ve Türklük aşkımın, eğer doğru yönlendirilirse, davamıza şimdikinden çok daha fazla ve güçlü katkılarının olacağı kanısındayım Görev istiyorum, Türklük için, Türkiye için birşeyler yapmak istiyorum. Değerli vaktinizi aldığım için özür dilerim. Uma-nm sizden bir cevap alabilirim. Basanlarınızın devamım ve herseyin yurdumuz ve milletimiz için, Türklük için en iyisinin olmasını dilerim. Saygılarımla.

* * *

Muhterem hocam,

Bu milletin bağrından çıkmış ve kendini ilme ve milletine a-damıs sizin gibi bir ilim adamını basın yoluyla ve eserlerini okuyarak da olsa tanımaktan dolayı son derece bahtiyar oldum. Milletimiz ve

güzel Türkçe sizin yaşatılması için verdiğiniz mücadeleyi tebrik ediyor
basanlarınızın devamım ve millî değerlerine sırtım dönmüş diğer sözde aydınların şahsınızdan ibret almalarını temenni ediyorum. Say gılar ve selamlar. Yadırgamazsanız yazdığım bir şiirimi zâtınıza tak-
dim etmek istiyorum:

utansın
tohum ol toprakta, çatla ve yani
kucak aç göklere kıyama sarıl
dönmezse meyveye çiçeğe darıl
kahrından bıkmayan özler utansın
sancılarla doğan her tefekkürün

dallan çiledir, meyvesi sürgün buyurun dünyamı ufkundan görün
kaygıdan bakmayan gözler utansın
şafağına kement atıp afakin başlarsa sinende o bildik akın er gibi
dikilip safında hakkın kıyama kalkmayan yüzler
büklüm büklüm bura bura derinden
ana rahmindeki sancı nevinden
bu sevdama hor bakanı kininden korundan yakmayan közler utansın
* * *

Sayın Sinanoğlu,

Bizler .... evrenkenti (üniversitesi) Türkçe eğitimi bölümünde doktora öğrenimi yapan on araştırma görevlisiyiz. Her birimiz Türkiye'nin değişik evrenkentlerinde doktora öğrenimi görmek üzere ... Evrenkenti 'ne gelmiş bulunmaktayız. Türkçe eğitimi alanında çalışan memleket sevdalısı herkesin, sizi tanıması, düşüncelerinizi paylaşması ve yayması gerektiği kanaatindeyiz. Hepimiz eserlerinizi okuyarak feyz alıyoruz. Bu sebeple bölümdeki öğretim elemanları

olarak sizi ağırlamak, sizinle sohbet etmek istiyoruz. Cevap verirseniz çok mutlu olacağız.

Saygılarımızla.

* * *

Sayın Sinanoğlu,

Bu yazı sizi yermek için yazılmamış aksine destek için yazılmıştır. Bu nedenle size gelen diğer postalardan farklı olmayacaktır.

Kanal 7'de ki programdan sonra elektronik mesaj adresinizi çok aradım. Aslında, Aydınlık dergisindeki adresinizi buldum ama dûn akşamki Hulki Cevizoğlu' nün programından bu adresi de edindiğim için buraya yazmayı tercih ettim.

Ben Türkiye'de doğmuş dedesi Gürcistan'dan gelmiş Gürcü asıllı bir Türk vatandaşıyım. Dil konusunda söylediğiniz herşeye yürekten katılıyorum. Hedef Türkiye isimli kitabınızı bir çırpıda okudum ve sonuna kadar sizin yanınızda olduğumu belirtmek isterim.

Amerikanın dünyanın eli sopalısı olmasının ve yine Amerikanın İngiltere'nin kuklası olarak bizim gibi ülkeler üzerinde oynadığı oyunların dil konusunda başlayarak dinini milliyetini doğal zenginliklerini sömürerek en önemlisi beyinlerini sömürerek yok edişine karsı koymanın zamanı gelmiş ve geçiyordu bile. O nedenle dünyada Osmanlının abilik ve dünyayı yönetmesini örnek alarak zabıtalık görevini yaptığını ve yeni dünya düzeni safsatasını uyduran Amerika ve İngiltere'ye en iyi cevabın da Türkiye'den geleceğine inanıyorum.

Osmanlının yedi yüzyıl idare ettiği topraklardaki milletler bu gün hala aynı dili konuşuyorlarsa, yedi yüzyıl karışıklık çıkmamış topraklarda Osmanlının rolünü üstlenen Amerika sayesinde insanlar birbirini katlediyorlarsa, Amerika'ya bu işin yanlış olduğunu söyleyerek, bilinçli insanlar da Osmanlının külleri içinden çıkmış devrim ateşiyle dinlen Türkiye Cumhuriyeti'nin Atatürk çocukları olacaktır.

Ve dilimizden sonra, topraklarımızı da peşkeş çekmeye başlayan şerefsizlere (pardon) bu gençlik siz ve sizin gibiler sayesinde daha çok haykıracaktır.

Heyecanımı affedin.

* * *

402

Sayın hocam merhaba nasılsınız?

Ben 'tan , Türkiye'nin geleceğini yafan dan ilgilendiren dil konusuna yıllardan bendir yafan ilgi ve alaka göstererek yüce Türk milletinin yalnız olmadığını gösterdiniz bunun için size ve beraberinizde gezdirdiğiniz diğer beyefendiye sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Hocam, ben 20 yaşında üniversiteye giden bir gencim, sizi tanımadan önce ben de yabancı eğitim yapan okullara karşı bir eğilimim vardı. Fakat sizi tanıdıktan sonra sanki işte bana doğru yolu gösterecek kişi karşıma çıktı der gibi sizi bütün ruhumla dinledim ve eğitim konusunda doğru yolu bulduğuma emin oldum. Allah'tan siz çıktınız yoksa benimde yabancı dille eğitim veren okul lara karsı eğilimim vardı ve beni de benden önce öğrenim gören

abilerim ve de ablalarım gibi yutup gidecekti. Aslında Türk milletinin çoğu bu bozgunculuğunun farkındalar idi, fakat gerek basın ve gerek se de bu tür misyoner okullarına içerden destek vererek vatan hainliği
yapan şerefsizlerin yüksek mertebelerde olmalarından çekinen vatan daşlarımız sizin gibi bir vatanperver bir insanın öncülük ederek kendi düşüncelerini dile getirmesini bekliyorlardı. Ve siz ortaya çıktıktan sonra bu içine kapanık, sesini çıkartamayan insanlarıma seslerini sayenizde yükseltmeye başladı. Allahü Teala, sizin gibi sağ duyulu insanları yüce Türk milletinin basından eksik etmesin temennisiyle dualarımı etmeye devam edeceğim. Sayın hocam sizi bir konuda ten kit etmek istiyorum, Türkçe konuşalım diyoruz fakat sizde yanlış kelimeler kullanıyorsunuz. Mesela kent değil şehir, onur değil şeref (haysiyet), bunun gibi bir çok yanlışınızı gördüm. Hocam, sayın Ya vuz Bülent Bakiler beyefendiyi tanıdığınızdan eminim. O da sizin gibi dil konusunda ve doğru konuşup yazma konusunda sizin kadar emek
vermiş değerli şahsiyetlerden birisidir. Ben sizin yanlışlarınızı Yavuz Bey'in programlarından öğrendiğim kadarıyla size yansıtıyorum. Tekrar söylüyorum Allah sizin gibi, Yavuz Bülent Bakiler gibi, değer li vatanperver insanlarımızı yüce Türk milletinin başından eksik etme sin. Çalışmalarınızın en iyi sonuçla noktalanması temennisiyle Allah'a
emanet olun. Cevap yazma nezaketinde bulunursanız minnettar kalı rım.
Haydi artık uyan uyan derin uykudan
Bak sökülüyor şafaklar çekiliyor karanlık

Bir sabah geliyor ki sabahtan da aydınlık Hasret yağmuru yağar yağıp ta bu zulmü boğar Çok kalmadı an gibi sabah gelip gün doğar Akar alından terler gün gelir sedler gürler Elde barış sancağı çıkmış yollara erler Dilde zafer türküsü gümbür gümbür ilerler Biz yardan anadan serden geçtik bu ülke için

* * *

Selamım aleyküm hocam,

Ben 22 yaşında bir vatansever gencim ne milliyetçi ne ocu ne bucu sadece salih bir insan obuaya çalışıyorum. Oktay Hocam inşallah iyisinizdir, siz bakmayın ayarlı basına Cevizkabuğu'ndaki sahte aydın olan o bayana hocam siz bize lazımsınız siz 20 asrın önderi ve padişahısınız, biz de askerleriz, bu ülkeyi kimseye yedirmeyiz, yiyecek olanın alnını karışlarız, atalarımızın yaptığı gibi,- bu ülke sahipsiz değildir, bu ülkeyi bölmeye izin vermeyiz hocam. Aslında şöyle bir sorum olacak: Ben kitaplarınızı okuduktan sonra adeta çırpmıyorum bu ülke bu millet için anlatırken insanlara bu ülkenin ne gibi düşmanları olduğunu, ama adam çıkıyor işte Atatürk alimleri istiklal mahkemesinde asmıştır, işte şapka giymeyen alimleri asmıştır, hocam bize yıllardır yutturulan bir laf vardı. "Ne mutlu türküm diyene" lafı, iste bak Atatürk ırkçılık yapıyor. Sonra sizden öğrendik ki Allah razı olsun sağolun, işin aslı hiç böyle değil. Atatürk orada başka bir şeyi dile getirmeye çalışmış. Onun gibi bunlar da bir yalan mı veya şöyle de düşünüyorum: Eğer yapmışsa da yaptığı iyi şeyler onları kapatıyor. Zaten bizim şu anda bizi bölmek için çıkanları şeylere kulak asmamamız lazım, ama bu konuda bir sıkıntım var hocam, bana yardımcı olabilirseniz sevinirim hocam. Hocam sizden Allah razı olsun ve Allah bileğinize ve ayağınıza kuvvet versin biz bu işleri de halledereriz. Biz kimlerin torunlarıyız, bu ülkeyi kimseye yedirmeyiz ne bozuntu Avrupa'ya ne Amerika'ya, yani küreselcilere.. Bizden korksunlar arak, onlar bitti son demlerini yaşıyorlar. Allahaısmarladık hocam, vesselam

* * *

404

Saygıdeğer hocam,

Cevizkabuğu'nu siz ayrılana dek izledim, bu geri zekalılar i-şin ciddiyetinin arkında değiller, çünkü dünyayı ve emperyalizmi yeterince bilmiyorlar. Ayrıntılarda boğuldular ve bu işlerin nasıl döndüğünün arkında olmayan kişilerin, konunun temel noktalarını anlamalarını engellediler. Bunu özellikle mi yoksa cehaletten mi yaptıklarını anlayamadım. Bu küçük beyinliler, dehanız karşısında ezildikleri için konuyu sadece kendilerinin idrak edebildiği düzeye çekmeye çalıştılar. Yeni dünya düzeninin sömürge kafalı Türkleri işte

bu düzeyden başka şekilde tartışamıyor bence, sömürge kafalı olduğunun farkında bile değiller.

Sonuç olarak ben, bu davaya gönülden inanmış biriyim ve bir şeyler yapmak istiyorum. Hacetepe ün. İktisat mezunuyum. Kriz nedeniyle bir süredir işsiz olduğumdan çok boş vaktim var ve bu dava uğruna bir şeyler yapabilme arzusu içindeyim. Size daha önce de yazmıştık eşimle. Bu yazıyı yardımcılarınız okuyor olabilir. Bu konuda yol gösterebilirlerse çok mutlu olurum.

Bu memleketi sizin gibi bir nur yüzlü vatanseveri yetiştirdiği için daha çok seviyorum.

Sevgiler

* * *

Oktay Hocam, son sözlerine katılıyorum. Biz bu hatayı işledik. Uydurukça düşmanı idim. Artık değilim. Tutarsa kelime kalıyor, tutmazsa unutulup gidiyor zaten. Mesela sorun kelimesi kaldı ben de kullanıyorum. Ama Oktay Hoca şuna da dikkat etsin. Kelime türetmek iyi de, bir tek onur kelimesini uydurup şeref, haysiyet, namus v.b. bir çok kelimeyi atmak da hata elbette. Bunu daha önce de yazmıştım. Ama uygun türetilmiş kelimeleri kullanmaya bundan sonra gayret edeceğim.

* * *

Sayın Sinanoğlu,

Biraz önce televizyonda konuşmanızı izledim ve kafamda kalan bir kaç soruya yanıt verebileceğiniz düşüncesiyle bu mektubu size yazıyorum.

Ben Almanca eğitim veren bir Anadolu lisesi olan .... Lisesi'nde okuyorum. Bu okula girdiğim zaman bildiğim tek şey Almanca ve İngilizce öğretmesi dışında Türkiye'nin en iyi okullarından birisi olmasıydı. Üniversite Sınavı'nda en yüksek ortalamalara sahip olan okul buydu ve benim de puanım yeterli olunca bu okula seve seve kayıt oldum. Şu an okuldaki beşinci senem ve verdiğim karardan son derece memnunum. Çünkü tüm dünya çapında geçerli olan (Türkçe'nin aksine) iki dilde mümkün olduğunca sağlam bir altyapı ile fizikten sosyal hayata pek çok konuda konuşabilecek konumda hissediyorum kendimi. Bizim okulumuzda fen, matematik, İngilizce

ve Almanca dersleri Alman öğretmenler tarafından veriliyor. Yabancı dil -uzmanların söylediğine göre- konuşma yoluyla gelişir, bu yüzden haftanın 20 saatini yabancı dil konuşarak geçirmek zorunda olmak belki işin kolayına kaçmak isteyen birisi için gereksiz bir zorluk olabilir; ama ben, bu konuda kendimi o topluluğa ait görmüyorum. Şahsi düşünceme göre, Faust'u kendi dilinden okumak ile tercümesini okumak nasıl aynı şey olamazsa, İngilizce kökenli bir fizik kuramını Türkçe öğrenmek de aynı şey değildir. Bir dilin sistemi diğer dilin sistemi ile bire bir örtüşmüyorsa, çevirimlerden farklı şeyler çıkar. Yok eğer bire bir örtüşüyorsa, o zaman iki farklı dile ne gerek vardır?

Belki bugün okullarda verilen fizik eğitimi alt düzey bir bilgi birikimini temel alıyor olabilir, fakat bu alt düzey birikim, daha üst düzey bir bilginin temeli değil midir? Eğer öyleyse üst kata çıkan yol alt kattan geçmek zorunda değil midir? Yani Türkçe'ye tam olarak çevrilmesi su anki dil yapısıyla mümkün olmayan x dilindeki bir 2. Derece fizik kuramım öğrenmek için önce l. Derece fizik kuramının x dilinde öğrenilmesi gerekmez mi ?

Bu çocuk nereye gelmeye çalışıyor diye düşünüyorsanız hemen sadede geleyim. Bugün Türkçe'ye çevrilmiş bilimsel eserlerin sayısı, İngilizce eserler ile kıyaslanabilecek bir konumda mıdır acaba? Hiç sanmıyorum. Bu durumda birey olarak benim kendimi geliştirmek için görebildiğim 3 yol var. 1. öğrenimimi ana dilimde yapıp, daha sonra bunun yabancı dile tercümesini öğrenecek ve böylece yabancı yayınlan takip edeceğim, 2. öğrenimimi yabancı dil yapıp temelden aldığım bilgiyle çalışmaya devam edeceğim, 3. Yabancı dil eserlerin Türkçe'ye çevrilmesini sağlayacağım.

1. Yolda, öğrenimimi Türkçe yapmam, benim ilk bilgilerini kolayca ve hızlı bir biçimde kavramamı sağlayabilir ama sonuç olarak daha ileri seviye bilgiyi edinmek için yine aynı konunun yabancı dil versiyonunu öğrenmem gerekmeyecek mi? Evet, belki tercüme işi bir çok kişi için temelden yabana dil öğrenmeye göre daha kolay olabilir ama yabancı dilin aktif bir şekilde kullanılmasını sağlayacak olan pratik bu sefer ikinci plana atılmış olmayacak mıdır?

Çözüm olarak belki Türkçe eğitim ve bilgi tazeyken yabancı dile ter cüme ön görülebilir ama bu durumda tek birimlik konu için iki birim lik zaman harcanmış olmaz mı?

2. Yol en idealist ve doğru yol gibi gözükebilir. Fa kat endoplazmatik kelimesinin Türkçe' versiyonu için su an var olan bir kelime var mıdır? Eğer yoksa, bu kelime yerine konacak Türk çe'den türetilmiş bir kelime birebir aynı anlamı içerecekse, neden ikinci bir kelimeye ihtiyaç vardır? Benim bildiğim kadarıyla diller iletişim ve karşılıklı anlaşma için vardır. Bu durumda mümkünse bana bire bir aynı şeyi anlatan iki farklı kelimenin ne gibi bir işe yarayaca ğını anlatabilir misiniz? Vatan ve anadil sevgisi denebilir belki. Peki o zaman sorarım, dilin amacından uzaklaşmış olmaz mıyız bu sebepleri göstererek? Tüm dünyada herkesin bildiği bir endoplazmatik kelimesi yerine neden sadece kısıtlı sayıda kişinin anlayabileceği bir kelime daha öğreneyim? Önemli olan bölgesel bir eşitleme yerine genel bir ilerleme değil midir? Eğer ki kültür koruması diyecekseniz bana, biz o koruma işini bundan çok önce kaybettik. Kendi kültürümüzün üret mediği otomobile binerek verdik biz o hakkı.

3. Yol da elbette tamamen doğru olan bir yol değildir. Çünkü 2. Yolda tanım eksik yapılmıştır. Yabancı dille öğrenim gör mek benim bakış acuna göre faydalı olsa da ulusçu bir bakışla bakıl dığı zaman tehlikelidir. Tehlike yabancı dilin, ulusun ana diline sal dırmasından kaynaklanır Bu sizin de dediğiniz gibi ulus için tehlike lidir. Çözüm ise yabancı dili engellemek yerine ana dili korumaya almaktır. Yanı yabancı dil öğrenirken, ana dilin unutulmasını önle mektir ve onu geliştirecek yolu açık bırakmaktır. Bu teori de hem gelişimi hem de ulusçuluğu güvence altına alacak bir yöntemdir. Be nim gibi ulusçuluğun yavaş yavaş yok olması-gerektiğine inanıyorsa-

nız da, yok kalmasını istiyorsanız da en doğru yol yukarıdaki nedenlerden dolayı 2. Yolun varyasyonlarıdır.

Teoriden pratiğe geçecek olursak, yabancı dil eğitimin (en a-zından benim için) iki temel faydası daha vardır. Bugün benim bu ülkeye ne inancım ne de güvenim var ve bu yüzden geleceğimi hafta belirttiğim gibi burada görmüyorum. Yabancı dil eğitim ise benim İçin bu ülkenin dışına açılan bir kapı, çünkü bana içinde yaşadığım ülkenin düşünce sisteminin yanında arti olarak bir de başka bir ülkenin düşünce sistemini veriyor ve bana şu seçeneği veriyor: Eğer bu ülke bir şekilde benim güvenimi kazanırsa, burada kalır ve bana bu güne kadar yardıma olmuş insanlara, kendi ülke halkıma yardımcı olurum. Ha yok durum kötüye gidiyorsa, giderim yurt dışında hem kendim hem de tüm insanlık için en iyisi olanı yapmaya çalışırım. Bu düşünce bir tek benim değil yalan çevremdeki pek çok kişinin ortak düşüncesi Sizin sokakta karşılaştığınız gençlerin düşüncesi nedir tam olarak bilmiyorum ama benim çevrem için durum böyle. Yabana dille eğitim bana yabancı biri gibi düşünmeyi de öğretiyor. Bundan sonraki tartışma konusu 'peki o zaman bu ülkenin iyi eğitim almış insanları giderse bu ülke nasıl güvenilebilir bir hale gelir' olabilir. Ona yanıtım ise basit. Sırf eğitimli bir kesimin istek ve amaçlan yeterli değildir, öncelikle o güven isteğini toplumdan ve diğer kesimlerden görmek gerekir. İşte benim bu halka güvenmem ve inanmam için gereken, yani şu an eksik olan şey bu istek; ben bu isteği görmeden kendimi ve hayatimi bir hiç uğruna feda etmek istemiyorum. Faydalı olacaksam yabana ülkede olmak istiyorum ve bunun için de benim yabana ülkenin sistemini bilmem gerekiyor.

2. Temel rayda da çok daha somut ve basit bir fayda, istanbul Lisesi'ni misal olarak alırsanız, yapılan antlaşma sonucu Alman hükümeti okula her yıl çok yüklü miktarda para yardımında bulunmaktadır. Bu para sayesinde bugün okulda Türkiye'nin hiçbir Anadolu Lisesi'nde bulunmayan çalışma ortamları vardır. Yabana ülke destekli okullarda kültür emperyalizmi ve misyonerlik yapılıyor olabilir ama bunun karşılığında belli bir eğitim seviyesini de beraberlerinde getiriyor yabana ülkeler. Bize kendi ülkemizin vermediği değeri veriyorlar (bütçenin kaçta kaçı bugün eğitime ayrılıyor?). Eğer bu ülke bu eğitimli kesimi gerçekten önemsiyor ve kaçırmak

istemiyorsa, onların eğitim yollarım tıkamak yerine, onların misyonerliğe yenik düşmesini önlemelidir. Fakat ben bu ülkede böyle bir çaba görmüyorum.

İşte bunlar kafama takılan ve sizin yorumunuzu almak istediğim konulardı. Umarım bütün o mektuplar arasından bunu okuma ve yanıt verme fırsatı bulursunuz. Son olarak temel soruyu vurgulamak istiyorum. 'Neden Bye-Bye Türkçe yerine Güle-güle Türkçe'yi tercih etmem gerekiyor ?

Saygılarımla

* * *

Sayın Hocam,

Ben Evrenkenti, Müh. Bölümcesi, Mak. Müh. Hazırlık (neye hazırlanıyorsak) öğrencisi 17 yaşında bir gencim. Size kendimin şahit olduğu ve beni aşırı derecede sinirlendiren ve üzen onlarca şeyin arasından ilk iki şuayı oluşturan 2 şeyi söylemek isterim. Oksford baskılı İngilizce dosyalan (english files kitapların gerçek isimleri) adı altoda güya bizi 4. Seviye İngilizce'ye getireceklermiş (250 kelime ile İng. Edebiyatçısı olacaz ya?) İşte bizlere o kitaplarla İngiliz edebiyatı, kültürü ve tarihim (Roma, Mısır, vs.) Öğretmeye çalışmaktalar. Aslında hocalar bile yapılan dengesizliğin ve saçmalığın farkında değiller saf saf gelip gidiyorlar işte.

Hocalara diyorum ki: "Hocam bize ne, Allah'ın İngiliz'inin sokaktaki yürüme şeklinden, arabasından, lanet tarihinden? Biz Türk tarihini daha doğru düzgün bilmiyoruz ki" Hoca gülüyor ve diyor ki "Amaç İng. Tarihi değil ilgi çekerek passive sentenceslan öğretmek." (Hocanın söyleyişini aynen yazdım, ben olsam edilgen yapı derim amaç aynen aktarmak.) Saçmalığa bak, başka yöntem mi yok? (Aslında yöntemi batsın, hazırlık diye bişey olmaması lazım, boyuna suç işliyorlar.) Her neyse, hocalar da bilinçsiz..

Bir diğer beni sinirlendiren nokta ise şudur, bizim, kendini Avrupalı saydığım zannetmesini sağlayan Tarzanca konuşma modası ile ilgi çeken maymunlar (ki onlar bile başka dil sokmazlar anlaşmalarına) örnek veriyorum: Adam anlatıyo işte şu konuda şöyle şöyle yapacaz şöyle şöyle içeriye dalacaz en sonunda şu noktaya varacaz okay? Al işte.. Böyle saçmalık yok.. Başka bir örnek vereyim: Evet

Büşracım, (...) TV Türkiye'nin en iyi müzik kanalındasın, bize infonu verir misin?.. Hoppalaaa, bu nedir kardeş, yenilir mi içilir mi, nasıl verecem? Geçenlerde internette (bunun Türkçesini bulamadım) paltalk adlı bir chat programı kullanıyorum, yani indirdim intemetten, programda mikrofon ile chat yapıyorsunuz.. Her neyse bir Türk sohbet odası buldum, (bulmaz olaydım) Kanal yöneticisi konuşuyor: "Evet Sibel seni tanıyalım okay?" Sinirlendim. Dedim: "Tarzanca konuşma ne biçim Türk kanal yöneticisisin?" Kadın hiç cevap bile yazmadan beni odadan attı ve bir de yasak koydu.. Hocam ben çıldırmayım da kim çıldırsın? Yazıklar olsun. Türkçe elbet bir gün düzelecek. Türkiye'de ne zaman bu adamlar düzelir yada yok olurlarsa. Bu insanlar sizin gibi Türk öğretmenleri ve benim gibi Türk öğrencileri sayesinde düzelecekler yada yok olacaklar.. Sonuç: Türk öğrencisi dolu Türkiye. Yazımla ilgili görüşlerinizi dört gözle bekliyorum..
Saygılarımla
* * *

Hocam, sizi tanıyalı aslında pek uzun zaman olmadı. Fakat sizin gibi bir insan tanıdığım için çok mutluyum. Ben Üniversi tesi 'nde okuyan bir öğrenciyim. Okulumdaki eğitim örgün öğretimde İngilizce. İlk sene İngilizce eğitimi yapılıyor, (ona da eği tim denirse). Ben liseyi 'da meslek lisesinde bilgisayar ölümün de okudum. Ben ve sınıf arkadaşım, ister inanın ister inanmayın okul da basan derecesinde ilk iki şuayı paylaşıyorduk. Matematik, elektro nik, bilgisayar, tüm meslek ve eğitim derslerinde çok başarılıydık. İkimiz Marmara'ya geldiğimizde, hazırlık sınıfında İngilizce eğitimi ne başladık. İkimizin de geçmişine bakıldığında (ilk, orta, lise) hiçbir başarısız notumuz yok. Fakat burada o kadar başarısız olduk ki, ken dimize güvenimiz kalmadı. Ben başta ingilizce hazırlıkta kafayı ye dim. Hocalarımız İngilizce eğitim veriyoruz diye bizlere kendi anıla rım anlattı. Bir kaç örnek vermek gerekirse bir dersimizde hocamız derse girdi. Kürsüsüne geçti. Bir kere hapşırdı. Arkadaşlar "çok yaşa yın hocam" dedi. Hocamız hemen başladı, "hayır çok yaşamamalıyız.
İyi yaşamalıyız." diyerek konuya girdi ve inanın tam 3 dersimiz bu

konuya gitti, (derslikteki tüm öğrencilerin -25 kişi- başlangıçtaki dere cesi c ve d sınıfı seviyesinde.) Başka bir örnek verecek olursak, hazır-
410

lığın ilk iki-üç ayı 4-5 haftada l konuyu bitirirken inanın sınava son l hafta kala günde iki konu bitirdik Sınavda ise birçok arkadaşımızı bıraktılar. Ben bile, nasıl geçtiğimi bilmiyorum. Benim sınıf arkadaşım l sene daha hazırlık okudu. Bir şey başardı mı hayır. Arkadaşım zeki biri olmasına rağmen yine kaldı ve ikinci öğretime geçti. Orada eğitim Türkçe. Bu sefer başardı mı derseniz. O da hayır çünkü o arkadaşımın baştan kendine güveni kırıldığından artık hiçbir amacı kalmadı. Bana söylediği bir cümle ile kendi sorunlarımı anlatacağım: "Ben gençliğimi hazırhkta bıraktım.." Ben ise daha önce belirttim. Hazırlığı nasıl geçtiğimi bilmiyorum. Her neyse, derslerimize başladık Matematik, elektronik, elektrik .eğitim dersleri hariç tüm meslek ve ana dersler İngilizce. Ben lisede aldığım eğitimi üniversitede alamama rağmen çok çok başarısız oldum. Aslında verilen derslerin çoğunu lisede daha iyi bir şekilde almamıza rağmen bu başarısızlık başlangıçta beni daha iyi ders çalışmaya itti. Fakat sorunu İngilizce eğitimde olduğunu anlamam uzun sürmedi. Ben aslen köyde büyümüş biriyim. Bizim için devlet kutsaldır. Şu an kendime hiç güvenim yok. Devlete o kadar kırgınım ki, hayatta hiçbir amacım kalmadı. Ne yapacağımı bilemiyorum. Şu an hazırhk+3. senem. Ama şu andan itibaren alttan alacağım çok dersim var.

Kusura bakmayın. İletimle canınızı sıktıysam özür dilerim, inşallah bana güven verecek bir meyil atarsınız.

Teşekkürler. * * *

Merhaba!

Bu postayı saklama alanınızın dolmuş olması ihtimalinden korkarak atıyorum. Ama size ulaşmasa dahi tekrar tekrar yollamayı da düşünüyorum. Sizi önce birkaç ay önce ATV de Ceviz Kabuğu'nda, daha sonra da kitaplarınızda ve sizin Hakkınızda yazılan kitaplarda inceledim. Ve görüşlerinize katılıyorum (söylememe gerek var mı). Fazla vaktinizi almamak için kısaca meramımı anlatayım.

Ben ortaokul ve liseyi Anadolu lisesinde okudum (Süleyman Demirci Anadolu Lisesi - Ankara). Orta okulda matematik, fen vb dersler İngilizce okutuluyordu. Allah'tan, hocalar zaman zaman esneklik gösteriyordu da biz de arada bir de olsa birşeyler anlayabiliyor-duk 7 yıl sonra mezun olduğumuzda çoğumuzun kaliteli(?) okullara

yerleşmemiz daha doğrusu iyi puanlar almamızda ise özel dershaneler ve genel durumu bozan hocaların varlığı kendini belli ediyordu.

Sonuçta bir çoğumuz yabancı dille öğrenim sunan okullara yerleştik. Ben, gurur duyarak söylüyorum ki, A. Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne yerleştim. Mutlaka biliyorsunuz bizde Türkçe eğitim yapılıyor. Diğer arkadaşlarım ise genellikle ilerde zorlanmamak için tekrar hazırlık okuyorlar. Yani hayatlarında iki yılı İngilizce hazırlık için harcamış oluyorlar. Ve teknik eğitimin verildiği yıllarda da abuk sabuk bir eğitimden geçeceklerini biliyorlar. Ne yazık değil mi!..

Size sizin düşüncelerinizi öğretmek değil elbet amacım. Ben katıldığımı ifade etmek istedim. İçimde inanılma?: bir bilim aşkı var. Sürekli okumak, düşünmek ve yazmak istiyorum. Ve inanın sizi gördükçe de bu isteğim kendini yeniliyor. Şu anda okumakta olduğum kitap, Tüfekçioğlu'nun "O. Sinanoğlu ve Türkçe" kitabı ve 18 ocak 2001 tarihinde ablam için imzaladığınızı görüyorum. Şimdi sizi biraz daha yakın hissettim kendime. Ve asıl soruyu soruyorum:

Hocam! Bizden istediğiniz bir şey var mı? Emin olun ne isterseniz yaparız. Benim gibi düşünecek bir çok arkadaşım var. Sizi hiçbir yetkim olmadan fakültemize bekliyorum. Sık sık gelin. Bu konuyla ilgili dergiler vs tanıtımı yapalım. Gençler işin daha farkında ailelere de ulaşalım, inanın bana biz daha fazlayız. Bu arada ben bir internet sitesi hazırlıyorum. Sizin yazılarınızı, röportajlarınızı içeren bir bölüm de hazırlamayı düşünüyorum. Sizden iznini ve desteğinizi bekliyorum.

İyi ki varsınız.

Her türlü isteğinize açığız.

* * *

Sayın Sinanoğlu,

E-posta adresinizi, internetten çok aradım, en sonunda çareyi sayın emine Çaykara'nın adresine yazmakta buldum. O da bana bu adresi verdi. Size ait 3 adet e-posta adresi var elimde. Yıldız Teknik'teki, Yale'deki ve "usa. net" servisindeki E-posta adreslerinin hiçbiri çalışmıyor. Neyse ki en sonunda doğru adresi bulduğumu zannediyorum. Herşey 15 gün evvel 'Türk Aynştaym" adlı kitabı okumamla başladı, öyle ki gerçek bir serüven başladı. Kitabı bir solukta

okudum. Sizden daha önceden belli belirsiz haberim vardı. Eski bir Bilim & Teknik okuruyum. Orada görmüştüm. Ama kitaptaki kadar bilgiyi asla bilmiyordum. Ben 24 yaşındayım. Ve yaşıtlarımın çoğu sizden haberdar değiller. Sizin gibi birinin varlığından bile haberleri yok. O yüzden benim daha önceden sizden haberimin olması bile önemli birşey kendi adıma. Çünkü kitapta da bahsettiğiniz gibi adeta ilginç bir şekilde insanın sizden haberinin olması için ayrıca gayret göstermesi gerekiyor. Bu nasıl iştir anlamak mümkün değil. Adeta saklamışlar sizi, yıllarca bin bir çabayla. Bunu kitabı okuduktan sonra daha iyi anladım.

Kitabı bitirir bitirmez bilgisayarımın başına oturdum ve o anki duygusal anımla hakkınızda bir yazı yazdım. Bu yazıyı e-posta listemdeki 15 kişiye yolladım. Sonra ne mi oldu? İnanılmaz birşey oldu. Yazı günden güne yayılmaya başladı. Kontrolsüz, ve çığımdan çıkmış bir şekilde. Öyle ki tanıdığım insanlar yazıyı beni hiç tanımayan insanların bilgisayarlarında okuyorlar, bana hiç tanımadığım insanlardan takdir ve teşekkür yazılan geliyordu. Amerika'daki arkadaşlarım, onlara hiç tanımadığı insanlardan benim yazınını geldiğini söyleyerek bana teşekkür diyorlardı. Dahası, orduya ait komutanlıklardan birisinin bir diğerine "gençlere güveniyoruz" diye benim yazımı yolladığını öğrendim Şaşırdım. Sevindim. Heyecanlandım. Ailemin fertleri ile yeni tanışanlar "siz yoksa su yazıyı yazanla akraba mısınız?" gibi sorular sormaya başladılar. Bu benim için, sıradan bir üniversite öğrencisi için ne kadar inanılmaz bir şeydi tahmin edebiliyor musunuz? Sadece bilgisayarının başına oturup bu yazıyı yazıp 15 kişiye yollayan bir insan şu andaki tahminlere göre 10000 kişinin üzerinde bir kitleye

ulaşmış görünüyor. Bazı internet siteleri yazıyı ilk sayfalarından yayınlamaya başladılar. Bu yazının daha da çok kişiye ulaşacağını gösteriyor. Kitabı okuduğumda sizi çok sevdim. En çok bu kadar temiz bir şekilde yurdunuzu sevmenizi sevdim. Sizi o kadar sevdim ki, kitabın son büyük paragrafını okumayı bitirdikten sonra gözlerim doldu. Kitabınız ve fikirleriniz hayatımı, planlarımı değiştirdi, bana güç verdi. İçimde varolan tüm rahatsızlıklara şekil verdi, onları bir oluşum ve plan haline getirdi. Bana çok ama çok şey katti. Ben o kitabı okuduktan sonra tanıdığım herkese o kitabı okutacağıma söz verdim. Ve oturdum o yazıyı yazmakla başladım. İstanbul'a gel-

diğim bir zaman sizinle tanışmayı çok istiyorum. Yazıyı biraz geç de olsa size yolluyorum. Ama olan bitenden sizin de haberiniz olsun istedim.
En derin saygılarımla
* * *
Hocam selamlar,

Ben fen lisesi lise 2. sınıfta okuyan .... Sizi söyleşi kita bınız "Türk Aynştaynı" ile tanıdım. Ve bilime özellikle doğa bilimle rine ve matematiğe aşık bir öğrenci olarak, meslek seçimim de size danışmanın çok uygun olacağını düşünüyorum. Eğer vakit ayırır, kısa
açıklayıcı bir cevap yazarsanız çok memnun olurum.

Hocam, şu an biz fen liselerinde ağır bir öğrenim programına tabiyiz. Ve meslek seçimi hakkında sevdiğimiz (ama gerçekten sevdiğimiz mesleklere yönlendirilmiyoruz). Tüm öğrenci arkadaşlar, revaçta hangi meslek varsa, daha doğrusu hangi meslekle "para kazanırız" diyorlarsa o mesleği tercih etmek istiyor. Yapacakları iş umurlarında değil sanki. Sanki yaşanılan boyunca seçecekleri yol önemli değil de 2. aşamada düşünülecek para önemli!

Hocam, ben fizik bilimine ve matematiğe çok bağlı bir öğrenciyim. Ancak, bir üniversitenin salt fizik bölümüne girmeye korku-yorum! Çünkü, ne kadar araştırma, sizin deyiminizle yaratma keşfetme tutkusu içinde olsam da korkuyorum! (bu arada ben bir

arkadaşımla bir araştırma projesi tamamladım-süper iletkenlerle ilgili-deü fizik bölümünün yardımlarıyla TÜBiTAK proje yarışmasına başvurduk) korkuyorum hocam çünkü ya istediğim yere gelemez, orada tıkılı kalırsam? Ben fizik öğretmeni olmak istemiyorum! Hocalarımın bana anlattıkları şeyi 20 senedir anlatıyor olmaları beni dehşete düşürüyor, ben daha yeniye ulaşmak istiyorum, ama hangi bölüme giderek? Hangi üniversiteye giderek başarabilirim bilemiyorum. Fizikle ilgilendiğimden ve bambaşka bir bölüm (fen edebiyat fak. -fizik böl.) Seçmeye korktuğumdan aklımdan en yakın olarak elektirik-elektronik mühendisliği bölümü geçiyor.

Çok vaktinizi aldım bile, buraya kadar okuduysanız ilginize minnettarım hocam, bana biraz öneride bulunursanız çok memnun olurum,Saygılar.
414

* * *

Selam dostun yücesine,

Hocam inşallah iyisinizdir. Gerçi gönül, erleri kötüler tara-findan hep rahatsız edilir. Ama onlara Allah tarafından bir gönül huzuru verilir ki huzura kavuşandan başkası bunu anlayamaz. Bu milletin evladan nasıl ki geçmişte matematiğin temel kuralları koymuş ve yüceltmişse (sinüs ve kosinüs vs.) Bundan sonrada bunu yapabilir. Yani, ahlak ve toplum kurallarını insanlığa tekrardan anlatabilir. Sizin dediğiniz gibi yeter ki kendini alçak milletler seviyesinde görmesin. Selam ve selametle.

* * *

Sayın Oktay Amca;

Ben 16 yaşında, Anadolu lisesi 9. Sınıfında okuyan bir erkek öğrenciyim.

öncelikle size ufkumu genişlettiğiniz için çok teşekkür ederim, meğer l ay öncesine kadar ülkemin sadece rüşvet yüzünden bir dar boğaza girdiğini düşünüyordum. Şu an babam Bye-Bye Türkçe'yi annem Türk Aynştaynı'nı ben ise Hedef Türkiye'yi okuyorum. Kitaplarınızı okuduktan sonra, kendimi Türkçe'yi doğru konuşma konusunda eğitmeye çalışıyorum. İnanın kitaplarınızı okuduktan sonra yerimde duramıyorum. Türkiye için bir şeyler yapmak istiyorum, çevremde 10 kişilik bir arkadaş kitlesini Türkçe'yi koruma

konusunda eğittim ama hala, ne kadar dil döksem de durumun ciddiyetini anlamayanlar var! Eğer canınızı sıkmıyorsam size bir anımı anlatmak isterim; geçen gün servis okula gelip durduğunda şuayla servisten inmeye başladık yanımdaki çocuk arkadaki kızlara byeeee dedi kızlarda aynen tekrar, ben ise bütün bunlara kızıp "iyi günler" dedim; onlar ise sanki komik bir şey söylemiş gibi gülmeye başladılar nedeni ise bende niye byeee demiyormuşum! Böyle Türk olacağına olmasın daha iyi. Adım okulda, faşistte çıka ama olsun, eğer biraz yabancıların oyunları bozulursa benim için kârdır. Size danışacağım daha etkili neler yapabilirim? Bu kadar sizi meşgul ettiğim için özür diler saygılarımı sorarım.

Deep not (bu da gençler arasında yeni çıktı üzülerek yazıyorum)

415

DİP NOT: Annemden duyduğuma göre, Haziran ayında Ege Üniversitesine geliyormuşsunuz, orada olacağım hocam.

* * *

/

Esselamu Aleyküm,

Hocam umarım yanlış adrese mektup yazmıyorumdur... Mer haba hocam, evvela kendimi tanıtayım ismim , Kırgızistanlı-yım üniversitesinde ilahiyat tahsili alıyorum son sınıftayım. Sizin kitabınızı otobiyografiyi zevkle okudum faydalı çok şeyler edindim kendim ve gelecekte yapılacak hedeflerim adına. Çok teşekkür ederim. Sizinle bir çok konuda hemfikirim Bilime yaptığınız vurgu beni çok etkiledi. Ve sizden bir istirhamda bulunmayı istedim. Hocam biz Türkiye'de eğitim için Türk cumhuriyetlerden gelen gençler olarak sizinle bir söyleşi yapmak istiyoruz, yabancı devletlerde okumuş birisi olarak siz de bizim gibi zorluklarla karşılaşmışsınızdır, dolayısıyla yaşadığınız tecrübelerinizi ve engin fikirlerinizden faydalanmak istiyoruz. Bilim dünyasının eşiğini yeni atlamış olan gençlere eminim bir çok söyleyecekleriniz olmalı. Üstelik bu zor dönüşümler ve değişimler geçirmekte olan zamanda bunlar bence çok etkili ve faydalı olacak. Kendini dünyaya ispatlamış birisinin bizimle aynı havayı paylaşması eminim bir çok arkadaşımız için hayatlarında donum noktası olabilir. Biz Kırgızistanlı öğrenciler olarak kurulumuzu kurduk, beni de acizane başkan seçmişler. Ben

de onlara nasıl hizmetler yapabilirim amacıyla kafamı yoruyorum. Bu yönde onları bilime teşvik amacıyla bilimsel konferans toplantılar, kültürümüzü tanıtmak amacıyla çeşitli kutlamalar düzenliyoruz, (...'dan bizim gündemi takip edebilirsiniz) dolayısıyla kafama sizi davet etme fikri geldi. Eğer uygun görürseniz bir 1-2 ay içinde organizasyon yapmak istiyoruz ve sizi davet etmek istiyoruz. Nitekim sadece Kırgızistanlı olarak değil bütün Türk cumhuriyetlerinden gelen talebeler için sizin tecrübe ve fikirlerinizden istifade etmeye mecburuz. Eğer hareketimizi uygun ve doğru bulursanız bize müsait olduğunuz zaman dilimlerini bildirirseniz size Ankara'da Orta Asya misafirperverliği için kollarımızı sıvamaya hazırız, bununla da iftihar edeceğiz. Bize cevap verirseniz çok seviniriz. Vaktinizi aldım, hakkınızı helal edin...
Saygılarımla,
416

* * *

Çok değerli hocam,

Selam ve saygılarımı sunanın. Kıymetli zamanınızı alacağım için özür dileyerek başlamak istiyorum. Daha önce bir kaç defa yazışmış olsak da hatırlamanız için yine de kısaca kendimi tanıtmak istiyorum. Ancak kendimi daha açık bir şekilde anlatabilmek için izninizle kısa bir süre için tevazuyu bir kenara bırakmak istiyorum. 2001 yılında .... Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliğinden mezun oldum. Elektrik-elektronik alanında çok başarılı çalışmalar yaptım. Fakülte 3. sınıfta bir sempozyuma katıldım. Çeşitli kurs ve seminerlere katıldım Halen denemeleri başarıyla yapılmış üç tane çok önemli projem var. Mezun olduktan sonra bir çok yerden iş teklifi aldım. Ancak alanımda akademik kariyer yaparak ülkeme daha büyük katkılar yapabileceğime inandığım için hiç birini kabul etmedim. Akademik çalışmayı seçmenin yorucu ve sıkıntılı bir yol olduğunu biliyorum. Ancak daha fazla insanın hayatim kurtaracak, kolaylaştıracak bir kapasiteye sahipken, bir yerde mühendis olarak çalışıp sadece kendi hayatimi kurtarmayı vicdanım kabul etmedi. Bu konudaki sıkıntılara bir süre daha katlanmasam Allah'ın bana verdiği yeteneğe, kendime ve ülkeme ihanet etmiş olacağımı düşündüm. Bu nedenle şimdilik planlarımı bu düşünceme göre ayarladım. Şu anda .... yabancı diller

okulunda "tarzanca" öğreniyorum, (ağzınıza sağlık gerçekten çok yerinde bir tabir.) Haziranda kurs bitecek.

Bu arada akademik kariyere nerede nasıl başlayacağımı düşünürken bir gün bana " Türk Aynştaynı" diye bir kitap hediye edildi. Merakla karıştırmaya başladım. Ve çok yoğun olmama rağmen hemen okumaya başladım. Kitabı kısa sürede bitirdim ama okuduklarımdan çok etkilendim. Zira bu herhangi bir şekilde kurgulanmış sıradan bir kitap değildi. Hayatin daha doğrusu Türkiye'de yaşadıklarımızın üstün bir akıl tararından yazıya dökülmüş bir özetiydi.

Bu kitabı okuyunca fakültede bazı hocaların, bütün basanlarıma rağmen beni niçin süründürdüklerini anladım. Elimden tutup destekleyeceklerine, bölüm başkanının TÜBİTAK tarafından adıma gelen özel kurs davetiyesine niçin olur vermediğini anladım. Sizin gibi kendi kişisel zevk ve geleceğini değil de insanlığı, ülkeyi düşünmek isteyenlerin başına geleceklere nasıl hazırlıklı olmaları gerektiğini. Ve

daha çok şeyler. Samimi söylüyorum kitabınızı okuduktan sonra olanlardan dolayı yılmadım, gözüm korkmadı, bunlar beni daha çok kışkırttı. Kısaca kitabınızdan çok şey öğrendiğim gibi, anlamsız gibi gelen bazı uygulamaların nedenini de kavradım. Allah razı olsun.

Bundan sonra içimden sizinle görüşmek için kuvvetli bir arzu doğdu. Bu duygular içerisinde iken o günlerde Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesinde bir konferans vereceğiniz haberini aldıra. Heyecanla bekledim. Konferans günü geldiğinde derse girmeyerek erkenden salona gelip sizi beklemeye başladım. Dikkatle ve ilgiyle dinledim sizi. Nasıl olduysa konuşmanız sırasında dikkatinizi çekmişim ve konferans bitiminde ayak üstü bir hal hatırdan sonra bana telefon ve mail adresinizi vererek görüşelim dediniz. Sizin gibi bir insanla buluşup tanıştırdığı için Allah'ıma şükür ediyorum.

Sizinle yüz yüze görüşeceğim günü iple çekiyorum. Geçenlerde yurt dışından döndüğünüzü düşünerek aradığımda Ankara'dan ayrılmak üzereydiniz. Tekrar yurt dışına gideceğinizi söylediniz, görüşmek nasip olmadı. Yurt dışından dönüşünüzde bir mail atarsanız hemen atlar gelirim. Size kendimi daha ayrıntılı anlatma

fırsatı bulurum. İnanıyorum ki benim gibi yeteneklilerin elinden tutulursa ülkemiz çok şeyler kazanacaktır. Ama görüşemezsek bile sizi çok yakından takip etmeye devam edeceğim.

Sevgili hocam, İlk fırsatta var olan bazı projelerim dışında sizinle konuşmak istediğim diğer bazı konular kısaca şöyledir: Öncelikle sizinle beraber çalışma şansım var mı? Değilse:

Türkiye'de mi yoksa yurt dışında mı çalışmamı önerirsiniz? Her iki durumda da hangi üniversitelerde master ve doktora çalışması yapmamı önerirsiniz? Bu konuda burs imkanları nasıldır? Ya da hem bir yerde çalışıp hem akademik kariyer yapma imkanı var mı? Değerli vakitlerinizi aldığım için gerçekten özür diliyorum. Bana tanışma fırsatı verirseniz çok memnun olurum.

Arzu ederseniz şimdiye kadar yaptığım çalışmaların kısa bir özetini mail yoluyla iletebilirim. En içten selam ve saygılarımı sunarım. Allah'a emanet olunuz.

* * *

418

Selam ve selamet üzerinize olsun,

Hocam, beni o kadar bahtiyar ettiniz ki anlatamam Bir üstün insanla aynı düşünceleri paylaşmak hiç tatmadığım duygulan tattırdı. Ben, ... Evrenkenti'nde fizik bölümü 2. Sınıfında okumaktayım. Bu hazırlık sınıfı denen muzır dönemden bende geçtim. Hayatımın en salak dönemim yaşadığımı söyleyebilirim (neden acaba?!!!). Hocam, sizinle aynı duygulan paylaştığıma emin olabilirsiniz. Sizin 'Türk Aynştaynı' 'Bye-Bye Türkçe' 'Hedef Türkiye' adlı kitaplarınızı okudum. Türkiye'yi seven biri olarak ve fiziğin verdiği bakış açısıyla Dediklerinizde ne kadar haklı olduğunuzu gördüm. Dil hakkın-daki tespitlerinizde ne kadar haklı olduğunuzu söylememe gerek yoktur. Eğitimimin Türk dili ile yapılmasını var gücümle destekliyorum. Çünkü, ben hazırlık sınıfında ezberlemekten hiç düşünemiyordum. Sizin açıklamalı sözlüğünüzü bir türlü bulamıyorum. İstanbul'dan kitapçılar aracılığıyla 2-3 aydır sipariş veriyoruz, ama bir türlü elde edemedim. Benim için çok önemli. Çünkü frekansın ne anlama geldiğini bilmiyordum. Hocalarımız deneylerde 'frekansı artırmak lazım' dediklerinde bir şeyler üretemiyordum. Ama,frekansın titreşim sayısı olduğunu öğrendiğimde neler oldu anlatamam, Bundan dolayı,

bu sözlük meselesini hallederseniz beni çok memnun etmiş olursunuz.

... 'ın.... ilçesine bağlı .... köyünden, buralara kadar gelerek ilim öğrenip devletime, milletime ve insanlığa faydalı biri olmak istedim (Allah nasip ederse). Selam ve selametle kalın

* * *

Sayın Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu,

İsminizi, bilimsel çalışmalarıma ve üstün basanlarınızı 1970'li yuların başından beri bilmekteyim. Ancak, Türk dili konusundaki çalışma, görüş ve önerilerinizi "Bye - Bye Türkçe" ve "Hedef Türkiye" adlarıyla yayınlanan kitaplarınızı okuduktan sonra öğrendim ve bir vatandaşınız olarak gurur duydum. Benim de akademik öğrenim hayatimin başlangıç bölümü sizinkine çok benzemektedir. Bir farkla, öğrenim için seçilen ülke Almanya idi. 1970'li yılların ortalarına doğru Türkiye'ye döndüm 1960 'h yılların sonlarına doğru, öğrenim gördüğüm Berlin'de mühendislik ana dalının dışında amatörce bir uğraş olarak başladığım "eski futhark veya ilkel futhark" (elder futhark,

urnordiska runor) damgalan içeren taş yazıt ve belgelerinin çözüm araştırmaları, beni yılların zaman akışı içerisinde, sırasıyla Etrüsk, Libya, Sümer ve eski Anadolu dillerine kadar getirdi. Son beş yıldan bu yana ise, amatörce başlayan bu uğraş, temel uğraşım haline dönüştü ve "kayıp diller" olarak da vasıflandırılan bu dillerle ilgili yoğun dil çalışmalarının yolunu açtı. Yukarıda adı geçen tüm dillerin okunmuş ve çözülmüş olduğu, metinlerin dilbilgisi ve ses bilgisi açısından analitik olarak özümlendiği, bazı araştırmacılar ve bilim adanılan tarafından iddia edilmektedir. Fakat ne kadar gariptir ki, bunların çevirileri yapılamamakta ve bu yazıtların hangi anlamı içerdiği hala bilinememektedir. Sümerce'nin araştırıcı babası sayılan Samuel N. Kramer tarafından "yapışkan" bir dil olduğu ifade edilen ve ne İndo-Avrupasal ve ne de Sami kökenli dil öbeklerine sokulamayan, bilim çevrelerince "nev-i şahsına münhasır" olarak vasıflanan Sümerce'yi, J. Haloran isimli ABD'li bir bilim adamı inatla

hiçbir dil öbeğinde görmemekte ısrar etmiş ve bu dili ses değerlerinden yola çıkarak 15 yıldan beri analitik yöntemle çözmeye çalışmış, sonuç alamayınca, bu kez Sümerce'yi "icat etme, yaratma" yöntemiyle çözme yolunu tercih etmiştir, (the proto-sumerian language ınvention process). Bazı bilim çevrelerine göre, Sümerce ancak 2030 senesinde tam olarak okunup anlaşılabilecektir.

Etrüskçe ve Likçe dillerinde de durum benzerdir. İlkini M Palottini bilgisayar ortamında mukayeseli semantik yöntemle, ikincisini de Stoltenberg İndo-German etimolojik yapı taşlan yöntemiyle katletmişlerdir. Eski futhark'ın basma gelenler ise bunlara çok benzerdir fakat tam anlamıyla yürekler acısıdır. Bu diller üzerinde araştırma yapan bütün bilim adamları, oy birliği etmişçesine bu dillerin Indo-Avrupasal kökenli olduğunu ifade etmekte, ancak dilleri çöze-memektedirler. Babayev isimli bir Rus bilim adamı bu dillerin dilbil-gisini İndo-Avrupasal analitik yöntemle tekrar kurduğunu irade etmektedir. Ancak, ne gariptir ki, bu diller günümüzde dahi hala okunup metinleri anlaşılamamıştır

Yukarıda adı geçen tüm diller gerek dilbilgisi ve gerekse ses bilimi ve anlam bilimi açısından Ural-Altay, hatta daha da kesin olarak söylemek gerekirse Altay dil öbeğine girmektedirler. O kadar ki, ifade tarzı açısından bu dillere özgü biçimlemeler ve kısa ifadeler bu

dillerin ana yapısını oluşturmaktadırlar. Günümüzden yaklaşık 5000 yıl önce ses değerlerindeki b<>v, doy , r<>1 kaymaları bu dillerin konuşulduğu zaman aralıklarına uygun olarak ve dillerin tümünde kendini göstermektedir. Temel olarak eski Uygur Türkçesi, ve Kaşgari'nin Divan-ı Lügat-it Türk'ünde adı geçen Türk lehçeleri ve özellikle eski Oğuzca ile inanılmaz benzerlikler göstermektedirler.

ABD'de unutulmuş bulunan ilkel lenni lenape/delaware dilini ve Oklahoma Runik yazılarında kullanılan dili de bu diller çerçevesinde görmek olasıdır. İlk kez İstanbul doğumlu Rafinesque tarafından algonkin/lenape/delaware dilleri kaynaklı ve yok edilmekten arta kalan bazı kabilelerin ozanlarından sözlü olarak alınıp önce kendisi ve daha sonra da Daniel G. Brinton tararından ABD İngilizcesi ses değerleriyle yazıya geçirilen valam olum destanı, bütünüyle bu

dillerin ve bu dillerden gelen ulus dil mantığının bir ürünüdür. Bu destanda da bu mektubumun akışı içerisinde bahsi geçecek olan aynı "göksel kaza" dan söz edilmektedir. Çalışmalarımın ana hatlarını, fikir alabilmek acısından Türkiye' de ve dışarıda bazı çevrelerin tartışmasına açmak istedim. Gerek içerde ve gerekse dışarıda aldığım tepkiler çoğunlukla olumsuzdu. Hatta bu dillerin ana kökünün Türk lehçelerinin şimdiki belkemiğini oluşturan bir "ilk-ilk-dil"e dayandığı, tüm dillerin bir "başlangıç dili'nden kaynaklandığı, ancak dillerin bir ulusun mantık yapışma uygun olarak değişebileceği ve gelişebileceği, Türk dilini bu gün konuşanlar ile "ilk-ilk-dili" konuşanların aynı dil mantığına sahip oldukları, hatta aynı ulusun bireyleri olabilecekleri, çünkü bu dillerin ortak karakterinin semantik eşdeğerli ve "yapışkan dil" nitelikli olduğu iddialarım kanıtlar göstermeme rağmen tepkiyle karşılandı. Bunun üzerine yaptığım ek çalışmalarla dillerde zaman içerisinde ses değerlerinde aşınmalar veya değişiklikler meydana gelerek, gereksinimlere göre sözcüklerin vurgu, dalgalanmalar etkisiyle ön plana çıkarak dilbilgisi kurulusunun değişebileceği, bunun örneklerinin olduğu ve hatta ifade veya sözcüklerin yapılarında "tersyüz" (palindrom) mantığının da rol oynayabileceği, böylece çok eskiye varan bir geçmişte bu "ana dilden İndo-Avrupasal veya Sami dil mantığı türeyebileceği iddialarım gülünç bulundu. Özellikle "Altay" kökeni alaya alındı, eleştirilerde hakarete varan ifadeler bile kullanıldı. (ABD kökenli bir dil uzmanı, bu tür bir başka çalışma için, "bunlar o kadar asılsız iddialar ki, bir taşın üzerindeki yazıyı Bul

taşın üzerindeki yazıyı Bill Clinton olarak okuyabilirseler hiç şaşmayın" diye yazmıştı). İçeride ve dışarıda bilim adamlığına soyunmuş bir tür "bilim mafyası" ile baş etmenin kolay olmadığını anlayarak, susmaya ve çalışmalarımı şimdilik kendim için saklamaya karar verdim.

Kitaplarınızı okuduktan sonra görüşlerinizin yalınlığı ve anlaşılabilirliği, kesinliği ve yapıcılığı, düşünce silsilesinin berraklığı ve bilimsel, açıdan her türlü fikre karşı gösterilen esneklik beni

cesaretlendirdi. Otopsi Yayınları'ndan e-posta adresinizi âldım. Yukarıda belki de sizin için çok fazla ilginç olmayan uzunca bir metni yaptığım çalışmalarımın ana özeti olarak yazdım. Bunlar esas olarak, aşağıda bahsetmek istediğim ana konu silsilesinin ön hazırlık metni niteliğindedir. Yukarıda adı geçen dillerde yazılmış olan tüm belgelerde bir tür "göksel felaket'ten ve bunun yeryüzü üzerindeki korkunç etkisinden bahsedilmektedir. Tüm metinler söz birliği etmişçesine, bu olayı anlatmaktadırlar. Bunların bazıları doğrudan doğruya bazıları ise örtülü olarak dile getirilmektedir. Hatta bazı metinler, birkaç "katman" halinde kaleme alınmışlardır. Genelde bilgisayar ortamı olmadan bu zeka ürünlerinin nasıl ortaya çıktığı anlaşılmaz niteliktedir. Lütfen sanmayınız ki, yukarıdaki ifadelerimde Immanuel Velikovsky ekolünün "felaket kuramları"nı dile getirmeye çalışmaktayım. Tam tersine, Velikovsky'nin belli etkiler alanda birtakım astrofizik düzen ve yasalarını yorumlaması gerçek verilere dayansa bile kanunca olasılıklar açısından zayıf bir kuramdır. Kendisinin de Kabbala hahamlarının ana felsefesi olan "felaketi bekleme ve kurtarıcı arama" ilkesinin etkisinde kalması doğaldır. Zaten semavi dinler, hatta bütün dinler doğal bir felaketin eşiğinde olduğumuzu ifade eder. Dolayısıyla insanların da tüm beklentileri buraya doğru yönlendirilmiştir. Ancak hiçbir din bunun bilimsel olarak sebep-sonuç ilişkisinden, niçin, nerede ve ne zaman olacağından bahsetmez veya bahsedemez.

Halbuki söz konusu metinler açık olarak ve çok düzgün tanımlamalarla, iç gezegen istemimizdeki çok önemli bir olayı anlatmaktadırlar. Olay bir tür yarış veya çekişme sonucu meydana gelen büyük çapta bir göksel kazadır. Metinlerdeki ifadeler, tanımlamalar, betimlemeler yer ve kişi isimleri Türkçe'nin de anası olan "ilk-ilk-dil" de verilmiştir. Söz konusu olay, bugünkü adıyla Merih (metinlerde: lahmu, adn, mareh, talmunmengü, alai) ve onun uydusu phobos

(Etrüskçe metinde: udhu kemi [uydu gemi]) ile ilgilidir. Ay (akai) da bu kazadan nasibini almıştır. Bu kazanın en büyük kaybı nibiru, enübürü, agasena isimli ana uzay cismidir. Etrüsklerin kendilerine

Rasna (Urasena, kurt insanları veya diğer sözcük anlamı "asık duran alta bağlantı") adını yakıştırmaları çok ilginçtir. Enübürü sözcüğündeki bürü=börü Türkçe'de "kurt" anlamında, agasena tam sözcük anlamıyla "asılı duran yüce bağlantı" ve "asena" Türkçe'de " göksel dişi kurt = kök börü" anlamındadır. ABD ve Rusya'nın yaptığı uzay araştırmalarında Merih ve uydularının ilgi odağı olduklarını biliyoruz Bu konuyla ilgili olarak iki önemli şeyi daha söylemek gerekirse bunlardan ilki, (NASA'nın belli bir şeyi bilip bilmediği, veya gerçeği sakladığı bir kenara bırakılırsa), Richard Hoagland'ın 1996 yılında Clinton'a bir mektup yazarak Merih'te tuhaf bir şeyler olduğunu söyleyen ve Merih'in, özellikle de cydonia bölgesinin biran evvel ve behemehal araştırılması için NASA'ya tekrar görev verilmesini sağlamasını, bunun ABD'nin ülke çıkarları için gerekli olduğunu bildirmesi ve ikincisi de Rusların phobos-ıı araştırma istasyonunun phobos'tan resim yollarken garip bir şekilde yok olmasıdır.

Metinler galak (gök, sema) veya galakesi (genleşen gök, u-zay) içinde mul (göğün temeli, rahu, gök cismi) veya muleke (gök cismi kurmak, yapmak, meydana getirtmek, yörüngeye oturtmak) kavranılan ve diğer teknik terimlerle, ya sistemde mevcut olan uygun gök cisimlerinin veya sisteme "ithal edilen" uygun nitelikte gök cisimlerinin "doğurtulması" ile yeni gök cisimleri, gezegenler veya uydular "yaratılması", ve bunları izleyen değişik yöntemlerle bu gök cisimlerinin yaşanabilir ortama dönüştürülmesi ile ilgidir. Adı gecen göksel kaza bunun gerçekleşmesi için yapılan bir "yarışma, müsabaka, (metinde: itişme)" sırasında meydana gelmiş, Merih ve ay büyük çapta ve. onarılamaz biçimde tahrip olmuş, dünya atmosferi yara almıştır.

Yukarıda özet olarak bahsedilen kaza, bu "ilk-ilk-dil"i konuşan ve bu işlerin uzmanı olan zeki galaktik atalarımız ve onların "taşeronları" tarafından gerçekleştirilmiş veya gerçekleştirilmeye çalışılmış ve kriptolanarak yazıya dökülmüş, bizlere kadar ulaşmıştır. Yaptığım öğrenim itibariyle matematik, astronomi, astrofizik, mekanik ve dinamik konularında okuduğumu anlayabiliyor ve genel anlamda bilimsel yayınlan izleyebiliyorum. Ancak yukarıda adı geçen konuda etkin ve

sonuçlara ulaşabilecek bilimsel bir araştırma yapabilecek ve genel bir model oluşturarak kuramı kanıtlayacak imkan ve yeteneklere sahip değilim. Asıl sorunum ise sudur Tek kaynağım olan yazılı belge ve kanıtlarımı teşkil eden bakır ve demir çağı dilleri uluslar arası bilim çevrelerince "kayıp diller" kategorisine sokularak yok veya henüz deşifre olmamış sayılmakta ve bunların üstelik Altay kökenli diller öbeğinde olduğunu iddia ettiğim için de bu durum kuramın en zayıf halkasını oluşturmaktadır.

Sayın Hocam, Sümerlilerin duranki veya turanki ifadesi ev-ren-yeryüzO birliğini anlatır. Aynen mikro ve makro evren gibi. Eski Mısır ve eski Mezopotamya'da bu felsefeye göre mikro evrende ne varsa makro evrende de onun ikizi vardır; buna göre de aynı yasalar geçerlidir. Anu (evren) ne ise ki (yeryüzü) onun kopyasıdır. Bir adım daha ileri gidersek, atomar veya moleküler yapı taşlan da birer muldur. Bu bakımdan çalışmalarınızın makro evren için de geçerli olduğuna inanıyorum. Dil çalışmalarımla ilgili olarak verdiğim bu bilgiler ışığında, esasta kuramsal olarak herhangi bir gezegen sistemindeki gök cisimlerinin yoğunluk, kütle, dönüş hızlan, yörünge ve çekim güçlerinin değiştirilerek, bu sisteme yeni gök cisimleri eklenmesinin veya koparılmasının, varolan sistem üzerinde ne gibi etkilere yol açabileceği konusunda mikro evrendeki yasaların geçerli olup olmadığı hakkındaki temel görüşleriniz, çalışmalarımın ana kanıtını oluşturabilecektir. Eğer bu yasalar geçerli ise, bu takdirde bu yasalardan yola çıkarak geçmişteki "göksel kaza"nın matematiksel bir modeli kurulabilir. Bundan elde edilebilecek sonuçlar, çalışmalarının salt dil konusunda olduğunu sanan benim için de çok şaşırtıcı olacaktır.

Bu uzun ve sıkıcı mektubu okuduğunuz için ayrıca teşekkür ediyorum. Ayrıca, şunu da belirtmekte yarar görüyorum. Şimdiye kadar hiçbir siyasal partinin üyesi veya siyasal görüşün temsilcisi olmadım. Ben de sizin gibi sadece Türkiye partiliyim. Yoğun çalışma temponuzun izin verdiği ölçüde, sizi ziyaret ederek şahsen de tanışmayı yürekten diliyorum. Yukarıda kısaca açıklamaya çalıştığım "göksel kaza" ile ilgili bilgileri ilk kez yazılı olarak ve size gönderiyorum. Bu bilgileri şimdilik kendi özel arşivinizde muhafaza etmenizi rica ediyorum. Saygılarımla.

24. 03. 2002